

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး
ဦးပဏ္ဍိတ

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင်ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတမှ
သီလရှင်တကာတကာမအပေါင်းအားပျံ့လွန်တော်မူခါနီး (၄) ရက်အလို
နှုတ်ဆက်တရားဟောကြားတော်မူခဲ့သောနောက်ဆုံးတရားပွဲ

ခန္ဓာကျင့်၊ ခန္ဓာသိ၊ ခန္ဓာတိုယ်တွေ့၊ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မစာစဉ်အမှတ်(၁၀၆) (၁၂၅)

(၂၁·၂·၂၀၁၆) ရက်နေ့၊ ညနေ (၆) နာရီ၊
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ဓမ္မာရုံတော်ကြီးတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတမှ
သီလရှင်တကာတကာမအပေါင်းအား ပျံလွန်တော်မူခါနီး (၄) ရက်အလို
နှုတ်ဆက်တရားဟောကြားတော်မူခဲ့သော နောက်ဆုံးတရားပွဲ

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ပျံလွန်တော်မူသောနေ့ (၂၅·၂·၂၀၀၆) ညနေ (၄:၂၀) နာရီ

ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မ သစ္စာတရားတော် အမှတ် (၁၀၆)

ပြေလည်နဲ့ ပဏ္ဍိတနဲ့ တွေ့ပြီပေါ့။ ပြေလည်ရဲ့ ဘဝအနန္တရ
ဦးပဏ္ဍိ တရဲ့ ဘဝ အနန္တရ၊ အစွဲဥပါဒါန်၊ အာရုံမပြတ်ခဲ့လို့ သံသရာ
လည်ခဲ့တယ်။ ဒါဖြင့်ကောင်းပြီ၊ အတိတ် ကေတ္တုသန်၊ ဂေါဏဂုံ၊
ကဿပတို့ ကြာတယ် ရှည်တယ်။ အခုပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် ဒါလူသား
များရဲ့ အသိ၊ ပြောရရင် စွဲတဲ့ဥပါဒါန် စွဲတဲ့စိတ် အဲ့ဒီ အာရုံ (၅)
ပါး က စိတ္တာနုပဿနာခေါ်တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးရှိတော့ ရုပ်မှာ တဏှာ
ရှိတယ်၊ စားကောင်းသောက်ကောင်းအောင် ပြင်တာက ဟုတ်လား
ပညတ်ကိုကျင့်နေတာ၊ ကံကိုကျင့်တာ၊ ပရမတ်ကတော့ ခန္ဓာငါးပါး

ကို ကျင့်တာ၊ ရုပ်ကကြည့်လိုက် တဏှာကိုကျင့်တာ အတွင်းတဏှာ သတ်တာ။ ဒါဥပါဒါန်တရား၊ အဲ့ဒီဥပါဒါန်တရားကို ပဏ္ဍိတ ယခု ကာလမှာ ပေါက်သွားပြီ အောင်သွားပြီ မဂ်ဖိုလ်ရသွားပြီ၊ ကဲ မဂ်ဖိုလ် ရတဲ့ အကြောင်း ရှင်းသွားတော့မယ်။

ပဏ္ဍိတ ရှေးလဲမမျှော်ဘူး၊ နောက်လဲမတွေးဘူး၊ ပစ္စုပ္ပန် တည့် တည့်ကြားတယ်၊ သိတယ်၊ မြင်တယ်၊ သိတယ်၊ နာမ်ကသိတယ်၊ စားတာသိတယ်၊ မြင်တယ်သိတယ်၊ ကြားတာ သိတယ်၊ စားတာ သိတယ်၊ ပညတ်နဲ့ပရမတ်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံကို ဟိုးဘဝ အနန္တရက အစွဲဥပါဒါန်ကံတွေ ဖြစ်လာပြီး ဒီဘဝ ဦးပဏ္ဍိတဖြစ်တဲ့ ဒီဘဝလူ့ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်တဲ့ကံလေးကို သူပြတ်ပြီ။ ပြတ်တဲ့အခါကျတော့ သူပြောပြီ၊ ဟောဒီဘဝပျက်ပြီဗျို့၊ မနုဿတဘာဝေါ ဆိုတဲ့ ကံကိုသူပြတ်ပြီ။ ပြတ်အောင်ဖြတ်ပြီ အဲဒီတော့ သရက်ကုန်းမှာ ဦးချီးတိုး ဒေါ်အုန်းမေ မွေးဖွားတဲ့ သက္ကရာဇ်တော့ မသိဘူးပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ ဘဝအနန္တရ နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာစွာနဲ့ စွဲတဲ့ ဥပါဒါန်ကံကြောင့် အခုပစ္စုပ္ပန်မှာ လူဘုံမှာ လူရဲ့ စွဲတဲ့ ကံမပြတ်ဘူး ဒါဥပါဒါန်၊ အဲ့ဒီကံကို သူကတော့ဖွင့် ပြောပြီ။ ခင်ဗျားတို့ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနဲ့ နာပေတော့။

ဦးချီးတိုး၊ ဒေါ်အုန်းမေ သရက်ကုန်းသား ပညတ်တွေကို မဂ္ဂင်နဲ့ ဖြတ်တယ်။ ဒါ ပဏ္ဍိတ အသိပေါ့။ အဲရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းနဲ့သာနာပေတော့။ သမီးလေးက မခင်စိန်၊ အဖေကကြမ်းတမ်းတယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိက အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံ၊ ကံတွေတော့ ကံတွေဘဲ။ အဲ့သူပေါ်မှာမူတည်တယ်၊ အဲဒီအဘိုးကြီးပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ မြမောင်နဲ့ တွေ့ပြီးတော့ သရက် ကုန်း အလယ်လမ်းမှာနေတယ်။ အော် အဘိုးကြီးက တော်တော်စိတ် ပြင်းပါလား၊ သမီးလေးက မခင်စိန် သူလဲရှိတယ်၊ မြမောင်လဲရှိတယ် သမီးလဲရှိတယ် အဲပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့် ဘယ်လိုသိတယ်ဆိုတာ ပြေလည်

သိအောင် ဟောနေတာ။ အဲမှတ်ထားဦး ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး။ ပါကင်းဆိုတာ ရှိတယ်။ ပါကင်းရဲ့ သမီးက မခင်စိန်၊ မြမောင်သိတယ်။ ဒါအစွဲဥပါဒါန် ဒီမခင်စိန်ကလည်း အဖေကိုစွဲတယ်။ ပါကင်းကလည်း သမီးစွဲတယ်။ ဒီစွဲတဲ့ ဥပါဒါန်တရားဟောတာ၊ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်တရားအခုသံသရာ လည်တယ်ဆိုတာ သင်္ခါရပေါ့။ အဲဒီသံသရာလည်တဲ့ ကြိုးမပြတ်ဘူးဆိုတာ ဘာကြောင့်မပြတ်ဘူးဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။

ဝိပဿနာ တရားနာကြတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ပရိသတ်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်၊ ရှင်သာမဏေတွေ လူဘုံမှာ ဦးဇင်းလည်း လူဘုံမှာပါ ပညတ်နယ်မှာမလွတ်ပါဘူး။ နေကြထိုင်ကြ၊ သွားကြလာကြ၊ စားကြသောက်ကြ၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ ဘဝတွေဘဲ ဘဝ အနန္တရရဲ့ ကအသိနဲ့ သတိ ဒီနှစ်ခုကို မခင်စိန်နဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ အသိနဲ့ သတိဘဲ။ အဲဒါ နှစ်ခုကို ဦးပဏ္ဍိတ သိတယ်၊ သိတော့ အေးကွာကဲ့မင်းတို့ အခုလည်နေတဲ့ သံသရာမှာ မင်းတို့လည်နေတာတဲ့၊ မင်းတို့ မလွတ်ဘူးတဲ့၊ မနောက်အာရုံမလွတ်ဘူးတဲ့၊ အဲဒီလို ပြောလို့ကလည်း မကောင်းဘူးပြောရမှာခက်နေတယ်၊ မင်းတို့ဒီကံတွေကကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်ကွာတဲ့၊ အာရုံနောက်မှာ ကျက်စားနေတာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန် စိတ္တသတိပဋ္ဌာန် ဓာတ်အသိ ဓမ္မာနုပဿနာကို မင်းတို့မရောက်ခဲ့ကြဘူးကွာ။ ကိုင်း သူငယ်ချင်းတို့ရေ တကယ်တော့ တဏှာကြိုး ချည်ပြီး သွားပြီကွာ၊ မင်းဖြည်တတ်ဖို့လိုတယ်၊ မင်း သစ္စာ လေးပါး ရအောင်ကျင့်။ ငါတော့ နောက်ဆုံးပြောသွားပြီ။ ငါလည်းမောတယ် သူငယ်ချင်းရေ။

ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရား ရှိတယ် ငါကခန္ဓာ(၅)ပါး ကျင့်တာ ကွ။ ခန္ဓာ(၅)ပါးကျင့်တော့ အဲဒီ ရုပ်မှာရှိတဲ့ တဏှာကိုသာ သတ်တာပါကွာ။ အတွင်းတဏှာသတ်မှ အပြင် ပညတ်တဏှာကို ငါ

သိတာပါကွာ။ အဲ့ဒီလိုမင်းတို့ကို ဟောတာ အတွင်းတဏှာစင်မှ မင်း
 ဧကောဓမ္မာ ရမှာပေါ့ကွာတဲ့။ ဧကောဓမ္မာက ရုပ်၊ နာမ်က သွားရ
 တာပါကွာ။ အဲ့ဒါမဂ်ဖိုလ်အနေနဲ့ ကြားရတဲ့တရား တွေပါကွာတဲ့။
 မင်းတို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်မနေနဲ့။ မင်းတို့နဲ့ငါအခုလို ဆုံတွေ့ရတာဟာ
 ပညတ်ဘုံက ပရမတ်စစ်စစ်နဲ့ အနတ္တတရားကို မင်းတို့ သိခဲ့ရပြီ
 မဟုတ်လား။ အဲ့ဒီတော့ မင်းတို့အခုဖြစ်နေတဲ့ ကာလလေးမှာ လူဖြစ်
 နေကြရတယ် အတ္တအစွဲတွေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစွဲလိုက်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကနေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ရောက်လိုက်၊ သက္ကာဒိဋ္ဌိတွေရောက်လိုက်၊ အဲ့ဒီတော့ ဥပါဒါန် သင်္ခါရ
 တွေဖြစ်လိုက် သိပ်နုတယ်ကွ တဏှာတွေပေါ့ကွာ။

ကိုယ်ကျင့်တရား ကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ ကံတွေက ကိုယ်ကံတွေက
 စွဲတာမစွဲတာ ကိုယ်ပဲသိတယ်။ ကံတရားကတော့ အဓိကပါဘဲ။ ပညတ်မှာ
 လည်းတရားရှိတယ်၊ ပရမတ်ကလည်းတရားရှိတယ်၊ တရားဆိုတာက
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သတ်မှတ်ပြီးတော့ ပြောလိုက်ကြတာပါ။
 သေချာခင်ဗျားတို့ မှတ်ထား။ ဒီတရားက သိဖို့မလွယ်ဘူး။ ဦးဇင်းက
 စာလည်း မတတ်ဘူး။ သညာသတ်မှတ်လိုက်တာ ဟေ့ကောင်မင်း
 ဘာလဲကွ ဟေ့ကောင် မင်းနွားစာတွေဘယ်မှာထားလဲ။

အဲ့ဒါသညာတရားဘဲ လူတွေက ဘယ်လောက် ကြောက်ဖို့
 ကောင်းသလဲ။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားက ဟောခဲ့တာ ဝိနည်း သုတ္တန်
 အဘိဓမ္မာပေါ့ သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဘုရားဟာဝေသာလီ တိုင်းပြည် ကို
 ကြွလာတယ်၊ ရွာသားတွေကလည်း အဆင်သင့် ဘာမှမလုပ်တတ်
 ဘူး။ အင်မတန်ရိုးတာကိုဗျ။ ဘာမှမလျှောက်တတ်ဘူး၊ ဘုရားကလည်း
 ထိုင်နေတာပေါ့။ ကဲသူတို့ အထင်ကတော့ တစ်မျိုးစီပေါ့ကွာ။
 နွားကျောင်းသားလေးက သူကနွားအုပ်လိုက် ထိန်းရင်းနဲ့ ကြားတယ်၊
 ဘုရားတော့ကြွလာပြီ။ ဘုရားရဲ့တရားနာအုံးမှပဲဆိုပြီး ငါလည်း နွားတွေ

ပြန်သိမ်းအုံးမှပဲဆိုပြီးတော့ နွားတွေသိမ်းတယ်။ နွားကတစ်ကောင် ပျောက်နေတယ် မတွေ့ဘူး။ ဒီက ဘုရားကလည်း ဘာမှမပြောဘူး နွားတွေ့တယ် ထမင်းကလည်း မစားရသေးဘူး။ ထမင်းမစားရသေးတော့ ဒီနွားတွေတွေ့တော့ ထမင်းစားဖို့အချိန်ကလည်းလင့်သွားပြီ။ ဘုရားက ဒီမှာထိုင်နေပြီး ဒကာတဲ့ သူ့ကိုထမင်းကျွေးလိုက်ပါတဲ့ အသိပေါ့ဗျာ။ ခန္ဓာသိပေါ့ဗျာ ခန္ဓာကပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောဆိုတဲ့ ဓာတ်လေးပါး။ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်ဆိုတဲ့ ဓာတ်လေးပါး အပြင်အာရုံ၊ အစွဲ ဥပါဒါန်၊ လေးပါးက ပညတ်၊ သင်္ခါရ ဥပါဒါန်၊ ခင်ဗျားမြင်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား။ ဘုရားကဟောတော့ မှတ်လိုက်တာပေါ့ အဲ့ဒါသညာ ပေါ့။ အဲ့ဒီကံပဲ ကိုယ်ကျင့်တာကတော့ ခန္ဓာငါးပါးကျင့်တာ ဟော-ဘုရားကျင့်တာ ခန္ဓာငါးပါး ဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်၊ တဏှာရှိ တယ် ဆိုတာကကျင့်တဲ့ သူပဲသိတယ် အဲ့ဒီရုပ်ကဝေဒနာရှိတယ် ဝေဒနာ ရှိရင် တဏှာရှိတယ်၊ အဲ့လိုပြောလိုက်ပြီ။

ခင်ဗျားထမင်း မစားတာလည်း သိတာပဲ။ အဲ့ဒီရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာ ရှိတယ်။ ဝေဒနာဆိုရင် တဏှာရှိတယ် အဲ့ဒီတဏှာကို သိမှပြီးတာ၊ ထမင်းစားပြီးရော ဘုရားကတရားဟောတော့ သိတယ်၊ အစွဲဥပါဒါန် အဲဒီအစွဲဥပါဒါန်ကို ခင်ဗျားတို့ တဏှာအသိနဲ့ ဦးစီးဦးဆောင်မလုပ်နဲ့ ရှေ့စိတ် နောက်စိတ်နဲ့လုပ်၊ တရားကို ယုံကြည်၊ အဲ့ဒါကို ဦးပဏ္ဍိတက ပြောသွားပြီ။ ငါလည်း မော တယ်ကွာ အဲ့ဒါလေးကို အသိပေးထားတယ်၊ မင်းတို့ ပိုက်ဆံရှိ သွားလျှူရင် ရတယ်ကွ၊ အသိရဖို့ခက်တယ်၊ အသိ ရှိဖို့လိုတယ်၊ အသိက လွတ်လွတ်သွားတယ်၊ မောဟကိုကွ။ အဲ့ဒါ ပြီးရောပေါ့ကွာ။

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၅ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၇)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၀၉)

ဘုန်းကြီး သီလမပေးတတ်ပါဘူး။ မှားသွားမှာစိုးတဲ့အတွက်ကြောင့် သီလမပေးတာပါဗျာ။ စာမတတ်လို့ပါ။ ဦးဇင်းကြီး ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ။ ဦးဇင်း စာမတတ်ဘူး။ ဒါ ပဋိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ သဘောလေးတွေ။ သဘောသာနာပါ။ ဦးဇင်း အခုဟောမည့်တရားကတော့ဗျာ ဦးဇင်းရဲ့ ကျင့်ကြံတဲ့ ရရှိတဲ့ ဒီသဘောတရားပါပဲဗျာနော်။ အဲဒီသဘောတရားမှာ ဦးဇင်းကျင့်သွားတဲ့ စိတ်ရဲ့အကြောင်းလေးတွေကို ပြောပြတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခင်ဗျားတို့မှာရှိတဲ့ အသိတွေနဲ့တိုင်း ကြည့်ပါ။ ခင်ဗျားတို့မှာ မှတ်ကျောက်ရှိတယ်။ ဦးဇင်းကတော့ ကြေးတုံးလား၊ ရွှေတုံးလား၊ ငွေတုံးလား ဆိုတာ မှတ်ကျောက်နဲ့တိုက်ပေတော့။ ဦးဇင်းက သဘောပါပဲဗျာ။ သစ္စာလေးပါးကိုဗျ။ သစ္စာလေးပါး ဆိုတာ အမှန် အမှန်ကိုပြောတဲ့တရား။ အဲဒီတော့ အတွင်းအောင်ခြင်းကို အောင်တော်မူရင် အပြင် အောင်ခြင်းကိုလည်း အောင်တော်မူတယ်။ အဲဒါ အတွင်းအာရုံ၊ အပြင်အာရုံ။ အဲဒီ နှစ်ပါးပါပဲဗျာ။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ ဒီ(၂)ပါးပါပဲဗျာ။ ဒါ ဟိုး နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာက ဟိုဘက်မှာပါ။ အင်မတန်မှ ထူးမြတ်ပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါလေးတွေကို ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့အဖေတွေ၊ အမေ တွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့အစ်မကြီးတွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ညီတွေ၊ ဒီဘဝမှာပဲ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ဘုံ(၃)ပါး ကိုဗျ။ ဒီဘဝမှာ ကိုယ်က အင်မတန်မှ နှုတ်၏ဆောင်မခြင်း၊ လက်၏ဆောင်မခြင်း၊ ဂါရဝတရားနဲ့ ဦးဇင်းက သူတော်ကောင်းတရား(၇)ပါးနဲ့ ဦးဇင်းပြောပါတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာဘာလဲ။ သမုဒယသစ္စာ ဘာလဲဆိုတာ ဦးဇင်း သဘောလေးပြောပါ့မယ်။ အမှားအယွင်းများရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါတဲ့။ ငါးပါးသီလ တော့ မပေးတတ်ပါဘူးဗျာ။ ဦးဇင်း ကနေပြီးတော့ ဦးဇင်း ရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိကိုပြောပါအုံးမယ်။ ဦးဇင်း ရဲ့ ဇာတိချက်မြုပ်က သရက်ကုန်းသားပါ။ သရက်ကုန်းရွာမှာ လမ်းသုံးလမ်းရှိပါတယ်တဲ့။ နောက်ဖေး ရယ်၊ အလယ်လမ်းရယ်၊ ကမ်းနားလမ်းရယ် ရှိပါတယ်။ ဦးဇင်း တို့နေတဲ့လမ်းက အလယ်လမ်းပါ။ ဦးဇင်း အဖေနာမည် ဦးထွန်းလှ ခေါ်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေခေါ်တာတော့ ဦးချိုးတိုး လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဦးဇင်းရဲ့အဖေပါပဲ။ အမေနာမည်ကတော့ ဒေါ်အုန်းမေ နော်။ အမှန် အမှန်ပြောရမှာကိုဗျ။ သစ္စာ တရားကိုဗျ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ကိုဗျနော်။ သားသမီး(၆)ယောက် ရှိပါတယ်ဗျာ။ (၆)ယောက်ရှိတဲ့အခါမှာ အကြီးဆုံးသမီးက မသောင်းကြည် တဲ့။ ဦးဇင်းကတော့ ဒုတိယ ဦးမြမောင် တဲ့။ ကျောင်းမှာ ဂင်တိုကြီးလို့လည်းခေါ်တယ်ဗျ။ သူ့ရဲ့အကြောင်းတွေပေါ့ဗျာ။ ဒီအကြောင်း က ဘယ်ကဖြစ်သလဲ။ အကျိုးပေါ်ကဖြစ်နေတာ။ အဲဒါကြောင့် အကျိုးပေါ်ကဖြစ်လိုက်တဲ့အခါမှာ သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရအနတ္တ။ ဪ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား။

သေခြင်းတရား၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝနော်။ အာရုံကိုစွဲတာ။ အနုသယကိလေသာ အင်မတန်မှ နက်နဲခက်ခဲတယ်။ အနုသယ ကိလေသာပါဗျာနော်။ စွဲတာက အာရုံကိုနော်။ အာရုံကိုစွဲတာ။ အဲဒီတော့ ဦးမြမောင်ကြီးဟာ ဒုတိယ။ သူမှာညီလေး(၄)ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီညီလေး(၄)ယောက်လည်းဗျာ ခပ်တိုတိုပြောရမယ်ဆိုရင် သေတယ်နော်။ ဦးဇင်းထက်ကြီးတဲ့ မသောင်းကြည် လည်း သေတယ်။ ဦးဇင်း တစ်ယောက်ထဲကျန် တယ်။ အားလုံး(၆)ယောက်မွေးတာ (၁)ယောက်ပဲကျန်တယ်။ အဲဒီတစ်ယောက်ပဲကျန်တော့ အဲဒီ လိုပဲ ဖအေ၊ မအေတွေက ဘာလုပ်စားလဲဆိုတော့ လယ်လုပ်စားပါတယ်ဗျာ။ လယ်ပိုင်၊ ချောင်းပိုင်၊ ဥယျာဉ်ပိုင် ရှိလား။ မရှိပါဘူးဗျာ။ သူများလယ်မှာ ခွက်ကောက်လုပ်စားပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါဘာလဲ။ ရရှိတဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီး အတိတ်ကရလာတဲ့ကံနဲ့ အဲဒီကံကြီးက ဘယ်မှာလဲ။ ပစ္စုပ္ပန်မှာ။ အဲဒါ ကာမဝဋ်ခေါ်တယ်။ ဘဝဝဋ်ခေါ်တယ်။ ကံပေါ်ကနေ ကံထပ်လုပ်နေတယ်။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်းတဲ့နော်။ ဘာကံနဲ့ရသလဲ။ အဲ ကုသိုလ်ကံနဲ့ရတာ ပေါ့ဗျာ။ မနုဿတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ကံနဲ့ရတာကို ဘုရား(၅)ဆူ မှာ (၄)ဆူပွင့်သွားပြီ။ မမှီကြဘူး။ ဘာလို့မမှီကြလဲဆိုတော့ လမ်းမှားတော့ ရမ်းကားတာပေါ့ဗျာ။ လမ်းတွေကမှား ရမ်းကားတော့ အဲဒီလိုဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ အဲ အခုဘုရား(၁)ဆူတော့ ကျန်ပါသေးတယ် ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒီကနေပြီးတော့ ကြိုပင်ရိုက်တယ်တဲ့။ သာသနာ(၂၅၀၀)မှာ သာသနာ(၅၀၀၀)ရှိ တယ်တဲ့။ သာသနာ(၂၅၀၀)မှာ လာပြီးတော့ ဒီဝိပဿနာတရားတွေကို ကျင့်ကြတယ်။ အားထုတ် ကြတယ်။ အေး ဘယ်သူဘာပြောပြော သည်းခံတဲ့။ စိတ်ဟာ ဘာလဲ။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဘက်ကို အာရုံပြု ပါတယ်တဲ့။ မသည်းခံတဲ့စိတ်ဟာ အဝိဇ္ဇာထဲမှာပဲတဲ့။ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဘက်က သည်းခံတယ်။ အဝိဇ္ဇာ ဘက်က သည်းမခံဘူး။ တွေးသာကြည့်။ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟစိတ်။ အဲဒါတွေက ကိုယ့် ဒုက္ခပေးတာပါပဲဗျာ။ ကာယသင်္ခါရ၊ ဝစီသင်္ခါရ၊ မနောသင်္ခါရ။ သင်္ခါရထည့်ထားတယ်။ သင်္ခါရတရား ဆိုတာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလို့ရတဲ့ အာရုံ။ အဲဒီအာရုံကို စွဲတယ်။ စွဲရင် အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ။ သင်္ခါရ ကြောင့် တဏှာ။ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ။ အဲဒါသံသရာလည်တဲ့ စိတ်တွေပဲ။ အဲဒါ ကိလေသာတွေပါပဲဗျာ။ အနုသယကိလေသာတွေပဲ။ ကိုယ့်စိတ်သာ ကိုယ်စစ်ပေတော့။ အဲဒါ အာရုံ (၆)ပါးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးကနေပြီး မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံ၊ နှာခေါင်းအာရုံ၊ မြင်လိုက်တယ်။ သိလိုက်တယ်။ မြင်တဲ့အာရုံပေါ်မှာ သညာက အဲဒီအမြင်ပေါ်မှာ သွားစွဲတာဗျို့။ ကိုယ့်ရဲ့ရှိတဲ့ သညာ ပေါ့ဗျာ။ အာရုံ။ အာရုံအတိုင်းထားရင် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အာရုံမှာ ဝါသမီးလို့ သိလိုက်တာက သညာ။

သညာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်ဗျို့။ ငါ့သမီး ရိုက်နေပါလား။ ထိုးနေပါလား။ သဘာဝမျက်စိက မြင်တာကိုဗျို့။ မြင်တော့မှ လို/မလိုဖြစ်ဖြစ်တာ။ လို/မလိုဖြစ်တော့ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်။ အဲဒီလို ရှိတယ်ဗျာနော်။ ဦးဇင်း က စာမတတ်ဘူးဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တွေးကြည့်။ အေး အေး အေး အဲဒီတော့ အကုသိုလ်၊ ကုသိုလ်ကံတွေလုပ်တာ။ လာတာလည်း ကံ။ လုပ်နေတာလည်း ကံပါပဲတဲ့။ အဲဒီတော့ ဉာဏ်ရှာမှာပေါ့ဗျာ။ ဉာဏ် ဉာဏ် ဉာဏ်နော်။ ဦးမြမောင်ကြီး ဟာ သရက်ကုန်း ကနေပြီးတော့ အဖေ၊ အမေက ကောက်ရိတ်တယ်ဗျာ။ သူများလယ်ထဲမှာ ကောက်ရိတ်တဲ့အခါကျ တော့ ဦးမြမောင် က ထမင်းသွားပို့ရတယ်။ ညီလေးတွေထိန်းရတယ်။ ပုခက်လွှဲရတယ်။ ရေခပ်ရတယ်။ ထမင်းချက်ရတယ်ဗျာနော်။ အိမ်မှာ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ အကြောင်းတွေ အကြောင်းတွေနော်။ သမုဒယသစ္စာ။ သမုဒယသစ္စာနော်။ ခန္ဓာဝန်ကြီးရတာ ဒုက္ခဖြစ်။ ဒုက္ခ။ ပျက်ဒုက္ခတွေပါပဲဗျာ။ အဲဒီ ခန္ဓာဝန်မသိကြလို့ပေါ့ဗျာ။ ခန္ဓာဝန်ကြီးရပြီ။ အဲဒီတော့မှ အဖေစွဲတယ်။ ညီလေး စွဲတယ်။ အကုန်စွဲ တာပဲဗျာ။ အာရုံတွေလျှောက်စွဲတာပါပဲ။ အဲဒီတော့ ထမင်းသွားပို့တယ်ဗျာ။ အဖေ၊ အမေတို့ လယ် ထဲမှာ။ ဩော် မြမောင် ထမင်းလာပို့ပါလားဆိုတော့ ကန်သင်းဘောင်မှာ စားတယ်ဗျို့။ အဲဒီတော့ မြမောင် ဟာ သူများလယ်ကွက်ထဲမှာ ကောက်သင်းလိုက်ကောက်တယ်ဗျာ။ ကောက်သင်းလိုက် ကောက်တဲ့အခါမှာ ကောက်နှံလေးတွေမရဘူးဗျာ။ အဖေတံဇဉ်ယူပြီးတော့ စပါးနှံတွေကို တံဇဉ်နဲ့ ဖြတ်မှပဲ။ အဲဒါမှ များများရမယ်။ သညာနော်။ စပါးနှံက အာရုံ ကိုယ့်ရဲ့သညာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒန် ကြောင့် ဘဝ။ အဲဒါ သံသရာလည်တာ စိတ်ပဲ။ ဦးမြမောင် မသိဘူးဗျာ။ သူစာမှမတတ်တာ။ တံစဉ် ကြီးယူပြီး ရိတ်တော့တာပဲဗျို့။ သူပို့တဲ့ ထမင်းတောင်းထဲမှာ စပါးနှံတွေ တစ်ခါတည်းထည့်တော့တာ ပဲဗျို့။ ပြည့်မောက်လို့ အဖေ၊ အမေစားတဲ့ပန်းကန်လေးတွေ ရေဆေး၊ ဇလုံ လေးတွေအုပ်ထားတယ်ဗျို့။ သညာက ဘယ်လောက်လှည့်ကွက်လုပ်ထားလဲလို့၊ လယ်ရှင်သိမှာစိုးလို့ ဖြတ်လမ်းက သွားတယ်နော်။ အဲ ဦးမြမောင် ကာယနဲ့ပတ်သက်သွားပါပြီဗျာ။ ဘယ်လိုကာယနဲ့ပတ်သက်လည်း အာဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာ ပဒံသမာဒိယာမိ ဦးမြမောင် သူများပစ္စည်းကိုခိုးတယ်။ အေး အဲဒါပေါ့ဗျာ။ ဘယ် လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲ။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ ကို သူမသိတော့ဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ စပါးနှံတွေ ကိုယူလာပြီးတော့ အိမ်ပြန်လာတယ်။ အဲဒါအကြောင်းတွေပေါ့ဗျာနော်။ သမုဒယသစ္စာစိတ်အကြောင်း တွေ ပြောတာနော်။ သံသရာဟာ လည်နေတာပဲဗျို့။ ဒီဘဝရဲ့ သံသရာကို ဦးဇင်း ပြောတာ။ အဲဒီသံသရာ ဘာလို့လည်လဲ။ အာရုံကိုစွဲတာကိုဗျို့။ အာရုံကိုစွဲတော့ အဲဒီသံသရာကြီးက အူလည်ချာပေါက်လည် ကုန်တာပဲဗျာ။ ဒီဘဝကိုပြောတာနော်။ ဦးဇင်း ဟိုဘဝကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဦးမြမောင်ကြီး

စပါးတွေကိုယူလာပြီးတော့ ရေအိုးစဉ်အောက်မှာ ခြေထောက်နဲ့မွှေတော့တာပဲဗျို့။ သညာခိုင်းတာ။ သညာဆိုတာ စေတသိတ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီစပါးတွေ သွားရောင်းတာပဲဗျာ။ ပိုက်ဆံလေးတွေရတော့ သောမနဿဖြစ်တယ်ဗျို့။ ပစ္စည်းခိုးလာတဲ့ဟာကို ဝမ်းသာတော့ သောမနဿဖြစ်တယ်ဗျို့။ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်တော့ အထင်ကြီးနေတာပေါ့ဗျာ။ သေတော့ အပါယ်ကိုသွားတော့မှာပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒီလိုလုပ်မိ ပါတယ်ဗျာ။ မသိတော့ လုပ်မိတယ်။ လုပ်မိတော့ ရရှိတယ်။ ရရှိတော့ ခံကြတဲ့။ အဲဒီတော့ ဦးမြမောင် စပါးတွေယူလာပြီးတော့ အဲဒီလိုပဲရောင်းစားပါတယ်။ ရောင်းစားပြီးတော့ ဟိုတုန်းကတော့ စွန်ပလွန် သီးတွေ ဘာတွေရှိပါတယ်။ ညီလေးတွေကို ကျွေးတယ်။ အဖေ၊ အမေတို့ ကောက်ရိတ်ကပြန်လာရင် အဲဒါတွေကျွေးတယ်။ သူကစွဲတာကိုဗျ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရ ကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝနော်။ စွဲတာ စွဲတာ အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုလုပ်နေရင်းကနေပြီးတော့ နောက်ဆုံး ခပ်တိုတိုလေးပြောကြစို့ပေါ့ဗျာ။ အဲ ဘယ်ရောက်လာလဲဆိုတော့ မြောင်းမြရောက်လာ တယ်။ မြောင်းမြဘယ်မှာလဲဆိုတော့ မြောက်ပိုင်းက ထင်းပုံဆိပ်မှာနေတဲ့အခါကျတော့ ဘာလုပ်စား လဲ။ စာမတတ်ဘူး။ ဖအေ လည်း ပါတယ်။ အမေ လည်း ပါတယ်။ ဦးမြမောင် လည်း ပါတယ်နော်။ ခန္တဝန်ဖြစ် ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခတဲ့။ ဒီဒုက္ခကြီး။ ဒုက္ခကိုစွဲတာနော်။ ကိုယ့်ရုပ်ကို မသိဘူးဗျာ။ အဝိဇ္ဇာကြီး ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်သိပ်စွဲတာပဲ။ ရုပ်နဲ့ ထိလိုက်တယ်။ သိလိုက်တယ်။ သိလိုက်တော့ နာမိခံစားတယ်။ ကောင်းတာကိုခံစားတယ်ဗျို့။ နာမိလေးကနော်။ ရုပ်က သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ ဥပမာ ဘယ်လိုလဲ ဆိုတော့ ရုပ်နဲ့ထိလိုက်တော့ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဥပမာလေးပေါ့ဗျာ။ ကားစီးသွားတယ် ဆိုဖာကောင်း ကောင်းထိုင်ရတော့ ရုပ်နဲ့ဆိုဖာနဲ့ထိတော့ မသိဘူးလား။ သိတော့ မခံစားဘူးလား။ ခံစားတယ်။ သာယာတယ်။ ပျဉ်ကြီးပေါ်သွားထိုင်တော့ ရုပ်ကသွားထိတော့ သိတယ်။ သိတော့ လို/မလိုဖြစ်ကုန်ပြီ။ အဲဒါ ရုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း ဦးဇင်း က စာတော့ မတတ်ဘူးဗျာ။ အာရုံနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်း။ အာရုံဆိုတာ မျက်စိနဲ့မြင်တာကိုဗျာ။ နားက ကြားတယ်ဗျာ။ အသံရဲ့ အာရုံပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ အာရုံမှာ အာရုံအတိုင်းထားရင်ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အဲဒီအာရုံကို သွားစွဲရင်တော့ လို/မလိုပေါ့ဗျာ။ အဲ နှာခေါင်းလေးက နံလိုက်တယ်ဗျာ။ မွှေးသင်းနေတာပဲ။ အမယ်လေး ကောင်းလိုက်တာ။ မွှေးသင်း နေတာပဲ။ အဲဒါလေးကိုသွားပြီးတော့ သိလိုက်တာနဲ့ စွဲလိုက်တာပဲ။ အဲဒါလည်း အကြောင်းမသတ် တတ်ပြန်ဘူး။ အဲဒီအကျိုးပေါ်က အကြောင်းတွေဖြစ်နေတာ။ မသတ်တတ်ဘူးပေါ့ဗျာနော်။ ရုပ်က အကျိုးခေါ်တယ်။ နာမိက အကြောင်းခေါ်တယ်။ အကျိုးနဲ့အကြောင်းသာဖြစ်တယ်နော်။ မသိဘူး။ အဲဒီလိုလုပ်တာပဲဗျာ။ အဲဒီတော့ မြောင်းမြ ထင်းပုံဆိပ်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဘာလုပ်စားလဲ။

ကူလီထမ်းပါတယ်။ ဟိုတုန်းက လန်ဘားကူလီ။ တောင်းကြီးတွေနဲ့ထမ်းတယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ တောင်းလေးတွေနဲ့ထမ်းတဲ့အခါကျတော့ ဈေးဝယ်တဲ့ ဒကာမကြီးက ရှေ့ကသွား။ ဦးမြမောင် က တောင်းကို ပခုံးပေါ်တင်ပြီး သူဝယ်တာတွေ အဲ ချအုံး ချပေးတယ်။ ထည့် ဟိုဟာထည့်၊ ဒီဟာထည့် အကုန်တောင်းထဲမှာ စုံနေတာပဲ။ သူက သိတာကို မျက်စိကမြင်တာကို အာရုံကြောင့် အာရုံစွဲရင် သညာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါတွေ ခိုးအုံးမှပေါ့။ အဲဒီဝယ်တဲ့သူက ရှေ့ကသွားတယ်။ ကိုယ်က နောက်ကနေ ဒညင်းသီးတွေနို့က်တယ်ဗျို။ အဲဒီတော့ လုပ်ပြန်ပြီနော်။ အပါးလည်တော့ အပါယ်လားမှာပေါ့။ လောဘရဲ့စိတ်၊ ဒေါသရဲ့စိတ်၊ မောဟရဲ့စိတ်။ ကာယကံသောင်းကျန်မှု၊ ဝစီကံ သောင်းကျန်းမှု၊ မနောကံသောင်းကျန်းမှုနော်။ ဒါတွေ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ သိတော့ သိတယ်။ ကြည့်တော့ မြင်တယ်။ မြင်တော့ ဦးဇင်းတော့ ကြောက်ပြီဗျာ။ ဦးဇင်း လူဆိုးပါ။ လူတေပါ။ အဲဒီတော့ ငါဟာ ဒညင်းသီးတွေ အိမ်မှာတို့စားမယ်ဆိုပြီးတော့ ဈေးဝယ်တဲ့သူက ရှေ့က ဦးဇင်း က နောက်က အဲဒီ ဒညင်းသီးအာရုံကိုမြင်တာကိုဗျ။ မြင်မှသိတယ်။ သိတော့စွဲပြီ။ လက်နဲ့နို့က်ပြီဗျို။ သညာ သညာနော်။ အာရုံကိုသွားသွားစွဲတာဗျ။ အာရုံကိုသွားစွဲတော့ ခါးပိုက်ထောင်ထဲထည့်။ အဲ အိမ်ရောက်သွားတော့ အကုန်လုံးသွန်ထည့်ပြီးတော့ ကိုယ်ထမ်းတာလည်း ပိုက်ဆံရ။ ကိုယ်က နို့က်လာတဲ့ ခါးပိုက်ထောင်ထဲမှာ အပြည့်နော်။ အဲဒါဘာလဲတွေးပေါ့ဗျာ။ အဲဒါသာကြည့် တစ်နေ့သော အခါကျတော့ ဘာဖြစ်လာလဲ။ လူက (၁၇)နှစ်၊ (၁၈)နှစ်အရွယ်ရောက်တော့ အဲ ရဲထဲဝင်ပါတယ်ဗျာ။ ဦးဇင်း ရဲ့ စိတ်အကြောင်းကိုပြောတာပါ။ ဦးဇင်း ရဲ့ မသိတဲ့အကြောင်းတွေပြောတာပါ။ အဲဒီ ရဲထဲဝင် တော့ မင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးဆင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အဲ ဘဝင်တွေမြင့်ပြီးတော့ တောသားဟာ တစ်ခါတည်း အစိုးရအမှုထမ်း ရဲအဝတ်အစားကိုဝတ်တော့ ရာဇမာန်၊ ဓနမာန်၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်၊ ငါမာန်။ မာန်ဆိုတာ ပြောမယ်ဆိုရင် မာရ်နတ်ပဲဗျို။ မာရ်နတ်က သူက အသာလေးကြည့် တယ်။ ဒေါသဖြစ်တာ။ အဲဒါ မာရ်နတ်ပဲ။ မာန်ကိုးဗျ။ အဲဒီ မာရ်နတ်က နိဗ္ဗာန်တံခါးကိုပိတ်တာပါပဲ။ မာန်။ ကိုယ့်မာန်မှ မသိတာ မာရ်နတ်ပေါ့ဗျာ။ သဘောလေးနာပါ။ ဦးဇင်း တို့က ဒီကဉာဏ်နဲ့လိုက် ရတာကိုး။ အဲဒီမှာ ပုလိပ်ထဲဝင်တဲ့အခါ ဘယ်ရောက်သွားလဲဆို မော်လမြိုင်ကျွန်းရောက်သွားတယ်။ မော်လမြိုင်ကျွန်းရောက်သွားတော့ အသက်(၂၄)နှစ်ကျတော့ မိန်းမရပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီကြားထဲမှာ အစ်ကိုတစ်ယောက်သေပါတယ်ဗျာ။ အစ်ကိုသေလိုက်တော့ ဟာ မစားနိုင်တော့ဘူး။ ပူဆွေးတောက် လောင်တာ ဗျာပါဒနော်။ အဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ကာယရဲ့ပိတ်တက်ကိုကြည့်လိုက်စမ်း။ ကာယရဲ့ ပိတ်တက်က ပါဏာတိပါတာ ဝေရာမဏီသိက္ခာပဒံသမာဓိယာမိ၊ အဒိန္နဒါနာဝေရမဏီသိက္ခာ

ပဒံသမာဒိယာမိ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ အဲဒါ ကာယနဲ့ပတ်သက် တဲ့အကြောင်းတွေ။ ကာယနဲ့ကျင့်မှ သိတာကိုဗျူဟာ။ အဲဒါ ကာယဝစီကတော့ မုသာဝါဒါ ဝေရာမဏိ သိက္ခာပဒံသမာဒိယာမိ။ ဘယ်လို မုသာဝါဒါလဲ။ ဦးမြမောင်ကြီး က ရဲလူထွက်ဆိုတော့ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စားကိုဗျူ။ ရုံးကြီးဘေးမှာ သွားအိပ်နေတယ်။ အိပ်နေတော့ ရုံးက ဥပမာ ဆင်းလာတယ်။ ဦးလေး အာမခံတဲ့လူရှိလား။ သက်သေခံတဲ့သူရှိလား။ ရှိတယ် ရှိတယ်။ ထိုင် ထိုင် မြမောင် မြမောင် မင်းအကြံအဖန်တွေလာပြီ။ ဟေ့ကောင်ထက္ခာဆိုပြီး မြမောင် သူရတော့မှာကိုဗျူ။ အပါးလည်တာ ကိုဗျူ။ သူက လက်ကြောတင်းအောင်လုပ်မစားဘူးနော်။ ဦးလေးရယ် သက်သေခံပါလား။ ကျွန်မ (၅၀)ပေးမယ်။ အာ (၅၀)နည်းတယ် (၇၀)ပေး။ ကျုပ်က ရဲကိုဗျူ။ နဂိုလုပ်ဖူးတာကိုဗျူ။ အဲ (၇၀) တောင်းတယ်။ ပေးပါ့မယ်တဲ့။ အခုတော့ (၅၀)ရှိတယ်တဲ့။ ဦးလေး ရုံးပေါ်က အောက်ဆင်းရင် နောက်(၂၀)ပေးပါမယ်။ အေး အေး အေး ငွေ(၅၀)ပေးပြီး သူကသင်ပေးတယ်။ ဘယ်လိုထွက်၊ ဘယ်လိုပြော၊ ဘယ်လိုကိုင်။ အေး အေး ငါအကုန်နားလည်ပါတယ်။ တက် တက် အပေါ်တက်သွား တော့ အပေါ်ကျတော့ ဘာသိလဲ သက်သေကိုမေးတယ်။ အဲ လုပ်သက်သေနော်။ ပိုက်ဆံရတယ်။ အဲဒီတော့ သူသင်ပေးတာတွေ ထွက်တော့တာပဲဗျူ။ အဲ ပိုက်ဆံတွေလည်း ရလည်းရတော့ ကိုယ်က ဆက်သွယ်ပေးတဲ့ လျှောက်လွှာစာရေးကို လွှက်ရည်လည်း တိုက်တယ်။ ကွမ်းလေးတွေ ကျွေးတယ်။ သူကတော့ ဝမ်းသာလို့။ ဒီနေ့ နေ့တွက်ဘယ်လောက်ရလဲ မြမောင်ရေ။ ဒီနေ့ ငါလျှောက်လွှာရေးရတာ (၂)စောင်ပဲရတယ်။ နောက် သူက(၂)စောင်အတွက်ပေးလိုက်တော့ သူလည်းပျော်သွားတယ်။ ဒီက လည်း ပိုက်ဆံတွေရတော့ ပြန်တာပဲဗျူနော်။ အဲဒါ ဘာလဲ။ မုသာဝါဒါဝေရာမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိနော်။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲ။ အဲဒါလုပ်ပြီဗျူ။ အဲဒီပိုက်ဆံတွေယူလာပြီး တော့ မိန်းမကို ပစ်ပေးတာပဲဗျူ။ မိန်းမက ဈေးကိုသွားပါတယ်ဗျူ။ အဲဒါအကြောင်းတွေနော်။ အဲဒါ သံသရာလည်တဲ့ အကြောင်းတွေပါပဲနော်။ အကုသိုလ်ကံတွေပေါ့ဗျူ။ ကုသိုလ်ကံ တစ်ချက်မှမပါဘူး။ အဲဒီကျတော့ အကုသိုလ်ကံချည်းပါပဲဗျူ။ ဒါကြောင့် အကုသိုလ်နဲ့ ဘဝတစ်ပါးသို့ပြောင်းရွှေ့သွားမယ် ဆိုရင် အခုနက အသူရကယ်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ။ ကြည့်စမ်းဗျူ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ ကောင်းလဲနော်။ အဲဒါ နားမှမလည်တာကိုဗျူနော်။ အဲဒီလိုဖြစ်ပါတယ်ဗျူ။ အဲဒီပိုက်ဆံတွေ အိမ်ရောက် တော့ သားမယားကိုပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ သားမယားက ဈေးကိုပြေးတော့တာပဲဗျူ။ အိမ်မှာ ဆန်ကလည်းမရှိ၊ ရေနံဆီကလည်းမရှိ၊ ငရုတ်သီးကလည်းမရှိ။ မရှိတာတွေ မိန်းမကဝယ်လာတယ် ဗျူ။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲဗျူ။ သမုတိသစ္စာနော်။ ဩော် ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့

ကောင်းလဲ။ ဒါပေမယ့် သဘောသာ နာပါတဲ့။ သဘောလေးသိသွားရင် တရားပါပဲ။ အဲဒီတော့ သစ္စာ (၄)ပါးရဲ့အကြောင်းကို ပြောသွားတာပါနော်။ အဲဒါ အကြောင်းအကျိုးတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ အကုသိုလ်ကံတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ သဘော။ သဘောပေါက်ရင် တရားပါပဲဗျာ။ အေး အဲဒီတော့ အဲ သားမယားက ဝယ်ခြမ်းလာပြီး ဦးမြဲမောင် ကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးတယ်။ ဦးမြဲမောင် က ထပြီးတော့ စားတာပဲဗျို့နော်။ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိ တွေ။ စားသောက်လည်းပြီးရော သူက ဗိုက်ကြီးကိုတင်းပြီးတော့ ဆေးလိပ်တွေသောက် ရေနွေးသောက်လိုက်။ စိတ်ကိုအလိုလိုက်နေတာ၊ စိတ်ကိုအလိုလိုက်တော့ သံသရာကြော မျောတော့ မယ်။ ဒါလည်း သူမသိဘူး။ အဲ ဆေးလိပ်သောက်လိုက်၊ ရေနွေးသောက်လိုက်။ စကားတွေဖောင်ဖောင် ပြောလိုက် ဒီလိုပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုနေတဲ့အခါကျတော့ စားသောက်ပြီး မိုးချုပ်တော့ မိန်းမကို ငါ့ပိုက်ဆံ တွေပေးစမ်း။ နေ့ခင်းက ငါပေးထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေပေးစမ်း။ ဦးမြဲမောင် ရေ အိမ်မှာ ဆန်တို့၊ ဆီတို့၊ ငရုတ်သီးတို့မရှိလို့ ကျွန်မသွားဝယ်လိုက်ပြီ။ ကုန်ပြီ။ ကျွန်မရဲ့ နဂိုမူလလက်ကျန် (၃)ကျပ်တောင် ပါသွားပါတယ် ဦးမြဲမောင်ရယ်တဲ့။ ဟာ နင် ငါ့ ဆင်ခြေတွေပေးတာပဲ။ ဒီကောင်မ ပိသုနဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ သပ္ပဖလာပဝါစာ အဲဒါ ဝစီပါပဲဗျာ။ ကြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ သည်းခံကြပါ။ သည်းခံကြပါ။ သည်းခံရင် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖက်ကိုရောက်တယ်။ မသည်းခံရင်တော့ အဝိဇ္ဇာနယ်ထဲမှာ နေပါလိမ့်မယ်ဗျာနော်။ အဲဒီတော့ ဦးမြဲမောင် က ကိုယ်တွင်းရှိတဲ့ဟာတွေ တိုင်းကုန်ပါပြီဗျာ။ မယား က မျက်ရည်သုတ်ပြီးတော့ သူ့ခမျာနေရရှာပါတယ်ဗျာ။ သူက အိမ်ပေါ်မှာ အိမ်ထောင်ဦးစီးဆိုပြီး တော့ မာန်နဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဒါ မာန်တွေပေါ့။ ငါရှာကျွေးရတယ်။ ငါပေးမှ စားရတယ်ဆိုတဲ့မာန်တွေပေါ့ဗျာ။ ဒါ သံဝေဂတရားရဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဦးမြဲမောင် အသေအချာ ကိုယ့်ရဲ့ဒကာကြီးတွေကိုရှင်းပြပါတယ်။ အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ ဒီလမ်းကတော့ ကျိန်းသေပါတယ်။ မလွတ်တော့ပါဘူး။ ပြန်ရ ပါလိမ့်မယ်။ အေး ဒါကြောင့်မို့ အလင်းကလာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သူ အမှောင်ကိုသွားလိမ့်မယ်။ အမှောင်က လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလင်းကိုသွားလိမ့်မယ်နော်။ ဒါလေးတွေ။ အဲဒီတော့ ဦးမြဲမောင် က သူ့ရဲ့ သားမယားကို ဆဲဆိုပြီတဲ့။ အဲဒါ ဝစီနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဒုစရိုက်ပါပဲဗျာ။ အဲဒါ အနုသယကိလေသာပဲဗျို့။ သူများအသက်တွေကို မသတ်သေးဘူး။ လူမသတ်သေးဘူး။ ဘာမှ ခွေးတွေ မသတ်သေးဘူး။ ဒါလေး ဝစီလေးပြစ်မှားမိတဲ့အကြောင်းလေးပဲ။ အဲဒါ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းသလဲ။ အေး နောက် တစ်ခါ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ ကာယကံရဲ့ပိတက်၊ ဝစီကံရဲ့ပိတက်၊ မနောကံရဲ့ပိတက်က ဘာလဲ။ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဲနော်။ အဲဒါပါပဲဗျာ။ ဗျာပါဒအကြောင်း ခုနက အစ်ကိုသေတာကိုးဗျ။ အဲဒီတော့မှ အစ်ကိုသေလိုက်တော့မှ ထမင်းမစားနိုင်၊ ဟင်းမစားနိုင်ဖြစ်တော့တာပဲဗျို့။ အဲဒီအစ်ကို

သေလိုက်တဲ့အာရုံနဲ့ အမြင်သွားပေါင်းလိုက်တော့ တစ်ခါတည်း တုတ်ထိုးအိုးပေါက်တွေဖြစ်တာပဲဗျို့။ စိတ် စိတ်နော်။ အဲဒါ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝတဲ့။ သွားစွဲတာ ကိုယ့်က စွဲတာ။ အေး အဲဒါ လေးတွေဖြစ်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီဗျာပါဒ ဘယ်လိုသတ်နိုင်မလဲ။ သီလကလည်း မသတ်နိုင်ဘူး။ ဒီသီလက ဗျာပါဒမီးတွေကို မသတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါ သဘောလေးတွေ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ လောကီ သီလ၊ လောကုတ္တရာသီလ၊ လောကီသီလကတော့ ဘာလဲ။ ပါဏာတိပါတာ၊ အဓိန္ဒဒါနာ၊ အဗြဟ္မာ စရိယ၊ မုသာဝါဒါ အဲဒါလေးတွေကို ကျင့်သုံးတယ်။ ဒီအာရုံကို သူတို့မလွတ်တော့ဘူးကွ။ အနုသယ ကိလေသာကို သူသတ်လို့မရဘူး။ ဒါတွေ သူတို့မလုပ်ဘူးကွ။ ဒါ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်ကိုးဗျို့။ ဒါကိုသူတို့ ပယ်လို့မရဘူးဗျို့။ ကိုယ့်စိတ် ကိုယ့်သဘောနဲ့ ကိုယ်လုပ်နေကြတာဗျို့။ အပြစ်မဆိုပါဘူး။ သဘော လေးကိုသာ နာ။ အဲ အရင်က လောကီရဲ့ လူသားတွေပဲဗျာ။ အဲဒီ အာရုံကို မသတ်နိုင်ဘူး။ အနုသယကိလေသာကို မသတ်နိုင်ဘူး။ ရှစ်ပါး၊ ကိုးပါးကိုစောင့်ထိန်းတယ်။ ရှေ့စိတ် နောက်စိတ်ကို စောင့်ထိန်းတယ်။ မှန်ပါတယ်။ အဲဒီသီလလည်း သူမစစ်ဘူး။ အမှန်က ဒီသီလက ငါ့စိတ်ကို ငါစစ်မှ ငါ့သီလ စစ်တယ်လို့သိရမယ်။ ဒီတော့ တပည့်တော်က သီလယူပြီ။ ငါ ဒီနေ့တော့ သီလယူလိုက်ပြီ။ ကိုယ်ဟာ့ကိုယ်စစ်နေတာ။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်။ အဲဒီတော့ ပိပဿနာဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို စစ်ပါ တယ်ဗျာ။ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်လားဆိုတာကို စစ်ပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါလေးတွေ သိပ် အရေးကြီးပါတယ်ဗျာ။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ပါတဲ့။ အဲဒီတော့ ခုနက ငါ ဒီနေ့လှူတာပဲကွ။ ဒါန်းတာပဲကွ။ အဲဒါတွေဟာ ကံတွေပဲဗျာနော်။ တဏှာကိလေသာမှ မခမ်းခြောက် မပြတ်စဲရင် နိဗ္ဗာန်မြင်ပုံမလား။ ဒီဘဝကိုပြောတာ။ ဟိုဘဝကို ဦးဇင်းပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီဘဝလာပြီတော့ ဖြစ်ကြတဲ့အကြောင်းတွေကို တဏှာကိလေသာတွေကို ခမ်းခြောက်ပြတ်စဲနိုင်မယ်ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ကို မြင်မယ်တဲ့။ မနောနဲ့ အာရုံသဘောပဲဗျို့။ သဘောသာ နာပါနော်။ သဘောလေးပြောမယ်။ ဦးဇင်း ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါတဲ့နော်။ ဦးဇင်း က ဒီလိုလုပ်တာကိုးဗျို့။ ဗျာပါဒဆိုတော့ အဲဒီဗျာပါဒ ကို ငါဘယ်လိုလုပ်သတ်မလဲ။ အဲဒီ ငါယူထားတဲ့ သီလကလည်း မသတ်နိုင်ဘူး။ အစ်ကိုသေတဲ့ ဗျာပါဒကို ငါဘယ်လိုသတ်ရမလဲ။ ရှာမလဲ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံမှာတော့ ထိန်းလို့ရတယ်။ မနောကံရဲ့ ဗျာပါဒကို မလွယ်ဘူးဗျို့။ လောကီရဲ့ သီလ မလွယ်ပါဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ သဘောလေးတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ အာရုံ(၆)ပါးကတော့ မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံ၊ နှာခေါင်းအာရုံ၊ လျှာအာရုံ၊ ရုပ်အာရုံ၊ မနောအာရုံ။ ရုပ်က ဘယ်လိုလဲ။ ဥပမာ

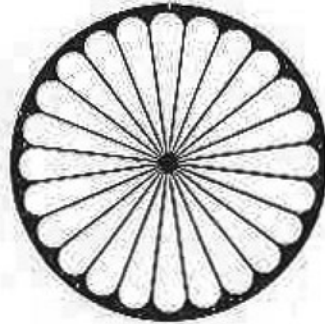
ပေါ့ဗျာ ခင်ဗျားအပ်ကလေးနဲ့ထိုးလိုက်တယ်။ မသိဘူးလား။ သိလိုက်တယ်။ အဲဒါ အာရုံစိတ်ခေါ်တယ်။
 မြင်လိုက်တယ် မြင်လိုက်တာ အာရုံမှာ သွားစွဲတယ်လို့။ အဲဒါစွဲရင်တော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပေါ့ဗျာ။
 အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်တာ။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးက ဒုက္ခပေးနေတာပဲ။ ဒီတော့ မနော။ အဲဒီအာရုံကို
 ပက်လက်ကလေးလှန်ပြီးတော့ မနောတွေးတော့တာပဲဗျို့။ ငါ ဒီနေ့ဘယ်ဖဲဝိုင်းသွားရရင် ကောင်းမလဲ။
 ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမလဲ။ ဘာအကြံအစည်တွေလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ။ အေး အဲဒါတွေပေါ့ဗျာ။
 အဲဒါဟာ ကိလေသာနယ်ထဲကို ဆင်းတဲ့အကြောင်းတွေပါပဲဗျာ။ ကိလေသာပဲ။ ဝိပဿနာတရားထိုင်
 လို့ မဂ်ဉာဏ်ရမှ ဒီကိလေသာပြတ်မယ်။ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါဘုရား)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိပုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၁၀၈)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့၊
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၀၈)

ဦးစင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ နဂိုမူလက ကျောင်းမနေတော့ စာမတတ်ဘူး။ တတ်တဲ့ပညာကို လုပ်ပါတယ်။ အလုပ်လုပ်တဲ့ အခါမှာ ခန္ဓာကံတရား၊ ဉာဏ်တရား၊ ဈာန်တရားခန္ဓာကသိရမယ်။ ဒါမန္တာသိတရားခေါ်တယ်။ ဒါဘဝင်လို့ခေါ်တယ်။ မနောဘဝင်လို့ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါသစ္စာလို့ခေါ်တယ်။ ဘာသစ္စာလည်း အရိယာထသစ္စာခေါ်တယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ၊ ရဟန္တာတွေဟော သစ္စာလေးပါးခေါ်တယ်။ ကံတရားကိုဟောတာ အစွဲတရားကိုဟောတာ ဥပါဒါန်ကိုပြောတာ ဒုက္ခသစ္စာက ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းရဲ့အကြောင်း အမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓနဲ့ မဂ်ကိုရလို့ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာကို အပြန်အလှန်ဟောသွားတယ်။ ခန္ဓာသိတရားခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါအဆင့်မြင့်သွားပြီ။ ကံဆိုတာ မိမိပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိတယ်။ မိမိမပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိတယ်။ သံသရာဘယ်ကလည်သလဲ။ မနောကံကလည်တယ်။ မိမိမပြုလုပ်ဘူး။ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံကတော့ မိမိပြုလုပ်တယ်။ သွားလုပ်တယ်။ သွားဆဲတယ်။ အဲဒါမိမိပြုလုပ်တာ မိမိမပြုလုပ်တဲ့ကံ မနောကံကသံသရာဘာကြောင့် လည်သလဲ။ စေတသိတ် မနာလိုတဲ့စိတ် ကုတ္တုစိတ်၊ ဗျာပါဒစိတ်၊ အဘိဇ္ဇာစိတ်၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်၊ တဏှာစိတ်၊ မာန်မာနစိတ် အဲ့ဒါသံသရာလည်တဲ့ စိတ်တွေဘဲ ဒီလို စိတ်တွေဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ အာရုံ (၅) ပါးကြောင့်ဖြစ်တယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ခေါ်သမုတ်ထားတယ်။ အဲ့ဒီကံက အာရုံကိုသွားစွဲတာ။ စွဲတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ်တာ အဲ့ဒါကံဘဲ။ သံသရာလည်တာဘဲ။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာ ဒါဘုရားဟောတာ ဘုရားဟောတာနဲ့ ခန္ဓာအသိနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်တာ။ ရဟန္တာအစစ်ခေါ်တယ်။ အတုမဟုတ်ဘူး။ လူတော့လူဘဲ။ မတူဘူး။ ဟိုဘာကအကာပညတ်ခေါ်တယ်။ ဒီဘာက အနှစ်ပရမတ်ခေါ်တယ်။ ပရမတ်ဆိုတာ အတွင်းခါတ်လေးပါးကိုသိတဲ့ ခါတ်၊ ပရမတ်ခေါ်တယ်။ သဘောလေး နဲ့နာ။ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါနံတယ်။ ဒါတွေဟာ မောဟဖုံးလွှမ်းနေတယ်။ မောဟကဖုံးလွှမ်းလို့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြစ်တာ။ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိလည်း မနောက ဖြစ်တာ။ ဝန်တိုတဲ့စိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုတ္တုစိတ် မနောကဖြစ်တာ ဘာဖြစ်လို့ကွေးလည်း အာရုံ (၅) ပါးမလွတ်လို့ဖြစ်တာ။ အဲဒါသံသရာလည်တယ်တဲ့။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာက စတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ။ ခန္ဓာကပြတ်တာ။ ဒါသီလကို ညွှန်းတာမဟုတ်ဘူး။ သမာဓိကိုပြောတာမဟုတ်ဘူး။ အစွဲဥပါဒါန်ကိုပြောတာ။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်ထား။ ဟောထမင်းစားနေရင်းနဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကားခွန်းကြီး ခွန်းငယ် များတယ်ဘာတဲ့သူက ထမလုပ်ဘူး။ ကလေးကလုပ်တယ်။ ကလေးကလုပ်တော့ ပန်းကန်ကအချဉ်ရေတွေ မှောက်လာတယ်။ အဲ့ဒီကလေးသူ့မျက်နှာမကောင်းဘူး။ ဒါဘဲ ကံတရားတွေပေါ့။ အာရုံကိုသတ်လို့မရဘူး။ အာသွက္ခရာ ဉာဏ်မရလို့ခံရတာပေါ့။ အဲ့ဒါသံသရာလည်တယ်။ သံသရာဘယ်ကစလည်း။ ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ် သလဲ။ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်။ ဥပါဒါန်ကိုဘယ်လိုသတ်သလဲ။ ဘာနဲ့သတ်ရမလဲ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့သတ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ သတ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကရေးထားတယ်။ သမ္ပဝါစာ၊ သမ္ပကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဒီမနောနဲ့မဂ္ဂင်နဲ့ အာရုံနဲ့ ကာယဝစီမနောနဲ့ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မှဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်ဘယ်လိုစင်ကြယ်မလဲ။ စာတော့မတတ်ဘူး။ သဘောလေးပြောမယ်။ စက္ခု၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံဥဒပါဒိ၊ ပညာဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ၊ အာလောကောဥဒပါဒိ စာကရေးထားတာ။ ဒါကြောင့်မို့စာကမှန်၏။

ဘာနဲ့သိမလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတဉာဏ်နဲ့သိမယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဉာဏ်နဲ့သိတာ စက္ခုအာရုံမှာ ပညာဉာဏ်နဲ့သိတယ်။ နားသောတမှာ ပညာဉာဏ်နဲ့သိတယ်။ နံသာမှာပညာဉာဏ်နဲ့သိတယ်။ ဇီဝမှာပညာဉာဏ်နဲ့သိတယ်။ ကိုယ့်အသားကို ထိလိုက်တာ ပညာဉာဏ်နဲ့သိတယ်။ လူကဉာဏ်နဲ့သိထားတာကို ကိုင်ပြီးလုပ်ပြီး ခင်ဗျားတို့ ဖွင့်မပြောရင် ဒီကဖွင့်ပြောပြီ ဒါဘာလဲ သစ္စာဘယ်သစ္စာလည်း မနော၊ သမုတိသစ္စာကိုဖြတ်လိုက်ပြီ။ အကာကိုဖြတ်လိုက်ပြီ။ ခင်ဗျားတို့သိအောင် ပြောပြတာ ခင်ဗျားတို့က အကာကို စွဲတဲ့လူတွေ။ အဲ့အကာကို စွဲတော့ဥပါဒါနိကံတွေဖြစ်တယ်ဗျို့။ မှတ်ထားသေချာ။ သစ္စာနဲ့ဟောပေးတာ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပေတော့။ ဒီလူကလုပ်သွားတော့မယ်။ အဲ့ဒီရဟန်းကလုပ်တော့မယ်။ ဆဲတာတို့ တိုင်းတာတို့ ကြားပြီး သံဃာအချင်းချင်း ဆဲတာ။ လူအချင်းချင်းဆဲတာ။ မိန်းမတွေလည်းဆဲတာ။ အဲသိပြီးလာချင်လာမလာချင်နော။ သဘောလေးဗျို့။ ဒီကပညာရှိတယ်။ ပညာဉာဏ်လို့ခေါ်တယ်။ စက္ခု၊ ဥပါဒါ၊ စာကရေးထားတာရသွားပြီ။ ဦးပဏ္ဍိတ နဂိုမူလဗီဇစိတ်မဟုတ်တော့ဘူး။ မိရိုးဖလာစိတ်မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါဘာလည်း ဝိပဿနာကျင့်ဖို့လမ်းကိုပြပေးလိုက်တယ်။ ဒီလမ်းမှဒီဘဝ မလျှောက်ချင်တော့သွားပြီ။ သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းနဲ့ တွေ့လာရပြန်တော့လည်း ကိုယ့်ရဲ့ပေါ်ဆူတွေကြောင့် သွားပြန်ပြီ ခွေးဖြစ်မယ်၊ ကြောင်ဖြစ်မယ်။ အပါယ် (၄) ဘုံသွားမယ်တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကယ် ဖြစ်မယ်။ စာနဲ့ရေးထားတာ။ တကယ့်အဖြစ်အမှန်ကိုရေးထားတာ။ ဒီလူရဲ့စကားကို သစ္စာထားရတယ်။ အဲ့ဒီလူရဲ့အနေအထိုင်သူအခု ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်မှာနေတာ ဘယ်လို ဟိုတုန်းကစိတ်ကဘယ်လို အခုစိတ်ကဘယ်လို သူများသွားမဝေဖန်နဲ့။ ဒီတဏှာတွေ သောင်းကြမ်းနေတယ်ဗျို့။ တဏှာကိုနိုင်တာ ဉာဏ်ကနိုင်တာဗျို့။ မှတ်ထား။ ဘုရားရှင်ကအဲ့ဒီတဏှာကိုသတ်သွားတာ စက္ခုမှာ သာယာတယ်။ နားသောတမှ သာယာတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်သူသိမလဲ။ အနိယာတသစ္စာတွေပျက်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ကံသစ္စာတွေဖြစ်တယ်။ သံသရာလည်ဦးမှာ။ စိတ်သာချ စာရေးထားတယ်။ ဧကော ဓမ္မော ဧကောဓမ္မော အေးလည်းအေးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ စာကမှန်၏။ သူဉာဏ်မရဘူး။ စာဘဲသိတာ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင် သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတအခုသွားလာနေထိုင်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတဒီရုပ်ကြီးရှိတယ်။ (၃၂) ကော ဌာသ၊ ကောသာ၊ လောမာန် စာတော့ မတတ်ဘူး။ သူပြောတဲ့အသိကို ယူထားလိုက် သူပြောတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်ထားလိုက် သူကိုသွားဖားစရာမလိုဘူး။ လုပ်စရာ မလိုဘူး။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒါစာရေးထားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့ဖြစ်သလဲ။ ဒုလ္လာဘ (၅) ပါးက အပြင်ကစိတ်တွေခေါ်တယ်။ တွေးကြည့် ဒုလ္လာဘ (၅) ပါး အတွင်းကမဟုတ်ဘူး။ အပြင်က အလှူတွေကိုခေါ်တယ်။ စာလိုရေးထားကြတာ။ ဘယာအလှူ။ ပကာသနအလှူ။ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားချင်လိုက်တာ တွေးကြည့်ပါ ဟိုးမှာမတွေ့ဘူးလား။ သမီးလေးကို ၂ထောင်အသပြာနဲ့ပေါင်တာ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် အလုပ်လုပ်တော့ ပိုက်ဆံလေးရတယ်။ သမီးသွားရွေးတယ်။ လမ်းမှာဆရာတော်တစ်ပါးတွေ့တယ်။ အဲ့ဒီလူကဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာတယ်။ အချိန်ကလည်း ဆွမ်းစားဖို့နီးပြီ။ ဘုန်းကြီးမြင်တော့ သမီးလေးရွေးမယ်ပိုက်ဆံနဲ့ တစ်ခါတည်း ထမင်းထုပ်တွေဝယ်ပြီးတော့ ဆွမ်းကပ်တယ်။ သဒ္ဓါကြောင့်ပေါ့ အဲ့ဒါ ဒုလ္လာဘ (၅) ပါးရဲ့သဒ္ဓါလို့ခေါ်တယ်။ ဘုရားအစစ်

တရားအစစ်၊ သံဃာအစစ် သူစိတ်ထဲမှာ သဒ္ဓါစစ်၊ စေတနာအစစ်ပဲရှိတယ်။ ပကာသနသဒ္ဓါမဟုတ်ဘူး။ ပကာသန စေတနာမဟုတ်ဘူး။ သိကြားမင်းတွေ၊ နတ်မင်းတွေ၊ ဗြဟ္မာမင်းတွေ၊ သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီးလေးပါး သိတယ်။ ဘာသိလည်း။ မကောင်းတာလည်းသိတယ်။ ကောင်းတာလည်းသိတာ ပဏ္ဍိတစွဲတာလည်းသိတယ်။ မစွဲတာလည်း သိတယ်။ သစ္စာ (၄) ပါးဆိုတာ ခန္ဓာသိပြောတာ။ သွားစွဲနေတာ ခုနကမတွေ့ဘူးလား။ မိဘတွေနဲ့ ထမင်းခိုင်းစားကြတယ်။ ဘယ်သူမှမထဘူး။ ပျင်းနေတာ။ သူ့အလှည့် ကိုယ့်အလှည့်နဲ့ကပ်နေတာ။ ကလေးက ထယူတော့အနားရောက်တော့ ဖိတ်ကုန်ရော။ အဲ့ဒီတော့မှ အံ့ကြိတ်တော့တာတဲ့။ ဟိုသူကကြိတ်လိုက်၊ ဒီသူကကြိတ် လိုက်နဲ့။ ဒါဘာလဲ တဏှာမာန။ ဒိဋ္ဌိတဏှာမီး မွှေးသွားတာ ကိုယ်တွင်းမှာရှိတဲ့ တဏှာကမီးမွှေးတော့ အာရုံမှာ သတ်လို့မရဘူး။ မာန်ဖြစ်ကုန်တယ်။ အဲ့ဒါသိလျက်တယ်။ ဝိသုဒ္ဓိသိလျက်တယ်။ ဘာဖြစ်လည်း သံသရာလည်တဲ့ စိတ်ဖြစ်သွားတယ်။ စိတ္တာတဏှာနဲ့ ခယမဇ္ဇာကစိတ်တာရှင်စော ဘုရားဟောတဲ့ ဘုရားဟောတာ စိတ်ကိုဟောတာ။ အဲ့ဒီစိတ်တွေကို ဟောတာ။ အဲ့ဒီတော့ စာနဲ့ခင်ဗျားတို့ ဆဋ္ဌသံဃာရတနာတင်တာ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲတင်တာ။ ဘုရားမှီတဲ့ သူကဟော ပဏ္ဍာစာရိတို့၊ မဟာသောတပန်ကြီးတို့ အဲ့ဒီလိုတွေ ကျွတ်တဲ့လူတွေကျွတ်တယ်။ အပျိုယ်ကျတဲ့သူတွေ ကျတယ်။ သုဗ္ဗဗုဒ္ဓတို့တွေပြီ ဘုရားရှင်ကသူတို့မှီသေးတာတဲ့။ ငရဲကျသွားတယ်နော်။ တကယ်ကိုကျတာ။ ကျလို့လည်း ထည့်ဟောတာ သစ္စာ (၄) ပါး ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ဘာလဲ ဒုက္ခသစ္စာ။ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား ဆင်းရဲလည်း၊ စိတ်ဆင်းရဲ တယ်။ ဘုရားကဟောတယ်။ စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ။ အဲ့ဒါဘုရားဟောတာ။ အခုစိတ်ဆင်းရဲတယ်။ သွားစွဲတာကိုးဗျ။ ကြားလိုက်တာကို သွားစွဲတာတဲ့။ ဒါဥပါဒါန်စွဲပေမယ့် သမ္မာနဲ့စွဲတာလား။ မိစ္ဆာနဲ့စွဲတာလား။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိနဲ့စွဲတာလား။ အဲ့ဒါခင်ဗျားတို့အပေါ်မူတည်တယ်။ ဘာလည်း ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း၊ လမိုင်းဆိုတာ အစွဲသိပ်ကြီးတာ။ ချွတ်လို့မရတော့ဘူး။ အဲ့ဒါလမိုင်းလို့ခေါ်တယ်။ ဘာဖြစ်ဖြစ် အနတ္တပါလား။ အော်ဖြစ်လာရင် ပျက်မှ ဘဲကွဲ။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ငါငယ်ငယ်က နို့စို့လာတယ်ကွဲ။ အခုငါကြီးလာပြီကွဲ။ ကျောင်းနေပြီး ဆယ်တန်းအောင် တယ်ကွဲ။ အောင်လာရင် ငါအလုပ်ရှာမယ်ကွဲ။ ဟောမိန်းမယူမကွဲ။ ဒီလိုဖြစ်လာတဲ့ကံတွေက အဲ့ဒီအပေါ်မှာ သာယာပြီး ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယ စာကရေးထားတာ။ ခင်ဗျားတို့တဏှာကဖောက်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ တဏှာဗျ။ ကိုယ်တွင်း မှာရှိတဲ့။ တဏှာနိဗ္ဗာန်ထိအောင်လိုက်လာတယ်။ အဲ့ဒီတဏှာက နိဗ္ဗာန်ဝင်တော့လည်း အဲ့ဒီတဏှာက နိဗ္ဗာန်အဝ မှာသူကအရင်ရောက်နေပြီ။ ဒီတဏှာကိုမဂ်ဉာဏ်ရမှပြတ်တယ်။ ပေးစရာရှိတာပေး။ ကျွေးစရာရှိကျွေးတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေရဲ့ဦးပဏ္ဍိတ ပါရမီဖြည့်တယ်။ လာပြီးတော့ (၃) သိန်းပေး၊ (၅) သိန်းပေး (၁၀) သိန်းပေး အမြဲတမ်းပေးတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတသစ္စာဆိုရဲတယ်။ ကိုယ်မှန်တာကိုးဗျ။ အော် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ငါ့ရဲပြုညင်မှု၊ သာသနာကြီးရဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းမှာပါ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ငါတို့ဒီဘုန်းကြီးက သာသနာဝန်ကို ထမ်းတယ်။ ငါတို့လည်း ကြားရ၊ သိရတယ်။ ဒီရဟန်းကြီးကသာသနာတာဝန်ကို ထမ်းနေတာ။ ငါကူညီမှဘဲဆိုပြီး ငွေအထုတ်လိုက်ကို ကူညီတာ။ အဲ့ဒါ နတ်၊ သိကြားတွေသိတယ်။ မလိမ်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲ မနောစေတနာသူသိတာတဲ့။ အဲ့ဒါအရိယာသိတဲ့ ဉာဏ်၊ ပညာတွေကို နတ်တွေ၊ သိကြားတွေ၊ ဗြဟ္မာတွေကသိတယ်။ လူသိတဲ့တရား ဟိုကနတ်သိတဲ့တရားရှိတယ်။ သူက သဒ္ဓါသိပ်ကောင်းတာကို သူကသိပ်ယုံကြည်တာကို အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာနောက်သိလာပါလိမ့်မယ်။ ကျင့်အပ်မယ့်တရား။

ဦးစင်းကအကြားအမြင်ရတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့သဘောကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဦးစင်းက အော် အေးအေးအေး အဲဒါလေးကိုပြောတာ ပဏ္ဍိတသာမှန်ပါစေ။ ရွှေတော်အပေါင်းမျိုးတော်အပေါင်း နတ်ပြည်ရောက်တယ်။ နတ်ပြည်ကနေပြီးတော့ ဦးပဏ္ဍိတ နတ်ပြည်မှာစောင့်နေပြီဗျို့။ ခင်ဗျားတို့ အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်နေပြီ။ နတ်ပြည်မှာနေ မိတရောင်ပြန်မှာ တရားဟောမှာ တဏှာသတ်တရားကိုဟောမှာ ရုပ်မရှိဘူး။ ရုပ်မရှိတော့မှ တဏှာကို အဲ့ဒီနတ်တွေဟောမှာ ဒါတရားဟောတာ။ အခုလူတွေက ရုပ်ရှိတယ်။ ရုပ်ရှိရင် တဏှာရှိတယ်။ တဏှာသတ်ဖို့မလွယ်ဘူး။ သေရင်နတ်ပြည်ရောက်မယ်။ ဒီရုပ်ကြီးမပါတော့ဘူး။ နာမ်ကွာသွားပြီ။ ရုပ်ပေါ်ကနာမ်ကွာသွားပြီ။ နတ်ပြည်ကို ပန်းရထားနဲ့တက်မယ်။ ပဏ္ဍိတနဲ့သွားတွေ့မယ်။ တဏှာသတ်တရားနာတယ်။ အဲ့ဒီတော့မှ သူလည်းတဏှာရဲ့အကြောင်းကို သိသွားတယ်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်သွားတဲ့ တရားတွေအကြောင်းမို့ ဆွေတော်အပေါင်း မျိုးတော်အပေါင်းခေါ်တာ။ အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက ရသွားပြီ။ ကိုင်းဒါကို ဦးစင်းသစ္စာနဲ့ဟောတာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ မကျင့်နိုင်ဘူး။ မလှူနိုင် နှင့်ကိုငါကလှူပါလို့ မပြောဘူး။ ငါကပြောတာ စေတနာကိုပြောတာ။ အဲ့ဒီတော့စေတနာနဲ့ သဒ္ဓါအဓိက ကမ္မဝတ္ထုအဓိကဟောတာမဟုတ်ဘူး။ သဒ္ဓါနဲ့စေတနာကို မှန်ဖို့အသိရှိဖို့လိုတယ်။ လှူစရာမလိုပါဘူး။ နှင်တို့သဒ္ဓါလည်းမှန်ရမယ်။ စေတနာလည်းမှန်ရမယ်။ ဝိရိယလည်းကောင်းရမယ်။ ဒါနင်တို့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရရှိထားတဲ့ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာစေတနာဆိုတာ ပညတ်စေတနာရှိတယ်။ ပရမတ်စေတနာရှိတယ်။ စေတနာအမျိုးအစားတွေရှိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ယူမယ့်ယူ ပရမတ်စေတနာကိုယူစားပါစေ။ ဟောသူလှူသွားတာ ပိုက်ဆံတင်မဟုတ်ဘူး။ ပန်းကန်တွေရော၊ အိုးတွေရော၊ ခွက်တွေရော ကျောင်းမှာလိုအပ်တာသူအကုန်လှူသွားတာ။ ဒါဘာလဲ။ သာသနာရဲ့ဆွေတော် အပေါင်း၊ မျိုးတော်အပေါင်းရဲ့ဦးပဏ္ဍိတရဲ့သာသနာပြုနေတာပါလားဆိုတာကို သိလိုသူလှူသွားတာ ဒီအပေါ်မှာ သမုတိသစ္စာမှန်ရတယ်။ အရိယတသစ္စာမရတော့ သမုတိသစ္စာမှာ လိုက်နိုင်အောင်ကြိုးစား၊ ကိုယ်စိတ်ကိုလည်း ဝိပဿနာနဲ့စစ်၊ ဝိပဿနာတရားထိုင်၊ ထိုင်ရင်ကံပြတ်တယ်။ ကာယကံ (၃) ပါး၊ ဝစီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး အဲ့ဒါကိုယ်ဘဝင် အနုသယ ကံပြတ်တယ်။ အနုသယကံပြတ်ရင် သူများအတင်းမပြောဘူး။ ပါးစပ်ကပိတ်သွားပြီ။ ကာယလည်း ပိတ်သွားပြီ။ ဝစီကံတွေ လုံသွားပြီ။ သူများကိုစိတ်ဆိုးအောင်လည်း မလုပ်ဘူး။ ဝိပဿနာတရားထိုင်တယ်။ သူများအကြောင်းလည်းမပြောဘူး။ သူများအတင်းလည်း မပြောတော့ဘူး။ ဘယ်လောက်အဓိဋ္ဌာန်ကောင်းလဲဆိုတာ အဲ့ဒီကျော့ ဝစီကံကလည်းမှန်လာပြီ။ ကာယကံလည်း မှန်လာပြီ။ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်လည်းပယ်ပြီ။ အတ္တကိုသူတွေ့ပြီ။ အော်အသိလေးကပ်ပြီး တရားထိုင်ရင် ကြာလာတော့ သမာဓိကောင်းလာပြီ။ ခင်ဗျားသိပါလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်နေတဲ့အခါ ခင်ဗျားရှေ့လည်း မမျှော်နဲ့။ နောက်လည်းမတွေးနဲ့။ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်လေးမြင်တာ။ တည်တည်လေးကြားတာ။ တည်တည်လေးသာ အတ္တအစွဲကိုပယ်လိုက်။ မနောကံကိုသတ်တာနဲ့ သီလသမာဓိ ပညာတွေတစ်ပြိုင်တည်းရနေပြီ။ ကံတရားတွေပြတ်နေပြီ။ အနတ္တတရားတွေမြင်နေပြီ။ အဲ့ဒီတော့မှ တဏှာပြတ်ပြီ၊ မာန်ပြတ်ပြီ၊ ဒိဋ္ဌိကအဓိကအခုတော့ တဏှာလည်းမသတ်ဘူး။ တဏှာရှိရင်မာန်ရှိတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ။ ဒိဋ္ဌိမှမပြုတ်တာကို အဲ့ဒါအနုသယလို့ခေါ်တယ်အဲ့ဒါ သံသရာလည်တာ သူတဲသံသရာဘယ်ကစလို့လည်သလဲ။ ခန္ဓာကစလို့လည်တယ်။ အဲ့ဒီကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်။ ဒီတဏှာဖြစ်ရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ကံဖြစ်ရင်မာန်ဘက်ကို ကူးသွားလိမ့်မယ်။

ဒိဋ္ဌိဘက်ကိုတူးသွားလိမ့်မယ်။ တရားထိုင်တဲ့အလုပ်ကိုလုပ်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ခုနစ်ကပြောသလို သဒ္ဓါနဲ့စေတနာ တစ်ခုတည်းထား အဲ့ဒါအပါယ်ပိတ်လိမ့်မယ်။ သူကတကယ်ကိုစေတနာသဒ္ဓါ သူမှာဖြစ်နေပြီ။ သူလှူတာအယုတ် အလတ် အမြတ်မရွေးတော့ဘူး။ သူလည်းရှာရင်ရှာသလိုရတယ်။ လှူလည်းလှူနေပြီ။ သူ့ကိုသွားမတုနဲ့။ အတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ပေါင်းထားတာဘယ်သူသိသလဲ။ ပိုတစ်ချိန်တော့ ဒီလိုပေါ့။ ဆင်းရဲမှာပေါ့။ အဲ့ဒီအချိန်ကျတော့ ဒီပန်းက ပွင့်လာပြီး မတူဘူး။ အိမ်မှာ (၁၀) ယောက်ရှိပေမယ့် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အသိမတူ ဘုရားဟောထားတာ အသိကိုဟောထားတာ။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ အသိပြောသွားတာသိရင်ပယ်မယ်။ ပယ်ရင်မဂ်ဆိုက်မယ်။ ဖိုလ်ဆိုက်မယ်။ ဒီလောက်ဆိုပြီရောပေါ့ဗျာ။ (သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ပြောင်းပြန်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဂါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ ၂၄၇ အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၂ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၉)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၀၉)

ဦးဇင်း က စာမတတ်ပါဘူး။ ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရားရှိပါတယ်။ ပရမတ်နဲ့သွားပါတယ်။ ပညတ်ယူမယ်ဆိုရင် အကုန်ချွတ်ပြလိုက်မယ်။ ပညတ်ယူအုံးကွ။ ဘာလည်းဆိုတော့ ဦးဇင်း ရဲ့ ကျောင်းဝန်းထဲမှာ လုပ်တာပါ။ အပြင်မှာ မလုပ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်သွားပြီး အမြင်အာရုံကို မယူပါနဲ့။ သမ္မာကိုယူပါ။ မိစ္ဆာကို မယူပါနဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ပညာမဂ္ဂင်၊ အဲဒီသိက္ခာ(၃)ပါးကို အဆီအနှစ် ထုတ်တော့ ဧကောဓမ္မောဘဲ၊ ဧကောဓမ္မော ဘယ်ကလာသလဲ။ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ် ကလာတယ်။ ဧကောဓမ္မော ခံစားသွားပြီ၊ အလုံဒီပါသိတာရေမြေ သီလက ရေဖြစ်ပြီ၊ အေးနေပြီနော်၊ အပြင်သီလ ပညတ်သီလကိုပယ်၍ ပရမတ်သီလ အတွင်းသီလ၊ ဓမ္မသီလကိုသွင်းထားပြီး ပညတ်သီလလည်း မဟုတ်ဘူး။ ပရမတ်သီလလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဓမ္မသီလခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပရိဝေဒ ဆိုတာ နောက်သိပါလိမ့်မယ်။ ဖော်ပေးပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ မှန်ပါစေဦး၊ ပဏ္ဍိတ လည်း ကိလေသာနဲ့ တဏှာထမ်းထားရတယ်။ မလွတ်ပါဘူး။ သတိအမြဲတမ်းထားတယ်။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ ကိလေသာက ရုပ်တရား၊ တဏှာက နာမ်တရား၊ အဲဒါရုပ်နာမ်ပဲ။ အဲဒါ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်မှ သိလိမ့်မယ်။ ရုပ်နာမ်က ကိုယ့်ကိုဒုက္ခပေးနေတာ။ ဒီတရားကျင့်ကြပါ။ ကိုယ့်အဖေလို အောင်မေ့တယ်။ ကိုယ့်အမေ၊ ကိုယ့်အစ်မကြီးလို၊ ကိုယ့်ညီမလို အောင်မေ့တယ်။ မသိရင် လာမေးပါ။ ငါတာမှ အာရုံမရဘူးကွ။ လောကီအာရုံလည်းမရဘူး၊ (၃)လုံးလည်းမရဘူး၊ (၂)လုံးလည်းမရဘူးကွ။ ဒါတွေလာမလုပ်နဲ့ ငါလည်းမပေးတတ်ဘူး။ ငါဘာမှလည်း မသိဘူး။ မင်းကံနဲ့မင်း အကျိုးပေးတာ။ မင်းကံက ငါ့ကိုယုံကြည်တဲ့စေတနာ၊ ပုပ္ဖ၊ မုစ္ဆ၊ ပရ စေတနာသဒ္ဓါသံပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံ-ကံ၏ အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ အဲဒါတွေက ဓမ္မဖြစ်နေတာ။ မင်းကလည်း ကံကွ။ ငါ့ကိုယုံကြည်တယ်။ မင်းရဲ့စေတနာ၊ ငါ့ရဲ့ဓမ္မကုသလနံ၊ ဓမ္မာနံ ဟေတုပစ္စယော၊ ဝေဒနိယဒိဋ္ဌလက်ငင်း မျက်မှောက်အကျိုးပေးတယ်။ ငါ့သိုက်တွေလည်း လာလှူပြီ။ ဓါတ်ကလည်း ပွင့်ပြီ။ နတ်တွေကလည်း

ကူကုန်ပြီ။ မဂ်အောင်တဲ့ ရဟန်း လေးကျွန်းသာသနာခေါ်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဘာတွေလုပ်နေသလဲ ဆိုတာမေးပါ။ ဘာတွေ၊ အဆောက်အဦးတွေ လုပ်နေမလဲဆိုတာ တောထဲမှာနေတာ ဘာမှ စာတတ် တာမဟုတ်ဘူး။ ဘာမှသိတာမဟုတ်ဘူး။ ခန္ဓာကသိတာ။ ခန္ဓာကသိတဲ့အသိနဲ့ ခင်ဗျားတို့ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့် အခု ခင်ဗျားမြင်ပြီမလား။ မြင်တော့ သိတယ်။ အဲဒီအသိက သစ္စာထားရမယ်။ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့် သိတဲ့ အသိလေး သစ္စာထားရမယ်။ အဲဒါ အရိယတသစ္စာပဲ။ အရိယတသစ္စာဆိုတာ အာရုံနောက်ကို မနောကမလိုက်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ဦးပဏ္ဍိတ ရဟန္တာလည်း မပြောဘူး။ အနာဂါမ်၊ သဒ္ဓါဂါမ်၊ သောတပန်လည်း မပြောဘူး။ ငါ့စိတ်ပဲ ကျင့်တယ်။ ဘုရားက စိတ်ဟောတာကွ။ စိတ္တ တဏှာနံ ခယမတာ၊ စိတ်-သာရှင်စောဘုရားဟော။ ငါ့စိတ်ကလေး ငါထားတတ်ပြီကွ။ အရင် ကတော့ ငါ့စိတ်ကလေး ငါမထားတတ်ဘူး။ အခုစိတ်ကလေးက ငါထားတတ်ပြီ။ စိတ်ဆိုတာ ပညာတ် တွေထဲမှာ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ထားတာ။ အမှန်တော့ ရုပ်နာမ်တွေက အဲဒါတွေပေါ့ကွာ။ ရုပ်တရား ဓာတ်တွေပေါ့ကွာ။ ဓါတ်တရားကြီးပါကွာတဲ့။ အဲဒီဓါတ်တရားက သဘာဝသဘောတရား၊ သူလုပ်တာ ငါလုပ်တာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ အဲဒီဓါတ်ပဲတဲ့။ အခုတော့ ငါလုပ်တယ်။ ဖြစ်ကုန်ပြီတဲ့။ ငါမြင်တယ်၊ ငါ သိတယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါစားတယ်၊ ခင်ဗျားတို့တွေးတောကြည့်ပြီးတော့ဗျို။ အပါယ်ပိတ်ဖို့က အဓိ သီလရမှာ၊ အဲဒါအပါယ်ပိတ်မှာ အဓိသီလဆိုတာ အာရုံမှာ သမ္မာနဲ့ပေါင်း၊ မိစ္ဆာနဲ့ မပေါင်းနဲ့ ငါမြင်တယ်၊ ငါမြင်လို့ ငါသိတယ်။ ငါနားကြားလို့ ငါသိတယ်။ မှတ်တယ်။ အဲဒါအမှတ်များတယ်။ အယူမှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတဲ့။ ဒီတဏှာက လွှမ်းမိုးထားတာ တဏှာကခိုင်းနေတာ။ အဲတော့ တဏှာကခိုင်းတော့ ကိလေသာက ကမ္မတဏှာ လွှမ်းမိုးထားတယ်။ ငါ့မယား လေးစားဖို့ကွ။ ဒီရွှေဒင်္ဂါး ပြားလေး ဟောဒီပိုက်ဆံလေးပေါ့။ ငါ့မိန်းမစားဖို့ အရသာကိုလည်း သောက်လိုက်တဲ့ အရက်တဏှာ က ခိုင်းနေတာ။ တစ်ခါတည်း ရုပ်ပျက်မယ်။ နာမ်ကြောင့် ရုပ်ဒုက္ခရောက်တာ။ အဲဒါသေမှာပဲ၊ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေ မလုပ်ပါနဲ့။ အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်တယ်။ ဥစ္စာကို ကံစောင့်တယ်။ ဉာဏ် လေးနဲ့ စဉ်းစားပါ။ ဒါတွေမကောင်းပါလား။ ငါနေတဲ့ရပ်ကွက်တွေမှာ အဓိအဖတွေအားလုံး သင့်သင့် မြတ်မြတ်ရှိကြပါစေ။ စားနိုင်ကြပါစေ၊ သောက်နိုင်ကြပါစေ၊ ငါကူညီမယ်၊ ငါမစားပါဘူး။ မင်းတို့ စား ပါစေ။ ဒီလိုစိတ်မျိုးတွေပေါ့။ အခုဟာက ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့်ပေါ့။ ဦးဖင်းက စာမတတ်ဘူး။ ငါ

ဈေးသွားဦးမယ်ဆိုပြီးတော့ ဈေးသွားနေတဲ့အချိန်မှာ ခေါင်းရင်းလူတွေက ခြံကိုရှေ့တိုးပြီးတော့
 ငုတ်တိုင်ရိုက်တာပဲဗျို့။ ဈေးကပြန်တော့ ငါ့မြေကိုယူထားတာ၊ နှစ်တောင်လောက်ယူထားတာ၊ တစ်ခါ
 တည်း အဲဒါကိုသွားစွဲနေတာ၊ ဒေါသဖြစ်တာပဲဗျို့။ အံ့ကြိတ်တော့တာပဲ။ တစ်ခါတည်း ဆွဲခြင်းကို
 လွှင့်ပစ်ပြီးတော့ ဘာလဲ နင်တို့က မတရားသဖြင့်လုပ်တာ အမှန်ကတော့ သီးခံရမယ်ဗျို့။ သမ္မာနဲ့လုပ်
 မိစ္ဆာအယူနဲ့ ယူလိုက်လို့ တစ်ခါတည်း သီလပျက်ပြီ။ သမ္မာလေးနဲ့ ခြေထောက် ... အေး ... အေး အေးအေးအေး
 အေး တမ်းတမ်းတတ တွေ့တွေ့ခြင်း မောဟကလုပ်လိုက်တော့။ ဒေါသနဲ့ လောဘဖြစ်ကုန်ရော။
 ကြည့်စမ်း အဲဒါတွေပါပဲဗျာ။ ဒီလောက်ဆိုတော်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

ပြောင်းပြင်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၀)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၁၀)

ဦးဇင်း က စာမတတ်ပါဘူး။ ခန္ဓာကျင့်ကိုသိတဲ့ ခန္ဓာသိတရားဟောပါတယ်။ ဦးဇင်း ညအိပ်ပြီး မနက်မိုးလင်းတော့ သူညီက မက်ခဲ့တဲ့အိပ်မက်တွေ ပြန်မြင်ပါတယ်။ ဘာတွေမြင်လည်းဆိုတော့ သူက မြိုင်မာလာ(၁)လမ်းမှာနေပါတယ်။ သူနေတဲ့ရပ်ကွက်ကလူတွေကို မြင်ပါတယ်။ ဘာတွေမြင်လည်းဆိုတော့ ဦးသာထူး သေတာမြင်တယ်။ ဒေါ်စိန်မေ သေတာမြင်တယ်။ ဦးမောင်တင် သေတာမြင်တယ်။ ဒေါ်ကြွေ သေတာမြင်တယ်။ ပူစူး သေတာမြင်တယ်။ အဲဒီလူတွေကိုမြင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေကတော့ အပုပ်အပွတော့မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဟိုတုန်းက သွားပုံလာပုံအတိုင်းမြင်တာ။ မြင်လိုက်တော့ ဟာ ငါဒါတွေမြင်တဲ့လူတွေက အခုရှိသေးသလားကြည့်လိုက်တော့လည်း မရှိပါလား။ သေလူတွေချည်းပါလား။ အဲဒါ မြန်မြန်ပြန်တော့တာပဲဗျ။ သက်ကယ်ကျင်းတစ်ဖက်ကမ်း၊ ဝဲဒေါင့်ကနေပြီးတော့ စံပြကို ၁၀ ပြားပေးရတယ်။ အဲဒီကနေပြန်တဲ့အခါကျတော့ အိမ်ရောက်တော့ မိန်းမကို ပြောတယ်။ ငါဒါတွေ ဒါတွေ ဒီလိုမြင်တယ်။ မိန်းမက ဘယ်လိုပြောလည်းဆိုတော့ ဦးမြမောင် တဲ့ ရှင်းနဲ့ ကျွန်မ စညားတာ ၂၄ နှစ်ကနေ စညားတာ။ ကျွန်မသိသလောက်ဆိုရင် တစ်ခုမှ ရှင်မကောင်းဘူးတဲ့။ မကောင်းတာတွေချည်းဘဲ လုပ်နေတာပဲတဲ့။ ကောင်းတာတွေလုပ်တော့ မကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာတွေ ရှင်သိလာပြီတဲ့။ ရှင်တော့ မသေခင်က ဒုက္ခပဲ။ အေးအေး သူပြောတာနဲ့ ကြောက်တောင်ကြောက်သွားတယ်။ စိတ်တစ်မျိုးဖြစ်သွားတယ်ဗျ။ စားလည်း မစားချင်တော့ဘူး။ အိပ်လည်း မအိပ်ချင်တော့ဘူး။ သူတစ်တွေတွေတမိုင်မိုင်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီဖြစ်သွားတဲ့အခါကျတော့ သူစဉ်းစားတယ်။ အော်မော်တော်သံတွေ ဗုန်းဗုန်း ကြားပါလား။ အခုမကြားပါလား။ သမ္မာန်သံတွေကြားပါလား။ အခု မကြားပါလား။ မကြားတာ မမြဲပါလား။ ငါလည်း မမြဲပါလား။ အဲဒါလေး သူသိလာတယ်။ ဟာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ။ အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ် သူသိလာတယ်။ သိလာတော့ သူအလုပ်လုပ်ချင်လာတယ်။ လုပ်လည်း မလုပ်တတ်ဘူး။ စမ်းတဝါးဝါးဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို ဦးဇင်း ကနေပြီးတော့ ဒီလိုပဲလုပ်ခဲ့ရပါတယ်ဗျ။ တစ်နေ့သောအခါကျတော့ ဦးဇင်း နဲ့ အတူတူကစားဖော်ကစားဖက် ကျော်အေးလာတယ်။ ဝဲဒေါင့်ကိုလာတဲ့ အခါကျတော့ ဦးမြမောင် ဒီနေ့တော့ ဝိုင်းသိပ်ကောင်းတယ်ဗျ။ ကျော်အေး ရေ ငါလည်း စိတ်တွေဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိဘူးကွာ။ ငါ့လည်း မဆွယ်တော့ပါနဲ့ကွာ။ ငါလည်း မလုပ်တော့ပါဘူးကွာ။ ခင်ဗျားဘယ်လိုစိတ်တစ်မျိုးဖြစ်နေတာလည်း ဟာ ငါလူသေတွေ မြင်တယ်ကွ။ ငါဒီလို ဒီလိုပဲကွ။ ငါကောင်းတာလုပ်ချင်တယ်ကွ။ မင်းငါ့ကို ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲကွ။ ဟာ ကျွန်တော်တို့ ရွှေလောင်းမှာ ဆရာတော်သံအင်း အမြဲလင်း ဇွဲတင်းပြီးတော့ ဝိပဿနာတရား

တွေကိုပြတယ်။ ဦးမြမောင် ရေတဲ့။ ကျွန်တော် တာပေါ်ကနေကြည့်တယ်။ သူတို့ရှုနေကြတာ။ ရှူးရှဲ
 ရှူးရှဲနဲ့ ဒီလိုရှုနေကြတာ မြင်တယ်။ ခင်ဗျားလည်း ရှုလိုက်တာ ဪ ဘယ်လိုရှုရမလဲ။ ဘယ်လို
 လုပ်ရမလဲ သူပြပေးတဲ့အတိုင်း ဦးဇင်းကြီးက ရေသာခိုတယ်၊ တရားမှာ ရေသာခိုတယ်။ မရှု မရှု
 ဘူးဗျ။ လက်ကလေးပိုက်တော့ ကာယငြိမ်ပါတယ်။ ဝစီငြိမ်ပါတယ်။ မနောက မငြိမ်ဘူးဗျို့။ တော်ကြာ
 ငါဖဲဝိုင်းသွားချင်သလို၊ ထမင်းဆာသလိုလို၊ အိမ်ပြန်ချင်သလိုလို၊ အာ ဟိုအရောင်၊ ဒီအရောင်
 အာရုံတွေလာပြီးတော့ မနောမှာပေါ်တာပဲဗျို့။ ပေါ်တော့ရော စွဲတော့ တွေးရောဗျို့။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်
 သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝတဲ့။ အဲဒါ အတွင်းအာရုံ
 အပြင်ကနေလှမ်းပြီးတော့ အတွင်းမှာ တစ်ခါတည်းလက်သင့်ခံထားတာကိုဗျ။ တွေးတာပေါ့ဗျာ။
 အဲဒီအာရုံကိုတွေးနေတာ။ ဟာ ဒီတရား အူလည်ချာပေါက်ပါလား။ ဝစီတော့ငြိမ်တယ်။ မနောကတော့
 တွေးစိတ်တွေဖြစ်နေပါလား။ ကျော်အေး က ခင်ဗျား ရှုမှ မရှုတာဘဲ။ ခင်ဗျားရှုပေါ့။ အဲဒီတော့
 ရှုရတယ်ဗျို့။ ရှုလိုက်တော့ ရှုတဲ့အာရုံစိတ်ပဲဖြစ်တယ်။ မတွေးနိုင်တော့ပါဘူးဗျာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ရှုရှု
 လာလိုက်တာ ဟာ ဟုတ်ပါလား။ ငါမတွေးတော့ပါလား။ ဤတရားသိပ်မှန်တာပဲ။ အဲဒီတော့ ရှုတော့
 တာပဲဗျို့။ နေ့ရှု ညရှု ရှုလိုက်တာ သူ အဲ ရက်တွေကနေ လဖြစ်လာတယ်။ လတွေက တစ်လကနေ
 နှစ်လ၊ နှစ်လကနေ သုံးလနေပြီးတော့ (၁၀)လအထိကြာတော့ သူမရှုတော့ဘူး။ သူအသာလေး
 သူစိတ် သူစစ်တယ်။ နဂို မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ဝင်ထွက်သလိုရှုနေတယ်။ သူရှုတဲ့အခါကြာတော့
 ဘယ်အာရုံမှလည်း မပေါ်ပါလား။ သားအာရုံလည်း မပေါ်ပါလား။ သမီးအာရုံလည်း မပေါ်ပါလား။
 ဖဲဝိုင်းအာရုံလည်း မပေါ်ပါလား။ အပေါင်ဆိုင်အာရုံလည်း မပေါ်ပါလား။ ဘာအာရုံမှ မတွေးတော့ဘူး
 ဗျာ။ အဲ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဒီတရားတယ်ဟုတ်ပါလား။ တစ်ခုသောအာရုံပါလား။ တယ်ကောင်း
 ပါလား။ သိသွားပြီဗျို့။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ အဲဒီ အဓိသီလကဘာခေါ်လည်း အဓိသီလက
 ကိလေသာများကို ဝေးကွာတော်မူစေတယ်။ ကိလေသာတွေ မစွဲတော့ဘူးနော်။ အဲဒီအပြင်က
 ကိလေသာအာရုံတွေကို အတွင်းမှာ လက်မခံတော့ဘူးဗျာ။ အဲ ကိလေသာတွေကိုလည်း မစွဲတော့
 ပါဘူး။ မစွဲတော့ သီလဖြစ်နေတယ်။ စိတ်ကလေးကလည်း စင်ကြယ်နေတဲ့ အဓိသီလဖြစ်နေတာကိုး။
 သမာဓိလို့ခေါ်ပါတယ်ဗျာ။ သမာဓိနဲ့ သီလတွေ စွမ်းအားကောင်းလာတဲ့အခါမှာ ပညာလေးဖြစ်လာ
 ပါတယ်။ အော် ငါအရင်က တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။
 ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်နော်။ ဒီကံတွေကိုသတ်ရတော့မှာကိုဗျ။ ကုသလံ၊ ကုသလံ
 တွေကို အလယ်ကသွားမှာကိုးဗျ။ သူများစပါးတွေကို ခိုးတယ်၊ မုသာဝါဒတွေလုပ်တဲ့ အကုသိုလ်ကံ။

ကုသိုလ်ကံ သူက အလယ်ကသွားသွားမှာနော်။ ခုနက ဗျာပါဒအကြောင်းကို သူသတ်တော့မှာကိုဗျ။
 အော် သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဪ အိုခြင်း၊ နာခြင်းတရား၊
 သေခြင်းတရား လာတုန်းကလည်း တစ်ယောက်တည်း။ ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တည်းပါလား။
 အဲဒီတော့ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်မှာ သမုတိသစ္စာ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထ
 သစ္စာ၊ အရိယတသစ္စာ၊ သမုဒယသံယောဇဉ်တွေကို ငါစွဲနေပါလား။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရ
 ကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝတဲနော်။ ဗျာပါဒသတ်တော့မှ ကိုယ်စွဲ
 တာကို အဲဒီတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ အဲဒီတော့ ဧကော ဓမ္မောလေးဖြစ်လာပါလား။ ဧကော
 ဓမ္မောဖြစ်လာတာကို သိလိုက်တာက သညာ။ အဲဒီတော့ ကိလေသာများကိုလည်း ဝေးကွာတော်မူ
 စေတယ်။ အဲကိလေသာတွေ တစ်ခုမှမလာဘဲ စိတ်ကလေးကတည်ငြိမ်သက်လာ။ အဲဒါ သမာဓိခေါ်
 တယ်။ အဲဒါကို သိလိုက်တာက ပညာ။ ကိုယ်ဟာကိုယ်သိပြီး အဲဒါ သိတာ ပညာပါပဲဗျာ။ အဲဒီ(၃)ခု
 ပေါင်းမှ ဧကော ဓမ္မောခေါ်တယ်ဗျိုနော်။ အဓိသီလပါပဲတဲ့။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထတဲ့။ အဲဒါဟာ
 မဟာသောတပန်လမ်းစဉ်ပေါ့ဗျာ။ ခုနက စူဠသောတပန်ဆိုတာကိုတော့ ဦးဇင်း ကြားဖူးတယ်။ စူဠ
 ဆိုတာ လိပ်ဗျ။ လိပ်ဆိုတာ လူမရှိရင် ခေါင်းကထွက်တယ်။ လူရှိရင် ဝင်တယ်။ စိတ်မချရဘူး။
 သဘောလေးတွေ ပရိယတ္တိကအခြေခံ၊ ပရိပတ္တိက ဧကန်။ သဘောလေးတွေ သစ္စာ(၄)ပါး အမှား၊
 အမှန်ကိုပြောသွားတာ။ အဲဒါ သစ္စာပဲ။ ပရိယတ္တိက ကျင်းတူးတယ်။ ပရိပတ္တိက ကျင်းအောင်းတယ်
 နော်။ ကျင်းအောင်းသွားပြီတဲ့။ နိက္ခမတောထွက်တော့မှာကို အေး သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ
 ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ အော် အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရားပါလား။ အဲတော့
 ဓမ္မောကိုရပြီတဲ့နော်။ သူ့ရဲ့ရတာကိုသိသွားပြီ။ သီလက သိသွားပြီတဲ့။ ဪ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာ
 စတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ သီလတော့ရပြီ။ ဝါဉာဏ်လိုသေးတယ်။ ရုပ်၏ သဘော
 နာမ်၏ သဘော။ ရုပ်၏ လက္ခဏာ၊ နာမ်၏ လက္ခဏာ။ သဘောလေးတွေကိုမြင်အောင်ကြည့်။
 သဘောနော် သဘော။ အဲဒါသီလတော့ဖြစ်ပြီတဲ့။ သူမိုးလေဝသကထွက်တာပဲဗျို။ ဒလစပ်မလုပ်တော့
 ပါဘူး။ ဘယ်သွားလည်း အိမ်မှာလည်းမနေတော့ပါဘူး။ တရားရှာတော့မှာကို၊ ဉာဏ်ရှာတော့မယ်။
 သူကုပ်ကုပ်ကလေးနေတယ်ဗျို။ သူတရားလုပ်နေတာကို ဘယ်သူမှမသိဘူး။ ဟေမိမြိုင်ဆရာတော်
 ကြီးကို သွားဖူးပါတယ်ဗျာ။ အိတ်ထဲမှာ ဝိနည်းစာအုပ်လေးပါ ပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဖူးတယ်။ ခရီး
 ထွက်တော့မှာကို သူသိသွားပြီ။ သဘောလေးတွေပေါ့ဗျာ။ ဆရာတော်ဘုရားထံသွားပြီးတော့
 ဘယ်အချိန်နားလည်းဆိုတော့ ၉ နာရီကျော်လောက်သွားပြီးတော့ အဲဒီဆရာတော်ထံမှာ ရှိခိုးပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း ဦးချပါတယ်။ အဲဒီတော့ ငါတော့ မနက်ဖြန်ခါသွားတော့မယ် နှုတ်ဆက်ပြီး ဆရာတော်ကိုလည်း ဦးချပြီးပြီသမီးရယ်။ အဖေတော့ ခရီးသွားတော့မယ်။ ငါ့ပိုက်ဆံပေး။ ခရီးစရိတ်လေး။ အဖေရယ် သမီးမှာတော့ ပိုက်ဆံတော့မရှိဘူး။ သမီးမှာတော့ နားကပ်ရှိတယ်။ ပေါင်သွားပါတဲ့။ အဲဒီနားကပ်ကပေါင်ရင် ၂၀၀ ရတယ်။ အဲဒီတော့ သမီးကို ၁၀၀ ပေး အဖေ ၁၀၀ ယူသွား။ ၁၀၀ ပေးတယ်။ သူ့ကိုလည်း ၁၀၀ ပြန်ပေးပါတယ်။ အဲ ဦးမြမောင် ဟာ အင်္ကျီမရှိလို့ အင်္ကျီချုပ်တော့ ၅၀ ကုန်။ အဲဒါအကြောင်းအကျိုးတွေနော်။ အဲဒါ အနုသယကိလေသာတွေပေါ့ဗျာ။ သညာတွေပေါ့ဗျာ။ သညာလမ်းကြောင်းပေါ့။ သူ သညာကိုကြည့်တယ်လေ။ ငွေ ၁၀၀ ပေးတဲ့အခါမှာ ၅၀ ကို အင်္ကျီချုပ်တယ်။ ၅၀ က စရိတ်ထားတယ်။ ပြောကြမယ်ဆိုရင် အဖေရယ် မသွားပါနဲ့ဦးလား။ တစ်ရက် နှစ်ရက် လောက်နေပါအဖေရယ်။ မသွားပါနဲ့ဦးလား။ တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက်နေပါ။ အာ သမီးရယ် နေချင်စိတ်တွေမရှိတော့ဘူး။ သွားတော့မယ်ဆိုပြီး သွားရော သွားတဲ့အခါကျတော့ ရွှေလောင်းကိုရောက်ပါတယ်။ ရွှေလောင်းရောက်တော့ ကျော်အေး များ ရှိများရှိမလားလို့ ကျော်အေး က ရွှေလောင်းမှာကိုဗျ။ သင်္ဘောကလည်း မိုးချုပ်ခါနီးလေး မီးထွန်းချိန်လေးရောက်သွားတော့ ရွှေလောင်းမှာ ကျော်အေးကိုတွေ့ပါတယ်။ ဟာ ဦးမြမောင် ခင်ဗျားတကယ်သွားတယ်နော်။ အေးကွာ သွားပြီကွ။ ကျွန်တော် လွှတ်ရည်လေးတစ်ခွက်လောက်တိုက်ပါရစေတဲ့။ ဪ အေး အေး တိုက်ကွာ။ မုန့်လည်းကျွေးဦးမယ်ဗျာတဲ့။ ဟာ မုန့်တော့ ကိစ္စမရှိပါဘူးကွာ။ လွှတ်ရည်တော့ မင်းတိုက်ရင် မင်းရဲ့ဆန္ဒပါ။ အဲ ငါလက်ခံပါတယ်ကွာ။ လွှတ်ရည်သောက်တယ်။ မုန့်တော့ မစားပါဘူး။ ဖြူးကိုသွားမယ်။ ဖြူးနယ် ကြွက်နွယ်စု၊ ညောင်ပင်သာနဲ့ ကညွတ်ကွင်းကြားမှာ ဆရာတော်တစ်ပါးရှိတယ်။ အဲဒီဆရာတော်ဘုရားထံမှာသွားပြီးတော့ တရားအားထုတ်မယ်လို့ ညောင်ပင်သာရောက်တော့ ဆင်းတယ်။ ကားပေါ်ကဆင်းပြီးတော့ ကားခက ၁၅ ကျပ်ပေးရပါတယ်။ ဆရာတော်အတွက်လည်း ပဲခူးက လိမ္မော်သီးလေးတွေဝယ်သွားပါတယ်။ ဆရာတော်ကို ကပ်ပါတယ်။ တရားသဘောလေးတွေမေးတယ်။ တရားအားထုတ်တယ်။ ဦးဇင်း က ကပ္ပိယပေါ့။ ဆရာတော်က တစ်ပါးတည်းရှိတာကိုးဗျ။ ဒီလိုနဲ့ ဦးမြမောင် တရားတွေအားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ ထုတ်ရင်းနဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဘယ်လိုဖြစ်လည်းဆိုတော့ တရားကတော့ အာရုံလေးနဲ့ ရုပ်၏သဘော၊ နာမ်၏ သဘောလေး တွေလိုက်တဲ့အခါမှာ အင်မတန်မှ အာရုံကတော့ ဖြစ်နေတာပေါ့ဗျာ။ တရားစဉ်က ဆင်းတဲ့အခါကျတော့ မိန်းမကိုစွဲတယ်ဗျို့။ သားမယားတွေစွဲတယ်။ သူပြန်ချင်တယ်ဗျို့။ သူရမ္မက်တက်လာပြီ။ ဘုန်းကြီးလည်းမပြောရဲဘူးနော်။ အဲ တရားထိုင်တုန်းကတော့ တရားထိုင်တဲ့စိတ်ကလေးကတော့ ငြိမ်သား။ တရားစဉ်ပေါ်က ဆင်းလည်းဆင်းရော မယား

များ နေကောင်းသလား၊ ကလေးတွေများနေကောင်းသလား။ ဒီတော့တော့တဲ့စိတ်တွေဟာ မကုန်ဘူး ဗျာ။ သားမယားလည်း သူမပြတ်ဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့ သူ ဘုန်းကြီးကို လိမ်ချင်တယ်ဗျာနော်။ အရှင် ဘုရား တပည့်တော် ရက်တွေကလည်းကြာလာပြီဘုရား။ တပည့်တော် မြောင်းမြပြန်ချင်တယ်ဘုရား။ အဲဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးက ပြန်တော့မလားတဲ့။ ပြန်ရင် ကျုပ်လိုက်ပို့ပေးမယ်တဲ့။ ပြန်မယ်ဘုရား ဆိုပြီးတော့ ဆရာတော်က လိုက်ပို့တဲ့အခါကျတော့ မြောင်းမြကိုရောက်တယ်။ မြောင်းမြရောက်လာပြီး သညာ အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ သညာ နော်။ အဲတော့ အိမ်ရောက်လာတော့ သူမိန်းမလည်း တွေ့တယ်။ စိတ်ကိုပြောနေတာ။ မယားနဲ့ပြန်ပေါင်းတော့မှာကိုနော် ဒီတရားဟာ ထိုင်တုန်းပဲ ထိုင်ပြီးရင်လေ ကိလေသာကလေ ထိုးနေတယ်ဗျ။ ဪ အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ အဲဒီတရားသဘောလေးသာနာ။ အေး အဲဒါကြောင့် သားမယားကိုစွဲပြီဗျ။ ပြန်ပေါင်းမယ်။ ဗျိုင်းလေး လိုပေါ့ဗျာ။ ရှေ့အိုင်လည်းမျှော်တယ် နောက်အိုင်ကိုလည်းတွေ့တယ်။ နောက်အိုင်တွေ့တယ်ဆိုတာက ဘာလည်း။ သားမယားကိုပဲတွေ့ပြီး ရှေ့အိုင်မျှော်တာက မခံသာမှန်ပါဘိဒီတရား။ ဝေဒနာတွေကို သူမကျင့်ချင်တော့ဘူး။ ဝေဒနာတွေထိုင်တိုင်း ဝေဒနာတွေ သူရှေ့အာရုံကိုကြောက်သွားတယ်။ အဲဒါ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်နော်။ အဲဒါ ဒုက္ခ၏ သစ္စာ။ သမုဒယ၏ သစ္စာ။ နိရောဓ၏ သစ္စာ။ ပရမတ္ထ၏ သစ္စာ နော်။ သဘောလေးတွေ သဘောလေးတွေပဲ။ ဒီတော့ သူဟာ တစ်ခါတည်း ဪ ငါဟာ မိန်းမ ပြန်ပေါင်းမယ်ဆိုပြီးတော့ သူ့မနောထဲမှာထားတယ်။ မိန်းမက ဘယ်မှာလည်းဆိုတော့ သားမက်က ဟို လပွတ္တာအောက် ဖိုးညာကိုဆည်တမံမှာ သွားအလုပ်လုပ်ဖို့ သဘောနဲ့သွားတော့မှာကို သူမပြော ရဲဘူး။ သူ့သမီးလေးနောက် လိုက်မသွားနဲ့။ နေရစ်ခဲ့ပါလို့လည်း မပြောရဲဘူးဗျာ။ ပိတ်ထားသလိုပဲဗျာ။ ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိဘူး။ ပြောချင်လိုက်တာဗျာ။ အဲဒီတော့ သဘောဆိပ်ကို တောင်းတွေ၊ ပလုံးတွေ ထမ်းပြီးလိုက်ပို့တယ်။ နေရစ်ခဲ့ပါလားလို့ ပြောချင်တယ်။ ဘာပိတ်ထားမှန်းမသိပါဘူးဗျာ။ မိန်းမနား ကပ်တယ်ဗျ။ ဪ လွမ်းတာကို နာတာနဲ့ဖြေတယ်။ ငါ ဖြူးကပြန်လာတယ်။ ငါပြန်ပေါင်းချင်တာကို သူက ပြန်မပေါင်းဘူး။ ဪ ငါကလည်း မပြောရဲဘူး။ သားမက်လေးတွေရှေ့မှာဆိုတော့ ရှက်တာ ပေါ့ဗျာ။ သမီးကိုလည်း ရှက်တာကို။ ဟာ ပါးစပ်ကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းမသိဘူး။ ဦးဇင်း ရဲ့ ဘဝနော်။ အဲဒီတော့ သဘောကြီးကထွက်ပြီနော်။ စွဲတဲ့ ဥပါဒါန်။ အဲဒီအာရုံကို တစ်ခါတည်း မပြတ်ကိုကြည့်တာ ပဲဗျ။ အဲဒီတော့ သဘောထွက်တာတောင် မပြန်သေးဘူးဗျာ။ သဘောကြီး ကြည့်နေတာ အာရုံကို စွဲတာ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝ၊ ဥပါဒါန်သညာတွေ သညာတွေ။ သညာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ အေး သဘောက မျက်စိ

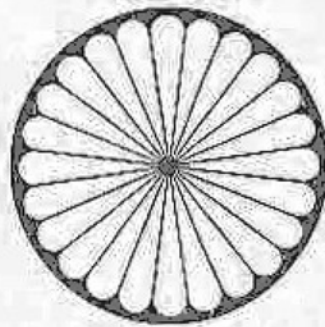
တဆုံးကြည့်တယ်ဗျို့။ နောက်ဆုံး မမြင်တဲ့အခါကျတော့ ပန်းခြံကနေ သူလှမ်းကြည့်တယ်။ အဲဒါ
ခေါင်းတိုင်က မီးခိုးထွက်တာတောင် လိုက်ကြည့်တုန်း။ ဒီအဝိဇ္ဇာ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။
ဒီ ဦးဇင်း က မပြောတတ်လို့ ဒီတဏှာဟာ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ စွဲတာ စွဲတာ အေး
အဲဒီတော့မှ ပန်းခြံထဲမှာသူငိုတယ်။ ဪ ငါဟာ သူ့ပေါ်မှာ ကြင်နာရဲသားနဲ့ သူ ငါ့ကိုမကြင်နာပါလား။
ဂျင်းစိမ်းနဲ့ မိတ်သလင်။ သူကြင်မှ ကိုယ်ကြင်မယ်။ အခု ငါကျင့်ထားတဲ့ရလဒ်တွေရှိသားပဲ။ ငါမနေ
တော့ဘူး။ ဒီ မြောင်းမြ မှာသွားမယ်။ ညောင်ပင်ကြီးကိုဆိုပြီးတော့သွားတာပဲဗျို့။ အဲဒီညောင်ပင်ကြီး
သွားတဲ့အခါမှာ ဦးဇင်း သွားပြီ။ အဲဒီညောင်ပင်ကြီးက ဒကာကြီး ဦးပေါ်လူ တို့ သုံးပန်လှ တို့က
ဦးမြမောင် တဲ့ ဒီတောင်က နေခင်းတောင် လူမတက်ရဲဘူးတဲ့။ အာ မထူးပါဘူးဗျာ။ သူကတော့
မပြောဘူးတက်မယ်ဗျာ။ ဦးမြမောင် ဖြစ်ပါ့မလားတဲ့။ ဖြစ်ပါတယ်ဗျာဆိုတော့ သူ့သားလေးက လိုက်ပို့
တယ်။ အဲဒီ ဦးပေါ်လူ တို့က ထမင်းတွေကျွေးတယ်။ အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ သားလေးရယ် မင်းကလည်း
မနက်ပြန်မှပြန်။ ဒီတစ်ညတော့အိပ်။ ဦးပေါ်လူ ရယ် ခင်ဗျားကတော့ ဒီရွာသားဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား
လည်း တစ်ညအိပ်ပဲ။ တစ်ညအိပ်တော့ ဟို သူငယ်လေးက အိမ်ကျတော့ တစ်မျိုးပြောတယ်။ ဦးဇင်း
ကိုတော့ မပြောဘူးဗျ။ အိမ်ကလူတွေပြန်ပြောမှ ဦးဇင်း သိပါတယ်။ အဲ ဦးပေါ်လူ ကလည်း ကျွန်တော်
ကောက်ရိတ်ရဦးမယ်တဲ့။ လယ်တွေသိမ်းတော့မယ်တဲ့။ ကျွန်တော် တစ်ညပဲအိပ်မယ်နော်တဲ့။ ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်ကဲ့။ ဒီတော့ တစ်ယောက်တည်းအိပ်တော့တာပဲဗျို့။ ဘာမှမတွေ့ပါဘူးနော်။ ဦးမြမောင်ကြီး ဟာ
အင်အင်မတန်ကြောက်တတ်ပါတယ်။ သူ့နေတဲ့နေရာကို ကျွန်တော်ကြောက်တတ်ပါတယ်ဗျာ။ မလုပ်
ကြပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော် တရားရှာတာပါ။ ကောင်းတာလုပ်တာပါလို့ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာ
ပြပါဗျာလို့။ မကောင်းတာ ကျွန်တော်မလုပ်ပါဘူးဗျာလို့။ အဲဒီကျောင်းကြီးပရဝုဏ်သိုင်းထားတာကို
ဝိုင်းပြီး သူတရားထိုင်တော့တာပဲ။ ဪ ဒုက္ခသစ္စာ။ ခုနက ဓကော ဓမ္မောက သီလကနေပြီးတော့
အာရုံကို ဘယ်အာရုံလည်း ရုပ်အာရုံဝေဒနာ၊ သင်္ခါရအာရုံကိုလိုက်တော့တာပဲဗျို့။ အဲဒီအာရုံကနေ
ပြီးတော့ ရုပ်၏ လက္ခဏာသည် ဖောက်ပြန်ပါလား။ နာမ်၏ လက္ခဏာသည် ခံစားပါလား။ ရုပ်က
အကျိုးခေါ်တယ်။ နာမ်က အကြောင်းခေါ်တယ်။ အဲဒါကိုယူကြည့်တာပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ ရုပ်အကျိုး၊
နာမ်အကြောင်း အကျိုးတရားပြတ်ချင်ရင် အကြောင်းတရားရပ်ပါတယ်ဗျာ။ သီလကတော့ အဓိသီလ
အဲဒီအပေါ်မှာရှာရမယ်တဲ့။ တရားကျင့်တဲ့အခါမှာ စကားမပြောပါနဲ့တဲ့။ အဲဒီလို ဦးမြမောင်ကြီး ကျင့်လာ
တဲ့အခါကျတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ဆိုတာဘာလည်း။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံမှာ သူစင်ကြယ်
သွားပါပြီတဲ့။ အဲ ကာယသင်္ခါရလည်း မလုပ်ပါဘူး။ ဝစီသင်္ခါရလည်း မလုပ်ပါဘူး။ မနောသင်္ခါရလည်း

မလုပ်ပါဘူး။ ကာယကံကတက်လိုက်တယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ရောက်လာပြီ။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်မှာ ဝေဒနာ၏ အာရုံကို ဩော် ထုံတယ်၊ ကျင်တယ်။ အာရုံ ဦးဖင်းခပ်တိုတိုပဲပြောကြတာပေါ့ဗျာ။ ဝေဒနာရဲ့အာရုံကို မစွဲတော့ဘူးဗျို။ သဘောပဲနော်။ အဲဒါ ဥပါဒါန်လွတ်တာပဲဗျာ။ သညာနဲ့ ပညာတဲ့။ အသိနဲ့ မသိနဲ့ ဝေဒနာနဲ့သိလိုက်ပါ။ အဲ နာတဲ့အသိနဲ့ မသိနဲ့။ နာတယ် နာတယ်ဆိုတာက သညာ။ အမယ်လေး နာတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဝေဒနာဟာပိုပြီးတော့နာလာတယ်။ နာတယ်လို့မှတ်ရင် သညာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီသညာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်ပါတယ်ဗျာ။ ခုနက ထုံတာက ပညတ်၊ နာတယ်လို့သိလိုက်တာက သညာ။ ဩော် သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တ။ ဩော် အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရား။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်မှာ ကမ္မဝဋ်ကြွေးတွေ ငါခံနေရပါလား။ ဘဝရဲ့ဝဋ်ကြွေးတွေ ခံနေရပါလား။ ဩော် သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရအနတ္တ။ ဘဝရဲ့ဝဋ်ကြွေးတွေခံနေရပါလား။ ကမ္မဝဋ်တွေ ခံနေရပါလား။ အဲ ခံနေရပြီတဲ့။ သူတမင် မင်တဖိုလ်ကူးတော့မှာကိုးဗျ။ ဒီမှာ ဘဝတစ်ပါးပြောင်းသွားမှ ခံနေရတာမဟုတ်ဘူး။ အခုခံနေရပြီ။ ဩော် ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခ။ ရှုတာက မဂ္ဂသစ္စာ။ လောကုတ္တရာစိတ်၊ နိဗ္ဗာန် အဲသဘောလေးပါပဲဗျာ။ အဲဒီအာရုံကိုမြင်လိုက်တာနဲ့ ဟာ ယုံမှားသံသယ သို့လောသို့လောတွေ့တော့တဲ့ ယုံမှားသံသယတွေ၊ ဒွိဟိတ်နဲ့ တိဟိတ် အဲဖြတ်ပြီတဲ့နော်။ သဘောလေးသာနာ။ ဒါကြောင့်မို့ ဒုက္ခ၏သစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား သမုဒယရဲ့ သစ္စာ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းအမှန်တရား။ နိရောဓရဲ့သစ္စာကိုရရင် အဲ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်ပြီတဲ့။ သဘောသာနာပါဗျာ။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိနှင့်အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၁၁၁)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

ဦးဇင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နဂိုမူလက ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကဒီစာကိုမသင်ခဲ့ပါဘူး။ အတန်းစာတွေမသင်ခဲ့ပါဘူး။ တောမှာနေတယ်။ တောမှာဆိုတာက အင်မတန်မှခေါင်းပါးတဲ့နေရာပါတဲ့။ ဟိုငယ်ငယ်က မိဘများက ကျောင်းမထားနိုင်လို့ စာမတတ်တာပါ။ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ စာမတတ်တော့ သူဟာအသက်ကြီးမှ ဝိပဿနာတရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါတယ်။ ဦးဇင်းရဲ့အသိလေးပြောပြပါမယ်။ အားလုံးရှိတဲ့ ဆရာတော်သမားတော် သံဃာတွေအရှင်မြတ်တွေ၊ ဝေကြီးဝါကြီးများ၊ ကိုရင်လေးတွေများ တပည့်တော်ကစာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ပညတ်နဲ့ပရမတ်မှားသွားရင် အထူးသည်းခံပါလို့ စာမှမတတ်တာနော်။ ဒကာ၊ ဒကာမများ တရားကိုနာတဲ့အခါကျတော့အသိလေးပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ အသိလေးဟာအာရုံ၊ အာရုံလောကီအာရုံ အသိနဲ့လောကုတ္တရာအာရုံ အသိလေးကို အသေချာလေး နှလုံးသွင်းပေါ့။ ဦးဇင်းကစာမတတ်တော့ ပြောမှားဆိုမှား ရှိရင်အားလုံးက ခွင့်လွှတ်ပါ။ စာတတ်ချင်ပေမယ့် ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက မသင်ခဲ့တော့ စာမတတ်ဘူးပေါ့။ မတတ်တော့ ခန္ဓာသိတာ ပြောပြပါမယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဘုရားကဟောပါတယ်။ ဘုရားကဘာဟောသလဲဆိုတော့ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့ သဗ္ဗေသင်္ခါရဒုက္ခတဲ့။ သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနတ္တတဲ့ အဲ့ဒီတော့ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ် ခန္ဓာမှာရှာရမယ်။ ခန္ဓာမှာရှာတဲ့အခါကျတော့ တဖြည်းဖြည်းသဘောပေါက်လာတယ်။ တောင်ပို့မှာဂရယ် (၆) ပေါက် ရှိတယ်။ အပြင်အာရုံငါးပါးကို ပိတ်လိုက်ပါတဲ့ အပြင်ငါးပါးကို ပိတ်လို့ရှိရင်လုံပြီးလားတဲ့။ လုံပါပြီတဲ့။ အတွင်းအာရုံကို သတ်ပါတဲ့ ဒီလိုဥပမာလေး ဆရာတော်သမတော်တွေက ဒီလိုညွှန်းပြလိုက်တယ်။ အသိလေးရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီတော့တောင်ပို့က ဘာနဲ့သဏ္ဍာန်တူလည်းဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့ခန္ဓာဝန်ခေါ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီကမ္မဝဋ်လည်းခေါ်မှာပေါ့။ ခန္ဓာဝန်လည်းခေါ်မယ်ဗျ။ အဲ့ဒီစက္ခုအာရုံ နားသောတအာရုံ၊ နံသာအာရုံတွေကို စာတွေနဲ့ရေးထားတာ။ ဟုတ်တယ်ဗျ။ အဲ့ဒီတော့ မြင်တော့သိ၊ ကြားတော့သိ၊ နံတော့သိတယ်။ စားတော့သိတယ်။ ထိတော့သိတယ်။ အဲ့ဒီ (၅) ခုကိုလောကီ အာရုံခေါ်တယ်။ ပညတ်အာရုံခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီပညတ်အာရုံကို ခေတ္တခဏရပ်ဆိုင်းထားပြီးတော့ သမ္မာကိုနှလုံးသွင်းကြ တာလို့သူ့ကို ရပ်ဆိုင်းထားသလဲဆိုတော့ ငါမြင်တယ်ကွ။ ငါနားကြားတယ်ကွ။ ငါနားကြားလို့ငါသိတယ်။ ငါမြင်တော့ ငါသိတယ်။ အဲ့လိုမြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပစ္စည်းတွေပျောက်ဆုံးသွားတဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဟိုလူကခိုး ဒီလူက ခိုး ငါမြင်တယ်ကွ။ မင်းတို့ခိုးသွားတာ။ ငါမြင်လို့သိတယ်ကွ။ ငါနားကြားလို့သိတာကွ။ ငါ့လာတိုင်တာ ငါမြင်ပြီ။ အဲ့ဒီလို ယူတဲ့အယူကဒေါသ ဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ပစ္စည်းကိုတန်ဖိုးရှိတဲ့ ပစ္စည်းကိုသွားပြီးတော့ ပစ္စည်းကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်ရတာ အဲ့ဒီပစ္စည်းလေးကို တဏှာခေါ်တယ်။ တဏှာကြောင့် မနောက ဥပါဒါန် ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါအကြောင်း ဒါမိစ္ဆာအယူ ငါမြင်တယ်။ ငါသိတယ်။ ငါကြားတယ်ဆိုတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေပါ။ ဒါကသစ္စာနဲ့ဟောလိုက်တာ။ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်လေးဘဲ သစ္စာလေးမြင်လိုက်တာ သိတာပေါ့။ ကိုယ့်နားကြားလို့ က်တာသိတယ်။ ဆဲနေတယ် တိုင်းနေတယ် ငါအတင်းတွေပြောနေပြီ။ တစ်ခါတည်းဒေါသဖြစ်တာဘဲဗျ။ အဲ့ဒီအကြောင်းကိုသတ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် မှီခွဲခဏအာရုံ (၅) ပါးကိုပိတ်ထားပါ။ ဒါဖြင့်ပိတ်ထားပြီးတဲ့ ဒါဖြင့် ဘာလုပ်မလဲတဲ့။ သမ္မာလုပ်ပါ။ သမ္မာဝါစာသမ္မ ကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဒါသီလမဂ္ဂင်တာ အာရုံ (၅) ပါးကိုလည်း အပြင်အာရုံ ငါးပါးကိုလည်း သူပါယ်ထားပြီ။ အတွင်းအာရုံ မှာရှိတဲ့ တွေးစိတ်တွေ ငါ့မှာနိဝရဏတွေအပြင် အာရုံနဲ့အတွင်းအာရုံမှာရှိတဲ့ တွေးစိတ်တွေငါ့မှာနိဝရဏတွေအပြင်

အာရုံနဲ့အတွင်းအာရုံနဲ့ပေါင်းသလား အဲ့ဒါကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ် အဲ့ဒါထိတယ်။ သိတယ်။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်၊ ထိတာလည်းမမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ ဒါအနတ္တ၊ အဲ့ဒီတော့ ဒီအတ္တကို သိလာလိမ့်မယ်။ အနတ္တလေးရဲ့ သဘောလေး အဲ့ဒီလိုလုပ်နေတဲ့အခါမှာ သူဘာဖြစ်သလဲ။ ကာယကံ (၃) ပါး သူများအသက်မသက်ဘူး။ သူများ ပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများသားမယား မဖျက်စီးဘူး။ ဒါကာယကံသီလ၊ ကာယကံလည်း လုံနေပြီ။ ဝစီကံ၊ မုသာဝါဒါ၊ ပိသုနဝါစာ၊ ဖရုဿဝါစာသမ္ပုဗလာပဝါစာ ဒါကဝစီကံ သီလဘဲ ရေတောင်မသောက်ဘူး။ ဒီသဒ္ဓါရဲ့ကောင်းမှုကြောင့် အပြင် သဒ္ဓါ၊ အတွင်းသဒ္ဓါရဲ့ကောင်းမှုကြောင့် ပိရိယကထူထောင်ထားတယ်။ ပိရိယာထူထောင်ထားတဲ့အခါကျတော့ သူမှာ ဘာဖြစ်လာလဲ။ သီလ၊ သမာဓိပညာတွေဖြစ်လာလိမ့် သီလဆိုတာကဘာလဲ။ ပါဠိလို့ရေးထားတယ်။ မြန်မာလိုဆိုရင် ဒုစရိုက် ဆယ်ပါး မိစ္ဆာဒုစရိုက် (၁၀) ပါးကို သမ္မာဖြစ်အောင်သူလုပ်နေတယ်။ ကာယကံ (၃) ပါး၊ ဝစီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး ပေါင်းလိုက်တော့ ဒုစရိုက် (၁၀) ပါးခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီကံတွေဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဒီကံတွေဟာကြောင့်ဖြစ်ရတာလည်း အာရုံကြောင့်ဖြစ်တာ။ အာရုံ (၅) ပါးမလွတ်လို့ဖြစ်တာ။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲ့ဒီတော့ အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်းအာရုံကိုမပေါင်းတော့ဘူး။ ထိတယ်။ သိတယ်။ အဲ့ဒီအခါမှာ အပြင်သီလတွေအား ကောင်းလာတယ်။ မမြင်ချင်ဘူး။ မကြားချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ မထိချင်ဘူး။ အဲ့ဒီအယူဝါဒတွေကို မယူဘူး။ မနောရဲ့ အတွင်းအာရုံကို သူသတ်တယ်။ ဒီအတွင်းအာရုံဟာ အပြင်အာရုံနဲ့ ပေါင်းသလား အော်အပြင်အာရုံနဲ့မပေါင်းဘူး။ အဲ့ဒီတော့ အတွင်းအာရုံက ဘာလည်း။ သညာသင်္ခါရု ဥပါဒါန် ဒါစာနဲ့ရေးထားတာ။ ရုပ်၏လက္ခဏာ၊ နာမ်၏လက္ခဏာ ရုပ်အကျိုးနာမ်အကြောင်း အကျိုးပေါ်မှာအကြောင်း ရုပ်တရားဟာ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဘာတွေဖောက်ပြန်လည်း ကိလေသာခါတ်တွေဖောက်ပြန်တယ်။ အဲ့ဒီကိလေသာခါတ်တွေဖောက်ပြန်တယ်။ အဲ့ဒီကိလေသာခါတ်တွေ ဖောက်ပြန်တော့ သူကအတွင်းခါတ်ကို သူကပယ်နိုင်အောင် သူကျင့်ကြပါတယ်။ အပြင်အာရုံဝါးပါးနဲ့ ဘာမှမပေါင်းဘူး။ တရားစဉ်ကထွက်တယ်။ အော် အေးအေး လှမ်းတယ် လှမ်းတယ်။ ဒီခြေထောက်ကလေးက မြေကြီးကို ထိသွားတယ်။ ကိုယ့်အသားက မြေကြီးကိုထိသွားတော့ မသိဘူးလား။ သိတာကစိတ်၊ ထိတာကရုပ်၊ အဲ့ဒါထိသိခေါ်တယ်။ ထိသိဆိုတာ မနောက အဲ့ဒီအသိကိုကပ်ထားတယ်။ ဘယ်အာရုံမှမလိုက်ပါနဲ့။ အဲ့ဒီလိုပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေးသစ္စာခေါ်တယ်။ ဒါတာသစ္စာလည်း အရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ်။ အာရုံကို ပယ်တော့မယ်အတွင်းကိုသတ်တော့မယ်နော်။ အရိယာသစ္စာ ခေါ်တယ်။ သမုတိသစ္စာကသမ္မာကို လာနေပြီ။ အဲ့ဒီတော့ပိရတိသစ္စာ၊ ပိပဿနာလမ်းပေါ်မှာရောက်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ ရုပ်အကျိုးတရား၊ နာမ်အကြောင်းတရား အဲ့ဒီအကျိုးတရားနဲ့ အကြောင်းတရားကို သူသတ်နေတဲ့အခါမှာ ဒါပညာပိုင်း ခေါ်တယ်နော်။ သမ္မာကနေလာတယ်။ မိစ္ဆာကလာတာမဟုတ်ဘူး။ ပိပဿနာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဒါဦးစင်းက စာမတတ်လို့ နည်းနည်းလေးသဘောလေးဟောပြောသွားတာ။ ဒါတွေဟာ အဓိသီလ၊ အစိစိတ္တ၊ အဓိပညာ အဲ့ဒီတော့ ဒါစာတွေ အဓိသီလဆိုတာကလည်း တရားထိုင်နေပြီး အော် အေးအေးအေး သူမြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ပညာပိုင်းမှာ ဘာတင်ထားလည်းဆိုတော့ ဉာဏ်တင်ထားတယ်။ ဂုဏ္ဍိရဉာဏ်၊ ဇဝနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ ဉာဏ်ဉာဏ် ဒါတွေဟာ ရာဉာဏ်တွေ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးပေါ်ရတဲ့ အသိဉာဏ်ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီအသိဉာဏ်နဲ့ အော် အေး အေး အေး အဲ့ဒီတော့ ပညာဆိုတာကခေါ်လည်း ပညတ်နဲ့ပရမတ်ကို ပိုင်းခြားပြီးသိသွားတယ်။ အဲ့ဒီပရမတ်ကလည်း နှလုံးသားမှာရှိတယ်။

ပညာကိုကအပြင် မှာရှိကယ်နော်၊ အဲ့ဒီပရမတ်ခါတ်အတွင်းတွေ ခါတ်ကိလေသာခါတ်တွေ ဒီခါတ်တွေပြတ်အောင် သူလုပ်နေတာ။ အဲ့ဒါပညာပိုင်းတွေဘဲ အဲ့ဒီတော့ သညာပိုင်းတွေမဟုတ်တော့ဘူး။ သညာပိုင်းကနေပြီးတော့ ဘာကိုလဲ။ သမ္မာကို ဖြစ်လာတယ်။ သမ္မာကနေ ပညာကိုသူတက်မယ်။ ရုပ်ပေါ် နာမ်ပေါ်သူသိတာကို အဲ့ဒီတော့ ရုပ်နာမ်မသိတာ အပိဇ္ဇာ စိတ္တ ရှုနာမ်သိတာ ပိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ သဘောလေးသာနာ။ ဒါကြောင့်မို့ ခုနကစာကရေးထားတယ်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ခါတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ (၄) မျိုးရှိတယ်။ ကြိုက်တာခင်ဗျားတို့ ကိုးကွယ်ကြ။ ရှိတယ် သာသနာမဆိတ်သုဉ်းသေးဘူးရှိတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပုဂ္ဂိုလ်စစ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှန်တွေရှိတယ်နော်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကမသိနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကသိတယ်။ သူကဒီလမ်းကလာတာ။ သူမြင်သွားတဲ့အသိနဲ့ ဟိုအရင်ကလာတဲ့အသိနဲ့က မတူတော့ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သွေးသားပြောင်းတယ်။ စိတ်ပြောင်းတယ်။ ဓမ္မလို့ရေးထားတယ်။ ဒါတုရားဟောအရ ဓမ္မဆိုတာ ဘယ်မှာလည်း။ နှလုံးသားမှာရှိတယ်။ အဲ့ဒီအပြင်ကပညတ် နှလုံးသားဟာ ကိုယ်ကဓမ္မဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးဘူး။ သူ့စေတနာက အင်မတန်မှ ထူးနေတဲ့ စေတနာဒါဉာဏ် စေတနာခေါ်တယ်။ ကံစေတနာမဟုတ်ဘူး။ ကံစေတနာကခွဲခြားတယ်။ ဒါငါသမီး၊ ဒါငါသား ဒါငါမိန်းမ ဒါငါအစ်ကို ဒါငါကိုပေးနေတဲ့လူကြီး သညာနဲ့စေတနာက ပျက်တတ်တယ်။ ဘာပျက်တတ်တယ်။ သီလပျက်တယ်။ အတွင်းသီလပျက်တယ်။ အတွင်းသီလလုံမှသာလျှင် အပါယ်ပိတ်မယ်။ အမိသီလဆိုတာ အော် အေး အာရုံပေါ်မှာ အဲ့ဒီအယူကိုသူမယူဘူး။ မြင်တော့မြင်နေပြီး ကြားတော့ကြားနေပြီ။ အဲ့ဒီတော့မမှတ်ဘူး။ ပညာနဲ့သာနှလုံးသွင်းထားတယ်။ အင်မတန်ကျင့်တဲ့ သူမှသိတယ်။ အဲ့ဒီတော့အမိသီလဆိုတာ အပါယ်ပိတ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့သီလကတော့ ဟုတ်တာပေါ့။ အပါယ်ပိတ်နိုင်တဲ့ လမ်းလေးကိုပြောလိုက်မယ်။ မအောသေတယ်။ မိန်းမနောက်လင်ယူသွားတယ်။ အဲ့ဒီဒကာ ဘယ်လိုနေမလဲ။ ပူတာပေါ့။ ဘာလို့ပူလဲ စွဲလို့ပူတာပေါ့။ ဒါဥပါဒါန်ကံခေါ်တယ်နော်။ စွဲတော့ မိစ္ဆာအယူလား။ သမ္မာအယူလား။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်ဦးနော်။ ဒီကံက သံသရာလည်မှာ ခုနက အမိသီလကလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အပါယ်ပိတ်တာ အဲ့ဒီတော့ အမိသီလဘယ်ကရလည်း မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကရတာ ဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ အာရုံမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ သညာ၊ သင်္ခါရဥပါဒါန်ဖြစ်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာဖြစ်နေရင် အတွင်းမှာ ပေါက်တယ်။ ဖဲမယ် အတွင်းသီလ အတွင်းရဲ့အမိစိတ္တလုံမှ အပြင်သီလစိတ်ချရမယ်။ အတွင်းမှာသမာဓိကောင်းမှ အပြင်မှာစိတ်ချရမယ်။ ခင်ဗျားလုပ်တဲ့ စရဏရှိတယ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်မှန်အောင်လုပ်ပါ။ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝ သစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္တသစ္စာနော်။ ရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ ခံစားရတယ်။ တရားဟာနှလုံးသားခံစားရတယ်။ အပြင်ကအာရုံနဲ့ပေါင်းတယ်။ အတွင်းအာရုံကအနှစ် ငါမှာခိုင်ပြီလား။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်။ အမိသီလဆိုတာ ပိပဿနာသွားတဲ့လမ်း။ အဲ့ဒီအမိသီလ၊ အမိစိတ္တ၊ အမိပညာတို့ သိက္ခာ (၃) ပါးကို အဆီအနှစ် ထုတ်လိုက်မယ်။ ဘာဆီတွေကျမယ်နော်။ (၃) ပါးအဆီထုတ်ရင်ကော ဓမ္မောကျမယ်။ ကောဓမ္မောဘယ်က လာသလဲ။ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်လာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်ဟောသိပြီနော်။

မနောလုံသွားပြီ။ အာရုံပေါ်ကို မလိုက်တော့ဘူး။ အဲဒါသူဘဲသိတယ်။ ဘယ်သူမှမသိဘူး။ ဉာဏ်ကိုဗျာဏ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဘာသတ်သွားသလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတကိလေသာနဲ့တဏှာသတ်တယ်။ အဲဒီကိလေသာထဲမှာ တဏှာရှိတယ်။ ဝေဒနာနိရောဓါ တဏှာနိရောဓါ ရေးထားတယ်။ ဝေဒနာကနေတဏှာ၊ တဏှာကနေမာန်ဖြစ်တတ်တယ်။ အံကြိတ်ထားတယ်။ တောင့်ထားတယ်။ မျှောပြီးလိုက် ဝေဒနာကိုသဘောလေးနဲ့သာ လိုက်သူဖောက်ပြန်တာလား။ ငါဖောက်ပြန်တာလား။ အဲသူဖောက်ပြန်လို့ သဘာဝခေါ်တယ်နော်။ ငါကအံကြိတ်ထားရင် အတ္တဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ အတ္တနဲ့ အနတ္တ သဘောလေးနဲ့သာကြည့် ဒီရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်ကသိလတို့၊ သမာဓိတို့ ပညာတို့ဆိုတာလည်း ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်ကဖြစ်နေတာ ပါ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ဗုဒ္ဓကိုယုံကြည်တယ်။ ဓမ္မကိုယုံကြည်တယ်။ အဲဒီတော့ဗုဒ္ဓကိုယုံကြည်ရင် တရားကိုအားထုတ်ကြ အဲဒီတရားအားထုတ်ရင် ဓမ္မတွေမှာဘဲနော်။ ဓမ္မတွေရင် သူဟာသံဃာအဝတ်နဲ့ ပဋိဝေဓကိုသူလုပ်တော့မယ်။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဓအဲဒီ ပဋိဝေဓကအင်မတန်မှ ထူးပါတယ်နော်။ ဦးဇင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ဘာမှပြောတာဆိုတာ မှားယွင်းသွားရင် သီးခံပါ။ ပညတ်ကိုသမ္မာနဲ့ ယူပါမိတ္တာနဲ့သွားမယူပါနဲ့နော်။ ပညတ်ရှိလို့လည်း ပရမတ်ကိုသိတာ။ ပညတ်ကိုလည်း မပယ်ပါဘူး။ မပယ်ဘူး။ မစွဲဘူး။ ပညတ်ကိုလည်းယူတယ်။ စွဲလည်းစွဲရင်တော့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ဘူးနော်။ ဘုရားကပညတ်တာ ဘုရားပညတ်တာကို ဒါတွေဟာမကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေဘဲ ငါသည်ဒီအလုပ်လုပ်မယ်။ ဘယ်သူနဲ့မှလည်း ငါမပြောတော့ဘူး။ မမြင်ချင်ဘူး။ မကြားချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ မစားချင် ဘူးဟောတဖြည်းဖြည်း ကိလေသာဟာ ခမ်းခြောက်လာလိမ့်မယ်နော်။ ကိလေသာခမ်းခြောက်လာတာနဲ့ ခင်ဗျားဘာ ဖြစ်လာမလည်း ဒုက္ခသစ္စာကိုသိလာလိမ့်မယ်။ အော်ကမ္မဝဋ်ကြီးပါလား။ ဘဝအနန္တ ကမ္မဝဋ်ဒီကမ္မဝဋ်ကို ငါမပယ်နိုင်လို့ ဟောဒီဘဝမှငါမလွတ်ပါလား။ ငါမလွတ်ရင် အနာဂတ်ဝိပါကဝဋ်ပါပြီ ကမ္မဝဋ်နဲ့ လာကြတာ မနုဿတဘာဝေါ ဒုလ္လဘော ကမ္မဝဋ်ဘာနဲ့လာလည်း ကိလေတဏှာနဲ့လာတာ တွေးကြည့်ဒီရုပ်ကြီးဟာနော်။ ခွေးကြည့်ခွေးလေး မွေးရင်ခွေး ရုပ်ပေါ့ဗျာ။ ဝက်ကလေးမွေးရင် ဝက်ရုပ်ပေါ့ဗျာ။ ဆိတ်ကလေးမွေးရင် ဆိတ်ရုပ်ပေါ့ဗျာ။ လူကလေးမွေးရင် လူရုပ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီကိလေသာပေါ်မှာ တဏှာတွေရှိတယ်။ တဏှာဆိုတာခံစားတာ ခံစားတဲ့အရသာရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ သူဒါဘဲနှစ် သက်တယ်တဏှာဆိုတာ အဲဒီကိလေသာမှာရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိလေသာနဲ့တဏှာ အဲဒီတော့တရားအားထုတ် တရားအားထုတ်ရင် သမ္မာဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ မိစ္ဆာကိုပယ်မယ်။ မမြင်ချင်ဘူး။ မကြားချင်ဘူး။ မသိချင်ဘူး။ မစားချင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ကာယကံ (၃) ပါး၊ ဝစီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါးဆိုတော့ ဒုစရိုက် (၁၀) ပါး ဘယ်ဒုစရိုက်ကိုသတ်မလဲ။ ဗျာပါဒနဲ့အဘိဇ္ဇာနဲ့ဝန်တို့မိစ္ဆာနဲ့ ကုက္ကုစ္စစိတ်တွေသတ်မယ်။ ဘယ်သူကကုက္ကုစ္စစိတ်လုပ်လည်း ဘယ်သူကဗျာပါဒ ဖြစ်အောင်လုပ်လည်း ဘယ်သူကဝန်တို့ မိစ္ဆာလုပ်လည်း ဘယ်သူကဒေါသစိတ်ဖြစ်အောင်လုပ်လည်း ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ် အာရုံကြောင့်ဖြစ်တာ။ အော် ငါသမီးလေးကို ဟိုလူကရိုက်နေပါလား။ အဲဒီတော့အမေကအဲဒီအာရုံကိုညာနဲ့ယူတော့မှ သင်္ခါရ တွေဖြစ်ပြီးတော့ ဒေါသတွေဖြစ်ကုန်တယ်။ ဒီလိုဒေါသဖြစ်သွားရင်ခင်ဗျား သီလရှိနိုင်ပါ့မလားတဲ့။ ခင်ဗျား အပြင်အာရုံ ကြောင့် အတွင်းအာရုံနဲ့အပြင်အာရုံပေါင်းလိုက်လို့ခင်ဗျား အယူမှား အမှတ်မှား အစွဲမှားတယ်။ ခင်ဗျားဥပါဒါန်ဖြစ်နေပြီ ဥပါဒါန်ဖြစ်ပြီတဲ့။ လမိုင်းခေါ်လိမ့်မယ်နော်။ သဘောလေးသာနာ။ အဲဒီလိုအစွဲတွေကိုသတ်ပစ်မှသာလျှင် ဒီအစွဲ ဥပါဒါန် ဘယ်ကသတ်မလဲ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ ရှစ်ပါးသီလနဲ့လည်း သတ်လို့မရဘူး။ ဒီအမေသေတယ်။ သမီးသေတယ်။

အိမ်မီးလောင်တယ်။ တိုက်မီးလောင်တယ်။ ဒီဥပါဒါန်အစွဲကို ဘာနဲ့သတ်လို့ရမလဲ။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ သီလနဲ့ သတ်လို့ရပါ့မလား။ ခင်ဗျားတို့ဆောက်တည်ထားတဲ့ သမာဓိနဲ့သတ်လို့ရပါ့မလား။ အဲ့ဒီအစွဲ ဥပါဒါန်ကို မဂ်ဉာဏ်နဲ့ သတ်မှရမယ်။ ဒီတစ်လမ်းဘဲရှိတယ်။ အဲ့ဒီအစွဲပြတ်ရင် (၃၁) ဘုံလွတ်ပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ရုပ်နာမ်မသိတာအဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အာရုံ (၆) ပါးနဲ့ ပေါင်းပြီးတော့ မနှောနဲ့အာရုံပေါင်းပြီးတော့ သင်္ခါရတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဥပမာနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင် တဏှာပေါ်ပြလိုက်မယ်။ ကျားကြီးတစ်ကောင်ဟာ ရှေ့လက်ကလေးပစ်ပြီးတော့ သူ့ဟာသူအမွှေးလေးကို လျှက်နေ တယ်။ တစ်နေ့သောအခါမှာ ဂျီတစ်ကောင်ဖြတ်သွားလိုက်တယ်။ ကျားကမြင်လိုက်တယ်။ အကြောင်းမသတ်တတ်ဘူး။ အဲ့ဒါငါအစာဘဲ ငါ့အစာဘဲဆိုပြီး မာန်ခဲတာ ရုပ်ကိုဆွဲတော့တစ်ခါတည်း ဂျီသေတာဘဲဗျို့။ အဲ့ဒီမှာ တဏှာရယ်။ ဟနရယ်။ ဒိဋ္ဌိရယ် အဲ့ဒီအယူဝါဒတွေယူလို့ ကျားဟာဒုက္ခရောက်တာဘဲ။ ဒါဥပမာပေးတာ ငါ့အစာဆိုတာ တဏှာ တဏှာကြောင့်မာန်ဖြစ်တာ။ အဲ့ဒီတဏှာနဲ့မာန်ဟာ ဘယ်သူလုပ်လဲ။ ဒိဋ္ဌိလုပ်တာ။ ဒိဋ္ဌိဟာအာရုံကိုယူတာ။ အာရုံနဲ့မနှော ပေါင်းတာ အဲဒါသံသရာလည်တဲ့ တရားနော် ခင်ဗျားဘယ်ကိုရောက်တယ်မပြောဘူး။ သံသရာအခုလည်ရင် နောင်လည်း လည်မယ်။ ကမ္မဝဋ်ကိုမသိလို့ ဘဝမှာလည်နေတာ။ ဘဝနစ်နေရင်ဝိပါကဝဋ်ပါသွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဟောဒီရုပ်က အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်၊ စိတ်ကမသေဘူး။ စိတ်ကိုဟောသွားတာ။ ခင်ဗျားမြင်လိုက်တော့သိတာပေါ့။ သိတာကစိတ်ဘဲ၊ ကြားစိတ်ဘဲ၊ မမှတ်နဲ့သညာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီသညာကကိုယ့်ဒုက္ခပေးတာ။ ပညာလေးနဲ့ယူ အော် ကြားတာလည်း မမြဲပါလား။ ငါ့ဆဲတာလည်း မမြဲပါလား။ အပြင်အာရုံကိုမယူနဲ့ အပြင်အာရုံကိုယူရင် သမ္မာကိုယူ မိစ္ဆာကိုမယူနဲ့။ မိစ္ဆာဆိုတာငါ့ဆဲတာဘဲ အဲဒီလိုဘဲ အဲ့ဒီလိုဒေါသဖြစ်သွားရင် ဆဲသွားတဲ့လူအပေါ်မှာ အဲ့ဒီဒေါသဖြစ်တဲ့ သူ့စေတနာပျက်တာ ဘဲစေတနာပျက်ရင် သီလပျက်တာဘဲ။ အဲ့ဒီသီလမှန်အောင် သမ္မာနဲ့ ယူပါမိစ္ဆာနဲ့ မယူပါနဲ့။ အော် အေးအေး အေး အဲဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်က လူကိုသနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မာစိုတရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ အေးမစွဲနဲ့တဲ့။ အဲ့ဒီဟာတွေကို မင်းမစွဲနဲ့တဲ့။ စွဲရင်တော့ ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်တဲ့နော်။ အော် မြင်ပါလား အေး အေး အဲ့ဒါသွားမစွဲနဲ့တဲ့ ကောင်းတဲ့ဟာတွေကိုတော့ မင်းယူတဲ့။ အော် ဘုရားတည်တယ်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒ္ဓိဿစေတီနီ၊ ငါ့အုတ်တွေ သယ်ပေးမယ်။ သဲတွေသယ်ပေးမယ်။ အဲ့ဒါဒီဘုရားတည်သွားတဲ့အခါမှာ ငါကမလှူနိုင်ဘူး။ ငါ့ရဲ့ ကာယသဒ္ဓါ၊ ဝစီသဒ္ဓါ၊ မနှောသဒ္ဓါနဲ့ငါလုပ်မယ်။ လူကြီးခိုင်းတယ်။ ရုပ်ကွက်ထဲကလူကြီးတွေခိုင်းတာခိုင်းပါစေကွာ။ ငါလုပ်ပေးမယ်။ ဟောစေတနာသဒ္ဓါတွေနော် လုပ်လည်းလုပ်ရသေးတယ်။ လူကြီးကိုကြောက်တော့မပြောရဲဘူး။ မပြောတော့ အတွင်းမှာ မဲတယ်။ အတွင်းမှာမဲတော့ အတွင်းသီလမအောင်ဘူး။ အပြင်အာရုံကြောင့် သူ့မှာသံသရာလည်လိမ့်မယ်။ ဒီသဘော ဘဲနော်။ သဘောလေးဘဲ ကိုယ့်အကြောင်းသာကိုယ်သတ်အော် အေးအေး ရုပ်ကွက်ကလူကြီးများကိုလည်း ရိုသေပါ။ ဒါမှအသိတရားတွေရမယ်။ တဏှာမာန်ဒိဋ္ဌိကကပ်နေတယ်။ အာရုံပေါ်မှာကပ်နေတယ်။ ဘာလဲကွ။ ဒီကောင်ဟော အာရုံပေါ်မှာ အဲ့ဒီအာရုံကြောင့်မနှောမှာ ပျက်ကုန်ပြီ။ အဲ့ဒီအာဓိသီလဆိုတာ နှလုံးသားမှာ အားလုံးမှာကြည်လင်တဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်နေ သမ္မာလေးနဲ့ပေါင်း မိစ္ဆာနဲ့မပေါင်းနဲ့။ အဲ့ဒါခင်ဗျားသိလာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားသိလာတော့ ပယ်လိမ့်မယ်။

သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား ဟောမကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေကို ပယ်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်ကလည်း ကျင့်တဲ့စရဏကလည်း အလွန်
 ကောင်းရမယ်။ ကျင့်တဲ့စရဏကလည်း မကောင်းဘူး။ ဘယ်သူမှလည်း လူမထင်တော့ဘူး။ သူနေချင်တာနေ၊
 လောကီကိုအားကိုးတယ်။ ရွှေတွေကိုအားကိုးတယ်။ ငွေတွေကိုအားကိုးတယ်။ အကုန်အားကိုးတော့တာဘဲဗျာ။
 အားကိုးမှားနေတယ်။ သမ္မာနဲ့အားကိုးပါ။ မိစ္ဆာနဲ့အားမကိုးပါနဲ့။ အဲ့ဒီတော့ လာတာလည်းတစ်ယောက်တည်း။
 ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်ထဲ။ စားတော့အများစားတယ်။ ခံတော့ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း ခံရလိမ့်မယ်။
 သိကြားမင်းရှိတယ်။ ဒါကသဘောလေးဘဲဟောတာပါ။ အဲ့ဒီသိကြားမင်းက ဘာကိုသိလည်း။ မနောကိုသိတယ်။
 လူကပြောတာဆိုတာကိုသိတယ်။ အဲ့ဒီတော့ဦးပဏ္ဍိတခင်ဗျားတို့လှူကြတန်းကြတဲ့အခါမှာ သူ့အတ္တနဲ့ သူများကိုဖွဲ့လန်း
 ပြီးတော့ သားမယားတွေသူပေးရင် အတ္တနဲ့ပေးရင် သူခံရမှာဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ကတော့မသိရှာဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မို့
 အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် အတွင်းမှာစင်ကြယ်တယ်။ အတွင်းမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်အာရုံတွေမှာ
 သမ္မာနဲ့ယူပါနော်။ အဓိသီလလို့ရေးထားတယ်။ အဓိစိတ္တလို့ရေးထားတယ်။ အဓိသီလက အပါယ်ပိတ်တယ်။
 အဓိစိတ္တကတော့ ဗြဟ္မာဘုံရောက်လိမ့်မယ်။ အဓိပညာက (၃၁) ဘုံလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်တယ်။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရော
 ပေါ့ဗျာ။ (သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . .)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ပြောင်းပြင်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၂)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

**ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းဆရာတော် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ ၏
ခန္ဓာသိ၊ ခန္ဓာကျင့် ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာတရားတော်၊ အမှတ်စဉ်(၁၁၂)**

ဦးဇင်း က စာမတတ်ပါဘူး။ ဝိပဿနာ ခန္ဓာအသိနဲ့ဟောပါမယ်။ တင်ပလွင်ခွေ၊ လက်ကလေး ပိုက်ပြီး တရားထိုင်နေတဲ့အခါမှာ မနောက်သတ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌိတဏှာသတ်ပြီ။ ဝိပဿနာရဲ့ မဂ်လမ်း၊ ဖိုလ် လမ်းသွားတဲ့ဟာတွေ အဲဒီတော့ ကိုယ်က အမလေး ကိုက်လိုက်တာကွာ။ အမယ်လေး တင်းလိုက် တာကွာဆိုပြီး တရားထိုင်ရာထွက်လာတယ်။ ဟော အာရုံနဲ့ပြန်ပေါင်းတယ်။ ရေကန်ထဲမှာ မှော်ပင်တွေ ရှိသလိုပဲ။ ခဲလုံးကြီးပစ်ချလိုက်တယ်။ ခဲလုံးကြီး ဝှမ်းကနည်းပြုတ်ကျတော့ အဲဒီတော့မှ ရေကြည်ကို တွေ့တယ်။ တော်ကြာကျတော့ မှော်ပင်ကပြန်စုလာတယ်။ သဘောလေးပါနော်။ ကိုယ်လုပ်မယ် လုပ်လည်း ရေငုပ်ချင်လည်း သဲထိရောက်အောင်လုပ်။ ဘယ်သူနဲ့မှမပေါင်းနဲ့။ အဲဒီတော့ တရားက ကိုယ်မှာရှိတယ် သိရမယ်။ ကိုယ်ကိုတိုင်သိရမယ်။ ကိုယ်ကိုတိုင်ခံစားရမယ်။ အခုခင်ဗျားတို့ သူများ ပြောတာ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့မှန်တာပေါ့။ ဒါနနဲ့သီလ အဓိပတိပဲ။ ဒီသီလဝိသုဒ္ဓိစေတနာ နဲ့လှူတဲ့သီလသည် အမြတ်ဆုံးပဲ။ ဒါနဟာနော် အမြတ်ဆုံးပဲ။ ခင်ဗျား သီလဝိသုဒ္ဓိ အာရုံမှာ စင်ကြယ် နေပြီ။ အယုတ်၊ အလတ်မရွေးတော့ဘူး။ သန္တိကဖြစ်သွားပြီ။ ပုဂ္ဂလိကနေပြီးတော့ သန္တိကပြောင်း လိုက်ပြီ။ ခင်ဗျားဟာ ချဉ်ပတ်အိုးကြီး။ အဲဒီချဉ်ပတ်အိုးကြီးက သွားပြီ။ အဲဒီအိုးကြီးထဲသွားထည့် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ဆို ချဉ်တာပဲဗျို့။ သူကလွဲနေပြီနော်။ စေတနာစစ်ဖို့လိုတယ်။ နှလုံးသားက အာရုံ ပေါ်မှာ အဲခင်ဗျားလှူလိုက်တဲ့အလှူဟာ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်ဖြစ်သွားပြီ။ သီလစစ်၊ သီလမှန်ဖြစ်သွားပြီ။ ဘာဝနာစစ်၊ ဘာဝနာမှန်ဖြစ်သွားပြီ။ သီလကလည်း ခုနက (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ ရဟန်းကိုလှူထားတာ နော်။ သာမန်ရဟန်းမဟုတ်ဘူး။ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ရဟန်းကိုလှူထားတာ။ သူကလည်း ပုဗ္ဗ မုဉ္ဇဆိုတဲ့ စေတနာ။ သူ့စေတနာကလည်း စစ်နေပြီ။ ဟိုကလည်း ဓမ္မဖြစ်နေပြီ။ ကဲ အခုရေပါလာပြီဗျို့။ အဲဒါတော့ လှူပြည်က ကံကုန်ရင် နတ်ပြည်သွားမယ်။ နတ်ပြည်မှာ နတ်ရဲ့သက်တမ်းကုန်ရင် ဘယ်သွားမလဲ။ အထက်သွားမှာ။ အောက်ဆင်းမှာမဟုတ်ဘူးနော်။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်နဲ့။ သူဌေးလည်း သွားမှာပဲ။ ဘုရင်လည်း သွားမှာပဲ။ ဘုန်းကြီးလည်း သေမှာပဲနော်။ အကုန်သေကုန်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ ကံကုန်ရင် တော့ ပြန်ရမှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောတာတွေယုံပါလို့ မပြောဘူး။ လုပ်ကြည့်ဦး။ အလုပ်လုပ်ကြည့်မှ အဲဒီတော့ ဒိဋ္ဌိတဏှာ ဘာလဲကွ။ တဏှာဆိုတာ အာရုံနောက် ငါလိုက်သေးတာက တဒဂီ။ အာရုံ (၅)ပါးလည်းပြတ်ပြီ။ အယူမှား အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား၊ စေတသိတ်အာရုံနဲ့မပေါင်းလို့ ဒိဋ္ဌိလည်း မရှိပါလား။ အာရုံနဲ့မပေါင်းလို့ တွေးစိတ်တွေလည်းမရှိပါလား။ အဲဒီတော့မှ ကိုယ့်ဟာကိုယ် သဘော

ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီသီလက အုတ်ပန္နက်ရိုက်ပါလား။ ခုနက သိလိုက်တဲ့ဟာက ဉာဏ်နဲ့သိတာ။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာရှိရင် ကံသိ။ အဲဒီတော့မှ ကံသိကနေ ဉာဏ်သိသိသွားတာ။ အဲဒီတော့မှ ယုံကြည်လာတယ်။ သဒ္ဓါတွေထွက်လာတယ်။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေနော်။ ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ စာမတတ်ဘူး။ တရားဟာ အရသာရှိတယ်နော်။ ပြောသွားပြီ။ ဒီအရသာ စားဖူးတဲ့သူတွေပဲသိတယ်။ မစားရတဲ့သူကတော့ နားကြားတာပဲရှိတယ်။ နာတာပဲရှိတယ်။ သူကသိသွားပြီနော်။ လူကတော့ လူပဲ။ အဲဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်အဖေလို၊ အမေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို၊ ကိုယ့်အစ်မကြီးလို ခင်ဗျားတို့က ဦးဇင်းကို ထမင်းကျွေးတာ အရုဏ်ကပ်လိုက်တာ။ အရုဏ်မိုးမလင်းသေးဘူး။ ချမ်းချမ်းစီးစီးနဲ့ တစ်ခါတည်း လာတော့ စောင့်တယ်။ ဦးဇင်း က အိပ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးကကြွလာပြီးတော့ အဆင်သင့် စားရတယ်ဗျို့။ အင်မတန်ထူးတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေနော်။ ဘုန်းကြီးတော့ကွာ အေး၊ ဦးပဏ္ဍိတ မှန်ချင်မှန်၊ မမှန်ရင် ချောက်ထဲကျမှာပဲနော်။ ဦးပဏ္ဍိတ က ကတုံး၊ ကတုံးလည်း မစားသာဘူး။ အဲဒါမှတ်ထား။ သင်္ကန်းကြီးဝတ်ထားတဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ နင်တစ်နေ့မှန်ရင်မှန် မမှန်ရင် ချောက်ထဲကျမှာပဲ။ ပဏ္ဍိတက ပြောတာနော်။ ဘယ်သူမှပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ ရုပ်ကုဋေ(၅)ထောင်၊ နာမ်ကုဋေ (၁)သိန်း ဖြစ်ပျက်မှန်းမသိရင် ကိလေသာအကြွေးတင်တယ်။ ဟုတ်သလား။ အဲဒီတော့ ကြွေးတင်ရင် ကြွေးမတင်တဲ့နေရာမရှိဘူးလား။ ရှိပါတယ်။ အေးအေး အဲဒါပဲ။ အဲဒါနိဗ္ဗာန်ပေါ့တဲ့။ ဟုတ်တယ်။ ဘယ်လောက်အေးသလဲ။ ဒီလိုရေခဲတုံး ဗိုက်ထဲထည့်ထားတော့ အပူတွေကလာတာ တစ်ပုံတစ်ခေါင်း ကြီးလာတာ။ ဟာ ဒီမှာအေးနေပြီ။ သစ်တပင်ကောင်းရင် ငှက်တစ်သောင်းလာတယ်။ အဲဒီ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလာခိုတာ။ လာပြီးတော့ အနုတွေ သားအတွက်နဲ့ သောကပရိဒေဝ၊ သမီးအတွက်နဲ့ သောကပရိဒေဝ၊ ရောဂါအတွက်နဲ့ သောကပရိဒေဝ အမျိုးမျိုးလာနေတယ်။ အဲဒါ ပဏ္ဍိတဆီလာတာ။ ပဏ္ဍိတ ရင်ထဲမှာအေးနေတယ်။ လူတွေမသိလိုက်ဘူး။ ဟာ သူအေးနေတာ။ အေး အေး အေး သူကြိုက်တဲ့လုပ်ငန်းလေးတွေ လိုက်လုပ်နေတယ်။ ခူးထောက်ပြီး လိုက်လုပ်ပေးတယ်။ ဟိုမှာ နတ်ပွဲတွေ၊ ခိုက်ပွဲတွေလည်းလိုက်လုပ်ပေးတယ်။ သူတို့ကျေနပ်အောင်လိုက်လုပ်ပေးတယ်။ ဒီဘက်လည်း ကျေနပ်အောင်လိုက်ပေးတယ်။ လာတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကိုလည်း ကျေနပ်အောင်လိုက်လုပ်ပေးတယ်နော်။ ကိုယ့်အတွက် ဘာမှယူသွားတာမဟုတ်ဘူးနော်။ ခင်ဗျားတို့မြင်မှာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ အခု ရှိတဲ့ ပုသိမ်မြို့တော်က ဒကာကြီးတွေ တရားပွဲမှာစောင့်ရှောက်တဲ့ ဂေါပကတွေ လူကြီးတွေမေးကြည့်နော်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဘယ်လိုရဟန်းလဲ။ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်လဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ မှားရင် ဦးပဏ္ဍိတ သွားမှာပဲ။

မှန်ရင် သူဟာသူသွားမှာပဲ။ အဲ နားတော့ထောင်နော်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ခင်ဗျားတို့ကို မျိုးစေ့
လာချပေးတာ။ အဲဒီမျိုးစေ့ဟာ အင်မတန်ထူးတဲ့မျိုးစေ့နော်။ ဒီမျိုးစေ့လေးကိုရတာ ခင်ဗျားတို့
နှောင်သိလာလိမ့်မယ်။ ပိတောက်ပန်းက လာပွင့်တာ။ အဲဒီပွင့်တဲ့ပိတောက်ပန်းလည်း ကိုယ်စီကိုယ်ငှ
ဆောင်ထားကြ။ တစ်နေ့သိလာလိမ့်မယ်။ မှားရင်လည်း သိလာလိမ့်မယ်။ မှန်ရင်လည်း သိမယ်။
ခင်ဗျားတို့က ကြိုပင်စိုက်ထားတာ။ လာပြီးတော့ ကြိုပင်လာစိုက်ပေးလိုက်တာနော်။ အဲ ကာယကံ၊
ဝစီကံ၊ မနောကံ ဘယ်ကံက သံသရာလည် မနောကံဘဝင်ပေါ့ဗျာ။ ဘဝင်သိပေါ့။ အာရုံကိုသွားသိ
တာ။ ကြားတာသွားသိတယ်။ နံတာသွားသိတယ်။ ဘဝင်သိ။ အဲဒါ (၆)ပါးကို လုံးထွေးနေတာ။ အဲဒါ
အဝိဇ္ဇာလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီအဝိဇ္ဇာကိုသိသွားတာကို ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကသိတယ်။ အဲဒီ အဝိဇ္ဇာ ဘာကြောင့်
ဖြစ်ရသလဲ။ ရုပ်နာမ်ကိုမသိလို့ ရုပ်၊ နာမ်ကို ဘာကြောင့်မသိလဲ။ ခန္ဓာငါးပါးကိုမလုပ်လို့။ အလုပ်
တရားကပြောသွားပြီ။ စိတ်နှစ်မလုပ်လို့။ အဲ ခန္ဓာ(၅)ပါးပေါက်ရောက်သွားရင် ရုပ်၊ နာမ်ဓမ္မကိုသိပြီ
ကွတဲ့။ ဟာ ဒီကောင် ငါ့ကိုခုကွပေးတယ်။ ဒီတဏှာပဲကွ။ အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာတွေရှိတယ်။
အဲဒီတော့ ဒိဋ္ဌိတရား၊ ဒိဋ္ဌိက အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား အာရုံယူထားတာ။ အဲဒါ တဏှာမသေဘူး
နော်။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေးရယ်။ အဲဒီတော့ ဒါလေးပဲလိုက်ပြီးတော့ သူကျင့်ထားတာကိုဗျ။ အဲဒီတော့
သူကျင့်ထားတော့ သူနေရာသူသိတာပေါ့ဗျ။ အဲဒါ အရသာ။ အဲဒီအရသာနဲ့ပေါင်းပြီးတော့ အဲဒါနဲ့
မပေါင်းပဲနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမများ ကျေးဇူးရှင်တွေ။ ဩော် သူတို့ကျေးဇူးရှင်တွေ ငါသိသလို သိပါစေ၊
ငါမြင်သလို မြင်ပါစေ၊ ငါတတ်သလို တတ်ပါစေ၊ ငါအနာခံမယ်။ ဒီဘဝမှာ ငါအနာခံမယ်။ ခွေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊
ကြောင်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ရဲ့စေတနာတွေဟာ အင်မတန်ထူးပါလား။ တစ်ခါတည်း သင်္ကန်းစုတ်ကို
ကောက်ပြီး ဝတ်ပြီးတော့ သူတို့ခိုင်းတာအကုန်လုံး လျှောက်လုပ်တာ။ သိုက်ကခိုင်းလည်း လုပ်တာပဲ၊
ခါတ်ကခိုင်းလည်း လုပ်တာပဲ။ ဟုတ်ကဲ့ဗျ။ ဟုတ်တယ်ဗျ။ သူတို့တွေကလုပ်တော့ သူတို့တွေက
ဝမ်းသာကြတယ်။ စေတနာပေါ့ဗျာနော်။ သူများတစ်ဖက်သားစေတနာဖြစ်အောင် ကိုယ်ကကြိုးစား
ပြီးလုပ်နေတယ်။ သူ့အကြိုက်လုပ်နေတယ်။ သူ့အကြိုက်ကလည်း ဘာလဲ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
ကိုလုပ်တဲ့အကြိုက်။ ဘုရားကိုပူဇော်တယ်၊ တရားကိုနာတယ်၊ သူ့အကြိုက်ကိုလုပ်ပေးတာ။ ငါးများတဲ့
သူ လုပ်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ကွန်ပစ်တဲ့သူ လုပ်နေတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ လူမိုက်သွားပြီးတော့
လုပ်ပေးတာမဟုတ်ဘူး။ လူသူတော်ကောင်း။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကိုကြည်ညိုပြီးတော့ အဲဒီလူကို
လိုက်လုပ်ပေးတာနော်။ အဲဒီတော့ ရောဂါဘယတွေလည်း ပျောက်တာ၊ မပျောက်တာက သူ့ကံ၊
ကိုယ်က လုပ်ပေးတာက ကိုယ့်အကြောင်း။ ပျောက်တာက သူ့အကြောင်း။ အဲဒါကံအလုပ်တွေနော်။

ဒါတွေက ကံအလုပ်တွေ။ အင်မတန်မှ လူတစ်ယောက် ရောဂါဝေဒနာပျောက်သွားရင် ဘယ်လောက် ကောင်းလဲ။ ဒါကြောင့်မို့ ဦးပဏ္ဍိတ ဟာ လူနာမည် မြမောင်။ မကောင်းပါဘူး။ မကောင်းတဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိကိုလည်း ပြောပြပြီ။ ကောင်းတဲ့ထေရုပ္ပတ္တိကိုလည်း ပြောပြပြီ။ ကောင်းတာလည်းပြောပြ ပြီ။ အဲဒါကို အခု သဘောလေးပေါက်တော့ မစွဲတော့ဘူး။ မကောင်းတာကို အုပ်ထားတယ်။ မစွဲလို့ မအုပ်တာ။ ဒါပဲဗျ။ ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်မဖော်ဘူး။ အဲ မစွဲလို့ဖော်တာပေါ့ဗျ။ လောကီကို အမယ်လေး ငါလောကီသိသွားပြီကွတဲ့။ မစွဲလို့ ငါအပြစ်တွေ၊ မကောင်းတာတွေဖော်ပြီကွ။ ကောင်းတာလည်း ငါပြောပြတယ်။ အဲဒါ ဓမ္မတရားပေါ့ကွတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ကို စေတနာကို အကွက်ပေးလိုက်တာနော်။ ချဉ်ပတ်အိုးကြီးထဲမှာ တစ်နေ့သောအခါ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီချဉ်ပတ်အိုးကြီးရရင် ကန်စွန်းရွက်များ ထည့်လိုက် ချဉ်တာပဲ။ မုန်လာရွက်ထည့် ချဉ်တာပဲ။ ထည့်ချင်တာထည့် ချဉ်တာပဲ။ အိုးရသွားပြီ။ အဲဒီတော့ ဒီအိုးကိုလာပေးတာ။ ခင်ဗျားတို့ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး သံဃာငယ်လေးလည်း လှ။ အဲ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာ။ ဒါကြောင့်မို့ ဘယ်သူပဲဖျက်ဖျက် ကိုယ်မပျက်ပါနဲ့တဲ့။ စာကရေးထားတယ်။ နှင့်စေတနာ မပျက်ပါနဲ့တဲ့။ ဘယ်သူဘာပြောပြော နှင် စေတနာလေးထားကွ။ နှင် အခုဘဝလည်း ကောင်း၊ နောင်ဘဝလည်း ကောင်းကွ။ နှင်စေတနာပျက်ရင် သီလပျက်တယ်။ ဒီစေတနာပဲဗျနော်။ အပြင်ကတော့ ဟာ လှပါရဲ့။ ကျီးအာသီးလို့ပြောပြီး အတွင်းမှာတော့ မဲနေတာ။ ဟာ ဘယ်သူသိမလဲ။ ဟန်ဆောင်နေကြတယ်နော်။ သဘောလေးသာနာ။ ခုနက သတိပဋ္ဌာန်တွေပြောသွားတာ။ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ။ အဲဒီ ဒုက္ခသစ္စာဘာလဲ။ ကံကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်နေတာ။ အာရုံနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတော့ ကံဖြစ်နေပြီ။ သောမနဿကံ၊ ဒေါမနဿကံ။ ကိုယ်ကလည်း ကမ္မဘဝ၊ ဘာဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ အဲဒါတွေက ကံလမ်းကြောင်းတွေပဲ။ ဒါတွေကို မပယ်နိုင်ဘူး။ မပယ်နိုင်ရင် ပယ်နိုင်တဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး။ ကိုယ်ကနှလုံးသွင်းကြပါနော်။ ဘယ်သူပဲဖျက်ဖျက် ကိုယ်က စေတနာမပျက်နဲ့။ ဘုရား က စေတနာကိုဟောသွားတာ။ အဲဒီတော့ ဒါလေးတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ အနတ္တ လို့ဆိုတာ။ အတ္တနယ်ထဲမှာ အနတ္တပွင့်နေတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့သဘောပေါက်ဖို့လိုပါတယ်နော်။ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။ အတ္တနယ်ထဲမှာ ပညတ်နယ်ထဲမှာ ပရမတ်ပွင့်တယ်ဆိုတာ နောက် ခင်ဗျား တို့သိလာပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကြိုပင်မှာရိုက်ထားတာ။ ကြိုပင်မှာ ရိုက်ထားတဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စေတနာ တွေ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပုဗ္ဗ၊ မုဉ္ဇစေတနာတွေ။ အဲဒီစေတနာတွေဟာ အယုတ်၊ အလတ်မရွေးပါနဲ့။ သံဃိကကိုလှူပါ။ သံဃိကကို ဘာကြောင့်လှူရသလဲ။ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာ တွေဟာ အာရုံနဲ့ မှန်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီအာရုံနဲ့ စေတနာတွေနဲ့ မမှန်လို့ မိစ္ဆာရဲ့အယူတွေဖြစ်ကုန်တာ

နော်။ ဘယ်ဘုန်းကြီးဖြစ်ဖြစ် အယုတ်၊ အလတ်မရွေးနဲ့။ လှူလိုက်ပါ။ ဘုရားကဟောတာ စေတနာ
ဟောတာ။ ခုနကစိတ်ဆိုတာ ဓါတ်ပိုင်းနဲ့ပါတ်သတ်လာလို့ ဓါတ်တွေဖြစ်နေပြီ။ ဒါက ဓါတ်တွေပဲ။ အဲဒီ
ဓါတ်ချုပ်တော့ အေးတာပေါ့ဗျ။ အဲဒါ အေးငြိမ်းခြင်းဓါတ်။ ဗမာလိုပြောတာ။ အဲဒါ ပါဠိနဲ့ပြောရင် နိဗ္ဗာန်
လို့ခေါ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာလဲ။ စာတော့တတ်တာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်ရယ်၊ စေတသိတ်ရယ်၊ ရုပ်ရယ်၊
စိတ်၊ မြင်စိတ်၊ တွေးစိတ် အဲဒီနှစ်ခုက ဘယ်ကလဲရုပ်။ အဲဒီသုံးချက်မရှိရင် ပြီးပြီပေါ့ဗျ။ အဲဒါကျင့်ဖွယ်
ကိစ္စကုန်ပြီပေါ့ဗျ။ ဘာကျင့်ရဦးမှာလည်း။ ဘာဝေဒနာမှလည်း မလာတော့ဘူးနော်။ အဲဒါကိုကြိုးစား
ကြပါ။ ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရမှာပဲ။ အဲဒီဘုရားဟောတဲ့ စာတွေကို ခင်ဗျားတို့ယူထား။ အဲဒီတော့ မင်္ဂလာ
(၃၈)ဖြာမှန်တယ်။ ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို
ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂ
တရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မာန်တွေ၊ ရာဇမာန်တွေ၊ ခနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊
ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေမစွဲနဲ့။ ဟော မစွဲနဲ့။ စွဲရင်တော့ ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ မစွဲနဲ့နော်။ သဘောလေး
သာနာ။ အဲဒီဟာ ခင်ဗျားတို့ဘဝကူးကောင်းအောင် မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားတို့ မိုးကျောခိုင်းသွားလိမ့်မယ်
နော်။ အဲဒီတော့ မိရိုးဖလာအသိတွေ တော်ကြာ နတ်တင်ရပြန်၊ တော်ကြာ (၃၇)မင်းတင်ရပြန်ပြီ။
တော်ကြာ ဦးရှင်ကြီးတင်ရပြန်ပြီ။ တော်ကြာ နတ်ပွဲတွေတင်ရပြန်ပြီ။ အုန်းပွဲတွေတင်ရပြန်ပြီ။ ဦးပဏ္ဍိတ
ဘာမှမတင်ဘူးနော်။ မေးပါ အကုန်မေးကြည့်။ ဘုရားဘာကြောင့်တည်သလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ရုပ်၊ နာမ်
ဟော ခင်ဗျားနာမ်ဆိုတာကြားဖူးလား။ ကြားဖူးတယ်။ ကြားဖူးရင်သိတဲ့ရုပ်မရှိတဲ့။ နာမ်ကောင်တွေတဲ့။
အဲဒီနာမ်တွေဟာ ဘာကြောင့်မကျွတ်မလွတ်နိုင်သလဲ။ ခင်ဗျားတို့ ယက္ခ၊ ဂုဗ္ဘာန်၊ ခင်ဗျားတို့သိမ်ထဲမှာ
ဟောပြီ။ ဘုန်းကြီးတွေတန်းစီပြီးဝိုင်းတယ်။ အဲဒီတော့ ဂန္ဓပ္ပ ဘာလည်း ဒါတွေဟာ ဝင်မှာပြုမှာစိုးလို့
ကမ္မဝါဖတ်တာနော်။ သဘောပြောတာ။ ဦးဖင်း လည်း ဟောဒီ မြောင်းမြမြို့က ပဇ္ဇောတာရုံတိုက်ဟောင်း
ရဟန်းတက်တယ်။ ဆရာတော်နာမည်က ဦးဝံသပါလ။ အဲ အိပ်ပါတဲ့။ မအိပ်ဘူးတဲ့။ သွားမယ်တဲ့။
တောထဲမှာ ငါ့ဟာငါနေမယ်။ တိုက်တွေ၊ ခြင်ထောင်တွေ၊ ကုတင်တွေ ပေးတယ်။ ရေချိုးခန်းတွေ
ပေးတယ်။ အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မသုံးပါဘူး။ ဘုရားတပည့်တော် လွတ်လွတ်လပ်လပ်တောထဲ
မှာနေမယ်။ အဲဒီလို ခန္ဓာကသိလာတဲ့အာရုံပေါ်မှာ သိလာတဲ့အသိခေါ်တယ်။ အာရုံကိုသိလာတယ်။
ဟာ အာရုံကိုမလိုက်ဘူး။ လိုက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိတယ်။ ကြည့်စမ်း။ ဘယ်လောက်
ကောင်းသလဲလို့။ အေးနေတယ်။ အေးနေတာပဲ။ ဗိုက်ထဲမှာနော်။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့။ ဒုလ္လာဝမ်း
ဖြစ်တာတို့ ဘာတို့တော့ရှိတာပေါ့။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာကြီးတော့ ခံရတာပေါ့ဗျ။ အဲဒါခံရတာပေါ့ဗျ။

အစွဲနဲ့ ဥပါဒါန်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ဟာကတော့ သဘောပေါက်သွားပြီနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သစ်တစ်ပင်ကောင်းရင် ငှက်တစ်သောင်းနားတယ်။ စာကရေးထားတယ်။ သစ်ပင်ကောင်းဖို့လိုတယ်။ ဒီသစ်ပင်မှာ ငှက်တွေလာပြီးတော့ နားကြပါ။ နေကြပါ။ ထိုင်ကြပါ။ အဲဒီတော့ ဒီအနတ္တတရား။ ဘုရားကဟောထားတယ်။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းသလဲ။ ကိုယ်ဖြစ်နေတာက အတ္တတွေဖြစ်နေတယ်။ ပညတ်မှာ သွားစွဲနေကြတာ။ အဲဒီတော့ ပညတ်သာသွားစွဲနေကြတာနော်။ အဲဒါတွေက ခင်ဗျားတို့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား မိရိုးဖလာရဲ့လမ်းတွေ။ မိရိုးဖလာရဲ့လမ်းဟာ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူးဗျ။ မှတ်ထားဦး။ ခင်ဗျားတို့ ဗြဟ္မာ့ဘုံရယ်၊ နတ်ဘုံရယ်၊ အပါယ်လေးဘုံရောက်မယ်။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးရောက်မယ်။ လူ့ဘုံရောက်မယ်။ အဲဒါမလွတ်တာ။ မိရိုးဖလာရဲ့ အယူဝါဒတွေကိုယူထားတယ်။ အဲဒီတော့ မိရိုးဖလာဝါဒကို ဥပေက္ခာပြုလိုက်၊ ဥပေက္ခာပြုတယ်ဆိုတာ ဒီအာရုံတွေကို မယူတော့ဘူး။ သူယူပေမယ့် ကိုယ်မယူဘူး။ သူပြောပေမယ့် ကိုယ်မပြောဘူး။ ဒါကိုပြောတာ။ သူလုပ်ပေမယ့် ကိုယ်မလုပ်ဘူး။ အဲဒါ ဥပေက္ခာပြုတာ။ အဲ သားက ဒါတွေလုပ်တယ်။ ဖအေက ဒီအယူဝါဒမယူဘူးနော်။ သူနတ်တွေလည်း အေး အေး အေး ကောင်းပါတယ်။ ကိုယ်ပုတီးစိပ်တယ်၊ တရားထိုင်တယ်၊ ကိုယ်ပုတီးစိတ်တယ်၊ တရားထိုင်တယ် သားကတော့ နတ်ပွဲတွေမှာ အုန်းပွဲတွေတင်၊ ဘာတွေတင်လုပ်တယ်။ သားအယူကို ကိုယ်မယူဘူး။ ဒီလိုတစ်အိမ်ထဲမှာတောင် ဒီလိုနေတာနော်။ အဲဒါလေးတွေကိုသိဖို့လိုပါတယ်။ ကိုယ်ကမမှန်ရင်တော့ ကိုယ်ကကံဆိုတော့ ဟော နတ်ကိုလည်း ကိုးကွယ်ရတယ်၊ ကံကိုးဗျ။ မိစ္ဆာကံကိုဗျ။ အဲ မိစ္ဆာကံ ဆိုတာ ငါမြင်တယ်၊ ငါသိတယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါတတ်တယ်၊ ငါ့မယား၊ ငါ့သား၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ခြံ၊ ငါ့မြေ၊ ငါ့ကား ဒါတွေဖြစ်ကုန်ပြီ။ အဲဒီတော့ ငါပိုင်ဖြစ်နေကြတယ်ဖြစ်နေတော့ အဲဒီပစ္စည်းကို သွားစွဲတာ တဏှာခေါ်တယ်။ အဲဒီကားကို ရိုက်ချိုးတော့ သူကရိုက်ချိုးတော့ ကားပိုင်ရှင်က ဒေါသဖြစ်တာနော်။ တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ်သွားတာ။ တစ်ခါတည်းကို ဖောက်ထိုးကျတာပဲ။ ဉာဏ်မှ မရှိတာကိုးဗျ။ ဉာဏ်မရှိတော့ ကံနဲ့သွားပြီးတော့ ကံက ကိုယ့်မှာကံရှိတော့ ဒေါသ၊ မောဟ အဲဒါကံတွေဗျနော်။ ကံက ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲ။ အဲဒီတော့ တွေးကြည့်။ ကံနိမ့်တော့ ခင်ဗျားတို့ နတ်တွေတင်၊ ဦးရှင်ကြီးတွေတင်ရ၊ ကိုးမြို့တင်ရ၊ ဟာ နတ်တွေကိုးကွယ်နေတာ။ အဲဒါ မိရိုးဖလာတွေ ကိုယ်ကအလုပ်မှ မလုပ်တာ။ ကိုယ်အလုပ်လုပ်ရင် ဘာပွဲမှမတင်ရဘူး။ ဘုန်းကြီးတွေသွားကြည့်ပါလား။ ခင်ဗျားတို့ နတ်လည်း မတင်ရဘူး။ နတ်ကိုခေါ်ခိုင်းထားတာ ဦးပဏ္ဍိတ ဟို တောင်တစ်ရာမှာလား ဘာလား။ လိုက်တည်ရမှာလား။ ဟာ အကုန်ခေါ်ခိုင်းပြီးတော့ တရားနာတာ။ နတ်တွေကိုခေါ်တာ။ လာခွဲ(၃၇)မင်းလား၊ မင်းတို့ရွှေဗျည်းလေး၊ ရွှေဗျည်းကြီး လား။ မင်းတို့လာစမ်း။ ဘာလဲ မင်းတို့ဘာပြောမလဲ။ ဒီလို

လုပ်တာနော်။ အဲဒါဘာလဲ လမိုင်း။ ဒါတွေပြောကြတယ်။ လမိုင်း အဲဒါမှန်တယ်တဲ့။ လမိုင်း။ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း၊ မှန်တယ်ကွ။ မင်း အဲဒီလမိုင်းကိုချွတ်လို့ရလား။ ချွတ်ပြစ်မိ။ မင်း ငါ့ကို အဲလုပ်ရော့ဗျို့။ မင်းချွတ်ပြစ်မိ။ ငါ့ကို ဟာ အဲဒါချွတ်လို့မရဘူး။ သူမလုပ်တော့ မနာလိုဘူး။ အခုဟိုမှာ ခတ္တာကုန်းတောင်ပေါ်မှာ သွားပူးနေရတယ်နော်။ မှန်တာပြောတာ။ မမှန်တာမပြောဘူး။ အခုသင်္ကန်းချွတ်ဆို ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ သွားတယ်။ ဘာလုပ်ဖို့လဲ။ ဒါတွေနော်။ ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ သာသနာမျိုးစေ့လာချပေးတာ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ တစ်ပြားမှ ယူသွားတာမဟုတ်ဘူး။ သစ္စာနဲ့ပြောသွားတယ်နော်။ ဦးပဏ္ဍိတ ရှိတာတောင် သာသနာအတွက် အကုန်လုပ်ပေးသွားတယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဟုတ်တာမလုပ်ဘူး။ အစကတော့ ပုလိပ်လူထွက်။ ဟာ ရေနံဆီတောင်ခိုးစားတယ်။ ခိုးပြီး အရက်နဲ့ လဲသောက်တယ်။ ဖဲချ အကုန်လုပ်ပေါ့ဗျာ။ ဂျပန်ခေတ်က အလုပ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ မိစ္ဆာအယူတွေပေါ့။ အဲဒီလိုစိတ်နဲ့များသေသွားရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ခင်ဗျားခွေးတောင်ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ အသောကမင်းကြီး သေတာတောင် တွေ့လားအဖွဲ့။ စပါးကြီးဖြစ်တယ်လို့ပြောတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားမှတ်ထား။ အဲဒါ သုတ္တန်တွေ၊ ပဋ္ဌာစာရီမ တွေ့လား ဒီအဖွဲ့။ လင်ကလည်း ပြန်မလာတော့ဘူး။ တောထဲမှာမြွေကိုက်တယ်၊ ပွတယ်၊ အုပ်ထားတယ်။ အဲဒါတွေငိုတယ်။ သူ့လင်သေပြီဆိုပြီး စိတ်မကောင်း။ ငိုတယ်။ သားလေးကို ဟိုဘက်ကမ်း ဒီဘက်ကမ်းပို့မယ်ဆိုတော့ နှစ်ယောက်တစ်ခါတည်းမထမ်းနိုင်ဘူး။ တစ်ယောက်အရင် သွားပို့တာ တစ်ယောက်ကစွန်ချီတယ်။ တစ်ယောက်က ရေနစ်တယ်။ ဟာ အဲဒီဒကာမကြီးဟာ အရူးအမူးဖြစ်တာ။ အဲဒါ ဥပါဒါန်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဥပါဒါန်ကို ဘုရားကဟောတာ။ ဒီဥပါဒါန်ဘာကြောင့် ဖြစ်၊ တဏှာကြောင့်ဖြစ်သွားတာ။ အဲဒါ တဏှာကိုရှာရတယ်။ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာမြင်မယ်။ တဏှာမြင်မှ ရပ်သွားမှာ။ အဲဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။ သာဓု သာဓု သာဓု ။

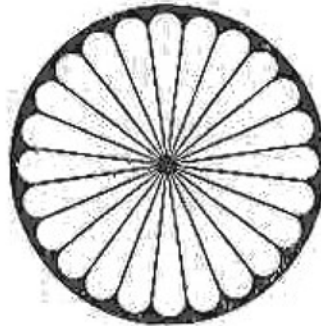
မနက်ဖြန်ခါတစ်နေ့ရှိသေးတယ်။ တစ်ညရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရေပုလင်း။ အဲဒီတောင်ပိုင်း ကွင်းပိုင်း၊ တစ္ဆေ သရဲ့ ယက္ခ၊ ဂုဗ္ဘန်၊ ဂန္ဓပ္ပ ဖမ်းစားထားတဲ့အာရုံကို လာခဲ့။ သွေးသားနဲ့ဖြစ်တဲ့ရောဂါ မတတ်နိုင်ဘူးဗျို့။ ပယောဂမှန်ရင်လာခဲ့တဲ့နော်။ ခင်ဗျားတို့ခေါ်လာခဲ့။ ပိုက်ဆံပေးစရာမလိုဘူး။ ခင်ဗျား တို့က ဦးဇင်း ကို သင်္ကန်းတွေဝယ်ပေးတယ်။ ဆွမ်းတွေကျွေးတယ်။ မနက်အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်း လည်းကျွေး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စေတနာတွေဟာ အလွန်ကောင်းပါတယ်နော်။ အဲဒါကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ ရောဂါ၊ သွေးသားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ရောဂါတော့ ဦးဇင်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ပယောဂနဲ့ပတ်သက်တဲ့ရောဂါကို ခေါ်လာခဲ့။ ရေပုလင်းတွေသောက်ကြည့်၊ မြွေဟောက်၊ မြွေပွေး၊ ငန်းကိုက်တယ် အားချင်းသာခေါ် လာနော်။ ဒီရေလေးတိုက်ပေးမယ်။ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီတော့မှသိလိမ့်မယ်။ အဲဒါဘာလည်းဆိုတော့ သီလ။

သမာဓိ၊ ပညာလို့ခေါ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါတွေကြောင့် ဒီဟာတွေဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။ အစတုန်းက ရဲထဲမှာ နေတုန်းက ဒါတွေမဖြစ်ဘူး။ အခုဒီလိုတွေကျင့်မှ ဒီလိုဖြစ်တာနော်။ ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ် ဘူး။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ပါဠိအနက်၊ အဓိပ္ပါယ်သဘောရှိတယ်။ သဘောဘယ်မှာရှာရမလဲ။ ခန္ဓာမှာရှာရမှာပေါ့။ ပါဠိရယ်၊ အနက်ရယ်၊ အဓိပ္ပါယ်ရယ် သဘောဆိုတာ သဘာဝကို သဘောလို့ ခေါ်တာပါ။ သဘာဝသိရင် သဘောပေါက်တယ်။ သဘာဝ၊ သဘောတွေဟာ တရားတွေပဲဗျိ။ သဘာဝ၊ သဘောတရားတွေပါပဲဗျာ။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၃)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

09-250432050, 09-794506595

09-251620128, 09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၁)

ဦးစင်းက မြန်ဟပတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ မြန်မာစာမတတ်တော့ ခုနက သုတ္တန်ဝိနည်း။ အတိဓမ္မာကြားတော့ ကြားဘူး တယ်။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ စာလည်းမသိပါဘူး။ အဲဒါက အထက်အားလုံးရှိကြတယ်။ ဆရာတော်တွေ သမားတော်တွေ၊ ယောဂီအပေါင်းများလာပြီးတော့ ဟရားနာကြတဲ့ ဒကာကြီးများ၊ ဒကာမကြီးများအပေါင်း ပြောမှာ။ ဆိုမှာရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါလို့။ စာမတတ်ဘူး။ ပညတ်တရားနဲ့ ပရမတ်တရား၊ ပရမတ်တရားကတော့ ကိုင်တွယ်လို့မရဘူး။ သစ္စာနဲ့ပြောတယ်နော်။ သစ္စာဆိုတာ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ။ အရိယထသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ၊ အခြေခံပြောပြပါ့မယ်။ ဘုရားက ဦးစင်းတို့ ဒီတရားတွေကို နာခဲ့ရပါတယ်။ သီလထဲမှာလည်းပါပါတယ်။ ရှစ်ပါးသီလထဲမှာလည်း ပါပါတယ်။ အဲဒီတော့ ရှစ်ပါးသီလထဲမှာ ဘာပါလည်းဆိုတော့ အဲဒီတရားထဲမှာ ကမ္မာသဝ၊ ဘာဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတရားလေးပါး ပါပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလေးပါးသော အဝိဇ္ဇာတရားများကို ကမ္မာသဝ၊ ဘာဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကုန်ရာခမ်းရာ ချုပ်ရာငြိမ်းရာပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ရရပါလို့ကုန်၏ အရှင်ဘုရားတဲ့။ ဒါဦးစင်းတို့ခေရာဟော်တွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဆရာလေးတွေ၊ သံဃာတော် အရှင်ပြတ်တွေ ဆုတွေ တောင်းပြုတယ်။ မှန်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီကမ္မာသဝ၊ ဘာဝါသဝနဲ့ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝတွေဆိုတာက ယခုဘဝမှာ ဦးစင်းတို့ မြင်ရပြီ။ မျက်စိကမြင်ပြီ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်နားလေးကလည်းကြားတယ်။ ဝါးတော့လည်း သိတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီတရားဟာ ဘာလဲ။ အစွဲတရား။ အစွဲတရားကို တို့တွေဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံသုံးပါးဟာ ဘယ်ကံအကြီးဆုံးလဲ။ မနောကံက ကြီးတယ်။ ဒီမနောကံကို တို့သတ်မှတ်။ ဒီမနောကံကိုသတ်ရင် တို့သီလမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်။ သမာဓိမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်။ ပညာမဂ္ဂင်ဖြစ်မယ်။ ဒါက သဘောလေးပဲဟောထားပါတယ်။ သဘောလေးပဲနာ။ သဘောလေးပဲဟောပါ့မယ်။ အဲဒီတော့ သီလမဂ္ဂင်ဆိုတာက ခုနက စာနဲ့ရေးထားပါတယ်။ ဘုရားကဟောထားပါတယ်။ အစိသီလတဲ့။ အစိဆိုတာ ဒာရုံပေါ်မှာ အာရုံ(၅)ပါးနဲ့ မနောဓမ္မာရုံနဲ့။ အဲဒီတော့ မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဟောဒီကာလအချိန်လေးမှာ သူ့မှာဗျာပါအစိတ်၊ ဝန်တို့မိတ္တစိတ်၊ ကုက္ကုစိတ်၊ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးတွေ ဒေါသစိတ်၊ အဲဒီလိုစိတ်ကလေးတွေဟာ ဖြစ်တတ်တယ်။ မျက်စိအာရုံမှာကိုလူ။ အဲဒီတော့ မနောလေးက ပါသွားတယ်။ အဲဒါကာယကံရှင်ပဲသိပါတယ်။ အဲဒီလိုဟာလေးတွေကို ကိုယ်က အော် အေး-အေး-အေး ကိုယ်က အေး-အေး-အေး လိုက်မှာသာလျှင် အပြင်အာရုံကို ကိုယ်က မနောကပါသွားရင် သမ္မာမဖြစ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာလည်း မကိုက်ဘူး။ သမုတိသစ္စာဆိုတာက အပြင်အာရုံကိုခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ သမ္မာက မနောအာရုံကိုခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာနဲ့ နှစ်ခုပေါင်းမှ သီလဖြစ်မယ်နော်။ ဒါက ခင်ဗျားအိမ်မှာ ရှာထိုး၊ ပျဉ်အိမ်မှာ ဥပမာပေးတာ။ အဲလူက စုန်းဖိုင်း စုန်းဖိုင်းနဲ့လုပ်တော့ ပြန်နားကြားတာပေါ့။ ကြားတော့ ခင်ဗျား ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ ဒီလိုဒေါသဖြစ်သွားရင် ခင်ဗျား အပြင်သီလဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ခင်ဗျား အပြင်ကိုသွားစွဲလို့ မနောကံဟာ ခင်ဗျားဟာ ဒေါသဖြစ်သွားပြီတဲ့။ ဒါကြောင့် အပြင်သီလ အတွင်းသီလ အဲဒီနှစ်ခုကို သေသေချာချာသတိထားပြီးတော့ အမြဲတမ်း ဆောက်တည်ပြီးလုပ်မှသာလျှင် အစိသီလ၊ အစိမိတ္တ၊ အစိပညာလို့ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလိုသီလမျိုးကို အပြင်သီလကိုရအောင်ကြိုးစား။ သူများအသက်မသတ်နဲ့။ သူများ ပစ္စည်းမခိုးနဲ့။ သူများသားမယားမဖျက်စီးနဲ့။ သေရည်သေရက် မသောက်နဲ့။ အဟုတ်မမှန်သောစကားကိုမပြောနဲ့။ ဒါ အပြင် သီလ။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလတွေကို ကိုယ်ကစောင့်ထိန်းရင် ဘာလုပ်လဲ။ ငါ့အိမ်မှာ သူတက်လာပါလား။ သူ့ဖိနပ်လည်းမရွတ် ဘူး။ ငါ့အိမ်ပေါ်မှာတက်လာတယ်။ ဥပမာ အိမ်ရှင်က မြင်လိုက်တယ်ဆို မနောကလှုပ်ရှားသွားတယ်မို့။ ဘာလို့လှုပ်ရှားသွားလဲ ငါ့အိမ်ဆိုတဲ့ စွဲထားတဲ့အစွဲမှာတဲ့ အယူမှာတဲ့ အမှတ်မှာတာတဲ့အတွက်ကြောင့် သီလပျက်သွားပါတယ်ဗျာနော်။ ဒါကြောင့်

အော် အေး-အေး-အေး ဒီလိုသီမျိုးတွေကို အပြင်သီလ အတွင်းသီလဆိုတာက အပြင်မှာက သမုတိသစ္စာ၊ အတွင်း မှာက အဲဒီမနောလေးက သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ရမယ့်တရား။ ဒီတရားမျိုးတွေကိုလုပ်မှသာလျှင် အပြင်မှာ စင်ကြယ်မယ်နော်။ အော် အေး-အေး-အေး။ အော် အာရုံနောက်မှာ စက္ခုအာရုံ၊ နောက်မှာ ကိုယ်က ငါ့မနော လေးက ပါသေးသလား။ ငါ့မနောလေးက အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ငါ ဒေါသစိတ်ကလေး ဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ငါလောဘစိတ်ကလေးဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ကုက္ကုစ္စစိတ်ကလေးဖြစ်သေးလား။ ပစ္စည်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်ကလေးဖြစ်သေးလား။ သားအတွက်၊ သမီးအတွက် အားလုံးရှိတဲ့ သောကပရိဒေဝဆိုတဲ့ အာရုံတွေနဲ့ ဒါတွေဟာ တိုက်နိုင်တဲ့အကြောင်းရှိတယ်။ ဘာလို့လဲ။ သမီးလေး စွဲတယ်။ သမီးလေးကို သူများစိုက်တယ်။ ရိုက်လိုက်ရင် ကိုယ်ကမြင်လိုက်တယ်။ မြင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီတော့ အမြင်မှာမရှင်းတော့ဘူး။ အမြင်မှာမရှင်းရင် မနောမှာလည်း မရှင်းတော့ဘူး။ အပြင်သီလပျက်ရင် အတွင်းသီလလည်း ပျက်တယ်။ အပြင်သီလအားကောင်းမှ အတွင်းသီလက ငြိမ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ပြန်ကြမှာပဲ။ ဦးဇင်းလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလည်း ပြန်ရမှာပဲ။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေလည်း ပြန်ရမှာပဲနော်။ ခုနက ဘုရားဟောတာတဲ့။ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးကိုပယ်ရင်တဲ့။ ခင်ဗျားတို့ချုပ်ရာ ငြိမ်းရာ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ဒါတကယ်မှန်ပါတယ်ဗျာ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အေးတာ အေးတဲ့ ဓါတ်ခေါ်တယ်။ အစွဲဓါတ်မဟုတ်ဘူး။ စွဲတာကကံ။ အင်မတန်မှ ဒီကံဟာ နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်။ အင်မတန်နုတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီလိုတရားကြီးတွေကို ခုနက ကိလေသာ ကြမ်းကြီးတွေကိုပယ်ပါတယ်။ ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကိုပယ်ပြီးတော့ အနုသယကိလေသာကြမ်းကိုလည်း ပယ်ရမယ်။ အဲဒါနုဆုံးမဗ္ဗမာန်ဆိုတဲ့တရားကိုလည်း ပယ်ရမယ်။ ဒါမှသာလျှင် ခင်ဗျားတို့ ပန်းတိုင်ကို ခုနက နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည် ကြီး ရမယ်။ ခုနက ကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကိုပယ်တယ်ဆိုတာက အဲဒါနုက ပါဏာတိပါတာ၊ အဒိန္နဒါနာ၊ နစ္စ၊ ဂိတ၊ ဝါဒိတ၊ ဒါတွေကိုပယ်လိုက်တဲ့ အဲဒါကိလေသာကြမ်းကြီးတွေကိုပယ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အနုသယ ကိလေသာကို သားအတွက်နဲ့ ငါပူသေးလား၊ သမီးအတွက်နဲ့ ငါပူသေးလား၊ စီးပွားရေးအတွက်နဲ့ ပူသေးသလား။ အဲဒါ မနောအပူလေး၊ အနုသယအပူလေး။ အဲဒီလိုအပူလေးတွေကို တဖြည်းဖြည်း ဝိပဿနာတရားများနဲ့ သူကနေပြီးတော့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တာ ဦးဇင်း ဦးပဏ္ဍိတဟာ လူနာမည်မြဲမောင် အဲဒီတော့ မြဲမောင်ဘဝဟာ မသေခင်က သူ့ရဲ့ဘဝတွေဟာ အင်မတန်ဆိုးပါတယ်။ ဒါနောက်ကြောင်းပေါ့ဗျာ။ နောက်ကြောင်းဆိုတော့ အတိတ်ပေါ့။ ဟိုးဘဝမဟုတ်သေးဘူး။ အဲ ဒုနကလိုတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဒီတော့ ဒါတွေဟာ သူ့ဟာသူအသိနဲ့ သူထင်တာတွေလုပ်။ ထင်တာတွေနေ။ ထင်တာတွေစား။ ဒါဘာလဲ။ အာရုံနောက်ကို မကောင်းတဲ့ အာရုံနောက်ကို တစ်ကောက်ကောက် မနောလေးကပါပါတယ်။ အဲဒါတာလဲ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ။ သေသွားရင် အပါယ်လေးဘုံကို ရောက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဦးဇင်းကြီးသိသလို ဒကာ ဒကာမများကို ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ ဦးဇင်းရဲ့ခန္ဓာအသိတွေပြောပါတယ်။ အဲဒီတော့ စက္ခုအာရုံ၊ နားသောတအာရုံ၊ ဇိဝါအာရုံ၊ ကိုယ်အာရုံ၊ ဒါလေးက အနုသယလေး ဒီအာရုံလေးအပေါ်မှာ ငါ့ရဲ့မနောလေးက ပါသေးသလား။ သာယာသေးသလား။ မသာယာဘူးလား။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒီလိုစိတ်ကလေး စစ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ငါအစွဲပဲဒါနိန် ရှိသေးသလား။ စွဲသေးသလား။ အဲဒီတော့ ဒီအစွဲတရားဟာ သံသရာကညွတ်ကွင်း လျှောက်လည်နေတာပါနော်။ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ဒီတော့ ဒီလိုအစွဲတရားကို မသတ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သဒ္ဓါဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုအသိ။

အဲယုံကြည်မှုအသိ ငါယုံကြည်ပြီကွာ။ ယုံရင်ဘာလုပ်မလဲ။ ငါသီလရအောင်လုပ်မယ်။ သီလ၊ ဝိရိယဆိုတဲ့ အဲခါတွေကို ကိုယ်နှလုံးသွင်းရမယ်။ ဝိရိယကောင်းမှ သီလကောင်းမယ်။ အဲဒီတော့ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ ဗျာပါစိတ်တွေရယ်၊ ဝန်တို မိစ္ဆာစိတ်ရယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်ရယ်။ ဒီစိတ်တွေဟာ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ မပေါ်ပါဘူးဗျာ။ မပေါ်ပါဘူး။ တရားသာထိုင်တယ်။ မနောကံကတောင်တွေ့ မြောက်တွေ့၊ တောင်တွေ့ မြောက်တွေ့။ အဲဒါတွေ့တာကံ၊ ဒါအနုသယကံ အနုသယကံမဖြစ်အောင် အဲခုနက ထိတယ်။ သိတယ်။ ထိတယ်။ သိတယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို သဘောလေးမြင်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီရုပ်နဲ့နာမ်ကို မြင်လာတဲ့အခါမှာဆိုရင် သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်ဖြစ်လာတယ်။ သီလဆိုတာက လောဘနဲ့ဒေါသ ခေါင်းပါးရမယ်။ သမာဓိဆိုတာက အနုသယစိတ်ကို လောကီရဲ့အာရုံတွေကို သူကဖြတ်ဖောက်ထားတယ်။ အဲဒီတော့ လောကုတ္တရာအာရုံက အနတ္တအာရုံ၊ အော် ထိတာလည်းမမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ ဒါအနတ္တအာရုံခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ လောကီအကြောင်း တွေကို သွားစွဲရင် မနောကံဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒီကံကို ကိုယ်က သီလ၊ သမာဓိပညာနဲ့ ဒီဟာတွေကိုသတ်မှတ်လာလျှင် ဒီအကျင့်တရားတွေရမှသာလျှင် ခင်ဗျားရဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ခုနကပြောသလို ဉာဏ်တက်ကိုကူးသွားမယ်။ သီလက အခြေခံပါတယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလ၊ အပြင်သီလကတော့ ဥပမာ သူများမနာလို ကိုယ်အကျိုးမရှိ၊ မစ္ဆိရိယစိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ်၊ ကုက္ကုစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ် ခြံမြင်တာကိုမျိုး၊ မြင်တဲ့အခါကျတော့ သူကပစ္စည်းရှိရင်ပေးလိုက်တယ်။ ပေးလိုက်တာကို ဘေးကပူတယ်။ အာ သူများမနာလို ကိုယ်အကျိုးမရှိ၊ အဲဒါအပြင် သီလပျက်တယ်ဗျာ။ အတွင်းသီလမရှိလို့ အပြင်သီလပျက်တာပါ။ အတွင်းသီလသာရှိရင် အပြင်သီလမပျက်ဘူး။ အဲဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ သီလဆိုတာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ခေါင်းပါးရမယ်။ အဲဒီလောဘနဲ့ ဒေါသ၊ မောဟအာရုံနောက်ကို တစ်ကောက်ကောက်လိုက်နေ တာနော်။ စက္ခုအာရုံနောက်လည်း လိုက်တတ်တယ်။ နားသောတလည်း လိုက်တတ်တယ်။ အာရုံ(၅)ပါးကိုလိုက်တတ်တယ်။ ဘာလို့လဲ။ ဂဏာမငြိမ်ဘူး။ သူကျင့်ထားတဲ့ စရဏမရှိဘူး။ နည်းပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် တစ်ချို့သဘောပေါက်ကြပါတယ်။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ တွေးစိတ်သူမှာမလာဘူး။ တွေးစိတ်။ လောကီ အနုသယ၊ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးမလာဘူး။ အဲဒီလို စိတ်ကလေးတွေမလာရင် မနောလုံတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ မနောလုံရင် ငါဟာ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာဖြစ်ပြီ။ ဒါဖြင့် ရုပ်နဲ့နာမ်လက္ခဏာကြီးသုံးပါးကို ငါရှုမယ်။ ဒီသီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်တွေ အားကောင်းလာရင် ရုပ်၏လက္ခဏာ၊ နာမ်၏လက္ခဏာ၊ ရုပ်၏အကျိုး၊ နာမ်၏အကြောင်း၊ အကျိုးနဲ့ အကြောင်း စစ်တယ်။ အဲဒီလိုစစ်တဲ့အခါမှာ သီလကလည်း မှန်ရမယ်။ သမာဓိကလည်း မှန်ရမယ်။ ပညာကလည်းမှန်ရမယ်။ ဒီသုံးပါးကို ပြည့်စုံမှသာလျှင် အကျိုးအကြောင်း ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ခင်ဗျားတို့ရှုလို့ သဘောပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ရှုတာကဉာဏ်၊ ခုနက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတာက ဒါအပါယ်ပိတ်တဲ့ စခန်းတွေ။ အဲဒီတော့ အပါယ်ပိတ်တဲ့စခန်းတွေရောက်လာပြန်တော့ ခုနက သောတပန်ရဲ့အဆင့်၊ သဒ္ဓါဂါန်ရဲ့အဆင့်၊ အနာဂါန်ရဲ့အဆင့်။ ဒါတွေအဆင့်တွေကူးကူးသွားတာ။ အဲဒီအပေါ်ကနေပြီးတော့ ဒကာ၊ ဒကာမများသိရပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ကျင့်တဲ့အခါမှာ ဘာတွေသိလာလဲ။ ငါသည် အရင်တုန်းက ငါနေတာက ဘယ်လိုနေသလဲ။ ခုစတိုက်(၁၀)ပါးကို ပေါင်းသင်းနေတယ်။ ကာယကံ ခုစတိုက်တွေ၊ ဝစီကံ ခုစတိုက်တွေ၊ မနောကံ ခုစတိုက်တွေ၊ ဒီခုစတိုက်(၁၀)ပါးကို ဒီနေ့ငါအဓိဋ္ဌာန်ဝင်မယ်။ အဓိဋ္ဌာန်(၁၀)ရက် ဝင်မယ်။ ခုစတိုက်တွေကို မကျူးလွန်အောင် ဗျာပါဒမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အဘိဇ္ဇာကိုလည်း ငါသတ်မယ်။ အဲဒီတော့ ငါတစ်ခုသော ကော ဓမ္မော ဆိုတဲ့အာရုံကို ငါဖမ်းတော့မယ်ဆိုပြီးတော့ တရားထိုင်တယ်ဗျာ။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ခုစတိုက်(၁၀)ပါး၊ ဗျာပါဒခုစတိုက်၊

မစ္စရိယဒုစရိုက်။ ဒီလိုမနောကဟာကိုဖမ်းလိုက်တာနဲ့ အဲဒီခုနကအပြင် သီလကလုံနေပါတယ်။ ဘာလို့အပြင်သီလလုံလဲ။ သူကလမ်းလည်းမလျှောက်ဘူး။ ဈေးလည်းမသွားဘူး။ သူများတွေနဲ့လည်း စကားမပြောဘူး။ ကိုယ့်အိမ်မှာကိုယ်တင်ပလ္လင်ခွေးလေးထိုင်ပြီးတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒါ အပြင်သီလ။ သူ့မှာစင်ကြယ်ပါတယ်။ အပြင်သီလစင်ကြယ်လာရင် အတွင်းသီလက ဗျာပါဒစိတ်ရှိသေးလား။ ကုက္ကုစိတ်ရှိသေးလား။ ဝန်တိုမိတ္တရှိသေးလား။ ဒါတွေကိုစစ်ရမယ်။ အဲဒီတော့မှ တရားစင်ပေါ်က ထွက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဟာ ကိုယ့်အိမ်ပေါ်မှာ တစ်ခါတည်း ခြေထောက်က ပေကျံပြီး လျှာထိုးပျဉ်ပေါ်နင်းတော့ ဟော အိမ်ပိုင်ရှင်က ဒေါသဖြစ်တာပဲဗျို့။ ဒေါသဖြစ်တော့ ဟောမကြိုက်ဘူး။ သူ့အိမ်ပေါ်မှာ သူ ယုယုယုယုထားတဲ့ဟာ။ သူက တက်လာတာက ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းတော့ ကိုယ်က မစ္စရိယစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ ဝန်တိုမိတ္တစိတ်ဖြစ်သွားတယ်။ တရားတော့ထိုင်တယ်။ အပြင်မှာ ဉာဏ်မပေါက်တော့ သူ ဒါကိုမသတ်တတ်ဘူး။ ဉာဏ်ပေါက်မှ သတ်လို့ရတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဉာဏ်ခခန်းလို့ပြောတာ။ အဲဒီတော့ အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလဆိုတာကရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခုနက အတွင်းသီလ၊ အပြင်သီလတွေစင်ကြယ်လာတော့ အတွင်းသီလကလည်း စင်ကြယ်ပါတယ်။ ဒါက အပါယ်ပိတ်မယ့်စခန်းတွေပါနော်။ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်လုပ်ကြတယ်။ လုပ်တော့လုပ်တာပဲဗျို့။ အဲဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်မှန်တာပေါ့။ တကယ်စိတ်ကိုစစ်ရတော့မယ်။ ဒီစိတ်ကလေး နိဗ္ဗာန်ရောက်တာလည်း စိတ်ပဲ။ အပါယ်လေးဘုံသွားတာလည်းစိတ်ပဲ။ နတ်ဘုံသွားတာလည်းစိတ်ပဲ။ သူက အဲဒီစိတ်ကလေး ဘဝင်စိတ်ကလေး။ ဘဝင်စိတ်ကလေးဟာ ဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် စိတ်လို့ ဒီမှာတင်စားရပါတယ်။ အမှန်ကတော့ ပြောကြမယ်ဆိုရင် အဲခုနက ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန်တော့မတတ်ဘူး။ ခုတော့ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နှိစိတ်၊ ထိစိတ် အဲဒီတော့ ခုနကနေတာ ကိုင်တာအသိနဲ့ပြောရရင် ခန္ဓာထဲကအသိနဲ့ ပြောရရင် သဒ္ဓါ သမ္ပတ္တရတနာသုံးတန် ကံကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူခြင်းကိုလည်း ဗုဒ္ဓဘောဓဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ ဘာလဲ။ စိတ်လို့မပြောတော့ဘူးနော်။ ကိုင်း ဒီဘက်ကျတော့ လှည့်ပြောပြီနော်။ အဲဒီကံလေးဟာ ဘဝမြောက်များစွာက သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းနဲ့ ကိုယ်ကတွေ့ကြုံပြီးတော့ လှူခဲ့ရ တန်းခဲ့ရပြီးတော့ လာတဲ့ကံ။ ဒါသမ္မာကံခေါ်တယ်။ ကံဆိုတာ အစွဲတရားနော်။ မြန်မာလိုပြန်ရင် အစွဲတရား။ ဒီကံလေးနဲ့ဘာလဲဆိုတော့ ဟောဝိညာဉ် ခင်ဗျားရဲ့ ဝိညာဉ်ကံနဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ပေါင်းထားတာ။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း မရောက်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ မင်းသည် အင်မတန်ထူးမြတ်တဲ့ ကံရတဲ့ အတွက်ကြောင့် ကံထူးကံမြတ်ရတဲ့ မနုတဿဘာဝေါ ဗုဒ္ဓဘောဆိုတဲ့ ဟောဒီလူဘုံမှာတော့ သာသနာတွေပွင့်နေတယ်ဟေ့။ မင်းသွားကြဆိုပြီးတော့ ကံဟာကောင်းတဲ့ ကံလေးနဲ့ဝိညာဉ်နဲ့ပေါင်းလာရတယ်ဗျို့။ အဲဒါ ဦးဇင်းက စာမတတ်ဘူးဗျို့။ ဥပမာပြောတာ။ ဦးဇင်းအသိကိုပြောတာ။ အဲဒီဝိညာဉ်နဲ့ပေါင်းလာတဲ့အခါကျတော့ အော် ငါ့အဖေ ငါ့အမေ ဝိညာဉ်ထဲကိုဝင်ရတော့မယ်။ ဒါသဘောလေးပြောတာနော်။ ဟိုတုန်းကမသိဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီဝိညာဉ်လေးဟာ အဖေ အမေက ကမ္မာသဝနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ဝိညာဉ်အိမ်ခေါ်တယ်ဗျို့။ ဒါ သဘောလေးခင်ဗျားတို့ချဲ့တာယူလိုက်ပြီးတော့။ အဲဒီတော့ ကမ္မာသဝနဲ့ဆောက်လုပ်ထားတဲ့အိမ်၊ ဦးဇင်းကလာတာကလည်း ကံ။ အဲဒီကံလေးဟာ ဝင်ကစဉ်ကလေးဟာ အဲဒီ ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ဦးထုပ်ကို သွားဝင်ရတယ်။ ကံကိုဗျာ။ ကံနဲ့လာရတာကိုဗျာ။ ကောင်းတဲ့ကံနဲ့လာတာ။ အဲဒီတော့ မနုတဿ ဘာဝေါ ဗုဒ္ဓဘောခွေးလည်းမဖြစ်ဘူး။ ကြောင်လည်းမဖြစ်ဘူး။ မိတ္တကံမဟုတ်ဘူးနော်။ သမ္မာကံဝိညာဉ်လေးနဲ့ သမ္မာကံနဲ့တွဲပြီး လိုက်လာတယ်။ အဲ ခုနက ဒေါ်အုန်းမေ ဝိုက်ထဲဝင်ပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေတည်ပြီးတော့ မွေးလာတော့ အမိနဲ့အဖေ။ အဲ ကမ္မာသဝဆိုတဲ့ အိမ်ကြီးဆောက်တော့တာပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ ကမ္မာသဝ ဆောက်လုပ်ထားတော့ မြဲမောင်ဟာ တဖြည်းဖြည်းကြီးလာတယ်။ အာရုံ(၆)ပါး

ဟာ ကိလေသာအာရုံကြီးဟာ ငေါ်သုန်းမေ နဲ့ ဦးချိုးတိုးကြီးက မွေးဖွားလာတဲ့ အဝိဇ္ဇာကြီးဟာ အုပ်ထားလိုက်တယ်ဗျို့။ အဲဒါ ဘာလဲဆိုတော့ ကိလေသာအိမ်ကြီးက သူ့အုပ်ထားလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကံကလေးက ကံပဲရှိတယ်။ ဘယ်နှယ်မှ မလုပ်တတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ကြီးလာတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီဟာအတိတ်ကပါလာတဲ့ ကံကကောင်းကံ။ ခုနက ကိလေသာနဲ့ အုပ်ဆိုင်ထားလိုက်တော့ ဟာ အဲဒီဝိညာဉ်လေးဟာ ဘယ်နှယ်မှမလုပ်တတ်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ အမှတ်တရား၊ အစွဲတရား၊ ဒါတွေဖြစ်လာတယ်ဗျို့။ ကိလေသာနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတာ တဏှာ တဏှာကပ်နေတယ်။ အဲဒီတဏှာနဲ့ ကိလေသာ ဒီနှစ်ခုဟာ ခြယ်လှယ်လုပ်နေတာ။ ခြယ်လှယ်လုပ်နေတော့ တစ်နေ့သောအခါ ကောင်းမွန်းလည်း မသိ၊ မကောင်းမွန်းလည်းမသိ၊ ထင်တာလုပ်၊ ထင်တာစားကြီးတဲ့၊ ကိလေသာနဲ့တဏှာနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ဝိညာဉ်လေးဟာ အဲဒီတော့ဝင်နေတာ။ အဲ တစ်နေ့သောအခါ အသက်(၅၀)အရွယ် (၆၀)နီးပါးကျတော့ ထမင်းငတ်တယ်။ လောကီကို အားကိုးစရာမရှိဘူးဆိုတော့ လောကီဟာ ပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့ဟာကြီးပါဗျာနော်။ သိပ်ပျော်ဖို့ကောင်းတယ်။ လောကီဟာ ထမင်းငတ် ဟင်းငတ် ဘာမှကိုပစားရပါဘူး။ အဲဒီတော့ စာမတတ်၊ ပေမတတ် ငါလည်း ဘယ်နှယ်မှလည်းမလုပ်တတ်။ ဒီတရား သဲအင်း အမြဲလင်း စွဲတင်း အဲဒီတော့ ဟောမာဝန်မှာလည်း ဟောဟိုမှာလည်းဟောဆိုတော့ အဲဒီတော့ တရားဘက်မှာ ယိုင်လာတယ်။ လူကလက်တွေခံစားနေရတယ်။ ငတ်တာကိုးဗျို့။ အဲ သွားတဲ့အခါကျတော့ သူတရားတွေဘာတွေ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ အာ သူကျင့်နေတာဘဲ။ မြူးရော ရွှေလောင်းမှာရော ကြာလာတော့ သူသဘောလေးသိလာတယ်။ အော် အရင်လို မဟုတ်တော့ပါလား။ ငါ ဟာ ဘာလဲ။ လူတွေနဲ့လည်း မနေတော့ပါလား။ အဲဒီတော့ လူတွေနဲ့လည်း စကားမပြောတော့ပါလား။ ငါဟာငါ တဲကျောင်းလေးထဲ တံခါးပိတ်ကျင့်နေပါလား။ စဉ်းစားတယ်။ အဲဒီတော့ အရင်လို မဟုတ်ပါလား။ မလိမိပါလား။ မညာပါလား။ မခိုးပါလား။ မလုပ်ပါလား။ ဖိဝိုင်းမသွားပါလား။ ရှိတာလေးပဲစားတာ ကြာလာတော့ ဟော သစ္စာမှန်လာတယ်။ အနေအထိုင်မှန်လာပြီ။ အဲဒီမနောကလည်း သမ္မာကလည်း မှန်လာပြီ။ ဒါတွေကြည့်ပါ။ အဲဒီလို ဖြစ်လာရတဲ့အခါကျတော့ သူမသိသေးဘူး။ ဒါ သူ့မှာ သိလဲဖြစ်နေပြီ။ အပြင်သိလဲကလည်း စင်ကြယ်နေပြီ။ အတွင်းသိလဲကလည်း တည်နေပြီ။ အဲဒီကနေပြီးတော့ တက်တက်သွားတဲ့အခါမှာ အော် ရုပ်၏လက္ခဏာ၊ နာမ်၏လက္ခဏာ အကျိုးနဲ့အကြောင်းရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားဟာ ဘာလဲ။ ရုပ်ကအကျိုးတရား၊ အဲဒီအကျိုးတရားကြီးဟာ သူကနေပြီးတော့ ဖောက်ပြန်လိုက်တာ ဓါတ်လေးပါ။ ဟာ.....ဘုရား...ဘုရား အဲဒီဓါတ်လေးပါးဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့နဲ့ ရှုနေတာ။ ရှုတာပဲ။ ဟိုလူတွေမေးလိုက်၊ ဒီလူတွေမေးလိုက်၊ ဟိုဘုန်းကြီးမေးလိုက်။ ဓါတ်တွေ အဲဒီဓါတ်တွေဟာ သူသဘာဝ၊ သဘောနဲ့ပေါ်လာတဲ့ ဓါတ်တွေ ဒါခင်ဗျားတို့ကို သစ္စာနဲ့ပြန်ဟောတာ။ အဲဒီတော့ ဓါတ်တွေပေါ်လာတော့ ဟာဘယ်မှာလဲ။ ငါ အဲဒီတော့ သူကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ဓါတ်တွေလည်း တဖြည်းဖြည်းငြိမ်လည်းလာလဲလာရော သူ့အလိုလျောက်ငြိမ်လာ တယ်။ ဓါတ်တွေလည်းငြိမ်ရော သူ့ကိုတိုင်းနေတဲ့ သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့အကောင်တွေက အဲဒီအကောင်တွေက မရှိဘူး။ ဓါတ်ငြိမ်သွားတာကိုဗျို့။ မမှတ်တော့ဘူး။ မစွဲတော့ဘူး။ ဘာရယ် ညာရယ် မလုပ်တော့ဘူး။ သူကမှတ်စရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ စွဲစရာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ဟာ ဘုရား...ဘုရား။ လှမ်းကြည့်တော့မှ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဟာ ဘုရား... ဘုရား။ အဲဒီတော့မှ ငါ့ရုပ် ငါ့နာမ် မဟုတ်တော့ပါလား။ မိဘရဲ့ကိလေသာရဲ့ ရုပ်တရား၊ မိဘရဲ့ဟာတွေပါလား။ တဏှာနဲ့ ကိလေသာဘဲ မအောနဲ့ ဖအော အဲဒါ ကိလေသာပဲ။ ငါအခုထွက်လာပြီ။ အဲဒီတော့မှ ဒီတရားကို သစ္စာနဲ့ဟောပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီဘဝ ဦးစင်းလဲ ပြန်ရမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့လည်း ပြန်ရမှာပဲ။ ဒါနဲ့လျှာလို့ အပါယ်ပိတ်တယ်ဆိုရင် ဦးစင်းလည်း

ဒါနချည်းပဲလှူမှာပေါ့ဗျာနော်။ အဲဒီတော့ ဒါနကတော့ အထောက်အပံ့ခေါ်တယ်။ သီလရဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလို သီလမျိုး ဘယ်လိုလုပ်ယူရမလဲ။ အပြင်မှာ အထူးအားဖြင့် သမုတိသစ္စာထားရမယ်။ ကိုယ့်လင်သားပေါ်မှာ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့။ ကိုယ်သားသမီးတွေအပေါ်မှာ အေး အေး ကိုယ့်အိမ်ကို သူလာရင် ကိုယ့်စိတ်မနှိပ်သေးရင် တံခါးပိတ်ထားလိုက်။ ဖွင့်မထားနဲ့။ လာမှာပဲ။ အိမ်ရှိရင် ဧည့်သည်လာမယ်။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကမတုန်လှုပ်နဲ့။ အပြင်မှာ မြင်လိုက်တာနဲ့ ပစ္စည်းနဲ့သော်လည်းကောင်း၊ အဲ သားနဲ့သော်လည်းကောင်း၊ အခြေအရံနဲ့သော်လည်းကောင်း ကိုယ်မှာပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းနဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ အဲဒီပစ္စည်းဟာမလုပ်နဲ့ဗျို့။ ပုဆိုးကအစသွားဆွဲနေတာနော်။ ဖွန်းနဲ့ စကားများတတ်တယ်။ ဒန်ဒိုးနဲ့ စကားများတတ်တယ်။ ဒါတွေကိုမခွဲပါနဲ့။ အဲဒါတွေကို ဥပေက္ခာပါရမိဆယ်ပါးမှာ နောက်ဆုံးမစွဲပါနဲ့တဲ့နော်။ ဘုရားကဆုံးမ တာ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာ စင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်ပေါက်မယ်။ ဒါတွေသိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ အတွင်းကဉာဏ်၊ အပြင်ကကံခေါ်တယ်နော်။ ကိလေသာဖြစ်လို့လဲ အဲ ခင်ဗျားတို့မနောက သတ်မှမသတ်တော့ အာရုံနောက် မနောက်ကပါကုန်ရော။ ပါကုန်တော့ ကံတွေဖြစ်ကုန်ရောနော်။ အာရုံ(၅)ပါးနဲ့ မနောကလုပ်မှ မလုပ်တတ်တာကိုဗျို့။ အဲ မနောက ဉာဏ်ဖြစ်ရမယ်။ အပြင်အာရုံမှာ ကံဖြစ်မယ်။ အဲဒီကံကို ဉာဏ်ကမစွဲဘူးဗျို့။ သဘောလေး အဲဒါသစ္စာနဲ့ပြောလိုက် တာနော်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ ဒကာ၊ ဒကာမလာပြီးတော့နာကြတဲ့ ပရိတ်သတ်တွေ၊ ဆရာတော်တွေ၊ ခုနက သီလရှင်တွေ အားလုံး ဒီတရားဟာ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ်အလုပ်ပါ။ စိတ်အလုပ်က သိပ်အရေးကြီးပါတယ်နော်။ နေတတ်ဖို့ လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီအာရုံနောက်ကို ငါ့စိတ်ပါသေးသလား။ အကြားအာရုံမှာ ငါ့စိတ်ကလေးက မကောင်းတာတွေဖြစ်သေးသလား။ ကောင်းတာတွေ ဖြစ်သေးသလား။ အမြင်အာရုံမှာ ငါ့စိတ်ကလေးက ကောင်းတာတွေဖြစ်သေးသလား။ မကောင်းတာတွေဖြစ်သေးသလား။ စိတ်ကိုစစ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်စစ်တဲ့အခါမှာ ဝိပဿနာနဲ့စစ်မှသာလျှင် ခင်ဗျားသိမယ်။ ဝိပဿနာကျင့်တဲ့အခါမှာ ဗျာပါဒစိတ်၊ ကုက္ကစ္စစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါဖြစ် နေပြီနော်။ အဲဒီတော့ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ဗျာပါဒလည်းမပေါ်ဘူး။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတဲ့စိတ်လည်း မပေါ်ဘူး။ ဝန်တိုမိစ္ဆာ လည်းမပေါ်ဘူး။ ကုက္ကစ္စစိတ်လည်းမပေါ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီလိုစိတ်မျိုးတွေမပေါ်ရင် အပြင်မှာ အဲဒီလိုနေရမယ်။ အော်မြင်တာ လည်း အာရုံနောက်ကို ငါ မနောကမပါဘူး။ ကြားတဲ့အာရုံနောက်ကို ငါမနောက မပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီလိုစိတ်ကလေးတွေ ကျင့်မှသာလျှင် ခင်ဗျားဟာ သီလမဂ္ဂင်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒါမဂ္ဂင်နဲ့ကိုက်တဲ့အပြင်သီလ၊ အတွင်းသီလရှိတယ်။ အပြင်သီလက ကံသီလဗျို့။ ဘာကံလဲ။ ကောင်းတဲ့ကံ၊ သမ္မာကံ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သမုတိ သစ္စာ။ အော်.. ညီလေး မင်းတို့ပြန်လာတာလား။ ကိုယ်တော်လေး ပြန်လာလား။ အေး..အေး ညီလေးရေ စား..စား။ ဒါ သမုတိသစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာနဲ့က တစ်ထပ်တည်းဖြစ်နေရမယ်။ အဲဒီလို အပြင်မှာ ယဉ်ကျေးမှ နှလုံးသားက သမ္မာ ဖြစ်မှ၊ သီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ကံတော့ ကံဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ယဉ်ကျေးတယ်။ သိမ်မွေ့တယ်။ အဲဒီလိုအပြင်သီလတွေမှန်မှသာလျှင် အတွင်းသီလဟာစစ်တာ။ အဲအတွင်းမှာ ဉာဏ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အပြင်သီလရဲ့ကံတွေကို သဘောပေါက်သွားတာ။ ဒီသဘောပဲနော်။ အဲဒီတော့ အတွင်းမှာက သူကဉာဏ်ဖြစ်နေတာကို ကံပြတ်ထားတော့ ဆဲတာပေါ့၊ တိုင်းတာပေါ့၊ ဆိုတာပေါ့၊ ထကတာပေါ့၊ သူလုပ်ချင်တာတွေလုပ်၊ သူကအထဲမှာ ဉာဏ်ဖြစ်နေတယ်။ ဟာ ဒီဘုန်းကြီးဆဲလိုက်တာဟဲ့၊ တိုင်းလိုက်တာဟဲ့၊ မဟုတ်တာတွေလုပ်နေတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို တရားပေးသလား။ အဲဒီတော့ ပညတ်နဲ့ပရမတ်ဆိုတဲ့ နှစ်ခုရှိတယ်။ စာမတတ်ဘူး။ စာမတတ်တော့ ဆဲလိုက်တာ။ တိုင်းလိုက်တာ။ ဒီလိုသာဆိုရင် ဦးပဏ္ဍိတက ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်မပေါက်ရင်

ဒီတရားနိဗ္ဗာန်ကျသွားမယ်။ ဉာဏ်ပေါက်ရင်ဟက်သံထက်တက်သွားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကိုပြသွားတာ အေး ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့၊
 ငါစားသလိုမစားနဲ့၊ ငါနေသလိုမနေနဲ့။ အဲဒီတော့ ပညတ်တွေ နှင်တို့ဖွဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား။ ပညတ်တွေနှင့်တို့စွဲပါလား။
 မြင်တဲ့အာရုံပညတ်၊ ကြားတဲ့အာရုံပညတ်၊ အသံပညတ်၊ အနံ့ပညတ်၊ ဒါတွေဟာ ပညတ်နဲ့သညာနဲ့ လိမ်ထားလိုက် တာနော်။
 ဒါကြောင့်မို့ ဒီမှာ ဉာဏ်က ခန္ဓာမှာဉာဏ်ရှိပြီ။ ငါကတော့ ဉာဏ်ပေါက်နေပြီ။ မပြောယုံတစ်မယ်ပဲ။ သူကဆဲလိုက်။
 ရောက်ဖူးပါတယ်။ ဒါအစွဲတရားကိုပြောတာပါပေါ့နော်။ ခုနက အစွဲတရားကဘာလဲ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရု သင်္ခါရုကြောင့်တကား။
 တကားကြောင့် ဥပါဒါနိ၊ ဥပါဒါနိကြောင့်ဘဝ၊ ဒီအစွဲကိုရှင်း။ ဒီအစွဲဟာကံ၊ မနောမှာဉာဏ်ခိုအောင်းမှသာလျှင်
 သဘောပေါက်သွားမယ်။ ကိုယ်က ကိုယ့်နေရာလေးကိုယ်ယူထား။ သီလအသိလေးဖြစ်အောင်လုပ်ထား။ အပြင်သီလ။
 အတွင်းသီလ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ အတွင်းသီလမှန်မယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် အတွင်းသီလလည်းမှန်ဘူး။ အဲဒါ
 ဒီဟာလေးကို ကိုယ်ကလုပ်ရမယ်နော်။ ဗျာပါဒစိတ်ကလေးရှိသေးသလား။ ဝန်တိုမိစ္ဆာ စိတ်ကလေးရှိသေးသလား။ ဒါတွေ
 ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်ရမယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်တာမှသာလျှင် ခင်ဗျားရဲ့ သီလသမုတိ သစ္စာလည်းမှန်တယ်။
 သမ္မာလည်းမှန်တယ်။ အဲဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ဒီသီလရသွားရင် ခင်ဗျားအပါယ်ပိတ်တယ်။ အဲခုနက
 ဦးဇင်းရဲ့ပါရမီကိုခင်းဗျားတို့ လာပြည့်တယ်။ ဒီပါရမီဟာလည်း ခုနကပြောသလိုပေါ့။ အင်မတန်မှ ခင်ဗျားတို့သီလိမ်မယ်နော်။
 ကိုယ့်ရဲ့စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။ စေတနာဆိုတာ မနော။ အဲဒီမနောလေးမှန်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီတော့ စေတနာတွေက ပြောင်း
 တယ်။ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ စေတနာရှိတယ်။ ဟိုသူ့အပေါ်မှာ စေတနာမရှိဘူး။ ဒီပေါ်မှာ စေတနာရှိတယ်ဆိုတာ ဒါတွေဟာ
 ခင်ဗျားတို့ သီလပျက်နေပြီ။ သီလပျက်နေရင် ခင်ဗျားသွားပြပေါ့ဗျာနော်။ မိကနေပြီးတော့ မပြောချင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ဆဲပြတယ်။
 တိုင်းပြတယ်။ ဘယ်ဘုန်းကြီးမှမလုပ်ရဘူးနော်။ ဒါတွေပြောတာ အတွင်းမှာဉာဏ်၊ အပြင်မှာကံခေါ်တယ်။ အဲ ဉာဏ်သမားက
 အဲဒီကံကို ကြိယာနဲ့သုံးသွားတာပါ။ ဒါသစ္စာတွေလုပ်လုပ်သွားတာ အဲဒီတော့ ခုနကဝိနည်း (၂၂၇) သွယ်က အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတ
 က ညစာတွေစားလိုက်၊ နေ့စာတွေစားလိုက်၊ ကလိုက်၊ ခုန်လိုက်၊ ပေါက်ကရတွေလုပ်လိုက် ဟော ပိနည်းသမား။ သီလသမားက
 မမြင်တော့ဘူးဗျို့။ မမြင်တော့ဘူး။ အဲ ခုနက သမ္မာစိသမားကလည်း မမြင်တော့ဘူးဗျို့။ သမာဓိသမားကတော့ ဝိဇ္ဇာပေါ့ဗျာ။
 ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဦးဇင်းပြောပြပါမယ်။ ဒါဆရာတော်ပြောလိုဦးဇင်းပြောတာနော်။ ဒါက သစ္စာနဲ့ပြောတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ တရားကေန်
 ယထာဘူထတရားကို နှလုံးသွင်းကြပါလို့ ဦးဇင်းကနေပြီးတော့ သစ္စာနဲ့ပြန်ပြောပြပါမယ်။ ဦးဇင်းရန်ကုန်သွားတယ်။ သွားတဲ့
 အခါကျတော့ ရန်ကုန်ကချောင်းဝဆရာတော်ဆီရောက်သွားတယ်။ ဘုရားမြန်မြန်တည်လိုက်တဲ့။ အဲဒါကို ဦးဝမ်သိန်းကလည်း
 အရှင်ဘုရား ရန်ကုန်ရောက်ပြီ။ ဆရာတော် ချောင်းဝကျောင်းနားတော့ရောက်လာပြီတဲ့။ ဝင်အုံးမလားတဲ့။ ဟာဝင်လေဗျာ။
 ပြီး ဝင်တော့ ဆရာတော်က ဘာပြောလဲဆိုတော့ ဟေ့ဒကာတွေ မင်းတို့ ဘုရားမြန်မြန်တည်လိုက်တဲ့။ ဟော ဦးဇင်းက
 သိပြီဗျို့။ အော်...အေး...အေး ကိုယ့်အသိ ကိုယ်သိတာပေါ့ဗျာ။ အဲသိတော့ ဦးဇင်း ဘာမှမပြောဘူး။ ခေါင်းလေးစိုက်ပြီးတော့
 ကဲ ဒကာကြီး သွားကြမယ်။ အဲဒီတော့ သွားကြတယ်။ ပုစ္ဆာနဲ့တောင်ကိုသွားကြတယ်။ ဒကာကြီးတွေလည်း မသိပါဘူး။
 ဦးဇင်းလည်း မပြောပါဘူး။ အဲဒီလိုနဲ့နေတယ်။ ဦးဇင်းလုပ်တာလည်း ဒကာကြီးတွေမသိပါဘူး။ ဦးဇင်းလည်း မပြောပါဘူး။
 အဲ ဦးဇင်း (၃/၄)ရက်ကြာတော့ ဦးဇင်းသွားတယ်။ ဦးဇင်း မနောနဲ့လျှောက်တယ်။ ဆရာတော်ကို အဲဒီ ချောင်းဝဆရာတော်
 ကို ဆရာတော်ဘုရားလို့ လမ်းပေါ်က ကျောက်ခဲလည်းကောက်ရပါတယ်ဘုရား။ ပြောင်းထဲက ကျောက်ခဲလည်းကောက်ရ
 ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော် စိတ်ကိုစစ်ပါတယ်ဘုရား။ ဟာ ငါ့ရဲ့အရိယာဆရာတော်ကြီးပဲနော်။ ဒကာကြီး အဲဒီကတည်းက

မနောနဲ့ လျှောက်တာ။ ဝိဇ္ဇာကသိတယ်။ ဦးဇင်းလုပ်တာ။ ဒီမှာလုပ်တာ သီလသမားက မသိဘူး။ သဘောပေါက်ပြီလား။ သီလ သမားက မသိနိုင်ဘူးတဲ့။ ဝိဇ္ဇာသမားကတော့ ဝိဇ္ဇာကြီးတွေကတော့ အကြားအမြင်ရတော့ သိတာပေါ့။ ကိုယ်ကလည်း အစက နားမလည်ဘူးပျ။ ဒကာတွေကို ကိုယ်ကလည်း လုပ်မိခဲ့တယ်။ ဝန်ခံခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ပါတယ်။ မပါတယ်က ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့အကြောင်း။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာမှာ ဘူမိနက်သန်မှန်တာ။ ခုနက ဟိုမနေ့က ဆရာလေး ဘယ်ကဆရာလေးလဲ ဆိုတော့ ကျောင်းဆရာလေး သွေးလျှံတယ်။ သွေးအန်တယ်။ သူတို့လာပြီးတော့ ဦးဇင်းတို့ကို အားကိုးကြတယ်။ အေး...နေကြ။ အပြင်မှာ လေးငါးရှစ်ရက် သူတို့သွေးအန်တယ်။ သွေးလျှံတယ်ဆိုတော့ ကလေးက မျောနေပြီ။ အဲဒီမှာ ဝါးကျောင်းမှာနေတယ်။ နေတော့ ဦးဇင်းက ဘာမှမရှိဘူးလေ။ တစ်နေ့သောအခါမှာ သူတစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် နေကောင်းလာတော့ အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကြီးဆီမှာ ညောင်ပင်ကြီးဆရာတော်ကြီးဆီမှာ ဒေါက်တာတစ်ယောက်က အမြဲတမ်း ဆေးလာလာထိုးပေးတယ်။ ရက်ပတ်နဲ့ထိုးပေးတဲ့အခါကျတော့ ဒေါက်တာကြီးက ကလေးရဲ့အကြောင်းကို စုံလင်စွာနဲ့မေးတယ်။ မေးတဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျား သွေးလျှံတယ်။ သွေးအန်တယ်။ အခုကော အန်သေးလာ။ လျှံသေးလာ။ မအန်ပါဘူးတဲ့။ အပြင်မှာတော့ အန်ပါတယ် တဲ့။ လျှံလည်းလျှံပါတယ်တဲ့။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျား နောက်ဖေးသွားတဲ့အခါကျတော့ ဘယ်လိုအရောင်မျိုးလဲ။ မည်းမည်းတွေပဲ လာပါတယ်။ အဲဒီဒေါက်တာက သွေးကြောပေါက်လို့ပဲ။ ဝမ်းဘက်လွဲဆင်းတာပဲ။ ဝမ်းသွားတာပဲတဲ့။ ပုသိမ်ဆေးရုံပို့ပါတဲ့။ အဲဒီတော့ ပုသိမ်ဆေးရုံပို့တဲ့အခါကျတော့ တော်တော်လည်း ကုလို့မလွယ်ဘူး။ ဆေးရုံကိုမြန်မြန်သွားပါတဲ့။ ဆရာကြီးက အကူအညီပေးပါတယ်။ အဲ ပေးတဲ့အခါကျတော့ သွားမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်က ဦးဇင်းကို လာတိုင်ပင်တယ်။ အရှင်ဘုရား သွားရမလားတဲ့။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်လို့။ ခင်ဗျားတို့ ဆန္ဒပဲလို့။ သွားရင်သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ဦးဇင်း ဒါတော့ပြောတယ်။ သူတို့စဉ်းစားတယ်။ စဉ်းစားတဲ့အခါကျတော့ စဉ်းစားရင်း စဉ်းစားရင်း သူတို့မသွားတော့ဘူးပျို့။ မသွားတော့ နေကောင်းလာတယ်နော်။ ဒေါက်တာတောင်မှ မျက်စိလည်နေပြီနော်။ ဒါဥပမာလေးပြောတာ။ ဒါနဲ့တောင် မကဘူး။ အဆန်းအပြားတွေလည်းပျောက်ကုန်ပါပြီ။ ဒါတွေဟာ ကံတရားတွေပါ။ လောကီအကြောင်းတွေပါ လောကုတ္တရာ မှန်တော့ လောကီမှာထူးပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီရဲ့ ဘူမိနက်သန်အင်မတန်မှထူးပါတယ်။ သွေးတစ်စက်မကျစေရပါဘူးလို့ ပြောထားတယ်နော်။ ခင်ဗျား ထိခိုက် အခုနက သစ်ပင်ပေါ်က အဲအပြင်ဘက်ကဖြစ်တာကတော့ ဦးဇင်းလည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ဒီအတွင်းထဲမှာကို ဦးဇင်းပြောတာပါနော်။ သိပ်ပြီးတော့ထူးပါတယ်။ ဒီနေရာတွေက ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားတို့ ဦးဇင်းဟာ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပေမယ့် စိတ်နှလုံးလေးဟာ ဦးဇင်းတည်ကြည်အောင်၊ သစ္စာရှိအောင် မယိမ်းမယိုင်ဘဲနဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ ကလည်း အဲ သူကမသေခင် ခင်ဗျားတို့ တရားစစ်၊ တရားမှန်တွေရအောင်လုပ်ဖို့က ခင်ဗျားတို့တာဝန်။ စိတ်တွေပြောင်းကြ ပါ။ ဗျာပါဒစိတ်တွေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစိတ်တွေ၊ အဝိဇ္ဇာစိတ်တွေ၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်တွေ၊ ကုက္ကစ္စစိတ်တွေ မရှိယူပါစေ။ ယူသွားပါစေ။ မနုဗျောပါနဲ့။ အဲလိုတာကို ဦးဇင်းပြည့်ပေးသွားမယ်နော်။ ဒါတွေကို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခွန်းကြီးခွန်းငယ် ရန်ဖြစ်တာ တို့ ဘာတို့ဆိုတာ နှစ်သထက်နှစ်သွေးလိမ့်မယ်နော်။ အင်မတန်မှ ဒီသာသနာဟာထူးပါတယ်။ စာလည်းမတတ်၊ ပေလည်း မတတ်။ ဒါကြောင့်မို့ အော် ငါသည် အရင်တုန်းက သမ္မာန်ခတ်ခဲ့ရတယ်။ ရေထမ်းခဲ့ရတယ်။ ငါ ဗုဒ္ဓအမျိုးမျိုး ငါ့စွဲလို့ရောက်ခဲ့ ရပါလား။ ဒီအစွဲတရားဟာ ငါသံသရာတစ်လျှောက်လုံး ကညွတ်ကွင်းလျှောက်ပြီးသကာလ အာဂုံ(၅)ပါး ငါ့မလွတ်လို့မနောက် တွေဖြစ်နေပါလား။ သမုတိသစ္စာမှာလည်း ငါ့အလွန်စွဲပါလား။ အတိတ်ကံလည်းမပယ်နိုင်ပါလားဆိုပြီးတော့ အဲဒီလိုအစွဲ ဥပါဒါန်တွေကိုသိလာတဲ့အတွက်ကြောင့် သိုက်တွေကလည်းလျှူ၊ ခေါ်တွေကလည်းလျှူ၊ နတ်တွေကလည်းလျှူ၊ ဒီလျှူလိုက်တဲ့

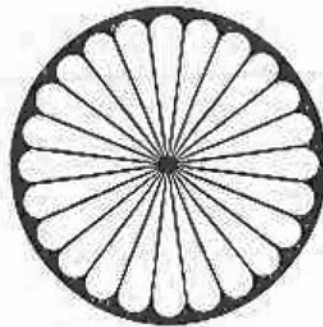
ပစ္စည်းတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမများဟာ အလိုအလျောက် အဲဒါတွေကိုမျှထဲကိုမထွက်ကြနဲ့ဟဲ့။ ဆွမ်းမခံနဲ့ လိုတာရှိရင်ပြော၊ ဆေးလိပ်ရှိရင် ဆေးလိပ်အကုန် ဦးဖင်းက ခင်ဗျားတို့လာတဲ့အခါမယ် ဖယောင်းတိုင်ဆို ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်ဆို အမွှေးတိုင် လိုလေသေးမရှိပါဘူးဗျာနော်၊ မေးကြည့်ပါ။ ဒါတာလဲ။ တရားကိုနတ်စောင့်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပေမဲ့ သူ့အသိလေးက ဘာနှလုံးသွင်းထားတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အကဲခတ်လို့ရပါတယ်။ အစတုန်းက ဒီလူကြီးက လူဂှုပ်ကြီး၊ ကောင်းတဲ့လူကြီးမဟုတ်ဘူး။ နည်းနည်းမှမကောင်းပါဘူး။ အခုဟာ ဒီလူကြီး ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စာတတ်၊ ပေတတ် အသိတွေမှန်လို့ပါတယ်နော်။ ဒါကြောင့်လို့ ကိုယ့်မနောဟာ စေတနာမပျက်ပါနဲ့ဟဲ့။ အယုတ် အလတ်မရွေးနဲ့။ ကိုယ့်ဦးမလေးတွေ၊ ညီလေးတွေလာတယ်။ လာအားကိုးတယ်။ စားစရာရှိရင်ချကျွေးလိုက်၊ ဝှက်မထားနဲ့။ အဲဒီလိုအပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်ဆိုတာ စေတနာတွေက မှန်ကန်ပြီလေဟာ။ အပြင်မှာအယုတ်အလတ်မရွေးတော့ဘူး။ အယုတ်၊ အလတ်မရွေးရင် မနောဓမ္မာရုံကလည်း ကြည်နေပြီပျို့။ အဲဒါတရားပါပဲ။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာက ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့အိုး၊ ငါ့ဟာဆိုတော့ စေတနာပျက်ရင် မနောစေတနာကလည်း မနောစိတ်ကလည်း ပျက်လာပါပြီတဲ့နော်။ အဲဒါလေးကို အကဲခတ်ပြီးတော့ အဲ ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ သီလမဂ္ဂင်အခြေခံပြီးတော့ သီလမဂ္ဂင်ဆိုတာ အဲဒါနက သမ္မာကလည်း သမ္မာဆိုတာ ယုံကြည်ရမယ်။ ယုံကြည်တယ်။ ဒီတရားကို တို့ယုံကြည်ရင် ဝိရိယ ထူထောင်ရမယ်။ ဝိရိယအားကောင်းလာရင် သီလအားကောင်းလာမယ်။ သီလရတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ထူးပါပြီဗျာ။ သီလ အစစ်၊ ဒါနအစစ်၊ ဘာဝနာပွားများပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို သီလနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများပါ။ ဦးပဏ္ဍိတရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးဟာ အဲဒီသီလနဲ့ဆေးကြောပါတယ်။ အဲဒီဝိတ္တနဲ့ဆေးကြောပါတယ်။ အဲဒီပညာနဲ့ဆေးကြောပါတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတလည်း အဝိဇ္ဇာဘဲ မပိုင်းသင်းနေရတယ်နော်။ မချစ်လည်းပေါင်း၊ ချစ်လည်းပေါင်း။ ဒါကြီးကပေါင်းနေရတယ်။ အဲဒီကိုယ်ပိုင် အိမ်ပြန်လာရတယ်။ အဲဒီလာရတဲ့အခါကျတော့ အာရုံ(၆)ပါး အေး...အေး...အေး ဒီလိုဖြစ်နေတာအပြင်မှာ စင်ကြယ်နေပြီလေ။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်တော့ အတွင်းဘက်က ဉာဏ်ဖြစ်နေပြီ။ စေတနာကလည်း ထူးနေပြီ။ အဲဒါလေးကို အတုမြင်အကတ်ခိုးပါ။ ပြန်ရတော့မယ်။ နိုးနေပြီနော်။ အဲဒါလေးတွေ သတိလေးထား။ ကံကမလုပ်နဲ့။ အဲဒီတော့ ဟောဒီ လူများမနာလို ကိုယ်အကျိုးမရှိ။ ပစ္စုပ္ပန်စိတ်၊ မနာလိုတဲ့စိတ် ဟောဒီဘဝမှာ လောလောဆယ် လုပ်လိုက်တော့ အဲဒီကံက ချက်ချင်း ကိုယ့်ကိုခံရတယ်ပျို့။ အဲဒါကြောင့် သိပါလို့ သိကြပါ။ မြင်ကြပါ။ ဒီကံတွေကို မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေကို သွားပြောလိုက်တာဟဲ့။ သွားကြားလိုက်တာဟဲ့။ သွားပြီးတော့ ဖြစ်လိုက်တာ။ အဲဒီကံက လောလော ဆယ် ဟောတစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျက်စီးတွေဖြစ်လိုဖြစ်၊ နှာခေါင်းတွေဖြစ်လိုဖြစ် ကိုယ်မှစိတ်ကောင်းမှမရှိတာကိုဗျ။ အပြင်မှာသွားပြီးတော့ ဒေါသတွေဖြစ်လိုက်၊ မနောကဖြစ်လိုက်၊ ကလိ ကလိဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးတွေ ကိုမမွေးပါနဲ့ဟဲ့။ အော် မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား။ စားတာလည်း မမြဲပါလား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ မမြဲတော့မစွဲဘူး။ မစွဲတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ်နေပြီနော်။ ပြတ်အောင်လုပ်ပါ။ လိုက်ပါ။ နောက်က နေပြီးတော့ ဒုက္ခဟာ ခန္ဓာနဲ့ရင်းမှ ဒုက္ခသစ္စာမြင်ရလိမ့်မယ်နော်။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ အစွဲကိုခေါ်တာ။ အဲဒါခင်ဗျားမွေးလာ ကတည်းက စွဲတာပဲပျို့။ အဲဒါ ဒုက္ခသစ္စာပဲ။ ကံတရားတော်။ အဲဒီတော့ ကံတရားဟာ သမ္မာကံကိုယူပါ။ မိစ္ဆာကံကိုပယ်ပါ။ မိစ္ဆာကံဟာ အခုပယ်နေပြီ။ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်းမှာ ခင်ဗျားတို့ ကံကြီးကိုပယ်ပြီးပြီ။ သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး။ ပညာဘူး။ ဒါပေမယ့် မနောကတော့ ဗွက်ပေါက်နေတယ်ပျို့။ မနောဗွက်ပေါက်ပါစေနဲ့။ ကြည့်နေပါ။ ဒီဘဝ သူဌေးလည်းပြန်မှာပဲ။ ဘုန်းကြီးလည်း

ပြန်မှာပဲ။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး အကုန်ပြန်ရမယ်။ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းထား။ စိတ်စင်ကြယ်ဖို့လိုတယ်။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မှ မနောလေးကလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာမြင်လိုက်တဲ့ အာရုံတွေပေါ်မှာ စေတနာမပြောင်းဘူး။ အဲဒီစိတ်ကလေးကမပြောင်းဘူး။ စေတနာမပြောင်းဘူး။ ဒါစေတနာပြောင်းတယ်ဆိုတာ ဟောဒါက သမီး၊ ဟောဒါကသားတဲ့။ ဒါနဲ့တာမှမဆိုင်ဘူးတဲ့။ အဲဒီမနောပြောင်းတော့ စေတနာပါပြောင်းတယ်နော်။ စေတနာဟာ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေး ပါနဲ့။ စေတနာနဲ့ခင်ဗျားတို့ သိလမဂ္ဂင်ရအောင်ယူကြပါတဲ့။ ဒီလောက်ဆိုရင် သဘောပေါက်ရောပေါ့.....။ (သာဓု..သာဓု..သာဓု)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

(၁၆-၄-၁၉၉၇)ရက်နေ့ (သင်္ကြန်အတက်နေ့)
မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မရာတော်ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၄)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-794506595
09-251620128, 09-447572355

(၁၆-၄-၁၉၉၇)ရက်နေ့ (သင်္ကြန်အတက်နေ့)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူသော
ဝိသုဒ္ဓိမဗ္ဗသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၁)

ဦးစင်းက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဟော့ အသိတရားပျားကို ဦးစင်းရဲ့ အသိတရားနဲ့ စာနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးရေးထားတဲ့ တရားနဲ့ ဦးစင်းရဲ့မန္တာကသိတဲ့ အသိတရားနှစ်ခုကို ဦးစင်းပြောပေးပါမယ်။ အကယ်၍များ ခန္ဓာသိက
စာပေါ်မှာတင်လိုက်တဲ့အခါမှာ စာကတော့မှန်နေတယ်။ ပြောတာလေးများ ခန္ဓာသိကမှားသွားရင် သည်းခံပါ။ အားလုံး
ဆရာတော်၊ သမားတော်၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်၊ သီလရှင်ဆရာလေး၊ ယောဂီ အားလုံးတရားနာမိတ်ဆွေများ တောင်းပန်
ပါတယ်။ ဦးစင်းက ခန္ဓာကအသိနဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရေးထားတဲ့ စာအသိနဲ့ သဘောလေးလောက် အသိလေး
သိသွားရင် ခင်ဗျားတို့ကိုယ်ကိုယ် နေဟတ်တယ်။ စားတတ်တယ်။ သွားတတ်တယ်။ လာတတ်တယ်။ ဒါလေးတွေကို
ဦးစင်းက ခန္ဓာအသိတွေကို သဘောလေးလောက်ပြောပြပါမယ်။ စာကရေးထားတယ်။ ကံတရားရှိတယ်။ စွာန်တရားရှိတယ်။
ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ သောတပန်ရဲ့အသိ၊ သဒ္ဓါဂါန်ရဲ့ အသိ၊ အနာဂါန်ရဲ့ အသိ အသိ(၄)မျိုးရှိပါတယ်။ အသိ(၄)မျိုးရှိသလို
သဒ္ဓါ(၄)မျိုးရှိပါတယ်။ တပည့်တော် ရဟန္တာလို့မပြောဘူး။ အနာဂါန်လို့မပြောဘူး။ သဒ္ဓါဂါန်လို့လည်းမပြောဘူး။ သောတပန်
လို့လည်းမပြောဘူး။ စာအရနဲ့ ခန္ဓာအသိကို တင်ပြပါတယ်။ သောတပန်ရဲ့အသိ၊ သောတပန်ရဲ့ခန္ဓာအသိက ဦးစင်းတို့
စာထဲမှာရေးထားတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘုရားရှိစဉ်လက်ထက်က ဝိသာခါကျောင်းအစ်ကြီးက သူလှူပါ
တယ်တဲ့။ ဘုရားကလည်း အင်မတန်ထူးမြတ်တဲ့ဘုရားပါ။ သဒ္ဓါဝိပိရှိပါတယ်။ ယုံလည်းယုံကြည်ပါတယ်။ သဒ္ဓါဆိုတာ ဗမာလို
ယုံကြည်ပါတယ်တဲ့။ ဝိသာခါကျောင်းအစ်မဟာ မဟာသောတပန်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ မဟာ ဘာကြောင့်ထည့်ပေးရသလဲ။
ဘုရင်းရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောကိုယ်ထိလက်ရောက်လှူလိုက်ရတဲ့အလှူဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့်
မဟာသောတပန်အသိလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောလှူပါတယ်။ ဝတ္ထုကတော့ ပညတ်၊ သွန်သိုကြည်တဲ့
စေတနာက နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မဟာသောတပန်လို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ဘုရားကိုမို့သွားတဲ့အတွက်ကြောင့်
ဦးစင်းတို့ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားမမိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် သာသနာ (၂၅၀၀)အကျော်မှာ သာသနာမဆိတ်သုဉ်းသေးဘူး။ သာသနာ
မဆိတ်သုဉ်းသေးသလို မြေလျှောက်ရဟန္တာတွေရှိတယ်။ ငါ့မြေလျှောက်ရမယ်လို့ နဂါးမှာ စာမရေးပါဘူး။ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်
ကိုးကွယ်ကြတာတဲ့။ အဲဒါတော့ သူများအကြောင်းကို ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ သူများအကြောင်းဆိုတာ ဥပမာ သားတွေ
သမီးတွေမြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ သားတွေသမီးတွေအကြောင်းတွေ သွားမစွဲနဲ့။ ဒီဘဝ ဒီတစ်ခါပဲတွေ့ရမယ်။ လူတွေတွေ့တဲ့
အခါမှာ စေတနာနဲ့တွေ့ကြပါ။ မိစ္ဆာအယူနဲ့မတွေ့ကြပါနဲ့။ မိစ္ဆာအသိနဲ့ မပြောကြပါနဲ့။ စေတနာအသိနဲ့ ဝေဖန်လုံးသပ်ပြီးတော့
ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှိုပြီးတော့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ချစ်ခင်ခင် ကြင်ကြင်နာနာ လေးလေးစားစားနဲ့ ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှို
ပြီး ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးသိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ မင်္ဂလာ(၃၈)ဖြာနဲ့သုံးကြပါ။ ဒီဘဝ မြန်မှာပဲ။ ဟောတဲ့သူလည်း ပြန်မှာပဲ။
နားတဲ့သူလည်း ပြန်မှာပဲ။ အနတ္တတရားကိုဗျာနော်။ ဒါကြောင့် သောတပန်ရဲ့အသိဟာ အင်မတန်မှ သမာဓိကောင်းတယ်။
သမ္မာအယူတွေယူတယ်။ မိစ္ဆာအယူတွေပယ်တယ်။ မိစ္ဆာဆိုတာ အစွဲတော့အစွဲပဲ။ အတ္တတော့ အတ္တပဲ။ ဘုရားရှိခိုးတယ်။
တံမြက်စည်းလှည်းတယ်။ ပန်းကပ်တယ်။ ရေချမ်းကပ်တယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို နှလုံးသားထဲမှာ သူဖြစ်နေတာ။
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က မသိဘူးဗျ။ သူ့ဘာသူ ကောင်းတဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ သူဖြစ်နေတယ်။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ သူလုပ်နေတာ။

ဒါပေမယ့် တဏှာကိုတော့ မပယ်နိုင်ဘူးနော်။ အဲဒီတဏှာကို မပယ်နိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူက သောတပန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီသောတပန်က အင်မတန်မှ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေကပ်တယ်။ ပုဂ္ဂလိကကပ်တယ်။ သံဃိကကပ်တယ်။ သံဃိကကို များများကပ်ပေး။ ဘာဖြစ်လို့ သံဃိကကိုကပ်သလဲ။ စေတနာတွေ အယုတ်အလတ်မရွေးအောင် ဒီသံဃာတော်အရှင်မြတ် ဘုရားရဲ့သားတော်တွေပဲဆိုပြီးတော့ ဒီလိုအသိတွေနဲ့ စေတနာတွေကမှန်လာတယ်။ ပုဂ္ဂလိကအနေနဲ့ကပ်တဲ့အခါ ရွေးပြီး ကပ်တယ်။ ဟောဒီသံဃာမှသံဃာ အစွဲလေးနဲ့ကပ်တယ်။ အစွဲလေးပါရင် သံသရာလည်လိမ့်မယ်။ ဒီအစွဲလေးမပါအောင် ကပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သံဃိကလှူတယ်။ ပုဂ္ဂလိကလှူတယ်ဆိုတာ စေတနာရဲ့အကြောင်း တွေကိုပြောတာပါဗျာ။ အဲဒါတွေကို ကပ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ပြန်ကြမှာပဲ။ အားလုံးပြန်ကြ မှာပဲ။ အနတ္တတရားကိုဗျ။ အိုမယ်။ နာမယ်။ သေမယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဘယ်သူမှမနေရပါဘူး။ ကံကုန်ရင် ပြန်ရမှာပဲ။ အဲဒီဟာလေးကို သတိအမြဲတမ်း ကပ်ထား။ အဲဒါခန္ဓာသိ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ စိတ်မဆိုးနဲ့ စိတ်ဆိုးတယ်ဆိုတယ်။ မောဟဂိုလိုဆိုတာ။ ငါစိတ်လေးက ပြောင်းသွားပါလား။ ငါ့ကို နင်မဲခစေပြောလိုက်တာ။ အရှက်တကွဲအကျိုးနဲ့ဖြစ်ပါကလား။ ငါက ဒေါသဖြစ်ပါကလား။ ဒါကို မိမိရဲ့သညာအသိနဲ့သိတယ်။ ဆဲပါစေကွယ်။ တိုင်းပါစေကွယ်။ သူဆဲမှ ငါသတိရတယ်။ အသိကမှတ်တယ်ဗျ။ ဆဲတာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ မြင်တာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ ကြားတာကိုမှတ်လိုက်တယ်။ စားတာကို မှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါသညာအသိတွေနော်။ ဒါကြောင့်မို့ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ ဒါလေးတွေ အသိတွေ အရေးကြီးပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သောတပန်ရဲ့အသိဖို့လိုပါတယ်။ မနောသန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် မနောဟာ အာရုံငါးပါး ပေါ်မှာ စက္ခုအာရုံ၊ နားသောတအာရုံ၊ ဇိဝှါအာရုံ၊ နံ့သာအာရုံ၊ ကိုယ်အာရုံသမ္မာတွေနဲ့ ဘာကြောင့်သုံးထားသလဲ။ မနောက သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ အဲဒီအာရုံတွေကို သစ္စာထားတယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ဒါသမုတိသစ္စာတွေ။ ဒီသစ္စာ တွေမှန်မှ သမ္မာမှန်မယ်။ သမ္မာမှန်မှ သမုတိသစ္စာမှန်မယ်။ အဲဒါအပျယ်ပိတ်မယ့်တရားပဲ။ အဲဒါခန္ဓာကိုယ်ဆေးကြော တဲ့ တရားပဲ။ ခန္ဓာကို အခုခေတ် အခုကာလအချိန် အဲဒီခေတ်ထဲမှာ ဆေးကြောတတ်ဖို့လိုတယ်။ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ မြင်လိုက်တဲ့အာရုံသညာနဲ့ မမြင်လိုက်နဲ့သညာမြင်ရင် မှတ်မယ်။ ငါဆဲလိုက်တာပဲ။ ငါ့ပစ္စည်းကိုယူလိုက်တာပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဝံ့ချောတယ်။ သူကဘာ၊ ငါကဘာ၊ ရန်ဖြစ်ကြတယ်ဗျ။ အဲဒါ သညာနဲ့ယူတော့ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ တယ်။ ဖက်ပေါက်တယ်။ ဖက်ပေါ်ဆူးကျတယ်။ ဖက်ပေါက်တယ်။ ဘယ်ကလဲ။ ဘဝင်စိတ်နော်။ အဲဒါသညာလေးနဲ့ အမှတ်မှားနေကြတယ်။ ဒါတွေခင်ဗျား ကိုယ့်ပေါ်မှာမူတည်ပါတယ်။ ဒါခန္ဓာသိတရားတွေနော်။ ဒါကြောင့်မို့ သောတပန်ဖြစ် အောင် ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ။ လွယ်လွယ်လေးဘဲ တဏှာကိုတော့ မပယ်ဘူးဗျာ။ မိစ္ဆာပယ်တယ်။ သမ္မာကိုယူ တယ်။ ဒါလေးယူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ပါးပေါ်မှာ တဏှာတွေပါလား။ သညာနဲ့မှတ်ပါဘူး။ ကောင်းတာကိုမှတ်မယ်။ မကောင်းတာ ကိုမှတ်မယ်။ ဒါတွေခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ သံဃိကကိုလှူပါ။ ပုဂ္ဂလိကဆိုတာ တစ်ဦးတည်းပဲဗျာ။ အဲဒီတော့ သံဃိက ကိုလှူတော့ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာတွေက အလွန်ကောင်းလာမယ်။ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး သံဃာတော် အရှင်မြတ်များ ကိုလှူတယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေလှူတတ်လာပြီ။ ပုဂ္ဂလိကနေ သံဃိကကိုလှူလိုက်တာ။ ဒါခင်ဗျားတို့အတွက်တွေပါ။ ခင်ဗျားတို့ စေတနာတွေမှန်ဘို့ ဟောပေးတာပါ။ ဘယ်သံဃာက ကောင်းတယ်။ ဘယ်သံဃာက မကောင်းဘူး။ ဒီလိုသွားမပြောနဲ့။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်ရဲ့စေတနာမှန်ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား သညာအမှတ်နဲ့ လှူတယ်။ စေတနာတွေပျက်ကုန်ပြီမှတ်နဲ့။ အော် (အေး)၊ အော် (အေး)၊ ဒီ အေး...အေးလေးနဲ့လှူသွား ကြပါ။ ဒီအလှူကမြတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ နေတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုပါတယ်။

သွားတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ သေတတ်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီဘဝကိုဟောတာ။ ဒီဘဝ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် အနတ္တ တရားကိုဟောတာ။ သောတပန်ရဲ့အသိကနေတက်ပြီး သဒ္ဓါဂန်ရဲ့အသိကဘယ်လိုလဲ။ သဒ္ဓါဂန်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ဝိပဿနာ တရားတွေ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့အခါကျ အထူးအားဖြင့် လုံ့လ ဝီရိယတွေနဲ့ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ သမာဓိအား ကောင်းလာတယ်။ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ရိုးတိုးရွာတဖောက်ပြန်တဲ့ သင်္ခါရသဘောတွေတွေ့လာရပြီ။ အပြင်ရဲ့သဒ္ဓါက အလွန် ကောင်းတယ်။ အတွင်းသဒ္ဓါကလည်း အလွန်ကောင်းတယ်။ သူ့မှာ ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ငါဆိုတဲ့အတ္တလေးက ကျန်နေသေး တယ်ဗျို့။ အဲဒီအတ္တဆိုတာ အစွဲပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအတ္တလေးကျန်နေတယ်။ အဲဒါသဒ္ဓါဂန်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အစွဲတရား အတ္တတွေ မပျောက်သေးပါဘူးဗျာ။ အဲဒါလေး သူ့ကိုယ်မှာ မနောနဲ့သူတွေ့ရတဲ့ အတွေးအာရုံတွေပေါ်မှာ မာန်ဖြစ်နေတယ်။ ဘာမာန်လဲ စိတ်မထိန်းထားနိုင်ဘူး။ လုပ်ချင်ရာ လုပ်တတ်တယ်။ အဲဒါတွေကို ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်လို့ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ အတ္တမလွတ်စေဥဉ်းဗျာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတော့ ဒိဋ္ဌိဘဲ။ ဒိဋ္ဌိမလွတ်သေးဘူးပေါ့ဗျာ။ အနာဂါန်ကျတော့ အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်မှားလေးတွေရှိတယ်။ အာရုံ(၆)ပါးပေါ်မှာ အမှတ်မှားလေးတွေရှိတယ်။ ရိုးတိုးရိတ်တိတ် အမှတ်မှားတွေဖြုတ်သွားတဲ့ အခါ ရဟန္တာလို့ခေါ်တယ်။ ဦးပဉ္စင်းကြီးကရောက်တယ်လို့ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ အခုကော အာရုံပေါ်မှာ အမှတ်သညာ တွေနဲ့မှတ်၊ အတ္တနဲ့စွဲ၊ ငါအစွဲနဲ့စွဲ၊ သညာကမှတ်၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဝါဟော ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်သနားဖို့ကောင်းလဲလို့။ လူ့ဘုံထဲရောက်လာတာ အမှန်ပဲ။ အဲ မသိတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ မပယ်တော့ မဂ်လည်းမရဘူး။ ဖိုလ်လည်းမရဘူး။ သိရင်ပယ်တယ်။ ပယ်တော့ မဂ်ရတယ်။ ဖိုလ်ရတယ်။ အဲဒါလေးတွေကို ပြန်ရမှာ။ လူ့ဘုံမှာ ဘယ်လောက်မှ မကြာပါဘူး။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးဆိုတာ စကားရေးတယ်။ ဥပမာပေါ့ဗျာ ဘာတွေလဲတော့မသိဘူး။ နတ်တွေရော တောင်ပိုင်တွေရော၊ ကွင်းပိုင်တွေပေါ့ဗျာ။ ဒါတွေပေါ့ဗျာ။ ဥစ္စာစောင့် ကိုယ့်ပစ္စည်း ကိုယ်စောင့်နေတာ။ အဲဒါ ကိုယ်ကတော့ ဆုဟောင်းမှားလာတာ သူ့ကိုယ်သူလဲမှားမှန်းသိတယ်။ အဲဥစ္စာစောင့်ကတော့ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်စောင့်တာ။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးနယ်ထဲမှာ အများကြီးဘဲ။ အပိယ်လေးဘုံမှာကတော့ ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ အပိယ် လေးဘုံဖြစ်တဲ့ အသူရကယ်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ ဒီဘုံတွေရှိပါတယ်။ အဖေတတ်လဲနဲ့ ဗိဇ္ဇိသာရမင်းကြီးကြည့်။ အဖေတတ်က ဘယ်ဘုံမှာရောက်လဲဆိုတော့ အပိယ်လေးဘုံမကဘူး။ တိုးအဝိစိ မဟာသမ္ဗုဒ္ဓနယောယူဝ အဝိစိကိုရောက် သွားတယ်ဗျာ။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကျင့်လို့ရတဲ့ပ တရားအစစ်အမှန်တွေပါဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီအစစ်အမှန် တရားတွေကို ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြစ်ရင် ခင်ဗျားတို့ ပေါ့ပေါ့ဆဆဖြစ်လိမ့်မယ်။ အာရုံ(၆)ပါးဆိုတာ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ သညာသင်္ခါရ ဥပါဒါန်ဆိုတာဖြစ်လာတယ်။ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသလဲ။ လုပ်တဲ့စရုဏအားမရှိဘူး။ လုပ်တဲ့ စရုဏအားရှိတော့ စုစရိုက်(၁၀)ပါးဆိုတာ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး။ သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများအသက် မသတ်ဘူး။ သူများသားမယားမဖျက်ဆီးဘူး။ သေရည်သေရက်မသောက်ဘူး။ မဟုတ်မမှန်တာမပြောဘူး။ ဝိကာလဘောဇနာ မစားဘူး။ တရားအားထုတ်တာဘဲ။ အဲဒီလိုတရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ ကာယ ဝစီ မနော ကံသုံးပါးစလုံးကို အနတ္တတရားကို သိအောင် ထုတ်နေတာပါ။ ဒီကံသုံးပါးစလုံးတွေတော့ခြင်း ဘာမှမရှိပါဘူး။ ကံသုံးပါးစလုံးကို မနောကံစွဲလို့ တွေးတာ။ သားအကြောင်း သမီးအကြောင်း၊ ရည်းစားအကြောင်းတွေလိုက်၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေနေတယ်။ လောကီနဲ့ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း တွေကို မနောကလက်ခံတဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒါကံခေါ်တယ်။ ဒီကံကိုမဖြစ်ပါစေနဲ့။ တိဘာက ငှက်၊ သိဘာက နာမ်၊ နှာသီးဖျားဝ မှတ်သိနေတဲ့ အာရုံခေါ်တယ်။ ရပ်သွားလို့လည်းမရဘူး။ သူ့အလိုလို အလုပ်လုပ်နေတယ်။ အဲဒါ ဖားဖိုခေါ်တယ်။ အဲဒီဖားဖို ကိုတိုးပါ။ အာရုံမှာ မနောဘဝင်အသိလေး ကပ်ထားတယ်။ အသိလေးက အဲဒီနှာသီးနှာဖျားဝမှာကပ်ထားတယ်။ ကပ်နေတဲ့

အခါမှာ အသိလေး သမာဓိခေါ်တယ်။ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးငြိမ်းတာကို သိလခေါ်တယ်။ အဲဒီလမ်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့သွား။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါ။ ကိုယ်စိတ် ကိုယ်စစ်တော့ အတ္တတွေပယ်ပြီးတော့ အနတ္တစိတ်တွေဖြစ်နေတာကိုး။ အဲဒါတရားတွေပါ။ ခင်ဗျားတို့ဝိနည်းလဲမစောင့်နိုင်ဘူး။ (၂၂၇)သွယ်လည်း မထိန်းနိုင်ဘူး။ ထိသိကို သတိထားနိုင်နေတာ။ အာရုံထိခိုင်းနေတာ။ လမ်းတိုကသွားတာ။ အဲဒီလမ်းတိုကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့မှာရှိနေတဲ့ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး၊ အတ္တတွေဖြစ်လိုက်၊ မိစ္ဆာတွေဖြစ်လိုက်၊ မိစ္ဆာအသိတွေနဲ့ယူလိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့ဒီလိုဖြစ်နေကြတယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ဆိုတာ အလုပ်လုပ်ခိုင်း တာပါ။ အလုပ်လုပ်မှ စိတ်ကိုစစ်လို့ရမယ်။ အလုပ်မလုပ်ရင် စိတ်ကိုစစ်လို့မရဘူး။ ခင်ဗျားတို့ အတ္တတွေနဲ့လှူ၊ လှူတာကတော့ ကုသိုလ်ကံ၊ မိစ္ဆာဖြစ်လိုက်၊ သမ္မာဖြစ်လိုက်၊ ဒါစာနဲ့ရေးပေးလိုက်တာ။ လှူဒါက အတ္တတွေနဲ့လှူတာ၊ အနတ္တနဲ့လှူတာမဟုတ် ဘူး။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ အိမ်မှာနေတာလည်း သားသမီး၊ သားမယားတွေနဲ့နေတဲ့အခါမှာ သမ္မာတွေနဲ့နေကြပါ။ သမ္မာတွေနဲ့ပြောကြပါ။ အဲဒါတွေဟာ မင်္ဂလာ(၃၈)ဖြာ မင်္ဂလာတရားတွေပါ။ (၃၈)ဖြာတရားအာရုံကို ယူသလဲ။ နှလုံးသားက စေတနာမှန်လို့ (၃၈)ဖြာမင်္ဂလာသုံးတာပေါ့။ လောဘစိတ်တွေ ဒေါသစိတ်တွေ မောဟစိတ်တွေ မပယ်သတ်နိုင်တော့ အပြင် ပွင့်ထွက်လာတာပေါ့ဗျာ။ အပြင်သူခိုးနဲ့ အတွင်းသူခိုး၊ အတွင်းသူခိုးက အင်မတန်ကြောက်ဖို့ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဆဲလိုက်တော့ နားကကြားတော့ ဒေါသဖြစ်တာ။ အဲဒါအတွင်းသူခိုးခေါ်တယ်။ အဲဒါမိစ္ဆာအယူတွေ ယူလိုက် တယ်။ ဘာကြောင့်ယူသလဲ။ သညာနဲ့ယူတယ်။ သညာနဲ့ယူတော့ အတ္တအစွဲဖြစ်တယ်။ သညာပေါ်မှ လိုက်စွဲရော။ ငါ့ကိုဆဲပါ လား။ ငါ့ကိုတိုင်းပါလား။ အဲဒါမှတ်တယ်။ သညာနဲ့နှလုံးသွင်းလိုက်တော့ ဒေါသတွေဖြစ်ရော။ ဒေါသဘယ်ကဖြစ်လဲ။ မနော ပါးစပ်ကတော့ မပြောသေးဘူးဗျာ။ အဲဒါအတွင်းသူခိုးခေါ်တယ်။ အပြင်ကဟာကို လက်ခံလိုက်တာ မကောင်းတာကို လက်ခံလိုက်တာ။ အဲဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သွားတတ်ဖို့လိုတယ်။ သေတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက မျက်ရည်ကျတယ်။ ဘယ်နဲ့မှမလုပ်တတ်ဘူး။ အော် ငါ့လိုသိပါစေ၊ ငါ့လိုတတ်ပါစေ၊ ငါပြောတာကို သဘောပေါက်ပါစေ။ ဒါပဲဆုတောင်းနေရတယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ ဒီအလုပ် တွေက အတ္တနဲ့အနတ္တ၊ အတ္တကိုသမ္မာနဲ့သုံး၊ အဲဒီလိုသမ္မာတွေနဲ့သုံးသွားတော့ အပြင်မှာနေတတ် ထိုင်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ထက် ကြီးသူကို ရိုသေတယ်။ ကိုယ့်ထက်တန်းတူကို ကြင်နာတယ်။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားတယ်။ ပြုတ္တစိုရ်တရားထားတယ်။ သံဝေဂတရားထားတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မာန်တွေ၊ ရာဇမာန် ခနမာန် ပစ္စည်းမာန် ဒီမာန်တွေကို ဒီအစွဲတရားတွေကို စိတ်ကမပါဘူးတဲ့။ အော် (အေး အေး အေး) အပြင်မှာစင်ကြယ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နှလုံးသားမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်ဗျာ။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာလည်း ဘဝင်က အသိကနာသီး နာဖျားမှာတင်ထားတယ်။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာက နာမ်၊ ဒါအနတ္တတရား အတ္တတရားတွေအကုန်ပြုတ်။ မိစ္ဆာတွေအကုန်ပြုတ်။ အဲဒါတွေကို သိရမယ်။ သဘောပေါက်ရမယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးတွေစစ်တတ်လာတော့ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား။ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ နံတာလည်း မမြဲပါ လား။ ထိတာလည်း မမြဲပါလား။ သိတာလည်း မမြဲပါလား။ မမြဲတော့ မစွဲဘူးဗျာ။ အစွဲနဲ့လာတယ်။ အစွဲနဲ့တော့ စိတ်သက်သာတယ်။ အေးလာတယ်ဗျာ။ အစွဲကြီးတော့ လမိုင်းတွေဖြစ်လာတော့ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း တစ်ခါတည်း အဲဒီလိုဖြစ်ကြတာဘဲဗျာ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ သင်္ခါရကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝလို ဘုရားဟောထားတယ်။ အဲဒါတွေဟာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးပါတယ်။ နှလုံးသားမှာ စေတနာတွေဖြစ်အောင် ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်မှသာ စေတနာတွေမှန်လာမယ်။ အဲဒီလိုစေတနာတွေမှန်လာသလို ကုသိုလ်တွေအများကြီးလုပ်တယ်။ အပြင်မှာ ကျွေးမွေးကြတဲ့အခါ အယုတ်အလတ်မရွေးဘူး။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အနတ္တတရားကို နှလုံးသွင်းပြီး

အနတ္တတရားကို နှလုံးသွင်းတဲ့အခါကျတော့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခရယ် အနတ္တရယ် သဘောပေါက်လာမယ်။ သဘောပေါက်တဲ့အခါ ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးက လှုပ်ရှားလာမယ်။ ဘာတွေလှုပ်ရှားလာမလဲ။ အဲဒီလှုပ်ရှားလာတဲ့ခါတ်တွေကို ကြည့်ပေတော့တဲ့။ ယိမ်းတာလည်း ဝေဒနာ၊ တွန်းတာလည်း ဝေဒနာ။ ပူတာလည်းဝေဒနာ၊ အေးတာလည်း ဝေဒနာ။ သဘောလေး သဘောလေး။ သူ့သဘောလေး သူလုပ်နေတာ။ ခုနကပြောသလို အပြင်လင် စင်ကြယ်ထားတယ်။ အတွင်းလဲစင်ကြယ် ထားတယ်။ အနုသယသုက္ခာမရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် သုက္ခာ ရှုပ်ဖောက်ပြန်နေတာကို သိရတယ်။ စိတ်ကလေးကကြည့်နေတဲ့စိတ်၊ ရုပ်တရားလှုပ်ရှားနေတာကို ကြည့်နေတဲ့အသိလေးနဲ့ရှုတတ်ပြီး ဒီလိုရှုတဲ့အခါ အော် (အေး အေး အေး) အော် (အေး အေး အေး)လေးနဲ့နေတတ်ပြီး စိတ်ကြည်နေပုံ ကြည့်လိုရတာ။ ဒါတွေက အောက်ခြေကတက်ရတာ။ အင်မတန်မှ ခက်ရာ ခက်ဆစ် တတ်ယူရတာ။ ငါလည်း မမြဲဘူး။ နင်လည်း မမြဲဘူး။ အားလုံးကို စွန့်လွှတ်သွားပြီ။ ပါရမီ(၁၀)ပါးမှာ ဥပက္ခာနဲ့ သွားတယ်။ ပြေးမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ အတ္တကသညာနဲ့ ဥပက္ခာထားတယ်။ အနတ္တကတော့ ပညာနဲ့ ဥပက္ခာထားတယ်။ သူ့နှလုံးသား မတုန်လှုပ်ဘူး။ အော် (အေး အေး အေး) ဥပက္ခာထားတယ်ဆိုတာ မင်းအယူငါမယူဘူး။ ပြောတာဆိုတာတွေ ငါလုပ်ပေးမယ်။ မင်းအယူ မင်းအကြောင်းတွေကို ငါလုပ်ဘူး။ ငါပေးလိုက်တဲ့ အသိ။ မင်းမယူတာတော့ ငါမတတ်နိုင်ဘူး။ မင်းလုပ်ချင်တာလုပ် ကောင်းပါတယ်။ အဲဒါမင်းအယူ ငါမယူဘူး။ ပင်းလိုတာ ငါဖြည့်ပေးမယ်။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး အသိချင်းမတူဘူး။ ဒါကြောင့် ဥပက္ခာတယ်လို့ပြောတာ။ မင်းအယူနဲ့ငါ့အယူမတူတဲ့အတွက်ကြောင့် ဥပက္ခာတာ ဒီသဘောလေးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြောမှားဆိုမှားလေးရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ ခန္ဓာအသိနဲ့ပြောတာ။ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး။ အာဟာရသိဒ္ဓိ၊ ကာယသိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး ရှိတယ်။ ဒီလိုဆို သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးရှိတာပေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ဒါသဘောပြောတာ။ သဘောလေးသာနာလိုက်။ သူ့မှာ အခြေအရံ တွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေက ဒကာ ဒကာမတွေ သူ့ကိုယုံကြည်လာပြီး သွားစမ်းလို့မရဘူး။ သွားပြောလို့မရဘူး။ သူ့အကြောင်းနဲ့ သူ့ကိုစွန့် သူ့အာရုံနဲ့ သူ့အသိနဲ့လာတာ။ ဒါကိုတွေ့ကြည့်။ ဒီလို စာမတတ်ပေမတတ် လူနာမည်က မြမောင်၊ မြိုင်မာလာ(၂)လမ်းနေတယ်။ သူလုပ်တာကို တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေသိပါတယ်။ မသိတဲ့သူ မသိပါဘူး။ အဲဒီလို မြောင်းမြမြို့မှာ ဒီလိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့တာသာဝေဖန်ကြည့်။ သာသနာဆိုတာ ခင်ဗျားတို့လက်ထဲမှာရှိတာ။ ခင်ဗျားတို့ပတ္တိကာမတွေ မြောက်များစွာရှိတာ။ ဝတ္ထုကာမတွေရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီရဟန်းကြီးကို စေတနာရှိလို့လာလျှောက်။ ဒီရဟန်းကြီးကို စေတနာ မရှိဘူး။ ရဟန်းကြီးကလည်း စာရိတ္တတွေပျက်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို ခေါ်လို့တောင်မလာဘူး။ ခင်ဗျားတို့ သာသနာဘဲ ကိုယ်ရတဲ့ ပတ္တမြားတုံးကြီးကို အလကားမဖြစ်စေနဲ့။ ရသွားတံပ ပတ္တမြားကြီး အလကားမဖြစ်စေနဲ့နော်။ ဒီရသွားတဲ့ပတ္တမြား တုံးကြီးကိုပိုက်ပြီးတော့ ဘယ်သူရိုက်ရိုက် ဘယ်သူဆဲဆဲ သည်းခံ။ ခင်ဗျားတို့ရသွားတဲ့ မျိုးစေ့လေးသိမ်းထား။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်နဲ့။ အမေလို အောက်မေ့လို့ပြော။ အဖေလို အောက်မေ့လို့ပြောတာ။ အစ်ကိုလိုအောက်မေ့လို့ပြောတာ။ အစ်မကြီးလို အောက်မေ့လို့ပြော။ ဦးပဏ္ဍိတလည်း သွားရတော့မယ်။ အဲဒါကိုမှတ်ပါ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် အော် (အေး အေး အေး) သူ့သွားမစွဲနဲ့။ သူက အနတ္တဖြစ်နေတာ။ အတ္တမဟုတ်ဘူးနော်။ ဘယ်သူသိမလဲ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှိုနေကြပါ။ သိုက်တွေလည်းရှိတယ်။ ခါတ်တွေလည်းရှိတယ်။ နတ်တွေလည်းရှိတယ်။ ဒါတွေရှိတယ်။ ခါတ်အောင်လို့ နတ်ကလာတာ သိုက်ကလာတာ ဒါတွေ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီသနာသနာဟာ ဘာနဲ့မှ မတူပါဘူး။ လမ်းပေါ်က ကျောက်ခဲလည်း ဦးပဏ္ဍိတ ကောက်တယ်။ မြောင်းထဲကကျောက်ခဲလည်း သူကောက်တယ်။ အဲဒီနှစ်ခုဘာလဲ။ ဒကာ ဒကာမတွေလာလျှောက်တဲ့ ပရိတ်သတ်များ သူတို့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့လာလျှောက်တာ။ ရုပ်ရှိတယ်။ နာမ်ရှိတယ်။ နာမ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မလျှူနိုင်ဘူး။ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ(၃)ပါးလုံးနဲ့ ခင်ဗျားတို့လျှူနိုင်တယ်။ သူတို့ကမလျှူနိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့်

ဦးပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ ဝါရမိတွေကိုဖြည့်မယ်လို့ နာမ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ကြွေးကြော်ထားတာ။ အဲဒါ အတိတ်ကသမိုင်း။ ဒီပစ္စုပ္ပန်က လာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ အဲဒါကို ဆွေတော်ပေါင်း မျိုးတော်ပေါင်းလို့ခေါ်တာ။ ဒါလေးတွေ သတိထားခင်ဗျားတို့ လက်ထဲမှာ ပတ္တမြားတုံးလေး တွေရထားတာ။ ရတဲ့သူရနေပြီ။ သူများကို တောင်ပြော မြောက်ပြောတွေလျှောက်မယ့်နဲ့။ ကိုယ့်မျက်စေ့နဲ့မြင်မှ အော် (အေး အေး အေး) အော် (အေး အေး အေး) ဒီလိုနေတတ်အောင်နေပါ။ အသိလေးနှလုံးသွင်း ထားပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီခန္ဓာကိုယ်က စွန့်ပစ်ရမယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဖြစ်ရင် ပျက်ရမှာဘဲ။ မပျက်ခင်မှာ မအိုခင် မနာခင် မသေခင် မှာ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေနဲ့ တွေ့ရက်သားနဲ့ အပေါင်းအသင်းမှားသွားရင် ပျက်သွားတတ်တယ်။ အပေါင်းအသင်းမှားရင် ပျက်တတ်တယ်။ သဘောလေးသာနာလိုက်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ရတဲ့ဟာ ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်ပိုင်ထား။ ဘယ်သူလာခဲခဲ ဘယ်သူလာရိုက်ရိုက် သည်းခံပါ။ ဝိသုဒ္ဓိစင်ကြယ်တဲ့ သီလက အပါယ်ပိတ်တဲ့သီလ။ အတွင်းသီလလို့ခေါ်တယ်။ ဒီသီလကို ရအောင်ကြိုးစား။ အဲဒီလို ဒါနမျိုးစေ့လေးဟာ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့သူကို လှူမိရင် ခင်ဗျားလည်း လွတ်မှာပဲ။ အဲဒါလေးကို မှတ်ထား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကစာမတတ်လို့ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ သံဃာများလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို သွားလှူမိရင် ခင်ဗျား သီလာ လိမ့်မယ်။ သိကိုလာလိမ့်မယ်။ စိတ်ကြည်လာလိမ့်မယ်။ စာမတတ်ဘူး။ စိတ်ကြည်လာတာ အဲဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီး တယ်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုမနိုင်ရင် ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်ပါ။ စမ်းသပ်ပါ။ ဒါလေးတွေ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီတော့ သီလဝိသုဒ္ဓိဆိုတာ စင်ကြယ်အောင်။ သီလဝိသုဒ္ဓိကို အဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ အာရုံ(၆)ပါ။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးမှာ သီလဝိသုဒ္ဓိနဲ့ ဆေးကြောပါ။ အာရုံပေါ်မှာ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများပါ။ သံဝေဂတရား ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဗြဟ္မစိုတရား သံဝေဂဆိုတာဘာလဲ။ အော် ငါ့အဖေတွေ ငါ့အမေတွေသေပြီ။ ငါတို့ရဲ့ ကရင် ဗမာ အဓိကရုဏ်းဖြစ်တော့ သရက်ကုန်းကနေပြေးလာတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး။ သေပြီ။ အာရုံတော့ ပြန်ကြည့်တာ ဟာ ဘုရား ဘုရား အာရုံတော့ကိုးဗျို့။ သမာဓိအား ဘယ်လောက် ကောင်းသလဲတော့မသိဘူး။ ဒီလိုအာရုံတွေရလို့ ခင်ဗျားတို့ပြန်ပြောတာ။ လိမ်ပြောရင် အဝိစိရောက်သွားမယ်။ ဟာ အဲဒီတော့မှ ဝတ်ချင်တဲ့စိတ်၊ စားချင်တဲ့စိတ်၊ အိပ်ချင်တဲ့စိတ် ခေါင်းပါးလာမယ်။ စားချင်တဲ့လောဘလည်း မစားချင်တော့ဘူး။ ခေါ်သန့်လည်း မပြောချင်တော့ဘူး။ မနောက်ခေါင်းပါးလာတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သွေးသားပြောင်းရင် စိတ်ပြောင်းလာတယ်။ ဒါလေးတွေ သိပ် အရေးကြီးပါတယ်။ အော် (အေး အေး အေး) အဲဒါ သံဝေဂပဲဗျို့။ ဦးခေါင်းတွေပြတ် သေလိုသေ၊ မျက်လုံးတွေပြူးသေလိုသေ အဲဒါတာဝနာပေးဗျာ။ သူ့ဟာသူ ရုပ်ရှင်ကြည့်သလို ကြည့်နေတယ်။ အော် (အေး အေး အေး) ဒါတွေသာမတွေ့ရင် ခင်ဗျားတို့ လိုပဲဖြစ်ကုန်မှာပေါ့။ ဒီသမာဓိဟာ ပညာသမာဓိခေါ်တယ်။ ဘာဝနာသမာဓိခေါ်တယ်။ အဲဒါနဲ့ကြည့်တာ။ အဲဒါနဲ့ကြည့်မှ စားချင်တဲ့စိတ်လည်းခေါင်းပါးလာပြီ။ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်လည်းခေါင်းပါးလာပြီ။ လိုချင်တဲ့စိတ်လည်း ခေါင်းပါးသွားပြီ။ လှပချင်တဲ့ စိတ် ခေါင်းပါးသွားပြီ။ အဲဒီတော့ အစားမှာလည်းကြည့်ပါ။ ဒါတွေဟာ သိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါတွေဟာ အမေလို အဖေလို အစ်ကိုလို အောက်မေ့လို့ ဟောပြောပြတာပါ။ သံဝေဂတရား၊ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုတာ သူ့အစ လူ့ဘဝမှာ သူ့သမ္မာန်ခတ် လာတယ်။ ရဲထဲမှာလည်း လုပ်လာတယ်။ ထောင်ဝါဒါလည်း လုပ်လာတယ်။ အမျိုးမျိုးလုပ်လာတယ်။ မကောင်းတာလည်း လုပ်လာတယ်။ မကောင်းတာတွေက များပါတယ်။ ထိပေါက်လာလည်း ဘုန်းကြီးလည်းမလှူဘူး။ နောက်ဆုံး ကုန်းကောက်စရာ မရှိအောင် လောကီကို အားကိုးစရာမရှိအောင် သူဖြစ်သွားတယ်။ သူ့ဘဝဟာ အခုမှ ဦးပုဂ္ဂိုလ် ဆိုပြီးတော့ ဆွေမျိုးတွေကလည်းလာတယ်။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်းလာတယ်။ ဟိုကလည်းလာတယ်။ ဒီကလည်း လာတယ်။ အခုတော့ လာကြပြီဗျို့။ ဟိုတုန်းကဘဝက ဦးမြမောင် ကလည်းမကောင်းဘူး။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ အမြီးကျက် အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက် ခေါင်းစား။ သူကလည်းမကောင်းတာ ဘယ်တော့ကောင်းစဉ်မှာလဲ။ ဘာမှရှာလို့မရဘူး။

ဆေးလိပ်တိုတောင်မရဘူး။ ဒီလိုဒုက္ခတွေကို လူတဝှား အမျိုးမျိုးခံရတဲ့ဒီရဟန်းက စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အောက်သက်က ကျလာတာ ဟိုအောက်သက်ကကိုးစပြီး ကျလာတာ။ ဟောဒါ ခုံဖိနပ်ဗျာ။ ဟောဒါ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်။ အဲဒါ သညာကမှတ်တာပေါ့ဗျာ။ ခုံဖိနပ်တော့မခိုးဘူး။ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်တော့ခိုးတာ။ အဲဒါကြောင့် သညာကြောင့် ဥပါဒါနိဖြစ်တယ်။ အဲဒါမိစ္ဆာအယူတွေဗျာ။ ဒီလိုမသိလိုလုပ်ခဲ့မိတာ ဒီလိုမသိလို ခိုးမိခဲ့တာ။ ဒီလိုမသိလို ပြောမိခဲ့တာ။ အခုတော့ လောကီမှာ အားကိုးစရာမရှိလောက်အောင် ဆင်းရဲမှု တောထဲထွက် တရားကျင့်တာ။ အားကိုးစရာရှိရင် မထွက်သေးပါဘူး။ တောထဲထွက် တရားကျင့်တဲ့အခါ တစ္ဆေ သူရဲ ကြောက်တတ်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း အင်မတန်မှ ကြောက်တတ်တယ်။ ညဆိုအိပ်ရဲ ဘူး။ ကြောက်လို့။ သူကျင့်တာကတစ်ယောက်တည်းပါ။ ဘယ်သူမှလည်း အပေါင်းအသင်းမရှိတူးဗျာ။ အနားက ကရင်တွေက ထမင်းကျွေးပြီး စစ်လိုက်သေးတယ်။ သူစစ်ဆေးပြီးမှ ထမင်းကျွေးတာ။ အဲဒီလိုနဲ့ ကရင်တွေက ထမင်းကျွေးနောက်ကျတော့ ကရင်တွေက မပြန်ဘူးဗျာ။ ထိုင်ကြည့်နေတာ ဦးပဉ္စင်းက တရားပျက်လိုက်ရတယ်။ ခင်ဗျားပြန်လေ။ မဟုတ်ဘူးလေ။ ထမင်းချိုင့်လာပို့တာတဲ့။ ထမင်းချိုင့်လာပို့ရင် အဲဒီမှာတင်ထားလိုက်။ တင်ထားခဲ့ရင် ခါချဉ်တွေစားမှာပေါ့။ စားရင်လည်း စားပါစေပေါ့ဗျာ။ ပို့ပြီးပြန်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုကျင့်တဲ့ရဟန်းပါ။ အဲဒီလိုနယ်တကာလျှောက်ကျင့်နေတာ။ ကျင့်ပြီးတော့မှ ကြက်ညီနောင်ရောက်လာတာ။ ကြက်ညီနောင် ဦးအေးအေးအေးအေး တိုက်ထဲကိုရောက်လာတာ အဲဒီကနေ ဒီကိုရောက်လာတာ။ ဒါလည်းကျင့်နေတာပဲ။ အခုလည်းကျင့်နေဆဲ။ ကျင့်ဆဲ ကျင့်လတ္တံ့၊ သွားဆဲ သွားလတ္တံ့၊ ရောက်ဆဲ ရောက်လတ္တံ့၊ ဒီလိုအာရုံနဲ့ နေတာပါ။ ဒါကြောင့် အော် (အေး အေး အေး) အဲဒီလိုအာရုံတွေ သမာပိကောင်းမှသာလျှင် အမြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ နှလုံးသားလေးကလည်း ငြိမ်နေတယ်ဗျို့။ အပြင်မှလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အမြင်ကအာရုံ မိစ္ဆာတွေပယ်ပြီး သမ္မာကိုယူတယ်။ ခန္ဓာမှာက အတွေးစိတ်တွေခေါင်းပါးပြီး အတွင်းမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှလည်း စင်ကြယ်တယ်။ အဲဒီ(၂)ခုစင်ကြယ်မှ ခင်ဗျားအာရုံပယ်လို့ရတာ။ ခင်ဗျားအဲဒါတွေက သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီတရားတွေဟာ ဆရာတော် သံဃာတွေတွေမှာ မူတည်တယ်။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဥပမာ အဝိဇ္ဇာနဲ့ အာရုံ(၆)ပါး ပေါင်းနေတယ်။ အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးကို ငါးပါးကိုပယ်လိုက်။ ဘာတွေပယ်ရမလဲ။ ပျက်စိတ်ခါး၊ နားတံခါး၊ နှာခေါင်းတံခါး၊ လျှာတံခါး အဲဒါတွေပယ်။ ကိလေသာကိုသတ် ကိလေသာသတ်မှ တဏှာရပ်မယ်။ ဒါအရှင်ဘုရားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ခုနက ဦးပဉ္စင်းကတော့ပြောပြီ။ သံဃိကကို လှူပါ။ သံဃိကကိုလှူမှသာလျှင် ဒကာမတွေရဲ့စေတနာမှန်လာမယ်။ စေတနာမှန်မှ ဝိသုဒ္ဓိသီလဖြစ်လာမယ်။ ဝိသုဒ္ဓိသီလဖြစ်မှ လှူလိုက်တဲ့ဒါနက (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို လှူလိုက်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားလှူတတ်ပြီး (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို တပါတည်း တစ်ခါတည်းလှူငှားပါ။ ဆက်မလှူရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သံဃိက တွေကို ကပ်ပါ။ ငါ့ကိုမကပ်နဲ့ ပြန်တော့။ သံဃိကကိုကပ်လိုက်။ စေတနာမှန်အောင် ဒီကနေပြောပေးတယ်။ ဒါကြောင့် အော် (အေး အေး အေး) ဓါတ်တွေကလည်းလာပြီ၊ သိုက်တွေကလည်းလာပြီ၊ သိုက်တွေကလည်းလှူတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ကုန်ပြီ။ သညာနဲ့မနေနဲ့ ပညာနဲ့နေ။ ကိုယ့်လင်သားပြောတာကိုနားထောင်၊ လင်သားဆဲတာလည်း ငွေမယူနဲ့၊ လင့်ဝတ် ကျေပြန်ရင် ပြီးပြီ။ ကိုယ်ယူမိပြီ။ ယူပြီးရင်တော့ သေတဲ့အထိပေါင်း။ အင်မတန်မှထူးပါတယ်။ ကာမဝဋ်တွေ ဒီဘဝလွတ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်။ ကာမဝဋ်တွေကို သမ္မာနဲ့ကြည့်ပါ။ မိစ္ဆာနဲ့မကြည့်ပါနဲ့။ ဝိဘာဂဝဋ် လွတ်လိမ့်မယ်။ နင်ခံနေရတဲ့ဝဋ် လွတ်လိမ့် မယ်။ အဲဘဝတွေမှာလည်း ဒီဝဋ်တွေ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဂဝဋ်၊ ဝဋ်(၃)ပါးလွတ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်တော့လွတ်မလဲ။ နင့်စိတ်ကို ထိန်းတတ်မှ လွတ်မယ်။ နင့်စိတ်ကို ထိန်းတတ်ဖို့လိုတယ်။ နင့်စိတ်ကို ဘာနဲ့ထိန်းမလဲ။ အနတ္တနဲ့ထိန်း၊ အနတ္တနဲ့မထိန်းတတ်ရင် သမ္မာကံလေးနဲ့ထိန်း။ အော် ဟုတ်ကဲ့ ကိုယ်သမီးပြောလည်း အော် (အေး အေး

အေး) မိတ္တူအတ္ထုနဲ့ ငါ့သမီးလို့ သွားမလုပ်လိုက်နဲ့။ ငါမပြုတ်တာ အတ္ထုလို့ ခေါ်တယ်။ ငါ့ပစ္စည်း၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့ရေနံဆီ၊
ငါ့သမီး၊ ငါ့မယား၊ ငါတတ်ပြီ ငါတတ်လို့ရှိရင် အတ္ထုဖြစ်သွားပြီ။ အတ္ထုဖြစ်ရင် လောဘ ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ
မနောမှာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါလောက်ဆို သဘောပေါက်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု.....သာဓု.....သာဓု)

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ ၂၃၊ အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၂၊ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၅)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၁၅)

ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဆရာတော်တွေ၊ သမတော်တွေ၊ ရှင်သာမဏေတွေအားလုံး တပည့်တော်က စာမတတ်တဲ့အတွက် ကြောင့် ပညတ်နဲ့ ပရမတ်နှစ်ခုစပ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ပညတ်နယ်မှာ အသိတရားများဟောပြောတဲ့ အခါမှာ အမှားအယွင်းများရှိလို့ရင် တပည့်တော်က ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ သမတော်ကြီးတွေ၊ သံဃာတော်တွေ၊ ကိုရင်လေးတွေကအစ တပည့်တော်က တောင်းပန်တယ်။ စာမတတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီး တဲ့။ ဝါကလည်း ဘယ်လောက်မှမရှိပါဘူးတဲ့နော်။ နောက် ဒကာ၊ ဒကာမများ၊ တရားနာပရိတ်သတ် များကိုလည်း ကိုယ့်အဖေလို၊ ကိုယ့်အမေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုလို အသိတရားများကိုပြောပြတာပါတဲ့။ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူးတဲ့။ အားလုံးကို ဦးဇင်း က တောင်းပန်ပါတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ပညတ်တရား နဲ့ ပရမတ်တရား ဒါစာရေးထားတယ်။ ဒါ ပညတ်တဲ့ ဒါ ပရမတ်တဲ့။ စာအရ အသိလေးပြောတာပါဗျာ။ သံသရာဘယ်ကစလည်းတဲ့။ ခန္ဓာကစတယ်တဲ့။ သံသရာဘယ်ကစလို့လည်သလဲ။ ခန္ဓာကစလို့လည် တယ်တဲ့။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲတဲ့။ ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ်တဲ့။ လည်တာနဲ့ ပြတ်တာ ဘာကြောင့် ဖြစ်တာလည်းတဲ့။ ဘာကြောင့်လည်သလဲတဲ့။ သံသရာဘာကြောင့်လည်ရသလဲတဲ့။ ယခုဘဝ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့်လေးနော်။ ရှေ့လည်း မမျှော်နဲ့၊ နောက်လည်း မတွေးနဲ့။ တည့်တည့်လေးဟောလိုက်တာ မြင်လိုက်တော့သိတယ်။ အဲ့ဒီအသိစိတ်ကလေးကို ဟောပြော။ ကိုယ့်နားလေးကကြားတယ်။ နားက ကြားတော့ သိတယ်။ သိစိတ်ကလေးကိုဟောပြော။ သဘောလေးနဲ့သာနာ။ အဲ့ဒီတော့ သံသရာ ဘယ်ကစလို့လည်သလဲဆိုတော့ ခန္ဓာကစတယ်တဲ့။ ခန္ဓာကစလို့လည်ရပါတယ်တဲ့။ ဘာကြောင့်လည် ရသလဲတဲ့။ အဲ့ဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း အမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ အဲ့ဒါ သစ္စာလေးပါးဗျို။ အဲ့ဒီတော့ ဒီသစ္စာလေးပါးကို သဘော လေးနဲ့ ဦးဇင်း က ပြောပြပါမယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ ဒါ ဘုရားဟောအရ ဪ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ အဲ့ဒီတော့ ဦးဇင်း တို့မှာရှိတဲ့ ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိဘာဝဝဋ် ဒါစာရေးထားတယ်။ ဒီကိလေသာဝဋ်ဟာ ဦးဇင်း တို့ ရုပ်တရားလို့ခေါ်တယ်။ ဒုက္ခသစ္စာလို့ လည်း ခေါ်လိမ့်မှာပေါ့ဗျာ။ ကိလေသာဝဋ်ကို ရုပ်တရားခေါ်တယ်။ ဝဋ်ကြီးရနေတယ်နော်။ အဲ့ဒီဝဋ်ကြီး ကိုသိဖို့လိုတယ်။ အဲ့ဒီတော့ မသိတာနဲ့ မရှိတာ မရှိတာက ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာက အခက်ဆုံး။ အဲ့ဒါရုပ်တရား။ အဲ့ဒီရုပ်တရားမှာ တဏှာရှိတယ်။ အဲ့ဒီရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဝေဒနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ အာလောကောဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဉာဏဉာဏ်၊ ဒါစာရေးထားတယ်။ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိ

တယ်တဲ့။ ကပ်နေတယ်တဲ့။ ကိလေသာမှာ တဏှာလေးရဲ့ သဘောလေးကိုပြောပြမယ်။ ကိလေသာရဲ့ သဘောလေးကိုလည်းပြောပြမယ်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီတဏှာဟာ တဏှာလေးရဲ့ ဘယ်လိုလဲ။ ဥပမာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို ရှေ့မှာချထားလိုက်တယ်။ လူတစ်ယောက်က ရိုက်ချိုးလိုက်တယ်။ ပစ္စည်းကလည်း တန်ဖိုးအလွန်ရှိတဲ့ပစ္စည်း။ အဲ့လိုရိုက်ချိုးလိုက်တော့ ဟာ တောက် တက်ခေါက်တယ် ဗျို့။ ဘာပြုလို့လည်း ပစ္စည်းစွဲတာက တဏှာခေါ်တယ်။ အဲ့ဒါတဏှာ။ အဲ တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ် တယ်နော်။ ဒေါသဖြစ်ရင် သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်နိုင်ပါ့မလားတဲ့။ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်တော့ ခန္ဓာမှာလည်း မစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာလည်း မစင်ကြယ်ဘူး။ အပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဒါ ဉာဏ်စခန်းတွေ ခေါ်တယ်။ ဂန္ထိရဉာဏ်တွေခေါ်တယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ဦးဖင်း က ဒါ နောက်ဆုံးညကို သေချာ လေးပြောပြမယ်။ ကိလေသာမှာ တဏှာရှိတယ်။ ခုနက ပစ္စည်းကို ရိုက်ချိုးလိုက်တယ်။ ပိုင်ရှင်က ဒေါသဖြစ်တယ်ဗျို့။ ဒေါသဖြစ်တော့ အဲ့ဒီအာရုံမှာ စက္ခုအာရုံမှာ ဒီအာရုံမှာ သူမမှတ်ဘူးလား။ မှတ်တာပေါ့။ မှတ်တာက သညာနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဒီပစ္စည်းတစ်ခုကို သူမှတ်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဪ ဝိပစ္စည်းရိုက်ချိုးလိုက်ပါလား။ တန်ဖိုးက တစ်သိန်းလောက်တန်တယ်။ အခုကျိုးသွားပြီ။ ဒေါသ ဖြစ်တာပေါ့။ အဲ့ မှန်တယ်ဗျို့။ အတ္တနယ်ကတော့ မှန်တယ်ဗျို့။ တဏှာကိုလုပ်စားတဲ့အတ္တနယ်ကတော့ မှန်တယ်ဗျို့။ အနတ္တနယ်ကတော့ သဘောပဲတဲ့။ ဪ အနတ္တ မြင်တာလည်း မမြဲဘူး။ ကြားတာလည်း မမြဲဘူး။ နံတာလည်း မမြဲဘူး။ စားတာလည်း မမြဲဘူး။ ထိတာလည်း မမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ မမြဲတော့ မစွဲဘူးဗျို့။ ဥပါဒါန်မဖြစ်ဘူးဗျို့။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ဥပါဒါန်အကြောင်းလေးကို ထုတ် ထုတ်ပြသွားတာ။ ဥပါဒါန်ဟာ သံသရာလည်တယ်။ ဥပါဒါန်ဟာ ကံလို့ခေါ်တယ်။ ဘယ်ကံလည်း။ မနောကံ။ အဲ့ဒီကံဟာ သံသရာကို ဖြတ်ခြင်းတရားခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အတ္တကနေပြီးတော့ အနတ္တကိုပြောင်းယူလိုက်တယ်။ အသိတစ်လုံး အမြတ်ဆုံးတဲ့နော်။ အသိလေးကိုယူထားလိုက်တယ်။ အေးကွယ်၊ မတော်တဆဖြစ်သွားတာပါ။ အေးကွယ် ဘယ်လိုမှမအောက်မေ့ပါဘူးမောင်ရင်ရယ်။ ဆုံးရှုံးပါစေ။ ဟော ပိုင်ရှင်က တောင်းပန်တယ်ဗျို့။ အဲ့ဒါတွေ့တောင်ကြည့်ပါတော့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့စိတ် ခင်ဗျားတို့စစ်။ တရားဟာ ခန္ဓာမှာရှိတယ်။ ခန္ဓာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝိပဿနာရှိတယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အမှန်ကတော့ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ စာရှိလို့ ခန္ဓာသိကိုကျင့်လို့၊ ကြံလို့၊ သိလို့ သဘောကို ပြောပြတာနော်။ ဒီစာသားမရှိရင် ပြောလို့မရဘူးဗျို့။ လက်ပိုက်နေရမယ်။ အဲ့ဒီတော့ စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့က

သာတယ်တဲ့။ အဲ့ဒါ ကိလေသာနဲ့တဏှာ ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီရုပ်တရားကနေပြီးတော့ တဏှာနဲ့တွဲနေတော့ သူမသိဘူး။ ကံသာသိတယ်။ ဉာဏ်က မသိဘူးဗျ။ အဲ့ဒီတော့ ဥပမာလေးပြောရမယ်ဆိုရင် ရုပ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ နာမ်မှာလည်း တဏှာရှိတယ်။ သဘောလေးနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီရုပ်မှာ တဏှာ ဆိုတော့ ဦးစင်း ရဲ့ အဖေနာမည်က ဦးချီတိုး တဲ့ မှတ်ထား။ အဖေနာမည်က ဒေါ်အုန်းမေ တဲ့။ တစ်ရွာ တစ်ကျေးမှာနေကြတယ်တဲ့။ တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာနေကြတဲ့အခါမှာ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်နဲ့ လာပြီးတော့ တွေ့ဆုံကြပါတယ်တဲ့။ အလုပ်တွေ လာလုပ်ကြပါတယ်တဲ့။ အဲ့ဒီအခါမှာ ဦးချီတိုး က ဒေါ်အုန်းမေ ရဲ့ ရုပ်ရည်ရူပကာကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မျက်လုံးလေးကလည်း အလွန်ကောင်း၊ နှာတံလေးကလည်း အလွန်ကောင်း၊ အသားအရေလေးကလည်း အလွန်ချော။ အဲ့ဒါကြည့်တော့ လည်း ပြုံးပြုံးပါလား။ အဲ ဦးချီတိုးကြီး က အဲ့ဒီရူပကာ အာရုံကို သာယာတာမျိုး။ အဲ့ဒါ တဏှာပဲဗျို့။ တဏှာနဲ့ အိမ်ဆောက်တော့မယ်။ အား အဲ့ဒီ ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်း ဦးချီတိုး က သူ့ရှေ့မှာ အလုပ် အကိုင်အကြံအစည်တွေအမျိုးမျိုးလုပ်ပြတယ်။ လုပ်ပြတော့ ဩော် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ငါ့တစ်သက်လုံး လုပ်ကျွေးမှာပဲ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အလုပ်အကိုင်သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဒေါ်အုန်းမေ ဟာ စဉ်းစားတယ်၊ တွေးတောတယ်။ ဟာ သူ့ယူရင်တော့ ငါကောင်းမှာပဲ။ ဟော တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာ ဘာလည်း အာရုံ ကြောင့် တဏှာ အဲ သညာဗျ။ သညာဆိုတာ အမှတ်ခေါ်တယ်။ အဲ့ဒီတော့ မိရိုးဖလာရဲ့အမှတ်တွေ နော်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲ့ဒီအမှတ်တွေကနေ ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးသွားတာပါပဲ။ ဟာ ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်း ပြုံးပြုံး၊ ဦးချီတိုး ကလည်း ပြုံးပြုံးနဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ ညားတာပါပဲဗျာ။ ဟော တဏှာ နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ အိမ်ဆောက်လိုက်တဲ့ကိလေသာရုပ်တရားဖြစ်တယ်ဗျို့။ အဲ့ဒါ ဦးမြမောင် ပါပဲ။ အဲ့ဒါ ဦးမြမောင် ခေါ် ဦးပဏ္ဍိတ ပါပဲနော်။ အဲ့ဒီတော့ ဦးမြမောင် ဟာလည်း ဘဝအနန္တက ဘဝတွေ တစ်ဘဝကနေ တစ်ဘဝ ဒီကံမပြတ်ခဲ့ဘူး။ ဒီတဏှာက မပြတ်ခဲ့ဘူး။ မပြတ်ခဲ့တော့ အလွန်ကောင်းတဲ့ လူဝမ်းထဲမှာ သူကသမ္မာနဲ့လာပြီးတော့ ငါ့တော့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကုသိုလ်ကံနဲ့ ဦးချီတိုး နဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ တို့ ဝမ်းထဲမှာ ပူးစာရေးနတ်ကရေးပေးပြီး ဝင်ရတယ်ဗျို့။ ကံပဲ။ အဲ့ဒီအတိတ်က တဏှာကံကို မပြတ်လို့ ဟောဒီဘဝမှာလာပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေတည်ရပါတယ်။ အဲ့ဒီကံနှစ်ခုလည်း တဏှာနဲ့ ကိလေသာရုပ်ကို ဖြစ်ရပါတယ်ဗျာ။ အဲ့ဒီသဘော။ အဲ့ဒီတော့မှ အတိတ်ကံက တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ ပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ လာပြီးတော့ ပဋိသန္ဓေတည်ပါတယ်။ ကံကိုဗျ။ ပြတ်မှမပြတ်တာ။ လူလားမြောက်တဲ့အရွယ်လေး ကျတော့ ဖအေ၊ မအေက ဆင်းရဲနွမ်းပါးတယ်။ ဦးချီတိုး တို့ ဒေါ်အုန်းမေ တို့ရဲ့ အိမ်မဲမြို့နယ် ကျေးရွာလေးမှာ အိမ်မဲမြို့နယ်ပိုင် သရက်ကုန်းကျေးရွာလေးမှာ နေပါတယ်။ သရက်ကုန်းသီးကွင်း

လို့ခေါ်တယ်။ သရက်ကုန်းရွာလေးမှာနေတဲ့အခါမှာ တောမှာ စပါးစိုက်၊ ကောက်ရိတ်၊ ပျိုးနုတ် ဒါတွေလုပ်ကြတယ်။ ခွက်ကောက်ပါ လယ်ပိုင်လည်းမရှိဘူး။ ဥယျာဉ်လည်းမရှိဘူး။ ထမင်းတစ်လုပ် စားဖို့ဟာနော် ခန္ဓာရဲ့ဒုက္ခ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲ။ ခန္ဓာဝန်ရဲ့ဒုက္ခ အဲဒါနော်။ မသိလိုက် ဘူး။ မနက်တစ်ထပ်၊ ညတစ်ထပ် သံယောဇဉ်လေးတွေကိုနော် ဒါမီးလေးတွေပွားနေတာ။ အဲဒါလည်း စွဲလမ်းတဲ့ဥပါဒါန်တွေဗျနော်။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလဲ။ အဲဒီတော့ အဖေ၊ အမေက ကောက်ရိတ်တဲ့အခါမှာ သားဆိုတဲ့ မြမောင် က သွားပြီးတော့ ဩော် ငါ့အဖေနဲ့ အမေကို ထမင်းသွားပို့ မယ်ဆိုပြီးတော့ အိမ်မှာ ထမင်းတွေချက်၊ ရေတွေခပ်၊ ထင်းတွေ ဘာတွေခွဲ။ အဲ ထမင်းတွေထည့်ပြီး တော့ ထမင်းအုပ်ဆောင်းလေးကို အပေါ်ကအုပ်ပြီးတော့ အဖေ၊ အမေကိုသွားပို့တယ်။ ကွင်း ထဲမှာသွားပို့တဲ့အခါကျတော့ အဖေ၊ အမေက ကွင်းထဲမှာစားကြတယ်ဗျ။ စားကြတဲ့အခါမှာ သူတို့ ကောက်ရိတ်တဲ့တံစဉ်ကို တံစဉ်က အဲဒီဘေးချထားတယ်ဗျ။ အဲ မြမောင် က ဘာလုပ်လဲဆိုတော့ အဲဒီတံစဉ်ကိုပိုပြီးတော့ ကောက်သင်းကောက်တာပေါ့ဗျ။ ကောက်လို့မှမရတော့ သူများရဲ့စပါးနဲ့တွေ ကို တံစဉ်နဲ့ဖြတ်တော့တာပဲဗျ။ အဲဒါ အိန္ဒာဒါနာ သမ္မာဒိယာမိ၊ မကိုက်တော့ပါဘူး။ ဘုရားဟော တဲ့အယူဝါဒနဲ့ မြမောင် ရဲ့ စွဲလမ်းတဲ့ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံတွေဖြစ်နေတာ။ မိစ္ဆာကံတွေဖြစ်နေတာ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံတွေဖြစ်နေတာ။ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေဖြစ်နေတာ။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းသလဲ လို့နော်။ တရားရှာရင် ကိုယ်မှာရှိတယ်။ တရားရှာ ခန္ဓာမှာ ဉာစိုက်။ ဉာဏ်နဲ့ လာဟောနေတဲ့တရား တွေ ကံနဲ့ထိုးထိုးပြနေတာ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ မြမောင် က ကောက်သင်းကောက်လို့ မရတော့ အဖေဆီက တံစဉ်နဲ့ရိတ်တော့တာပဲဗျ။ ရိတ်ပြီးတော့ သူထမင်းပို့တဲ့တောင်းထဲမှာ အကုန် လုံး စပါးနဲ့ဆိုတော့ အဖျားလေးတွေရိတ်သွားတော့ အများကြီးပါတာပေါ့ဗျ။ အဖေ၊ အမေတွေလည်း စားပြီးရော စပါးနဲ့တွေကို တောင်းထဲမှာအုပ်တာပဲဗျ။ စားတဲ့ခွက်တွေ ဘာတွေကိုလည်းအုပ်၊ ပုဆိုး လေးနဲ့လည်းအုပ်၊ လယ်ပိုင်ရှင်သိမှာစိုးလို့။ ဒီသညာပဲဗျ။ ဒီသညာအမှတ်က ဒုက္ခပေးသွားတာနော်။ ဒီပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ တည့်တည့်လေးမှာ အမှတ်။ ဒါအဖေ၊ ဒါအမေ အမှတ် မိရိုးဖလာရဲ့အယူတွေ၊ သဘောတွေ၊ သဘောတွေကိုနာကြ။ အဲဒီတော့ မြမောင် ဟာ စပါးနဲ့တွေကို တောင်းထဲမှာအုပ်ပြီးတော့ ဒါခိုးတာပေါ့ဗျ။ သူများပစ္စည်းယူတာ။ စွဲလို့ယူတာပေါ့ဗျ။ ဒါ ဥပါဒါန် ကံခေါ်တယ်။ မှတ်ထားဦး။ အဲဒါ သံသရာလည်တာ။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ စက္ခုနဲ့မနော၊ နားနဲ့ မနော၊ နှာခေါင်းနဲ့ မနော၊ ဇိဝှါနဲ့ မနော။ အဲဒါ ဉာဏ်လေးနဲ့သုံး၊ ကံနဲ့သုံးရင်တော့လည်မှာပဲ။ သီလဆိုတာ အင်မတန် အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီလိုသီလမျိုးက သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတီသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊

အရိယတသစ္စာ၊ အရိယာထသစ္စာခေါ်တယ်။ ဉာဏ် ဉာဏ်၊ ဂမ္ဘီရဉာဏ်။ အဲ အရိယထ သစ္စာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကိုဟောနေတာ။ ဒီလိုစပါးနဲ့တွေ့ကိုရိတ်ပြီးတော့ တောင်းလေးနဲ့အုပ်ပြီးတော့ အိမ်ပြန် သွားတာပဲဗျို့။ အဲ အိမ်ပြန်သွားပြီးတော့ လမ်းမှာ ဟိုကြည့်၊ ဒီကြည့်နဲ့ ပိုင်ရှင်များတွေဦးမလားလို့။ ကိုယ်မှ မမှန်တော့ ချောင်ချိုချောင်ကြားကပြန်ရတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ကံတွေနော်။ အဲဒီတော့ ဒါတွေ ကို သူ့အိမ်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ အဲဒီဟာတွေကို ရေအိုးစင်အောက်မှာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းနဲ့ မွှေတော့တာပဲဗျာ။ အာ စပါးသီးတွေပြုတ်ကျပြီးတော့ တစ်ပြည်က နှစ်ပြည်၊ နှစ်ပြည်က သုံးပြည်။ ဝမ်းကိုသာနေတာ။ သောမနဿစိတ်ကို ချမ်းသာနေတာပဲ။ တဏှာနဲ့ချမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေးခေါ်တယ် ဗျို့။ တဏှာနဲ့ချမ်းသာတဲ့စိတ်အကြောင်းကိုပြောတာ။ စိတ်အကြောင်းလေးကိုပြောပြနေတာ။ တဏှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ စိတ်ကလေးချမ်းသာတာပေါ့။ စပါးလေး ၄-၅ ပြည်ရရော အဲဒီသရက်ကုန်းဈေး ထဲမှာ သွားပြီးတော့ တရုတ်ဆိုင် ကျင်မကွီ တဲ့။ အဲဒီဆိုင်မှာ စပါးနဲ့သွားပြီးတော့ လဲတော့တာပဲဗျို့။ အဲ ဘာတွေရလာလဲ။ ကြံသကာလေးတွေရလာတယ်။ မြေပဲစေ့တွေရလာတယ်။ ပိုက်ဆံလေးတွေ ၃ ပဲရလာတယ်။ ၁၀ ပြားရလာတယ်။ တမတ်ရလာတယ်။ အဲဒီလိုရလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကလေး က ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ။ ဟာ သိပ်ဝမ်းသာတာပေါ့ဗျာ။ နောက်ဒါမျိုးလိုချင်တာပေါ့။ သူပိုက်ဆံရတာကို ပိုက်ဆံရတော့ ဘာလုပ်လဲ။ ခိုးထိုးတယ်။ ကျောက်အန်ခိုးပေါက်တယ်။ ဂျင်တွေပေါက်တယ်။ ဟာ သူကလည်း ဆော့တာပဲ။ သူကသိမှမသိတာကိုဗျ။ အဲဒီလိုလုပ်ပါတယ်။ အဲဒါတောင် ဘုရားကဟော ပါတယ်။ သူများအသတ်မသတ်နဲ့၊ သူများပစ္စည်းမခိုးနဲ့၊ သူများသားမယားမဖျက်ဆီးနဲ့။ အဲဒါတွေ ကာယကံ၊ ကာယကံဆိုတာ ခုနက တံစဉ်ကိုကိုင်ပြီးရိတ်တာ။ အဲဒါ ကာယကံခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကာယကံမှာ အာရုံကိုသတ်လို့ ဥပါဒါန်တွေဖြစ်တော့ မိစ္ဆာအယူတွေဖြစ်တာဗျို့။ အဲဒီတော့ စက္ခုအာရုံ အဲမနောကိုပေါင်းလိုက်တာဗျ။ အဲဒါတွေက သင်္ခါရတွေ။ သင်္ခါရတွေဖြစ်နေတာဗျို့။ စာလိုဆိုရင်တော့ အဲလိုတွေဖြစ်ပြီးတော့ သူဒါတွေ ဝမ်းသာပြီးတော့ အဖေ၊ အမေက ငါ့သားလေး ဒီလိုသူများပစ္စည်း တွေခိုးပါလား၊ လုပ်ပါလား၊ ပြုပါလား။ အဖေ အမေကမြင်ရဲ့သားနဲ့ မပြောဘူး။ သူတို့လည်းအားကျ တယ်။ ဟာ ကြည့်စမ်း အဲ ခင်ဗျား မိရိုးဖလာရဲ့အယူရဲ့ကံတွေဟာနော် သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ် နော်။ အဲဒီတော့ တဏှာနဲ့ ကိလေသာရဲ့အကြောင်းပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒီကိလေသာနဲ့ တဏှာကို တပည့်တော်သတ်ချင်တယ်ဘုရား။ ဟော ကိလေသာနဲ့ တဏှာကိုတော့ ပြောပြန်ပြီနော်။ သူသတ် ချင်သတ်တဲ့။ အေး ကိလေသာနဲ့ တဏှာကိုသတ်ချင်ရင်ကွာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိပါတယ်တဲ့။ အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါး က မင်းလက်ကလေးပိုက်တဲ့။ အာရုံ ၅ ပါး။ မျက်စိမြင်ချင်လား မမြင်ချင်ဘူး။ နာ ကြားချင်လား

မကြားချင်ဘူး။ နှာခေါင်း နံ့ချင်လား မနံ့ချင်ပါဘူး။ ဇိဝှါကလည်း စားချင်လား မစားချင်ပါဘူး။ မင်းအသားကိုထိချင်လား မထိချင်ပါဘူး။ ဟော အာရုံ ၅ ပါးကိုလည်းပယ်။ ဒါ အာရုံကိုဟောလိုက်တာ။ တစ်ခါပယ်လိုက်ဦးတဲ့။ ကံကိုပယ်လိုက်ဦးတဲ့။ ကာယကံသုံးပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်။ မိစ္ဆာအယူ၊ သက္ကာယအယူ၊ ဒိဋ္ဌိအယူပယ်လိုက်။ အတ္တအယူတွေကိုလည်း ပယ်လိုက်။ ဟော ကံသုံးပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်။ ဝစီကံ(၄)ပါးကိုလည်း ပယ်လိုက်။ ရေတောင်မသောက်တော့ဘူးဗျို့။ ခင်ဗျား ဆေးလိပ်တောင်မသောက်တော့ဘူးတွေ့လား။ သီလကိုလုပ်တော့မှာကို။ မဂ်သီလတွေလုပ်တော့မယ်။ ဆေးလိပ်နဲ့ရေတောင် မသောက်တော့ဘူး။ အုန်းမောင်းခေါက်တာတောင် ထမင်းသွားမစားတော့ဘူး။ အုန်းမောင်းအသံကို မမှတ်တော့ဘူးနော်။ မဂ်ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်ရသွားမယ်။ လမ်းနိဗ္ဗာန်ကိုသွားမယ့်လမ်း။ ခင်ဗျား ခုနက တဏှာသတ်ချင်တယ်ဆိုလို့ သတ်ပြနေပြီ။ အဲ့ဒီတော့ ၄ ပါးလည်းပယ်ပြီ။ မနော အဲ့ဒီမနောက အဆံပါတယ်ဗျို့။ အဲ့ဒီအဆံလေးပါတယ်။ မနော တော်တော်လေးအရေးကြီးတယ်။ ဘာအဆံလဲ။ ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ကုက္ကုစ္စစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ တဏှာစိတ်၊ မာနစိတ်၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်၊ ဒိဋ္ဌိသတ်လိုက်တဲ့။ ဟော ဒိဋ္ဌိသတ်လိုက်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲဘုရားတဲ့။ အေး အာရုံ ၅ ပါးကိုပယ်လိုက်ပြီးတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ဟော သဘောလေးနဲ့နာ။ အပြင်မှာ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်တွေကိုမှတ်ပြီးတော့ မနောက မယူနဲ့တော့ သဘောလေးနဲ့နာနော်။ တရား၊ တရား၊ တရားက ကိုယ်မှာရှိမယ်။ မရှိတာကို ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာက အခက်ဆုံး။ ဟော မြင်တာကိုမင်းမြင်ပြီမှလား။ မမှတ်နဲ့မြင်တဲ့အာရုံကိုမှတ်ပြီး မစွဲနဲ့။ နှလုံးမှာမယူနဲ့နော်။ အဲ့ဒီတော့ စာလိုဆိုရင်တော့ စိတ်၊ စေတသိတ်သတ်ပြီ။ စေတသိတ်လည်းသတ်ပြီ။ ဘဝင်စိတ်လည်းသတ်ပြီ။ အပြင်စိတ်လည်းသိပြီ။ ဟော ခင်ဗျားတို့ဘယ်လောက်ကောင်းလည်းနော်။ ဒါကြောင့်မို့ စာမတတ်ပေမယ့် အထင်မသေးပါနဲ့တဲ့။ စာမတတ်ပေမယ့် အထင်ငါ့ကိုလည်း မကြီးပါဘူးတဲ့။ အောက်ခြေလာပါတယ်တဲ့။ အားလုံးကန်တော့ကြပါတယ်။ ဒီဘဝနောက်ဆုံးဘဝ ပြန်မှာပဲတဲ့။ လွတ်ဖို့က ၃၁ ဘုံလွတ်ဖို့က အဲ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ အားလုံးပရိတ်သတ်တွေပေါ်မှာမူတည်တယ်။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးတွေအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ လွတ်ဖို့ခင်ဗျားတို့ စာရေးထားတယ်။ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲဗျ မောဇနဿာရ ဘာညာနဲ့ ဆရာတော်ဆီ သင်္ကန်းတောင်းတာပဲဗျို့။ တောင်းတာ သစ္စာမှန်ဖို့လိုတယ်ဗျို့။ တောင်းတာကတစ်ခြား၊ စိတ်ကတစ်မျိုးဖြစ်နေရင်တော့ ကိုယ်ခံပြီးတော့ ခုနကရေးထားတယ်။ အပါယ်လေးဘုံတဲ့။ တရားတောင်း ဘာ အဲ ပြဟော့ဘုံ

က ဘယ်လောက်၊ နတ်ဘုံက ဘယ်လောက် ဟုတ်တာပေါ့။ သိပ်မှန်တာပေါ့။ အဲဒီတော့ အပါယ်
လေးဘုံဆိုတာ စာနဲ့ရေးထားတယ်။ အသူရကယ်ဘုံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၊ ငရဲဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံနော်။ ဘယ်လောက်
ကြောက်ဖို့ကောင်းသလဲ။ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ သိတဲ့သူက ဆုတ်တော့မယ်။ ဆုတ်တော့မယ်။
ဒါနောက်ဆုံးပွဲပဲ။ ခင်ဗျားတို့နောက်လာပါဆိုတောင် မလာတော့ဘူး။ ဘယ်မှမသွားတော့ဘူး။ တော်ပြီ
တဲ့။ ဒါ ပါးစပ်ကလေးက၊ နှုတ်ကလေးရှိလို့လာခဲ့ရတယ်တဲ့။ ငါ ဂီလာနတဲ့။ အဲ ငါ့မှာလည်း ရုပ်ဒုက္ခဟာ
အလွန် အဲဒီတော့ ဖောက်ပြန်တယ်။ ခါတ်တွေဟာ ဖောက်ပြန်တယ်။ ဒီသဘောပဲ။ အဲဒီတော့ ဖအေလို၊
မအေလို၊ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနား
ပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရာဇမာန်
တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေမစွဲနဲ့တဲ့။ စွဲရင်တော့
ဥပါဒါန် ကံဖြစ်လိမ့်မယ်တဲ့။ သံသရာကမလွတ်ဘူးတဲ့။ သံသရာလည်လိမ့်မယ်တဲ့။ ကံကိုဟောနေတာ
နော်။ ဥပါဒါန်ဟာ ဥပါဒါန်ဖြစ်သွားရင် ကံပဲ။ ဥပါဒါန်ဘယ်လိုဖြစ်လဲ။ အဲ သမီးလေး လင်နောက်လိုက်
သွားတယ်။ သားလေး အချုပ်ခံရတယ်။ ဖအေ၊ မအေ ပူတာပဲ။ ဒီအပူကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ အဲဒီအပူ
ကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ဘယ်သီလနဲ့မှ သတ်လို့မရဘူး။ ဘယ်ဒါနနဲ့မှ သတ်လို့မရဘူး။ ဘုရားဆွမ်းတော်
ကပ်လည်း ဒီအပူက မအေးဘူး။ ဘုရားပန်းကပ်လှူလည်း ဒီစိတ်က မအေးဘူး။ ပူတာပဲ။ ငါ့သမီးလေး
ရေနှစ်သွားပြီ။ သားလေး ရေနှစ်သွားပြီ။ ဖအေ၊ မအေဟာ ပူတာပဲ။ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတွေကလည်း
ပူတာပဲ။ ဒီစိတ်ကလေးရဲ့ မနောလေး ပူတာလေးကို ဘာနဲ့သတ်လို့ရမလဲ။ သီလနဲ့သတ်လို့ရပါ့မလား။
သီလနဲ့ မအေးဘူး။ ပူတာပဲ။ အဲဒီအပူဟာ မဂ်ဉာဏ်ရမှအေးမယ်။ တစ်လမ်းတည်းပြောလိုက်မယ်။
ခင်ဗျားတို့ ကျင့်ကြ၊ ကြံကြ၊ အရှုံးမပေးနဲ့နော်။ အရှုံးမပေးနဲ့။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ မာနကို သတ်လိုက်ပါ။ ဒိဋ္ဌိသတ်ရင်
မာနကိုသိတယ်။ မာန်ကိုသိလိမ့်မယ်။ မာန်ဟာ တဏှာပဲနော်။ တဏှာဟာ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတဲ့ စာကရေးထား
တယ်။ ခင်ဗျားတို့သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်နော်။ ကိုယ့်အဖေလို၊ ကိုယ့်အမေလိုပြောသွားတာ။
အသိတွေပြောသွားတာ။ ခုနက ဥပမာတွေပြောပြတာတွေလား။ သမီးလေးရေနှစ်တယ်၊ သားလေး
ရေနှစ်တယ်။ ဖအေ၊ မအေ အဲဒီအသိလေးက ပူနေပါလား။ မနောက ပူနေပါလား။ ဘာလဲဆိုတော့
အမှတ်ကိုဗျ။ သညာက မှတ်ပေးလိုက်တာ။ မင်းကလေးရေနှစ်သေပြီ၊ မင်းကလေး ကားမှောက်သေပြီ။
ဘုရားဖူးသွားတာ ကားမှောက်သေတယ်ကွာ။ ဟာ ဒိုင်းပဲ။ ရင်ဝမှာပြေးဆောင့်တာ။ (အပူ) နော်။
ဒီအပူကိုဘာနဲ့သတ်မလဲ။ မဂ်ဉာဏ်ရမှအေးတာဗျ။ သေချာလမ်းကိုပြပေးတာ။ အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို
ကျင့်၊ ခင်ဗျားတို့ တရားထိုင်၊ ဘယ်သူကဖျက်ဖျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့။ ကိုယ့်ဟာလေးကို နောက်ဆုံးဘဝ

ဦးပဏ္ဍိတ က မှာခဲ့ပြီ။ အဲ ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ သမ္မာနဲ့နေပါ။ အဲဒီတော့ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အိမ်နီးချင်းက ကိုယ့်ဆဲလဲ စေတနာမပျက်ပါနဲ့။ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ကဆဲနေလဲ စေတနာကိုထိန်း ထား။ အာရုံနဲ့ မနောထိန်းထား။ ဆဲပါစေ ငါသည်းခံမယ်။ ငါမြေတွေလုတယ်။ လုပါစေ။ ငါသည်းခံ မယ်။ ဟော စေတနာလေးထိန်းထား၊ စေတနာထား။ စေတနာဟာ ဝိသုဒ္ဓိ၊ နိဗ္ဗာန်သွားမှာ ထိန်းထား တာ ဟိုကဆဲရင် ကိုယ်ကပြန်ဆဲမယ်။ ကိုယ်ခံဆဲရင် ခင်ဗျားသီလပျက်လိမ့်မယ်။ ဟိုက မိစ္ဆာအယူ ယူတာ။ မိစ္ဆာအယူယူလို့ ဆဲတာ။ ခင်ဗျားကလည်း မိစ္ဆာမဖြစ်ပါစေနဲ့။ သဘောလေးနဲ့နာနော်။ ဒါကြောင့် မို့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်ကိုသွားမစွဲနဲ့နော်။ ယူပါ။ အကာကိုလည်း မပယ်ပါဘူး။ အနှစ်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့နှလုံးသွင်း ပါ။ အကာကနေ အနှစ်ကိုယူပါ။ သဘောလေးနဲ့နာ။ ပညတ်ကနေ ပရမတ်ကိုကူးပါနော်။ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် ပရမတ်ကိုကူးလိုက်။ ကူးမှလွတ်မှာနော်။ စာကရေးထားတယ်။ ဦးဇင်း က အသေအချာ အေးကွာတဲ့ ငါ့ယုံကြည်ပါတဲ့။ ငါကတော့ ဒီပစ္စည်းတွေထုတ်ပြလို့မရဘူးတဲ့။ ပညတ်ကတော့ ထုတ်ပြ လို့ရတယ်တဲ့ကွ။ ပညတ်ကထုတ်ပြလို့ရတယ်ကွ။ ပရမတ်ကတော့ ထုတ်ပြလို့မရဘူးတဲ့ကွ။ ကိုင်ပြ လို့လည်းမရဘူးကွ။ မင်းတို့ယုံကြည်ပါကွာ။ ဘုရားအစစ်ရှိပါတယ်၊ တရားအစစ်ရှိပါတယ်၊ သံဃာအစစ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီသံဃာအစစ်သွားလှူလိုက်ရရင် ကိုယ်ကလည်း ပုပ္ဖ၊ မုဗ္ဗ၊ ပရ စေတနာအလွန် စေတနာ က မွန်မြတ်တယ်။ ဒီအသံလေးကြားလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သူ့မှာ အဓိပတိစေတနာတွေကဖြစ်လာပါ ပြီ။ သူ့အဓိပတိဆိုတာ နှလုံးသားကဖြစ်တာ။ အဲဒီမြက်ကလေး သူလှူလိုက်ပါတယ်။ သူ့ရှိတဲ့ ဆေးလိပ် ကလေး လှူလိုက်ပါတယ်။ ဟာပြီးနေပြီ။ ဟာ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါ မဂ်မျိုးစေ့ခေါ်တယ်။ စေတနာက သူ့ရင်ထဲမှာ လှိုက်လှိုက် လှိုက်လှိုက်ဖြစ်နေပြီနော်။ အဲဒီအသံလေးကြားလိုက်တယ်။ ခုနက ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက တရားဟောလိုက်တဲ့ အခါမှာ ဘုရားဟောတဲ့တရားကို တရားနာပုဂ္ဂိုလ်တွေက နာကြားတဲ့အခါမှာ ဘုရားဟောတာကို ကြားတယ်၊ ကြားပြီး နာတာပဲရှိမယ်။ ဟိုက ပဋ္ဌာစာရီ က အသိဖြစ်နေတာ။ အသိရသွားပြီနော်။ သိဖို့ ခင်ဗျားတို့နှလုံးသွင်းကြပါနော်။ ဒါလေးဟာ အလွန်ထူးတယ်။ နတ်တွေ၊ သိကြားတွေသိတယ်။ ခင်ဗျားတို့မှာ ကိုယ်စောင့်နတ်တွေရှိတယ်။ အိမ်စောင့်နတ်တွေရှိတယ်။ သတိလေးထားနော်။ ဥပမာ ရှိတယ်ဆိုတော့ သဘောတစ်ခုပြောပြမယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ နတ်ရှိတဲ့အကြောင်းတွေ။ အဲဒီတော့ အရှင်ဘုရားတဲ့။ တပည့်တော် ဒီအကောင်လေးလုပ်လိုက်မယ်ကွာတဲ့။ ဒီအကောင်လေးဆိုတာက ကြက်ပေါ့ဗျာ။ ဒါလေးသတ်ပစ်လိုက်မယ်တဲ့။ အဲ မင်းသတ်လို့ရှိရင် လူမသိစေနဲ့တဲ့။ ဟိုကလည်း

လူမသိစေနဲ့ဆိုတော့ အဲ့ဒီလူက အိမ်တံခါးပိတ်၊ ခြံတံခါးပိတ် ခြင်ထောင်ချပြီးတော့ သူသတ်တာပဲဗျို့။ သတ်ပြီးတော့ ဒီဘုန်းကြီးလာကျွေးတာပဲဗျို့။ ကျွေးတော့ ဟေ့ကောင် အို အို အိုး မင်းကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လိုလုပ်လာတာလဲဟာ။ တပည့်တော်ဘုရားတဲ့ ခြံတံခါးလည်းပိတ်ပါတယ်၊ အိမ်တံခါးလည်း ပိတ်ပါတယ်။ ခြင်ထောင်လည်းချပါတယ်။ အဲ့ဒီခြင်ထောင်ထဲမှာ သတ်ပါတယ်။ လူမသိပါစေနဲ့ဆိုတာ ကို မင်းကတာလည်းကွ။ တပည့်တော်လူပေါ့။ အေး မင်း လူမှာနတ်ရှိတယ်ကွ။ မင်းလုပ်လိုက်တာနဲ့ သိသွားပြီကွတဲ့။ သဘောလေးနဲ့သာနာနော်။ ဒါပေမယ့်လည်း တစ်ယောက်တည်းနေလည်း မကောင်းတာလုပ်ရင် နတ်ကသိတယ်ဗျို့။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင် ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထ သစ္စာတွေရှိတယ်ဗျို့။ မလုပ်ပါနဲ့။ နတ်တွေသိတယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူတာတွေ နတ်တွေသိတယ်။ ဘုန်းကြီးက မှန်တာတွေပြောသွားတာ။ ထုတ်ပြပါဆိုလို့ ဘယ်လိုလုပ်ထုတ်ပြလို့ရမလဲ။ အဲ နတ်သိတဲ့ တရားရှိတယ်၊ လူသိတဲ့တရားရှိတယ်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲ့တော့ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလူ့ဘုံကနေပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ပြန်ကြမှာပဲ။ ကံကုန်ရင် ပြန်ကြမယ်။ ပြန်ရင် မရဏသေမင်းလက်ကိုရောက်သွားလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ သေခါနီးကျတော့ အေသုံးတန်ပြန်လိမ့်မယ် သိလား။ အဲ့ဒီအေသုံးတန်မပြန်အောင် မပြန် နိုင်အောင် ခင်ဗျားတို့ ဧကောဓမ္မောအာရုံပြုပြီးတော့ ပြန်တော့မကောင်းဘူးလားဗျာ။ ခင်ဗျား ဟိုမှာ ခုနက နဂါးကြီးဖြစ်တာမတွေ့လား။ အဲ့ဒီလို ရေတွင်းပေါင်း၊ ရေကန်ပေါင်းလှူလိုက်တယ်။ အဲ နဂါးကြီး ဖြစ်တာပဲ။ ဒါ အစွဲပဲ။ ဟိုမှာပူလို့ လောင်လို့ လှိမ့်ပိန့်နေတော့ ဘေးကလူက စပါးကြီးသည်းခြေလေး ကျွေးလိုက်ကွာ။ စပါးကြီးသည်းခြေက အေးတာကို။ အဲ ကျွေးလိုက်တော့ စပါးကြီးသည်းခြေလေးကို သွားစွဲလိုက်တာနဲ့ ဥပါဒါန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဥပါဒါန်ဟာ အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဒီဥပါဒါန် ပဲဗျို့။ ခင်ဗျားတို့လှူတာလည်း ဒီဥပါဒါန်နေတယ်ဗျို့။ မကောင်းတာလုပ်တာလည်း ဒီဥပါဒါန်နေတယ်ဗျို့။ ဒီဥပါဒါန် ဆိုတာ အာရုံကိုယူလို့ ဒီဥပါဒါန်နဲ့ မနော၊ စက္ခုနဲ့ မနော၊ နားသောတနဲ့ မနော၊ ဒါတွေယူထားတဲ့အယူ အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်။ ဘာယူရမလဲ။ အနတ္တယူရမှာ ခင်ဗျားတို့ယူထားတာ က အတ္တတွေ၊ အစွဲတွေ စွဲပါစေ။ သမ္မာလေးနဲ့ယူပါ။ သမ္မာလေးနဲ့ တို့အဖေသေပြီ၊ တို့အမေလည်း သေပြီ မစွဲနဲ့။ သမ္မာလေးနဲ့ယူသွားကြမှာပဲဒီလမ်း။ ဪ ဖြစ်လာရင် ပျက်မှာပဲကွ မသေခင်မှာ အားရပါးရထမင်းကျွေး၊ ဖအေ၊ မအေကို စိတ်ချမ်းသာအောင်လုပ်ပေး။ သေမှ သွားဝိုမနေနဲ့။ ဘာမှ သိတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့မသေခင်က တို့အဖေကြီးက တို့အပေါ်မှာ ကျောင်းထားပေးတယ်။ ရှာကျွေး၊ လခရရင်ပေး။ ဖအေ၊ မအေကို ဒါတွေကို ပင်ရင်းကမှန်မှ ပင်ဖျားရောက်မှာဗျို့။ ပင်ရင်းမှ

မမှန်ရင် ပင်ဖျား ဘာဖြစ်ဦးမှာလည်း။ ခင်ဗျားတို့လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ၊ တဏှာစိတ်တွေ၊ မာနစိတ်တွေ၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်တွေဗျ။ မာနနဲ့ဒိဋ္ဌိကိုသတ်ပလိုက်။ အဲ့ဒီနှစ်ကောင်ကိုနော်။ ငါဟာဘာလဲကွ။ ပစ္စည်းအားကိုးကယ်၊ လောကီအားကိုးတယ်၊ အိမ်အားကိုးတယ်၊ ရာထူးအားကိုးတယ်။ သဘောနဲ့နာနော်။ စာကိုအားကိုးနေတယ်။ ငါစာကိုအားကိုးနေတယ်။ ငါ ငါ့မှာ ၄၀ ရှိတယ်။ စာဘယ်လောက်တတ်တယ်။ အားကိုးမှားနေတယ်။ လောကီအားကိုးမှားနေတယ်။ မှန်တယ်။ မနောက မဇ္ဈမှန်တယ်။ အာရုံကြောင့် မနောပေါက်နေတာ။ မနောဟောနေတာ။ မနောကိုဟောနေတာ။ မနောကံကိုပြောနေတာ။ အဲ့ဒီဥပါဒါန်ပြောပြတာ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံပြောတာမဟုတ်ဘူး။ မနောကံကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဦးပဏ္ဍိတ ကပြောနေတယ်။ အဲ့ဒီမနောကံတွေလုံပါ။ အဲ့ဒီမနောကံက အာရုံကို မလိုက်ရင်လုံပြီ။ အလုံးဒီပါ သီတာရေမြေသီလရေဖြစ်သွားပြီ။ အေးသွားပြီ။ အပူသီလမဟုတ်ဘူး။ အပူသီလရှိတယ်။ အပူသီလက ခင်ဗျားတို့ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားပြီး သီလယူထားပြီ။ စောစောစီးစီး ယူထားပြီ။ ရှစ်ပါးပဲယူယူ၊ ငါးပါးပဲယူယူ၊ ဆယ်ပါးပဲယူယူ ခင်ဗျားတို့ယူချင်သလောက်ယူစမ်း။ အဲ့ဒါ အကာ၊ ယူလည်းယူရော သမီးရော၊ သားရော၊ အဖေရော ကားမှောက်လို့သေတယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီ အမေကြီး ဘယ်လိုနေမလဲ။ အဲ့ဒီသီလယူတဲ့အသိက ဒီအပူကိုသတ်လို့ရပါ့မလား။ အေး မရဘူး။ မဂ်ဉာဏ်မှမရတာ။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုကျင့်သူများပြောတာ။ ခင်ဗျားတို့လေ့လာပါ။ သုံးသပ်ပါ။ စုံစမ်းပါ။ မေးမြန်းပါ။ နောက်ဆုံးဘဝပြန်မှာ မတော်တဆ ခင်ဗျားတို့ဟာ ဂိတ်စကုတ်တောင်တွေဘာတွေ တောင်ရောက်၊ မြောက်ရောက် ခင်ဗျားတို့ဝိညာဉ်လေးရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ရုပ်ကချရတော့မယ်။ ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်နော်။ ရုပ်၊ နာမ်လို့ခေါ်ထားတယ်နော်။ အဲ့ဒီရုပ်နာမ်လွတ်မှ ဝိညာဉ်ကဖြူစင်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သွားမယ်။ အဲ့ဒါလေးကိုလာပြီးတော့ သီလ၊ သီလကအမျိုးအစားရှိတယ်နော်။ ဦးဇင်း က ပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ မစွဲနဲ့။ ပညတ်သီလယူပါ။ ကိုင်း ဘုရားတည်းပါနော်၊ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားရှိခိုးပါ။ ဆွမ်းတော်ကပ်ပါ။ ဒါပေမယ့် မစွဲနဲ့။ ဟော ဘယ်လိုမစွဲနဲ့လဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ရော ဗျို့။ အိမ်မြှောင်တွေကစားရောဗျို့။ အာ ဘုရားကမစားရသေးဘူး။ ဘုရားက ဘုဉ်းမပေးရသေးဘူး။ အိမ်မြှောင်တွေကဘာဖြစ်တယ်၊ ညာဖြစ်တယ်။ သူမောင်းထုတ်တယ်သိလား။ အဲ့ဒါ ပုပ္ဖ၊ မုစ္ဆ၊ ပရ စေတနာဆိုတဲ့ စေတနာသုံးတန်ပြတ်နေပြီ။ ဘာပဲစားစားပေါ့ဗျ။ အဲ့ဒါသာတွက်ကြည့်ပေါ့။ ဟာ သိပ်တောင်ဝမ်းသာသေးတယ်။ စားပါစေကွာ၊ စားပါစေ။ သူက တိရစ္ဆာန်။ ဘုရားမှန်းလည်းမသိ၊ တရားမှန်းလည်းမသိ၊ သံဃာမှန်းလည်းမသိတဲ့အကောင်။ ငါက သိတယ်။ အဲ သူလုပ်တာကို သူ့အယူကို ငါမယူနဲ့။ တိရစ္ဆာန်အယူကို မယူနဲ့။ ဟော အဲ့ဒါဉာဏ်ကသင်ပေးလိုက်တာနော်။ စားပါစေ။

အဲ ခွေးက ဖိနပ်တွေချီသွားတယ်။ ခွေးက အိမ်ပေါ်တက်ပြီး ထမင်းတွေ၊ ဟင်းတွေစားတယ်။ ခွေးအယူ
 လူကသွားမယူနဲ့။ စားပါစေကွာ၊ သောက်ပါစေကွာ။ သွားပြီးတော့ ခွေးကိုကျိန်းနေတယ်။ ခွေးကို
 သွားပြီး ဒေါသဖြစ်တယ်နော်။ အဲ့ဒီလိုသွားမလုပ်နဲ့။ ဆင်ခြင်ပါ။ အသိတစ်လုံး အမြတ်ဆုံးတဲ့နော်။
 အဲ့ဒါလေးတွေ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့် ကိုင်းကျွန်းမှီ ကျွန်းကိုင်းမှီ။ အဲ့ဒီတော့ ဒါလေးတွေ
 နေတတ်ဖို့၊ စားတတ်ဖို့၊ ကိုယ်က နောက်ဆုံးဘဝပြန်မှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့သက်တမ်းကလည်း တိုတယ်ဗျ။
 ဘယ်လောက်မှမရှိဘူးနော်။ သက်တမ်းတိုတဲ့ဟာတွေက လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေမရှာနဲ့
 မပြောဘူးရှာပါ။ ခင်ဗျားတို့မစွဲနဲ့တဲ့။ သမ္မာလေးနဲ့ရှာပါ။ သတ္တာယဒိဋ္ဌိအယူတွေနဲ့ ခင်ဗျားမစွဲနဲ့တဲ့။
 သမ္မာလေးနဲ့ရှာပါ။ သတ္တာယဒိဋ္ဌိအယူတွေနဲ့ မိတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေနဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေ နဲ့ အယူတွေမှား၊
 အမှတ်တွေမှား၊ အစွဲတွေမှားရင်တော့ စားတော့အများ၊ ခံတော့တစ်ယောက်တည်းနော်။ ခင်ဗျား
 ခံသွားရလိမ့်မယ်။ စားတော့အများ အကုန်စားပဲ။ အဲ ခံတော့ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းပဲ။ အဲ့ဒီတော့
 ဝါသည် အတ္တနယ်မှ အနတ္တကိုကျင့်တော့မယ်ဆိုပြီးတော့ ဝိပဿနာတရား ဘုရားကြီးရှိတယ်။ ဘုရား
 နားမှာသွားပြီးတော့ တရားအားထုတ်နေ။ အဲ့ဒီတော့ အပြင်မှာ အာရုံကလည်း စင်ကြယ်တယ်။
 ခန္ဓာကလည်း စင်ကြယ်ရင် ခင်ဗျား ဉာဏ်ပေါက်လာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီလိုဉာဏ်ပေါက်လာတဲ့အခါမှာ
 ခင်ဗျားမှာ အဲ့ဒီလိုတရားထိုင်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဓိသီလဖြစ်လာပြီ။ အဓိစိတ္တဖြစ်လာပြီ။ အဓိပညာ
 ဖြစ်လာပြီ။ ဟာ အဓိတွေတတ်ထားပြီ။ အဓိဆိုတာ အခုအချိန်ကာလလေး ဘယ်လောက်ကောင်း
 သလဲ။ နတ်တွေကလည်းလာပြီးတော့ ခင်ဗျားကိုပူဇော်လိမ့်မယ်။ သူတော်ကောင်းကို နတ်တွေ
 ကစောင့်ရှောက်တယ် မှတ်ထား။ နတ်တွေတကယ်ရှိတယ်။ သိုက်တွေတကယ်ရှိတယ်။ ဓါတ်တွေ
 လည်း တကယ်ရှိတယ်။ ပထဝီဓါတ်၊ တေဇောဓါတ်၊ ဝါယောဓါတ်၊ အာပေါဓါတ်။ ဟော အဲ့ဒီဓါတ်ကို
 ဗမာလိုပြန်လိုက်။ ဗမာလိုပြန်ရင် သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်။ ခင်ဗျားအသက်ကြီးလာပြီ။ ခင်ဗျား
 အသက် ၆၀-၇၀ အရွယ်ရောက်လာပြီ။ သွေးအားနည်းလာပြီ။ သွေးအားနည်းလာရင် သည်းခြေ
 ကလည်း ကယောင်ခြောက်ခြားဖြစ်လိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့ လေနဲ့သလိပ်က ဖောက်လာမယ်။ ချောင်းဆိုး
 မယ်၊ ပန်းနာရင်ကျပ်မယ်။ အကုန်လုံးတီဘီရောဂါတွေပါလျှောက်ဖြစ်၊ သွေးတိုးတို့လျှောက်ဖြစ်။
 အဲ့ဒီတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရကိုလည်း သဘောပေါက်ရမယ်။ အထဲထဲက ဓါတ်တွေကိုလည်း
 သဘောပေါက်ရမယ်။ ဥတုရဲ့ ဘယ်ရာသီမှာ ဘယ်ဟာတွေစားရမယ်။ ဟော ခင်ဗျားက ဆရာဗျ။
 ဓါတ်စာကျွေးတာ။ ခင်ဗျားကျွေးတတ်မှ ဒီဓါတ်ကမှန်တာ။ အသက်ဆန့်ထုတ်လို့ရပြီ။ အဲ့ဒါသိပ်
 အရေးကြီးတယ်။ လူ့ပြည်မှာနေရင် အဲ့ဒီလိုလုပ်။ ထင်ရာတွေလျှောက်မစားနဲ့။ ကံနဲ့ သွားပြီးတော့

ကံဆိုတာ အစွဲဥပါဒါန်နဲ့ ဟာ ဒီဟင်းကြိုက်တယ်ကွာ။ ဒီဝက်သားကြိုက်တယ်ကွာ။ ဘာကြိုက်တယ်ကွ။
 အဲ့ဒါ ကံခေါ်တယ်။ ဥပါဒါန်ကံခေါ်တယ်။ အာရုံပေါ်မှာစွဲလမ်းတဲ့ ကံတွေ။ အဲ့ဒါတွေနဲ့ စားတယ်။
 မဖြစ်ရင်တော့တော်တာပေါ့။ ဖြစ်လာရင်တော့ ဆီကြီးပိတ်ပဲ။ သွားရောပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဆေးရုံကတော့
 ပိုက်ဆံအားကြီးရတာပဲနော်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဘယ်ဆေးမှ မထိုးဘူးနော်။ ဖြစ်တာကို ဖြစ်တယ်လေ၊
 ရုပ်ရတာကို ဝေဒနာရှိတယ်။ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်။ ဘုရားကဆိုထားတယ်။ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိ
 တယ်။ အဲ့ဒီဝေဒနာမှာ တဏှာရှိတယ်။ တဏှာကိုကြည့် ဝေဒနာ။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ ဝေဒနာစိတ်
 ကလေးကိုခေါ်တာ။ ဟော တဏှာက စိတ်ကလေးကိုခေါ်တာ။ ရုပ်ကဖောက်ပြန်တာက ဝေဒနာ၊ အဲ့ဒီ
 ဝေဒနာမှာ အသေအချာကြည့်။ တဏှာက စိတ်ကလေးခေါ်တယ်။ နာမ်စိတ်ကလေးခေါ်တယ်။
 သဘောလေးနဲ့နာနော်။ စိတ်မှာ တဏှာရှိတယ်။ စိတ္တတဏှာနံ ခယ မစ္စက စိတ်သာရှင်စော ဘုရား
 ဟောတဲ့ ဟောထားတယ်နော်။ စိတ်ကိုဟောသွားတာ။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ့်အဖေလို၊ ကိုယ့်အမေလို
 ဦးဇင်း လည်း ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ဗျာ တော်ရောပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါဘုရား)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှစ် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၅ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၆)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၁၆)

ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီး။ အသက်(၅၂)နှစ်အရွယ်လောက်မှာ ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တရားများ ကျင့်ကြံ ကြံကြံပါလို့ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒါကို ဦးဇင်း ကျင့်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် ဦးဇင်း က ပညတ်ကိုမပယ်ပါဘူးနော်။ မပယ်ဘူးတဲ့။ မစွဲဘူးတဲ့။ ဒါ သစ္စာနဲ့ပြောလိုက်တဲ့တရား။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်း က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ အားလုံး ဆရာတော် ကြီးတွေ၊ အရှင်မြတ်တွေ၊ ရှင်သာမဏေတွေအားလုံး ဦးဇင်း က စာမတတ်တဲ့အတွက် တောင်းပန် ပါတယ်တဲ့။ စာမတတ်လို့ပါတဲ့။ အားလုံးခွင့်လွှတ်ပါတဲ့။ အသိခန္ဓာသိကိုဟောပြုပါမယ်တဲ့။ အားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမများလာပြီးတော့ အသိတရားကိုနာကြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဦးပဏ္ဍိတ က စာမတတ် တော့ မှားယွင်းချက်တွေရှိရင် ခွင့်လွှတ်ကြပါတဲ့။ အားလုံးကိုပြောသွားပါမယ်တဲ့။ စာကရေးထားပါ တယ်။ ကံတရားဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံလို့ရေးထားပါတယ်။ ကံဆိုတာ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ကံတော့ကံပဲ။ မတူဘူး။ ကံဆိုတာ ဘာကြောင့်ကံလို့ခေါ် သမုတ်သလဲ။ အစွဲကြောင့် ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံလို့ခေါ်ရတယ်။ သွားစွဲယူလိုက်တယ်။ ဘုရား ပညတ်ကို သွားယူလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ပညတ်ကလုပ်တယ်။ ဒါ အစွဲတရားခေါ်တယ်။ အသိလေးပါပဲနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ အဲဒီကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံ က သံသရာလည်တယ်ဗျို့။ ဘာဖြစ်လို့လည်သလဲ။ အဲဒီကံက ဘာကြောင့်လည်သလဲ။ တဏှာကြောင့် လည်တယ်ဗျို့။ တဏှာက ဘယ်လိုဘာလဲ။ သာယာမှုပေါ့ဗျာ။ သွားစွဲလန်းလို့ သာယာလိုက်တာဗျို့။ တဏှာက ဘယ်ကလာသလဲ။ ကိလေသာကလာတယ်။ အဲဒီကိလေသာနဲ့ တဏှာတွဲနေတဲ့သဘော လေးပဲဗျို့။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာမူတည်တယ်နော်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ရှောင်ထားလို့ရတယ်။ မနောကံဆိုတဲ့ အစွဲဥပါဒါန်ဟာ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ဗျာပါဒလို့ ပါဠိလိုရေးထားတယ်။ အဲဒါအစွဲပဲ။ ဥပါဒါန်တွေပဲဗျာ။ အဲ ဗျာပါဒသင်္ခါရ စီးပွားရေးအခြေအနေမကောင်းတော့လည်း ဗျာပါဒဥပါဒါန် နဲ့ဖြစ်လိုက်။ ဒါတွေကြည့်လိုက်ရင် သောကပရိဒေဝဆိုတဲ့ တောက်လောင်ပြီး လောင်ကျွမ်းနေတာ။ အဲဒါအစွဲပဲတဲ့။ ဥပါဒါန် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေး ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့၊ နောက်လည်းမတွေးနဲ့၊ မြင်တာ ကို သိလိုက်တယ်၊ ကြားတာကို သိလိုက်တယ်၊ ဘာနဲ့သိသလဲတဲ့။ အဲဒီတော့ မိရိုးဖလာအသိ၊ မိရိုး ဖလာအမှတ်နဲ့ယူတာဗျို့။ ပါဠိလို သညာလို့ခေါ်ပါ တယ်နော်။ ဒီအမှတ်က ကိုယ့်ကိုဒုက္ခပေးတာပဲဗျို့။ ဥပါဒါန်ဖြစ်တာပဲနော်။ ဒါးစာခံဖြစ်တာပဲ။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့ ဘုရားကဟောထား တာ။ ကံကိုဟောထားတာ။ ဥပါဒါန်ကံကိုဟောထားတာ။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခတဲ့။ သဗ္ဗေ

အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တတဲ့။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဒီရုပ်ဟာ အိုမယ်၊ စိတ်ကမအိုဘူးဗျိုနော်။ အဲဒီတော့ စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့။ စိတ်ဆင်းရဲတဲ့လူက ဘာလို့လဲသွားစွဲလို့ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ သောကပရိဒေဝဆိုတဲ့ မနောက အာရုံငါးပါးမလွတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် သူမှာ သင်္ခါရတွေဖြစ်နေတယ်နော်။ အဲဒီသင်္ခါရတရားကို ရပ်အောင်လုပ်ရမှာပဲ။ ခုနက ဒီအစွဲတွေကို ဘာနဲ့ယူသလဲတဲ့။ အဲစာကရေးထားတယ်။ သတ္တာယဒိဋ္ဌိတဲ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတဲ့။ အဲဒီအစွဲကို သမ္မာလေးနဲ့ယူပါဗျာ။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သီလပြည့်စုံပြီးတော့ အပြင်ပညတ်ကလေးကိုတဲ့ သမ္မာလေးနဲ့အလုပ်လုပ်ပါတဲ့။ ကဲ ခုနက ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုင်းကျွန်းမှိုတဲ့။ ကိုယ်ကလည်း ချေချေငံငံနဲ့ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးစကားပြောပါတဲ့။ နှလုံးအမိပတိ စေတနာမှန်ပါစေတဲ့။ စေတနာမှန်မှ အပြင်မှာစင်ကြယ်မယ်တဲ့။ အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်တဲ့။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်တဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါတဲ့။ အဲဒီစိတ်ကလေးကို ဘာနဲ့စစ်ရမလဲတဲ့။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်ပါတဲ့။ အဲဒီမဂ္ဂင်နဲ့စစ်တဲ့အခါမှာတဲ့ ခင်ဗျား တရားနှလုံးသွင်းပြီနော်တဲ့။ နှလုံးသွင်းတဲ့အခါမှာ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါးရဲ့ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးကို။ ကဲ ခင်ဗျားက ဘယ်ဟာကို သတ်မလဲတဲ့။ မနောဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ကို သတ်မယ်တဲ့။ အဲဒီဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဈာဘာကြောင့် ဖြစ်ရသလဲ။ ဒိဋ္ဌိကြောင့်ဖြစ်တာတဲ့။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပါဠိစကားတဲ့။ ဗမာလိုပြန်လိုက်ပါတဲ့။ အာရုံ(၅)ပါးကိုယူထားတဲ့ အတွက်ကြောင့် မနောမှာ သောမနဿ၊ ဒေါမနေဿကံ၊ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ မနောကနော်။ အာရုံကြောင့်နော်။ ဒါလေးတွေဟာ သံသရာလည်တဲ့တရားပါပဲတဲ့။ အဲဒီတော့ အခု ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ်ရမယ် သဘောလေးကတဲ့။ ဝိပဿနာမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့စစ်ပါတဲ့။ စစ်တဲ့အခါမှာတဲ့ စာကရေးထားတယ်နော်တဲ့။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သီလဖြစ်ပြီနော်တဲ့။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ က ပညာမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်တဲ့။ သိက္ခာ(၃)ပါးလို့ခေါ်လိုက်ပြီနော်တဲ့။ အဲဒီသိက္ခာ(၃)ပါးဟာ စာနဲ့ရေးထားတယ်တဲ့။ အဓိစိတ္တ၊ အဓိသီလ၊ အဓိပညာတဲ့။ ပညာပိုင်းကိုရအောင်လုပ်ပါတဲ့။ သညာပိုင်းကိုပယ်လိုက်ပါတဲ့။ အဲဒီတော့ ပညာပိုင်းကိုဘယ်လိုသင်မယ်၊ ဘယ်လိုရောက်မယ်ဆိုတာ ဦးစင်း သဘောလေးပြောပြပါမယ်တဲ့။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊ စိတ္တာသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာသတိပဋ္ဌာန်လို့ ဘုရားဟောထားတာတဲ့။ အဲဒီတော့ ကျင့်ဖွယ်အပ်ရာက ဘာတွေလဲ။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း အမှန်တရားနော်။ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာ ခန္ဓာမှာ ထုံးလိုမ္မေ၊ ရေလိုနှောက် ခန္ဓာငါးပါးကို မွေ့ပါတဲ့။ ဒါမှ ရုပ်နာမ်

ကိုသိလိမ့်မယ် တဲ့။ ရုပ်နာမ်သိမြင်လို့ ဒီတရားတွေကိုလုပ်တာပါတဲ့။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန် နဲ့ပတ်သက်ပြီးတဲ့ ဘယ်လိုအယူနဲ့ ယူရလည်းတဲ့။ သမုတိသစ္စာနဲ့ ယူပါတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်တော့ မှန်ပါပြီတဲ့။ ဗမာလိုဘာခေါ်သလဲတဲ့။ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး။ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါး။ အဲဒီတော့ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုသတ်မယ်တဲ့။ မနောသတ်မယ်တဲ့။ ဟာ သတ်ပြီ ခုနက ကာယကံ၊ ဝစီကံက အပြင်မှာ စင်ကြယ်လား ခင်ဗျား အာရုံ(၅)ပါးကိုလည်း ပယ်ပြီ။ မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်လား မကြားချင်ဘူး၊ သိချင်လား မသိချင်ဘူး။ စားချင်လား မစားချင်ဘူး။ ဟော အာရုံတွေကလည်းပယ်ပြီ။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေကိုလည်း သမာဓိနဲ့ယူထားပြီ။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ကနေ ဒီဘဝင်အသိလေးက မိမိရဲ့ ဘဝင်စိတ်ကလေးက နှာသီးဖျားလေးမှာ ဝင်လေထွက်လေလေးက အမြဲစားနေတာပဲ။ အိပ်နေတာပဲ။ အမူမဲ့၊ အမှတ်မဲ့နဲ့ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ အာရုံကို အာရုံမယူပဲနဲ့ စက္ခုအာရုံယူလိုက်။ နားသောတအာရုံယူလိုက် အဲ ကိုယ့်အာရုံတွေအကုန်နော် ယူနေတာ အမှတ် တွေယူနေတာ။ အဲဒီတော့ ဒီကနေပြီးတော့ ဒီဘဝင်အသိကလေးကနေပြီးတော့ ဝင်လေထွက်လေ ကနေ ထိတာကရုပ်၊ သိတာနာမ်။ အဲဒီလိုဘဝင်စိတ်ကလေးက ကျင့်ထားတဲ့ ဝင်လေ ထွက်လေ အာရုံမှာ အသိလေးကပ်တယ်။ အဲဒီအသိလေးက အဲဒါ ကာယသတိပဋ္ဌာန်တဲ့။ ကံတရားတွေပယ်ပြီး အနုသယကံတွေကိုပယ်ပြီ။ အဲဒီတော့ ဒီအနုသယကံကို ပညာနဲ့ပယ်မလား၊ သညာနဲ့ပယ်မလား။ ပညာဟာအရေးကြီးတယ်။ အဲဒီတော့ အခု ထိတယ် ထိတယ်ဆိုတာဟာ မိမိရဲ့ သိတဲ့သညာ။ ဘုံမလွတ်တဲ့ အတ္တအစွဲ။ အဲဒါက ကံဖြစ်နေသေးတယ်နော်။ ဒါတွေက သတိပဋ္ဌာန်ပါ။ ဝေဒနာ သတိပဋ္ဌာန်မှာလည်း မိမိရဲ့ သိတဲ့သညာအသိပဲ (၃၀)ဘုံမလွတ်သေးဘူး။ ဟာ တွန့်တက်လိမ်နေ တာပဲ။ အဲဒါ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်။ အဲဒါ သညာသိ၊ ပညာသိမဟုတ်သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူကလည်း ဝေဒနာလျော့အောင်လုပ်နေရတာကို ဒေါသ၊ သညာသိတွေ ပညာသိကူးမှ စိတ်ကနေ ဓါတ်ဖြစ် သွားတာ။ သဘာဝသဘောတရားလေးဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီစိတ်ဓါတ်နဲ့ ပရမတ်စိတ်ဒါတ်ကိုယှဉ်လိုက် တော့ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ဗျို၊ နှစ်ခုချုပ်ပြီတဲ့။ သဘောပေါက်သွားပြီကွာတဲ့နော်။ ပညတ်လည်းမချုပ်ဘူး၊ ပရမတ်လည်း မချုပ်ဘူး။ ကံတွေ ဖြစ်နေတယ်။ အာရုံလည်း မလွတ်ဘူး၊ အဖေသေလည်း ပူရ၊ အမေသေလည်း ပူရ၊ သားလေးတွေသေလည်း ပူရ၊ ကိုယ် စာတွေကျက်မရလို့ စိတ်ဆင်းရဲလို့ ပူရ။ အဲဒီတော့ တွေးပါ။ အဲဒါ သစ္စာတွေပေါ့။ ဒီနေ့ ငါ စာတွေကျက်တယ်။ စာမေးပွဲ ငါ ဖြေရမယ်။ အဲဒီမေးခွန်းတွေ ငါမရ။ အဲ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ ပူတယ်၊ ဒါ ဥပါဒါန်တရားတွေပဲ။ ဒါ (၃၀)ဘုံ

လည်တဲ့တရားတွေပဲနော်။ အဲဒီတော့ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာ အာရုံကိုသွားပို့ပါတယ်။ ဉာဏ်ရလို့ အာရုံမှာသိတာနော်။ ဒါ ထုတ်ပြပါ ဆိုလို့လည်း ထုတ်ပြလို့မရဘူးနော်။ အဲ မယုံပါဘူးဆိုရင် ဟော စာလည်းမတတ်ဘူး။ ပေလည်း မတတ်၊ ဘာမှလည်း မတတ်ဘူး။ အရှင်ဘုရား ပရိယတ္တိ၊ ပရိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဒ သာသနာသုံးရပ်ရှိတယ်အရှင် ဘုရားရဲ့ မကိုက်ညီဘူး။ သင်္ကန်းချွတ်ပေးပါဆိုရင် ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ အခုချွတ်ပေးပါဆိုရင် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီဝတ်သွားမယ်နော်။ သူကျင့်ပြီးပြီ။ သဘောပေါက်သွားပြီ။ ပြန်တော့မယ်တဲ့။ အားလုံးကို ရှိခိုး တယ်တဲ့နော်။ ဒါကြောင့်မို့ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကိုရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူ ကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကလူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရာဇမာန်တွေ၊ ဓနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေမစွဲနဲ့တဲ့။ မလုပ်နဲ့ မပြောဘူး။ မစွဲနဲ့တဲ့။ ခုနက ကလေးတွေလား စာမေးပွဲဖြေတာမအောင်တော့ မဖြေနိုင်တော့ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ အဲဒါ သောကမီးတွေက ဒါ ဥပါဒါန် တွေပဲ။ (၃၁)ဘုံမလွတ်ဘူး။ လောကီစိတ်တွေခေါ်တယ်။ လောကုတ္တရာကိုမသိဘူး။ ဆရာကောင်း လည်း မရှိဘူးနော်။ သဘောလေးတွေ ဟောတာ။ လူကြီးတွေလည်း ကြည့်။ ဥပါဒါန်တွေ။ ဈေး မရောင်းရရင်တစ်မျိုး။ လောဘ၊ မောဟ၊ ဒေါသ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ဘယ်ဟာကြောင့်လဲ။ အာရုံ ကြောင့် မနောဖြစ်နေတာ။ အာရုံမှ မလွတ်တာကိုနော်။ အာရုံကို ဘာနဲ့ယူထားလဲ။ အမှတ်နဲ့ ယူထားတာ။ ဟာ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါသိတယ်၊ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့အိမ်၊ ငါ့သား ဟုတ်တာပေါ့။ မှန်ပါတယ်။ အေးကွာတဲ့။ ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရား၊ သညာတရား၊ ပညာတရား၊ အတ္တတရား၊ အနတ္တတရား၊ လောကီ အာရုံ၊ လောကုတ္တရာအာရုံ၊ သဘောလေးတွေနဲ့ နာနော်။ ပြန်ကြမှာ။ ရုပ်သာအိုမယ် စိတ်မအိုဘူး။ စိတ်ကိုပြောသွားတာ။ စိတ္တာ တဏှာနဲ့ ခယ မစ္ဆက စိတ်သာရှင်စော ဘုရားဟော စိတ်ဟောသွားတာ။ အဲဒီစိတ်မှာ တဏှာပါနေတယ်။ နာမ်ပါနေတယ်။ အဲဒီနာမ်က ခင်ဗျားကို ကိုက်နေတာပဲ။ ဒီ နာမ်ဆိုတာက မြင်တော့သိတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ သိတဲ့အခါမှာ ဘာလေးတွေ မှတ်နေပါလဲ။ အတွေးပါဒမှတ်နေတဲ့အသိ။ ဒါလေး မသာယာဘူးလား။ သာယာ တယ်ဗျာ။ အဲဒါ တဏှာအသိ။ အားလုံးပေါင်းစုံလိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီလိုသွားစွဲလိုက်တဲ့အခါ အဲဒါ ကို အကုန်ပေါင်းမှ နာမ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီနာမ်က စွဲတာ ရုပ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီရုပ်ကိလေသာကို မသတ်ရင် နာမ်မသေဘူး။ ရုပ်နာမ်မသေဘူး။ ရုပ်နာမ်မသိရင် အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ်သိတော့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နော်။ ဒါတွေ ဟာ အင်မတန်မှ ခက်ခဲနက်နဲပါတယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇဝနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ ဉာဏံဉာဏ်၊ ဉာဏံဉာဏ်၊ ဉာဏံဉာဏ်၊ ဉာဏံဉာဏ်။

အာလောကောဥဒပါဒိ စာရေးထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လာပါတဲ့။ ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ သမားတော်ကြီးတွေ၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေမေးပါ။ ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရားရှိသလားတဲ့။ တောထွက်ကြီးပါကွာ။ ငါဘာမှမတတ်ပါဘူးကွာ။ ပရမတ်ကိုသာမေး မင်းတို့မေးလို့ ငါမဖြေနိုင်ရင် သင်္ကန်းချွတ်ပေးလိုက်မယ်ကွာ။ ငါ မလိမ်ပါဘူး။ ငါ သစ္စာထားပါတယ်ကွာတဲ့။ ဒါပေမယ့် စာတော့မတတ်ဘူးတဲ့။ အားလုံးကို ရှိခိုးတယ်တဲ့။ အားလုံးကို ဘာလို့ရှိခိုးလဲ။ အကုန်လုံး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ယုံကြည်ကြတဲ့လူတွေ။ မင်းရဲ့စေတနာကို ငါချီးကျူးတယ်။ လေးစားတယ်။ ထူးပါတယ်ကွာတဲ့။ ဒါသူ့ကို ကိုယ်ကလေးစားတဲ့အနေနဲ့ ပြန်ပြီးတော့ ဂါရဝပြုရပါတယ်နော်။ အဲဒီတော့ အဓိသီလ။ ခင်ဗျားတို့ တရားထိုင်၊ အဓိသီလဆိုတာက အဲဒီလိုတရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အာရုံငါးပါးနဲ့လည်း မပေါင်းဘူး၊ ဗုစရိုက်(၁၀)ပါးကိုလည်းပယ်ပြီ။ အဲဒီတော့ အတ္တပယ်ပြီ။ အနတ္တကို ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ အဲဒီလိုလုပ်လုပ်နေတဲ့အခါမှာ တဒင်္ဂီလုပ်နေတဲ့အခါမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ခေါင်းပါးနေပြီ။ အဲဒါ အဓိသီလခေါ်တယ်။ အဲဒီသီလက နတ်ပြည်ရောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဉာဏ်မပေါက်သေးတော့ ဉာဏ်ပေါက်သွားရင်တော့ ခင်ဗျားအပေါ်မူတည်တယ်။ အဲဒီ မဂ်ဉာဏ်မပေါက်သေးရင်တော့ အဓိသီလပဲ။ အာရုံလည်းသတ်ထားတယ်။ ဗုစရိုက်၊ မိစ္ဆာအယူ၊ ဒိဋ္ဌိအယူ၊ သက္ကာယအယူတွေလည်း ပယ်ထားသေးတယ်။ ဟော အတ္တလည်းပယ်ထားပြီးပြီ။ ဟော ဘာလဲ။ အနတ္တကိုကူးနေတယ်။ အဲဒါ ကျန်းမာတယ်။ အာရောဂျံပရမံ ကျန်းမာရေးလာဘ်ရတယ်။ ဟိုဘက်က အရိယဘက်လှိုင်းရောက်သွားရင် နတ်ကတော့ စောင့်ရှောက်တယ်။ နတ်ကတော့ (၃၁)ဘုံ မလွတ်သေးဘူး။ အဲဒီလိုဟာတွေ ကျင့်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားကိုးပါ။ သူများကို သွားအားမကိုးနဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယုံကြည်ပါ။ ဒီကစာမတတ်ဘူး။ ဒါလုပ်ပါ။ သူဖွင့်ပြောသွားပြီ။ အချိန်မရွေး ဒါချွတ်ပါဆိုရင် ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ဟောပြောသွားပြီ။ ဒါပေမယ့် ငါကတော့ မင်းတို့ရဲ့စေတနာအရ၊ ဝါအရ မင်းတို့ရဲ့သဘောအရ လာလုပ်ပေးတာပါတဲ့။ ငါလုပ်ပေးတာပါတဲ့။ ငါ ဒီသင်္ကန်းဝတ်တဲ့အခါမှာ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီတွေနဲ့ ငါကျင့်တာပါကွာ။ တောမှာလိုက်မေးကြည့်ပါကွာတဲ့။ ငါဘာများလုပ်သလဲ။ စာတော့မတတ်ဘူးတဲ့။ အဲဒီတော့ ဒါတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဦးပဏ္ဍိတကိုလှူကြတယ်နော်။ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီးလောက်ဖြစ်တယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ အဲဒါ စေတနာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာတွေဟာ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးဘူး။ လူမျိုးမရွေးဘူး။ တန်းတူထားနိုင်တဲ့အခြေအနေ။ ခင်ဗျားစိတ် ခင်ဗျားသိသွားပြီနော်။ အဲဒါ (၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့စိတ်ခေါ်တယ်။ အယုတ်၊ အလတ်၊ အမြတ်မရွေးတော့ဘူး။ သတ္တဝါတွေကိုလည်း စေတနာထားတယ်။ ကျောက

သားလည်းသား၊ ရင်က သားလည်းသား။ ခင်ဗျားစေတနာမရွေးချယ်ပါဘူးတဲ့။ အဲဒါ ပညာစေတနာ။ သညာစေတနာက အမှတ်နဲ့ စေတနာထားတာ။ ဒါ ငါ့သမီး၊ ဟိုဟာ ငါ့သမီး မဟုတ်ဘူး။ ရွေးချယ် တာနော်။ ဘယာစေတနာရှိတယ်။ ပကာသနစေတနာရှိတယ်။ အဓိပတိစေတနာ ပြောသွားပြီ။ အဲဒီလောက်ဆို တော်ရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါဘုရား)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

(၁၃.၃.၂၀၀၅)ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့

ရွှေတိဂုံတရားအရှေ့မှန် ကြေးသွန်းဘုရားကြီးတွင်

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၇)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

**၁၃၆၅ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော်(၈)ရက်၊ (၁၃.၃.၂၀၀၄) ရက်နေ့တွင်
ရန်ကင်းမြို့၊ ရွှေတိဂုံဘုရားအရှေ့မုခ် ကြေးသွန်းဘုရားကြီးတွင်
ပိသုဒ္ဓိဆရာတော် ဟောကြားတော်မူသော ပိသုဒ္ဓိဝိသန္ဓာတရားတော်**

ဦးဇင်း က ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာမသင်ခဲ့တော့ စာမတတ်ပါဘူးဗျာ။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက အမိအဖက တောမှာနေတယ်။ အိမ်မဲမြို့နယ်၊ သရက်ကုန်းကျေးရွာ၊ သရက်ကုန်းကျေးရွာနဲ့ နည်းနည်းဝေးတယ်။ ရွာလေးကတော့ ဟိုးကလုံရွာ ကရင်ရွာတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီမှာ ကျောင်းမထားနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် စာမတတ်ဘူးတဲ့နော်။ စာပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်က မသင်လို့မတတ်တာပါ။ ဆရာတော်ကြီးတွေ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တွေ၊ ထေရ်ကြီးပါကြီးတွေ၊ ရှင်သာမဏေတွေအားလုံး ရှိကြတဲ့ ကိုရင်လေးတွေကအစ တပည့်တော်က စာမတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် တပည့်တော်အားလုံး ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွတ်ပါတဲ့။ ခန္ဓာသိနဲ့ စာသိပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေအားလုံး တရားနာကြတဲ့ ပရိတ်သတ်အပေါင်းများ ဦးပဏ္ဍိတ က စာပေမတတ်တော့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် အားလုံး တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း သည်းခံကြပါတဲ့။ ဦးဇင်း က စာမတတ်ဘူး။ အခု ဦးဇင်း ရဲ့သဘောလေးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဘယ်လိုသဘောလည်း ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံလို့ စာကရေးထားပါတယ်။ အဲဒီတော့ စာကရေးထားတဲ့အခါမှာ ရှစ်ပါး သီလ၊ ဆယ်ပါးသီလထဲမှာပါတယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်းအကျိုးငှါ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ဒီလိုစာကရေးထားပါတယ်။ ကံဆိုတာက ကိုယ် ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ ကံဆိုတာ အစွဲပေါ့ဗျာ။ ဗမာလိုပြန်ရင် အစွဲပဲတဲ့။ ဥပါဒါန်အာရုံ ၅ ပါး။ ဘုရားပညတ်တဲ့အာရုံတွေကို အဲဒီတော့ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်။ ကံနော်။ အဲဒါ ၃၁ ဘုံမလွတ်ဘူးဗျ။ သဘောလေးပဲ။ အဲဒီတော့ ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့အသိနဲ့ ၃၁ ဘုံမလွတ်တဲ့အသိ ကံတရားများကိုပြောပြတာပါဗျာ။ အဲဒီတော့ ကံတရားဟာ ကျင့်ရတော့မှာကို အဲဒီတော့ သစ္စာလေးပါးရှိတယ်။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းအမှန်တရားပဲတဲ့။ ဆင်းရဲတယ် ဆိုတာဘာလဲ။ စိတ်ဆင်းရဲတာနော်။ စိတ်ဆင်းရဲတာ ရုပ်က ဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်ကခံစားတယ်။ ရုပ်ရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်။ ဝေဒနာမှာ တဏှာကိုကြည့်။ အဲဒီတော့ စာကရေးထားတယ်။ စိတ္တာ တဏှာနဲ့ ခယ မစ္စကစိတ္တာ ရှင်တော်ဘုရားဟောတဲ့နော်။ ဒါ ဘုရားဟောတဲ့စာတွေပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီစိတ်ကလေး မှာ တဏှာကြည့်ပေတော့တဲ့။ အင်မတန် လွယ်မယောင်နဲ့ခက်တယ်။ တိမ်သယောင်နဲ့ နက်တယ်။ သဘောလေးပဲ။ ၃၁ ဘုံလွတ်ချင်တဲ့အကြောင်း။ အဲဒီတော့ ဘာတွေကိုပယ်ရမလဲ။ အခု ပစ္စုပ္ပန်

တည့်တည့်လေး ရှေ့လည်းမမျှော်နဲ့၊ နောက်လည်း မတွေးနဲ့။ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကိုပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေးမြင်လိုက်တော့ သိတယ်။ ကိုယ်နားကြားတော့ သိတယ်။ ကိုယ်နှာခေါင်းနံတော့ သိတယ်။ လျှာပေါ်စားတော့ သိတယ်။ အသားကိုထိတော့ သိတယ်။ အဲဒီမနောပဲဗျို့နော်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ မနောကံကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကလည်သလဲ။ မနောကံကစလို့လည်တယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ။ မနောကံကစလို့ပြတ်တယ်။ သဘောလေးနား။ ပယ်အပ်မယ့်တရား၊ သိအပ်မယ့်တရား၊ ကျင့်အပ်မယ့်တရား။ သဘောလေးပဲပယ်ရမှာက ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ အဲဒါတွေ။ အဲဒီအယူတွေပယ်ရမယ်။ သိအပ်မယ့်တရားက အဲဒီတော့ ဥပမာပေါ့ဗျာ။ စာတော့မတတ်ဘူး။ လူစိမ်းပေါ့။ ဝိပဿနာကျင့်ပြီး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဲဒီမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားပဲဗျ။ ဒီတစ်လမ်းပဲရှိတယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ မိမိရဲ့စိတ်ကို ဘဝင်စိတ်ကို ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သိပ်နုတယ်။ အနုသယလေးတွေ။ စိတ္တနုပဿနာ။ အဲဒါလေးကို အာရုံလုပ်ပြီးတော့ ဝင်တယ်၊ ထွက်တယ်။ ဒလစဉ် ဒလစပ်ဖြစ်နေတဲ့အာရုံ။ ထမင်းစားတာလည်းသိတယ်၊ လှုပ်ရှားတာလည်းသိတယ်။ အဲဒီအာရုံလေးကို ဝိပဿနာ ကမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဒီအာရုံလေးကို သိ တိ သိ သတိ ထိသိ သတိ သိ ဆိုတာက ကိုယ်က သိပြီ။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ အဲဒီလိုအောက်ချိန်းနေတဲ့အခါမှာ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်နော်။ သဘောလေးပဲ။ သဘာဝကို သဘောလို့ခေါ်တယ်နော်။ အဲဒီတော့ ဒါလေးတွေကို အမြဲတမ်း အမြဲတမ်း ဒါကို သူက ယုံကြည်တယ်။ ပါဠိလို သဒ္ဓါခေါ်တယ်။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ။ ဒီလိုစာကရေးထားပါတယ်။ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တယ်၊ ယုံကြည်တဲ့သဒ္ဓါနဲ့ စရိယကို တင်လိုက်တယ်။ ငါယုံကြည်ပြီကွာ။ စရိယကိုထူထောင်ပြီ။ ကြိုးစားပြီ။ အဲဒီတော့ ဒါ အမြဲတမ်း သူလုပ်နေတယ်။ အဲဒီအာရုံက အသိလေးက အဲဒီအာရုံမှာ ဝင်လေထွက်လေ အာရုံမှာ အသိလေးကပ်ထားလိုက်တယ်။ သိတယ်၊ ထိသိ သတိ သိတာက ကိုယ်က ထိတာကလည်း ထိတယ်၊ သိတယ် အဲဒါရုပ်နာမ်လေးပဲ သဘောလေးပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီအသိတွေကို လုပ်လိုက်ရင် ဒီအနုသယရဲ့ကံတွေဟာ တဖြည်းဖြည်းငြိမ်လာတယ်နော်။ အနုသယကံ မနောငြိမ်လာရင် အပြင်ကာယကံ၊ ဝစီကံက အလိုလို ကျွဲကူးရေပါတယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ နေတော့လည်း ကိုယ်က ဪ ငါတရား သမားပဲ။ မမြင်ချင်တော့ဘူး၊ မကြားချင်တော့ဘူး၊ မသိချင်တော့ဘူး။ ဒါတွေကိုသူရှောင်ပြီ။ အဲဒီတော့

ဒါကိုလေ့လာနေတယ်။ လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သူ့လေ့လာနေတယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမာအာဇီဝ။ ဒါသီလပေါ့ဗျာ။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ။ ဒီအသိကို အမြဲတမ်း အပြင်မှာ လည်းကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဪ အေး အေး အေး တည်ကြည်ရမယ်။ သင်္ခါရမဖြစ်စေနဲ့။ ဪ အတွင်းမှာလည်း စိတ်ကလေးက အဓိစိတ္တလေးဖြစ်ရမယ်။ စေတသိတ်မဖြစ်စေနဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီလိုစစ်ပြီးတော့ မဂ္ဂင်နဲ့ မိမိရဲ့ခန္ဓာသိနဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်အောင်လုပ်လုပ်သွားရင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနော်။ ခင်ဗျား သီလကလည်း အင်မတန်တူးတဲ့သီလတွေပဲ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်ဆိုတာက ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အလောကောဥဒပါဒိ၊ ဉာဏာဥဒပါဒိလို့ စာကရေးထားတယ်။ ဒါကြောင့် စာကမှန်၏။ ဉာဏ်မမီ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီ။ အဲ ဒါတွေ့ကသာတယ်။ သာတာပေါ့။ ခင်ဗျားတို့ ဥပမာ ဥပမေယျပေါ့ဗျာ။ ဟင်းချက်တယ်။ ဟင်းတွေကမွှေးကြိုင်နေတာပဲ။ အဲဒါကိုစားဖူးတဲ့သူက အရသာကိုသိတယ်။ မစားရတဲ့သူကတော့ ရှူရတယ်။ ဒီသဘောပဲ။ အဲဒီသဘောလေးပဲ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ပြောကြတယ်။ အတ္တဆိုတဲ့အကြောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့အကြောင်း၊ တဏှာဆိုတဲ့အကြောင်း။ အဲဒီဒိဋ္ဌိကိုသတ်ပစ်။ တဏှာပြတ်မယ်။ ဒိဋ္ဌိတဏှာလို့စာကတွဲထားတယ်။ ဒိဋ္ဌိဆိုတာဘာလဲ။ အဲဒီတော့ အာရုံမှာယူတဲ့အယူကဟေ့ ငါမြင်တယ်ကွ။ ဒါ ငါ့ပစ္စည်းကွ။ ဒါငါ့သားကွ။ ဒါ ငါ့သမီးကွ။ အဲဒီတော့ ယူတာက ငါလို့ယူထားတဲ့အယူမှားတယ်။ မှားပြီးတော့ အဲဒီအာရုံမှာ ကိုယ်ကမှတ်တာ။ ဟိုကမှတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်က မိမိကမှတ်တာ။ ခွဲခြားတာ။ စာလိုဆို သညာ။ အဲဒီအမှတ်နဲ့ ငါလို့ယူတာနဲ့ ငါ့အိမ်၊ ငါ့တိုက်၊ ငါ့ပစ္စည်း။ အဲဒါ အတ္တနော်။ သဘောလေးပဲ။ အဲဒီလိုအယူကလည်းမှားတယ်။ အမှတ်ကလည်းမှားတယ်။ စွဲပြီတဲ့။ ကံဖြစ်ပြီဗျို့။ အဲဒါ ၃၁ ဘုံလည်တယ်နော်။ ဘယ်မှာလည်း ဇကောဓမ္မော နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဟော သီလကချုပ်တယ်။ ဘာသီလတွေချုပ်လည်း ပညတ်သီလနဲ့ ပရမတ်သီလချုပ်သွားတယ်။ အပြင်အာရုံမှာ အဲဒီတော့ ဒါတွေကိုမစွဲဘူး။ ဒါသစ္စာနဲ့ ဟောဒါ သမုတိသစ္စာ၊ ဝီရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတသစ္စာ။ အရိယတသစ္စာဟာ အင်မတန်မှ ဒါသိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒီသစ္စာမှန်မှ ပဋိဝေဓသာသနာကိုပြုဖို့ လွယ်တယ်နော်။ ဒီသစ္စာမှ မမှန်ရင် ပဋိဝေဓသာသနာဟာ အင်မတန်ခက်ခဲနက်နဲတယ်နော်။ ဒါကြောင့်မို့ လာပြီးတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက စာပေမတတ်ပေမယ့် ရဟန်း ပဏ္ဍိတ ကို လာလှူကြတယ်။ လှူတဲ့ပိုက်ဆံကို သူမစွဲဘူး။ အဲဒါသူပဲသိတယ်။ အဲဒီတော့ သူပဲသိတယ်။ သစ္စာနော် လှူတဲ့သူမသိဘူး။ အဲဒီတော့ ဝတ္ထုကာမ

နှင့် ငါ့မှာရှိတာက ကိလေသာကာမနှင့် ယှဉ်တွဲသုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လည်း ကြိုက်၏။ အရိယာကမကြိုက်ဘူးတဲ့။ သဘောလေးနာနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုစစ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကို ဘာနဲ့စစ်မလဲ။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်။ စစ်တဲ့အခါမှာ လမ်းမှန်လာလိမ့် မယ်။ အဲဒီတော့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သင်္ကပ္ပရောက်သွားပြီ။ ဒိဋ္ဌိကိုသိသွားပြီ။ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှားတဲ့။ ဒီသဘောတွေပဲ။ အဲဒီတော့ ငါ့သားပါပဲ။ မှန်တာပေါ့။ ပညတ်အနေကမှန်တယ်။ ပရမတ်အနေက ခြေ အေး အေး အေး။ ဒါပဲပြောရမယ်။ သူ့ကိုမှားတယ်လို့မပြောဘူး။ သူ့ဘက်ကကြည့်လိုက်လည်း ပညတ်။ ပညတ်ကိုယူပါ။ မစွဲပါနဲ့။ စွဲရင်ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်။ စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မနုပဿနာ။ ဒါတွေက ၃၁ ဘုံလွတ်မဲ့ဟာတွေ။ အဲဒီတော့ ဒီသီလ။ သီလသမားရှိတယ်။ သမာဓိသမားရှိတယ်။ ပညာသမားရှိတယ်။ အဲဒါ သိက္ခာ ၃ ပါးပဲဗျို့။ သီလသမားကလည်း သီလလေးရနေရင် သမာဓိကို မသိဘူး။ သမာဓိကလည်း ပညာကိုမသိဘူး။ ပညာရှိတာ အကုန်သိတယ်။ အကုန်လုံးသိတယ်နော်။ ဒါပညာ။ ပညာဆိုတာ သညာမဟုတ်ဘူး။ ပညာ အဲဒီတော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ စာကရေး ထားတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီဘဝဟာနောက်ဆုံးပဲနော်။ နောက်တိုးလာမယ်လို့ တပ်အပ်မပြောနိုင်ဘူး။ အခု သာသနာ ၂၅၀၀ မှာ အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်။ အနိစ္စရဲ့သဘောကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ ဒုက္ခရဲ့သဘောကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ ကံနဲ့ကြည့်လို့ကတော့ လည်သွား လိမ့်မယ်။ အနတ္တဆိုတာ သဘာဝသဘောနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် ခုနက ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိ သိ သတိ။ ဒါ သညာအသိခေါ်တယ်။ အဲဒါ သညာအသိမှန်တယ်။ ဟုတ်တော့ ဟုတ်နေပြီ။ ၃၁ ဘုံမလွတ်သေးဘူး။ သညာသိခေါ်တယ်။ ဝိညာဏ်သိကိုရှာ။ အဲဒီတော့ ဝိညာဏ်သိ ကိုယ်က ထိုးထွင်းပြီးတော့သိရမယ်။ အဲဒါ ဝိညာဏ်သိကိုရှာ။ အဲဒီတော့ ဝိညာဉ်သိ ကိုယ်ကထိုးထွင်းပြီး တော့ သိရမယ်။ အဲဒါ ဝိညာဏ်သိပဲနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်သာစစ်လိုက်နော်။ ခြေ ဒီနေ့ ငါဘာတွေများ ရှိသလဲ။ တရားထိုင်တဲ့အခါမှာ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အဲဒီတော့ အပြင်မှာဘာတွေစင်ကြယ်ရမလဲ။ ကိုယ့်ရပ်ကွက်မှာနေမယ်။ လူကြီးမင်းများခိုင်းမယ်။ အဲဒီလူကြီးမင်းများ ရပ်ကွက်ကလူကြီးများခိုင်းရင် ဆရာကြီး ကျွန်တော်လုပ် ပေးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်သယ်ပေးပါ့မယ်ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်တော့်ကိုခိုင်းပါ။ ကျွန်တော်လုပ်ပေးမယ်။ စေတနာသိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ သူ့စေတနာက အာရုံပေါ်မှာ စေတနာ သိပ်ထားတယ်။ လုပ်ပေးတယ်။ ဟာ ဆရာကြီး ခြေ အေး အေး အေး ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ကိုယ်ထက်

ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေတယ်။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာတယ်။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား၊ သံဝေဂတရားတွေထားတယ်။ ခွေးလေးတွေ၊ ကြောင်လေးတွေ သူမစားဘူး။ ကျွေးတယ်နော်။ ဒါဘာလည်း သမ္မာပေါ့ဗျ။ သမ္မာကံခေါ်တယ်။ သက္ကာရဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ အဲဒါ စာလိုရေးတာ။ အဲဒါ စာနဲ့ရေးထားတဲ့တရားတွေပဲ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား။ အဲဒါတွေကို စေတနာလေးနဲ့ထားလာပါကွာ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ် တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ အသိတွေထားပါ။ အဲဒီလိုသိမှ အပြင်မှာစင်ကြယ်လာတယ်။ တရားလေးကို သူတိုင်တယ်။ အဲဒါ စိတ်စစ်ပြီဗျို့။ အပြင်မှာ ငါဟာ အလွန်စေတနာကောင်းပါလား။ အဲဒီတော့ အတွင်းစစ်ပြီဗျို့။ မဝှင်နဲ့စစ်တဲ့အခါကျတော့ အမိစိတ္တလေး။ စိတ်ကလေးက ငြိမ်လာတယ် ဗျို့။ ဟော စိတ်ကလေးငြိမ်လာတယ်။ အဲစိတ်ကလေး ငြိမ်လာပြီ။ သီလလည်း အပြင်သီလလည်း မှန်လာပြီ။ အတွင်းမနောလည်း ကြည်လာပြီဆိုရင် အဲဒီတော့ သူကပြောတာကိုဗျ။ ရုပ်ရှုတဲ့။ အဲဒီရုပ် မှာ တဏှာရှိတယ်ကွတဲ့။ ရုပ်ကတော့ ကိလေသာပေါ့ဗျ။ ကိလေသာနဲ့ တဏှာ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒီရုပ်မှာ ဝေဒနာရှိတယ်ကွတဲ့။ အဲဒီဝေဒနာမှာကပ်လိုက်တယ်ကွ။ တဏှာဆိုတာ ပြောမှားဆိုမှား ရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါဗျ။ နာမ်တရားခေါ်တယ်။ သူက အဲဒီစိတ်ကလေးပေါ့ဗျ။ ဗမာလို အဲဒီစိတ်ကလေး က သိပ်ပြီးတော့ ဝေဒနာတွေဖြစ်လာရင် စိတ်ဆင်းရဲလာတယ်။ ဘုရားက စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေတဲ့။ အဲဒီတော့ ရုပ်အကျိုး၊ နာမ်အကြောင်း အကျိုးနဲ့အကြောင်း အဲသဘောလေးပဲ ကြည့်။ အကျိုးတရားက ဒုက္ခသစ္စာ၊ အကြောင်းတရားက သမုဒယသစ္စာ။ ဒါတွေရေးထားတယ်နော်။ အဲဒါလေးတွေကို မိမိကိုယ်ကို မိမိယုံကြည်ပါနော်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြည့်ရင်သိမယ်။ သိရင်ပယ်မယ်။ ပယ်ရင် မဂ်ဖိုလ်ရမယ်။ မဂ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့စာထဲမှာရေးတာ။ မဂ်ဘယ်နှစ်ခါကျလည်း။ တစ်ခါတည်းပဲ ကျတယ်။ သဘောလေးပဲပြောတာ။ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ်မပြောဘူး။ သွားမယ့်လမ်းကိုပြပေးတာ။ မဂ်က တစ်ခါတည်းကျတယ်။ နှစ်ခါသုံးခါဖြတ်စရာမလိုဘူး။ ဒီနေ့ မဂ် ကာယကံ၊ ဝစီကံကိုပြတ်သွားပြီ။ ကံကို ပြတ်သွားပြီ။ တွေ့လား။ တစ်ချက်ပဲဖြတ်ရတယ်။ နောက် ဖေ့နဲ့တုတ်တာ ဆဲတယ်။ မဂ်ကျပြီးပြီ။ ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာနဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံနဲ့သုံးသွားတာ။ သူက ပညာဉာဏ်ရှိတာကိုဗျ။ ဉာဏ်လို့ပြောထား တာပဲ။ တစ်ကြိမ် အဲ မဂ်ဖြတ်ပြစ်ရတယ်။ ဘယ်နှစ်ခါဖြတ်ရမလဲ။ ဒီလိုသာသနာပြုတဲ့အခါမှာ ကောင်းတဲ့ သူလည်းရှိတယ်။ မကောင်းတဲ့သူလည်းရှိတယ်ဗျနော်။ ဒါက ပညတ် ငါဆဲတာကြားလားတဲ့။ ကြားတယ် တဲ့။ မင်းဒီအယူကိုယူတော့ ဆူးပေါ်ဖက်ကျရင် ဖက်ပေါက်တယ်ကွတဲ့။ ဟိတ်ကောင်ရဲ့ ငါဆဲတာ

မကောင်းဘူးပေါ့ကွာတဲ့။ မင်းမကောင်းတာ ဘာလို့ယူရလည်းတဲ့။ အဲဒီတော့ ဥပမာပြောကြမယ်။ စာကရေးထားလို့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်ခွင့်လွှတ်နော်။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ညောင်ပင်အောက်မှာ တရားနှလုံးသွင်းနေတဲ့အခါမှာ ပုဏ္ဏားကုလားများက ဆိတ်အုပ်ကြီးနဲ့တက်လာတယ်။ တက်လာတော့ ဆိတ်တွေက ဘုရားကြီး ညောင်ပင်အောက်မှာတွေ့တော့ ဆိတ်တွေကတန့်နေတယ်။ အဲဒီကုလားကြီးက ဘုရားကိုဆဲတယ်။ တိုင်းတယ်။ ဘာညာနဲ့ပြောတယ်။ ဘုရားကြီးက ဘာမှမပြောဘူး။ ငြိမ်နေတာပဲ။ အဲဒီကောင်နားလေးနေလားတဲ့။ အနားကပ်ဆဲရော။ ငါဆဲတာကြားသလားတဲ့။ ကြားပါတယ်တဲ့။ မင်းအယူကို ငါမယူဘူးကွတဲ့။ ကြားတယ်တဲ့။ ဟော ဒါ ပညာဉာဏ် အင်မတန်မှ တချို့က နှင်ဆဲရင် ငါလည်းဆဲမယ်။ ခါးနဲ့ခုတ် တုတ်နဲ့ရိုက် သီလတွေပျက်တာပေါ့။ သီလလေးကို ထိန်းထားပါ။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဟာ အလွန်စင်ကြယ်တဲ့ မနောနော်။ ဒီမနောလေးစင်ကြယ်အောင် သူများ ပါးရိုက်လည်း သည်းခံပါ။ သူများအတင်းတွေ သူများအကြောင်းတွေမပြောပါနဲ့။ ကိုယ်က နောက်ဆုံးဘဝ။ ဒီအပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားကောင်းရာသုဂတိကိုရောက်လိမ့်မယ်နော်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဝိညာဉ်လေးမရှိတာကို ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာက အခက်ဆုံးပဲနော်။ မသိတာ အခက်ဆုံး သညာသိ။ ဟော သညာသိ ပညာအသိ၊ အတ္တအသိ၊ အနတ္တအသိ ဟော ပညတ်အသိ၊ ပရမတ်အသိ။ ကြည့်စမ်း အတ္တအတိ၊ အနတ္တအသိ ဒါကြောင့်မို့ မရှိတာ ရှာရင်ရတယ်။ မသိတာအခက်ဆုံး။ အဲ တစ်ခုကတော့ တို့လိုပါပဲကွာ။ သူကဖြစ်သွားပြီလေ။ ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စကုန်သွားပြီ။ သူက တစ်ချက်ပဲ ဖြတ်ရတာ။ ဘာဖြတ်မလဲ ဒိဋ္ဌိဖြတ်ပလိုက်တာပေါ့ဗျ။ ဒိဋ္ဌိကဘာလည်း အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်။ သုံးချက်ကို တစ်ချက်တည်းခုတ်ပစ်လိုက်တာ။ ပြတ်ရော။ ပြတ်တယ်ဆိုတာလဲ တဏှာသိတာပေါ့။ ဟာ စက္ခုမှာ သာယာတာ တဏှာ၊ ကိုယ့်မျက်စိမှာသာယာတာ တဏှာ၊ ကိုယ့် နားမှာသာယာတာ တဏှာ၊ ကိုယ်နဲ့သာမှာ သာယာတာ တဏှာ၊ ကိုယ့်ဇီဝါမှာ သာယာတာ တဏှာ၊ ကိုယ့်အသားထိတာ သာယာတာ တဏှာ။ အဲဒီစိတ်ကလေးက ခံစားတယ်ဗျို့။ စိတ္တာ တဏှာနဲ့ ယခမစွကစိတ္တာ ရှင်တော်ဘုရားဟောတဲ့ အဲဒီတဏှာပြတ်ရင် ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ်နော်။ ၃၁ ဘုံလွတ်တယ်။ မလွတ်တယ် သူများသွားမမေးနဲ့။ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားသိမယ်။ ခုနက သညာသိက ဝိညာဉ်သိ။ ဝိညာဉ်သိဆိုတာ အဲဒါစာ။ ဗမာလိုပြောစမ်းပါတဲ့။ အေး ဗမာလိုပြောမယ်ကွာတဲ့။ ဝိညာဉ်သိက ထိုးထွင်းပြီးတော့ ဒီဝိပဿနာတရားတွေကျင့်တော့ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ ခုနက သညာအသိကနေပြီးတော့ ပညာတွေကို ဩော် ပညာသိဆိုတာ ဥပမာ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ နိယောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒီတော့ ဝိညာဉ်သိက ဟာ အစတုန်းကတော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာမှန်တယ်။ သိက္ခာသုံးပါး။ အဲဒီ

သိက္ခာသုံးပါးနဲ့ ကောင်းတာဘာဆီကျလည်း။ ကောဓမ္မော ကောဓမ္မော ဘယ်ကလာသလဲ။ ရုပ်ပေါ် နှာမ်ပေါ်ကလာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ အဲဒါစာ။ စာနဲ့ စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှ အရိယာခေါ်တာ။ ဒါကြောင့် စာကိုမတတ်လို့ တောင်းပန်ထားရတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီကိစ္စဟာ ဝိညာဏ်သိဆိုတာ ဟိုတုန်းကတော့ ငါသိ။ အခု သဘာဝသိ။ ဪ သဘာဝသိ။ ဪ သဘာဝသိ။ ခါတ်လေးပါး၊ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေ၊ ဝါယော ခါတ်ကအုပ်ချုပ်ထားတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုအုပ်ချုပ် ထားလဲ။ ပညတ်ကို အုပ်ချုပ်ထားတယ်။ အထဲတည်းမှာ ခါတ်လေးပါးကို ဒါက ဘုရားဟောအရ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေ၊ ဝါယော။ ဦးစင်း ရဲ့ အသိက သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်။ ဟော သွေးအားနည်းလာပြီ။ သည်းခြေကလည်း ကယောက်ချောက်ခြားဖြစ်လာပြီ။ လေနဲ့ သလိပ်က အသက်ရှူလမ်းကြောင်းကိုပိတ်လိုက်တယ်။ အဲဒါကိုကျင့်နေတာ။ ဪ အေး အေး။ အဲဒီတော့မှ ခါတ်လေးရဲ့ ဝိညာဉ်လေးက တိမ်ခိုးတွေ တိမ်တွေလိုရွေ့လျားနေတယ်။ အဲဒီအာရုံကို ခုနက နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်ရဲ့ သညာကသိနေပြီးတော့ သဘာဝအသိကိုရောက်လာတယ်။ သဘာဝကျတော့မှ ဪ ဘုရား အေး အေး အေး။ ငါမဟုတ်၊ သူမဟုတ်ပါလား။ အနတ္တကြီးပါလား။ အဲဒီတော့ ဒီခါတ်ကို အပြင်က ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ စာရေးထားတယ်။ အာဟာရခါတ်စာကိုကျွေးတဲ့။ ကျွေးတတ်ရင် အသက်ရှည်တယ်ဗျို့။ မိမိအသက်ရှည်အောင်နေရင် အသက်ရှည်တယ်။ အဲဒီတော့ ဉာဏ်လေးနဲ့ ဘုဉ်းပေးတယ်။ ဪ အေး အေး ခင်ဗျားရေးထားတာက တပေါစတဲ့။ အခုတော့ ဟင်းတွေက လျှောက်နှိုက်တာ ကြက်သားစားလိုက်၊ ဘဲသားစားလိုက်၊ ဝက်သားစားလိုက်၊ ကုလားဟင်းစားလိုက်၊ ဘဲဥဟင်းစားလိုက် လျှောက်စားတော့ ဒီမှာ လျှာကတော့ အလိုလိုက်တယ်ဗျို့။ လျှာက ခံစားတယ်။ ဟောဒီအစာအိမ်ကတော့ ဒလပွဖြစ်နေပြီ။ တစ်နေ့သောအခါမှာ အစာအိမ်ဟာ မကောင်းရင် ဘေး ဖြစ်တတ်တယ်။ ကိုယ်က ထမင်းလေးနဲ့ ဆားလေးနဲ့ ဘာလေးနဲ့ သင့်တော်သလိုစားနော်။ ကိုယ့်ရဲ့ ကျန်းမာမှုကိုလိုက်စား။ ကိုယ့်ရဲ့ စင်္ကြန်လေးလျှောက်။ ကိုယ့်ရဲ့စားတာ သောက်တာ ကံ၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ အာဟာရကိုလည်းသိရမယ်။ အတွင်းမှာလည်း ခါတ်နဲ့ အာဟာရနဲ့ညီမျှအောင်ကျွေး။ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု ဆိုတာ နွေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု။ အပြင်ဘက်မှာ ဥတုတွေကပြောင်းလဲတယ်နော်။ ဥတုတွေက ပြောင်းလဲတယ်။ ရုပ်ကဖောက်ပြန်တယ်။ နှာမ်က ခံစားတယ်။ အကျိုးနဲ့အကြောင်းကြည့်။ သဘောလေးပဲကြည့်။ အဲဒီတော့ ကံဆိုတာ ကံရဲ့အကြောင်းကိုသိတာ အစွဲကံစိတ်။ စိတ်ရဲ့အကြောင်း ကိုလည်းသိလား။ ကံဆိုတာ အစွဲ။ အဲဒီစိတ်ကလေးက သွားစွဲတာ။ အဲဒီလိုကွ။ အဲဒါကွ။ အဲဒီလို ဦးစင် မပြောတတ်လို့ ဘာတွေစွဲလည်း။ သူနှစ်သက်တာတွေစွဲမှာပေါ့ဗျ။ အဲ မနှစ်သက်တာကျတော့

ဪ အေး အေး အေး။ သူ့လမ်းသူ့လျှောက်။ သူနှစ်သက်ရာကို စွဲမှာပေါ့။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊
 အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ် ကြည့်စမ်း။ အစွန်းနှစ်ပါးကိုမလွတ်တော့ဘူး။ ဒါ အနုသယတွေ
 ဟောတာ။ ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့တရားတွေ မလွတ်တဲ့တရားတွေပြောသွားတာ။ ဒါတွေကိုယူမယ်ဆိုရင်
 ၃၁ ဘုံလည်ဦးမှာပဲဗျို့နော်။ ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့တရားကတော့ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ
 အလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တ။ သင်္ခါရရပ်သွားပြီ။ အဲဒီတော့ ငါဆိုတဲ့
 သင်္ခါရရပ်ပြီ။ ဟော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ခင်ဗျားတို့ပြောတာပဲ။ အဲဒီတော့ ဒီသင်္ခါရရပ်တဲ့ဟာကိုလည်း သိရ
 မယ်။ ကိုယ်ဘယ်ရောက်တယ်ဆိုတာလည်း သိရမယ်။ ကိုယ်ဘယ်ကလာတယ်ဆိုတာလည်း
 သိရမယ်။ ဘယ်ကလာလည်း။ အတိတ်ကလာတာ။ ဘယ်ကိုပြန်မလဲ။ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဘယ်ကိုသွားရဦး
 မလဲ။ အနာဂတ်သွားရမယ်။ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်မှာ အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်၊ အနိစ္စရဲ့သဘော၊ ဒုက္ခရဲ့
 သဘော၊ အနတ္တရဲ့သဘော။ ဒါရုပ်ကိုပြောတာ။ စိတ်ကမအိုဘူး။ ဟော အဲဒီစိတ်ကလေးက မအိုဘူးဗျို့။
 စိတ်ခိုင်းတာကို အကုန်လုပ်တာပဲ။ ရုပ်ခွေးဖြစ်နေပြီ။ ကြည့်စမ်း။ လောဘစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မောဟ
 စိတ်၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိစိတ်တွေ အတွင်းစိတ်တွေ အာရုံနဲ့ပေါင်းချနေတာ။ အဲဒါ သင်္ခါရတွေပဲ။
 စိတ်ကလေးပြောင်းပြောင်းသွားတာ၊ စိတ်ကလေးက ပြောင်းပြောင်းသွားတာ။ စိတ်ကလေးနဲ့
 သဘောတူအောင်ပြောရတယ်ဗျို့။ အဲဒီစိတ်ကလေးက တစ်ခုတည်းဖြစ်အောင် ဧကောဓမ္မောဖြစ်
 အောင်လုပ်။ အဲဒီတော့ ဒီတရားတွေဟာ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး ကျင့်ရင်ရမယ်နော်။ အဲဒီတော့
 သူဒါတွေ ကိုယ်ကမလုပ်ဘူး။ ဒါနနဲ့ သီလမှန်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါနတွေမှန်တယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါနတွေ
 လှူလိုက်တော့ အလှူခံတဲ့လူကလည်း အေးကွာတဲ့ မင်းလှူတဲ့။ အဲ ခုနက စာကရေးထားတယ်။
 မင်းလှူပြီးတော့တဲ့ ကာမဝတ္ထု၊ ကိလေသာဝတ္ထု။ ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ ကိလေသာ။ ဟိုက ကာမဝတ္ထု။ ယှဉ်တဲ့
 သုံးဆောင်မိပါက အများကြိုက်၏။ ကိုယ်လည်းကြိုက်၏။ အရိယာမကြိုက်ဘူးတဲ့။ ဒါဘာလဲ။ မနော
 ဟိုကလှူလိုက်ပြီ။ မှန်လှပါဘုရားတဲ့။ သုံးဆောင်ပါတဲ့။ ဒီကဘာလုပ်လည်း။ ဒီက စစ်တဲ့သူကဘာ
 လုပ်လည်း။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဓမ္မကလုပ်ပေးတာ သိုက်တွေ၊ နတ်တွေ၊
 ဓါတ်တွေ အကုန်လုံးခေါ်လို့ရတယ်။ ပဏ္ဍိတ က ဒါပေမယ့် စာမတတ်တော့ လမိုင်းလို့ပြောမယ်။
 ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်း၊ ဒီလိုလမိုင်းလို့သတ်မှတ်ထားတယ် မှန်တယ်တဲ့။ လမိုင်း
 ဆိုတာ ခင်ဗျားလည်းပြောတာ လမိုင်းပဲဗျ။ လမိုင်းတဲ့။ လမိုင်းဆိုတာ အစွဲပေါ့ဗျာ။ ကုန်းလမိုင်း၊
 ရေလမိုင်း၊ အာကာလမိုင်းဆိုတာ ဘီလူးကြီးတွေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီဘီလူးတွေက ခင်ဗျား အဲဒီအစွဲကြီး
 တွေ။ ဘုရားကချွတ်တာပဲဗျနော်။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးထဲမှာ အဲဒီအစွဲတွေ ပဒါစာရီကိုလည်း ဘုရားက

ချွတ်တာပဲဗျ။ စွဲနေတယ်။ လင်သေတယ်။ ခလေး ရေနစ်သေတယ်။ ဘာဖြစ်တယ်။ ဒီအစွဲကိုချွတ်
 တာဗျ။ ဥပါဒါန်တရားတွေဖြစ်နေတာနော်။ အဲဒီတော့ ဒါက မင်းစွဲသေးလား။ အဲဒီတော့ မင်းစွဲရင်
 တရားအားထုတ် ကိုယ်စိတ် ကိုယ်စစ်။ မရှိရင် ဆားလေးနဲ့စား။ စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ။
 ဒီလိုပြောတာ စိတ်ဆင်းရဲတာက မင်းကလေးသေတော့ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ မင်း မိန်းမသေတော့
 စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ မင်းအဖေသေ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ မင်းသွားစွဲတာကိုကွ။ အဲဒါ တဏှာကွတဲ့။
 တဏှာဆိုတာ ပြောစမ်းပါတဲ့။ ဟော ဝေဿန္တရာမင်းကြီးက သူ့သားလေးတွေကိုလှူလိုက်တယ်။
 ပုဏ္ဏားက ဖအေရှေမှာရှိက်တယ်။ ရိုက်တော့ လှူတော့ လှူပြီးတော့။ ကြည့်စမ်း။ အဲဒီတော့ လှူတော့
 လှူလိုက်တယ်။ စာကရေးထားတယ်ဗျ။ သားလေးတွေရှိက်တော့ ဖအေကိုမြင်လိုက်တယ်တွေ့လား။
 ငါဆိုတဲ့အယူအမှတ် မှတ်လိုက်တယ်။ ငါမြင်တယ် ဟောဖြစ်ကုန်ရောဗျာ။ ငါမှတ်တာ သူကမှတ်တာ။
 ယူတာလည်း သူကယူတာ။ အဲဒီအချက်တွေနဲ့ပေါင်းတော့ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေ ဘာဖြစ်လဲ။
 မာန်ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လည်း။ တဏှာကိုသတ်လို့မရလို့။ သားလေးတွေသွားစွဲတာ။ တဏှာ။
 တဏှာကနေ သံလျက်စွဲတာပဲ။ မာန်။ ဒါပေါ့ ဘာလည်း အဲဒါဒိဋ္ဌိပဲနော်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒီတော့
 ဘာဖြစ်ဖြစ် လူကြီးမင်းများခိုင်းရင် ရိုရိုသေသေနဲ့လုပ်။ ခင်ဗျားအကျိုးရှိတယ်။ တရားကဘာလည်း
 မဟုတ်၊ ညာလည်းမဟုတ်။ ဒီခန္ဓာရဲ့အသိလေးဟာ စေတနာလေးဟာ ကိုယ်မလှူနိုင်ပေမယ့်
 ရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သား ကောင်းစားဖို့အတွက် ကိုယ်ကနေပြီး ဖန်တီးပေးတာနော်။ အချင်းချင်း
 လာတယ်။ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြော။ အဲ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောတာ သမုတိသစ္စာ။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတီ
 သစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ။ အရိယတသစ္စာ။ ခင်ဗျားတတ်တာက သမုတိသစ္စာက တတ်တာ။
 ဪ ရပ်ကွက်မှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ရပ်ကွက်ကြီးအေးချမ်းပါစေ၊ တိုင်းပြည်ကြီးအေးချမ်းပါစေ၊
 စိတ်အေးချမ်းပါစေ၊ ဝပြောသာယာရှိကြပါစေ။ အမြဲတမ်း တိုင်းပြည်မှာ အုပ်ချုပ်တဲ့ မင်းစိုးရာဖာပါ။
 ကိုယ်က မေတ္တာပို့ရမယ်။ သူတို့လည်း သူတို့အလုပ်လုပ်ရတာ ဘယ်လောက်ပင်ပန်းတယ်ဆိုတာ
 သူတို့ပဲသိတယ်။ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်သိ။ ဪ သူတို့လည်း တိုင်းပြည်ရဲ့အရေး
 သူတို့လုပ်နေပါလား။ နောက်လူနောက်သား ကောင်းစားဖို့အတွက် သစ်ပင်တွေစိုက်၊ လမ်းတွေဖောက်
 ကြည့်စမ်း။ ဂျပန်ခေတ်လည်း ဦးဖင်း ဒါမျိုးမတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုလမ်းကြီးတွေ အခုဆို မြောင်းမြနဲ့
 ရန်ကုန် ခင်ဗျားဖုတ်ဆိုရောက်လာတာပဲ။ အရင်တုန်းကဆိုရင် သဘောနဲ့ညအိပ်နေရသေးတယ်။
 အဲဒါတောင် အချိန်မသင့်ရင် သောင်တင်ရင်တင်နေသေးတယ်။ အခုတော့ ညဘက်လာ။ ဟိုက ဂု
 နာရီကထွက်လာတယ်။ ဒီမှာဆိုရင် ၁၁ နာရီလောက်ရောက်လာတာပဲဗျ။ ဘယ်လောက်လမ်းတွေ

ကောင်းလဲလို့။ အင်္ဂါလိပ်ခေတ်လည်းမလုပ်ဘူး။ ဦးနှုတ်လည်း မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်သိတာလေးပြော
တာလေး။ အဲဒီတော့ ဒီလို ကိုင်းကျွန်းမှို ကျွန်းကိုင်းမှို မှိုခိုအားထားရတာ။ သူ့အပြစ်သွားမပြောနဲ့။
ဒီလိုသူတော်ကောင်းတောင် အပြစ်ရှိတာပဲဗျ။ အပြစ်ရှိရင် ဘာလုပ်ရလည်း သိမ်ထဲဝင်ပြီး အာပတ်ဖြေ
ရတယ်။ ဒါ စိတ်အာပတ်။ ဒိတ်စိတ်အာပတ်။ ဒါတွေ ရဟန်းတွေဖြေရတယ်။ ဦးဇင်း တို့လည်း အပြစ်ရှိ
ဝိပဿနာထိုင်ရတယ်။ အဝိဇ္ဇာကြီးကို သီလနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများ
ပါ။ ကိုယ့်ညီအစ်ကိုတွေပဲ။ ကိုယ့်ညီအမတွေပဲ။ သစ္စာထားပါ။ ဒါမှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဟောဒီမကောင်းတဲ့
မိစ္ဆာနတ်တွေက အကုန်ထွက်ပြေးမယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ က အတွင်းတိုက်နေတာ။ ဟိုက အစွဲက အပြင်
တိုက်နေရတာ။ သူ့ခင်ဗျာ အတွင်းတိုက်မှ အဲဒီအတွင်းမိစ္ဆာကောင်တွေ လက်နက်ချမှ တိုင်းပြည်
အေးလာလိမ့်မယ်။ လူမသိဘူးနော်။ မြေလျှောက်ရဟန္တာရှိတယ်။ လူမသိဘူး။ ခုနက ဆဲလိုက်တာတွေ၊
တိုင်းလိုက်တာတွေ ပညတ်ကိုယူထားတော့ ဘုန်းကြီးကလည်း စာမတတ်လို့ ဘာလို့ဆဲသလဲ။
ဦးပဏ္ဍိတ ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း ဝါးကျောင်း တစ်နေ့တစ်နေ့မေးပါကွာတဲ့။ မင်းတို့က ငါ့ဆီလာတယ်တဲ့။
ငါမလုပ်တတ်ဖူး။ မင်းကံ မင်းအကျိုးပေးမှာပေါ့တဲ့။ အဲဒီတော့ ကံရဲ့အကြောင်းက သတ္တိ သံပတ္တိ
ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏ အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော
ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏တဲ့။ ဟော ခဲယဉ်းစွာရတယ်။ ဒုလ္လဘထဲက ကံ။ မင်းကအပြင်က ပကာသနကံ၊
ဘယကံတွေကွ။ ဟေ့ကောင်ရဲ့အတွင်းထံမှ အနှစ်မှန်ကွ။ ဟေ့ကောင်ရဲ့မင်းအသိလေးကောက်လိုက်
ကွတဲ့။ ဒီကအတွင်းကိုပြောနေတာ။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကံတွေက ကိုယ့်ကို အသက်လည်းရှည်တယ်။
ကံကျိုးရင် ကယ်ဆယ်ပါ။ ကံပေါက်ရင် ကံဖာပါ။ ကံနိမ့်ရင် ကံမြင့်မယ်။ ဒီစေတနာတွေမှန်ဖို့လိုတယ်။
ဘာဖြစ်လည်း။ ကိုယ့်ညီအစ်ကိုတွေ မောင်နှမတွေပဲ။ ဟိုဘဝကိုပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်အမျိုးတွေ
ပဲ။ အဲဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြစ်ယူစရာမလိုဘူးဗျ။ အခုကတော့ ဘာဖြစ်တာပဲကွယ်။
ဘာဖြစ်တာပဲ၊ ညာဖြစ်တာပဲ။ အဲဒီတော့ မစားရ မသောက်ရပဲ ဝစီကံတွေကျတယ်။ ကြည့်စမ်း ခင်ဗျား
တို့။ အဲဒီတော့ ဝစီကံဘယ်လိုကျလည်း။ ဟော ဘုရားခေတ်က စိဉ္စမာန ဘုရားကို နင်ဒီလို၊ ငါဒီလို။
ငါ့လုပ်တယ်တဲ့။ အေး နင်နဲ့ငါနဲ့နှစ်ယောက်ပဲသိတယ်တဲ့။ ဟော ပရိတ်သတ်တွေက အကုန်လှည့်
ကြည့်ကုန်ပြီ။ အာ နင်နဲ့ငါနဲ့နှစ်ယောက်ပဲသိတယ်ဆိုတော့ အဲဒါ အရိယယထသစ္စာ။ ဒီပစ္စုပ္ပန်မှာ
ဒါကို ကံပြောလိုက်တာ။ အဲဒီတော့ ဒီသစ္စာသည် မှန်တဲ့အတွက် သိကြားမင်းက မနေနိုင်ဘူးဗျ။
လာဖျက်ပစ်ရတယ်။ တွေ့လား သစ္စာမှန်ဖို့လိုတယ်။ သစ္စာမှန်ရင် မေတ္တာ အရိယာရဲ့မေတ္တာ။ အတိုင်း
အဆမရှိဘူး။ အဲ ပုထုဇဉ်ရဲ့မေတ္တာက ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ။ ဘာဖြစ်ပါစေ၊ ထိပေါက်ပါစေ။

ချဲ့ပေါက်ပါစေ။ အဲဒါကံ ကံမေတ္တာတွေခေါ်တယ်။ အရိယာမေတ္တာက လူမသိဘူး။ အဲဒါကို ကျောင်းမှာ လူပေါင်းသုံးလေးရာလာပါတယ်ဗျာ။ လာတော့ ပြောလို့မရ။ ဆဲရတယ်ဗျို။ အဲ ဆဲလိုက်တယ်။ သူ ရိုက်တော့မရိုက်ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးတွေလည်းလာတာပဲဗျာနော်။ အရှင်ဘုရား တစ်လုံးတည်းပေးပါဘုရား တဲ့။ ဪ အေး အေး အေး။ ဘာကောင်လေးမွေးရမယ်ဘုရား။ ဪ ဒုက္ခပါပဲ။ မင်းတို့ကွာ။ မိုးကျခိုင်းမှာပဲ မျက်ရည်ကျတယ်။ ဪ ငါသိတဲ့အသိနဲ့ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့အသိတော့ ကွာခြားမှု တွေရှိပြီ။ ငါကလည်း စာပေမတတ်။ ရဟန်းပဏ္ဍိတ။ ဪ ဘုရား ဘုရား။ မလွယ်ပါဘူး။ ရတဲ့ကြေးငွေ တွေနော်။ ဦးဇင်း ရဲ့ ရတဲ့ကြေးငွေတွေကိုမေးပါ။ ခင်ဗျားတို့ကို ဘုရားတွေတည်ပေးပါ့မယ်နော်။ ဒီနာမ်ကောင်တွေ၊ မိစ္ဆာနာမ်တွေ၊ သမ္မာနာမ်ကောင်တွေ ရုပ်မရှိဘူး။ လာပြီးတော့ ဦးဇင်းကျောင်းပေါ် ပူးတယ်။ အေး သူပူးတာ ကိုယ်ပူးတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအကောင်ကပူးတာ။ ဒီဘုန်းကြီးက ဪ မှန်တာပေါ့။ သူ့အားကိုးမှ ဘုရားတစ်ဆူကျန်သေးတယ်။ တို့ ဒီကနေပြီးတော့ သူတည်ပေးတဲ့ဘုရား တွေကို စောင့်မှပဲဆိုပြီးတော့ မိစ္ဆာနာမ်က သမ္မာနာမ်ကို နာမ်ကိုဖြစ်တယ်ဗျို။ သမ္မာနာမ်က နတ်ဝိဇ္ဇာ တွေဖြစ်တယ်ဗျို။ ဘယ်သူသိမလည်း။ အဲဒါ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေပေးတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ အဲဒါ ဘုရားတည်ဖို့အတွက် အုတ် ၁ သိန်းကို ငွေ ၁၉ သိန်းလောက်ပေးမယ်။ ဘိလပ်မြေ ၁ အိတ်ကို ၃ ထောင်ကျော် ၄ ထောင်ပေးရတယ်။ အခုကာလ ရေနံဆီ ၁ ပီပါကို ၇ သောင်းကျော်တယ်နော်။ အဲဒါတွေ ဒီပိုက်ဆံတွေနဲ့ မီးထွန်းတယ်။ ဆန်တွေ၊ အဝတ်အထည်တွေ အကုန်ဝယ်ပေးတယ်။ ဘုန်းကြီးက အလှူခံရတဲ့ပိုက်ဆံတွေ အကုန်ပေးတယ်။ လူတွေကိုလည်း ကျွေးတယ်မွေးတယ်။ အခုပြန်ခါနီး ဆန်အိတ်တွေဝေပေးတယ်။ အေးကွ စားကြကွာ။ မင်းတို့ကောင်းကောင်းနေနော်။ မင်းတို့ ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ။ အဲ လက်မမထောင်နဲ့။ မင်းတို့ ငါသွားဦးမယ်။ ဟော ဒီဆန်တွေ ဝေငှစားတဲ့။ ဒကာကြီးတွေထမ်းပို့ လိုက်ဝယ်ပေးပြီးမှထွက်လာတာ။ ဒီလိုရှိတယ်။ မေတ္တာ၊ စေတနာ တွေနော်။ အစွဲမရှိလို့ပေါ့ဗျာနော်။ အစွဲသာရှိရင် ငါ့မိန်းမဖို့၊ ငါ့သားဖို့၊ ငါ့စားဖို့ သူလုပ်မှာပေါ့။ တစ်ခုမှ မယူဘူး။ ဘာမှလည်း မရှိပါဘူးဗျာ။ အဲ ထမင်းစားတော့လည်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ခက်တယ်ဗျို။ ခွေးစာထက်တောင်ဆိုးပါသေးတယ်ဗျာ။ လာကြည့်ပါ။ မေးပါ။ ဟင်းတွေကို ဒကာ၊ ဒကာမက ခွက်ပေါင်း ၄၊ ၅၊ ၆ ဆယ်လောက်ရှိမယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ဟင်းတစ်ခွက် လျှာကိုအလိုမလိုက်ဘူး။ အခုတော့ လျှာကိုအလိုလိုက်တော့ ရှာလို့ဖွေလို့က ဘယ်ရမလည်း။ မျက်စိကိုအလိုလိုက် သားတွေ၊ သမီးလေးတွေ အလိုလိုက်။ ခင်ဗျားစွဲတော့ စွဲပေါ့ဗျာ။ သမ္မာလေးနဲ့စွဲ။ သက္ကာရဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တ ဒိဋ္ဌိနဲ့စွဲနဲ့။ သမ္မာလေးနဲ့ ဪ မမြဲပါလားကွယ်။ စွဲတော့စွဲတယ်။ တဏှာတော့ရှိတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့

သက်သာရာသက်သာကြောင်းရတယ်။ ဒီအစွဲက မဂ်ဉာဏ်ရမှ မဂ်ဉာဏ်ပြတ်မှ အဲဒီအစွဲပြတ်တာမျိုး။ အဲဒါကြောင့်မို့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး နှလုံးသွင်းကြပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဘုရားကြီးမှာနေတယ်။ စားသောက်ပြီး တရားလေးထိုင်။ တရားလေးထိုင်လည်း မနောလေးကို စစ်လိုက်၊ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာ အင်မတန် ထူးပါတယ်။ အခုတော့ ဪ ခက်တာပဲဗျို့နော်။ အဲဒီတော့ ကိုင်းကျွန်းမှို၊ ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ကိုယ့်ညီအစ်ကိုတွေ ထင်းစည်းများလို အစည်းမပြေကြပါနဲ့။ ထင်းစည်းများလို စည်းစည်းလုံးလုံးနဲ့ စေတနာစစ်၊ စေတာနာမှန်နဲ့ရှိကြပါ။ ဦးဇင်းကတော့ စာမတတ်တော့ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင်လည်း ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ ခုနကပြောတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေက ဘယ်ကံကလည်လည်း မနောကံကလည်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လည်လည်း အခုပစ္စုပ္ပန်တည်တည်လေးမှာ စက္ခုအာရုံနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ နားသောတနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ ဒါ အနုသယ စိတ္တနုပဿနာ။ မနောကိုဟောတာနော်။ ကာယဝစီကို မဟောဘူး။ အဲဒီမနောလေးကို အဓိစိတ္တဖြစ်အောင် ကာယဝစီက ငြိမ်ရတယ်ဗျို့။ ဆေးလိပ်တောင် မသောက်ဘူး။ ရေတောင် မသောက်ဘူး။ ဟုတ်လား။ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ တရားတွေထိုင်ကြပါ။ ကိုယ့်အဖေလို၊ ကိုယ့်အမေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုကြီးလို၊ ကိုယ့်ညီလေးတွေလို မမိုက်ကြနဲ့။ လုံချည်ကို လှည့်ဝတ်။ ခင်ဗျားတို့တစ်ထည်ကို ၁ သောင်းလည်း ဝယ်တာပဲ။ ၅ ထောင်လည်း ဝယ်တာပဲ။ ဖိနပ်ဆိုလည်း ဝယ်။ ဘယ်တော့ ဒီပိုက်ဆံဟာ ရှာလို့ရဖို့လည်း စုပါ။ ဒီစာမင်းစာရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဒါလေးတွေကိုကြည့်နေ၊ ကြည့်စားနော်။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ နတ်တွေရှိတယ်။ ရေးထားတယ်။ အိမ်စောင့်နတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ်။ ဒီနတ်တွေရှိတယ်။ ဒီနတ်က ခင်ဗျား မနောကိုသိတာ။ မနောက ဖောက်ပြန်ရင်တော့ မလုပ်နဲ့ဗျို့။ အဲဒီတော့ အခုပြောနေတာက လူသိတာ။ ခင်ဗျားရဲ့ စေတနာက နတ်သိတာ။ အဲဒီတော့ နတ်ကသိတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်အလွန်ထူးပါလားလို့ ခင်ဗျားကို ရှိခိုးမယ်။ ခင်ဗျားသွားလာရာ စောင့်ရှောက်မယ်။ နတ်ဘယာ ဘေးမသိတဲ့ ခင်ဗျား မှန်တာကိုဗျ။ လုပ်သွားတဲ့အလုပ်တွေက ဟာ ထူးထူးကဲကဲ။ နေမအိပ် ညမအိပ်လုပ်သွားတာ။ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာ ခင်ဗျားအကျိုးပေးတာပေါ့ဗျာ။ အခုဘဝလည်း ကောင်း၊ နောင်ဘဝလည်း ကောင်း ပြန်ကျမှာပဲ။ ဖြစ်လာရင်ပျက်မှာပဲ။ အဲဒီဗတာ့ လူ့ဘဝက သက်တမ်းတိုပါတယ်။ ရှစ်ဆယ်၊ ကိုးဆယ် ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ သက်တမ်းများတဲ့ နတ်ပြည်တို့ဘာတို့ရှိတယ်။ ရောက်အောင်သာသွား။ ကောက်လည်း မရိတ်ရဘူး။ ပျိုးလည်း မနုတ်ရဘူး။ ခင်ဗျား နတ်ဩဇာတွေ။ အဲဒီတော့မှ သိလိမ့်မယ်နော်။ ဒီတော့ နေတတ်ဖို့ ကိုယ့်စိတ်လေးကိုတော့ ဓမ္မောဖြစ်အောင် စိတ်ကလေး အေးအောင်ထား။ စိတ်မဆင်းရဲစေနဲ့။ ဒီစိတ်ကိုဟောသွားတာ။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်း ဒီလောက်ဆိုတော်ပါပြီဗျာ။ သာဓု သာဓု

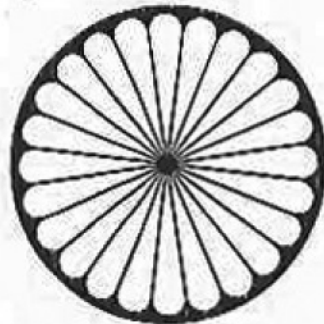
သာဓု ပါဘုရား။ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ ခင်ဗျားတို့ရဲ့အလှူခံရတဲ့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးရဲ့ ရုပ်ပွားတော်ကြီးအတွက် ဦးဇင်း အကုန်ပေးပစ်ခဲ့မယ်။ ဟိုတလောကလည်း စုတာ(၂) သိန်းကျော်ရတယ်။ အကုန်လုံး ကျောင်းပေးပစ်ခဲ့တယ်။ အခုလည်း ခင်ဗျားတို့ သောတပန်လှူတာနဲ့ သဒ္ဓါဂါမ်လှူတာနဲ့ အနာဂါမ်လှူတာ မတူဘူး။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ဦးဇင်း ကတော့ အကုန်ထား ပစ်ခဲ့မှာ။ ဦးဇင်း က ဒီဒါနလေးတော့ လုပ်ပေးတတ်တယ်။ သီလကတော့ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား ပြီးတော့ သီလကိုထိန်းထား။ သီလ က အပါယ်ပိတ်မယ်။ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ လူစစ် လူမှန်၊ ရဟန်းစစ်၊ ရဟန်းမှန်တွေ။ အဲဒီရဟန္တာစစ်လို့ ၃၁ ဘုံလွတ်ချင် အဲဒီဒါနမျိုးစေ့က ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့မျိုးစေ့ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဦးဇင်း အလှူခံပေးမယ်။ ရတဲ့ပိုက်ဆံကို လူကြီးမင်းများကို အကုန်ပေးခဲ့မယ်။ အောက်ဆင်း ပြီးတော့ ဦးဇင်း အလှူခံပေးမယ်။ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)
အောင်သစ္စာဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

[၁ - ၂ - ၁၉၉၆] ရက်နေ့ ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး
ဝါးခယ်မမြို့တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတော်အမှတ် (၁၁၈)

ဝိသုဒ္ဓိ ဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့
အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်
ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
09-250432050, 09-251620128,
09-447572355

(၁၂-၂-၁၉၉၆) ရက်နေ့၊ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့တွင် ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်ကြီး
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဝိသုဒ္ဓိသစ္စာတရားတော်

ဦးစင်းကမြန်မာစာမတတ်ပါဘူးဗျာ။ အသက် (၅၄) နှစ်အရွယ်မှာ ဦးစင်းရဟန်းဘောင်ကိုတတ်လာတာ။
တောထွက်ကြီးပါ။ တောထွက်ဆိုတာ မြန်မာလိုရဟန်းမစီးခင်တုန်းက သားတွေ၊ မယားတွေနဲ့လုပ်ကိုင်ပြီးတော့
ခုနစ်ကမယ်နီ နိုင်တော့တဲ့ အစွဲတရားတွေ သူ့စွဲမိပါတယ်နော် ကောင်းတဲ့ကံလည်း သွားစွဲပါတယ်။
မကောင်းတဲ့ကံကအမြဲတမ်းဖြစ်နေပါတယ်။ အစွဲတရား အဲ့ဒီလူကြီးက တနေတနေသူများလိမ်ဖို့ သူများပစ္စည်းခိုးဖို့
သူများဟာတွေဖဲလိမ်ရိုက်ဖို့ ဆေးခြောက်တွေသောက်ဖို့၊ ဘိန်းတွေရှူဖို့ ဟိုအချိန်ကတော့ ဦးပဉ္စင်းတို့
အသက်အရွယ်တုံးကတော့ ဘိန်းတွေရှိတယ်။ ဆေးခြောက်တွေရှိတယ်။ အဲ့ဒါတွေသောက်တယ်။ အဲ့ဒါတွေရှူတယ်။
တခါတည်း မာန်မာနတွေ။ ဒါအစွဲတရားတွေစွဲလို့လုပ်တာပေါ့။ မကောင်းတာတွေလုပ်မိခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒါဘာလဲ မိစ္ဆာ
အယူ လို့ခေါ်ပါတယ်။ စာလို့ခေါ်ရင်ပေါ့။ စိတ်ပိုင်းထဲက ငါအိမ်ငါလုပ်တာဘဲ။ မင်းတို့နဲ့ဘာဆိုလဲ။ ငါ့မယား
ငါ့ရှာကျွေးတာမင်းနဲ့ဘာဆိုလဲ။ မာန်မာနတွေ မာန်တွေ မာန်တွေ အဲ့ဒီတော့ အိမ်နီးချင်းကလည်း ဆေးဖက်ကြောဖက်
မလုပ်ဘူး။ မြမောင်ဟာအင်မတန်ရှုပ်တယ်။ အင်မတန်ပွေတယ်။ မြိုင်မာလာ (၂) လမ်းထဲမှာနေတယ်။ လူမလေး
ရွေးမခန့် မိုက်ကြေးခွဲနေတယ်နော်။ ဒါမြမောင် မြမောင်ရဲ့ဘဝ မြမောင်ဟာ မြမောင်ဒေါသ မောဟ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ
အဲ့ဒါစာစိတ်ပိုင်းထဲက အဲ့ဒီစိတ်ကကာယကံ၊ ဝစီကံ မနောကံ အဲ့ဒီကံသုံးပါးက ဘယ်ကံကြီးလဲ မနောကံကြီးတယ်။
ဒီမနောကံကြီးတဲ့အတွက်ကြောင့် အာရုံငါးပါးနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းတယ်။ ကိုယ်ဘဲသိတယ်။ အာရုံပေါ်မှာ သာယာတယ်။
အာရုံပေါ်မှာအကုသိုလ်ကံဖြစ်တယ်။ အာရုံပေါ်မှာ ကုသိုလ်ကံဖြစ်တယ်။ အာရုံပေါ်မှာဘယ်လိုအကုသိုလ်ကံဖြစ်လဲ
ဆိုရင် ဥပမာပေါ့ စာမှမတတ်တာ ဥပမာ ဥပမေနဲ့ပြောရရင် သူ့အိမ်ရှေ့မှာစပါးလေးတွေလှမ်းထားတယ်။ စပါးလေးတွေ
လှမ်းထားတော့ စက်ဘီးကစီးသွားတယ်။ စက်ဘီးကစီးစီးသွားတော့ စက်ဘီးကရှောင်ရမှာ။ မရှောင်တော့ အိမ်ရှင်က
တွေ့တော့ ငါ့စပါးကိုတက်နင်းတယ်ဆိုပြီး ငါနဲ့တုတ်တယ်။ ဒါစွဲလို့တုတ်ထားပေါ့။ ဘာကြောင့်တုတ်သလဲဆိုတော့
သူပစ္စည်းကို သူ့စွဲသွားတာ တဏှာ တဏှာကြောင့် ဒေါသဖြစ်တာ မာန် အဲ့ဒါသိလပျက်တယ်။ အဲ့ဒါမိစ္ဆာအယူခေါ်တယ်။
အဲ့ဒါအာရုံမှာမြင်လိုက်တာ ကိုယ်နားလေးကကြားလိုက်တယ်။ ကိုယ်ခေါင်းရင်းကနေ ဆဲလိုက်တယ်။ မြမောင်ဆိုပြီးတော့
အမည်ခေါ်ပြီးဆဲတယ်။ ဆဲတော့အဲ့ဒီအသံမှာ မြမောင်ဆိုပြီးမှတ်တာ အဲ့ဒီကနေ ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ငါ့ကိုဆဲတာ
ဆဲဆိုပြီးတော့ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာ မနောကံဖြစ်တာ ဒီအသံကြားမှဖြစ်တာ။ အဲ့ဒါဒေါသဖြစ်တယ်။
အဲ့ဒါသိလပျက်တယ်နော်။ ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ သီလ၊ သမာဓိသည် ကိုယ့်ရဲ့မနောက လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟခေါ်ပါတယ်။ ဒီတော့ အာရုံ (၆) ပါးမှာ မလွတ်ချင် သံသရာဝဲဩဂမှာ လည်တာဘဲ။ အဲ့ဒီအာရုံ (၆) ပါးကို
လွတ်နိုင်အောင် ဘယ်လိုကြံဆောင်ရမလဲ။ ဒါခင်ဗျားတို့တွေ့ပါ။ စာနဲ့လွတ်သလား။ ခင်ဗျားတို့မေးပါ။ စာနဲ့ကတော့
အပြင်မှာရှောင်ထားတဲ့တရားတွေ၊ အတွင်းမှာဆောင်ထားတဲ့တရား၊ အပြင်မှာဘာတွေရှောင်ထားသလဲ။ သီလ
မဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ အပြင်မှာသမ္မာအယူ ကိုယ့်ရဲ့နှလုံးသားက သမာဖြစ်ရမယ်။ သမ္မာဖြစ်ရင်အပြင်မှာ ပြောတာဆိုတာ
သစ္စာဖြစ်ရမယ်။ ဘာသစ္စာလဲ။ သမုတိသစ္စာ သမုတိသစ္စာနဲ့ သမ္မာနဲ့ပေါင်းတော့ အပယ်ပိတ်တယ်။ မှန်ကန်တို
အဲ့သမုတိသစ္စာဆိုတာ သမုတိသစ္စာအလုပ်ပြောပါဆိုရင် ပြောပြမယ်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဥပမာ ဥပမေနဲ့ ဦးမြမောင်

ဟာဆန်လေးအိတ်ဝယ်လာတယ်။ ဆန်လေးအိတ်ဝယ်လာပြီးတော့ အိမ်ကျတော့ဖျာပေါ်မှာ လေးအိတ်လုံး သွန်ချ လိုက်တယ်။ သွန်ချလိုက်တော့ စကွဲဟာပြည်ပေါင်း (၂၀) လောက်ရောလိုက်တာ ဆန်ကောင်းပြည် (၂၀) ထုတ်ယူထား လိုက်တယ်။ အဲ့ဒီတော့သမလိုက်တယ်။ သမလိုက်တော့တခါတည်း အိမ်ထဲမှာ သူလုပ်ယူတော့တာဘဲဗျို ဆန်ကွဲနဲ့ ဆန်ကောင်းတွေနဲ့ရောရောပြီးတော့ ဇလားထဲထည့်ထည့်ပြီးတော့ သူများပေါက်ဈေးနဲ့ ရောင်းတယ်။ ကိုယ်လုပ်တာလည်း သစ္စာမမှန်ဘူးနော်။ ဒါဟာခင်ဗျားတို့တွေ့ပါ။ အဲ့ဒါသမ္မာခေါ်မလား။ မိစ္ဆာခေါ်မလား။ ငါတတ်တယ်။ ငါသိတယ်။ ငါလုပ်တာ ငါဖြစ်မှာဘဲဆိုပြီးတော့ စားတော့အများခံတော့တစ်ယောက်။ မတတ်ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့သမ္မာအယူ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝသီလလိုပြောတယ်။ ဒီသီလဟာဖြစ်နိုင်ပါမလား။ ကိုယ်ရဲ့မနောဟာ ဗွက်ပေါက်နေပြီနော်။ ငါဆိုတဲ့အတ္တဟာ အယူမှား အစွဲမှား အမှတ်မှားဒါတွေအယူမှားတယ်ဆိုတာဘာလဲ။ လောကီ ကိုအားကိုးထားတယ်။ လောကီရဲ့အာရုံကို ယူထားတယ်။ အဲ့ဒါအယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်ဆိုတာက ဟောဒါ ငါးရာတန် ဟောဒါ ကျပ်တန် မျက်စေ့မြင်ရောမြင်တော့ သိတော့ဘယ်ဟာယူမလဲ။ ငါးရာတန်ယူတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အမှတ်မှားတော့ဘာဖြစ်လဲ ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတာကံနော်။ ချက်ချင်းပူတာပေါ့ဗျာ။ အေးလဲအေး ပူလဲပူ ခဏဘဲ အေးနေရမယ်နော်။ ဒါတရား ကံတရားရှိတယ်။ ဉာဏ်တရားရှိတယ်။ ဈာန်တရားရှိတယ်။ ဈာန်ဆိုတာ ကံမကျင့်ဘူး။ အဲ့ဒါကံတရား ဉာဏ်တရားကတော့ ပေါက်သွားပြီနော်။ အဲ့ဒါတွေသဘောလေးဘဲနာ။ ကိုင်းပြည်မှာ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့စာကရေးထားတယ်။ ဝိဇ္ဇာစိုရ်ရှိတယ်။ ဝိဇ္ဇာပေါက်ရှိတယ်။ အရိယဝိဇ္ဇာရှိတယ်။ ဒါစာကရေးထားတာရှိတယ်။ ခုနကမျောတရားပေါ် တရားဟောမြုပ် တရားမျောတာပေါ့။ သံသရာလည်တာပေါ့။ မြုပ်တရားသကအပယ်သွားတာပေါ့။ ပေါ်တရားက(၃၁)ဘုံလွတ်သွားတာပေါ့။ ဒါတွေသိပ်အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်လာတာတစ်ယောက်ထဲ။ ပြန်တော့လဲ တစ်ယောက်ထဲ။ ဘုရားကဟောထားတယ်။ အဝိဇ္ဇာတဲ့ အဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲ။ အာရုံ (၆) ပါး စာလိုဆိုရင် အဝိဇ္ဇာ မြန်မာလို အာရုံ (၆) ခြောက်ပါး စက္ခုအာရုံ နားသောတအာရုံနဲ့သာ အာရုံဖိစအာရုံ ကိုယ်အာရုံ မနောအာရုံ အာရုံ (၆) ခု ဘယ်စိတ်ဖြစ်လဲ။ အနုသယစိတ်ဖြစ်တယ်။ အနုတယဖြစ်တယ်။ အနုတယကံကိုမှ မပယ်နိုင်ရင် ခင်ဗျားတို့ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီတော့ကိလေသာ ကြမ်းကြီးတော့ပယ်ထားတယ်။ အနုတရတော့ မပယ်နိုင်ဘူး။ အကြမ်းကြီးပယ်ထားတော့ စိတ်ချရပါ့မလားနော်။ ပယ်ခဲ့ပယ် အနုတရကို ပယ်ရမယ်။ အနုတရပယ်ပြီးရင် သမ္မာဖြစ်လာမယ်။ သမ္မာဖြစ်လာရင် သမုဒိသစ္စာက လာလိမ့်မယ်။ အဲ့ဒီတော့အနုကယပယ်မှ ကိလေသာကြမ်းကပယ်မယ်။ ကိလေသာကြမ်းကဘာလဲ ပါဏါတိပါတာ သူများအသက် မသက်ဘူး။ အဒိန္နာဒါန သူများပစ္စည်းမခိုးဘူး။ သူများသားမယားလည်း မဖျက်ဆီးဘူး။ ဟော ငါသွားပြီးရုံးပေါ်မှာ မြမောင်က လိမ်တယ်။ ကြိမ်းတယ်။ အဲ့ဒါအာမခံတယ်။ သက်သေလိုက်တယ်။ မကောင်းတာတွေလုပ်တယ်။ အခုငါမလုပ်တော့ဘူးတဲ့။ ဟိုတုန်းက လုပ်တယ်တဲ့။ လိမ်တယ်တဲ့။ ညာတယ်တဲ့။ ခိုးတယ်တဲ့ ဟိုတုန်းကလုပ်တယ်။ အခုမလုပ်တော့ဘူးတဲ့နော်။ ဒါကိုယ်ဘာသာသိတာ။ သိမှပယ်မယ်။ ပယ်မှဆိုက်မယ်။ ဆိုက်မှပွားမယ်။ သိပယ်စိုက်ပွားနော်။ ဘာတွေပယ်မလဲ။ မိစ္ဆာတွေပယ်မယ်။ သမ္မာတွေယူမယ်။ ဒါတွေကိုကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်နော်။ ပြန်ရမှာဘဲ။ နေထွက်လာရင် နေဝင်မှာဘဲ။ အစွဲတရားကိုဟောတာ ဘုရားကအစွဲကို သတ်ခိုင်းတာ။ ဘုရားကအစွဲသတ်ခိုင်းတာ အခြေခံထားတယ်။ သဗ္ဗေအလုံးစုံ

သောသင်္ခါရ အနိစ္စသဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခသပ္ပေသင်္ခါရ အနတ္တလက္ခဏာကြီး (၃) ပါးကို မြင်အောင်ကြည့် မုန်းအောင်ရှု။ အဲ့ဒါတွေ လုပ်တဲ့ အဲ့ဒီလို တပလ္လင်လေးခွေတဲ့အခါမှာ ခုနကယကံ (၃) ပါး၊ ဝဇီကံ (၄) ပါး၊ မနောကံ (၃) ပါး အဲ့ဒါတွေ ပေါင်းလိုက်တော့ ဒုစရိုက် (၁၀) ပါး အဲ့ဒီဟော့ အပြင်ရဲလံတွေလုပ်ပြီး သူများအသက်မသက်တော့ပါဘူးဗျာ။ အဲ့ဒါ ဘာသတ်လဲ။ အစွဲသတ်တာ ငါစားချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား လည်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ အိပ်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ သွားချင်တဲ့စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ ဟရားစင်ကအုန်းမောင်းခေါက်ပြီး ငါတွက်ချင်တဲ့ စိတ်ကလေးရှိသေးလား။ တဏှာ တဏှာနီရောပေး။ ဝေဒနာမှာ တဏှာမရောစေနဲ့ ခုနကပြောသလိုပေါ့နော်။ အဲ့ဒီဟာခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ဟရားဟာ ငုတ်မိသဲတိုင်တက်နိုင်ဖျားရောက် ခန္ဓာက ကျင့်မှသိမယ်။ သိမှပယ်မယ်။ ပယ်မှစိုက်မယ်။ ဦးပဉ္စင်းကစာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘုံ (၃) ပါးကြည့်ဟောတာ။ အဲ့လိုပြောရင်တော့ ဘုံ (၃) ပါးကြည့်ဟောရင်တော့ မင်းယုံရင်ငါပြောမယ်ကွာ။ မယုံရင်ငါမပြောဘူး။ ဥပမာပြောမယ်ကွာ အတိတ်ကိုငါကြည့်လိုက်တယ်ကွာတဲ့။ အတိတ်ကိုငါကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ အော် (အေး)၊ (ဘုရား)၊ မလွတ် တော့ဘူးဗျာ။ အဲ့ဒီလိုမလွတ်ပါလားတဲ့။ ဆွေတော်ပေါင်းမျိုးဟော်ပေါင်းတွေပါလာအောင် (အေး)၊ ဟိုဘဝက ငါအဖေတွေပါလား။ ငါအမေတွေပါလား။ ဟိုဘဝကငါအစ်မတွေပါလား။ ငါ့အမျိုးကြီးပါလား။ စွဲတော့မစွဲဘူးနော်။ ဒီလိုပြန်ပြီးတော့ ပစ္စုပ္ပန်မှာတွေတဲ့အခါကျတော့ အတိတ်ရဲ့အကြောင်းနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ရဲ့အကြောင်း နှစ်လွှာ အဲ့ဒီမှာကုသလံနဲ့ ဓမ္မံနံ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဟောတုပစ္စယောတွေ အဲ့ဒီမှာ အကြောင်းအကျိုးဟာ ငါအဖေပါလား။ အော်ငါအမကြီးပါလား။ ငါ့အကိုကြီးပါလားဆိုပြီး စေတနာမပျက်တော့ဘူးလေ။ အယုတ်အလတ်မရွေးတော့ဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်အသိနဲ့ သည်အသိ။ အဲ့ဒီတော့ အတိတ်ကိုသိတာသည်အသိ အဲ့ဒါကိုရအောင်ရှု။ အဲ့ဒါအတိတ်က ငါ့အမျိုးတွေ (အေး)၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဟိုလူကငါ့ကိုဆဲတယ်။ မြဲမောင်မအေနှမနဲ့ဆဲတယ်။ အတိတ်က ငါ့အကို ကြီးတွေဘဲ ငါသည်းခံမယ်။ ငါသည်းခံမယ်။ အတိတ်ပြန်ကြည့်တော့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ငါသိးခံတယ်ဗျာ။ အတိတ်မသိတော့ တွေးသာကြည့်တော့ ဘုံ (၃) ပါးမြင်ရမယ်။ အနာဂတ်ကိုလည်း မြင်ရမယ်။ အတိတ်ကိုလည်းမြင်ရမယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘုံကကြည့်။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး အော် (အေး)၊ (အေး)၊ (အေး)၊ ခုခင်ဗျားတို့ပြောမယ်ဆိုရင် အင်မတန်မှထူးပါတယ်ဗျာ နော်ကြိုးစားကြပါ။ ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ ခုနပျော တရားရှိရင် မျောမှာဘဲ။ မြုပ်တရားရှိရင် မြုပ်မှာဘဲ။ ပေါ်တရားရှိရင်ပေါ်မှာဘဲ။ အဲ့ဒီတော့ အဲ့ဒီနာက အစစ်ခေါ်တယ်။ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဥပမာပြောပြမယ်ဆိုရင် အဲ့အလှူပေါ်မှာ အလှူလေးပေါ့ဗျာ။ အဲ့ဒီလူကြီးက သမီးကိုပေါင်ထားတယ်။ သုံးနှစ်သုံးမိုးပေါင်ထားတဲ့အခါကျတော့ မရွေးနိုင်ဘူး။ အော် ငါသမီးမရွေးနိုင်ပါလား။ သူများဆီသွားလုပ်တဲ့အခါကျတော့ သမီးရွေးဖို့ ပိုက်ဆံ ရလာတယ်။ သမီးရွေးဖို့ပိုက်ဆံလည်းရလာရော သမီးသွားရွေးရော တရပ်တကျေးမှာ သမီးသွားရွေးတော့ လမ်းခုလတ်မှာ ရဟန်းတစ်ပါးတွေ့တယ်။ ရဟန်းတစ်ပါးတွေ့တော့ သူမျက်စိကမြင်လိုက်တာ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်သွားပြီး ဘာယုံကြည်လဲတော့မသိဘူး။ အဲ့ဒီရဟန်းအိုကြီးကို 'ဆွမ်းကပ်ချင်တာကိုဗျာ။ အဲ့ဆိုတော့လည်း (၁၀) နာရီကျော်ပြီ ဆွမ်းမစားရသေးဘူး။ ရဟန်းကြီးကတုန်တုန်ချီချီနဲ့ သွားနေပါလား။ အဲ့ဒီသမီးရွေးတဲ့ပိုက်ဆံကို ရဟန်းကြီးတွေ့လိုက်တော့ သဒ္ဓါကဖြစ်လာတယ်။ သဒ္ဓါကအပြင်အာရုံက သဒ္ဓါခေါ်တယ်။

အတွင်းကအာရုံက စေတနာခေါ်တယ်။ အားစေတနာ ဖြစ်လာပြီ သူရွေးမယ့်ပိုက်ဆံတွေ မရွေးတော့ဘူး။ သူဘယ်လိုလုပ်လဲဆိုတော့ အဲဒီနားကထင်းခုတ်တဲ့လူတွေဆီက ထမင်းထုပ်ကိုဝယ်တယ်။ ထင်းခုတ်တဲ့လူတွေကလည်း ဘယ်လိုပြန်ပြောလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ဗျာတဲ့ အဲဒီထမင်း ကကျွန်တော်မရောင်းပါရစေနဲ့။ ဟိုလူမေးလဲဒီလိုဘဲ။ ဒီလူမေးလဲ ဒီလိုဘဲ အဲဒီလူကြီးကပြန်ပြောတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ရောင်းပါဗျာ။ အသပြာတွေ ကျွန်တော်လက်ထဲမှာ အများကြီးဘဲတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ထမင်းထုပ်လေးဘဲ ပေးပါ။ ဟောဒီ အသပြားတွေ အကုန်ပေးပါမယ်ဗျာဆိုတော့ ဟိုလူတွေက အဲဒီတော့မှာထမင်းထုပ်တွေ အကုန်ပေးတယ်ဗျာ။ ပိုက်ဆံတွေလည်း အကုန်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီထမင်းထုပ်လေးကိုယူပြီးတော့ အဲဒီတုံတုံချိချိရဟန်းကို သွားကပ်တယ် နော်။ မြင်တာနဲ့သဒ္ဓါဖြစ်တယ်။ အပြင်သဒ္ဓါက အတွင်းစေတနာက လှိုက်လှဲစွာနဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတော့ ထိုးကပ်တာဘဲ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုကပ်တဲ့အခါမှာ ရဟန်းကြီးက ဆွမ်းတွေဘာတွေ ဘုန်းပေး ဘာမှလဲ ဆုတွေပေးလား မပေးလားတော့ မသိဘူး။ သူလဲစားပြီးပြီ သူလဲပြန်တယ်။ အဲဒီလူကြီးလဲပြန်တဲ့အခါကျတော့ ဒီလိုဥပမာလေးပြောကြမယ်ဆိုရင် ရဟန်း ကလဲစစ်တယ်။ အဲဒီလူကြီးရဲ့စေတနာကထူးနေပြီ။ ဝတ္ထုဒါတဗ္ဗဝတ္ထုကလည်း စင်ကြယ်တယ်။ သမီးရွေးယူမယ့် ပိုက်ဆံနော်။ အဲဒီအချက် (၃) ချက်ကို ခေါ်တယ်ဗျ။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲဒါနိဗ္ဗာန်ကို သွားနိုင်တယ်ဗျ။ စေတနာ ကလည်း ဝိသုဒ္ဓိမနောကစင်ကြယ်တယ်။ အာရုံငါးပါးပေါ်မှာ ကြည့်လိုက်တော့ သဒ္ဓါယုံကြည်စိတ်တွေဖြစ်ပြီးတော့ ဘဝင်စိတ်ကစေတနာမှန်တယ်။ အဲ ဒီစေတနာကဘုရားကဟောပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်နိုင်တယ်။ ဘယ်လိုရောက်နိုင်လဲဆိုရင် ရဟန်းကသစ္စာ (၄) ပါးရထားတဲ့ ရဟန်းကြီး သူလဲမသိဘူး။ အဲဒါထူးတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကြောင့် အော် (အေး)၊ အော် (အေး) ၊ ဒါဘဲ။ ပြောတတ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမမျိုးက သာသနာပြုတာ ရှေ့ကရဟန်းကစစ်ရမယ်။ နောက်ကလိုက်လာတဲ့ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမက သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လိုခေါ်တယ်။ ရှေ့ကရဟန်းကစစ်ရမယ်။ အဲဒီလိုစစ်တဲ့အခါ ဟိုကလည်း နောက်ကလိုက်လာတဲ့ သာသနာပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း စေတနာမှန်ရမယ်။ အဲဒီတော့မှ ကုသလနံ ဓမ္မံနံ ဟေတုပစ္စယောတဲ့ ဒါဘုရားဟောအရ ဘာတွေအကျိုးပေးမလဲတော့ မသိဘူး။ ရှေ့ဘုန်းရှေးကံတွေပါရင်တော့ စေတနာကောင်းရင် ဖြစ်ချင်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျာ။ ကျန်းမာရေးလာရိရတယ်။ အပ္ပါယ်လေးတံခါးပိတ်တယ်။ အပ္ပါယ်လေးတံခါးပိတ်ရင် ဘယ်သွားမလဲ။ နတ်ပြည်သွားမှာ ပေါ့။ အဲဒီနတ်ပြည်ရဲ့သက်တမ်းကုန်ရင် ခင်ဗျားဘယ်သွားမလဲ။ ရဟန္တာလှူထားတဲ့ မျိုးစေ့ရလို့ အထက်သွားမှာပေါ့။ အောက်ဆင်းမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါတွေသဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီး လောက်ဖြစ်တယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူရင် ညောင်စေ့လောက်ဖြစ်တယ်။ ဒါသဘောလေးဘဲ ပြောလိုက်တာ။ ပြန်ကြားမှာဘဲ ဦးပဏ္ဍိတလဲ ပြန်ရမှာဘဲ ခင်ဗျားတို့လဲ ပြန်ရမှာဘဲ။ ပညတ်တရားရှိတယ်။ ပရမတ်တရားလဲရှိတယ်။ ပညတ်ကိုလဲ မပယ်ဘူး။ ပရမတ်ကိုလည်း မပယ်ဘူးနော်။ ပရမတ်ဆိုတာဘာလဲ ဓါတ် (၄) ပါးခေါ်တယ်။ ဓါတ် (၄) ပါး ဘဲပရမတ်ဆိုတာဓါတ် အဲဒီတော့မှ အရိယမဝင်သေးဘူး။ ရုပ်ဓါတ်ကိုရှုထားပြီး။ အဲဒီတော့ ယောကျ်ားလဲမဟုတ် မိန်းမလဲမဟုတ် သူကပြန်ပြောတဲ့ဓါတ်တွေ (၃၂) ဌာနမဟုတ်တော့ဘူး ဓါတ်တွေ။ အဲဒီတော့မှ ပညတ်ရဲ့သဘော။ အဲပရမတ်ရဲ့ သဘော အလယ်ကသွားတာ အရိယက အဲဒီလိုရှိတယ်။ ဓါတ်အောင်တယ်။

ခါတ်ပေါက်သွားတာက ခါတ်ပေါက်သွားတဲ့ ရဟန်းကသိုက်တွေလာတယ်။ နတ်တွေကလာတယ်။ ပွဲပြင်စ၍မလိုဘူး သူများအားကိုး စရာမလိုဘူး။ အဲ့ဒါမှထူးတာ။ သုံးသပ်ပါလေ လာပါ။ စုံစမ်းပါ မေးမြန်းပါ မယုံနဲ့အုန်း (ဦးပဏ္ဍိတပြောတာကို မယုံနဲ့ဦး)၊ အဲလှူဖို့လည်းမပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကျင့်ဖို့အသိ၊ အကျင့်တရားတွေရဖို့ အရေးကြီးတယ်နော်။ အဲ့ဒီ အသိတရားကို ရသွားရင် မိစ္ဆာကို ပယ်ပြီးသမ္မာကိုယူရင် အပါယ်ပိတ်မယ်။ အခုမိစ္ဆာကများနေတယ်။ သမ္မာကနဲနေ ဟယ်နော်။ အဲ့ဒီတော့ အတ္တတရားရှိတယ်။ အနတ္တတရားရှိတယ်နော်။ ဘုရားကတော့ထားတယ်။ ကာမဘဝ၊ ဘဝါသဝ ဝိဋ္ဌသဝ အဝိဇ္ဇာသဝ၊ ဒါအစွဲကိုအကြောင်းပြုပြီးတော့ ခေါ်ထားတာ။ အဲ့ဒါပယ်နိုင်ပါ့မလား။ ကာမသဝအစွဲကို ဟကြောင်းပြုပြီး ဟောထားတဲ့တရား။ အဲ့ဒါအစွဲတရားခေါ်တယ်နော်။ သဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စ သဗ္ဗေသင်္ခါရ ဒုက္ခအနတ္တ ဆိုတာ အစွဲသမားကိုပြောတာ။ ဝိနည်းသမားတော့မပြောတတ်ဘူး။ အဲ့ဒါအစွဲသမားပြောတော့ ချတာဘဲဗျို့။ အဲ့ဒီတော့ ခင်ဗျားကြာကြာလုပ်ကောင်းတယ်တဲ့။ မှန်တယ်တဲ့။ အဲ့ဒါဘဲသူပြောတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ငွေရရင်ငွေနဲ့ မဟင်းတိမ်နဲ့ ငွေလက်တောင်းတာရွှေရှိတယ်။ ရွှေထက်ကောင်းတာ ကျောက်ရှိတယ်။ ကြိုးစားပါ။ အဲ့ဒီတော့ဒီတရားဟောတာ အင်မတန်မှ ထူးမြတ်ပါတယ်။ ဒီဦးမြမောင်ဟောစာဆို ၂ တန်းဘဲတက်တယ်။ လူဆိုးလူမိုက်လူလိမ် အဲအကုန်လုပ်တယ်။ ခင်ဗျား ဟိုအကုန်မေး အကုန်ပြောမယ်။ သဗ္ဗာကိုးမလိမ်ဘူး ခိုးခဲ့တယ်။ လိမ်ခဲ့တယ်။ လုပ်ခဲ့တယ်။ ရဲထဲမှာလည်းလုပ်ခဲ့တယ်။ ရဲအဖွဲ့ကကောင်းတယ်။ မြမောင်မကောင်းဘူး။ လူကြီးကခိုင်းလိုက်တဲ့မြမောင်က ဟိုအိမ်မှာသွားဟောက်တယ်။ ခင်ဗျာ သမ္မန်စာဝရမ်းစာ ခင်ဗျားရက်ချိန်းတွေ ခင်ဗျားလွဲနေတယ်။ ဟောက်ဟယ်ပေါ့။ ဟောက်ဟော့ အိမ်ရှင်ကကြောက်တာ ပေါ့။ ဆန်လေးယူလာလိုက်။ ပန်းတွေယူလာလိုက် သူများစိုက်ထားတာ မကြောက်တာပေါ့ဗျာ။ ကြက်ဥတွေပေး၊ ဘဲဥတွေ ကြောက်တာကိုဗျ။ လူကြီးကဘယ်သိမလဲ။ ဒါကြောင့်အဖွဲ့ကောင်းဟယ်၊ မြမောင်မကောင်းဘူး။ အဲ့ဒါတွေအရေးကြီး ပါတယ်နော်။ ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်။ အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းယူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်လူကို သနားပါ။ ဗြမ္မစိုရ်တရားထားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ အဲ့ဒီတော့ ဒီတရားတွေ ထားရမယ်။ စိတ်ထဲမှာထားရမယ်။ အော် (အေး)၊ လူကြီးကရပ်ကွက်ကလူကြီး ဟောကောင်းတွေ တစ်အိမ်တစ်ယောက်တက်ရမယ်။ ထွက်ပါမယ်။ အကိုကြီးရဲ့စေတနာနဲ့လုပ်။ စေတနာမရှိဘူး ကြောက်လို့သာလုပ်ရ တာဘာ။ တို့ချည်းဘဲဒီခိုင်းတာဘဲကွာ။ အဲ့ဒါမိစ္ဆာအယူ လုပ်လဲလုပ်ရသေးတယ်။ စေတနာကလည်းမပါဘူး။ အဲ့ဒါမိစ္ဆာနော်။ အဲ့ဒါမှတ်ထားဦး။ ဟုတ်ကဲ့အကိုကြီးဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော့်ဘဲခိုင်းပါဗျာ။ ဘယ်အလုပ်ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် ဘဲခိုင်းပါ။ စေတနာ ပုပ္ဖုတ်စပရ ဆိုတဲ့ စေတနာတရားက စေတနာကို *** သွားတာ။ ခုနက မတွေ့ဘူးလား။ မဟာဒုတ် ဗိုလ်ကြီးတွေရော ဗိုလ်မှူးတွေရော ဘေးကပ်နေတာ။ မကြွသေးဘူးတဲ့။ အေးမကြွသေးရင်တော့ ဘုရား သပိတ်ဘယ်သူရလဲမသိဘူး။ ဒီလူကြီးသွားတာမကြောက်မရွံ့ဘူးလား။ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားသပိတ်ကြီး ဘယ်သူပေးလဲတဲ့။ ဘယ်သူမှပေးရသေးဘူး။ ဘုရားတပည့်တော် ဆွမ်းကပ်ချင်တယ်ဘုရားတဲ့။ သပိတ်ကြီးကို ပေးလိုက်တယ်။ ဘုရင်တွေက မပြောရဲသေးဘူး။ ဗိုလ်တွေကလည်း မပြောရဲသေးဘူး။ မဟာဒုတ်လက်ထဲရောက်သွား ရော။ သိကြားမင်းကကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဘုရားသပိတ်မဟာဒုတ်လက်ထဲ ရောက်နေတယ်။ အယုတ်အလတ် မရွေးဘူး။

ဘုရားကြီးကပေးလိုက်ရော ပေးလိုက်တော့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ အဲဒီသပိတ်ရကတည်းက ခြေထောက်ကို မြေကြီးနင်း
ရမှန်းမသိတော့ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မကပ်တော့ဘူး။ အဲဒီလောက် သမ္မာစေတနာတွေက ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ
မသိဘူး။ အဲဒီတော့မှ သိကြားကမနေနိုင်တော့ဘူး။ အိမ်တွေပြင်ပေးရတယ်။ ထင်းခွဲပေးရတယ်။ ရေခပ်ပေးရတယ်။
ဒါစေတနာပေါ့ဗျာ။ မဟာဒုတ်ကို သိကြားကလာကူပေးရတယ်။ ဒီလိုတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျွန်းကိုင်းမှီ
ကိုင်းကျွန်းမှီသမာအလှူတွေနဲ့ လုပ်ရင် တိုင်းပြည်ကြီးဟာ အင်မတန်မှစင်ကြယ်သန့်ရှင်းပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ
မူတည်တယ်။ သူများအကြောင်း ကိုယ့်အကြောင်းမလုပ်နဲ့။ စေတနာမှန်ဘို့ အရေးကြီးတယ်။ အေးကွာ (အေး)⁹
အေးကွာ (အေး)⁹ အော လုပ်တော့ပေးတယ်။ မနောကစေတနာ မမှန်ဘူး။ မိစ္ဆာတွေဖြစ်နေတယ်။ မိစ္ဆာဖြစ်တော့
ကံနိမ့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ကံနိမ့်လဲ။ သီလပျက်တာကို။ ဝိသုဒ္ဓိမစင်ကြယ်ဘူး။ မစင်ကြယ်တော့ လာဘ်ပိတ်တာပေါ့။
လာဘ်ပိတ်တော့ ရှာလို့ဖွေလို့ပိရိယ အားကိုးလေးဘဲစားရတယ်။ လှေဦးစိုက်ဘဲစားရတယ်။ လှေဦးခြောက်ရင်
မစားရဘူး။ အင်မတန်မှ စိတ်တွေသန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် အာရုံငါးပါးနဲ့မြင်တာလဲ မမြဲပါလား။ ကြားတာလဲ မမြဲပါလား။
နံ့တာလဲ မမြဲပါလား။ စားတာလဲ မမြဲပါလား။ ထိတာလဲ မမြဲပါလား။ အဲဒါမမြဲပါလားဆိုတာ အနတ္တစိတ်ခေါ်တယ်။
မြင်တာကို သွားစွဲရင် သမာနဲ့သွားစွဲပါ။ မိစ္ဆာနဲ့မစွဲပါနဲ့။ အဲသမ္မာနဲ့စွဲပါ။ အဲဒါကိုကြီးရေလာပါ။ ထိုင်ပါ။ ရေရွေးလေးသောက်
ပါ။ အဲဒါကိုကြီးရယ် အဲဒါကိုကြီးရေလာပါ။ ရေရွေးလေးသောက်ပါအုန်း။ သမ္မာနဲ့စွဲပါ။ အဲဒါမှသမုတိသစ္စာ ခုနကဆန်တွေတော့
ဝယ်လာပြီး ဆန်ကွဲတွေထိုးရောင်းတယ်။ အိမ်ထဲမှာလေးထဲထည့်ပြီး ရောင်းတယ်။ တပြည်ဘယ်လောက်လဲ။ ၃၅/-
သူများရောင်းတဲ့ ဈေးရောင်းတယ်။ ဆန်ကွဲကလည်း ထိုးထားတယ်။ အဲဒီကလေးကဆန်ကိုလက်နဲ့ ကိုင်ကြည့်လိုက်
တော့ ဆန်ကွဲတွေတင်နေပါလား။ ဝယ်တဲ့လူက သိတယ်။ မိုးကလည်းချုပ်နေပြီး။ သူဆိုင်တစ်ဆိုင်ဘဲရှိတယ်။ ဝယ်တဲ့
သူကသိနေပြီ။ ပြန်တော့မပြောဘူး။ အဲဒါတွေက ကောင်းလား မကောင်းဘူးတဲ့။ * * * * မကြိုက်ဘူး။ ခုနက ချဲ့တွေထိုး
ချဲ့တွေရောင်း ဒါတွေက မိစ္ဆာအယူတွေ ခင်ဗျားတို့မပေါက်တဲ့လူက ဝိုင်တာပေါ့။ ပေါက်တဲ့သူက ဝမ်းသာတာပေါ့။
ခဏလေးဘဲ အေးတဲ့ခါတ်ကိုယူပါ။ သံသရာက ညွတ်ကွင်းလျှောက်ဖြစ်အောင်မလုပ်ပါနဲ့။ သံသရာဘယ်ကစလဲ။
ခန္ဓာကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကဆုံးလဲ။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာ
ချုပ်တယ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အေးတဲ့ခါတ်ပေါ့ဗျာ။ ဘာလဲဆိုတော့ မရှိတဲ့တရား မသိတဲ့တရားကို သွားသိတာ။ အေးတယ်။
ဖအောသေလည်းမငိုရဘူး။ မအောသေးလဲ မငိုရဘူး။ အေးနေတာ။ ဒါပေမယ့် ရုပ်ကြီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဗုဒ္ဓလာလိပ်ခေါင်း
တော့မရဘူးပေါ့ဗျာ။ အာရုံတွေမစွဲတော့ အေးတာပေါ့ဗျာ။ သစ်တပင်ကောင်းတော့ ငှက်တစ်သောင်း နားနိုင်တယ်။
ဒါကြောင့်မို့ နှလုံးသားက အင်မတန်အေးတဲ့အတွက် သိုက်တွေလာတယ်။ ခါတ်တွေလာတယ်။ နတ်တွေလာတယ်။
တောင်ပိုင်တွေ ကွင်းပိုင်တွေ၊ တစ္ဆေတွေ သူရဲ ယက္ခ ဂုဗ္ဗာန်တွေလာတယ်။ ဒါအတိတ် မြင်တာကိုဗျာ။ အတိတ်မမြင်
တဲ့ဟာကတော့ အတန်းခေါ်တယ်။ အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ အတိတ်မြင်တာကတော့ ဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်ဗျာ။ ဒါတွေက ဒီဘဝမှာ
လာပြီးတော့ အမျိုးတွေပါလား။ ငါ့အမကြီးတွေ၊ ငါ့အဖေတွေပါလား မလုပ်တော့ဘူး။ ဘာစားမလဲ။ (ရော)⁹ (ရော)⁹
ဒီလိုလုပ်တော့ တောင်ပိုင်တွေခိုင်း လုပ်ပေးမယ်။ ကွင်းပိုင်တွေခိုင်းလုပ်ပေးမယ်။ နာမ်ကောင်တွေနော်။
သူတို့မှာ ရုပ်မရှိဘူး။ နာမ်ဘဲရှိတာ။ အဲဒီပစ္စည်းတို့က ရုပ်ရှိလို့ရုပ်နဲ့ရင်းလို့ ဒီတရားရတာ။ သူတို့က ရုပ်

မရှိလို့ ရင်းရှာလို့မရဘူး။ သူတို့ကပါရမီပြည့်ရတာ။ နောက်ကနေအဲဒီရဟန်းကြီးမှန်တယ်။ ဟေ့ကြွေးကြော်တာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ အင်မတန်မှထူးပါတယ်ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းကြီးက အတ္တတရား အနတ္တတရားဒါလေးတွေ သဘောလေး။ စာတော့မတတ်ဘူး ခုနကမှန်တာပေါ့။ ဒါဆိုဟော့ ဥပမာလေးပြောတာပေါ့။ စည်းကမ်းဟော့ရှိရမယ်။ တိုင်ပြည်အုပ်ချုပ်တာလည်းစည်းကမ်းရှိ လူတွေလဲစည်းကမ်းရှိ သံဃာတွေလည်း စည်းကမ်းရှိ စည်းကမ်းကို ဖောက်လို့မရဘူး။ ဒီစည်းကမ်းလေးရှိမှာ အသိတရားကို ရှာလို့ရမယ်။ ဦးပဉ္စင်းက စာလည်းမတတ်တော့ စည်းကမ်းတွေဘာတွေ မလုပ်တတ်တော့ဘူးဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းက တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာတော် သမားတော် ခုနစ်ရက်သား ခုနစ်ရက်သမီး အကုန်လုံးတောင်းပန်ပါတယ်။ ရှိခိုင်းဆိုရှိခိုးပါမယ်။ စာမတတ်လို့ပါ။ အမှန်တော့ စည်းကမ်းကအဓိကပါဘဲ။ စည်းကမ်းနဲ့ရှိမှာ ဦးပဉ္စင်းကသွားလဲ ခုံးခုံးခုံး လာလဲ (ခုံး)၊ စားလဲ (ခုံး)၊ အိမ်နွဲ့သံပတ်တိက မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ခုံးခုံးခုံးကြီး ကဲချနေတာနော်။ အခုည တရားဟောပွဲပြီးတော့ သွားရပါတယ်။ မြောင်းမြဘယ်အချိန်လောက်ရောက်လဲ ဆိုတော့ (၁၁) နာရီလောက်ရောက်တယ်။ ပဲ့တောင်နဲ့ဒီဒေကာကြီးတွေ ပော့ဘယ်ကိုသွားရသလဲဆိုတော့ မဲကျော်နဲ့ ပိုးလောင်း။ အဲဒီမဲကျော်သွားတဲ့ ဂါတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ၃ နာရီရောက်လာတယ်ဗျို့။ အဲဒီဦးပဉ္စင်းက ခေါင်းချတာ (၁) နာရီလောက် ခေါင်းချရုံဘဲရှိသေးတယ်။ မယ်တော်ကြီးက ရောက်လာတယ်။ သားတော် ထထကားပါတယ်ဗျို့တဲ့။ ခိုင်းတာ ခိုင်းတာ ဒီရုပ်တွေ ဒီနာမ်တွေက အင်မတန်မှ ဒုက္ခပါဗျို့။ မယ်တော်လာလာ နို့လေးသောက်ပါဦး။ မသောက်တော့ဘူး။ သောက်ဦးသားတော်ရဲ့ သောက်ပါဦး။ တိုက်လို့သောက်တော့ ကားသုံးစီးနဲ့ ဘယ်ကိုသွားလဲဆိုတော့ မြောင်းမြကနေ မဲကျော်သွားတာဘဲဗျို့။ (၂) နာရီလောက်မောင်းရတယ်။ အဲဒီကနေ တာထိပ် တာထိပ်ကနေ ဇလပ်ကွင်းတို့ဘာတို့ ရှစ်အိမ်တန်းတို့ အဲဒီကနေ တောင်တွေတက်လိုက်ဆင်းလိုက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဝါးခယ်မပါလားတဲ့ သူမေးပါ။ ကားလည်းလမ်းမှ ဖွတ်ဖွတ်လို့ပျက်တယ်ဗျို့။ ကားကလည်းဘီးပေါက်တယ်နဲ့ ထင်တယ်ဗျာ။ အဲဒီကနေကျမှ ကားကလည်းရပ်တယ်ဗျာ။ မဲကျော်ရောက်တဲ့အခါကျတော့ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ သိုက်ဘယ်သူသိမလဲ ဘယ်ဘုန်းကြီး သိမလဲ။ ခက်တယ်ဗျာ။ မယ်တော်ကခေါ်သွားတော့ သားရေလာလာ ရက်ပါတယ်ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းကသံတာပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ သားရေ ရေစက်ချကြစို့ ဆိုပြီး ဟိုဘဝအနန္တရက ခင်ဗျားဦးဂျက်လေးရှိပါတယ်။ မေးပါ။ ခင်ဗျားတို့ ဝါးခယ်မမှာရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ကုန်းပေါ်မှာ မယ်တော်နဲ့သွားပြီး သစ္စာပြုပါတယ်။ ထီးသွားတင်ရပါတယ်။ ထီးကပရမက် ထီးဘုရားက ပရမက်ဘုရား ခင်ဗျားတို့လို အုတ်နဲ့တည်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုးနဝင်းစေတီ ကိုးနဝင်းကိုးရက်ကျင့်တယ်။ ကိုးရက်လဲပြည့်ရော (၁၀) ရက်ကျတော့ ထီးတင်တယ်။ အဲဒီသဘောပါ။ ပရမက်အနေနဲ့ အဲဒီဦးပဉ္စင်းလိုက်သွားပြီးတော့ သပြေလေးတွေ အများကြီးဘဲ။ ဦးပဉ္စင်း ပထမတစ်ခေါက်က သပြေလေးတွေ အညွန့်လေးတွေရဲနေတယ်။ အညွန့်ပေါင်း (၁၀) ညွန့်လောက်အုံပြီး သပြေလေးကိုကိုင် သူလဲကိုင်၊ ကိုယ်လည်းကိုင် အဲဒီတစ်ခေါက်က မိဋ္ဌာန်တယ်။ ကိုးရက်ဘုရားတည်တာပေါ့ဗျာ။ နောက်တစ်ခေါက် ထီးသွားတင်တာပေါ့ဗျာ။ နောအခုဦးပဉ္စင်းတို့ပြန်လာပြီး ထီးတင်ရတာ (၁၀) ရက်နေဘဲ အဲဒီမှရေစက်ချတော့ မယ်တော်ကဝိုတာဘဲဗျို့။ ခုံးပွဲချပြီးဝိုတာဘဲဗျို့။ ရင်ကွဲပက်လက်ပြီး ရင်ကွဲပါပြီး၊ အသည်းတွေလဲကြွေကျပါပြီးဆို ဝိုလိုက်တာ သူနောက်က အကိုတွေလဲပါတယ်။ အမေတွေလည်းပါတယ်။ ဆွေမျိုးတွေလဲပါတယ်။ တရုတ်လူမျိုးပိုက်ဆံရှိတယ်။ အဲဒါတွေကြည့် ဒါလေးသွားပြီး ဦးပဉ္စင်းလုပ်ပေးပါတယ်။ အော်

(အေး)⁹ အော် (အေး)⁹ သားတော်လာ တစ်နေရာကုန်းတော်လေးမှာ သူပြတယ်။ ဘာကဘာ ဘာကဘာ သားတော် ယူ ယူ ယူ အဲဒီမှာသွားယူရပါတယ်။ ယူပြီးတော့ သားတော်ရေ ယူလာခဲ့ဆိုပြီး ယူလာခဲ့တာ။ အဲဒီဘုရားက ဘာလဲ။ အခုတည်းသွားတာ လွမ်းစေတီ ခင်ဗျားတို့မှတ်ထား ခင်ဗျားတို့ ပိန္နဲကုန်း အဲဒီနေ့ကမဲကျော် ရောက်ရင် မဲကျော်ရွာ အပြင်မှာတောင်ပေါ်မှာ ထန်းပင်လေးတွေ ဘာလေးတွေ စခန်းပေါ့။ အဲဒါလွမ်းစေတီ။ ဟိုဘဝတွေ ဘဝတွေ ဦးပဉ္စင်း ကလည်း သိုက်က သူကလည်းသိုက်က အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး ဦးပဉ္စင်းက လူ့ဘဝကိုရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ တရားများ ကျင့်ကြံ ကြံကျ အားထုတ်ကြတဲ့အခါ သူကလည်းမယ်တော် ခုနကတုန်းက သက်ကင်းတွေစား၊ တရုတ်ကိုးဗျ။ အဲသက်ကင်းတွေစား ပုတီးတွေအပတ်ကိုးထောင် သူကစာတတ်တာကိုးဗျာ။ ဂုဏ်တော်တွေရွတ်တတ်တယ်။ ဦးပဉ္စင်းက မရွတ်တတ်ဘူး။ လာပြီးတော့ ဒီဘဝမှာ တွေ့ကြုံရပါတယ်။ ဒါအတိတ်ကအကြောင်း ဒီအတိတ်ကအကြောင်း မသိခဲ့ရင် ဒီတရုတ်မလေးက ခေါ်ရင်နင်ဘာကောင်မလဲ။ ဘာလဲ ညာလဲ ရိုက်လိမ့်မယ်။ သူ့အမျိုးတွေ သူ့အကိုတွေ သိကွာကျမယ်။ ပြန်ကြည့် နင်ဘဲ ငစပြောလိုက်ရင် သူ့ဘက်ကလည်း တမျိုးဖြစ် သွားမယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့သာသနာကို မယုံကြည်ရာကျမယ်။ ဘုန်းကြီးက အနာခံမယ်။ ဘာပြောပြောခံမယ်။ အဲဒီတော့မှ သူ့နောက်က ပါလာတဲ့ ဆွေမျိုးအုပ်စုက ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာမှန်ပါလား။ ငါ့သမီး ငါ့နှမလေးတယ် မှန်ပါလား။ တယ်ထူးပါလား။ အားပေးတာ။ ဒါဉာဏ်ပိုင်းလေးနဲ့ လုပ်သွားတာပါ။ ကံနှင့်ဉာဏ် ဒီနေရာမှာ ပေါင်းသွားတာပါ။ ဘယ်သူသိမလဲ။ အဲဒီတော့ ကျောင်းရောက်လာတော့ သီလရှင်တွေက မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ။ နာမည်တော့ ဟာ သောင်းကျန်းတော့ တာဘဲ။ ဒို့အရင်ရောက်တာ ခုနှစ် ၄ နှစ် ဒို့ကျတော့ ဘာလဲ ဒါတွေကအား ပြောတော့တာပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့ သာသနာပြုရတာ မလွယ်ပါဘူးဗျာ။ အော် (အေး)⁹ အော် (အေး) တရုတ်မလေးခေါ်ရာကို လိုက်တယ်။ တရုတ်မလေး ကသွားခေါ်လည်းသွား မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်းနဲ့ ပဏ္ဍိတက ဒို့ကျတော့အရေးမလုပ်ပါလား။ တရုတ်မလေးတွေ သွားအရေးလုပ်။ သီလရှင်တွေကပြောတော့တာဘဲ။ ဦးပဉ္စင်းမိန်းမကလည်း လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်နဲ့ ပြောတော့တာဘဲ။ သူတို့ပြောတာ ဦးပဉ္စင်းခံပါ့မယ်။ သူတို့ပြောတာ ပန်းကလေးနဲ့ပေါက်သလိုပါဘဲ။ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်ပြီး ဖက်ပေါ်ဆူးကျ ဖက်ပေါက်ပြီး ဘယ်လိုများလုပ်ပြီး ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချွတ်ရပါမလဲ။ ဦးပဉ္စင်းအတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်နှစ်လွှာပေါ့။ ပြီးမှသာသနာပြုရပါမယ်ဗျာ။ ဒီအနာဂတ်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ဝိသုဒ္ဓိဆိုတဲ့ အင်မတန် စင်ကြယ်တဲ့ နှလုံးသားကနေပြီးတော့ ဖြစ်သွားမှာသာလျှင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်လေးဟာ ကောင်းရာကောင်းမြတ်ကို ဝိညာဉ်ကကိန်းဝပ်မှာနော်။ ဒီကံတရားတွေက အစွဲတရားတွေရှိရင် (၃၁) ဘုံ စွဲထားရင် ဒီဝိညာဉ်တွေက (၃၁) ဘုံ လည်မယ်နော်။ အဲဒီတော့ပြောမှာဘုံရောက်မယ်။ အပါယ်လေးဘုံရောက်မယ်။ မဟာသံဃနတောကြီးဝဆိုတဲ့ ဟိုအဝီစိ ရောက်မယ်။ အရေသတ် အရသတ်က ဟိုအပါယ်လေးဘုံမကဘူး။ ဟိုးအဝီစိရောက်မယ်။ အဲဒါတွေ သိတော့ မြင်တော့ သိတော့ ကြောက်ပြီတဲ့။ သိပယ်စိုက်ပွား အဲဒါတွေကိုပြန်ပြီး ပြောပြတာ။ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကို လိုက်ရင်ကြပေတော့။ မင်းတို့ကအဝိဇ္ဇာ အာရုံ (၆) ပါး မလွတ်ဘူး။ အာရုံ (၆) ပါးလွတ်တာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်က အာရုံ (၆) ပါးက လောကီအာရုံကို အင်မတန်အားကိုးပြီး ယူထားတဲ့စိတ်တွေ။ အဲဒီတော့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်က အာရုံ (၆) ပါးကို ပယ်ပြီးအဲဒါ မဂ်ဉာဏ်ခေါ်တယ်။

အဲဒီမဂ်ဉာဏ်နဲ့သိမှ အတိတ်ကိုမြင်မယ်။ အတိတ်မြင်မှ အဲဒီတော့ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကိုသိမယ်။ ဒါမှသာလျှင် စာတွေက ရေးထားပါတယ်။ စာကမှန်ပါတယ်။ မင်းကခန္ဓာမှာ ကံစိုက်ထားတယ်။ ခန္ဓာဉာဏ်စိုက် ဒါတွေအရေးကြီးပါတယ်။ ကံစိုက်တာက အစွဲကရင် ဉာဏ်စိုက်တာက ကံကိုပြတ်တာ။ အာရုံမှာနော်။ ဒါကြောင့် ကမသဝဘာပါသဝ ဒိဋ္ဌိသဝအဝိဇ္ဇာ သဝ အဲဒါ အသဝေါတရားလေးပါး အာသဝေါတရားလေးပါး။ အာသဝေါတရားလေးပါးမှာ အာသွက္ကယဉာဏ် ဘုရားဟောအရ ပြောတာ။ အာရုံပေါ်မှာ ဉာဏ်အာရုံပေါ်မှာ ကံ ဟိုကပြောလိုက်တဲ့အသံ ကိုယ်ကကြားတယ်။ အဲဒါ ဉာဏ် ကိုယ်ကကြားတာက ယူလိုက်တယ်။ အကုသိုလ် ကံကုသိုလ်ကံ အာရုံပေါ်မှာ လာဟေ့ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား သွားဖူးရအောင် ဟုတ်ကဲ့ နှင့်အတွက် ငါအကုန်ပေးမယ်။ အဲဒါကံ သမ္မာကံ အဲဒီတော့ နှင့်ကိုဆဲလိုက်တယ်။ ဖေ့နဲ့ငါနဲ့ ဆဲလိုက်တာ အဲဒါမိတ္တကံ ခင်ဗျားတို့ပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အဲဒီလိုဉာဏ်ရမှသာလျှင် ဒီကံတွေပြတ်မှာ မနေ့ကဟောတဲ့ တရား ဦးချီးတိုးနဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ အဲဒီနှစ်ယောက်တွေကြပြီ။ ဟေ့ကြတဲ့အခါ ဦးချီးတိုးကလည်း တရွာတကျေး သရက်ကုန်း နော်။ အိမ်မဲအပိုင် ဦးချီးတိုးကြီးက ကောက်တွေဘာတွေနုတ်၊ ဒေါ်အုန်းမေကလည်း လယ်အလုပ်လုပ်တော့ အဲဒီတော့ သွားတွေကြတဲ့အခါကျတော့ ရက်ပေါင်းလပေါင်း ပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မနောတွေကတစ်မျိုးဖြစ် ကြတာပေါ့။ အပြင်မြင်တာကိုဗျာ။ မြင်တဲ့အခါကျတော့ ဦးချီးတိုးကြီးကလည်း အလွန်တင့်တယ် ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်းအင်မတန်ချောတယ်။ ပညတ်သွားစွဲတာ။ အဲဒါပညတ်ခေါ်တယ်။ ပရမတ်ကိုမမြင်တော့ဘူး။ ပညတ်ကိုမြင်ပြီး ပညတ်ဘာနဲ့မြင်လဲ သညာနဲ့မြင်ပြီး သညာဆိုတာ မှတ်တာ မှတ်တာ ငါးရာကျပ်တန်မှ အဲဒါမှတ်တာ မှတ်စိတ်ကို သညာလိုခေါ်တယ်။ ပါဠိလိုနော် ပညတ်ကို ပါဠိလို လောကီခေါ်မှာပေါ့ဗျာ။ ဦးပဉ္စင်းက စာမတတ်ဘူး။ ဒါတွေက စာနဲ့ရေး ထားတာ။ အဲဒီစာလိုရေးထားရင် ပါဠိလိုရေးထားရင် အနက်သိရမယ်။ အနက်သိမှ အဓိပ္ပါယ်ပေါက်မှာ။ ပါဠိအနက် အဓိပ္ပါယ် ဒီလိုရေးထားတာ ပါဠိဆိုတာ **ဇန္ဓတချိုမသိဘူး။ ကရင်တွေက * * * * * ဘာသိမှာလဲ။ အနက်ပြန်ပြီးမှ သဘောပေါက်မှာနော်။ သူတို့တတ်တာ ကိုယ်တတ်တာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ * * * * * မှန်နေတာက မှတ်ကယ် မှန်နေပြီ။ အဲဒီတော့ဒါတွေမှန်တော့ ရှေ့ကသေသေချာချာ ဟောတာကွာ။ ဟောဒါကကကြီး ကကြီးကဘယ်လိုရေး တယ်။ ခက္ခေက ဘယ်လိုရေးတယ်။ ဘယ်လိုက ကကြီးနဲ့ ခက္ခေတူသလား။ မဟူပါဘူး။ ဘုရားအဲဒီလို သပ်ပေးမှသာ လျှင် နောက်ကလူကသဘောပေါက်မှာနော်။ ခုနက သူတို့တတ်နေတဲ့ပဋ္ဌာန်းဦးပဏ္ဍိတကို ရွက်ခိုင်း မတတ်ဘူး။ အေးမင်းတို့ယုံရင်လာခဲ့တဲ့။ ဟေ့တောင်ပိုင်တွေသွားပေတော့ ဟေ့ကွင်းပိုင်တွေ သွားပေတော့။ ဒီလိုနှင်ပစ်လိုက်တာ မင်းသွားကြည့်ကွာ မင်းသွားနေကွာတဲ့။ ဘူးသီကဟောဒီလို လှုပ်လိုက်တယ်။ ကျိုက်ညီနောင်မှာ မှတ်ထားကွာ။ မင်းက ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင် မင်းငါ့ကိုယုံတယ်မဟုတ်လား။ ငါ့ပရိတ် ငါ့ဘာမှမရွတ်တတ်ဘူး။ မင်းငါ့ယုံကြည်ရင် မင်းအဲဒီကွင်းထဲက ဟာတွေငါလုပ်မယ်။ ဟေ့တောင်ပိုင်တွေ သွားဟေ့ ကွင်းပိုင်းတွေသွားဟေ့။ တစ္ဆေ သရဲတွေသွားပေတော့ သူများပိုင် နက်ထဲမှာ မင်းမနေနေနဲ့ဆိုတော့ နေစရမရှိတော့ဘူး ဟိုမှာသူများခြံမှာ ဘူးသီလှုပ်တဲ့ ပူးနေတယ်။ ဒီလိုလက်တွေ လုပ်သွားသွားတာပေါ့။ အဲဒါအာဏာစက်။ ခင်ဗျားတို့လူသေတယ်မဟုတ်လား။ လူသေရင်အမိန့်ပြန်တယ်မဟုတ်လား။ ဒီလိုဘဲ လူရဲ့သစ္စာသမာဓိတွေ ဖြစ်လာရင်တော့ အာဏာစက်တွေ သိပ်ပြင်းတာ ခင်ဗျား။ အာဏာစက်လိုချင်ရင် ဝိပဿနာကျင့်နော်။ အဲဒီတော့ အာဏာစက်ဆိုတာ ခိုင်းကြည့်ပေါ့ဗျာ။ ခိုင်းကြည့်ရင် ပြပါမယ်။ သဘောပေါက် ပြပါမယ်။ ဒါကြောင့် စက္ခုဥဒါပါဒိ အာလောကော ဥဒါပါဒိ ဘုရားဟောထားတာ။ အင်မတန်မှထူးတာ။ ဘုရားက

ထမင်းပွဲကြီး ခူးထားတာ ကိုယ်ကပျင်းလဲပျင်းတယ်။ ပေါ့လဲပေါ့တယ်။ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်လုပ်တော့ မဟုတ်
တာတွေလျှောက်ဖြစ်ရော ဖြစ်တော့ဖုက္ခရောက်ရော။ အဲဒီတော့ဘုန်းကြီးဆီလာရော ဘုန်းကြီးဆီလာတော့ တပည့်တော်
သားကဘာ တပည့်တော်သမီးကဘာ တပည့်တော်ကဘာဖြစ်တယ်။ ထောင်ကျတော့မယ်။ ဘုန်းကြီးကဘာလုပ်
တတ်လဲဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး။ အဲလောကုတ္တရာ အပါယ်ပိတ်တရားတော့ဟောတတ်တယ်။ လောကီအကြောင်းကဟော
ခလေးကိုကြည့်နေကျ ကြည့်စားကျ ကြည့်သွားကျ မင်းကိုလိမ်လိမ်မာမာနေ ငါကတော့အရင်တုန်းက လူမိုက်ကြီးကွာ။
လူကောင်းမဟုတ်ပါဘူးကွာ လူဆိုးပါ။ အခုတော့ရဟန်းတော့ဖြစ်လာပြီးကွာ။ မင်းတို့ကို ငါသင်ပြတယ်ကွာ။
နားထောင်ကြပါကွာ။ နားထောင်ကြပါကွာ။ ချဲ့တွေဘာတွေ မထိုးနဲ့။ ပိုက်ဆံတွေယူထား မင်းတို့ဒါတွေ သိပ်မခွဲနဲ့ကွာ
ပြောပါတယ်။ အဲဒါပြောပြီးတော့ တမျိုးဖြစ်တာဘဲဗျို့ တော်ပြီကွာ မင်းတို့ငါလည်းလူဘဲ မင်းတို့လဲလူဘဲ နာမ်နဲ့ငါလိုက်
ပြီးတော့ အခုခင်ဗျားတို့ ဒီညနေရောက်လာတာ ပေကုန်းကဒေစွန်ပါးက ဘုန်းကြီးတည်သွားတာ ဖြစ်လား။ မဖြစ်လား
တော့ မသိဘူး။ ဒီမှာလာဖြစ်နေတယ်။ သိုကကလာပါတယ်။ ဘယ်လိုပြောမလဲ။ ဒီပွဲပြီးရင်တော့သွားရမယ်။ ခင်ဗျားတို့
လိုက်ကြည့်နော်။ ခင်ဗျားတို့လှူပါလို့ မပြောဘူး။ သူထိုင်နေတာ မိုက်နဲ့အော်စရာမလိုဘူး။ ကြိုက်ရင်လှူ မကြိုက်ရင်
မလှူနဲ့။ ဒီလိုသဘောမျိုး။ မင်းတို့လှူပါလို့မပြောဘူး။ ဘုရားတွေတည်သွားတယ်။ စည်ပင်စမ်းမှာတည်တယ်။ ဘာ
စည်ပင်စမ်းကျေးရွာမှာ ကောင်းလား။ မကောင်းဘူး ဘုန်းကြီးတွေဆီမှာလည်း မကောင်းဘူး။ နိုင်ငံတော်ဆီမှာလဲ
မကောင်းဘူးကွာတဲ့။ အဲလာလှူတာဘဲဗျို့။ သိုက်က လာလှူတယ်ကပင်စည်ပင်စမ်းလုပ်ဖြစ်လိုက်တာ။
မြောင်းမြမှာ ပိန္နဲကုန်းဘုရား အဲဒီလိုဘဲမြောင်းမြမှာ သိန်းပေါင်းမြောက်များစွာ ဘယ်လောက်ကုန်သလဲဆိုတာ ကြည့်။
နိုင်ငံတော်အစိုးရဆီမှာ သွပ်တပြားသွားမလျှောက်ဘူး။ သူများစိတ်ညစ်အောင်မလုပ်ဘူး။ သူဘာသာရုံးမှာ နေတာ
လျှောက်လျှာကြီးတကားကားနဲ့ လွယ်အိတ်ကြီးနဲ့ သဲဘာတွေက အဲဒီမှာသဲမလျှောက်ဘူးသူများစိတ်ညစ်အောင်
မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်ဟာနဲ့ကိုယ်မှန်ကန်ရင် ဖြစ်လာမယ်။ ကိုယ်မှန်ကန်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါကံတရားတွေ ဉာဏ်ကနလုံးသား
မှာဖြစ်လို့ ကံအလုပ်တွေလျှောက်လုပ်တာ။ သူဘာသာတိုင်နေတာ ဘယ်မှလျှောက်တောင်းစရာမလိုဘူး။ လာခဲ့တဲ့
ဒီလိုကြားတာဘဲဗျို့။ မူးလာတဲ့ကောင် လာတာဘဲဗျို့။ လာမင်းကောင်းကောင်းနေ သင်္ကန်းစီးပေးလိုက်တာဘဲဗျို့။ အဲ
ကောင်းကောင်းနေနေရင် မင်းသိလိမ့်မယ်။ ကျောင်းထဲမှာ အရက်သမားလာခဲ့။ ဘိန်းသမားလာခဲ့ တေလေဂျိုပိုးလာခဲ့။
သင်္ကန်းကိုအားကြီးရှိတယ်။ သင်္ကန်းကိုစည်းပေးတယ်။ တပုံးကြီးဘဲ အဲကုတ်နေတာဘဲ။ အာဏာစက်နဲ့လုပ်ထားလိမ်
တာ။ ဘယ်သူသိလဲ။ မင်းကလေးမဟုတ်ဘူးကွာ။ လူကြီးကောင်းကောင်းနေ ဒါဘဲပြောလိုက်တယ်။ ပစ်လဲတယ်။
အရက်သမားခင်ဗျားတို့ ပုသိမ်ကဘာလဲ။ ဘိန်းဖြူလာ ဘိန်းမဲလား။ ကံ***စားလာတဲ့ တရုတ် ဂျမ်းကပ်ကဘယ်မှာ
ဖြတ်လို့မရဘူး။ လာခဲ့တဲ့ဝတ်လိုက်တဲ့ ဦးပဉ္စင်းထိန်းထားတယ်။ အဲဒီကောင်ကိုဘာမှမလုပ်စေနဲ့ပ ဦးပဉ္စင်းကြီး ပြန်အပ်
လိုက်တယ်။ ကောင်းကောင်းနေ ဒီလိုလုပ်တာ။ ကြာလာတော့ သူကောင်းလာရောဗျို့။ အဲကောင်းလာတော့
သူအကိုတွေ အမေတွေ သူအမျိုးတွေရောလာလှူတယ်။ လေးသောင်း ငါးသောင်းလာလှူတယ်။ သွားရော
သူ့သားအခုတော့ နည်းနည်းပါးပါးစားသေးတယ်လို့ ပြောသေးတယ်။ ဘယ်ကရလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး။ လူကသူ
ကလေးမှာ မဟုတ်တာလူကြီးဘဲ။ မဟုတ်တာမလုပ်နဲ့ပေါ့။ လုပ်တော့ခံပေါ့။ သေရော အဲဒါမရတော့ဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မို့

ဦးပဉ္စင်းက ကယ်တာပါ။ ဦးပဉ္စင်းက နဂိုကကောင်းတဲ့သူမဟုတ်ဘူး။ ရဟန်းဘောင်ရောက်တော့မှ ရဟန်းဘောင်
 ရောက်တာတောင် ဝိပဿနာကျင့်လို့ရဟန်းဘောင်ရောက်တာ ဝိပဿနာမကျင့်ရင် မရောက်ဘူး။ ဒါကြောင့်
 သင်လို့ကို မတတ်ဘူး။ ငါးပါးသီလသင် ငါမတတ်ဘူးတဲ့။ ရှစ်ပါးသီလ ငါမလုပ်တတ်ဘူးတဲ့။ ရေစက်လဲငါမချတတ်ဘူးတဲ့။
 ဒါဖြစ်တာစားလဲ ကျွေးရင်စားမယ်။ မကျွေးရင်မစားဘူး။ ထိုင်နေတာ။ အဲ အဲဒီလူကြီးက တူးမြောင်းက
 အရှင်ဘုရားတပည့်တော်ကို * * * * * လာပြီးဟော့ တူးမြောင်းရောက်လာပြီးတော့ ငါးပါးသီလမပေးတတ်၊
 ရေစက်လဲမချတတ် ပဝါသနာလဲ ဘာမှလဲမတတ်ဘူး။ ဘာသွားစားမလဲ။ သူများကလာလှူမလား။ မလှူနေပေါ့ဗျာ
 တဲ့သူက အဲဒီလိုပြန်ပြောတယ်။ ငါဟာငါထိုင်နေတာ။ ငါသစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေတာ။ တရားကျင့်နေတာ။ နင်လဲ
 ကျင့် အဲဒီမှာ တူးမြောင်းမှာ အဲဒီတော့ ကျောက်တူးတဲ့ရွာ အဲဒီလူကြီးက လမ်းလျှောက်လာထော့ကျိုးထော့ကျိုး။
 ခင်ဗျားခြေထောက်ဘာဖြစ်သလဲ မပြောပါနဲ့ဘုရားတဲ့။ ဝွေးချောင်းကချောင်းသွားမွှေတာ ငါးအရိုးစူးသလား။
 တုတ်စူးသလား။ တပည့်တော် ခြေထောက်ကြီးရောင်ကိုင်းနေတယ်ဘုရားတဲ့။ အဲဒီခြေထောက်ကြီးရောင်ကိုင်းနေတာ
 စက်ကုန်းများသွားပြီးဆေးထိုးတယ်ဗျာ။ ဆေးဘိုးလဲပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူး။ အလုပ်လဲပျက်နေတယ်ဘုရားတဲ့။
 ဟာဘာကျွေးမလဲဆိုတဲ့ လူနဲ့တွေ့ပြီဗျို့နော်။ အေးခင်ဗျားခြေထောက်ကိုင်ရမလား ကိုင်ပါဘုရား။ ခြေထောက်ကြီး
 ထိုးပေးတယ်။ ခြေထောက်သပ်ချလိုက်တယ်။ ဟာညကျတော့လေအိပ်တော့ အဲဒီခြေထောက်ရောင်နေတဲ့ ဟာကြီးက
 ပေါက်ထွက်တယ်ဗျို့။ အဲဒီတော့အစူးလား အရိုးလားဆိုပြီး ယူလာပြီးပြတယ်။ ပြတော့ အမလေး သူဝမ်းသာလိုက်တာ
 လေ။ ဘာဖြစ်လာလဲ ရေနွေးအိုးကြီးယူပြီးတော့ ကြံသကာတွေယူလာတယ်။ သားလေးနဲ့သူနဲ့လာတယ်။ ဆူးအပေါက်
 ဝမှာ တဲတဲကိုမဝင်ရဲဘူး။ အဲအပြင်မှာနေတယ်။ ကြည့်တော့မတွေ့ဘူးတဲ့ ဦးပဉ္စင်းကြီးကို အရှင်ဘုရားကို တပည့်တော်
 လှမ်းကြည့်တာ မတွေ့ဘူးတဲ့။ ဦးပဉ္စင်းက အထဲထဲမှာထိုင်နေတာ။ အဲဒီတော့ ထွက်လဲလာရော ဘာလုပ်တာလဲတဲ့။
 ရေနွေးအိုးနဲ့ကြံသကာကပ်တာပါ ဘာလို့ကပ်ရလဲ။ အရှင်ဘုရားကျေးဇူးအင်မတန်ထူးမြတ်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်
 ခြေထောက်ကြီး တပည့်တော်ခြေထောက်ကြီးက ပြည်ပေါက်သွားလို့ စူးတွေထွက်လာပါတယ်ဘုရားတဲ့။
 ပြီးတော့ ဦးပဉ္စင်းက နယ်ပြန်မယ်ဆိုတော့ တစ်နေ့နေပါတဲ့။ တစ်နေ့တော့မနေ ဘူးဆိုပြီး အဲလိုပြန်လာတာ။ အဲဒီလို
 အရူးအမူးတွေ ပျောက်တဲ့သူကပျောက်တယ်။ သေတဲ့သူကသေတယ်။ ဒါဦးပဉ္စင်းက သဘာလေးနဲ့တဲပြောတာပါ။
 အကုန်ရှင်တယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူပေါ်မူတည်တယ်။ ဒါတွေက ဝိပဿနာရဲ့စစ်မှန်တဲ့လမ်းကြောင်းကို
 ရောက်သွားရင် ကျွဲကျားရင်ရေပါတယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေက အဲဒီပိုက်ဆံတွေနဲ့ သာသနာကိုအဆောက်အဦး
 လုပ်ပေးတာနော်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓါတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓမ္မစေတီ ကိုယ်ကိုကိုယ် သင်္ခါရမဖြစ်စေနဲ့။
 နှလုံးသားကော ကောဓမ္မောဖြစ်အောင်လုပ်။ အဲဒါမှ ဓမ္မစေတီခေါ်တယ်။ ဓမ္မစေတီဖြစ်မှ ကိုယတစ်ခုခုကိုစွဲကိုင်လို့ရမှာ။
 ပရိဘောဂစေတီဆိုတာ ခင်ဗျားတို့စာတတ်တာဘဲဗျာ။ ကြောင်အိမ်တို့ဘာတို့ ပရိဘောဂ ဆိုင်ကြီးသွားဝယ်တာဘဲ။
 ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်ပြင်ပေးတယ်။ ဘုရားပြို ဘုရားပျက်ပြင်ပေးတယ်။ သမိုင်းဝင်ဘုရားကိုလုပ်ပေးတယ်။
 ခုနကပြောသလိုပေါ့ အဲဒီရွာသားကဘုရားတည်ချင်တယ်။ အဲဘုရားပျက်မရှိရင် နိုင်ငံတော်အစိုးရဆီက
 သွားလျှောက်ရတယ်။ သူမြေစွပ်တည်လို့မရဘူး။ သူခွင့်ပြုရင် တည်လို့ရတယ်။ ခုနဘုရားပြို ဘုရားပျက်ကတော့

စေတီပုထိုးက အဟောင်းဆိုတော့ ပြင်ပြီးတော့တည်ပေးတာ။ သူကသမိုင်းဝင်ဘုရား ဘုရားလို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီလိုဘဲ ဘုရားတည်တယ်ဆိုတာ နားလည်ဖို့လိုတယ်။ နားမလည်ဘဲ စွတ်လုပ်ရင်စကားတွေ ဘာတွေများတတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကုသိုလ်ဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်တတ်တယ်။ စိတ် စိတ်မနှော စိတ်ကံကိုဗျာ အဲဒီကံကဘာကြောင့်ဖြစ်ရတာလဲ အဲဒီကံကရုပ်နာမ် (၂) ပါး မတွဲလို့ ရုပ်နဲ့နာမ်မတွဲလို့ ကံဖြစ်တာ။ အဲဒီလိုဘဲ ပြောလိုက်မယ်။ ရုပ်ကခြား နာမ်ကတခြား နာမ်ကဟိုမှာဝင်သွားပြီ။ ဘယ်သူသိမလဲ။ ရုပ်ကြီး အုပ်ထားတာ။ အဲဒါကွဲသွားတာ။ အဲဒီလိုသဘောမျိုးဖြစ်ရင်တော့ လက်ခမောင်းခတ်ပေတော့ဟေ့တဲ့။ ရုပ်နဲ့နာမ် ပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်မှ မရရင်ကံဘဲ သမ္မာကံတော့ဖြစ်မှာပေါ့။ ရုပ်နဲ့နာမ်ကွာသွား ရမယ်။ ဒါမှသူများသွားမမေးနဲ့ အရူးဖြစ်အုန်းမယ်။ ကိုယ့်ဟာကို သိရမယ်။ အင်မတန်မှအေးတယ်။ အရသာဘဲ ဘာနဲ့မှ မတူဘူး။ အဲဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျားတို့ ဝါးခယ်မမြို့ကြီးမှာ လာပြီးတော့ ကိုယ့်အဖေလို ကိုယ်အကိုကြီးလို ကိုယ်အစ်မကြီးလို ကိုယ်ညီလို စာတော့မတတ်လို့ စကားမပြောတတ်ရင်တောင်းပန်ပါတယ်။ ဆရာတော်သမားတော်တွေ အဲစစ်ချင်တယ် ဆိုရင် စစ်လို့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ စစ်လို့ရလို့မှားတယ်ဆိုရင်လဲ သင်္ကန်းချွတ်ပေးပါမယ်။ ပုဆိုးအင်္ကျီဝတ်ပြီးတော့ ငါသိသွားပြီတဲ့နော်။ အဲဒီတော့သူကဘာမှမပြောဘူးတဲ့ ငါထွက်သွားမယ်တဲ့။ ငါသာသနာမပြုပါဘူးပေါ့။ ဒကာဒကာမ များသာသနာပြုချင်တဲ့လူကိုငါက ပြီပြီပေါ့ * * * * * အမိန့်ချလိုက်တာ ပြီးပြီပေါ့တဲ့။ ငါ့တာဝန်ကျပြီ။ ငါပုဆိုးအင်္ကျီဝတ် သွားမယ်။ ထမင်းကလုပ်မပူတော့ဘူးတဲ့။ ထမင်းစားတတ်ပြီး နေတတ်ပြီ သွားတတ်ပြီ။ အိပ်တတ်ပြီ။ အားလုံး အားလုံး ငါသိသွားပါပြီတဲ့ ဒီလောက်ဆိုသဘောပေါက်ရောပေါ့။ သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ
 အောင်သစ္စာမဟာမဂ္ဂင်ခါတ်ပေါင်းချုပ်
 ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း၊ မြောင်းမြမြို့
 ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၇၉၄၅၀၆၅၉၅
 ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈၊ ၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ပြောင်းပြန်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ ၂၃ အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၂ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၁၉)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

**မြောင်းမြမြို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်
မဟာကြားတော်မူသော ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသမ္ဘာတရားတော်(၁၁၉)**

ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ဘူး။ တောထွက်ကြီးပါ။ သူက လူ့လောကမှာ မကောင်းခဲ့ဘူး။ လူ့လောကမှာ ဘာကြောင့်မကောင်းခဲ့တာလည်းဆိုတော့ မကောင်းတဲ့အာရုံတွေယူ၊ မကောင်းတာတွေကြုံ၊ မကောင်းတာတွေ စွဲ၊ ဥပါဒါန်တွေ ကံတွေဖြစ်ကြတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဘာမှ လောကီမှာ အားကိုးစရာမရှိဘူး။ သားသမီး(၄)ယောက်၊ မိန်းမ(၁)ယောက်၊ ဦးပဏ္ဍိတနဲ့ (၆)ယောက်ပေါ့ဗျာ။ ပညာအရည်အချင်း လောကီပညာအရည်အချင်း မတတ်ဘူး။ ကိလေသာဝဋ်ကို မသိတော့ ကမ္မဝဋ်ကိုလည်း မပယ်နိုင်ဘူးဗျို့။ အစွဲတရားတွေ ဘယ်ကံကို မပယ်နိုင်တာလည်း အာရုံကို ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေးမှာ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ မနောက ဒါ သင်ညာလို ခေါ်ပါတယ်ဗျာ။ ပါဠိလို သင်ညာ ဦးဇင်းက စာမတတ်တော့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေ၊ သမားတော်ကြီးတွေအားလုံး ရှင်သာမဏေတွေ၊ ကိုရင်လေးတွေက အစပေါ့ဗျာ။ ဦးပဏ္ဍိတ က စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ စကားပြောတဲ့အခါမှာ မှားယွင်းသွားလို့ရှိရင် အားလုံးက ခွင့်လွှတ်ပါတဲ့။ သူ စာမတတ်ပါဘူးတဲ့။ မှတ်တမ်းရေးထားပါတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် သဘောလေး သဘာဝကို သင်ဘာလေးနဲ့သိလို့ ခန္ဓာသိပြောပြပါ့မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီကိစ္စတွေဟာ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ အားလုံး မှတ်သားကြဖို့ ဦးပဏ္ဍိတ ပြောပါမယ်။ လောကီပညာ ဘာမှမတတ်ခဲ့ဘူး။ စာမတတ်တဲ့အခါမှာ ပညတ်နယ်ထဲမှာ သွားလုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပြောတာတွေ မှားသွားခဲ့ရင် အားလုံးသည်းခံပါတဲ့။ သူက စာမတတ်လို့ပါ။ အဲဒီတော့ ပညတ်နဲ့ ပရမတ် သဘောလေးနဲ့ ဦးဇင်း ပြောပြပါ့မယ်။ ဘုရားကဟောထားတယ် သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခတဲ့၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့။ အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ် လက္ခဏာရေးသုံးပါး ဒါ ဘယ်ဟာကို သိရမယ်။ ဘယ်ဟာကို ပယ်ရမယ်။ ဘယ်ဟာကို ကျင့်ရမယ်ဆိုတာကို သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ ဦးဇင်း က စာမတတ်တော့ သင်္ခါရ ကို ဟောပေးမယ်တဲ့။ အဲဒီအာရုံပေါ်မှာ ဪ အာရုံကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်ပါလား။ အဲဒီသင်္ခါရဟာ ဟိုကမြင်လိုက်၊ ကြားလိုက်။ သင်္ခါရ အဲဒီဟာက ဒိဋ္ဌိဆိုတာပဲ။ အဲဒီအာရုံကိုယူတယ်ဗျို့။ အာရုံငါးပါးကို ယူထားတယ်။ အပြင်အာရုံနဲ့ မနောအာရုံနဲ့ ပေါင်းပေးတဲ့အခါမှာ အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အစွဲမှားတယ်။ ဘာနဲ့ယူထားလည်း သင်ညာနဲ့ယူထားတယ်။ ပညာမဟုတ်ဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ပညာဖြစ်အောင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးသော သင်္ခါရအနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးသော သင်္ခါရအနတ္တ။ ဒါ ဘုရား

ဟောထားတာ အဲဒီတော့ စာတော့မတတ်ဘူး။ ဒီနေရာမှာတင် တရားကိုရအောင် ငါဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတော့ ဝိပဿနာတရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ် လေ့လာသုံးသပ်ရတော့မယ်နော်။ ဒါက စာမတတ်တော့ ဝိပဿနာတရား လေ့လာကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ်တဲ့။ အသိလိုပါတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီဝိပဿနာတရားကို ဒီကံတွေကို ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး၊ အဲဒီကာယကံ(၃)ပါးက ဘုရားပညတ်တယ်။ သူများအသက် မသတ်ပါနဲ့တဲ့။ သူများပစ္စည်း မခိုးပါနဲ့တဲ့။ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါနဲ့တဲ့။ ဒါ ဦးစင်းရဲ့ အသိလေးပါနော်။ ဒါ ကံတရား အဲဒီတော့ ဝစီကံမဟုတ်မမှန်သော လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်း၊ မုသာဝါဒ မပြောပါနဲ့တဲ့။ ဖရုဿဝါစာ၊ ပိသုကဝါစာ၊ သမ္မာဖလပဝါစာ အချက်(၄)ချက်ကို ဒီအယူဝါဒကို မယူပါနဲ့ပတဲ့။ သဘောလေးနာ နောက်တခါ ဘယ်ကံလည်း မနောက်။ မနောက် ဘာတွေရေးထားလည်း ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒီနှစ်ခုဘာကြောင့် ရေးထားလည်းတဲ့။ ဒါ ဥပါဒါန်တရား အစွဲတရား ဗျာပါဒ သားလေးသေတယ်။ သမီးလေးသေတယ်။ ကိုယ်ကိုတိုင်ဆင်းရဲခြင်း၏ ဒုက္ခဖြစ်တာမသိဘူး။ စာပေကျမ်းဂန် မတတ်လို့ပါဗျာ။ သည်းခံကြပါ။ အဲဒီတော့ ဒီဥပါဒါန်တရားနဲ့ အဘိဇ္ဈာကို ကင်းကွာအောင်လုပ်ချင်ရင် ဒိဋ္ဌိသတ် ဒိဋ္ဌိက ဘာကိုမယူနဲ့လည်း အာရုံ(၅)ပါးကို မယူနဲ့တဲ့။ အဲဒါဖြင့် ကောင်းပြီ။ ငါ ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်ပြီကွာ။ သွားတော့ မယ်။ သွားတဲ့အခါမှာ အင်မတန်မှ တောကြီးနက်ထဲ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ လူသူခေါင်းပါးတဲ့နေရာ အင်မတန်မှ ခါးမြပေပေတဲ့။ သူခိုးပေပေတဲ့ နေရာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဥတုသပ္ပါရာ၊ ဘောဇဉ်သပ္ပါရာ၊ နေရာထိုင်ခင်းကိုကြည့်တယ်။ ဒီနေရာမှာ တရားနှလုံးသွင်းရင် အေးတက်ပါ့မလား။ ဒီနေရာမှာတော့ ရန်သူမျိုးငါးပါးလည်း မရှိဘူးကွဲ့။ အင်း ဒီနေရာမှာ တရားနှလုံးသွင်းပါတော့မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီနှလုံးသွင်းတဲ့အခါမှာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိသလို၊ ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ ကံရှိတယ်ဗျို့။ သဘောလေး နာ အဲဒီတော့ အကာနဲ့အနှစ်။ အနှစ်က ပရမတ်ခေါ်တယ်။ သဘောလေးနဲ့ဗျို့။ သဘောလေးနဲ့ ယူတာ။ အဲဒီတော့ အကာနဲ့အနှစ်မှန်ပြီ ဒါဖြင့် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ဘယ်ကံကိုသတ်မလဲ။ အဲဒီတော့ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ် အာရုံ(၆)သွယ်ဖြစ်နေပါသလား။ မနောမနောကံဖြစ်နေပါသလား။ အစွဲကို ငါဘာနဲ့ယူသလဲ။ ငါရဲ့ သိတဲ့ သညာအသိနဲ့ယူပါသလားတဲ့။ ဩော် ဘုရား ဘုရား သူ့စိတ်ကို စစ်နေတာ ဘာနဲ့စစ်နေလည်း။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်နေတယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ ဒါ သီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ မဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သိက္ခာ (၃)ပါးခေါ်တယ်။ တရားထိုင်တယ်။ မဂ္ဂင်နဲ့ မနောကိုစစ်နေပြီ။ အတိတ်ဘဝ အနန္တကတစ်ဘဝဖြင့် တစ်ဘဝကံနဲ့လာခဲ့ပါသလားတဲ့။ ကံကြောင့် ဒီရှင် ကိလေသာရှုပ်ရလာတာ

တဲ့။ ကိလေသာရှင်မှာ တဏှာတွေကပ်နေတယ်တဲ့။ တဏှာကပ်တာ ဂန္ထိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဉာဏ်၊ ဇာလောကောဥပေါဒါ၊ ဉာဏံဥပေါဒါတဲ့။ အဲဒီဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပေတော့တဲ့။ အဲဒါ ရုပ်နာမ်သိသွားပြီတဲ့နော်။ သဘောလေးသာ နာ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ်လို့မပြောဘူး။ သဘောလေးတွေ သဘာဝကိုကြည့်ရင် သဘောလို့ထင်လိုက်။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်မယ်။ မနောစစ်မယ်။ ဘာနဲ့စစ်မလဲ။ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်တယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဒါပညာဖြစ်ပြီး၊ ဒါ ပညတ်တက်ပေးလိုက်တာ။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သဘောပေါက်ဖို့လိုတယ်။ ဒီနေရာမှာ အဲဒီတော့ သူ့မှာ မှန်တာကိုကျင့်တယ်။ မှန်တာကိုပြောတယ်။ မှန်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုတယ်။ ဒါနဲ့ သူစားလာတာ ကရင်တွေက လာကျွေးထားတယ်နော်။ တောထဲမှာ ဝင်နေတာ လာကျွေးထားတယ်။ အေးအေး ကောင်းတယ်ကွာ။ သူစားတယ်။ စားပြီး သူကျင့်တယ်။ ဘယ်မှမသွားဘူး။ သူ့အာရုံ(၅)ပါးကို ပယ်ပြီး ဒုစရိုက်ကံ(၁၀)ပါးကို သူပယ်ပြီ။ ဘယ်အကောင်ကိုသတ်မလဲဗျာ။ ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဈာ ဒိဋ္ဌိကို သတ်မယ်။ ဒိဋ္ဌိဟာ အာရုံကိုဝင်လို့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်ရတာ။ အာရုံအမှတ်နဲ့ယူလို့ တွေးတော့တာပဲဗျို့။ တွေးတော့စွဲတာ ကံပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ကိုယ့်ကိုကိုယ်စစ်။ အဲဒီလို မဂ္ဂင်နဲ့စစ်တဲ့အခါကျတော့ ဩော် ဘုရား ဘုရား အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာပါလား။ စိတ္တာ(၃)ပါးရှိတယ်။ ခန္ဓာသီလ၊ အဓိဆိုတာ သီလဖြစ်နေပြီ။ ခန္ဓာသီလ အဓိစိတ္တာဖြစ်နေလို့ပဲ။ အဲဒီနှစ်ခု အုပ်ချုပ်တာ ပညာကအုပ်ချုပ်သွားတယ်ဗျို့။ သညာမဟုတ်တော့ဘူး။ သဘောလေးနဲ့ နာ အဲဒီတော့ ပညာကနေပြီးတော့ ဩော် အေး အေး အေး ဒါ သဘာဝလေးပဲ။ ဝတ္ထုကာမနှင့် ငါ့မှာရှိတဲ့ အရိယာက မကြိုက်ဘူးတဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ပါတဲ့။ အမယ်လေး ကျွန်တော့်ကို စစ်ပါတယ်။ မင်း သာယာသေးသလားတဲ့။ သာယာရင် တဏှာပဲတဲ့။ ဟော သဘောလေး နာ အဲဒါ အရိယထသစ္စာလို့ခေါ်တယ်။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာတဲ့။ ဒါ အရိယထသစ္စာအမှန်ကို အမှန်ပြောတာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီ ကိလေသာနဲ့ တဏှာခွန်တွဲနေတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ကိုကြည့် အားလုံး ပုဂ္ဂိုလ်တွေလာ အကုန်ကျင့်နေတယ်။ ဒီတဏှာကို သတ်တာနော်။ တဏှာဆိုတာ သာယာတာ။ စက္ခုအာရုံပေါ်မှာ သာယာတာ။ နားသောတမှာ သာယာတာ။ နံသာမှာ သာယာတာ။ ဇီဝါမှာ သာယာတာ။ ဟော အဲဒါတွေပဲဗျို့။ မနောကံပဲဗျို့။ နော် အေး အေး အေး အဲဒီတော့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား၊ ရုပ်ကိုသတ်မှတ် နာမ်ပြတ်မယ်ဗျို့။ နာမ်ဆိုတာ တဏှာကောင်ကြီး။ အဲဒီတော့မှ ရုပ်မှာရှိတယ်ဗျို့။ ကျင့်တဲ့သူမှ သိတယ်။ သိလို့လာပြီးတော့ ဟောတာ။ အဲဒါ ခန္ဓာသိခေါ်တယ်။ စာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝိပဿနာအသိရှိတယ်။ ခန္ဓာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝိပဿနာအသိရှိတယ်။ မပယ်ဘူး။ သဘောလေး နာ အားလုံးလွတ်တဲ့သူက

ရှားတယ်။ မလွတ်တဲ့သူက များတယ်။ လူတော့လူပဲ အသိမတူဘူး။ ခုနကပြောသွားတယ်။ အသိ
တစ်လုံး အမြတ်ဆုံး။ ဘယ်အသိလဲ။ လောကုတ္တရာရဲ့အသိ။ ဟိုဘက်ကမ်းနဲ့ ဒီဘက်ကမ်း
ဒီဘက်ကမ်းက ဟိုဘက်ကမ်းရောက်တော့ သိတာပေါ့။ သွေးသားပြောင်းတော့ စိတ်ပြောင်းတယ်
နော်။ ဦးစင်းရဲ့အဖေက ဦးချိုတိုး၊ အမေက ဒေါ်အုန်းမေ။ တွေးကြည့် အဲဒီ ဦးချိုတိုး ကလည်း တစ်ရွာ
တစ်ကျေးမှာ ဒေါ်အုန်းမေ ကလည်း တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာ နေကြတဲ့အခါကျတော့ အလုပ်လုပ်ရင်း
သရက်ကုန်းကျေးရွာမှာ လာတွေ့တယ်။ ဒေါ်အုန်းမေ က ဦးချိုတိုး ကိုကြည့်လိုက်တယ်။ ရူပကာအရ
ဟာ အင်မတန်ရိုးပါလား။ ဦးချိုတိုးကြီးကလည်း ရူပကာအရ အလွန်တင့်တယ်ပါလား။ အာရုံမှာ
မှတ်ပြီးတော့ စွဲနေတာ။ တဏှာသဘောလေးသာ နာ ဦးချိုတိုး ကလည်း အမယ်လေး ချောပါလား။
လုံးကြီးပေါက်လှလေးပါလား။ အဲဒီရူပကာလေးကို သညာအမှတ်နဲ့ ယူလိုက်တာ။ တဏှာ။ အဲ
ရူပကာကြောင့်ပဲဗျို့။ အဲဒီတဏှာကနေ ကိလေသာဖြစ်တာပဲ။ အဲဒီ မြမောင် ကလည်း ဘဝအနန္တက
တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ တဏှာဦးစီးနေတာ။ သမုဒယသစ္စာ။ ဩော် အေး အေး
ဟုတ်တာပေါ့။ ခုနက ရသွားပြီးတဲ့အခါ သီလ အဓိစိတ္တ၊ အဓိသီလ၊ အဓိပညာဆိုတာ ပညာ သညာ
စွဲမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ အဓိသီလဆိုတာ ဝတ္ထုကာမအာရုံပြတ်နေပြီ။ ဒကာမ လာလှူရင်တော့
ယူရတာပေါ့။ ဘာလှူလှူ ယူရတာပေါ့။ အေး အလှူခံတဲ့လူကလည်း ဓမ္မပီယနဲ့ယူ လှူတဲ့သူကလည်း
ပုမ္မမုတ္တပရစေတနာနဲ့လှူဒါန်းပြတ်ရမယ်နော်။ အဲဒီလိုလှူတတ်မှသာလျှင် ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟေတု
ပစ္စယော။ ဒါ ဘုရားပဟာခဲ့တာ စာဖော်ပေးတာနော်။ အဲဒီတော့ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟေတုပစ္စယော။
ဝေဒနိယ ဒိဋ္ဌ လက်ဝင်းမျက်မှောက်အကျိုးပေးတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတ က စာမတတ်တော့ဘူး။
တာဖြစ်လာလဲဆိုတော့ ရေပုလင်းက ဆေးဖြစ်တယ်ဆို ဆေးဖြစ်လိုက်၊ ဟုတ်/မဟုတ် မသိ ဆေး
ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါ ပညတ်ပရမတ်မဟုတ်ဘူး။ ပရမတ်ဆိုတာ နှလုံးသားမှာ ပရမတ်နှလုံးသားဖြစ်နေလို့
သိုက်တို့၊ ခါတ်တို့၊ နတ်တော့ ဟောခုနက သိုက်တွေခေါ်လာတယ်။ ရှိလားတဲ့။ ရှိတယ်တဲ့။ ခါတ်ကော
ရှိလားတဲ့ ရှိတယ်တဲ့။ နတ်ကောရှိလားတဲ့။ အေး ရှိတယ်တဲ့။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါခိုင်းမယ်ကွတဲ့။ ခိုင်း
ပါတဲ့။ သူတို့အလုပ်ကို သူမသိဘူးကွ။ ငါသိတယ်ကွတဲ့။ စာက မတတ်ပေမယ့် ငါသိတယ်ကွနော်။
ဒါကြောင့်မို့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဒီဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြပါ။ ခုနက အဓိစိတ္တ၊ အဓိသီလ၊ အဓိပညာဆိုတာ
(၃၀)တုံလွတ်တယ်။ ကြည့်စမ်းဟာ ခင်ဗျားတို့ဆောက်တည်တာက သီလပြီးတော့ သမာဓိ။ ဟော
ဖြစ်လာပြီ။ ဘာဝနာနော်။ ပညာကို ရိုးရိုးမယူဘူး။ သီလက ဘာဝနာဖြစ်တာ။ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊
အဓိပညာ ဒါ(၃၀)တုံလွတ်အောင် သွားမယ့်လမ်းတွေခေါ်တယ်။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဟာ အဲဒါကံဗျ။

ကိုယ်ကိုယ် ကံဖြစ်လို့ဖြစ်မှန်းမသိဘူး။ သီလဆိုတာ သူများအသက် မသတ်ပါဘူး။ သူများပစ္စည်း မခိုးပါဘူး။ သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါဘူး။ ရှစ်ပါးသီလ ယူထားတယ်။ ဟော ဘာလည်း ဝိကာလဘောဇန မစားပါဘူး။ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါဒီတ၊ ဝိသုခ၊ ဒဿန၊ ဝိသေသန၊ တီးခြင်း၊ မှုတ်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊ မဖွယ်မရာ မပြောပါဘူး။ ဟော ဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဈာကိုသတ်နေတာ ဘာလို့လဲ ဒိဋ္ဌိအလုပ်ကို မလုပ်လို့သတ်နေတာ။ မနောကဖြစ်နေတယ်။ ဟာ ဦးစင်းတို့မလိုက်တော့ ဝိုးဂေါက် ဝိုးဂေါက်နဲ့ ပုတီးစိပ်နေတာဟာ မင်းအဖေနဲ့အမေ ကားတိုက်လို့ သေပြီကွာ။ ဟာ လွတ်ပြီး ထွက်ပြေး တာ ဥပါဒါန်တွေအမှတ်နဲ့ ယူထားတာ။ ဥပါဒါန်ကံပေါ့။ အဲဒီကံကို ဘာနဲ့သတ်မလဲ။ ခင်ဗျားတို့ယူ ထားတဲ့ သီလနဲ့ သီလ၊ ဒါန၊ ဘာဝနာနဲ့ သတ်လို့ရမလား။ အဲဒီ ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဈာကို မဂ်ဉာဏ်နဲ့ သတ်မှ ပြတ်တာနော်။ အဲဒီတော့ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ရေးထားတယ်။ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ကိုစစ်။ မင်းနဲ့ ကံတရားတွေ ကာယကပြုတဲ့ကံတွေ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကာယသတိပဋ္ဌာန်ကို မဝှင်နဲ့စစ်လို့ မှန်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ သမုတိသစ္စာဖြစ်မယ်။ သမုတိသစ္စာဖြစ်ရင် ဝိရတိသစ္စာ။ မင်း ဝိပဿနာကျင့်။ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာသတ်လိုက်။ ဒိဋ္ဌိသတ်ပြီး တဏှာပြတ်တယ်။ ပေးရဲ့သားနဲ့ ကြည့်မနေနဲ့။ ငွေရရင် ငွေနဲ့ တင်းမတိမ်နဲ့။ ငွေထက်ကောင်းတာ ရွှေရှိတယ်။ ရွှေရရင် ရွှေနဲ့ မတင်းတိမ်နဲ့။ ရွှေထက်ကောင်းတာ ကျောက်ရှိတယ်။ ကျောက်ကတော့ ခင်ဗျားတို့တွေးကြည့်။ မိုးကုတ်ကထွက်တာ၊ ကျောက်တွင်းကြီး ကထွက်တာ။ ကိုယ်လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ သဘာဝရဲ့သဘော အဲဒီတော့ ကျောက်ကလည်း အရည် အသွေးကောင်းတယ်။ ရတီလည်းကောင်းတယ်။ ကမ္ဘာကလည်း တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်။ ကျောက်ကတော့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူးနော်။ အဲဒီ(၃)ခု ခင်ဗျားတို့ပညာတတ်တွေနော်။ ရတာနဲ့ ကြည့်မနေနဲ့။ အကုန် ပြန်ကြမှာ ရေးထားတယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလို့။ အနတ္တကိုကြည့်။ အနိစ္စဘာလဲ။ ဒုက္ခဘာလဲ။ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ ခင်ဗျားတို့ ကလေးတောင်ဆိုတတ်ပြီဟာ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ။ ခန္ဓာက အနိစ္စ၊ ခန္ဓာက ဒုက္ခ၊ ခန္ဓာက အနတ္တ။ သိမှ။ အဲဒီတော့ဘာဖြစ်လာလဲ။ သံဝေဂဝင်လာတယ်။ ကိုယ်ကျင့် တရား။ ကိုယ်ကျင့်လာတာကိုဗျ။ သံဝေဂတရား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား။ ကိုယ်ကျင့်တရား။ အဲဒီတော့မှ လာဟောတာ။ ဘယ်သူမှ လွတ်သွားလို့မရဘူး။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ထွက်သွားလို့မရဘူး။ တဏှာရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်က လွတ်သွားမယ်။ လွတ်တတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ အဲဒီတော့ ကိလေသာ တဏှာသတ်ပေးပါ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် မဂ်နဲ့စစ်။ ခင်ဗျား စာတော့မတတ်ဘူး ပေါ့ဗျာ။ ပြောမှား ဆိုမှားရှိရင်တော့ အကုန်ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ။ မပယ်ဘူး။ စာကိုမပယ်ဘူး။ ကိုယ်က သွားမစွဲနဲ့ ပညတ်ကိုမပယ်ဘူး။ ပရမတ်ကိုလည်း မပယ်ဘူး။ ပညတ်ကို သွားမစွဲနဲ့ သဘောပြော

မလ္လိ၊ သဘောလေးနေ၏။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်။ ဘုရားကိုဆွမ်းတော်တင်တာ မှန်တယ်ဗျ။ ဘုရားကို ရေချမ်းကပ်တာ မှန်တယ်ဗျ။ အဲ ဘုရားရည်စူးပြီးတော့ အကုန်လုပ်တယ်။ ပရိတ်ရွတ်တယ်။ ဂုဏ်တော်ရွတ်တယ်။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်တယ်။ အကုန်ကောင်းတယ်။ ဟုတ်တယ်။ သိပ်မှန်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတက ပြောသွားပြီ။ မစွဲနဲ့နော်တဲ့။ ဒါပဲပြောမယ်။ မင်းအပေါ်မူတည်တယ်။ လုပ်တော့။ လုပ်တာမှန်တယ်။ မစွဲနဲ့ကွာတဲ့။ စွဲရင်တော့ မင်းစိတ်ကို မင်းစစ်။ ပြီးတော့တဲ့။ အဲဒီတော့ ပညတ်ကိုယူတယ်။ ပညတ်ကို မှတ်တယ်။ မစွဲနဲ့တဲ့။ ဒီက စွဲသေးတယ်နော်။ အဲဒီအစွဲတွေဟာ အမြင်မှာလည်း စွဲတယ်။ အသံမှာလည်း စွဲတယ်။ အနံ့မှာလည်း စွဲတယ်။ ဇီဝါမှာလည်း စွဲတယ်။ အဲဒီအစွဲတွေကို သတ်ရမယ်။ လောကီ ဒီကံဘဲ ဥပါဒါန်အစွဲနဲ့သေရင် ခင်ဗျားသိရောပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကျင့်တဲ့သူပဲသိတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ် လို့မပြောဘူး။ ပညတ်ကနေ ပရမတ်။ ခုနကရေးထားတယ်။ စိတ်ကနေ ဓါတ်ပရမတ်ရေးထားတယ်။ အခုဟောနေတာ စိတ်ဟောနေတာ။ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်၊ စားစိတ်တွေ၊ ထိစိတ်တွေ။ ဒါ ဘာလည်း မြင်သူကသိတာပေါ့။ သိစိတ်ကော၊ မြင်စိတ်ကော အဲဒီမှာ သွားမှတ်နေတယ်။ သွားမှတ် ပြီးတော့ သွားစွဲနေတယ်။ မစွဲနဲ့တဲ့။ အဲဒါစွဲရင် ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်နော်။ မစွဲရင် ဉာဏ်ဖြစ်သွားလိမ့် မယ်နော်တဲ့။ မင်းအပေါ် မူတည်တယ်တဲ့။ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

ဦးဇင်းကတော့ ရောက်လာပြီ။ မြောင်းမြက ဒီရောက်လာပြီ။ ဘုရားကြီးရဲ့ ဝေယျာဝစ္စရှိတယ်။ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဓာတုစေတီ၊ ဥဒိဿစေတီ၊ ဓမ္မစေတီတော်ရှိတယ်။ ဒကာကြီး၊ ဒကာမကြီးတွေ နှစ်သက်ရာ နှစ်သက်ကြောင်း ဒကာမကြီးတို့ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို သီလနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဒါနနဲ့ ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာကိုလည်း ပွားပါ။ ဦးပဏ္ဍိတ ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးကို အဓိစိတ္တနဲ့ဆေးကြောမယ်။ အဓိသီလနဲ့ ဆေးကြောမယ်။ အဓိပညာနဲ့ဆေးကြောမယ်။ ခင်ဗျားတို့လှူချင်တယ်။ ကိုယ့်မှာမရှိ ကုန်းကောက်လှူလို့ရတယ်။ ဦးဇင်း ဒီမှာ အလှူခံပေးမယ်။ အဲ ဦးဇင်းကတော့ ဒီကပြန်သွားမှာကို ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့လုပ်၊ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်၊ သီလစစ်၊ သီလမှန်၊ ဘာဝနာစစ်၊ ဘာဝနာမှန် ကြာရင် ခင်ဗျားတို့သိလာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား တို့ကြိုက်တာလုပ်၊ မကြိုက်ရင် မလုပ်နဲ့။ ဦးဇင်းက အလှူခံပေးမယ်။ ရတဲ့ဟာကို ဆရာတော်ကြီးတွေ ဂေါပကတွေ လိုအပ်တဲ့နေရာမှာသုံးပါလို့ အားလုံးပေးလှူတယ်လို့။ ဦးဇင်း အောက်မှာ အလှူခံ ပေးမယ်။ ဒီလောက်ဆို ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိပုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိ ဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၂၀)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

ဖုန်း - ၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၈

၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၀)

ဦးဇင်းက စာပေကျမ်းဂန်မတတ်ပါဘူးဗျာ စာအားကြီးတတ်ချင်တယ် စာတတ်လို့ရှိရင် စကားပြောလို့ ကောင်းတယ် ဦးဇင်းကဝယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးကို သင်မလာတဲ့အတွက်ကြောင့် မိဘများကကျောင်းရှိတယ် ဆင်းရဲနွမ်းပါးတော့ ကျောင်းမထားနိုင်ဘူး၊ မထားနိုင်တော့ စာမတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီတော့ တောမှာခေတ်ပျက်တော့ ပုဒီရောက်၊ ဒီရောက်၊ ပုသိမ်ရောက်၊ မြောင်းမြရောက်၊ အဲဒီလိုရောက်တဲ့အခါမှာ ကမ္မဝဋ်ကို မသိတော့ ဘဝမှာ နစ်မျော ပါတယ်၊ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အဲဒီတော့ဘာလည်းအစွဲတရား စာပေကျမ်းဂန် ဘာမှမတတ်ပါဘူးနော် အဲဒီတော့ စာမတတ်တော့ ကိုယ်တတ်တဲ့အသိကို ဝိပဿနာခန္ဓာသိကို ကျင့်ပါတယ် သိချင်တဲ့အသိကိုပြောပြပါမယ်၊ စာပေကျမ်းဂန်မတတ်တော့ ဘာမှမသိပါဘူး သူစာသိပ်တတ်ချင်တယ် မတတ်ဘူးအသက်ကကြီးမှ အသက်(၅၀)ကျော်မှ ဝိပဿနာကိုလုပ်တာပါ လုပ်တော့မှသိလာတဲ့ အသိလေးကိုအားလုံး ဒကာ၊ ဒကာမများကို အသိလေးပြောပြပါမယ် ဘုရားကစာနဲ့ရေးထားတယ် ဘာတွေရေးထားသလဲ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဗုဒ္ဓကဲ့တဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနတ္တတဲ့ ဒါသဗ္ဗေဆိုတာဟာ အလုံးစုံပါသွားပြီ (၃၀)ဘုံနဲ့ တူပါတယ်ဗျာနော် အဲဒီတော့ (၃၀)ဘုံလွတ်တာနဲ့ မလွတ်တာအဲဒီတော့ လွတ်ကာကတော့ ဉာဏ်တရား မလွတ်တာကတော့ ကံတရား ဘယ်ကံလည်း၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၊ ဒီမနောကံဟာ စာမှရေးထားတယ်ဗျာ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဈာရယ်၊ မိစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌိတဲ့နော် ဒိဋ္ဌိသတ်ရမယ်နော် ဒိဋ္ဌိဟာဘာကြောင့် ဒိဋ္ဌိအဲဒါပါဠိ စကားဒိဋ္ဌိဟာ ဘာလည်းအာရုံ(၅)ပါးကိုယူတယ် အာရုံ(၅)ပါးနဲ့ အတွင်းအာရုံမနောနဲ့ပေါင်းတယ် အဲဒီတော့ မြင်လိုက်တဲ့အခါမှာ အော်ဒါငါ့သမီးပါလား၊ ဒါငါ့သားပါလား၊ ဒါငါ့မိန်းမပါလား၊ အဲဒါကိုသွား သာယာတာ၊ စွဲလန်းတာ အဲဒါတဏှာလို့ခေါ်မှာပေါ့ဗျာ တဏှာဆိုရင် ဘာဖြစ်မလဲ ဥပါဒန်းကံနော် သံဘောလေးဒါအာရုံကိုယူတာ အဲဒီတော့မျက်စိမြင်လိုက်တယ် အဲဒီတော့မှ ဒီကံကတရားလေးတွေ ဟာ ဘယ်ကစသလဲ ခန္ဓာကစတယ် သံသရာဘယ်ကလည်သလည်း ခန္ဓာကစလို့လည်တယ် သံသရာဘယ်က ပြတ်သလဲ ခန္ဓာစလို့ပြတ်တယ် ဒါဥပါဒါန်းအစွဲတရားကံနော် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလည်း ငါသည်ဒီသံသရာကြီးဟာ အဲဒီတော့ ငါဟာအစွဲတရား အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ အာရုံကြောင့်မနောနဲ့ဖြစ်နေပါလား၊ ဒါအနုသယကံဟောတာ၊ အဲဒီအနုသယကံကို သစ္စာထားရမယ်၊ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ မရမတ္တသစ္စာ၊ အရိယတ္တသစ္စာ၊ ဒါဘုရားဟာတွေနော် အဲဒီသစ္စာတွေမှန်မှ ဒီကံဟာငါသည် အာရုံ(၆)ပါးကြောင့် အတ္တအယူတွေဖြစ်နေပါလား အတ္တဆိုတာအစွဲ အာရုံ(၆)ပါး အဲ့လိုရေးထား တယ်နော် အဲဒီအာရုံ(၆)ပါးမှာ အနုသယအာရုံ(၅)ပါးနဲ့ မနောနဲ့ပေါင်းရင် အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံ၊ ဒါသံသရာလည် တဲ့တရားတွေ အခုလည်နေတာ ဒါသင်္ခါရ ပဋိစ္စသမုပ္ပံ သင်္ခါရဆိုတာ ဒါလေးဥပမာပြောပြမှာပေါ့ဗျာ ဒီသင်္ခါရရပ်တဲ့ နေရာရှိတယ်၊ သင်္ခါရမရပ်တဲ့နေရာလည်းရှိတယ် အဲဒီတော့ကိုယ်ကြိုးစားမှသာလျှင် ကိုယ်သိလာလိမ့်မယ်နော် အတ္တ ဆိုတာအစွဲနော် အတ္တဆိုတာအာရုံ(၆)ပါးမှာ စွဲနေတာ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံနော်၊ ဟိုကဆဲလိုက်တယ်၊ ကိုယ့် နာမည်နဲ့တကွ ဆဲလိုက်တယ်၊ အဆဲခံရတဲ့လူဟာ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုနေမလည်း အဲဒါဒေါသဖြစ်တယ် ဆဲကဲ့ သူက ဘာလဲ မိစ္ဆာအယူ အဲဒီမိစ္ဆာအယူကို ကိုယ်ကလည်းယူလိုက်တော့ ဒေါသဖြစ်တယ်၊ ဒေါသဖြစ်ရင် အာရုံကြောင့် မနောဟာ စေတနာပျက်မယ်၊ ဒီကောင်ကို ငါထိုးချင်တယ်၊ ရိုက်ချင်တယ်၊ စေတနာပျက်သွားတယ်၊ စေတနာပျက်ရင် ဒေါသဖြစ်တယ်။

ဒီကောင်ကို ငါထိုးချင်တယ်၊ ရိုက်ချင်တယ်၊ စေတနာပျက်သွားတယ်၊ စေတနာပျက်ရင် ဒေါသဖြစ်တယ် စေတနာပျက်တာနဲ့ အတွင်းသီလမလုံဘူး၊ အတွင်းသီလမလုံရင် ဘာကြောင့်မလုံလည်း အာရုံကြောင့် မလုံဘူး အာရုံမှာ ဘာဖြစ်လို့ဖြစ်ရတာလည်း သညာကြောင့်ဖြစ်ရတာ ပညာမဟုတ်ဘူးနော် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ့်စစ် အဲဒီတော့ ကိုယ်စိတ် ကိုယ်စစ် ငါအတ္တကိုပယ်လို့မရဘူး ပယ်လည်းပယ်နိုင်တဲ့နေရာရှိတယ် ငါရောက် အောင်သွားမယ် အတ္တကိုပယ်နိုင်တဲ့အခါမှာ အဲဒီတော့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိတယ် အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို အတ္တပယ်မယ် နော် အနတ္တကို နှလုံးသွင်းမယ် အဲဒီတော့ သမ္မာ ဝါစာ၊ သမ္မသမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဒါသီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ် ဒီသီလ မဂ္ဂင်ဟာ ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးလုံနေတယ်နော် အာရုံ(၅)ပါးလည်း မယူတော့ဘူး ပါဏိပါတာ၊ အဓိန္ဒာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာ၊ စာရ၊ မုဒါဝါဒါ၊ ဖရုဿဝါစာ၊ ပိသုဏဝါစာ ဒီကာယကံနဲ့ဝစီကံဟာ အဲဒီတော့ မနောသတ်တော့ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံဟာ ကျွဲကူးရေပါတယ်နော် ဒီကံတွေဟာ မိစ္ဆာကံတွေ ကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ ပါဏတိပါတာကံ ဒါမိစ္ဆာကံ အဲဒီ မိစ္ဆာကံကို ဘယ်သူကလုပ်သလဲဗျာ ပါဒဆိုတာအစွဲ ဥပါဒါန်ကံနော် အဲဒီတော့ အဲဒီဗျာပါဒ ကုတ္တုစစိတ်၊ ဝန်တိုမိစ္ဆာစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ အဲဒါတွေဟာ ခင်ဗျားသိလား အာရုံ(၅)ပါး မလွတ်လို့ဖြစ်တာနော် ဒီအာရုံကို ပယ်ရမယ် ဒုစရိုက်(၁၀)ပါးလည်းလုံရမယ် အဲဒီတော့ ခင်ဗျားပါးစပ်ကလည်း လုံလာပြီ၊ ကာယကံလည်းလုံလာပြီ မနောသတ်တယ်၊ အဲဒီတော့ မနောကဘာလည်း ဗျာပါဒ အဘိဇ္ဈာ၊ ကုတ္တုစစိတ်၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အပြင်အာရုံနဲ့ အတွင်း အာရုံကို ပေါင်းတာအယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ် အဲဒါဒိဋ္ဌိဘဲ အဲဒီတော့ အဲဒီအာရုံကို မယူတော့ ဘူး မမှတ်တော့ဘူး၊ မစွဲတော့ဘူး၊ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ၊ ရှုတော့ အဲဒီအာရုံကော ယူသေးလား၊ မယူပါဘူး၊ အာရုံကော မှတ်သေးလား၊ မမှတ်ပါဘူး အာရုံကော စွဲသေးလား မစွဲပါဘူး၊ အဲဒါလောကီအာရုံ အဲဒီတော့သံသရာဘယ်ကစသလဲ ခန္ဓာကစတယ် သံသရာ ဘယ်ကလည်သလဲ ခန္ဓာကစလို့လည်တယ် သံသရာ ဘယ်ကပြတ်သလဲ၊ ခန္ဓာကစလို့ ပြတ်တယ် နိဗ္ဗာသည့် ခန္ဓာကစတယ် ခန္ဓာမှဆုံးတယ် သီလမှာ ချုပ်တယ်နော် စာရေးထားတာ စာကမှန်၏ ဉာဏ်မမှီထိ အောင်သူ မိသ စာတွေ့ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်၊ စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်။ သာတာပေါ့ သူခံစားရတာကို သူကျင့် ထားတာကိုနော် ခင်ဗျားတို့ ဘောကန်သလိုဘဲ ဘောမကန်တတ်တဲ့သူက ဘဲရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း လေ့ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ အပြေးကလည်းကောင်းတယ် အမောကလည်းသူမှာ သိပ်မရှိတော့ဘူး လေ့ကျင့်ထား တာကို အဲဒီတော့ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ သွားကန်လို့ရတာပေါ့။ အဲကိုယ်က ဟေလား၊ ဝါးလား လုပ်နေရင်တော့ ခံပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုဘောသမားများလိုဘဲ အဲဒီလိုကျင့်ရမယ် အပြင်မှာစင်ကြယ်မှ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ် ခန္ဓာစင်ကြယ်မှ ဉာဏ်မှာ စင်ကြယ်မယ် ဉာဏ်စခန်းတွေ ဝိပဿနာဟာ ဂန္တိရဉာဏ်၊ ဇာဝနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒါ၊ အာလောကောဥပါဒါ၊ ဉာဏဥပါဒါ အဲဒါလောကုတ္တရာဉာဏ်တွေ လောကီလည်း ဉာဏ်ရှိတယ် လောကီဉာဏ်ကတော့ ဘာခေါ်မလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး လောကီဉာဏ်ရှိတာပေါ့ တစ်တန်းက၊ နှစ်တန်း သင်တယ်၊ သုံးတန်းက ဆယ်တန်းလောက်သင်လိုက် တော့ အဲဒါဉာဏ်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါလောကီဉာဏ်ပေါ့နော် ရေဒီယို သွားပြင်တယ်၊ အဲဒါလောကီဉာဏ် အဝိဇ္ဇာက ထိုးတွင်းပြီးပေါက်တွင်းပြီး သိတာ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ငါဘယ်ကလာတယ်ဆိုတာ လည်းသိတယ်၊ ဘယ်ကိုပြန်မယ်ဆိုတာလည်းသိတယ်နော်။

ဒါတွေဟာ ဉာဏ်တရားတွေ ကံတရားမဟုတ်ဘူးနော် အာရုံ(၆)ပါးလွတ်သလားဆိုတော့ မလွတ်ဘူး။ မလွတ်တော့ အဲဒါ(၃၁)ဘုံလည်မှာဘဲနော် ကာယကံ၊ ဝစီကံကတော့မလုပ်ပါဘူးနော် မနောက်ကဘာဖြစ်လာလည်း အာရုံနဲ့ ပေါင်းထားတယ် အော် အေး အေး အေး အော် ငါ့ကိုဆဲလိုက်ပါလား။ ငါ့ကိုတိုင်းလိုက်ပါလား အဲဒီ အာရုံမှာ မှတ်တာ မှတ်တော့ အဲဒီအာရုံမှာ ဒေါသဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီထိုသူအပေါ်မှာ ဒေါသဖြစ်သွားတဲ့လူက စေတနာပျက်တယ် စေတနာပျက်တော့ ခင်ဗျားသီလရှိပါအုံးမလားအတွင်း သီလပျက်သွားပြီး ဘာလို့လဲ အပြင်ကို ယူထားတာကို အပြင်ကို အမှတ်နဲ့ယူထားတယ် အဲဒီတော့ယူထားတော့ သာယာတဲ့ကံ၊ မသာယာတဲ့ကံ အဲဒါ (၃၁)ဘုံလည်တာ အခု လည်နေတာ အခုလည်ရင် နောင်လည်း လည်အုံးမှာဘဲနော် အဲဒီတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရမယ်၊ အပြင်မှာ စင်ကြယ်မယ်အတွင်းမှာလည်း စင်ကြယ်ရမယ် ကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ်အောက်ကလူကိုသနားပါ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုတရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ရာဇမာန်တွေ နေမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေမစွဲနဲ့ အဲဒါခင်ဗျား အပေါ်မှာ မူတည်တယ် သင်တော့သင်ပေါ့ မစွဲနဲ့ သမ္မာနဲ့လုပ်ပေါ့ မိစ္ဆာနဲ့သွားပြီးမစွဲနဲ့၊ သမ္မာနဲ့စွဲနော် မစွဲနဲ့လို့ အရှင်း မပြောဘူး မိစ္ဆာနဲ့သွားမစွဲနဲ့ ဟောသမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ သမ္မာအာဇီဝ အပြင်မှာလည်းစင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာ လည်း စင်ကြယ်တယ်၊ ဟောအတ္တကိုဖြုတ်ပြီ အဲဒါအတ္တဆိုတဲ့ အစွဲတရားအာရုံ(၆)ပါး အဲဒီတော့ အာရုံ(၆)ပါး မယူတော့ဘူး မနောလည်းသတ်တယ်၊ တောင်ပို့မှာ ဂရယ် (၆)ပေါက်ရှိတယ် (၅)ပေါက်ပိတ် အပြင်အာရုံ(၅)ပေါက် ပိတ်အပြင်မနော၊ အတွင်းမနောကိုသတ် အဲသတ်တော့ခင်ဗျားသိမှာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါဘာဖြစ်လာလည်းဆိုတော့ အဲဒီတော့အတွင်းစိတ်က အပြင်အာရုံလည်မယူဘူး အဲဒီတော့အတွင်းစိတ်ကလေးဟာ ဘာဖြစ်လာလည်း ဓါတ်ဖြစ်လာတယ်၊ စိတ်မခေါ်တော့ဘူး ဓါတ်ဖြစ်လို့ သဘာဝ သဘောတရားကို သိလာလိမ့်မယ်နော် အော်အဲဒီတော့မှ သဘာဝသဘောတရားပါလား၊ အရင်တုန်းကမြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ တွေးစိတ်၊ နံစိတ်၊ ထိစိတ်၊ အဲဒီစိတ်ကနေတဆင့် တက်လိုက်တော့ ဟောအတွင်းမှာ စေတသိတ် အဲဒီမြင်စိတ်ကနေပြီးတော့ အတွင်းယူလိုက်တော့ စေတသိတ် အဲဒီနှစ်စုပါယ်လိုက်တဲ့ အဲဒါခင်ဗျားပယ်လိုက်မှသိတာနော် အဲဒီတော့ ဒီစိတ်စေတသိတ်ကိုပါယ်ရင်ဘာလည်း ရုပ်ရှုဉာဏ်ဖြစ်လာတယ်နော် ဦးဇင်းကတော့ စာမတတ်ဘူး၊ ဥပမာလေး ပြောပြမယ် အမယ်လေးဗျာ အောင်လိုက်တာဗျာ အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ ကျွန်တော်အောင်လိုက်တာ အမယ်လေး ကျွန်တော်နို့အုံကပြီတွေထွက်တယ် အနာဖြစ်တယ် အမယ်လေးပါးတွေလည်း ကိုက်တယ်၊ ဟောရုပ်တရားဟာ ဖောက်ပြန်လာပြီနာမ်တရားက ခံစားရတယ်၊ ရုပ်အကျိုးနာမ်အကြောင်းအကျိုးပေါ်မှာ အကြောင်းတွေဖြစ်နေတယ် အဲဒါခင်ဗျားတွေးကြည့် ဒီရုပ်ကြီးလိုချင်သေးသလားဟာ ဒီရုပ်ကြီးမခံမက်ပုံပျက်တဲ့ အဲဒီရုပ်ကြီးဟာ ရုပ်ရဲ့ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေကို နာမ်လေးက မခံသာဘူး အမယ်လေး အမယ်လေးအဲဒီရုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်းနော် အကျိုးပေါ်ကအကြောင်း အာရုံနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အကြောင်း အဲဒါနှစ်ခုလွတ်အောင်သာသွားပြီးတော့ အဲဒီနှစ်ခုလွတ်ချင်တော့ ခင်ဗျားသိလိမ့်မယ် အဲဒီတော့ အခုက ကိလေသာက ငုပ်နေတာ စားကောင်း၊ သောက်ကောင်း ငုပ်နေတာတစ်နေ့အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ်၊ အိုလာရင်ဘာဖြစ်လည်း နာလာအုံးမယ်။

အဲဒီရုပ်၊ အဲအမယ်လေးအမေရယ် ခေါင်းကိုက်လိုက်တာ၊ သွားကိုက်လိုက်တာ နာမည်နံပါတ် ပညတ်ကိုခေါ်
 ဝေါ်သတ်မှတ်လိုက်တာ ခေါင်းကိုက်တယ်လို့ လက်ကိုက်တဲ့လို့ ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်တယ် ခါတ်တွေရဲ့ ဖောက် ပြန်တာ
 ကံနိမ့်လာလို့နော် ကံနိမ့်လာတော့ စိတ်တွေရဲ့ ဖိစီးလာပြီး ရောဂါတွေဝင်လာရင် မိစ္ဆာကိုဝင်လာလိမ့်မယ်နော်
 အဲဒီမိစ္ဆာကောင်တွေဝင်လာလိမ့်မယ်နော် အဲဒါလေး ဝိပဿနာကိုကျင့်ကြပါ ကိုယ့်အဖေလို့၊ အမေလို့၊ သမ္မာဝါစာ၊
 သမ္မကမ္မန္တ၊ သမ္မာ အာဇီဝဦးဇင်းက ဆိုပြမယ် ကောင်းကောင်းတော့မတတ်ပါဘူးဗျာ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊
 သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ အဲဒါသမာဓိ မဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုသိပြီ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
 ရောက်သွားတော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုသိတာ ဟာကြည့်စမ်း၊ ဒိဋ္ဌိအယူမှားတယ် အမှတ်မှားတယ် အစွဲမှားတယ် ခန္ဓာကဖြစ်
 နေတာ အာရုံကြောင့်ဖြစ်နေပါတယ် သင်္ကပ္ပရောက်မှသိတယ်နော် စာရေးထားတယ် စာကမှန်၏ ဉာဏ်မမိထိအောင်
 သူမသိ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှ ဒီရုပ်နာမ်ကိုသိမှာ ကံနဲ့ကြည့်တော့ဘာသိမှာလည်း ဒါကြောင့် ဝိပဿနာကို ဉာဏ်လို့ခေါ်တာ
 ဝိဇ္ဇိရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ် စက္ခု၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ ဦးပဏ္ဍိတရတယ်လို့ မပြောဘူး သဘော
 ကိုပြတာ ဒီအာရုံအနုသယ အနုသယအာရုံမှာ အဲဒီအာရုံကိုပယ်ရော မပယ်နိုင်ဘဲဖြစ်သလဲ ဝိပဿနာထိုင်တယ်
 ရှုပေးရှုပေးတော့ တွေးသေးသလား၊ လောကီအကြောင်းတွေတွေးသေးသလား၊ မယားအကြောင်းတွေ
 တွေးသေးလား၊ သားတွေသေးသလား၊ ကံတရားတွေ၊ ဥပါဒါန်ကံတွေ အဲဒီတော့ဘာမှမတွေးပါဘူးဗျာ၊ အဲဒီနာခေါင်း
 နှစ်ပေါက်ရဲ့ ဝင်လေထွက်လေ ဒရစဉ် ဒရစပ်လုပ်နေတဲ့ အာရုံကိုဘဝင်ကသိနေတယ် သိသိသိမှတ်နေတယ်နော်
 အဲဒီအသိမှတ်နေတော့ ခင်ဗျားအတ္တဆိုတဲ့ အယူရှိသေးလား အတ္တအယူမရှိတော့ဘာဖြစ်လည်း အဲသိသိဆိုတော့
 ခင်ဗျား သမာဓိဖြစ်လာတာ ပညာကိုကူးရအုံးမယ်နော် ဘာလို့သမာဓိဖြစ်လည်း သိသိသိဖြစ်နေပြီ အဲဒီတော့
 အပြင်အာရုံဒုစရိုက်(၁၀)ပါးလုံနေတာအပြင် သီလကလည်း စင်ကြယ်တယ် အတွင်းရဲ့ အဓိစိတကလည်း ဖြစ်နေပြီ
 နော် အဲဒါအကျိုးရှိတယ် အသက်(၁၀၀)နေတာထက်မြတ်တယ် ခုနက ခင်ဗျားတို့ရောဂါဘယတွေ ပျောက်ကင်းတယ်
 နော် အာရောဂျံပရမံ ကျန်းမာရေးလိုက်တဲ့ ကျန်းမာရေးလိုက်တော့ မဟုတ်တော့ဘူး ခင်ဗျားဘယ်သာဓိရမလဲ
 နဘယံဘေးမရှိတဲ့ ဟောစာကရေးထားတယ် အဲဒါတွေခင်ဗျားတို့လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေ အခုတော့ ဟိုဟာလုပ်လိုက်
 ဒီဟာလုပ်လိုက်ကောင်းပါတယ်နော် အတ္တလို့ပြောထားတယ် အတ္တဆိုကတည်းကပြီးနေပြီပေါ့ဗျာ ကိုယ်ဟာကိုယ်
 တွက်ကြည့် အဲဒီအတ္တကိုအလွန်ကြောက်လွန်းလို့ သမ္မာလုပ်ခိုင်းတာ အဲဒီတော့ ဒီအတ္တဆိုတဲ့ အယူဝါဒလည်း
 မရှိတော့ဘူး ဟောခင်ဗျားဘာဖြစ်လာမလည်း ဟောအာရုံနဲ့လည်းမပေါင်းဘူး ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးလည်းလွတ်နေပြီ
 ထိသိလည်း ဖြစ်နေပြီ ထိသိ၊ ထိသိ၊ ထိသတိခင်ဗျားခြေထောက်မြေကြီးနင်းတယ် ခင်ဗျားခြေထောက်ကမြေကြီး
 နင်းရင်မသိဘူးလား မြေကြီးခြေဖဝါးထိတော့မသိဘူးလား၊ သိတာကစိတ်၊ ထိတာကရုပ် ထိသိခေါ်တယ်
 အဲဒီထိသိများရင် ထိသိ၊ ထိသိ အဲဒီအာရုံကိုပယ်ထားသိနဲ့လိုက် သညာပယ်မယ် သညာပယ်မှ ပညာဝင်မယ်
 အာရုံကြောင့် သညာတွေမှတ်တာ မှတ်ရင်ဥပါဒါန်းကံတွေဖြစ်လိမ့်မယ် အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရကြောင့်တဏှာ၊
 တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်း၊ ဥပါဒါန်းကြောင့်ကံ စာမတတ်ဘူး ဝန်ခံထားလိုက်ပြီ၊ အဲတဏှာဆိုတာဘာလည်း ခင်ဗျား
 ဥပမာကျားကြီးတစ်ကောင်လဲနေတယ် သစ်ပင်အောက်မှာ သူမှေးပြီးတော့သူဒီလိုဘဲနေတာပေါ့ဗျာ။

ကျားကြီးကတစ်နေ့သောအခါ ချေကယူရှေ့ကိုဖြတ်သွားတယ် ဟာကျားက ဒါငါ့အစာဘဲ အဲဒါတဏှာဘဲ အဲဒီ
 တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်သွားတာ တဏှာမာန်ဒိဋ္ဌိကလုပ်လိုက်တာ အာရုံကိုယူလိုက်တာ အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှား
 တယ်၊ အဲဒါသွားတာပေါ့၊ အဲဒါမိတ္တအယူခေါ်တယ် စာလိုဆိုရင်နော် ခင်ဗျားတို့ကြည့်နေ၊ ကြည့်စား ပြန်မှာဘဲ လာတာ
 လည်းတစ်ယောက်ထဲ ပြန်တော့လည်းတစ်ယောက်ထဲ စားတော့အများခံတော့ ခင်ဗျားခံရမှာဘဲနော် လောဘတွေ၊
 ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ၊ တဏှာတွေ၊ မာနတွေ၊ ဒိဋ္ဌိတွေကြည်စမ်း အာရုံကြောင့် ဒီအာရုံကိုမလွတ်ဘူး လောကီအာရုံ
 ကိုမလွတ်ဘူး စာတွေနဲ့မေ့နေတာ၊ ဂုဏ်တော်တွေနဲ့မေ့နေတာဟာ အကုန်ကံချည်းဘဲနော် (၃၀)ဘုံလည်နေတဲ့
 ကံတွေဗြဟ္မာဘုံရောက်မယ်၊ နတ်ဘုံရောက်မယ် အဲဒါခင်ဗျားတို့ ဗြဟ္မာနဲ့ နတ်ဘုံတော့ရောက်ပြီ အဲဒါကံဘုံတွေ အဲဗြဟ္မ
 ပြည်ကတစ်ဝင်းဝင်း ဝက်တကျင်းကျင်းလို့စာကရေးထားတယ် ခင်ဗျားနတ်ဘုံရောက်ရင် နတ်ရဲ့သတ္တိကုန်ရင် ခင်ဗျာ
 ဘယ်သွားတုံးမှာလည်း အောက်ပြန်ဆင်းမှာ အထက်မတက်ဘူး အတက်ထက်တာ ဦးပဏ္ဍိတ မျိုးစေလာပေးတာ
 ခင်ဗျားတို့ကို မင်္ဂါမျိုးစေ လာပေးတာ ဒါနမျိုးစေ လာပေးတာသီလတော့ခင်ဗျားတို့ဆောက်တည် သီလကတော့ ဝိသုဒ္ဓိ
 နှလုံးသားက ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှာသာလျှင် အပါယ်ပိတ်မယ် အဲဒီဝိသုဒ္ဓိဖြစ်တာ ဘာလို့လဲ ဝိသုဒ္ဓိ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရလည်း
 သမ္မာကြောင့်ဖြစ်သွားတာ အာရုံမပေါင်းလို့ဖြစ်သွားတာ အာပြောလိုက်၊ ဆိုလိုက်၊ အဲဒါအတ္တတွေဘဲသိတာပေါ့။
 အေးအေး အဲဒါအတ္တ အဲဒါအတ္တဆိုတော့ မကောင်းရင်လည်းသူဘဲကောင်းရင်လည်းသူဘဲ အစွဲတဏှာတွေ
 အဲကိလေသာနဲ့ တဏှာတဲ့ အဲဒီတော့ကိလေသာနဲ့ တဏှာဘယ်သူသတ်ရမလည်း ကိလေသာ အရင်သတ် ကိလေသာ
 ဆိုတာရုပ်တရား အဲဒီတော့ ရုပ်တရား အဲဒီလိုကျင့်ခုနကစေတသိတ်လည်းမရှိတော့ဘူး စိတ်လည်းမရှိတော့ဘူး
 အဲဒီနှစ်ခု ပယ်ပြီ ဒီကောင်နှစ်ကောင်မရှုပ်တော့ဘူး လောကီအကြောင်းတွေပယ်ပြီ မြင်စိတ်ကြားစိတ်၊ သိစိတ်၊
 သိစိတ်တွေလည်းပယ်ပြီ အဲဒီအာရုံကိုလည်း မတွေးတော့ဘူး အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှားမတွေးဘူး ရှုတာဘဲ
 လုပ်တယ်၊ အဲဒါလုပ်တော့ သမာဓိကောင်းရော သမာဓိကောင်းတဲ့အခါကျတော့ ရုပ်ရှုအနိစ္စရဲ့သဘော၊ ဒုက္ခရဲ့သဘော
 အနတ္တရဲ့သဘော အဲဒါဘဲဗျို့ စိတ်ကလေးကလည်းငြိမ်လာတယ် ရုပ်တရားကဖောက်ပြန်လာတဲ့အခါမှာ မခံသာမှန်ပါဘိ
 ဒီတရားခံသာလျှင် သံသရာကြော့မော့လိမ်အများ ဦးဇင်းရဲ့ ကျင့်သွားတဲ့ အသိတရားကိုပြောတာ ဝေဒနာတွေ
 ဒင်းဘက်စာယ်တဲ့ သူက လူမိုက်ကိုဗျာ လူသတ်တာတော့မဟုတ်ဘူး အရက်သောက်လိုက်၊ ဖဲရိုက်လိုက်
 ဘာလုပ်လိုက်၊ ညာလုပ်လိုက် အကုန်လျှောက်လုပ်နောက်တော့မှ ထမင်းငတ်မှ မယားကမပေါင်းတော့မှ သားတွေ၊
 သမီးတွေကလည်း မလာတော့ဘူး ဖအေကလူမိုက်ဖြစ်နေတော့ ဗလာနံလူမိုက် အရက်သောက်လိုက်၊ ဖဲရိုက်လိုက်၊
 ဖဲတွေလိမ်ရိုက်လိုက် ဒါအစွဲတရားတွေမကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေလုပ်လိုက် ဒီလူဟာတော်တော်ဆိုးတဲ့လူနော်
 သူနာမည်မြမောင်တဲ့ မှတ်ထား ဖုဲ့ ဟာခင်ဗျားတို့ကတော့ ရန်ကုန်မြို့နေတာကို ဦးဇင်းက သီးကွင်းသရက်ကုန်း၊
 အိမ်မဲပိုင်၊ အဲနောက်မှ မြောင်းမြ ပြောင်းတာ ဒါအစွဲတရားတွေ ဒါမကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာတွေ သူလယ်ထဲက စပါးတွေကို
 အဲမအေကို ထမင်းသွားပို့တယ် ဖအေ၊ မအေက ကောက်ရိတ်တယ် အင်မတန်ဆင်းရဲတာ ကောက်ရိတ်တော့
 ထမင်းသွားပို့တယ် သူနာမည်က မြမောင်တဲ့ အဲသွားပို့ရော တောင်းလေးနဲ့ အဖေအဖေက ကန်ဆင်းပေါင်မှာစားတယ်
 အဲဒီတော့ သူကကောက်သင်း သွားကောက်တာ စပါးနဲ့တွေလျှောက်ကောက်တာ ကောက်လို့သိပ်မရဘူး
 ဘယ်လိုလုပ်လည်းဆိုတော့ ခလေးက (၁၂)၊ (၁၃)နှစ်ကလေး အဲဒါတော့ဒီလိုကောက်လို့မရဘူးကွာ အဲဒီတော့
 ဖအေ၊ မအေတံစဉ်ကိုယူပြီးတော့ စပါးနဲ့ တွေအဖျားတွေကို အကုန်လျှောက်ဖြတ်တာ တစ်ပုံကြီးရတယ်
 အာသုခိုးနော်သူများပစ္စည်းခိုးစားတာ အဲဒါတွေကြည့်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတော့တောင်းထဲထည့်တယ် အဝတ်ကလေးအုပ်လိုက်သေးတယ် အတော်ကလေးအုပ်ပြီး ပခုံးနဲ့ ထမ်းလာတယ်။ လယ်ပိုင်ရှင်မမြင်ဘူး မသိဘူး၊ ဖအေမအေကလည်း ငါးသားမင်းမလုပ်နဲ့ကွ သူများပစ္စည်းခိုးတာ အဲဒီအခါနက် မင်းမလုပ်နဲ့လို့ ဖအေမအေကလည်း မပြောဘူး၊ လုပ်ကွ မြောက်တောင်ပေးသေးတယ် ဒီအခွဲတရားတွေ ဒါမိစ္ဆာအယူတွေကောင်းလား အဲဒါကိုယ့်စိတ်သာကိုယ်စစ် အဲဒီတရားတွေ ဟောတာ အဲဒီစပါးတွေ ယူလာပြီးတော့ ဘယ်လိုလုပ်လည်းဆိုတော့ ရေအိုးစင်အောက်မှာ အဲဒီစပါးနဲ့တွေ့ကိုခြေထောက်နဲ့ပွတ်တာဘဲဗျို့ အကုန်ပွတ်အသီးတွေ အကုန်ကြွေ ကြွေပြီးတော့ အမယ် လေးသူပြာတာပေါ့ဗျာ။ တစ်ခါတည်း စပါးတွေအကုန်ကြွေတော့ ဘယ်နှစ်ပြည်ရလည်းဆိုတော့ (၄)ပြည်ရတယ် ဘယ်နှစ်ပြည်ရလည်း (၆)ပြည်၊ (၈)ပြည် ဝမ်းကိုသာနေတာဘဲ အဲဒီတရုတ်ကျင်မကွီဆိုတဲ့ တရုတ်ဆီသွားရောင်းတယ်၊ အာရောင်းတော့ ပိုက်ဆံတွေရတယ် မြေပဲဝယ်စားလိုက်၊ ကြံသကာတွေဝယ်စားလိုက် ပျော်နေတာ ဒါဘဲနောက် လုပ်ချင်နေတယ် ဒီဟာကဘဲရတော့ ခိုးချင်နေတယ် ကြည့်စမ်းဒါအစွဲတွေ မိစ္ဆာအစွဲတွေ အဲကိုယ်စိတ်သာကိုယ်စစ် ခုနက အတ္တအယူမှာ၊ အစွဲမှာတွေဘဲ ရှုသာရှုပေး အဲဒါသာလုပ် နတ်ပြည်သွားချင်ရင်လုပ် အဲဒီတော့ အာရုံ(၅)ပါး လည်းမယူနဲ့ မနောကသိတယ်၊ သိတယ် အဲဒီဘဝကသိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ ထိတာလည်းမမြဲဘူး၊ သိတာလည်း မမြဲဘူး၊ အဲဒါမှတ်နေတော့ခင်ဗျား အစိစိတ္တဖြစ်လာတယ် အစိစိတ္တဆိုတာ သမာဓိခေါ်တယ် စိတ်ငြိမ်လာတယ် အာရုံနောက်မလိုက်တော့ဘူး အဲဒါအပယ်ပိတ်ရားခေါ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့အခုစိတ်ပုတီးစိတ်တယ် စိတ်ပုတီးတဲ့ ဘယ်စိတ်လည်း ဘဝင်ကိုထိန်ထားတာ ဒါပေမဲ့ထိန်းလို့မရဘူး နိဝဏာတွေဝင်လာတာ အေးခင်ဗျားဝင်လားတဲ့ဝင်တယ်တဲ့ အဲဒါဘာကြောင့်ဝင်သလည်း ခင်သိလားတဲ့၊ မသိဘူးတဲ့အပြင်မှာ မစင်ကြယ်ရင်ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး ခန္ဓာမှ မစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာမစင်ကြယ်ဘူး အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ် ခန္ဓာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင် ကြယ်တယ် ကြည့်စမ်း ဉာဏ်အလုပ် တွေတယ်မှာလည်း မြဲမောင် ဘယ်မှာလည်း ငါပညတ်ကိုသွားပြီးမြင်နေကြတယ် ပရမတ်ကိုမသိကြဘူး ပရမက်ကို မသိကြဘူး ပညတ်ကိုသွားအားကိုးမှားနေကြတယ်။ အားကိုးမှားကြ အဲဒါခင်ဗျားတို့ ကြည့်သာလုပ်ကြ အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတက အသိလာပြီးတော့ပေးတာ ဒီနေ့ရောက်လာတာ မြောင်းမြကနော် ဟိုမှာ ပြန်ရမယ် ဘာသွားလုပ်တယ် ဆိုတော့ ဘယ်သူသိလည်း ဦးပဏ္ဍိတချက်ခြင်းပြန်သွားတာ ဟိုမှာအိပ်ပြီး ချက်ခြင်းပြန်လာတာ ဟိုမှာတစ်ည ပျက်သွားတာပြန်ဟောပေးမယ်နော် သူ့မြောင်းမြမှာလည်း သာသနာတွေလုပ်နေတယ် နောက်ပျဉ်းကတိုးကုန်းမှာ တရားအုတ်ပန္နက်တွေရိုက်ပြီး ပြီပန်းရံဆရာနဲ့ လူပေါင်း(၁၄)ယောက် အဲဒါခင်ဗျားတို့ တွေးတာကြည့်ပေတော့ သူဟာ ဟိုတုန်းကမိုက်လာတဲ့ဘဝဗျာ ဒါတွေဟာမကောင်းပါဘူးဗျာ၊ အစွဲတရားတွေမကောင်းပါဘူး၊ မိစ္ဆာအစွဲတွေပါ ဂျပန်ခေတ်ကလည်းမကောင်းဘူး ဦးနုခေတ်လည်းမကောင်းဘူး မယားတွေ သားတွေ သမီးတွေကလည်းမလာတော့ဘူး ဖအေကမှ အသုံးမကျတာနော် အိမ်မှာလည်းခနိမိုးစရာမရှိဘူး၊ အိမ်လည်းပျက်ပြီး ထမင်းလည်းစားစရာမရှိတော့ အဲဒါတောထဲသွားကျင့်တော့ ကရင်ကကျွေးလို့ ဒီအသိတွေ ခင်ဗျားတို့ကို ပြန်ပြော တာနော် အင်မတန်မှထူးတယ် ဈာန်ဆိုတော့လည်း ဟုတ်တာပေါ့၊ မဂ်ဆိုတော့လည်းဟုတ်တာပေါ့၊ ဖိုလ်ဆိုတော့လည်း ဟုတ်တာပေါ့ ဦးပဏ္ဍိတ ရတယ် မပြောဘူးနော် ခင်ဗျားတို့လုပ်အတွင်းမှာရှိတာ အတွင်းမှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေဈာန်ဆို တာကလည်း အတွင်းမှာ မဂ်ဆိုတာလည်းအတွင်းမှာ အဲဖိုလ်ဆိုတာလည်းအတွင်းမှာနော် အဲဒါခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြ ကြံကြ အဲဒီတော့ အင်္ဂုလိမာလတောင်ကျင့်ရသေးတယ် လူသတ်တဲ့အကောင်တောင်ရသေးတယ်နော် ခင်ဗျားတို့ ကျင့်နေတာတဏှာ သတ်နေတာ အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာကပ်နေတာ အဲဒီတဏှာကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှသိမှာ။

ကံနဲ့ကြည့်လို့ကတော့ တဏှာကိုအားပေးနေတာဟာ ကိလေသာကိုအားပေးနေတာ အောင်မယ်လေး ဒါအနုသယကို သတ်တာနော် ကိလေသာ ကို အားပေးနေတာ အမယ်လေးစားကောင်းလိုက်တာ၊ အိပ်ကောင်းလိုက်တာ၊ ဟာကိလေ သာကို အားပေးတော့တဏှာကဟာ အလုံ့ပယ်ဖြစ်ကုန်ပြီးနော် ကိလေသာတဏှာလို့ခေါ်တယ် တဏှာသတ်ရမယ် တဏှာသတ် မဝှင်နဲ့သတ် ခင်ဗျားမဝှင်ရှစ်ပါးဆိုတာ သီလမဝှင်၊ သမာဓိမဝှင်၊ ပညာမဝှင်၊ သိက္ခာသုံးပါးပါးခါခေါ်တာ အဲဒီသီလဝိနည်းထက်မြတ်တယ် ခင်ဗျားတို့ ဝိနည်းသီလက ရှောင်ထားတာဒါမလုပ်နဲ့၊ ဒါမလုပ်နဲ့၊ ဒါမလုပ်နဲ့၊ ဘုရားက ပညတ်ထားတာ ဟိုတာရှောင်ထားတဲ့တရား၊ ဒီကဆောင်ထားတဲ့တရားနော် ပရိယတ္တိသာသနာရှိတယ်၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာရှိတယ် ပဋိဝေဒအခုဖော်ပေးလိုက်တာနော် ပဋိဝေဒမြုပ်နေတာခင်ဗျားတို့ကို ဖော်ပေးလိုက်တာ အာရုံကို ကျင့်တဲ့ရဟန်းခေါ်တယ်နော် ရေးထားတယ် သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယာထ သစ္စာ ဟောအရိယာထသစ္စာဆိုတာ ဘာလည်းအဲဒါအာရုံ အာသဝက္ခဉာဏ်ရတော့ အဲဒီအာရုံကိုသိတယ် သညာကို ပညာဖြစ်တယ်၊ အတ္တကိုအနတ္တဖြစ်တယ် ပညတ်ကိုပရမတ်ဖြစ်သွားတယ် အသိဉာဏ်တွေခေါ်တယ် အဲဒီလောက် ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ သာဓု သာဓု သာဓုပါဘုရား

(နက်ဖြန်ခါကျရင်လာပြီးတော့ ကျင့်တဲ့နည်းပယ်အပ်တဲ့တရားသိတဲ့တရား၊ ကျင့်အပ်တဲ့တရား သဘော လေးနက်ဖြန်ခါကျ အသိလေးပြောပြပါမယ်ဗျာ၊ ဒီကောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိမှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၁)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၂၈

၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၁)

စာပေကျမ်းဂန်ငယ်စဉ်ကမသင်ခဲ့လို့မတတ်တာပါဗျာ ဝယ်စဉ်တောင်ကျေး မအောနဲ့ ဖအောကမူလတန်းကျောင်း ကိုမထားနိုင်တော့ စာမတတ်ဘူးအဲဒီတော့အားလုံးရှိကြတဲ့ဆရာတော်၊ သမားတော်အားလုံးရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ သီလရှင် များ၊ ယောဂီများ တရားလာနာတဲ့ ပရိသတ်ဆရာကြီးတွေ ဆရာမကြီးတွေအားလုံး ဦးဖင်းကစာမတတ်တော့ ပြောတဲ့ အခါမှာ မှားသွားမယ်ဆိုရင်အားလုံးက ဦးဖင်းကိုခွင့်လွှတ်ကြပါလို့ မေတ္တာရပ်ခံပြီးတော့ တောင်ပန်ပါတယ် စာမတတ် လို့ပါ နဂိုကမသင်ခဲ့လို့ပါ အခုသဘောလေးနဲ့ ဘုရားကဟောထားတဲ့ တရားတွေရှိပါတယ် ဘုရားကဟောဟော သွားတာ ကိုဦးဖင်းကနောက်ကနေ အသိနဲ့ပြောပါမယ် သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရအနိစ္စတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသော သင်္ခါရဂုဏ္ဍတဲ့၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံသောသင်္ခါအနတ္တတဲ့၊ အနိစ္စရယ်၊ ခုက္ခရယ်၊ အနတ္တရယ်ဒါဘုရားဟောတာနော် အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတကအသိလေးနဲ့ပြောမယ် စာတော့မတတ်ဘူး သဗ္ဗေဆိုတာအလုံးစုံသော အဲဒီတော့ဘုံကတယ်နှစ်ဘုံလည်း (၃၀)ဘုံလို့ခေါ်လခ့်မယ်ဗျို၊ အဲဒီတော့ဗြဟ္မာဘုံ(၂၀)၊ နတ်ဘုံ(၆)ဘုံ၊ အပါယ်(၄)ဘုံ၊ လူ့ဘုံ(၁)ဘုံ၊ လူ့ဘုံပါးဘယ် ဒါကြောင့်မို့ ဒီကံတရားကို ပယ်ရမှာကိုဗျနော် ကံပယ်မှသဘောပေါက်လာမယ် အဲဒီတော့ကံတရား၊ ဈာန်တရား ဉာဏ်တရားရှိတယ်ဒါကြောင့် ပရိယတ္တိသာသနာရှိတယ်၊ ပဋိပတ္တိသာသနာရှိတယ်၊ ပဋိဝေဓကတော့ထားလိုက် ပေါက်တဲ့သူတွေလုပ်သွားလိမ့်မယ်နော် စာတတ်လို့လွတ်မြောက်သွားရင်လည်း ပဋိဝေဓကိုသူလုပ်မယ် ခန္ဓာကဓမ္မ သစ္စာ(၄)ပါးကိုလည်းဟောရင်တကယ်မှန်ရင် ဒီသာသနာကို သူ့ဖွင့်မယ် ပဋိဝေဓတဲ့ အဲဒါပဋိဝေဓခေါ်တယ် အဲဒီတော့ ဦးပဏ္ဍိတဟောမယ့်အသိက စာမတတ်ဘူးသဘောလေး သာနာခုနက(၃၁)ဘုံပါနေပြီးနော် လူ့ဘုံပါနေတယ် အဲဒီတော့ ကိလေသာနဲ့တဏှာတဲ့ မူလနှစ်ဖြာအော်ကိလေသာနဲ့တဏှာ တဏှာကိုသိချင်တယ်ကွာ ပဏ္ဍိတရယ်ပြော ပြပါ ဒီတဏှာကို ပြောပြပါအေး ငါကလည်စာမတတ်ဘူးကွာတဲ့ပြောပြမယ်တဲ့ အဲဒီတော့သဘောပေါ်ကွာတဲ့ ဦးချိုးတိုးက ဝါအပေပါဘဲတဲ့ ဒေါ်အုန်းမေကလည်း ဝါအပေပါဘဲတဲ့ တစ်ရွာတစ်ကျေးမှာသူတို့နေကြတယ်နော်တဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီးတော့ဆုံတွေ့လာပြီတဲ့ နှစ်ယောက်သားအဲဒီတော့ ဦးချိုးတိုးက အပြင်အာရုံမှာ ရူပကာယကို ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ ရူပကာယကိုအဲဒီအာရုံမှာ သာယာတယ်ဗျို မနောကံဟာ အဲဒီဦးချိုးတိုးကသာယာတယ်ဗျို အဲဒါအာရုံနော်သဘော လေးတဏှာကိုပြောဆိုလို့ပြောပြတာနော် အဲဒီတော့ဦးချိုးတိုးကြီးက ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ရူပကာရကိုအလွန်အပြောကောင်း အနေကောင်း၊ အသားလေးကကောင်း၊ မျက်ခုံးမွေးလေးကကောင်း၊ နှာတံလေးကလည်းကောင်း၊ ဦးချိုးတိုးက ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ ရူပကာယရဲ့အာရုံအပြင်အာရုံကို သာယာတယ်ဗျို အဲဒီတော့ ဘာနဲ့သာယာလည်း အဲဒီအာရုံမှာ အမှတ်နဲ့သာယာတယ်ဗျို ဟာမှတ်တာနော် မျက်လုံးအကန်းတွေပါရင် ယူမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပါးစပ်တွေကွဲနေရင်ယူမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နှာခေါင်းတွေပြတ်၊ ကွဲနေရင်ဦးချိုးတိုးမယူပါဘူး အမှတ်၊ အမှတ်အဲဒီအမှတ်၊ မှတ်မှားလေးတွေက အဲဒီတော့ ဒေါ်အုန်းမေရဲ့ ရူပကာယကအလွန်လှပတင့်တယ်တော့ ဦးချိုးတိုးက အဲဒီအာရုံမှာဗျို သာယာတယ်ဗျို အဲမနောကနေပီတိကိုကျနေတာပဲ အဲဒီဒေါ်အုန်းမေကလည်း ဦးချိုးတိုးကို ဝါတစ်ကယ်လုပ်ကျွေးမှာဘဲဟာ ဒေါ်အုန်းမေရဲ့မှာ အလုပ်အကိုင်တွေလုပ်ပြနေလိုက်တာ ဦးချိုးတိုးကလည်း အာရုံအဲဒါပေါ့ဗျာ အဲဒီအာရုံမှာ အမှတ်ကြောင့် အဲဒီတော့ ဦးဖင်းက ဘုရားကပညတ်တယ် ပညတ်ကွဟေ့ကောင်ရဲသညာကွပညတ်၊ ပရမတ်ရိုဘယ် ကွ ပညတ်ကိုလည်းမပယ်ပါနဲ့တဲ့ မစွဲနဲ့နော်တဲ့ဟော ဘုရားဟောအရပညတ်ကိုမပယ်ပါနဲ့ကွာတဲ့ ဦးချိုးတိုးနဲ့ဒေါ်အုန်းမေ

တို့ကပညတ်ကိုယူတယ်၊ စွဲလည်းစွဲတယ်၊ မှတ်လည်းမှတ်တယ်ဗျို့ ဟာတစ်ခါတည်းဖြစ်ရောဗျို့ နောက်ဆုံးတိုတိုပြောရရင်အဲဒါအာရုံပေါ့ဗျာ အဲဒါညားတာဘဲဗျို့ ဟာအဲဒါအပြင်အာရုံကနေညားလိုက်တော့ဟာ ပဋိသန္ဓေတွေဖြစ်လာတော့ မြမောင်လေးမွေးတယ်ဗျို့ ကိလေသာဒါတဏှာနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ကိလေသာနော် တဏှာနဲ့မဆောက်ရင် ဒီကိလေသာမဖြစ်သေးဘူးဗျာ တဏှာနဲ့ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ ကိလေသာအပြင်အာရုံမသတ်တော့ ဟာအတွင်းအာရုံလည်းမကျင့်ဘူးဗျို့ အဲဒီတော့အတွင်းအာရုံ၊ မနောအာရုံ၊ အပြင်အာရုံရှိတယ်စကားမပြောတတ်လို့နော် အသေချာလေးအသိလေးနာသွား ဒါနောက်ဆုံးအသိဘဲ အဲဒီတော့ဒီလိုအာရုံတွေကိုမပယ်နိုင်ဘူး သိလည်းမသိဘူးဘာမှလည်း သူတို့မသိကြဘူး အဲဒီတော့ ကိလေသာဖြစ်တယ်ဗျို့ တဏှာကြောင့်ကိလေသာဖြစ်ပြီးဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့ မြမောင်ကလည်း ဟိုအတိတ်ဘဝအနန္တကအင်မတန်မှ အဝိဇ္ဇာကြောင့်မလွတ်လို့ သင်္ခါရ သင်္ခါရကြောင့်တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံအစွဲကြီးတဲ့ကံနော် ဒီကံကလမ်းမဆုံးတော့ ပစ္စုပ္ပန်မှသူရောက်လာရမှာကိုဗျာ ဟာအဲဒီတော့ ဖူးစာရေးနတ်ကသူ့ကို ဒီပစ္စုပ္ပန်ဘုံပို့ပေးတယ် အတိတ်ကလည်းပို့မယ် အဲဒီတော့မှ ဦးမြမောင်ကလည်း အဲဒီတော့ ခေါ်အုန်းမေ၊ ဦးချီးတိုးရဲဆောက်လုပ်တဲ့ ကိလေသာရုပ်ထဲဝင်တာဘဲဗျို့ ဝင်တဲ့အခါကျတော့ မြမောင်က အတိတ်က လာတာကံ အဲဒီကိလေသာရုပ်ကြီးကတစ်ခါတည်း အုပ်ထားတာဘဲ အုပ်ထားတဲ့အခါကျတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ မွေးလာတယ်ဗျို့ ဟာမွေးလာတော့မျက်စိပါလာတယ်၊ နှားခေါင်းပါလာတယ်၊ အကုန်ပါအာရုံ(၆)ပါးအကုန်ပါလာပြီဗျို့ နော်အာရုံ(၆)ပါးပါလာပြီးဗျို့ မြမောင်မှာဟာမျက်စိမြင်လိုက်တော့သိတယ် နှားကြားတော့သိတယ်၊ နှားခေါင်းနံတော့ သိတယ် မနောအာရုံကြောင့်မနောစက္ခုကြောင့် မနောဟောဒါအနုသယအာရုံဟောနေတာ အဲဒီတော့ သစ္စာအဲဒီ သစ္စာဟာ အရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ် သမုတိသစ္စာမဟုတ်ဘူး အရိယတ္တသစ္စာ(၃၁)ဘုံလွတ်တဲ့ သစ္စာအာရုံကိုသတ်တဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ် ဒါကြောင့်မို့ အာသဝက္ခယာဉာဏ်လို့ခေါ်တယ် သံဃာက ကာယကံ၊ ဝစီကံဒီကံနှစ်ကံဘဲလိန်းထားနိုင် တယ်အဲဒါ သမုတိရဟန်းခေါ်တယ် ဒါကအာရုံသတ်တဲ့ရဟန်းခေါ်တယ် သဘောလေးသာနာနော် ဒါသောတပန်အသိ ပေးလိုက်တာနော် တဏှာကိုသူသတ်ပြလိုက်တာ အဲဒီအာရုံဘဲကွာကဲ အဲဒီအာရုံကိုထိန်းထားတာ သစ္စာခေါ်တယ်နော် အဲဒါအရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ် အခုခင်ဗျားတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေမျက်ရည်ကျတယ် ကိုယ်ကအဲဒီကလာတာအဲဒီဘဝ ကလာတာလူဘဝကလာတာ လူဘဝကဘာတွေကို မပယ်နိုင်သလဲ ကမ္မာသဝ၊ ဘဂါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ ဟာဒုက္ခကိုပေးနေတာဘဲ အဝိဇ္ဇာအာရုံ(၆)ပါးနဲ့ နှစ်မျောနေပြီ ဒိဋ္ဌသဝဆိုတာ ဒိဋ္ဌိအပြင်အာရုံနဲ့အတွင်းအာရုံကို ယူထားတာအပြင်အာရုံမှာဘာနဲ့ယူလဲ အမှတ်နဲ့ယူတယ် ပညာနဲ့ယူတာမဟုတ်ဘူး ပညာနဲ့ယူတာကကျင့်ထားတဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ် မကျင့်တဲ့သူကသညာနဲ့ယူထားတယ် အမှတ်နဲ့ယူထားတယ် ဟော့ဒါငါ့သမီး ဟော့ဒါငါ့သား ဟော့ဒါငါ့စကံ၊ ဟော့ဒါငါ့ကားမှန်တယ် အမှတ်မှားနေတယ် အယူမှားနေတယ် အစွဲမှားနေတယ် အဲဒါကကံဘယ်ကံ လည်းမနောဘာကြောင့် အာရုံယူသလဲအာရုံကိုပယ်နိုင်တာက အရိယတ္တသစ္စာအာရုံကို မပယ်နိုင်တာက ကာယကံနဲ့ ဝစီကံထိန်းထားတာက သမုတိရဟန်း အဲဒီနေရာမှာကွဲနေပြီနော် သဘောလေးသာနာဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူးဒါမိန္ဒာကံ သိတဲ့အသိတွေနော် အဲဒီတော့ ငါ့ကျင့်တာကိလေသာတဏှာကွ အဲဒီတော့ဟော့ငါ့မွေးရောတဲ့ ငါ့မွေးတော့အမျိုးသမီး လေးက ငါ့လက်ကိုလာကိုင်တာကွတဲ့နော် ရုပ်ထိတော့မလိဘူးလား သိတယ်ဘာနဲ့မှတ်လည်း သညာနဲ့မှတ်တယ် ဟာဒါအမျိုးသမီးဘဲကွဟာငါ့ရည်းစားဘဲကွ ဟာမြမောင်က တယ်ဟုတ်ပါလားကွ ငါ့ကိုထမင်းတွေကျွေးပါလားကွ

နော်သီတာကစိတ်အဲဒီစိတ်ကလေးမှာ သာယာတဲ့စိတ်ကလေးပါနေတယ် ဒါကြောင့်မို့စိတ်တာတဏှာနဲ့အယ မစွက
 စိတ်တာရှင်စောဘုရားဟောတဲ့စိတ်မှာတဏှာပါနေတယ်နော် ကိုယ်ကျင့်တဲ့စရဏမရှိဘူး ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နောဆိုတာ
 မရှိဘူး စာကမိုးပျံအောင်တတ်နေတယ် မှန်တယ်သိပ်မှန်တယ်သိပ်ပြီးတော့မှန်တယ် ထောက်ခံသွားပြီဒါပေမဲ့
 မျောတရားရှိတယ် မြတ်တရားရှိတယ်၊ ပေါ်တရားရှိတယ်၊ ခန္ဓာကဖော်စားတာခန္ဓာ(၅)ပါးနဲ့ရင်းရှာလို့ပေါ်တာ ပေါ်ပြီး
 ပြောတာအဲဒါတဏှာကိလေသာ မြမောင်လူ့ပြည်ရောက်လာပြီဗျို့ လူ့ပြည်ရောက်လာတော့အမျိုးသမီးကလက်ကိုင်
 တာပေါဟာ သီတာပေါဟာ သီတာစိတ်မှတ်သားတာကဒါအမျိုးသမီးဘဲ ငါ့ရည်းစားဘဲ အဲဒါပေါ့သာယာတာပေါ့ဗျာ
 အပြင်အာရုံကြောင့်မနောမှာ စိတ်ကလေးကိုချမ်းသာနေတာ အမျိုးသမီးငါ့ရည်းစားကလက်ကလေးကိုကိုင်တာ
 ဆိုတော့စိတ်ကလေးကိုချမ်းသာနေတာ အဲဒါတဏှာနဲ့ချမ်းသာတဲ့စိတ် အဲဒါ(၃၁)ဘုံလည်မယ့်စိတ်ခေါ်တယ်ဟာ
 ကြည့်စမ်း ခြေထိလက်မထိနဲ့ သူများအသက်သတ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး အဲဒါတဏှာဒါကြောင့်မို့ ဘုရားကျိန်းတာ
 ဒီတဏှာကိုကျိန်းသွားတာနော် အဲဒါကိလေသာကတဏှာနော် အဲဒါကိလေသာမှရှိတာ ရုပ်ကလေးကြည့်လိုက်တယ်
 ဟောငါ့ရည်းစားပါလား စာတော့မတတ်ဘူးဗျို့ အမှန်ပြောရတာကို ငါ့ရည်းစားကငါ့ကိုလက်ကလေးကိုငှက်ကယ်
 လိမ့်ကျမှာစိုးလို့ဆွဲတင်တယ် ငါ့ကိုထမင်းခွဲကျွေးတယ်ဟာ သာယာတာတဏှာအာရုံကြောင့် ဒါတွေပါဗျာ ခင်ဗျားတို့
 အဲဒီတော့ အဲဒီလိုအာရုံကိုထိန်းတာက အရိယတ္တသစ္စာ အရိယာကရဟန်း၊ ဟိုကကာယကံနဲ့ ဝစီကံကိုထိန်းထားတာ
 သမုတိရဟန်းဒါကြောင့်မို့ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိအဲဒီနှစ်ခုရှိတယ် ပဋိပေကဘုရားရဲ့သာသနာ မနေ့ကခင်ဗျားတို့(၁)သိန်း
 ကျော်ရတယ် သာတစ်ခုယူလည်းခင်ဗျားတို့ (၅)သောင်းလှူတယ် (၆)သောင်းလှူတယ်ဘာတွေယူသွားလည်း
 တရားပွဲ(၁၀)ပွဲ (၁၅)ပွဲရတယ်ခင်ဗျားတို့ဂေါပကတွေမေးပါ ဦးပဏ္ဍိတ မြောင်းမြကိုဘာတွေယူသွားသလဲလို့ ဘာမှ
 မယူဘူးနော် ကျွဲကူးရေပါတယ်ဗျာနော် အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာလောကီအကြောင်းရှိတယ် လောကုတ္တရာအကြောင်း
 ရှိတယ် ဦးမြမောင်ရည်းစားကလက်လာကိုင်တယ်ဆိုစိတ်ကိုချမ်းသာနေတာဘဲ ရည်းစားပျောက်တယ်ဆိုလို့ ဘာကို
 ဆင်းရဲနေတာဘဲ ရည်းစားကကိုယ့်အိမ်လာတယ်ဆိုစိတ်ကိုချမ်းသာနေတာဘဲ အဲဒါတဏှာအာရုံကိုမသတ်နိုင်ဘူးနော်
 စကားဥပမာ ဥပမေနဲ့ပြောတာ စာတော့မတတ်ဘူး ဒါစိတ်ရဲ့အခြေခံနေကျတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဦးပဏ္ဍိတအကုန် ဦးပဏ္ဍိတ
 ရဲ့သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မယားတွေ၊ အဖေအမေတွေအကုန် အဲဒါဖြစ်နေပြီဘယ်လိုလုပ်မလည်း နှင်အယူနဲ့ငါအယူ
 မတူဘူး ဒါပေမဲ့ မင်းကိုငါပယ်တာတော့မဟုတ်ဘူးကွာ မင်းနှလုံးသွင်းတဲ့အာရုံမှာ နှလုံးသွင်းတဲ့ အယူနဲ့ငါအယူနဲ့
 မကူဘူး အဲဒါဥပေက္ခာပါရမီ(၁၀)ပါးကနောက်ဆုံး သင်လို့မရ ပြောလို့မှမရရင် အဲဒါဥပေက္ခာတာအယူဝါဒခြင်းမတူ
 တော့ဘူး ဒါခေါ်တာ မုန်းလို့ မုန်းလို့နှင်ချလိုက်တာမဟုတ်ဘူး ခေါ်ကျွေးတယ်နော် စေတနာကအပင်ပေါက်နေပြီ
 သူစေတနာကအပင်ပေါက်နေပြီနော် အဲဒီအပင်ခူးတာစားပြီးတော့ အဲဒီမဂ်ကရတာ အဲဒီစေတနာဟာမှတ်ထား
 သညာစေတနာမဟုတ်ဘူး ပညာစေတနာ ဉာဏ်စေတနာ ကံစေတနာမဟုတ်ဘူး ကံစေတနာဆိုတာ ခွဲမယ်ဟော့
 ဒါငါ့သမီး ဟောဒါငါ့သမီးမဟုတ်ဘူး အဲဒါငါ့သားမဟုတ်ဘူး ဟောဒါငါ့သားဆိုတော့ မုန့်ပေးတာတောင်
 သားကိုပေးမယ် ဟိုဟာကျတော့ မဖြစ်လို့သာပေးတာ မနေသာလို့တာပေးတာနော် အဲဒါတွေမပြောတတ်လို့
 အဲတဏှာကလမ်းခင်းတာချည်းဘဲ အခုခင်ဗျားတို့ ထိပေါက်တယ်စိတ်ချမ်းသာတယ် ဒီကစိတ်ကိုအေးတာ အရိယာ
 စိတ်ကအေးနေတာ အပူမဟုတ်တော့ဘူး အဲဒါအရိယာအစစ်ခေါ်တယ် သေချာရှင်းအောင်ပြောသွားမယ်နော် အဲဒါ

စိတ်တွေဟောသွားတာစိတ်တာတဏှာနဲ့ခယမစ္စကစိတ်တာ ရှင်ဇောဘုရားဟောတဲ့ ဟောရည်စားပျောက်တယ် သူ့အိမ်သွားလည်တော့မတွေ့တော့ အဲယောက္ခမကြီးပြောရမှာကလည်းခက် သူညီမလေးတွေပြောရမှာကလည်းခက် အဲဒီလူပျိုကခက်နေတာဘဲ ဒီနေ့တော့ကွာဂွကျတာဘဲ အဲဒီတော့နောက်နေကျတော့သွားတွေ ပြန်တယ်တွေ့တော့ ပျော်နေတာဘဲချိန်းတွေ့တာဘဲဗျို ဒါမိရိုးဖလာရဲ့အသိတွေ အဲမိရိုးဖလာရဲ့အသိတွေမပယ်နိုင်တော့ဘူး ဇာတိဖြစ်နေပြီ ဟာခင်ဗျားတို့စာရေးထားတယ် မိရိုးဖလာအဖေရယ်အမေရယ်၊ အစ်မရယ် အဲဒီတော့တည့်တည့်သွားစမ်းပါ ဂဏန်း မကြီးကိုပြောတယ်သားက ဟာတို့ရဲ့မိရိုးဖလာကဒီလိုဘဲကွတဲ့ ဘေးတိုက်သွားတယ် အမေဘေးတိုက်ခြေထောက် ကလေးနဲ့ယက်ယက်ပြီးတော့ ဘေးတိုက်သွားတယ် အမေဘေးတိုက်သွားသလိုတို့လည်း ဘေးတိုက်သွားရမယ် သဘောမျိုးကိုယူထားတဲ့အယူတွေ ယူနေကြတယ်မိရိုးဖလာတွေ အဲကြည့်စမ်းခွေးကမွေးရင်ခွေးလေးရမယ်ဗျ အဲဒါတွေကြည့်ပါဗျာ မိရိုးဖလာရဲ့ဟာတွေ ဒါပေမဲ့ကိုယ်သိဖို့လိုတယ်နော် ဝက်ကမွေးရင်ဝက်ကလေးရမယ်ဗျ အဲဒါ မိရိုးဖလာတွေဘဲ အဲဒီတော့မျိုးရိုး အဲဒီမျိုးရိုးဗျ အဲဒီမျိုးရိုးကဖြစ်တာဘဲ ဇာတိဘဲဇာတိဖြစ်တော့မှ ဇရာနားကပ်တော့မှ ဗုဒ္ဓနားကပ်တော့တာဘဲဗျို အမယ်လေးကြိုပင်ရှိက်ထားရမယ်နော် တဏှာရှာရင်ကိလေသာကိုသတ် ကိလေသာကို သတ်မှ တဏှာပြတ်မယ် အဲဒီကိလေသာဟာ ကိလေသာရုပ်တရား ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းအမှန်တရားဟာတွေလား အသားကိုင်လိုက်တော့တဏှာဘဲဗျို အဲနားသောတမှာလည်းတဏှာ ဘဲဗျို သညာနဲ့သာယူရင်တော့မလွတ်ပါဘူး အမှတ်နဲ့ယူရင်တော့ကြည့်လည်းမကြည့်ဘူး ဘာဖြစ်နေကြတာနော် အဲဒီတော့အမှတ်မှားနေတယ် အယူမှားနေတယ်အစွဲမှားနေတယ် ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်လေးရှေ့လည်းမမျှော်ရှုံ့နော် နောက်လည်းမတွေးနဲ့တည့်တည့်လေးဘာလည်း ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်ထိတာလည်းအမြဲတူး သိတာလည်းမမြဲတူး အဲဒါအနတ္တအသိလေးကိုနည်းလုံးပြီး မျက်ခြေမပြတ်လုပ်နေ အတ္တကိုသိတယ်အတ္တသိရင်ပယ်မယ် ပယ်ရင်မဂ် ဆိုက်ဖိုလ်ဆိုက် သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားနော် နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ် ခန္ဓာမှာဆုံးတယ် သီလမှာချုပ်တယ် ဘယ်သီလနဲ့ ဘယ်သီလမှာချုပ်လည်း ပညတ်သီလနဲ့ပရမတ်သီလမှာချုပ်မှ ရုပ်နာမ်ချုပ်မှ အဲဒီစိတ်ကလေးကဟာစင်ကြယ်ပြီး လွတ်မြောက်သွားပြီ ရုပ်မှာကိုယ်ပိုင်အိမ်မှာ ခေတ္တဘဲနေတာစိတ် လွတ်မြောက်သွားပြီချွတ်ဆိုလည်း ချွတ်ပေးလိုက်မယ် ထွက်ဆိုလည်းထွက်ပေးလိုက်မယ် မင်းဒီကျောင်းကြီးပေးဆိုလည်းပေးလိုက်မယ် မင်းလည်ပင်းဖြတ်မယ်ဆိုလည်း အဖြတ်ခဲလိုက်မယ် ခဲမယ်ဒီက ဒီကနားလည်နေပြီနော် ဒါကြောင့်မို့ကိုယ် ဖအေတွေကိုယ်အမေတွေ ဒီမျိုးစေလာ ပေးတာအသေခံပြီးတော့တောထဲမှာ ကျင့်ထားတဲ့ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကျင့်ထားပြီးတော့သိမှ လာပေးတာအဲဒီ မျိုးစေ့ကမဂ်မျိုးစေ့ခေါ်တယ် မဂ်အောင်တဲ့ရဟန်းခေါ်တယ် သိုက်တို့၊ ဓါတ်တို့၊ နတ်တို့အကုန်ပိုင်တယ်သူခိုင်း ကြည့်ကြည့်မယ်ဆိုလာပြမယ် နက်ဖြန်ခါခင်ဗျားတို့ကြည့်ချင်ပါတယ် သိုက်ကိုကြည့်ပါတယ် ဓါတ်ကိုကြည့်ချင်ပါတယ် နတ်ကိုကြည့်ချင်ပါတယ်ဆိုလာခေါ်ပေးမယ် မင်းယုံကြည်ကွာတဲ့မင်းတို့တောင်ပိုင်ကွင်းပိုင်၊ တစ္ဆေ သရဲ၊ ယက္ခ၊ ဂုမ္ဘန် ဂန္ဓတူစာထဲမှာရှိသလားရှိရင်မင်းသိသလား မင်းဘာကြောင့်မသိသလဲ မင်းအဝိဇ္ဇာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကသိတယ်ထုတ်တော့ မပြတ်ဘူးနော် ဒီသဘောတွေရှိတယ် မင်းစာငါမတတ်ဘူးငါတတ်ချင်တယ် ပါဠိကိုဖမာလိုမြေတာကဇာနက် စာမတတ်ဘူးနော် အနက်တဲ့ ဗမာလိုပြောတာပါဠိဆိုတာ ဘန္တေအဲဒါပါဠိစကား ဗမာလိုဘုရား အဲဒီနှစ်ခုသွားတာ ဘန္တေအရှင်ဘုရား ဒါမှန်တယ်ဟုတ်တယ် အစစ်ဘဲသူလည်းသူတက်သရွေ့ သာသနာပြုတာကိုယ်လည်းကိုယ်တတ်

သရွေ့သာသနာပြုတာနော် ဘယ်သူ့ကိုမှမရှုံ့ချဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှမနှိပ်ချဘူး၊ မဟုတ်တာလည်းမလုပ်ဘူး၊ တွေ့လား အာရုံကိုပယ်ထားတာအာရုံထိန်းတာဘဲ ဒါအရိယာထသစ္စာခေါ်တယ် သမုတိသစ္စာကကံနဲ့တာယကံနဲ့ဝစိကံကိုထိန်း တာအဲဒါသမုတိသစ္စာဒီလောက်ဘဲဟောပေးလိုက်မယ် အဲဒါခင်ဗျားတို့လှူတတ်ဖို့လိုတယ်ခင်ဗျားတို့ကတော့ သံဃိဗပုဂ္ဂိုလ်မရွေးနဲ့ခင်ဗျားတို့လှူမှ ကုသိုလ်ကံရမှာခင်ဗျားတို့ကဒါကို အမြဲတမ်းအပ္ပာဒေနသမ္ပဒေထခင်ဗျားတို့မှာ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ (၄)ခုစလုံးဖြစ်နေပြီး အဲဒါလေးကိုလှူမှသမ္မာဖြစ်မယ် အဲဒါလေးကိုလုပ် အဲဒီအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုရွေး မလှူနဲ့နော်ခင်ဗျားကြရာ ကြရာလှူလိုက်လှူမှ အကျိုးကုသိုလ်ကံ အဲဒီကုသိုလ်ကံနဲ့ ဓမ္မနဲ့ပေါင်းမယ် ကုသလာနံဓမ္မနံယောတုပစ္စယော အဲဒါလူစွမ်းကောင်းနဲ့သွားပေါင်းလိုက်တာရော အဲဒါသီလတော့ လုပ်သီလကခင်ဗျားလုပ်မှရမယ် အဲဒီသီလဟာအပြင်မှာ စင်ကြယ်ရင်ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင်ညာဏ်မှာ စင်ကြယ်မယ် အဲဒီတော့အပြင်မှာလည်းစင်ကြယ် ဝစီချိုချိုသာသာနဲ့ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးနဲ့ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့နဲ့ စကားပြော ဖအေကိုလည်းရိုရိုသေသေနဲ့ပြော မအေကိုလည်းရိုရိုသေသေနဲ့ပြော အဲဒါအပြင်စင်ကြယ်အောင်လုပ်အတွင်း စင်ကြယ်မှ အပြင်စင်ကြယ်မယ် အတွင်းကတော့ကောက်ထားတယ် ဖေဖေတာညာဆိုပြီးလိမ်တယ် လိမ်တတ် ရော အဲဒီအမျိုးသမီးလေး အဖေအမေကိုမလိမ်နဲ့ ကိုယ်ထက်ကြီးသူကိုရိုသေပါ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကိုကြင်နာပါ ကိုယ်အောက်ကသူကိုသနားပါ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ ပြာဟ္မစိုတရားထားပါ သံဝေဂတရားထားပါ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်ရာဖမာန်တွေ၊ နေမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေဟော မစွဲနဲ့တဲ့၊ ပညတ်သွားမစွဲနဲ့တဲ့ ခင်ဗျားတို့မစွဲနဲ့တဲ့ စွဲရင်ဥပါဒါန် ကံတွေဖြစ်သွားလိမ့်မယ်တဲ့ သဘောလေးနာနော် ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ် ကိုယ်စိတ်ကိုဘာနဲ့စစ်မလဲ စစ်မဲ့တရားရှိတယ် ဘုရားထားဖြစ်ခဲ့တယ် မဂ္ဂင်နဲ့စစ် အဲဒီတော့ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်ပြီးတော့ သမ္မာဝါဒ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝမှန်ဒါကိုကျင့် ပါတယ် မှန်တာကိုပြောပါတယ်၊ မှန်တာကိုအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုပါတယ် အဲဒါသီလမဂ္ဂင်ဟာဘာကြောင့် သီလမဂ္ဂင်အမည်နာမတပ်သလဲ အေးမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဘုရားက(၃၁)ဘုံလွတ်တာ ဒီလမ်းဘဲကွတဲ့ အဲဒီတော့ခင်ဗျား ဘာလည်းတင်ပလ္လင်ခွေတယ်အာရုံ(၅)ပါးပါယ်ပြီး ခင်ဗျားအာရုံ(၅)ပါပယ်ပြီး ငှစရိုက်မိစ္ဆာအယူဝါဒဒုစရက်(၁၀)ပါး လည်း ပယ်ပြီး ဘယ်အကောင်သတ်မလည်းမနော မနောကတာလည်း အာရုံနဲ့မပေါင်းတော့ဘူး မပေါင်းရင်ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ ဝန်တိုမိစ္ဆ ကုတ္တုစစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ လောဘစိတ်၊ မောဟစိတ်၊ မေဟသတ်ပြီ အဲဒါတွေ ဒီစိတ်တွေရှိဘူး အာရုံ(၅)ပါး ပယ်တဲ့နောက်တော့ ဒါတွေဘယ်ရှိတော့မလဲဗျာတွေကြည့်ဟော အာရုံ(၅)ပါးမပယ်ဘူးဆိုရင်တော့ ကြာနေပြီး ကိုယ့်အိမ်မှာကိုယ်ဆေးလိပ်သောက်တယ် လတ္တက်ရည်ဆိုင်မှာ လတ္တက်ရည်သွားသောက်တယ် လမ်းသွား တယ်ဒါအာရုံနဲ့ပေါင်းထားတာဘဲခင်ဗျားကိုဆဲရင်ခင်ဗျားမခံနိုင်တော့ဘူး ဟာခင်ဗျားကိုကောင်းတာပြောရင်ခင်ဗျား သာယာပြီး ပာအစွဲတရားကမလွတ်တော့ဘူး အဲဒါမဂ္ဂင်အဲဒါရှစ်ပါးအစတက်ပြီ အာရုံကိုလည်းပယ်ပြီ ကြားတာကို လည်းပယ်ပြီ မြင်တာကိုလည်းပယ်ပြီ၊ နံတာကိုလည်းပယ်ပြီ၊ စားတာကိုလည်းပယ်ပြီ၊ ထိတာကိုလည်းပယ်ပြီ အာရုံ(၅)ပါး သမုတိ အာရုံ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံပယ်ထားတာ အတိတ်ရဲ့ကံသတ်မယ် အတိတ်ရဲ့ကံဟာဟောဒီကိလေသာ ရုပ်မှာရှိတယ် အဲဒီ အတိတ်ရဲ့ကံ အဲဒီကိလေသာရုပ်က ဒေါ်အုန်းမေနဲ့ ဦးချီးတို့တို့ပေါင်းသင်းလာတဲ့ကိလေသာဘာက စသလဲ တဏှာက စလာလို့ ဒီရုပ်ရတာ အဲဒီအဖေနဲ့အမေကတဏှာကစတာ အမြင်အာရုံမှာအဲဒါကနေဖြစ်တာအဲဒါ ရုပ်ကြီးဖြစ်လာတယ် အဲဒီအကောင်ကိုသတ်မယ် အဲဒီအကောင်းကိုသတ်ရင် ဒေါ်အုန်းမေနဲ့ ဦးချီးတို့ဟာအပြင်အာရုံ

ယူတောတဏှာကြောင့်ကိလေသာဖြစ်ရတာ အဲဒီတော့ ကြားတာလည်းပယ်ပြီး၊ နံတာလည်းပယ်ပြီး၊ စားတာလည်းပယ်ပြီး၊ ထိတာလည်း ပယ်ပြီး ဟောအာရုံ(၅)ပါး အဲဒီတော့ ကိလေသာထဲမှာအုပ်ထားတဲ့ကံသတ်မယ်အဲဒီကိလေသာမှာ တဏှာတွေရှိတယ်ဗျ၊ အဲဒီအာရုံနဲ့သွားပေါင်းရင် ဒုက္ခတွေ့ရောက်ကုန်မယ် အဲဒါပယ်တာဘဲဗျိုပယ်တော့မှ ဟာတစ်ကုတ်ကုတ် ချနေတာဘဲ စာလည်းမတတ်ပေလည်းမတတ် ထိတာကရုပ် သိတာကနာမ်ဆိုလဲမဆိုဘူး နင်းကန်ရှုတာဘဲဟာ ဘာလို့နင်းကန်ရှုလည်း ဦးမြဲမောင်ရဲဟာ ငါတော့ဒီတောထဲကနေပြီးတော့ ငါ့မိန်းမကိုလှမ်းလှမ်း တွေးတယ်ကွာ သမီးတွေလည်း တွေဟာလင်များရပြီလား သားတွေဘာများလုပ်ကိုင်နေကြသလဲ တောထဲကနေ တွေးနေတာ ဟာဒါဘာစိတ်လည်းငါးတွေးလို့စွဲတာဘဲဒါ လောကီစိတ်တွေဘဲဟာ အဲဒီအာရုံလာပြီးတော့ အပြင်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကလာ ပြီးတော့ နောက်ယှက်နေပါလား စေတသိတ်စိတ်စေတသိတ်မသေသေးဘူး ဟာချနေတာဘဲတစ်ကုတ်ကုတ်ချတော့ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်၊ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ် အပြင်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ(၅)ပါး မနောလာမစိုက်ဘူးဗျိုဟာအဲဒီတော့ မြင်စိတ်ရယ်၊ စေတသိတ်ရယ် မဂ်ကလုပ်ထားတယ် မဂ်ကလေးကချထားတာ အဲဒီတော့မှ စိတ်နဲ့စေတသိတ်ကမနောကယှက်တော့ဘူး အဲဒီလိုအာရုံမျိုးကိုရမှသာလျှင် အကျိုးတရားက ကိလေသာကိုသတ်တော့မယ်နော် ဒါကြောင့်မို့စိတ်စေတသိတ် ရုပ်အဲဒီ(၃)ချက်ကိုယ့်ကို မနောကယှက်တော့ဘူးဆို အဲဒါနိဗ္ဗာန်ဘဲဗျိုနီးနီးလေးဘဲ အလုပ်မှန်ဖို့လိုတယ် အနေမှန်ဖို့လိုတယ် အစားမှန်ဖို့လိုတယ် အသိမှန်ဖို့လိုတယ် ပယ်တာမှန်ဖို့လိုတယ် ကျင့်တာမှန်ဖို့လိုတယ် သိတာမှန်ဖို့လိုတယ် ခင်ဗျားတို့အပေါ်မူတည်တယ်နော် ဒါအနုသယသတ် တာအဲခင်ဗျားတို့ကတော့ တရားနာပြီးတော့ရေကန်ထဲမှော်ကြီးလိုပစ်ချတော့ ပင်စည်လေးတော့တွေ့ပါရဲ့ မှော်က ပြန်အုပ်တာဘဲ အနုသယအာရုံကိုဟောတဲ့တရား အဲဒီလိုအာရုံပေါ်ကို သစ္စာထားနိုင်တာက အရိယတ္တရဟန်းခေါ်တယ် အဲဒီလိုအရိယတ္တရဟန်းလှူလိုက်တဲ့အကျိုးတွေခင်ဗျားကလည်း ဝုပ္ပုပ္ပပရဆိုတဲ့ နှလုံးသားထဲကစေတနာ စက္ခုအာရုံ နားသောကအာရုံမှာ သဒ္ဓါတွေနဲ့လှူလိုက်တာဗျ၊ အမယ်လေးဟဲ့ပါတော့ပါတယ် တဏှာတော့ပါတာပေါ့ ကိုယ်လည်း ဘယ်လွတ်အုံးမလဲ ဒါပေမဲ့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တာဒိဋ္ဌိမဟုတ်တော့ဘူး ဒိဋ္ဌိတွေပါနေလို့ အဲဒီဒိဋ္ဌိသာသတ်လိုက်ရင်ပြီးပြီ ခင်ဗျားလည်း ဟာတဏှာပြတ်ပြီးဒါကြောင့်မို့ အဲဒီလိုကျင့်ပြီးတော့ အဲဒီလိုသိပြီးတော့ ကိုယ်အဖေလိုကိုယ့်အမေလို ကိုယ့်အစ်ကိုလိုလာပြီးတော့ အသိတရားလာပြောတာ စာတော့တတ်တာမဟုတ်ဘူးဦးပဏ္ဍိတဟာ လူကဝကမြဲမောင် မြဲမောင်ဟာအင်္ဂလိပ်ခေတ်ကလည်းရှုပ်သူများ ပစ္စည်းတွေလိမ်တယ်ခိုးတယ်၊ ဆေးခြောက်တွေရှုတယ် မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေလုပ်တယ် ဒါစွဲလို့လုပ်တာပေါ့ ဂျပန်ခေတ်ကတော့ အပတ်တောင်ဝတ်စရာမရှိပါဘူးဗျာ ဒီလူဟာသိပ်ရှုပ် တာ ဒီလူဟာလူတော့မသတ်ဘူးအဲသူများခိုင်းရင်အကုန်လုပ်တယ် ပိုက်ခံရတယ်၊ ရေတွင်းတွေလည်းတူး၊ အိမ်သာ တွေဆောက် ထမင်းတစ်လုတ်စားဖို့ဘာဖြစ်ဖြစ်သူလုပ်တာစွဲလို့သူလုပ်တာပေါ့ဗျ၊ အဲဂျပန်ခေတ်လည်းမကောင်းဘူး နိုင်ငံတော်ဦးနှုတ်ချုပ်တဲ့ခေတ်လည်းမကောင်းဘူး ဟောဒီဗမာအစိုးရတတ်လာမှ သူဒုက္ခတွေ့ရောက် အဲဒါ ၅ကျပ် ပြား၄၀လုပ်အဲလုပ်တာဆောက်လုပ်ရေးတွေလည်းမရှိတော့ဘူး အဲတော့ထမင်းဝတ်ပြီး အဲဒီတော့ကျင့်တာကျင့်တော့မှ သိတာဟောဒီအစိုးရလက်ထက်ကျမှသိတာနော် လုပ်ကြပါခင်ဗျားတို့ မိုးကျောခိုင်သွားလိမ့်မယ်နော် ခင်ဗျားတို့ ပစ္စည်းဘယ်လောက်ချမ်းသာချမ်းသာ အဲဒီချမ်းသာတဲ့အပေါ်မှာ မျှောမနေနဲ့ အနတ္တကိုမြင်အောင်လုပ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ အနတ္တအင်းခင်ဗျားတို့ ဒီကအကုန်ပြန်မှာ အခုဟောနေတာရုပ်ဟောနေတာရုပ်ကြီးကအိုမယ်နာမယ်သေမယ် စိတ်က

မတို့ဘူး အဲဒီစိတ်ကလေးကို ထိန်းထားစိတ်ကိုရှေ့စိတ်နဲ့နောက်စိတ်ကိုထိန်းထား ငါပြောရင်ကောင်းမလားမပြောရင်
ကောင်းမလား မကောင်းရင်မပြောနဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်စိတ်ကိုထိန်းထား ဘာနဲ့ထိန်းမလဲစိတ်ကိုမဂ်နဲ့ထိန်းထား စိတ်ကို
ပညာနဲ့ထိန်းထားစိတ်ကိုညာနဲ့ မထိန်းနဲ့တဲ့ အဲဒီတော့အာရုံပေါ်မှာ မှန်တယ်အဲဒီတော့ ငါစိတ်ကလေးသာယာလား
ငါသာယာလား ငါစိတ်ကလေးဆင်ရဲလားဟောစိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေတဲ့ဟာနော်စိတ်ကလေးမဆင်း
ရဲပါစေနဲ့ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေတဲ့ အဲဒီစကားလေးမှတ်ထား အဲစိတ်ဆင်းရဲတာကသွားပြီးတော့ သမီးလေးလင်နောက်လိုက်ချင်
မအေတာ သောကပရိဒေဝပူတယ် သားသေလည်းပူရတယ်ဟာ ဒီအပူဘာနဲ့သတ်မလဲခင်ဗျား ပိနေဆရာတော်ရဲ့
ကျောင်းရှစ်ပါးသီလယူလာပြီး အဲဒီသီလနဲ့ သတ်လို့ရပါမလား ဒီဥပါဒါန်အပူဟာ ဒီနေ့သမီးလေးတစ်ခုဖြစ်သွားတယ်
အမေသမီးလေးကိုစွဲလို့တာ ဒီအစွဲဥပါဒါန်ဘာနဲ့ဖြတ်မလဲ သီလနဲ့လည်းဖြတ်လို့မရတူး သမာဓိနဲ့လည်းဖြတ်လို့မရဘူး
မဂ်ဉာဏ်နဲ့မှ ပြတ်တာဟာခင်ဗျားတို့အသေအချာပြောပေးမယ်သိကြပါ အပြင်မှာစင်ကြယ်ပါစေ၊ သူများပစ္စည်းတွေ
မတော်လောဘတွေမလုပ်ကြပါနဲ့ မှန်တာကိုလုပ်ပါမမှန်တာကိုမလုပ်ပါနဲ့ အဲဒါတွေနေတတ်ဖို့လိုတယ် သူများခြေကို
မချွဲနဲ့ ဘာလုပ်ဖို့လည်း ဒါလေးကိုသစ္စာထားသမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတသစ္စာ
သစ္စာတွေ ဒီသစ္စာတွေထားမှ ဝိသုဒ္ဓိစင်ကြယ်မယ် မနောစင်ကြယ်မယ် ဒီသစ္စာတွေမှမရှိတာဗျာ ခင်ဗျားတို့ဘာဖြစ်အုံး
မှာလည်း အဲဒီတော့ဟောအခုသာသနာ ၂၅၀၀ကျော်ပြီ ခင်ဗျားတို့ကိုပြောသွားမယ် ကပ်ကြီး(၃)ပါး ရှိတယ် ရန်သူ
မျိုး(၅)ပါးရှိတယ် ဒါဘုရားဟောထားတာ အဲဒါကိုလွတ်အောင်နေ ဝိပဿနာလုပ်တဲ့သူကတော့ လွတ်လိမ့်မယ်
အဲကိုယ်စိတ်ကိုကိုယ်ထိန်းထားပြီးမဂ်နဲ့ထိန်းထားပြီး ဘယ်သူကဘဲပါးရိုက်ရိုက်သူသီးခံမယ် သူသိသွားပြီးလေ
အဲဒီတော့ ဒါလေးတွေထိန်းထား အခုသာသနာ ၂၅၀၀ကျော်လာပြီး ဘုရားသာသနာ၊ သိကြားကကျပြီ အဲဒီတော့
သာသနာ၅၀၀၀ဘုရားရဲ့သာသနာ ၂၅၀၀ကျန်ပြီသိကြားက ၂၅၀၀ယူထားပြီး အဲဒီတော့ သိကြားကယူထားပြီး
အဲဒီတော့ ဘာတွေလာလည်းယက်သဲကြားငါးတင်တင်တဲ့ ငါးကြောင်စားကျန်တဲ့ငါး ဘုရားကယ်မယ် အဲဒီတော့
ဘယ်လိုအခြေတွေပြောမလဲ မင်းတို့ယူတဲ့ (၅)ပါးသီလက ပါဏာတိပါတာ၊ အာဒိန္နာဒါနာ ခဏပေါ့ ရှောင်ထားတဲ့တရား
သူများအသက်မသတ်ပါဘူး၊ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး၊ သူများထားမယားမဖျက်စီးပါဘူး၊ သေရည်
သေရက်မသောက်ပါဘူး ဝိကာလဘောဇနမစားပါဘူး အဲမင်းတို့(၅)ပါးသီလယူထားပြီး ဟောဒီဥပါဒါန်ကျတော့
မင်းတို့သတ်လို့မရဘူးမင်းတို့အာရုံရဲ့အကြောင်းကိုမသိဘူး အဲဒီတော့ သစ္စာပျက်လိမ့်မယ် အဲဒီတော့ အဲဒီအာရုံ
(၅)ပါးကိုစက္ခုအာရုံမှာလည်း မင်းပယ်လိုက်ပါ နားသောတမှာလည်းပယ်လိုက်ပါ၊ နို့သာမှာလည်းပယ်လိုက်ပါ၊
ဇီဝါမှာလည်းပယ်လိုက်ပါ အဲဒီတော့အာရုံ(၅)ပါးကိုပယ်ရင်မင်းကို ဘုရားကကူလိမ့်မယ် အဲဒီအာရုံ(၅)ပါးကို
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတွေစွဲလန်းတဲ့ ဥပါဒါန်တွေရှိရင် မင်းပါအစော်ခံရလိမ့်မယ် စိတ်သာချ
အဲဒါဘဲ အဲဒါတွေသိပ်အရေးကြီးတယ် ဒီခေတ်ကာလမှာမလွယ်ဘူး ကုတ်ကုတ်ကလေးနေဘယ်သူက ဘာပြောပြော
ကုတ်ကုတ်ကလေးနေပါ ကိုယ်အသိမှန်ဖို့လိုတယ် ဘယ်သူဘာပြောပြောသည်ခံပါ အာရုံတွေပေါ်မှာသည်ခံပါ
မင်းစေတနာမပျက်နဲ့မင်းအတွင်းစေတနာကိုမပျက်နဲ့ မင်းမြင်လိုက်တဲ့အာရုံမှာမင်းညီမလေးကို ဟိုကဘာဆဲဆဲ
မင်းစေတနာမပျက်နဲ့ အဲဒါတွေမင်းထိန်းထားပါစိတ်ကိုထိန်းထားပါ စိတ်ကိုစိတ်နဲ့ထိန်းပါ အဲဒါလေး
တွေလိုတယ် အဲဒီတော့ စိတ်ကိုစိတ်နဲ့ထိန်းတော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရဲ့ ဝိပဿနာကိုမလုပ်တော့ မင်းစိတ်ကို

ပယ်လိုက် မထိန်းလို့မရတော့ဘူး အဲဒီတော့မင်းတို့ခံ အဲဒီတော့မင်းတို့ပင်ရင်းမူလစိတ်ကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ မင်းစစ်ပါ စစ်လို့မင်းဘာသာမာမိ သီလတွေဖြစ်လာလိမ့်မယ် ပညာတွေပြည့်စုံရင် အဲဒီတော့မင်းစိတ်ကလေးဟာ စိတ်ပြောင်း သွားလိမ့်မယ် သွေးသားပြောင်းလို့ စိတ်ပြောင်းတာသွေးသားဟာ ကိလေသာသတ်ပစ်ကိလေသာ ဒေါ်အုန်းမေတို့ ဦးချီးတိုးတို့ မွေးထားတဲ့ ကိလေးသာသတ်ပစ်သတ်ပစ်မှ မင်းစိတ်ကလေးဟာ စိတ်ပြောင်းသွားလိမ့်မယ် သွေးသား ပြောင်းလို့စိတ်ပြောင်းတာ သွေးသားဟာကိလေသာ အဲဒီစိတ်ကိုပြောပြီး ဟာမင်းဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ မင်းကိလေသာသတ်ပစ် ကိလေသာဒေါ်အုန်းမေတို့ ဦးချီးတိုးတို့ မွေးထားတဲ့ ကိလေသာသတ်ပစ် သတ်ပစ်မှ မင်းစိတ် ကလေးဟာ အဲဒီစိတ်ကလေးဟာဖမ်းလို့ရမယ် အဲဒါကိလေသာဟာသွေးသားပြောင်းတယ် ဟောမင်းမူလမွေးလာ ကတည်းက ဒေါ်အုန်းမေတို့ ဦးချီးတိုး ကိလေသာချည်းဘဲသွေးသားပြောင်းတော့ စိတ်ပြောင်းတယ် ဟာအဲဒါဘဲ ပြောလိုက်တယ် စာမတတ်ဘူးတဲ့ အဲဒီတော့ဘာသွေးသားလည်း ဓမ္မသွေးသားတွေဖြစ်ပြီး ဟာစင်ကြယ်သွားပြီး စိတ်ကလည်းစင်ကြယ်တယ် သွေးသားကလည်းစင်ကြယ်ပြီး ဟာပြီးပြီတဲ့ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ ဒါကိုလုပ်ပါ ခင်ဗျားတို့ကို ဖအေလိုအောက်မေ့တယ် မအေလိုအောက်မေ့တယ် အလုပ်လည်းသမ္မာနဲ့လုပ်ပါ မိစ္ဆာနဲ့သွားမလုပ်နဲ့ အပြင်မှာသမ္မာနဲ့လုပ်ပါ အတွင်းမှာအတ္တကိုပယ်ပါ အနတ္တကိုသွင်းပါ အနတ္တကိုသွင်းအတွင်းမှာ ထိတာကရုပ် ရုပ်ကလဲမမြဲဘူးနာမ်ကလည်းမမြဲဘူး အဲဒါအနတ္တ အတ္တပယ်လိမ့်မယ် ဟောအပြင်မှာသမ္မာကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကြင်နာပါ ကိုယ့်အောက်ကသူကိုသနားပါ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ ပြာဟူစိုတရားထားပါ အတွင်းနဲ့အပြင်ကို ညီမျှပါစေ အပြင်ပြောလိုက်တဲ့ပါးစပ် ဝစီကံကပြောလိုက်တဲ့ ပါးစပ်မနောနဲ့တစ်ထပ်တည်းဖြစ်ပါစေ အဲဒီတော့မနောနဲ့ ဟောဒီမနောနဲ့ ဟောဒီပါးစပ်နဲ့ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ ဟဲ့မောင်လေးရယ်အတွင်းမှာလည်း စေတနာ ထားပါစေတနာထားမှ မောင်လေးလည်းစေတနာမှန် မယ်အဲဒီတော့ မောင်လေးတော့ပြောပါတယ် အတွင်းမှာ ကောက်ကျစ်စင်းလဲတယ် ဟောအဲဒါကောက်ကျစ်စင်းလဲတယ် ပြောပြအုံးမယ် စာတော့မတတ်ဘူး ဥပမာနဲ့ပြော မှာပေါ့ဗျာ ဟေ့ကောင်တွေမင်းတို့လာကြတဲ့ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေ ဖိတ်ခေါ်တာဦးဇင်းတွေ အနားမှာ ကြားဖူးတယ်မြင်တော့ မမြင်ရဘူး ဦးဇင်းတို့မြောင်းမြနားမှာလာကွာတဲ့ မင်းတို့အကုန်လာကြကွာတဲ့ သူငယ်ချင်း ရေတဲ့ ဟိုတုန်းကသူငယ်ချင်းတွေ သစ္စာပျက်တဲ့အကောင်တွေပါဗျာ သူပုန်တွေပေါ့ အဲဒီအကောင်ပေးဟာ တစ်ကောင်မှမကောင်းပါဘူးဗျာ ဖိတ်ခေါ်ပြီးတော့ ထမင်းကျွေးတယ်ဗျို ထမင်းလည်းစားလည်းပြီးရောတစ်ခါတည်း ချိန်ထားတာဘဲ ထုတ်ထုတ်အကုန်ထုတ်အဲလူပေါင်း(၂၀)လောက်ရှိတယ် အကုန်သတ်ပစ်တယ်ကြည့်စမ်းပါအုံး အပြင်ကတော့ညီအစ်ကိုလိုပေါင်းတာ အတွင်းမှာ ကောက်ထားတယ် ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ကောင်းလည်းလို့ ကြည့်စမ်းသေကုန်တယ် ဒါဘာကောင်းလည်းလို့ အဲဒါစာနာတဲ့စိတ်မရှိဘူး ကျင့်ထားတဲ့အသိမရှိတော့ မစာနာ တော့ဘူးနော် အဲဒီတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့တောင်းပန်ပါတယ်သူများအသက်တွေမသက်နဲ့ ငါးတွေမသက်နဲ့ ကြက်တွေ မသတ်နဲ့ ဘာဖြစ်ဖြစ်ကုတ်ကုတ်ကလေးနေနိုင်ဝံတော်အစိုးရပြောရင်နားထောင် သူကတိုင်းပြည်မှာအုပ်ချုပ်တာ ဘုရင်သူကဘုရင်ခင်ဗျားတို့ဘာပြောပြောဟုတ်ကဲ့ပါ ဟုတ်ကဲ့ဗျာသူရဲကောင်းစားမှအေးငြိမ်းမှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဲဒီ သစ်ပင်ကြီးကောင်းမှ ခင်ဗျားတို့သစ်ရိပ်တွေရမှာဗျာနေတတ်ဖို့လိုတယ် စားတက်ဖို့လိုတယ် အကုန်းလုံးခင်ဗျားတို့ ကောင်းမှာ အဲဒီသစ်ပင်ကြီး ဒေရိပ်ကြီးကောင်းလာရင် ခင်ဗျားတို့ဟောနေပူထဲမထွက်ရတော့ဘူးဗျို အဲဒီသစ်တစ်ပင်

ကောင်းငှက်တစ်သောင်းနားတယ်တဲ့ အဲဒီတော့တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကျွန်းကိုင်းမှီကိုင်းကျွန်းမှီ ဟိုကကျွန်း ပင်ကြီး ခင်ဗျာတို့ကကိုင်းပင်လေးသွားမလုပ်နဲ့ အေးတုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့သူခမျောတွေ သူဘက်ကပြန်ကြည့်အကြီး အကျယ်လုပ်ရတယ် သူခမျောသူဘဲသိတယ် ကိုယ်လည်းကိုယ်ဟာကိုယ်ဘဲသိတယ် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြစ်မလုပ်ကြနဲ့တဲ့ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ သာဓု သာဓု သာဓုပါဘုရား . . .

ကျင့်ကြပါတရားကိုလုပ်ကြမရှိတော့ဘူး ဦးဇင်ကအသက်နဲ့လဲပေးတာနော် ဗုဒ္ဓသစ္စာကိုယ်အဖေအမေ စကားနားထောင်တိုင်းသူပြည်သား ပုဂ္ဂိုလ်တွေပြောရင်နားထောင်နော် ခံမပြောနဲ့အင်မတန်ထူးတဲ့ အသိပညာတွေ ပါနော် ခင်ဗျားတို့ကိုယ်အလုပ်ကလေးကိုယ်မှန်မှန်လုပ် ပိုက်ဆံတွေမဖြုန်းနဲ့နော် ချဲ့တွေဘာတွေမထိုးနဲ့ မကောင်းဘူး နော် စီးကရက်တွေပါတွေမသောက်နဲ့ ပုဆိုးလေးကိုလှည့်ဝတ်တပ်ပေါစချိုးချန် ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ ဒီဝတ္ထု ရှိမှ စိတ်ချမ်းသာတာ စိတ်ချမ်းသာရင်စိတ်အေးတဲ့နေရာကိုလုပ်အုံးနော် အဆင့်တွေရှိတယ်ပြန်ကြမှာ ခင်ဗျား တို့လည်းပြန်မှာ ဦးပဏ္ဍိလည်းပြန်မှာ ခေါင်းတောင်ဝယ်ထားပြီ အနတ္တတရားကြီး လူတွေဖြစ်နေတာအတ္တတွေအစွဲ တွေဖြစ်နေတယ် အဲဒါလေးယတီထားပေတော့ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ သာဓု သာဓု သာဓု

ပြောင်းပြင်မြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဓါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၂)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ယူမယ့်အမှတ်လည်း မယူပါဘူးတဲ့။ အမှတ်လည်း မယူရင်တဲ့ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဥပါဒါန်ကံမဖြစ်ဘူးပေါ့
 တဲ့။ ဝိပဿနာတရားက နှလုံးသွင်းလိုက်ပါတဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ ကံတရားနော် ဘယ်ကံကသံသရာလည်လဲ။
 မနောကံကလည်တယ်တဲ့။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ မနောကံကစပါတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်
 သလဲ။ မနောကံကပြတ်ပါတယ်တဲ့။ ပြတ်တာနဲ့လည်တာ ခင်ဗျားအပေါ်မှာမူတည်တယ်တဲ့။ အဲဒီတော့
 သံသရာလည်တယ်။ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ၊ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ဥပမာပြောကြမယ်
 ဆိုရင် ဦးဇင်း က စာတော့မတတ်ဘူးတဲ့။ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး ကိုကြည့်ပါတဲ့။ သားသမီးတွေကို
 လှူလိုက်တယ်တဲ့။ ပုဏ္ဏားကိုလှူလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ပုဏ္ဏားကဆင်းပြီးတော့ ကလေးတွေကိုရိုက်
 တယ်တဲ့။ အဲဒီလိုရိုက်တဲ့အခါမှာ ဖအေ့ရှေ့မှာရိုက်တော့ ဖအေက အဲဒါကို အယူမှား၊ အမှတ်မှားပြီး
 တော့ သံလျှက်ကိုဆွဲတယ်တဲ့။ ဒါဘာလဲတဲ့ သားလေးတွေ သွားစွဲတာ တဏှာပဲတဲ့။ တဏှာကြောင့်
 ဥပါဒါန်ဖြစ်တယ်တဲ့။ သီလ အတွင်းသီလပျက်သွားပြီတဲ့။ ၃၁ ဘုံလွတ်မယ့် သီလပျက်သွားပြီတဲ့။
 အဲဒီတော့မှ ဝေဿန္တရာ ခေါင်းစိုက်သွားတယ်တဲ့။ ငါပညာလိုပါသေးလားတဲ့။ သားလေးတွေကို
 ငါစွဲလမ်းတဲ့အတွက် အစွဲမှားပါလား၊ အယူမှားပါလား။ ဪ ငါယူတာ အတ္တပါလား။ ငါလုပ်တဲ့
 အလုပ်က အနတ္တပါလား။ ကိုင်း ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်နော်။ တရားဆိုတာ တရားတော့ တရားပဲဗျ။
 စစ်မှန်မယ်၊ သိမယ် ပယ်မယ်၊ ပယ်မှ မဂ်ဖိုလ်ကို တစ်ကယ်ရတယ်နော်။ မလိမ်ပါဘူးနော်။ ဒါကြောင့်မို့
 စာမတတ်ပေမယ့် အထင်လည်းမသေးနဲ့၊ အထင်လည်းမကြီးနဲ့၊ သူများမြှောက်တိုင်းလည်း မမြှောက်
 နဲ့၊ သူများခြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်နဲ့။ အလယ်ကသာသွား။ အလယ်ကသွား အစွန်းလွတ်အောင်
 သွား။ အဲဒါ ကိုယ်ဟာကိုယ်သိလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ တစ်ချက်ခုတ်ရင် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ တရား
 အားထုတ်ကြပါတဲ့။ ဦးပဏ္ဍိတ က တရားအားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ လက်ကလေးပိုက်ပြီး အကာနဲ့
 အနှစ် ဒီနေရာမှာရွေးတော့ အကာဘာလဲ၊ အကာဆိုတာ အာရုံဝါးပါး၊ အနှစ်ဆိုတာ မနော။
 ဒါကြောင့် စာကရေးထားတယ်။ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ပညတ်ကိုမပါယ်နဲ့၊ မစွဲနဲ့။
 ပရမတ်ကိုတော့ မကွယ်နဲ့၊ ဒါစာ ဒါစာနဲ့ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်သိရမယ်။ သိမှ ထူးမြတ်တာနော်။ စာကတော့
 မှန်တယ်။ ကိုယ့်စိတ်မမှန်ရင် အရိယာမခေါ်သေးဘူး။ သမုတိသစ္စာပဲခေါ်ဦးမယ်။ စာကရေးထားတယ်။
 သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာ ဒါစာရေးထားတယ်။
 သိပ်ထူးတဲ့စာ။ ဒီစာတွေရှိလို့ ဒီအသိ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယသစ္စာနဲ့ နိရောဓသစ္စာနဲ့ မဂ္ဂသစ္စာ။ ကံတရား
 ကိုဟောသွားမယ်။ ကံဆိုတာ ကိုယ်ပြုလုပ်တဲ့ကံရှိသလို ကိုယ်မပြုလုပ်တဲ့ကံရှိတယ်။ သံသရာ
 ဘယ်ကစသလဲ အဲတွေ့ပြီးတော့ ထိုင်နေတယ်။ ဘာမှမလုပ်ဘူး။ အဲဒီလူတစ်ယောက်က ထိုင်နေ

ပြီးတော့ လောဘတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေဖြစ်လိုက် မနက်ဖြန်ခါ ဘာလုပ်ရမယ်၊ ဘာကိုင်ရမယ် တွေးတောနေတယ်။ တွေးတယ်၊ ကြံစည်တယ်၊ ပြုလုပ်တယ်၊ အထမြောက်တယ်။ ဒါသဘောလေး သဘောလေး သဘောလေးကိုပြောသွားတာ။ တွေးနေတယ်။ မနက်ဖြန်ခါ ဘာလုပ်ရမယ်။ ဘာကိုင် ရမယ် အဲဒီတွေးတဲ့အတွေးကလည်း လောကီ ၃၁ ဘုံလည်တဲ့သဘောပေါ့နော်။ လောကုတ္တရာ မဟုတ်ပါဘူး။ လောကီအကြောင်းတွေ အဲတွေးနေတယ်။ လောဘတွေဖြစ်လာရင် ဒေါသတွေ ဖြစ်လာမယ်။ ဒါတွေကို သူတွေးနေတယ်။ ဟိုသူတစ်ယောက်ကို အဲဒီလိုတွေးတောနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ယောက်နဲ့ သီလရှိနိုင်ပါ့မလား။ မရှိနိုင်ဘူးလားတဲ့။ စာမတတ်တဲ့ရဟန်းမေးပြီ။ ဒါက ကာယကံရှင်ပေါ် မှာမူတည်ပါတယ်တဲ့။ သီလပျက်တယ်တဲ့။ တပည့်တော် သဘောပေါက်ပါပြီဘုရားတဲ့။ သွားရော။ အဲဒီဘုန်းကြီးဘယ်ကလည်း။ အဲဒီဘုန်းကြီး ဝါးကျောင်းကတဲ့။ အဲဒီဘုန်းကြီးအေးသွားပြီတဲ့။ အဲဒီ ဆရာတော်က ဘယ်ကဆရာတော်လဲတဲ့ ရန်ကုန်မြို့၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာစခန်းတွေကို နယ်တွေကို လိုက်ပြတဲ့ဆရာတော်ကြီးပါပဲ။ အဲဒီဆရာတော်နဲ့ ဦးပဏ္ဍိတ နဲ့ မြို့ဦးရိပ်သာကျောင်းမှာတွေ့ချင်လို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆရာတော်ကြီးကိုဖူးပြီးတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကားပြောကြ တာပေါ့။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီမနောကံဟာ သံသရာလည်တာသူပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ မနောကံရပ်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ခင်ဗျားအပေါ်မှာမူတည်တယ်တဲ့။ ရေးထားတယ်နော် စိတ်ရယ်၊ စေတသိတ်ရယ်၊ ရုပ်ရယ် အဲဒီသုံးချက်ကိုမစွဲဘူးဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားသိလာလိမ့်မယ်။ စိတ်ရဲ့အကြောင်း ဘယ်ကနေ ဓါတ် အကြောင်းရောက်သွားလိမ့်မယ် ခင်ဗျားသိလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ဓါတ်တဲ့ ရေးထားတယ်။ ဓါတ်ဘက်ကိုကူးပြီနော်။ ဓါတ်ဘက်ကိုကူးတော့ ကြုံလည်းမကြုံဘူးဗျ။ လုပ်ချင်သလိုလုပ် တကယ် ကိုင်ချင်သလိုကိုင်ကြတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ က ထုတ်တော့မပြတတ်ဘူး။ ဓါတ်ရှိတယ်။ ဓမ္မဓါတ်ရှိတယ်။ ကိလေသာဓါတ်ရှိတယ်။ ဓါတ်ဆိုတာ အဲဒါပေါ့ဗျာ။ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ် ခေါ်သမုတ်တယ်။ ဟိုဟာက ဘုရားဟောတာ။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော ဒါဘုရားကျင့်တယ်။ သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်က ခင်ဗျားအသက် ၅၀ ကျော် ၆၀ အရွယ်ဆို သွေးသားနည်းတယ်၊ သည်းခြေကလည်း ဂယောင်ချောက်ခြားဖြစ်တယ်။ မကျင့်နိုင်တော့ဘူးနော်။ ခုနက သည်းခြေကလည်း ဘာလဲ ချွဲတွေ၊ လေတွေကလည်းခေါင်းပါးလာတဲ့အခါ ကျင့်ရင်သဘောပေါက်လာတယ်နော်။ အသက်ကြီးလာရင် ဒါကြောင့် အရွယ်သုံးမျိုးရှိတယ်။ ပထမအရွယ်၊ ဒုတိယအရွယ်၊ တတိယအရွယ် ကြီးစားပါနော်။ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာပါ။ သဒ္ဓါကနေ ဘာလုပ်မလဲ။ ဝီရိယ ဝီရိယကနေ ဘာလုပ်မလဲ။ သူဘာလုပ် လဲ သီလကျင့်ရမယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်တော့ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ

မစင်ကြယ်ဘူး။ အာရုံငါးပါးကို အမှတ်မှားတွေဖြစ်နေတယ်။ သိပ်နုတယ်။ တဏှာဟာ သိပ်နုတယ်။ ဒီကကြေပြလိုက်ပြီ။ တဏှာပဲဟေ့။ ဒီရုပ်မှာက တဏှာရှိတယ်။ စိတ်ကလေးသာယာတာ တဏှာ။ စက္ခုလေးသာယာတာ တဏှာ။ နားသောတလေးသာယာတာ တဏှာ။ ဇီဝါလေးသာယာတာ တဏှာ ကိုယ်အသားလေးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ စောင်လေးခြုံပြီးတော့ သာယာတာ တဏှာ။ ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း နောက်ဆုံးတော့ အဲဒီတဏှာတွေကို ကိုယ်ကသိရမယ်။ ဉာဏ်ကသိရမယ်။ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဝေဒနဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အာလောကောဥဒပါဒိ၊ ဉာဏ်ဥဒပါဒိ စာတွေလျှောက်ရေးပြီး တစ်ကယ်သိ ရင် တကယ်အေးတယ်။ စာကမှန်၏ ကိုယ်ကလည်း ဉာဏ်မပေါက်။ စာကမှန်၏ ဉာဏ်မမိ ထိအောင် သူမသိ။ ကံမဟုတ်ဘူး ကံဆိုတာ အစွဲတဏှာခေါ်တယ်။ မကောင်းတာလည်းစွဲမယ်။ ကောင်းတာလည်း စွဲမယ်။ အဲဒါ တဏှာနော်။ မကောင်းတာလည်းစွဲမယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုလည်း အဲစာတော့မတတ်ဘူး ပေါ့ဗျာ။ ဥပမာနဲ့ပဲပြောရမှာပေါ့။ ခင်ဗျားပိုင်တဲ့ကားတစ်စီး ရိုက်ချိုးလိုက်တယ်။ ရိုက်ချိုးလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဝုန်းဒိုင်းနဲ့ ရိုက်ချိုးတော့ ကားပိုင်ရှင်ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။ ဒေါသဖြစ်တယ်။ စိတ်ဆိုးတယ်။ အဲဒါကားအကြောင်းကို မသတ်တတ်တော့ သီလပျက်တယ်ဗျို့။ အဲဒါ ကားကိုစွဲတာတဏှာခေါ်တယ်။ တဏှာကြောင့် မာန်ဒေါသတွေဖြစ်တယ်ဗျို့။ အဲဒါသီလပျက်တယ်။ အဲဒါ အနာဂတ်သွားမယ့်သီလတွေ အကုန်ပျက်။ ပစ္စုပ္ပန်မှာလည်း မကောင်းဘူး။ နောင်လည်း မကောင်းဘူး။ ဪ ငါ့ကားလေးလည်း မမြဲဘူး။ ငါလည်း မမြဲဘူး။ ကွယ် မောင်ရင်ရယ် မလုပ်ပါနဲ့။ အဘကားလေး မလုပ်ပါနဲ့။ ချိုချိုသာသာ နဲ့ တောင်းပန်တာက သမ္မာခေါ်တယ်။ ဒေါသကြီးလုပ်ပြီးတော့ မင်းဘာကောင်လည်း၊ ငါဘာကောင် လည်းဆိုတာ သတ္တယအယူတွေတဲ့။ ငါ့ကားဆိုတာကို ယူထားတယ်။ ငါ့တွေနဲ့ အဲဒီလိုဟာတွေနဲ့ ကျန်နေရစ်ခဲ့မှာပဲဗျို့။ ဒီဝိပဿနာတရားဟာ အလွန်သည်းခံနိုင်တဲ့တရားခေါ်တယ်။ စေတနာစစ်၊ စေတနာမှန် အဲဒီတော့ ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး သူ့စေတနာက မခွဲခြားဘူး။ စိတ်ကိုယ် စစ်နော် စိတ်ကိုဟောသွားတာ။ သိတာ ဘာအသိနဲ့သိလည်း။ သိပြီ၊ မြင်ပြီမလား။ မြင်တော့ သိပြီ။ ဒါ ဘာအသိလည်း အဲဒါအမှတ်နဲ့သိတာနော်။ တရားဆိုတာ လွယ်မယောင်နဲ့ခက်တယ်။ တိမ်မယောင်နဲ့ နက်တယ်နော်။ ကြိုးစားပါ။ လူ့ဘုံမှာ ဘုရားပွင့်မှာ လူ့ဘုံမှာ ရဟန္တာဖြစ်တာ ဒုလ္လဘ ၅ ပါးကိုကြည့်။ အပြင်ကဟာတွေကတော့ အဲဒါမပြောတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဘုရားလက်သည်းပေါ်က သဲနဲ့ ဘုရား ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်နင်းတာနဲ့ ဥပမာကြည့်။ အဲဒါသူ့နောက်ပါတာက လက်သည်းပေါ်က သဲကပါမယ်။ အဲဒါ ဒုလ္လဘ ၅ ပါး။ ဗုဒ္ဓေါ ဘာဝေါ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ မနုတဿဘာဝေါ ဒုလ္လဘော လူ့ဘဝမှာခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ သတ္တာသံပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံ

ကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကြည်ဖြူခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။
 ပတ်ပစ်ရှိကြဘာပေါ် ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်း ဒုလ္လဘ ခဲယဉ်း ရအပ်ပေ၏။ သတ္တမသာဝက
 သူတော်ကောင်းတရားစကားနာကြားရခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။
 ဒုလ္လဘ(၅)ပါးမှာ ဘုရားဟောတာ အဲဒါ ဦးဇင်းက ပြန်ပြောတာ ဦးဇင်း က ခန္ဓာကကျင့်တော့
 သိတယ်နော်။ ကျင့်တော့ ခင်ဗျားတို့ကိုလာပြီးတော့ သစ္စာနဲ့ဟောတာ၊ အရိယထ သစ္စာ၊ သမုတိသစ္စာ၊
 ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ ဒါတွေနဲ့လာဟောတာ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်ဖအေလို၊
 ကိုယ့်မအေလို၊ ကိုယ့်အစ်ကိုလို အကုန်ပြန်ကြမှာ။ အနတ္တတရား။ အဲဒီစိတ်က အတ္တ တွေဖြစ်နေတယ်။
 အစွဲတွေဖြစ်နေတယ်။ တစ်ခါတည်း အံ့ကြိတ်ပြီး ဒေါသတွေဖြစ်နော်။ ကိုယ့်ထက် ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။
 ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့် တရားထားပါ။
 ကိုယ့်ကျင့်ထားတဲ့တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
 ရာမောန်တွေ၊ ခနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ မစွဲနဲ့တဲ့။ မစွဲနဲ့။
 မင်းမလုပ်နဲ့လို့မပြောဘူး။ မစွဲနဲ့။ စွဲရင်ဟောဒီဘဝ အဲဒီမာန်က အသညတနိဗ္ဗာန်ကို မင်းမရဘူးတဲ့။
 စာနဲ့တော့ အဲဒါတွေကိုမပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီမာန်ပဲနော်။ ဘယ်လောက်ကြောက်ဖို့ ကောင်းသလဲ။
 ဒီမာန်ဘာကြောင့်ဖြစ်ရလည်း တဏှာကြောင့်ဖြစ်တာ။ တဏှာဘယ်မှာလည်း ကိုယ်တွင်းမှာ
 ကိလေသာမှာရှိတယ်။ ကိလေသာ တဏှာ အတွင်းတဏှာသတ်မှ အပြင်တဏှာပြတ် မယ်နော်။ အဲဒါ
 အယူမှားတယ်။ အမှတ်မှားတယ်။ အဲဒါ အာရုံနဲ့ယူတယ်။ ယူလည်းမှားတယ်။ တွေးတောတယ်။ အဲဒါ
 ဒိဋ္ဌိပေါ့ဗျ။ အဲအာရုံတွေယူတယ်။ ငါ့မိန်းမ၊ ငါ့သား၊ ငါ့ဥစ္စာ ငါ့ပိုင်တယ်။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လည်း။ ဒိဋ္ဌိ
 ဒိဋ္ဌိကဘာပြုလည်း။ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာ အဲဒီတဏှာမှာနေတော့ မာန်ဖြစ်တယ်။ ဟာ ဒီကောင်ဟာ တွေ့တယ်။
 လူခြင်းကြုံတာပဲ။ ဒီကောင်က အလကားကောင်ပါကွာ။ ဦးချီတိုး သားပါ။ အလကားကောင်။
 မဆလာကောင်။ ဟောတွေ့လား။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်လောက် အပြစ်ကြီးသွားသလဲ။
 သူလုပ်လိုက်တာက ပေါ့ပေါ့ဆဆ။ ဟိုကလည်း တစ်ကယ်ဖြစ်နေရင်တော့ ကြည့်စမ်း ဒါတွေ
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မထိမဲ့မြင်တွေ။ ဒါတွေလုပ်တာ မလုပ်ပါနဲ့။ တရားကျင့် ကြပါ။ ကြံကြပါ။
 အားထုတ်ကြပါ။ ဒီလူကြီး ဘာမှစာတတ်တဲ့လူကြီးမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ စာက
 စာတတ်တဲ့အရှင်သူမြတ်တွေလာမေးပါ။ မမေးရင် ကျောင်းကိုခေါ်ပါ။ ဦးဇင်း မနက်ဖြန်ခါ တစ်ညရှိ
 သေးတယ်။ မေးပါ။ ပြောသွားပါ့မယ်နော်။ စာတော့မတတ်ဘူး။ ၃၁ ဘုံလွတ်တဲ့တရားနဲ့ ၃၁ ဘုံ
 မလွတ်တဲ့တရား ခန္ဓာမှာရှိတယ်ဗျာနော်။ ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားလှူတာနဲ့ ရဟန္တာလှူတာ ဘယ်သူလှူတာ

မြတ်သလဲ။ ဘုရားလှူရင်မြတ်တယ်။ အဲ ရဟန္တာလှူတာမြတ်တယ်။ သမုတိရဟန်းလှူတာနဲ့ ခုနက ဝိနည်းမှာ မပြည့်စုံဘူး။ ဝိနည်း ၂၂၇ သွယ်ထိန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဝိနည်း ၂၂၇ သွယ်မထိန်းနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်သူကမြတ်သလဲ။ ဝိနည်း ၂၂၇ သွယ်ထိန်းနိုင်တဲ့သူက ပိုမြတ်တယ်။ မထိန်းနိုင်တဲ့သူကတော့ သူ့အကြောင်းပေါ့။ အဲဒီတော့ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်နော်။ ဒါတွေဟာ ၃၁ ဘုံလွတ်မယ့်မဂ်မျိုးစေ့လည်း ပါတယ်။ ၃၁ ဘုံမလွတ်တဲ့ မျိုးစေ့လည်းပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့အပေါ်မူတည်တယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ကတော့ ဘာမှာ ရန်ကုန်မြို့မှာ ပွဲပေါင်း ၃၀-၄၀ ရှိတယ်။ ၂ သိန်း ၃ သိန်း ၁ သိန်းရတာတွေအကုန်ပေးပစ်ခဲ့ တယ်။ ကြည့်တောင်မကြည့်ဘူး။ သူ့ဟာသူထွက်သွားတယ်။ ဒီမှာသူတို့ဟာသူတို့ ရေကျန်ခဲ့တယ်နော်။ ဒါဘာလည်း ခင်ဗျားရဲ့စေတနာနော်။ ခင်ဗျားရဲ့စေတနာတွေ အဲဒီစေတနာတွေ ခင်ဗျားလှူလိုက်တာ ဒီကမစွဲတော့ ဉာဏ် ခင်ဗျားကစွဲတော့ ကံ။ ကံပေမယ့် ကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံနဲ့ ဉာဏ်နဲ့ပေါင်းမယ်။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဟေတုပစ္စယော၊ ဝေဒနီရ ဒိဋ္ဌလက်ငင်း မျက်မှောက်အကျိုးပေးမယ်တဲ့။ ဒါ ဘုရား ဟောအရနော်။ အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီတော့ လုံချည် လေးကို လှည့်လှည့်ပြီးတော့ဝတ်။ အဲ တစ်နေရာတည်း မဝတ်နဲ့။ လှည့်ဝတ်၊ ချွေပြီးသုံး။ တပေါစ တရားကိုရှာ။ ကိုယ်မှာရှိတယ်နော်။ ကိုယ်မှာရှိတယ်။ အနတ္တနဲ့ အတ္တကို မြင်အောင်ကြည့်။ ငါဘာလဲ အတ္တဆိုတာ အစွဲပါလား။ စွဲရင် သံသရာလည်လိမ့်မယ်။ ဘယ်သူစွဲစွဲ သံယောဇဉ်ကြီးကို မပြတ် သေးပါလား။ အဲဒါ ကြီးကိုမဖြတ်သေးရင် ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ လေးပါတော့ ကိုယ့်ဒုက္ခပေးပြီးပြန်ရမှာ အောက်မှာ တစ်ပုံတစ်ပြင်ကြီးပဲ။ သိလို့လည်း လာဟောတာ။ ချွတ်ဆိုရင် လည်း ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ သင်္ကန်းချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ လူဝတ်လဲသွားမယ်။ ခင်ဗျားတို့လုပ်ချင်ရာ လုပ် ရသွားပြီ။ ပေါက်သွားပြီနော်။ မလိမ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့သိရမယ်။ မဂ်ရှိတယ်၊ ဖိုလ်ရှိတယ်။ စျာန် ရှိတယ်။ ကံရှိတယ်။ အဲဒါကြည့်သာလုပ်ကြ။ အဲဒါတရား ကိုယ်တိုင် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်တယ်။ တရားထိုင်တယ်ဆိုတာ ဦးဇင်းကြီး ထိုင်ပြမယ်။ ဦးဇင်း က မောနေတယ်။ တော်တော်ကြီးမောနေ တယ်။ ခရီးကပန်းတယ်။ မြောင်းမြကလာရတာနော်။ ဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ လူကြမ်းကြီး တစ်ယောက် ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ဘုံမှာ လူကြမ်းကြီးမကောင်းတဲ့အယူတွေမှတ်၊ မကောင်းတာတွေ ထင်တာတွေလုပ် ကြက်သတ်၊ ဘဲသတ်၊ အဲဒီတော့ ဒီလိုဟာတွေဟာ တွေးစိတ်တွေဟာ မိစ္ဆာအယူ တွေ တွေးစိတ်တွေပေါ်ပေါ်လာတယ်။ ဘာလို့ ဒီလိုရှုရပါသလဲ။ ဒါ ဦးဇင်း ရဲ့ သွားတဲ့လမ်း။ ခင်ဗျားတို့ သာသာလေးနဲ့လုပ်ချင်လည်းရပါတယ်။ ဒါ ဦးဇင်း ရဲ့ ဘဝကိုပြောတာ။ ဒီဘဝလွတ်သွားတဲ့အကြောင်း ပြောတာ အကျိုးပေါ်က အကြောင်းကိုပြောလိုက်တာ။ အဲဒီလိုလုပ်သွားတဲ့အခါမှာ မနောက်ရဲ့ လောကီ

အကြောင်းစွဲတဲ့ ဥပါဒါန် သံသရာလည်တဲ့ကြီးတွေ ခဏရပ်စဲမယ်။ အဲဒါကြီး လူလုပ်တာ။ တောထဲမှာ အဲဒါကြီးလုပ်တယ်။ စာလည်းမတတ်၊ ပေလည်းမတတ်။ ကြာလာတော့ ဝီဖိကိစ္စ အဲဒါမလုပ်ခင်တုန်းကတော့ ဖဲဝိုင်းယောင်ယောင်၊ အရက်ဝိုင်းယောင်ယောင်၊ ပွဲဈေးယောင်ယောင်၊ အဲဒီတော့ အထွေထွေ လျှောက်သွားနေတာပေါ့။ လစ်ရင်လည်း နိုးမှာပဲ။ အဲဒီလူမျိုးပါ။ ဒါမကောင်းတဲ့အစွဲတရားတွေ။ လူ့ဘဝက လုပ်လာတဲ့ဟာတွေပါ။ မကောင်းတဲ့ကံတရားတွေကိုလည်း ပြောပြပါမယ်။ ကောင်းတဲ့သဘောကိုလည်း ဟောပြောပါမယ်။ အဲဒါတွေလုပ်လာတဲ့အခါကျတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မိန်းမက ဦးမြဲမောင် တဲ့ ရှင်ဒီလိုပဲလုပ်ချင်တော့ ရှင်က အင်မတန်ဆိုးတဲ့သူ။ သူ့မိန်းမကပြောတာ။ ခြော် အေး အေး အေး ရှင် ကျုပ်တို့ကိုလည်း ၅ ပြားတောင်မပေးဘူးတဲ့။ ရှင်ဆင်းမလား။ ကျွန်မတို့ဆင်းရဲမလားတဲ့။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားက အရင်တုန်းကတော့ ကြည်ဖြူခဲ့တယ်။ ကြည်ဖြူခဲ့လို့ ကလေး ၄ ယောက်ရတယ်။ အခုတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုနှင်ချတယ်။ ကောင်းပါတယ်တဲ့။ ငါဆင်းပါ့မယ်တဲ့။ ဆင်းသွားတော့ သူကလည်း လွမ်းတာကို နာတာနဲ့ဖြေတာပေါ့ဗျာ။ သူ့အပြစ်မရှိပါဘူးနော်။ ဦးဇင်းကြီး အပြစ်ပါ။ ဦးဇင်း မကောင်းလို့ အိမ်ပေါ်ကဆင်းရတာ။ ကောင်းရင်ဘယ်ဆင်းရဲမလဲ။ ဦးဇင်း အပြစ် အဲဒီတော့ဆင်းသွားတယ်။ ဘယ်ရောက်လည်းဆိုတော့ မြောင်းမြမြို့ ကုန်းသာရောက်သွားတယ်။ ကုန်းသာကနေ ဘယ်သွားသလဲဆိုတော့ ကျေးသာတောင်ကိုရောက်တယ်။ ကျေးသာတောင်ကလည်း လူတွေက သိပ်များတာပဲ။ သွားကြ၊ လာကြ၊ ထင်းခုတ်သမားတွေနဲ့ လူသူလေးပါးမတွေ့တဲ့ နေရာ ငါရှာဦးမယ်။ အဲဒီမှာ ခနိပင်တွေရှိတယ်။ ရိုးရှိတယ်။ အဲဒီကနေပြီးတော့ တောဖြတ်ပြီး ခနိဘောင်တွေ တက်နင်းသွားတယ်။ ဘယ်ရောက်လည်းဆိုတော့ ညောင်ပင်ကြီးရောက်တယ်။ စဉ့်ကူးနားက ညောင်ပင်ကြီး။ အဲဒီမှာ ဘယ်သူမှမရှိတူး။ အချိန်ကလည်း ညဉ့်နက်သွားပြီ။ ၇ နာရီကျော် သွားပြီ။ အိမ်ကဆင်းလာတာက ၈ နာရီလောက်ဆင်းလာတယ်။ ဘယ်လောက် ကံကြောင့် ဒုက္ခတွေ ဖြစ်နေပြီနော်။ အစွဲဥပါဒါန်နဲ့ စာလည်းမတတ်၊ ပေလည်းမတတ်။ အဲဒီတော့ အသိတရားကိုရှာတာပါ။ စဉ့်ကူးနားက ညောင်ပင်ကြီးပြီးတော့ တရားတွေထိုင်တယ်။ ကြောက်တယ်။ အားကြီးကြောက်တယ်။ တစ္ဆေတွေ၊ သရဲတွေ၊ ချွတ်ချွတ်ဆို ဘာလည်း စိတ်ကလန့်တယ်နော်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ရဲ့အာတ်ထုတ်ကို ဗုဒ္ဓရိုက်တွေကိုပြောပြတာ။ အဲဒီလိုလုပ်ရင်းနဲ့ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်း ဖဲဝိုင်းလည်းမသွားတော့ဘူး။ အရက်ဝိုင်းလည်းမသွားတော့ဘူး။ အဲဒီလို အပြင်အာရုံ ၅ ပါးကိုလည်း မြင်ချင်လား၊ မမြင်ချင်ဘူး။ ကြားချင်လား၊ မကြားချင်ဘူး။ အဲဒီလိုနေပြီးတော့ အတွင်းသတ်တာ တွေးတောခြင်းက စေတသိတ် တွေးတောသလား၊ ကြံစည်သလား၊ ပြုလုပ်သလား။ ငါစိတ်တွေထန်နေသလား။

အချက်တွေ အချက်တွေကြည့်တော့ ဘာမှမတွေ့ဘူး။ မတွေ့တဲ့အခါကျတော့ စာလိုဆိုရင်တော့ အဲဒါ အဓိစိတ္တတဲ့။ အဓိဆိုတာ အခုစိတ်ကလေးကငြိမ်နေပြီတဲ့။ မနောလေးက ငြိမ်နေတယ်တဲ့။ အဓိသီလဆိုတာက အခုထိုင်တဲ့အခါမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟခေါင်းပါးတာ။ ဘာပြုလို့ ခေါင်းပါးလည်း။ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဇာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်သတ်ထားတာနော်။ ဗျာပါဒဆိုတာ စွဲလန်းတယ်။ သားစွဲ၊ သမီးစွဲ စွဲလန်းလို့ ဥပါဒါန်တွေကို ဗျာပါဒလို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဘိဇ္ဇာဆိုတာ ဝန်တိုမိတ္တ ကိုယ်လည်းဘာမှမရှိ၊ သူများလာစားဖို့ ကိုယ်လည်းမပေးနိုင်။ ဝန်တိုမိတ္တ ကုက္ကုစ္ဆစိတ် ဒီလိုအာရုံနဲ့ မနော ငါ့ကျောင်းမှာ ရဟန်းလုပ်တာ ဒီကောင်တွေဘယ်ကလည်း။ ဒီကောင်တွေ တာလည်း။ ဒီလိုလည်းမရှိဘူး။ အဲဒီတော့ ဗျာပါဒရယ်၊ အဘိဇ္ဇာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်ကိုသတ်တာ။ သတ်တော့မှ အာရုံနဲ့ မနောမပေါင်းဘူး။ မတွေ့ဘူး၊ မကြံစည်ဘူး၊ မမှတ်ဘူး။ သညာနဲ့ သင်္ခါရ ဥပါဒါန်အတ္တအကြောင်း မလုပ်ဘူး။ အနတ္တ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ်။ အဲဒါနဲ့ တစ်စိုက်မတ်မတ်လုပ်နေတာ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ စိတ်ကလေးငြိမ်လာတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘာများ ဖြစ်သလဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ တဲ့ အေးကွာတဲ့ အကောင်လည်းငါမပြောဘူး။ အလုံးလည်း မပြောဘူး။ အပြားလည်းမပြောဘူး။ ငါကြိုးစားတဲ့အကြောင်းလေးတော့ ငါပြောမယ်ကွာတဲ့။ ဟိုတုန်းက ဖဲဝိုင်းသွားတယ်။ အရက်ဆိုင်သွားတယ်။ မကောင်းတဲ့ ဒုစရိုက်တွေ ငါလုပ်တယ်။ သွားချင်တာသွားတယ်။ ဘုန်းကြီးမှန်းလည်းမသိ၊ အစိုးရမှန်းလည်းမသိ၊ သူလုပ်ချင်တာလုပ်တယ်။ ဟိုတုန်းက အခု ငါဘာမှ မလုပ်ပါဘူးကွာတဲ့။ အဲဒီမကောင်းတဲ့ဒုစရိုက်တွေ စင်ကြယ်သွားပြီ။ ဘယ်လောက်ထူးလည်းလို့ ကောင်းတာလည်း ထိတာကရုပ် သိတာကနာမ်။ အဲဒါ ရုပ်နာမ်၊ ရုပ်နာမ်မသိတာက အဝိဇ္ဇာ၊ ရုပ်နာမ်သိတာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်။ အဲဒါက ရုပ်နာမ်သိတာ ရဟန်းခေါ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တဲ့။ ရုပ်နာမ်မသိတာ အဝိဇ္ဇာတဲ့ ဟော စာကရေးထားတယ်။ လိမ်ရင် ဦးပဏ္ဍိတ အဝိစိရောက်သွားမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို မရဘဲနဲ့ ရတယ်လို့ပြောရင် ခင်ဗျားတို့ဆီက ပိုက်ဆံတွေစားသွားတာလည်းမဟုတ်၊ အလှူခံပြီးတော့ အကုန်ပေးပစ်ခဲ့တယ်နော်။ မစွဲတဲ့ရဟန်းတစ်ပါး မှတ်ထားဦး။ မစွဲဘူးတဲ့။ ပေးရင်တော့ ယူတာပေါ့။ နောက်မှ ကျောင်းရောက်မှ သူများတွေလျှောက်ပေးပစ်တာ။ အဲဒီလိုရဟန်းမျိုးပါ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုအပြင်မှာစင်ကြယ်လာတယ်။ အတွင်းမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ သီလတွေလည်းလို့။ အဲဒီသီလကို အုတ်ပန္နက်ရိုက်တယ်ဗျို့။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးက တည်ကြည်နေတဲ့အတွက်ကြောင့် စာမှာဆို သမာဓိခေါ်တယ်။ တွေးတောတဲ့စိတ်မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါ သမာဓိ စိတ်ကလေးကလည်း အာရုံပေါ်မှာ ကျက်မစားတော့ဘူး။ အဲဒါ သီလနော်။ သီလနဲ့ဘုန်းကြီးကို ဟောဒါ

အဝိဇ္ဇာတုံးကြီး သီလစစ်၊ သီလမှန်နဲ့ဆေးကြောတယ်။ တစ်နေ့တစ်နေ့ ဒါပဲလုပ်တယ်။ အဲဒီလိုလုပ်
နေတဲ့အခါမှာ ထမင်းကတော့ မစားရဘူးပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတောင်ကလည်း သိပ်မမြင့်ပါဘူး။
တက်လာတယ်။ ကရင်ရွာလူကြီးတွေပေါ့ဗျာ။ တက်လာတော့ ခင်ဗျားဘယ်ကလည်းတဲ့။ ဦးဇင်း ကို
မေးတယ်။ ခင်ဗျား အရပ်ဝတ်၊ အရပ်စားနဲ့ ခင်ဗျားဘယ်ကလည်းတဲ့။ ကျွန်တော် မြောင်းမြကလို့။
ခင်ဗျားနာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲတဲ့။ မြမောင် လို့။ ခင်ဗျား မြောင်းမြဘယ်နားမှာနေသလဲတဲ့။ ၂ လမ်း၊
အေး အေး တဲ့။ မြောင်းမြမှာ ခင်ဗျားဘာလုပ်လည်းတဲ့။ အရင်တုန်းကတော့ ရဲထဲမှာလုပ်ပါတယ်ဗျာ
လို့။ ရဲထဲကနေပြီး နားလေးလို့ အင်္ဂလိပ်ပင်စင်ယူပြီးတော့ အပြင်ဘက်မှာရှာဖွေလုပ်စားပါတယ်ဗျာ။
အဲဒီတော့ ခင်ဗျားဒီမှာဘာလာလုပ်တာလည်း။ ဒါ ဝိပဿနာတရားလာကျင့်တာ။ ဝိပဿနာတရားက
ခင်ဗျားတို့မြို့မှာမရှိဘူးလားတဲ့။ ရှိပါတယ်တဲ့။ ရှိပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန်ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့
အတွက် ထမင်းလည်းလိုတယ်ဗျ။ အဝတ်အစားကလည်း စုတ်ပြတ်နေတော့ အဲဒီလူအုပ်ကြီးထဲမှာ
မတင့်တယ်တာနဲ့ ကျွန်တော်ဟာကျွန်တော်ထွက်ပြီးတော့ ဟော်ရာမှာကျင့်ပါတယ်ဗျာ။ ဟာ ဒါဖြင့်
ခင်ဗျားဘယ်သူထမင်းကျွေးမလဲ။ အဲ သူကကျွေးတာဗျို့။ သူကလာပြီးတော့ ငါးပတ်တွေ၊ ပုစွန်ထုပ်
တွေချက်ကျွေးတာ။ အဲဒီတော့ လာပြီးတော့ အမြဲတမ်းလာလာပို့တာ။ ဒီကလည်း တရားထိုင်နေတာ။
သူကလည်း ချိုင့်ကို ကပ်မယ်ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဒီကဖြုတ်ပစ်ရတယ်။ ဦးပေါ်လု ခင်ဗျားချိုင့်ကိုထားပစ်
ခဲ့။ ဦးဇင်း က ဘယ်လောက်အထိထိုင်နေမယ်ဆိုတာ။ မသိဘူးတဲ့။ ဒီပြင်ကောင်တွေစားမှာ။ ဟာ
ခင်ဗျားအဖုံးပါတာပဲ။ မဟုတ်ဘူး ခါချဉ်တွေဘာတွေစား။ စားပါစေဗျာ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားငါးပတ်တွေ၊
ပုစွန်တွေနဲ့လာမပို့နဲ့တဲ့။ ခင်ဗျားဘာလုပ်လဲ။ ဘဝင်းပိတ်တယ်။ ဘဝင်းလည်းမပိတ်တော့နဲ့ဗျာ။ အဲဒါနဲ့
သူလည်း ဘဝင်းမပိတ်တော့ဘူး။ ဦးဇင်း လည်း ဘာမှမပြောတော့ဘူးဗျို့။ အဲလာကျွေးတယ်ဗျို့။
သူကျွေးလို့စားရတာ ဒါဥပမာနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင်နော် စာမတတ်ဘူး ဦးဇင်း က ဥပမာပြောပြဗျို့။
ရေတွင်းတစ်တွင်းမှာ ရေက ဆယ်တောင်လောက်ရှိတယ်။ အဲဒီရေတွင်းထဲမှာ ဆယ်တောင်လောက်
ရှိတယ်။ ဦးဇင်း မှာ ပုံးရှိတယ်။ ရေပုံးကို ရေတွင်းမှာခပ်တော့ ဆယ်တောင်လောက်နက်တဲ့ရေဟာ
လက်တဖေါင်နဲ့ ဘယ်ရမလဲ။ အဲဒီတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ ကရင်က အဲဒီကိုရင်ကြီးကို ဘာလို
သလဲတဲ့။ ဟာ ဒကာကြီးတဲ့ အေး ကိုပေါ်လု တဲ့ သူက အေးကွာတဲ့။ ငါကြိုးလိုချင်တယ်ကွာတဲ့။
အဲဒီတော့ ဒီမှာပုံးရှိတယ်။ သူကကြိုးပေးတယ်။ ပုံးနဲ့ သူပေးတဲ့ကြိုးနဲ့ ရေတွင်းချလိုက်တော့ ပုံးက
ရေထဲရောက်တော့ ဆွဲတင်တယ်ဗျို့။ အဲဒီရေ အေးတာပေါ့။ အဲအခု အဲဒီရေသောက်ရတာပေါ့။ ကရင်က
ကြိုး၊ ဆွမ်းကပ်တဲ့လူ ပုံးက ခန္ဓဝန်ဒုက္ခ ခန္ဓဝန်ဒုက္ခတွေ ခန္ဓာဝန်ကတော့ရှိတာပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုအစွဲ

ဥပါဒါန်ပြတ်ချင်တော့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်တော့ သိတာပေါ့။ မဂ်နဲ့စစ်နော်။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လောက် အားကျဖို့ကောင်းလည်း။ အချိန်ကိုမဖြုန်းပါနဲ့။ အင်မတန်မှကောင်းတဲ့တိုင်းပြည်ကြီး။ ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းကြီးတို့ ခုတ်ခြင်း၊ ဖြတ်ခြင်း၊ ခင်ဗျားတို့လိုသေးသလား။ တိုင်းပြည်မင်းကလည်း သူ့အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်သွား။ မရှုပ်နဲ့ပေါ့။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ပေါ့။ လျှောက်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဘုရင်ကလည်း သူ့လုပ်နေတာပဲနော်။ သူ့လုပ်နေတာ အကြီးအကျယ်။ အဲတို့တိုင်းပြည်သွားလိုက်၊ ဒီတိုင်းပြည်သွားလိုက်။ သူ့အမျိုးမျိုးလုပ်နေတာပဲ။ သူမှ ပင်ပန်းတယ်။ သိပ်သနားဖို့ကောင်းတာ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ သိပ်သနားဖို့ကောင်းတာ။ သူ့လက်ထက်ကျမှ ဦးပဏ္ဍိတ ဒီလို ဖြစ်တာနော်။ ခင်ဗျားတို့ ဦးနု ခေတ်လည်းမဖြစ်ဘူး။ ဂျပန်ခေတ်လည်း မဖြစ်ဘူး။ အာ ခင်ဗျားတို့ အင်္ဂလိပ်ခေတ်လည်းမဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလူတဲ့ခေတ်ပျက်မှာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးပြီးတော့ မယားက မကြည် ဖြူတော့မှ အဲဒီမှာသွားပြီ။ ခင်ဗျားတို့လောကီကိုအားကိုးစရာရှိရင် ကပ်ပြီး အိမ်မှာ သားလေးက ကျောင်းဆရာဖြစ်လို့၊ သမီးလေးက ကျောင်းဆရာမဖြစ်လို့။ အိမ်ကပ်ပြီး ကလေးထိန်းပြီး စားသုံးဖို့ သူတပ်စရာမရှိတော့ဘူး။ အနတ္တကိုထားခဲ့တယ်။ အတ္တကိုဝင်တယ်နော်။ သဘောလေး သဘောလေး နဲ့သာကျင့်ကြ။ အကယ်၍ ကံမပြတ်တော့မှ ဉာဏ်မလို၊ ကံမပြတ်တောင်မှ သမ္မာကံ ခင်ဗျားဖြစ်နေပြီ။ အပါယ်လေးပါးတံခါးပိတ်တယ်။ ဟိုလူက ဉာဏ်ရသွားလို့ ၃၁ ဘုံလွတ်တာ။ သူကလွတ်ပြီ။ ကိုယ်က မလွတ်သေးဘူး။ ကိုယ်က အစွဲကံ အချည်းနှီးမဖြစ်ရဘူးနော်။ စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ။ စိတ်ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာက သွားစွဲလို့ဆင်းရဲတာ။ သားလေးတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် မအေက ပူတာကို။ ဆင်းရဲတာပဲ အတွင်းပူနေပြီ။ အဲဒါ ၃၁ ဘုံလည်တဲ့ကံကြောင့် တဏှာတွေဖြစ်တာ။ တဏှာကြောင့် ကံတွေဖြစ်တာ။ သားလေးသွားစွဲတာ တဏှာ၊ ဘုရားစိတ်က ဒီတဏှာကို ကင်းသွားပြီ။ ကြည့်စမ်း အဲဒီတော့ ကိလေသာနဲ့တဏှာ အဲဒီကိလေသာနဲ့ တဏှာက တော်တော်ခက်တယ်ဗျ။ အဲဒီ ကိလေသာ နဲ့ တဏှာပြောရင် တော်တော်ကြာမယ်။ ဦးဇင်း ရဲ့ဘဝတွေ ဒီမှာလာပြီးတော့ ဦးချီတိုး နဲ့ ဒေါ်အုန်းမေ အကြောင်းတွေ ထူရဦးမှာပေါ့ဗျ။ အဲဒီဝိညာဉ်တွေရဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုတွေ။ အဲဒီတော့မှ အေး အေး ရုပ်က ဘာဖြစ်လာသလဲ။ အသက်ကြီးလာပြီ ခါးကကုန်းကုန်း၊ နှလုံးသားက တွေးစိတ်တွေ၊ ကြံစည်တဲ့ စိတ်တွေ၊ ပြုလုပ်တဲ့စိတ်တွေပေါ်လာတယ်။ မဂ်နဲ့သတ်တယ်။ ဘယ်လောက်ကောင်းလည်း ကိုယ်က သိတာကို သိရင်ပယ်တယ်။ ပယ်ရင် မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဆိုက်တယ်။ အခုတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီကျင့်တဲ့ စရဏအလုပ်တရားနဲ့ ကျင့်ချင်ရင် ခင်ဗျားတို့မှာ ဖေဝေဝါဖြစ်နေမယ်။ ခင်ဗျားတို့ယူထားတဲ့ သီလ မှန်ပါတယ်။ ဒါသဘောလေးပြောသွားတာ။ သူများအသက်မသတ်ဘူး။ သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး။

သူများသားမယား မဖျက်ဆီးပါဘူး။ သေရည်သေရက် မသောက်ပါဘူး။ ဝိကာလဘောဇနာ မစား
 ပါဘူး။ နစ္စ၊ ဂီတ၊ ဝါတီတ၊ ဝိသုက၊ ဒဿန၊ မာလာဂန္ဓ၊ ဝိလေပန တီးခြင်း၊ မှုတ်ခြင်း၊ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊
 မဖွယ်မရာမလုပ်ပါဘူး။ အဲဒါ အပြင်သီလ။ အဲဒါရှောင်ထားတဲ့သီလ။ ဒီကဆောင်ထားတဲ့သီလ။
 ဆောင်ထားတဲ့သီလ ဟိုက ရှောင်ထားတဲ့သီလ။ အဲဒီ ဒကာမိကြာ ပိုက်ဆံသိန်းပေါင်းသန်းပေါင်း
 ချမ်းသာတယ်။ တိုက်ထဲမှာ ဖိနပ်စီးတယ်ဟာ။ သူဘာမှလည်း မလုပ်တော့ဘူး။ ကြက်လည်း
 မသတ်ဘူး။ ဝက်လည်း မသတ်တော့ဘူး။ သူဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး။ အသက်ကလည်း ရဝ လောက်
 ရှိတယ်။ သူဘာမှ မလုပ်ဘူး။ သူများဟာလည်း သွားမခိုးဘူး။ ဘာကျတော့ သူပျက်သွားလည်းဆို
 တော့ အဲဒီသူအိမ်မှာနေတဲ့ မြေးလေး မြေးလေးလည်းသေရော အမေကြီး တစ်ခါတည်း ဗျာပါဒဖြစ်
 တာပဲဗျို့။ ဥပါဒါန် အဲဒါ ကံပေါ့။ အဲဒါ ၃၁ ဘုံလည်တာပဲဗျို့နော်။ အဲဒီလောက်ဆိုရင် သဘောလေး
 ပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု ....)

(အဲဒီတော့ ဆရာမကြီးတွေ၊ ကလေးတွေ ဒီဘဝတွေကြုံဆုံကွဲ တွေ့တယ်၊ ကြုံတယ်၊ ဆုံတယ်၊
 ကွဲရမယ်။ အနတ္တကို ခင်ဗျားတို့လည်း ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်လေးတွေယူသွားကြ၊ လှူပြီးတော့လည်းနေ
 တယ်။ ဂေါပကများကိုလည်း ဦးဇင်း က အကုန်ပေးပစ်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားတို့ဝတ္ထုတွေလည်း ဦးပဏ္ဍိတ
 က မစွဲတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့မစွဲနဲ့။ ဉာဏ်မျိုးစေ့တွေရလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ ဒါနနဲ့ဆေးကြော
 ပါ။ သီလနဲ့ဆေးကြောပါ။ ဘာဝနာနဲ့ပွားများပါတဲ့။ ဦးဇင်း အောက်ဆင်းပြီးတော့ သင်္ကန်းလေးနဲ့
 အလှူခံသွားပါ့မယ်)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း(ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိမှ ဝိမုတ္တိ

(၂၁.၉.၂၀၀၂)၊ ရန်ကုန်မြို့စမ်းချောင်း ကိုးထပ်ကြီးဘုရား

ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော်၏ ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာဆရာတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၃)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

၀၉-၂၅၀၄၃၂၀၅၀၊ ၀၉-၂၅၁၆၂၀၁၈

၀၉-၄၄၇၅၇၂၃၅၅

၁၃၆၄ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၅)ရက်၊ ၂၃-၉-၂၀၀၂ရက်နေ့
ရန်ကုန်မြို့စမ်းချောင်း၊ ကိုးထပ်ကြီး ဘုရား ဝိသုဒ္ဓိဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ၏
ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာတရားတော်

ဦးဇင်းကစာပေကျမ်းဂန်မတက်ခဲ့ပါဘူး အဲဒီတော့ရှင်သာမဏေကနေပြီးတော့စာဝါတွေလိုက်တဲ့ကျောင်းထိုင်
ဆရာတော်ကြီးမဟုတ်ပါဘူး ဦးဇင်းလူ့ဘဝမှာအင်မတန်ဆိုးတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ပါတာကြောင့်ဆိုးသလဲတဲ့
ဘုရားမှန်းလည်မသိတရားမှန်လည်းမသိ သံဃာမှန်းလည်းမသိ သိတော့သိတယ်မြင်တော့မြင်ဘူးတယ် သံဃာတွေ
ဘုရားတွေတော့မြင်ဘူးတယ်အယူမှားနေလို့ပါဗျာအယူမှားတယ် အမှတ်မှားတယ် အစွဲမှားတယ် ကံကြောင့်မိစ္ဆာကံ
တွေဖြစ်ပါတယ်ဗျာ အဲဒါစွဲတာနော် ဒါကြောင့်မို့ဦးဇင်းကဇာတိကသီးကွင်းသရက်ကုန်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ်မှာ ဦးဇင်းရဲ့
အဖေကဦးချိုးတိုးတဲ့ အဖေကဒေါ်အုန်းမေတဲ့နော် သူမွေးဖွားတာဒါကြောင့်တော့မှာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပါ
စာပေကျမ်းဂန်အတွက်သားကိုကျောင်းမှာမထားနိုင်ဘူး ဒါကြောင့်စာမတတ်ပါဘူးလို့ဦးဇင်းကပြောပါတယ် အတန်းစာ
တွေကိုမတက်ခဲ့ပါဘူးတဲ့ အဲဒီတော့တစ်နေ့သောအခါမှာ တိုင်းပြည်ကပျက်သွားတယ်နော် တိုင်းပြည်ပျက်သွားတော့
ဟိုပြေးဒီပြေး ပြေးပြီးတော့ ပုသိမ်မြို့ကိုရောက်ပါတယ် ပုသိမ်မြို့မှာရောက်တော့ သားအဖတွေဘာလည်းဆိုတော့
ပညာမတတ်တော့ဖအောကလည်းမတတ်သားကလည်းမတတ် ကိလေသာဝဋ်၊ ကမ္မရဲ့ဝဋ်၊ ဝိဘာဂရဲ့ဝဋ်၊ ပစ္စုပ္ပန်တည်
တည်လေးမှာဒီကိလေသာဝဋ်ကိုမသိခဲ့ပါဘူး အဲဒီတော့ဒီခန္ဓာရဲ့ခန္ဓာဒုက္ခကိုသူမသိခဲ့ပါဘူး အော်ငါလောဘ၊ မေဃ၊
မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ အာရုံပေါ်မှာအဲဒီတော့ သညာကမှတ်တယ်အဲဒီတော့ဒါဘာလည်းဟိုဟာဘာလည်း
အဲဒါတွေသွားသွားစွဲတယ်အဲဒါကံဘဲအဲဒါဘာကံလည်း ငါးမြင်တယ်၊ ငါးကြားတယ်၊ ငါးသိတယ်၊ ငါတတ်တယ်ဆိုတဲ့
အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှားကံတရားတွေ ဒါမိစ္ဆာကံတွေ မိစ္ဆာကံနဲ့သေသွားရင်ဘယ်ရောက်မလည်းအပါယ်လေး
ဘုံးရောက်မယ် သမ္မာကံမဟုတ်ဘူး သမ္မာကံဆိုရင်တော့လူပြန်ဖြစ်နိုင်တယ်နော် သဘောလေးသာနာကံရဲ့အကြောင်းတွေ
ကိုဥပါဒါနဲ့ရဲ့အကြောင်းတွေကိုပြောသွားတာပါ အဲဒီတော့ဒီလိုရှာဖွေပြီးတော့သူကနေပြီးတော့တစ်နေ့သောအခါမှာ
ဖအောတွေသေတယ်မအောသေတယ်သူတစ်ယောက်ထဲရှိပါတယ် အဲဒီတော့သူတစ်ယောက်ထဲရှိတဲ့အခါမှာ သူ့အလုပ်
လုပ်တယ်လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိအပေါင်းအသင်းကောင်းတော့လည်း တက်တယ်အပေါင်းအသင်း
မကောင်းတော့လည်းပျက်တယ်ဒါအစွဲတရားတွေပါဘဲ တစ်နေ့သောအခါမှာ မိန်းမဘယ်မှာရလည်း မော်လမြိုင်ကျွန်း
မှာရပါတယ် ဒါအစွဲတရားတွေနော် အစွဲတွေနော် အစွဲတွေကိုပြောသွားတာအဲဒီတော့ဒါတွေစွဲပြီးတော့ မိန်မရတယ်
မိန်မရတဲ့အခါမှာ ခလေး(၄)ယောက်ရပါတယ် ရလာလည်းသူမသိဘူးလောဘ၊ မေဃ၊ မောဟ၊ ငါ့ဖြစ်တယ်၊ ငါ့မှန်တယ်
ယူဆလာတယ် မနောအာရုံနဲ့မနောမြင်လိုက်တော့ဘဝင်သိတယ် ကိုယ့်နားကြားတော့ ဘဝင်ကသိတယ်ဒီလို
ကံတရားတွေ မိစ္ဆာကံတွေကို သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံတွေ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေကိုလုပ်ပါတယ်အဲဒီတော့သမ္မာကံမဟုတ်ဘူး
အဲဒီလိုလုပ်ရင်းကနေပြီးတော့ တစ်နေ့သောအခါမှာ သားမယားရတော့ အသက်(၅၄)နှစ်အရွယ်ရောက်လာတဲ့
အခါမှာ ငါသည်အင်မတန်မှ မိုက်တယ်မိန်းမကလည်းအိမ်ကိုလက်မခံ၊ သမီးတွေသားတွေကလည်းလက်မခံဘူး
ငါးမကောင်းလို့ဘဲငါ့စရိုက်(၁၀)ပါးထဲမှာ မကောင်းတဲ့ စုစရိုက်တွေလုပ်မိခဲ့လို့ငါ့ကို အိမ်မှာလက်မခံတာဘဲဆိုပြီးတော့
အဲဒီတော့မှဆရာတော်သဲအင်းအမြဲလင်း ဇွဲတင်းဆိုတဲ့ ကက်ဆက်ကိုနာလိုက်တော့မှ သူရေထမ်းရင်းနဲ့ရေထမ်း
တပိုးကိုဖြုတ်ပြီးတော့ အော်ခါးမြတောင်ကျင့်ဖြစ်သေးတာဘဲငါလည်း ခါးမြတော့မတိုက်ဖူးဘူးငါလည်းကျင့်ရင်တော့

သိမှာဘဲဆိုပြီးတော့ ရေပုံးချပြီးတော့ သာမယားများကိုပြောပြီး ထွက်တော့တာဘဲ---အဲဒီတော့တရားရှာရင်ကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ ဒုစရိုက်တွေယူထားတဲ့ ကံတရားတွေ မိစ္ဆာကံ၊ သတ္တာရကံအဲဒီတော့ အတ္တကံတွေကိုပယ်ပြီးတော့ ငါတော့ ဝိပဿနာတရားကျင့်မှဘဲဆိုပြီးတော့ ဝိပဿနာတရားကိုကျင့်ပါတယ် အဲဒီလိုကျင့်လိုက်တဲ့အခါမှာ တစ်နေ့သောအခါ မှာထိုင်ပြီးတော့သစ်တစ်ပင်အောက်၊ ဝါးတစ်ပင်အောက်မှာတော့ထဲမှာသူ့ကျင့်နေတဲ့အခါကျတော့ တရားထိုင်နေတဲ့ အခါမှာအာရုံကိုဝင်တယ်ထွက်တယ် အာရုံမမှတ်တတ်ဘူး ကိုယ်ဟာကိုယ်တရားထိုင်ပြီးနေတော့မယားတွေဟွေး လိုက်၊ သားတွေဟွေးလိုက်၊ သမီးတွေဟွေးလိုက် အော်အိမ်မှာ နေမိုးရသလားအဲဒါတွေဟွေးပြီးစွဲပြီးပူနေတယ် မနော ဒါအနုစယစိတ်တွေ အင်မတန်နုတဲ့စိတ်တွေ ကိလေသာရဲ့ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို မနောမှာတစ်ခါတည်းသူ့မှာဖြစ် နေတယ်အော်ငါ့မှာ သားတွေဟွေးလိုက်ပါလား၊ သမီးတွေဟွေးလိုက်ပါလား ဘာတွေဟွေးလိုက်ဘာလားဆိုပြီးတော့ အစွဲ ဥပါဒါန်တွေကအဲဒီတော့စေတသိတ်ဖြစ်နေတယ် အဲဒီလိုမြင်စိတ်ကြားစိတ်ကနေပြီးတော့ ဟိုတုန်းကဟာတွေလည်း အကုန်တွေ့အော်ဒီတရားဟာမနောက် မလုံသေးပါလား ကာယကံ၊ ဝစိကံကနေပြီအဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစိကံလုံ နေပြီ မနောက်မလုံသေးပါလား အဲဒီတော့ သူသတိထားပြီးတော့ နားလည်တဲ့သူတွေကိုမေးတယ် မေးတဲ့အခါ ကျတော့နာလည်တဲ့သူတွေကမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတာ သမ္မာဝါဒ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပအဲဒီလိုဘုရားဟောတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ခင်ဗျားရဲ့ နှလုံးသားနဲ့တစ်ထပ်တဲ့ထား အဲဒါမှန်မှခင်ဗျား ရဲ့လမ်းကို အဲခင်ဗျားလိုချင်တဲ့လမ်း သိလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြောပြတော့ ဦးဇင်းက ဒီဒကာကြီးပြောတာမှန်ပါလား ဆိုပြီးတော့ တရားထိုင်တယ် ထိုင်တဲ့အခါကျတော့ 3လစဉ်3လစပ် လှုပ်ရှားတဲ့ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ လှုပ်ရှားနေတဲ့ အိပ်လည်းလှုပ်ရှားတယ်၊ စားလည်းလှုပ်ရှားတယ် အဲဒီအာရုံကို သူတစ်ခါတည်း သိသိနဲ့သဘောလေးပေါ့ဗျာ အဲဒီအာရုံကိုသိတယ်သိတာကစိတ်ထိတာကရုပ် အဲဒီတော့အေးအေး အဲဒီတော့ရှုပ်ရှုပ် ဟာ ကာယနဲ့ပတ်သက်တဲ့ မွှေးညှင်းမှာလေးလေးကထိလာတယ် ထိတော့သိ သိတာစိတ်ထိတာကရုပ် ထိသိသတိ အဲဒီထိသိသတိအမြဲတမ်းထားပါတဲ့အဲဒီ လိုသတိထားတဲ့အခါကျတော့ စိတ်ကလေးကရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလာတော့ စိတ်ကလေးဟာငြိမ်လာတယ် အာရုံ(၅)ပါးမှာလည်း မမြင်ချင်ဘူး၊ မကြားချင်ဘူး၊ မသိချင်ဘူး ဒီအာရုံတွေပေါ်မှာလည်း မယူတော့ဘူး အဲဒီတော့ ဒီနှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ထိတယ်သိတယ်ဆိုတော့ မနေဘူး အဲဒီတော့မှ အသိလေးပေါ်လာတယ် အော်ဒါသညာအသိပါလားတဲ့ ဒီငါသိနေတဲ့ အသိကတော့သညာသိ ငြိမ်တော့ငြိမ်နေပြီ ပညာသိကိုရှာမှဘဲတဲ့ ဟောသညာသိလေးကတော့မှန်တယ် ပညာအသိလိုတယ် အဲဒီတော့ ပညာသိကိုသူ့ရှာမှာပေါ့ဗျာ အဲဒီတော့ပညာသိကိုရှာတဲ့အခါမှာ သူတရားတွေရက်ပေါင်းလပေါင်းနှစ်ပေါင်းတိုင် လာတော့ စိတ်နဲ့စေတသိတ်ကတော့ ငြိမ်လာပြီဗျို အဲငြိမ်လာတဲ့အခါကျတော့ ပညာသိရှာမယ် ရှာတဲ့အခါကျတော့ ပညတ်အသိနဲ့ပရမတ်အသိရှိပါတယ်တဲ့ ဘုရားပညတ်သွားတာပါတဲ့ ဘာတွေပညတ်သလဲတဲ့ အဲဒီတော့ပညတ်ကို တချို့စာနဲ့သာရေးထားတယ်တဲ့ပညတ်ရဲ့သဘောတရားကို မသိကြဘူးတဲ့တချို့ကတော့ သိလိမ့်မယ်တဲ့ဘုရားပညတ် တယ်နော်တဲ့ ရုပ်နာမ်ကိုပညတ်သွားပြီးတဲ့ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားအဲဒါပညတ်တရားတွေဘဲတဲ့သဘောလေးဘဲနော် ပြောမှားဆိုးမှားရှိရင်ခွင့်လွှတ်ပါ အဲဒီတော့ရုပ်တရားနာမ်တရားတွေဟာ ဘုရားပညတ်သွားတယ်တဲ့ဆိုတော့ ပရမတ် တရားကို ရှာပါတဲ့ ပရမတ်တရားဆိုတာ ဓါတ်ပရမတ်လို့ခေါ်ပါတယ် ဓါတ်ဆိုတာ ဓါတ်လေးပါး ဒီဓါတ်လေးပါးကို

ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ အော်ငါသဘောပေါက်ပြီ-----ပညတ်ပရမတ်နှစ်ခုသဘောပါက်တယ်ဆိုပြီးတော့ သူဒီလို သိလာတာပါ အဲဒီလိုလုပ်သွားတဲ့ကာလမှာ ဘာတွေဖြစ်လာလည်းအဲဒီတော့သီလ၊ အမိသီလ၊ အမိစိတ္တ၊ အမိပညာ အမိဆိုတာအခု အဲဒီသီလက သူ့သီလကလောဘ၊ ဒေါသ၊ ခေါင်းပါးတယ်လောက၊ ဒေါသရယ်၊ ဘယ်ကလည်းအာရုံ ပေါ်မှာမနောကမလိုက်ဘူးမစွဲဘူးနော် ဒါသစ္စာတွေနဲ့ပြောတာအဲဒီတော့ ဒီလိုသီလအမိသီလဖြစ်ရင် အမိစိတ္တက ----- တာလည်း လောကီစိတ်မဟုတ်တော့ဘူး ခါတ်သဘောတွေဘဲ နှလုံးသွင်းပြီးတော့ အာရုံပြုနေတဲ့အခါမှာ အော်ခါတ် သဘောတွေဘဲ အဲဒီတော့ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကွဲမှသာလျှင် ခင်ဗျားရဲ့သဘာဝဆိုတဲ့ အကြောင်းလေးကို ခံစားရမှာပေါ့ ဗျာနော် ပညတ်ကကံတရားတွေခေါ်တယ် ပညတ်ကကံတရားတွေ ကာယကံတွေ၊ ဝစီကံတွေ၊ မနောကံတွေ ဒါတွေ ဟာ ပညတ်နယ်ထဲမှာ ရှိတယ်အဲဒီတော့ ပညတ်နယ်ထဲမှာ အစွဲတရားတွေအဲဒီတော့ မနောပျေ့ဗျာ သာလေးရေနစ် သေတယ်၊ သမီးလေးရေနစ်သေတယ်ဆိုရင် မအောကပူတာဘဲဗျို အဲဒါတာလည်ဗျာပါဒခေါ်တယ် ဒီဗျာပါဒဘာလို့ခေါ် သလည်း အဲဒီတော့ဗျာပါဒ ကိုယ့်အကြောင်းမဟုတ်ဘူး သားသမီးကိုသွားစွဲတာသွားစွဲတဲ့ သားသမီးဆိုတဲ့အမှတ်နဲ့ စွဲတဲ့အတွက်ကြောင့်တဖျာခေါ်တယ် တဖျာကြောင့်ဥပါဒိန်ဖြစ်တယ် ဥပါဒိန်ကြောင့်ကံဖြစ်တယ်သဘောလေးဘဲ အဲဒါ(၃၁)ဘုံလည်တဲ့ တရားတွေဘဲဗျာနော် (၃၁)ဘုံဘယ်ကစသလဲခန္ဓာကစတယ်အဲဒီတော့ (၃၁)ဘုံဘယ်ကဖြစ် သလည်း ခန္ဓာကစလို့ဖြစ်တယ် နိဗ္ဗာန်သည်ခန္ဓာမှစတယ် ခန္ဓာမှဆုံးတယ် သီလမှာချုပ်တယ်အဲဒါစာတစ်ကယ်သိလို့ တစ်ကယ်တန်းအသိနဲ့တစ်ထပ်တည်းခင်ဗျာတို့ကိုပြောတာ အသိမရှိရင်စာကမှန်နေတယ် စာကမှန်၏ဉာဏ်မရှိထိ အောင်သူမသိစာတွေ့ငါတွေ့အတွေ့နှစ်လီရှိတယ် စာတွေ့ထက်ငါတွေ့ကသာတယ် ဒီလိုအသိတွေနဲ့ သစ္စာလေးပါးရဲ့ အကြောင်းတွေကိုဟောတာပါ အဲဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား ဘာတွေဆင်းရဲလည်း ဒုက္ခသစ္စာဟာ ဘာလို့ဆင်းရဲရမှာလည်း အဲဒီတော့ ဒုက္ခသစ္စာလို့ ဘုရားကရေးထားတယ် ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရားဆိုတာ ခင်ဗျားကံ ကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်နေတာသွားစွဲလို့ ဒုက္ခဖြစ်နေတာ ဒါပညတ်နယ်ထဲမှာနော ပရမတ်ကပြောသွားပြီခါတ်ပရမတ်ကပြော သွားပြီး အဲဒီတော့ပညတ်နဲ့ ပရမတ်နှစ်ခု အဲဒါဘင် စွန်းနှစ်ပါးခေါ်တယ် အဲဒီအစွန်းနှစ်ပါးကလွတ်သွားတာ ဘင်စွန်း နှစ်ပါးဆိုတာ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကိုမြင်သွားတာ အဲဒီတော့မှ ပညတ်အကြောင်းကိုသိသွားတာ ပရမတ်ကအဲဒါသူက တစ်ခါပြန်တက်အုံးမယ်နော် သဘောလေးတွေဟောသွားဟာ အဲဒီတော့ရုနက သားလေးရေနစ်သေတယ်၊ သမီးလေး ရေနစ်သေတယ် ဥပမာ ဥပမာ မအောမအောကတစ်ခါတည်း ပူတာဘဲဗျိုအဲဒါဗျာပါဒ တယ်ကဖြစ်လည်းအာရုံမှာ မှတ်မှားယူပြီးတော့မနောမှာဖြစ်သွားတယ် အဲဒီတော့မနောဟာမလုံဘူး မနောလုံမှ မနောတာလုံရမလည်း အာရုံ (၅)ပါးလုံရမယ်နော် အတွင်းမှာ ဉာဏ်ဖြစ်မှ ခင်ဗျာအာရုံမှာ ဉာဏ်ရလို့အာသဝက္ခရာဉာဏ်လို့ခေါ်တာ စာကဒီလို ရေးထားတယ် အဲဒီတော့ စားနဲ့စိတ်နဲ့တိုက် အဲဒီတော့တိုက်တဲ့အခါမှန်ရင်ပြော—မမှန်ဘဲနဲ့ စာကတော့မှန်နေတယ် စိတ်မမှန်ရင်တော့သွားမလုပ်နဲ့ ဒီသဘောဘဲ အဲဒီတော့ဒီကိစ္စတွေဟာတဖျာကြောင့်ဘာဖြစ်လည်း မာန်ဖြစ်တယ် မာန်ကြောင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် အဲဒီတော့ဒိဋ္ဌိကိုအရင်သတ် အဲဒီဒိဋ္ဌိဆိုတာ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းခေါ်တယ် ဒိဋ္ဌိဆိုတာအာရုံ ကိုပယ်တယ် နှလုံးသားရဲ့စိတ်နဲ့စေတသိတ်ကိုသတ်တယ် အဲဒီတော့စိတ်နဲ့မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ ထိစိတ်၊ နှိပ်စိတ်၊ သိစိတ်တွေဒါတွေကိုပယ်တယ် ပယ်တဲ့အခါမှာ အဲဒီတော့စေတသိတ်ဆိုတဲ့တွေးစိတ်ပေါ့ဗျာ တွေးစိတ်တွေလောကီ စိတ်တွေတွေးသေးသလား ဒီအကောင်တွေဝင်လာသလားဝင်လာရင်အဲဒီတော့ ဝင်လာရင်မဝင်အောင်လုပ် အဲဒီ

တော့အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် အပြင်မှာအာရုံ(၅)ပါးစင်ကြယ်ရင်မနောမှာ စင်ကြယ်မယ်မနောမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်ပေါက်
မယ် အဲဒါခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ မူတည်တယ် အဲဒီခန္ဓာ(၅)ပါး ရုပ်နာမ်(၂)ပါး ခန္ဓာ(၅)ပါးကိုထုံးလိုပွေ့ရေလိုနောက်မှ
ရုပ်နာမ်ကိုသိမယ် ရုပ်နာမ်သိတာကဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ် ရုပ်နာမ်မသိတာကအဝိဇ္ဇာခေါ်တယ် အဝိဇ္ဇာတဲ့ဟောဒါတွေ
ဟာအင်မတန်မှခက်ခဲနက်နဲတဲ့နက်ရှိုင်းတဲ့သဘောတရားတွေနော် အဲဒီတော့ခင်ဗျားတို့ကျင့်ကြံကြံ အဲဒီတော့
နောက်ဆုံးဘဝခင်ဗျားတို့ပြန်ရမယ်အကယ်၍ဉာဏ်မရရင်တောင်မှ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ပုံကြည့်မှုရဲ့သဒ္ဓါဝိရိယ၊ သီလ၊ သမာဓိ
ပညာဒီလိုသိက္ခာ(၅)ပါးနဲ့ခင်ဗျားတို့ ပြည့်စုံရင်အပါယ်ပိတ်တယ်နော် ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ် အဲဒီတော့ကိုယ်စိတ်
ကိုဘာနဲ့စစ်ရမလည်း မဂ္ဂင်နဲ့စစ် မဂ္ဂင်နဲ့စစ်တဲ့အခါကျတော့ ဘဝင်စိတ်ကိုစစ် အဲဒီတော့ ဘဝင်စိတ်ကလေးစစ်ရင်
အပြင်အာရုံတွေလုံတယ်ဗျို့ အဲဒီတော့ အခုဟာကာယကံ(၃)ပါး၊ ဝစီကံ(၄)ပါး၊ မနောကံ(၃)ပါး၊ ကာယကံ(၃)ပါးက
သူများအသက်မသတ်ပါဘူး သူများပစ္စည်းမခိုးပါဘူး သူများသားမယားမပျက်စီးပါဘူး ဒါကာယနိပတ်သတ်တယ်
သူများအသက်မသတ်ဘူးဆိုတော့ ဥပမာပြောကြမယ်ဆိုရင် ဒါသစ္စာပေါ့ဗျာ တစ်နေ့သောအခါခရီးသွားတယ်မိုးတွေ
ကလည်းသိပ်ရွာတယ်မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်မှာရေတွေကလည်း အလွန်အဲရေတွေကတက်လာတဲ့အခါမှာ ငါးတွေ
အဲဒီမှာမြူးတာဘဲဗျို့ အဲဒီလိုငါးတွေမြူးတဲ့အခါမှာ သူမျက်စိနဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ အိုငါးတွေကိုအားကြီးပါလား
ဘာငါး၊ ဘာငါးဆိုတာလူကြည့်တယ် ငါးဒန်တို့၊ ငါးမြစ်ချင်းတို့၊ ငါးသလောက်တို့ဟာ သောမနဿဖြစ်တယ်
ဟိုကောင်တွေတွေ့ပြီးသောမနဿဝမ်းမြောက်တယ် အဲဒီတော့ သူလိုက်ရှာတော့တာဘဲ ခိုင်းဝန်းတွေရော၊ ဒုက်တွေ
ရော၊ ခါးတွေရောအဲဒီအာရုံမှာ မှတ်တာအယူမှားတယ် အမှတ်မှားတယ် ကံဖြစ်တော့မယ်သူများအသက် သတ်တော့
မယ်အဲဒါဗျို့ ဟာသူပျော်နေတာဘဲအဲဒီသဘောတွေ ဘုရားကပညတ်တာဒီအယူဝါဒကိုမယူပါနဲ့တဲ့ အတ္တကယူတယ်
ဗျို့နော်ခဲပေါ့ စားတော့အများခဲတော့တစ်ယောက်ထဲဘဲ နတ်တွေရှိတယ်နတ်သိတဲ့တရားရှိတယ်၊ လူသိတဲ့တရားရှိ
တယ်၊ နတ်သိတဲ့တရားကအဲဒါခင်ဗျားတွေ့ချင်တာတွေ့နေတွေ့စမ်းအဲဒါလူသိပါ့မလား၊ ဘေးကကိုယ့်မိန်းမကခင်ဗျား
တွေ့နေတာသိမလားမသိဘူးမိန်းမတွေ့နေတာလည်း လင်ကမသိဘူးအဲဒီတွေ့နေတဲ့စိတ်ကနတ်သိတယ်ဗျို့
အထင်လည်းမသေးနဲ့ အထင်လည်းမကြီးနဲ့ပြောနေတဲ့စကားကတော့ လူသိတယ်ဗျို့နော် သဘောလေးနာအဲဒါကြောင့်
ပေါ့ အဲဒီနတ်သိတဲ့ တာကိုသစ္စာထားတယ် အရိယထ သစ္စာတဲ့၊ လူသိတဲ့ဟာကိုတော့ သမုတိသစ္စာတဲ့ သမုတိသစ္စာ
ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယထသစ္စာတဲ့ အရိယထသစ္စာကမနောထိန်းတယ်တဲ့ သမုတိသစ္စာက
ကာယကံ၊ ဝစီကံကိုထိန်းထားတယ်ဗျို့ အဲဒါကံတရားတွေသံသရာဘယ်ကစသလည်းခန္ဓာကစတယ် သံသရာဘယ်
ကစလို့လည်သလည်းခန္ဓာကစလို့လည်တယ် သံသရာဘယ်ကစလို့ပြတ်သလည်း ခန္ဓာကစလို့ပြတ်တယ် အဲဒီတော့
ပြတ်ပုံပြတ်နည်းလေးဝိပဿနာတရားတိုင်တယ်ထိုင်တော့ သူ့မှာဘာတွေဖြစ်လာလည်း သူ့ရဲ့ရှိတဲ့အသိတရားတွေ
အဓိသီလရသွားပြီး အဓိပညာရသွားပြီးဒါဝိပဿနာရဲ့ဉာဏ်စခန်းတွေအဓိသီလရသွားပြီး အဓိစိတ္တရသွားပြီး အဓိ
ပညာရသွားပြီးသညာမဟုတ်ဘူးနော် ပညာရသွားပြီးအဲဒီ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာသိက္ခာ(၃)ပါးကိုအဆီညှစ်
ထုတ်တယ် ဘာအဆီတွေကျလည်း အဲကောခမ္မောကျတယ် ကောခမ္မောဘယ်ကလာသလည်း ရုပ်နာမ်ကလာ
တယ်ဟော ရုပ်နာမ်သိလို့ ရုပ်နာမ်လွတ်လို့ကောခမ္မောဖြစ်တာဗျို့ အဲဒါဒီသဘောဘဲ ဒါကြောင့်မို့နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှစ
တယ် ခန္ဓာမှာဆုံးတယ် သီလမှာချုပ်တယ်ဟောသီလဘယ်သီလည်း ပညတ်သီလ၊ ပရမတ်သီလနစ်ခုချုပ်ထားလိုက်

ကြည့်စမ်း သီးကွင်းသရက်ကုန်း၊ အိမ်မဲမြို့နယ်ဦးချီးတိုး၊ ဒေါ်အုန်းမေဟာ စာမတတ်ပေမတတ်လောဘတွေဘဲ သတ်လိုက်၊ ကြက်သတ်လိုက်၊ ဝက်သတ်လိုက်တာ စာရိတ္တကလည်းပျက်သူများပစ္စည်းတွေခိုး ရေထမ်းရင်းနဲ့ ဝုံးထဲ ထည့်ဒါအစွဲတရားတွေဘဲအရက်ဘုံဆိုင်ကို ပုလင်းကဘုံဆိုင်မှာရှိတာကိုယ်ကစွဲလို့သောက်တာ အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ အတ္တဒိဋ္ဌိတွေ ဒိဋ္ဌိတွေပါနေတယ်နော် ဒိဋ္ဌိတွေပါနေတယ် ဒိဋ္ဌိကိုဉာဏ်ကပညာ ဉာဏ် နဲ့ကြည့်မှ ဒိဋ္ဌိဟာသဘောပေါက်မယ်အော် ဒီကောင်ဘဲ အဲဒီအာရုံဟာသညာ သညာနဲ့ဒိဋ္ဌိနဲ့ သင်္ခါရုပါဒါနဲ့တွေ နဲ့ဖြစ်ကုန်တာဘဲကြည့်စမ်းရောထွေးပြီးဖြစ်နေတာအဲဒီတော့ မဂ္ဂင်နဲ့စစ်ခင်ဗျားတို့ဒီဘဝနောက်ဆုံး----- မိုးကျော ခိုင်းသွားမယ် အပါယ်လေးဘုံသိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ် အသူရကယ်ဘုံ၊ ဗြိတ္တာဘုံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ ငရဲဘုံဟာ ဘုံကဘယ်နှစ်ဘုံလည်း စာကရေးထားတယ်နော် (၃၁)ဘုံတဲ့ အဲဒီတော့(၃၁)ဘုံစာကရေးထားတဲ့အတိုင်း ဦးဖင်းပြော ထာနော် အဲပြဟာဘုံ(၂၀)တဲ့ နတ်ဘုံ(၆)ဘုံ၊ အပါယ်(၄)ဘုံတဲ့ လူဘုံ(၁)ဘုံဒီဘုံတွေကိုလွတ်သွားရင်တော့ ပီသုဒ္ဓိ ဘဲပိဆိုတာအထူးဘဲ သုဒ္ဓိဆိုတာမနောအာရုံမှာ စင်ကြယ်သွားပြီး အာသွက္ကယ----ဉာဏ်ရသွားပြီပျို ချက်ခြင်းခံစား ရပြီးဝေဖန်ယ ဒိဋ္ဌလက်ငင်းမျက်မှောက်ခံစားရပြီးမဂ်အကြောင်းလည်းသိတယ်၊ ဖိုလ်အကြောင်းလည်းသိတယ်၊ ကံအကြောင်းလည်းသိတယ်၊ ဈာန်အကြောင်းလည်းသိတယ် အဲဒါမှထူးတာပျို သွေးသားပြောင်းဟယ် စိတ်ပြောင်း သွားတယ်မှတ်ထားဖုံး၊ အဲဒီတော့သွေးသားမိရိုးပလာကမွှေးတဲ့ အဖေအမေမွှေးနဲ့ ကိလေသာရဲ့သွေးသားတွေပြောင်း သွားတယ် ဓမ္မဖြစ်တယ် စိတ်ကလည်းဟိုတုန်းကလောဘ၊ ဒေါသတွေ အတ္တရဲ့စိတ်တွေ အခုအနတ္တစိတ်ဟာ သဘော လေးသာနာခင်ဗျား တို့စာတော့မတတ်ဘူးပေါ့ဗျာ ဒီနေ့တော့ပောပြီး ပြန်မှာတစ်ခါတည်း ဟိုမှာအဆင်သင့်လုပ် ထားပြီးဘယ်အချိန်ရောက်ရောက် ဝါပြန်မယ်ကွာတဲ့ တားမထားနဲ့ငါ့ကို တရားပွဲမင်းတို့(၃)ကြိမ်ကောင်းထားရင် (၃)ကြိမ်လာဟောတယ်ခင်ဗျားတို့မျိုးစေ့လာပေးတာ မဂ်မျိုးစေ့လာပေးတာ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုက်ပေးတာခင်ဗျား တက်တတ် ဖို့လိုတယ်ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဝိဇ္ဇာတုံးကြီးဟာ သိလနဲ့ဆေးကြောပါ ဒါနနဲ့ဘေးကြောပါ ဘာဝနာဆိုတာဘဝ ကိုနာရမယ် အဲဒါဘာဝနာ အဲဒီတော့ ဒါတွေနဲ့ဆေးကြောပါ သံဝေဂတရားတွေယူပါ ကိုယ့်ကျင့်တဲ့ တရားတွေကိုသိပါ အဲဒီတော့ ဗြဟ္မစိတရားတွေကို နှလုံးသွင်းထားပါကိုယ်ထက်ကြီးတဲ့သူကိုရှိသေပါ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကိုကြင်နာပါ ကိုယ်အောက် ကသူကိုသနားပါ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာအလွန်ခင်ဗျားစေတနာနဲ့ရပ်ကွက်ကလူကြီးများခိုင်လည်းလုပ် ပေးမယ် ကျွန်တော်ခိုင်းပါဗျာ စေတနာမပျက်နဲ့ ကျွန်တော်ပါးရိုက်လည်း ကျတော်စေတနာမပျက်ပါဘူး ကျတော် ဘာလုပ်လုပ်စေတနာမပျက်ပါဘူး ဒီစေတနာဟာ အာရုံမှာစေတနာထားတယ် အာရုံ(၅)ပါးပေါ်မှာသူမပျက်ဘူး၊ မမှတ်ဘူး စေတနာမပျက်ဘူး အဲဒါကတော့ မဂ္ဂင်ဖောင်တက်မဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဘဲနော် ဦးဖင်းကစာတော့ မတတ်ပါဘူး ဗျာပြောမှားဆိုမှာရှိရင် ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေ ကိုလည်းတောင်းပန်ပါတယ် သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးတွေဆရာတော်ထေကြီးဝါကြီး၊ ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကိုလည်း တောင်းပန်ပါတယ် သဘောလောက်တပည့်တော်ပြောပြပါမယ်ဒါမှားရင်လည်း သီးခံပါအဲဒီတော့ မဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုတာ သဘောလေးပေါ့ဗျာ အဲဒီတော့ ဘုရားပေါ်ကလက်သည်း အဲဒီလက်သည်းပေါ်မှာ သဲတွေတင်တယ်ဘုရားနင်းထားတဲ့ ခြေထောက်အောက် မှာသဲတွေအများကြီးဘဲ အဲဒီမြေကြီးကိုနင်းထားတယ်ငါးနင်းထားတဲ့မြေကြီးနဲ့လက်သဲပေါ်ကသဲတယ်ဟာကပိုများ လည်းတဲ့ အဲဒီနင်းထားတဲ့သဲတွေကများပါတယ်တဲ့ဟောဒီ သဲကဝါနောက်ပါမဲ့သူဘဲတဲ့ အဲဒါမဂ္ဂင်ဖောင်ဆိုတာ

မနုတဿဘာဝေါ ဒုလ္လဘောလူဘဝမှာခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ ဒုလ္လဘောဘုရားဖြစ်ခြင်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ သဒ္ဓါသံပတ္တိရတနာသုံးတန်ကံ၏အကျိုးကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ပပ္ဖေတ—ဘာဝေါရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်းခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ တွဲအဲခဲတော့ ခဲယဉ်းတယ်တဲ့ရတယ်တဲ့ အဲဒီတော့သတ္တမသာဝနသုတော်ကောင်းတရား၊ စကားနားကြားရခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘောခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ဧဝံဒီဝသေဘုရားကဒီဟာတွေ ကိုဟောသွားတယ် ဒုလ္လဘ(၅)ပါးထဲကစေတနာကိုပြောတာနော်အပြင်ကပကာသနာစေတနာ၊ ဘယာစေတနာ၊ ဒါတွေကတော့သဘောဘဲအဲဒီလိုစေတနာမျိုး၊ စေတနာအစစ်ပကတိစေတနာနဲ့ညောင်စေ့လောက်လှူညောင်ပင်းကြီးလောက်ဖြစ်တယ် ဒါပေမဲ့ ဟိုစေတနာတွေကမဟုတ်ဘူးလားရမယ်နော်ခင်ဗျား မရဘူးမပြောဘူးရမယ် အဲဒီဟိုလူက ဒုလ္လဘ(၅)ပါးထဲကစေတနာသို့မှီအောင်လိုက်လို့လည်း မဖြစ်တော့ဘူး ဒါနနဲ့သီလ၊ ဘာဝနာနဲ့ဘဲသူ့ဆောက်တည်ရတော့မယ် ခုနမဂ်၊ ဖိုလ်ကိုမခံစားရတော့ဘူးပေါ့နော် အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းတိုင်းပြည်မှာရှိတယ် အဲဒီတော့ဦးဇင်းကြီးကအဲခင်ဗျားတို့လှူမယ့်အလှူတွေ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန် သီလစစ်သီလမှန် ဘာဝနာစစ်ဘာဝနာမှန်ခင်ဗျားတို့ လှူလိုက်တဲ့အလှူကိုဦးဇင်းသင်္ကန်းလေးနဲ့ အလှူခံမယ်ရတဲ့ ငွေကြေးကို ဆရာတော်များ၊ ဂေါပကလူများ လူကြီးမင်းများ အကုန်ပေးပစ်ခဲ့မယ် အဲဒီဟောတိုင်းဟောတိုင်းအကုန်းပေးပါတယ် ဦးဇင်းကအရင်းကလူဘဝက မလှူနိုင်လို့ကျောင်းလည်းမဆောက်နိုင် ရေတွင်းရေကန်မလှူနိုင်သံဃာတော်မြတ်များကိုလည်းဆွမ်းမကပ်နိုင် အခုတရားဟောတဲ့အသိဝတ္ထု၊ ကာမဝတ္ထုနဲ့ဦးဇင်းအကုန်လုံးဘယ်နေရာမှာဟော ဟောအကုန်ပေးပစ်ခဲ့တယ်အကုန်းလုံးပေးပစ်ခဲ့တယ်နော် အဲဒါကြောင့်ခင်ဗျားတို့ရဲ့လှူချင်တဲ့ စေတနာရှိရင် ဦးဇင်းအလှူခံပေးမယ် အဲဒီအလှူခံတဲ့ဝတ္ထုကိုဆရာတော်တွေဂေါပကလူကြီးတွေကို ပေးပစ်ခဲ့မယ်ဒီလောက်ဆိုပြီး ရောပေါ့ဗျာ (သာဓု သာဓု သာဓု ပါတုရား)

မြောင်းမြမြို့

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှစ် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ ၅ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၄)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၁၂၄)

ဗမာစာမတတ်ဘူး။ အဲဒီတော့စာမတတ်ဘူး။ အားလုံးဆရာတော်သမားတော်၊ ဝေဝရ်ကြီးဝါကြီးတွေ၊ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေ တပည့်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ စာမတတ် ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာမသင်ခဲ့လို့ မတတ်တာပါ။ စာပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ စာမတတ်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီတော့ အခုတရားနာကြတဲ့ ဒကာကြီးတွေ၊ ဒကာမကြီးတွေ၊ ဒကာလေးတွေ၊ ဒကာမလေးတွေလည်း ဦးဖင်း ပြောမှားဆိုမှားဆိုရင် အားလုံးကခွင့်လွှတ်ပါတဲ့။ စာမတတ်လို့ပါတဲ့နော်။ ခန္ဓာကသိတဲ့ ကံတရားများကို ဦးဖင်းကနေပြီးတော့ ဒီအသိလေးတွေ သဘောလေးတွေကို ပြောသွားပါမယ်။ အဲဒီတော့ ဦးဖင်း တို့အားလုံး ရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတဲ့ သဗ္ဗဒေါသအပြစ်တို့က ပျောက်ပါရစေခြင်းအကျိုးငှာတဲ့ သီလ ရှစ်ပါးသီလထဲမှာပါပါတယ်နော်။ အဲဒီကံတရားဟာ စာလိုတော့ရေးတာ ကံတဲ့။ ကာယကံ၊ ဝစီကံတဲ့၊ မနောကံတဲ့။ ဒီကံဟာ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ သွားစွဲရင် ကံပဲ။ သွားစွဲတယ်။ သွားပြီးပြုလုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတဲ့ အဲဒီကံတွေဟာ သံသရာ ခန္ဓာကစထားတယ်။ သံသရာဘယ်ကလည်သလဲတဲ့။ ခန္ဓာကစလိုလည်တယ်တဲ့။ သံသရာဘယ်ကစလိုပြတ်သလဲတဲ့။ ခန္ဓာကစလိုပြတ်တယ်တဲ့။ အစွဲဥပါဒါန် ဗျာပါဒနဲ့ အဘိဇ္ဇာနဲ့ ဒိဋ္ဌိ ဒါ မနောကံခေါ်တယ်။ ဗျာပါဒဆိုတာ ပါဠိလိုရေးတာ။ ဗမာလိုပြောရင် သားလေးတွေ၊ သမီးလေးတွေ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားရင် အဲဒီအသံကြားတယ်။ ကြားတဲ့အခါမှာ အမှတ်နဲ့ သညာမှတ်ပြီးတော့ စွဲမိတယ်။ ဒါ ဥပါဒါန် ကံ အာရုံကြောင့် အာရုံမှာ မှတ်မှားပြီးတော့ စွဲလိုက်တဲ့ကံပဲ။ အဲဒါ မနောကံလို့ခေါ်တယ်။ ဘာပြုလို့ အာရုံကို စွဲသလည်း။ ဘုရားက ပညတ်ထားတယ်။ ပညတ်၊ ပရမတ်လို့ရှိပါတယ်။ ပညတ်ဆိုတာ အာရုံလို့ခေါ်ပါတယ်နော်။ သဘောလေး သဘောလေးသာနာ။ အဲဒီတော့ ပညတ်တရား၊ ပရမတ်တရား ပညတ်ကိုလည်းမပယ်ဘူး။ မစွဲနဲ့တဲ့။ ပရမတ်ကိုလည်း မကွယ်နဲ့တဲ့။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေဟာ အားလုံးရှိကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ တရားနာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးပဏ္ဍိတ မှာလည်း ရှိတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတွေ ဒီကံကို သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစထားတယ်လို့ ပြောတယ်နော်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလဲ။ ခန္ဓာကစလိုပြတ်တယ်။ အဲဒီတော့ ပြတ်တာနဲ့ လည်တာ ဘယ်ဟာကောင်းလည်း။ ပြတ်တာကောင်းတယ်။ ပြတ်တာကောင်းရင် ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ ဝိပဿနာရဲ့တရားဟာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိတယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ ဒါသီလမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပက ပညာမဂ္ဂင်။ သဘောလေးနဲ့နာ။ အဲဒီတော့ ဒီတရားတွေကို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ ပြုကြမယ်

ဆိုရင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ ဒါပညတ်သဘောတွေပဲ။ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံဟာ ပညတ်နယ်ထဲမှာရှိတယ်
 နော်။ ဒါကြောင့်မို့ ယဉ်ကျေးမှုအင်မတန်မှ ၃၈ ဖြာမင်္ဂလာ ဗောဓိပက္ခိယတစ်ရပ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့
 ယဉ်ကျေးမှုတွေ အကာခေါ်တယ်။ မှန်တယ်။ ဒီတရား။ ဒါပေမယ့် ၃၁ ဘုံလွတ်တယ်။ မလွတ်ဘူး
 သူ့အပေါ်မှာမူတည်တယ်။ လွတ်တာက ကိလေသာနဲ့ တဏှာ။ ကိလေသာက ရုပ်တရား၊ တဏှာက
 နာမ်တရား။ ရုပ်နာမ်သိရင် ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်မသိရင် အဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ သဘောလေးပဲ။
 အဲဒီတော့ ဒီရုပ်နာမ်ကိုသိချင်တော့ ခန္ဓာ ၅ ငါး၊ ရုပ်နာမ် ၂ ပါးဆိုတဲ့ အဲဒီတော့ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်
 တယ်။ ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာကတော့ ဦးဇင်း ကတော့ စာမတတ်ဘူး။ ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်နော်။
 ခန္ဓာငါးပါးက ရုပ်မှာမှီတင်းနေတဲ့ ဓါတ်လေးပါးရှိတယ်။ ခန္ဓာက ရုပ်တရားနဲ့ ဓါတ်လေးပါးပေါင်းရင်
 ၅ ခုခေါ်တယ်။ အဲဒါ ခန္ဓာ ၅ ငါးကိုရှာပါ။ အဲဒီလိုရှာတဲ့အခါမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်၊
 စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာ သတိပဋ္ဌာန်လို့ စာကရေးထားတယ်။ ကာယနုပဿနာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊
 စိတ္တနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာလို့ စာကရေးထားတယ်။ စာကရေးထားရင် ကိုယ့်ခန္ဓာမှာ ကိုယ့်အသိ
 လေးကိုစစ်ပါတဲ့။ ဘာကိုစစ်ရမလဲ။ ဗျာပါဒ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ ပါဠိစကား။ အာရုံငါးပါးကိုပယ်
 ရမယ်။ စက္ခုအာရုံ၊ နားသောတအာရုံ၊ နံသာအာရုံ၊ ဇိဝှါအာရုံ၊ ကိုယ်အာရုံ။ အဲဒီငါးခုပဲ။ အဲဒီငါးခုကို
 အဲဒီအယူတွေ မယူပါနဲ့တဲ့နော်။ အဲဒီအယူတွေ မယူရင် မနောတွေးတဲ့စိတ်တွေ စေတသိတ်ဆိုတာ
 လောကီအကြောင်းတွေ လျှောက်တွေးမယ်။ လောကီအကြောင်းတွေ အနုသယစိတ် ဒါစိတ္တနုပဿနာ
 ကို ဟောနေတဲ့ ဥပါဒါနိကံတွေခေါ်တယ်။ မနောကံတွေခေါ်တယ်။ အစွဲတရားတွေခေါ်တယ်။ စွဲရင်
 သံသရာလည်တယ်။ သံသရာဘယ်ကစသလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာ
 ချုပ်တယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်တဲ့။ သဘောလေး။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာမှာ ဉာဏ်စိုက်တယ်။ အဲဒီတော့
 ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ မှန်တယ်။ အဲဒီတော့ တရားအားထုတ်ကြတယ်တဲ့။ တရားအားထုတ်တော့
 လက်ကလေးပိုက်တယ်တဲ့။ လက်ကလေးပိုက်တဲ့အခါမှာ ကာယသတိပဋ္ဌာန်၊ ကာယမှာရှိတဲ့
 ကံတွေကို သတိထားပါတဲ့။ အဲဒီတော့ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်ရဲ့ ဝင်လေထွက်လေ ဒလစဉ်၊ ဒလစပ်
 လှုပ်ရှားနေတဲ့အာရုံရှိပါတယ်။ အဲဒီလှုပ်ရှားနေတဲ့အာရုံကို ကိုယ်က ထိသိ၊ ကိုယ်က ဆိုမနေနဲ့။
 အဲဒီမနောလေးက နှာသီးဖျားဝမှာ ဝင်တယ်။ ထွက်တယ်။ ထိသိ ထိသိ သတိ ထိသိ သတိ ထိသိ
 သတိ။ မိမိကသတိထား။ အဲဒီတော့ ဒီလိုသတိထားရင် အာရုံ ၅ ပါး၊ ပညတ်အာရုံမှာစင်ကြယ်လာတယ်
 နော်။ ဒါ ဝိပဿနာရဲ့ သွားမယ့်လမ်း။ အပြင်အာရုံ ပညတ်အာရုံမှာစင်ကြယ်ရင် အတွင်းမှာလည်း
 စင်ကြယ်လိမ့်မယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် မနောထဲလည်း စင်ကြယ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီမနောကံ

စင်ကြယ်လာရင် ခင်ဗျားမှာ ဘာဖြစ်လဲ။ ဉာဏ်ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ ဉာဏ်စခန်း ဝတ္တိဉာဏ်၊ စက္ခုဥဒပါဒိ၊ အလောကော ဥဒပါဒိ။ ဉာဏ်ဥဒပါဒိ။ အဲဒါ စာက စာနဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်မှာ အရိယတသစ္စာခေါ်တယ်။ သမုတိသစ္စာမဟုတ်ဘူး။ သမုတိသစ္စာက ခုနကပြောသလို အကာကိုထိန်းတာ။ အကာပညတ်ကို ထိန်းထားတာဘုရား။ ပညတ်ကိုထိန်းထားတယ်။ အကာခေါ်တယ်။ ပရမတ်က အနှစ်ကို အကာက နေပြီးတော့ သူတတ်တာ အပြင်မှာစင်ကြယ်တယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာ ဘာလည်းတွေ့။ စိတ်တွေ၊ စေတသိတ်တွေခေါင်းပါးလာလိမ့်မယ်။ မြင်စိတ်တွေကလည်း အဲဒီတော့ တရားနှလုံးသွင်းတဲ့အခါမှာ ပညတ်အာရုံ ၅ ပါးလည်း ပယ်ထားပြီး ဒီအယူကို မယူဘူး။ ဒီအယူကိုယူရင် ဒီအတွင်းတွေလည်း မတွေ့ဘူး။ အဲဒါ ထိတယ်၊ သိတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်ဆိုပဲ မနေနဲ့။ သတိထား။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးကငြိမ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါ အဓိစိတ္တလို့ခေါ်ပါတယ်။ အဓိစိတ္တတွေအားကောင်းလာရင် သဘောလေးကြည့်။ ခင်ဗျားတို့ ဦးဖင်း တို့မှာရှိတဲ့ ကိလေသာ တဏှာလို့ခေါ် ကိလေသာရုပ်တရားက တဏှာနာမ်တရား ရုပ်နာမ်ကို အဲဒီတော့ ပရိစိတ္တဉာဏ်ရတော် မူတဲ့ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်။ ရုပ်ရဲ့သဘော၊ နာမ်ရဲ့သဘော။ ရုပ်က အကျိုးတရား၊ နာမ်က အကြောင်းတရား။ မြင်လိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ကြားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ နံလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ စားလိုက်တဲ့အကြောင်း၊ ထိလိုက်တဲ့အကြောင်း။ ဒါ တဏှာကိုသတ်နေတာ။ ခုနက စိတ်နဲ့ စေတသိတ်က အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်တယ်။ ဒါလောကီရဲ့စိတ်တွေ။ အကုန်လုံးစင်ကြယ်အောင် သူကလုပ်ထားတယ်။ အဲဒီတော့ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တဖြစ်နေပြီ။ အဲဒါက ပညာပိုင်းကိုတက်တော့မယ်နော်။ ပညာပိုင်းတက်တယ်ဆိုတာ တဏှာကိုသတ်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီရုပ်ကြီးရှိရင် ဟောဒီရုပ်ကြီးရှိရင် ဝေဒနာရှိတယ်။ ဝေဒနာမှာ တဏှာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ဝေဒနာ ပြင်းထန်လာတဲ့အခါမှာ အမယ်လေး၊ အမယ်လေးဆိုပြီးတော့ လဲချလိုက်တယ်။ အဆုံးမလိုက်နိုင်ဘူး။ အဲဒါ ဝေဒနာမှာ တဏှာက နာမ်လေး၊ အသိလေးက ဒီဝေဒနာကို မခံစားနိုင်ဘူး။ အဲဒီရဲ့ စိတ်ကလေးက ဒီဝေဒနာပေါ်မှာ အမယ်လေး ကျဉ်လိုက်တာ၊ ကိုက်လိုက်တာ၊ ပူလိုက်တာ၊ အေးလိုက်တာဆိုပြီး ဝေဒနာမှာ တဏှာဖြစ်နေတယ်။ စိတ်ချမ်းသာတဲ့နေရာကို သူပြောင်းတယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားက စိတ်မဆင်းရဲပါစေနဲ့တဲ့။ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေတဲ့။ သဘောလေးနာ။ အခုတော့ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ စိတ်ကလေးရဲ့ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း။ အဲဒီတော့ စိတ်ကလေးရဲ့ အေးငြိမ်းခြင်းခါတ်။ ဟိုက စိတ်ချမ်းသာတာ တဏှာခေါ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဝိပဿနာတရား မဂ္ဂင်ရှုစိတ်နဲ့နှလုံးသွင်းပါ။ အဲဒီတော့

ပယ်အပ်မယ့်တရားက ဘာတွေပယ်ရမှာလည်း။ သိအပ်မယ့်တရား၊ ပယ်အပ်မယ့်တရား အဲဒီတော့ ပယ်အပ်မယ့်တရား၊ သိအပ်မယ့်တရား စာကရေးတယ်။ ကိလေသာဝဋ်တဲ့။ ကိလေသာဝဋ်ဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာကိုခေါ်တာ။ ကိလေသာဝဋ်တဲ့။ ကမ္မဝဋ်ဆိုတာ ကံရဲ့အကြောင်းတွေကိုမသတ်ဘူးနော်။ ကံရဲ့ အကြောင်း အနုသယအာရုံနဲ့ မနော၊ အာရုံမှာမှတ်တယ်။ မနောကစွဲတယ်။ အဲဒါတွေက ကံတွေနော်။ အဲဒီတော့ အဲဒီအာရုံမှာ အမှတ်မှားတွေဖြစ်နေတယ်။ အာရုံကိုလည်းပယ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ ဒီစိတ်နဲ့ စေတသိတ်ကိုလည်း ခေါင်းပါးလာရမယ်။ ဒါတွေဟာ ကျင့်အပ်တဲ့တရားတွေ။ ဉာဏ်တရားတွေ။ အဲဒီတော့ စိတ်နဲ့စေတသိတ်ခေါင်းပါးလာရင် ပညာပိုင်းကိုရှာ။ သညာမဟုတ်ဘူး။ ပညာ။ သညာဆိုတာ မိမိရဲ့သိတဲ့ အသိတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဟောဒါရေခွက်၊ ဟောဒါရေအိုး၊ အဲဒါ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုခွဲခြားတယ်။ မှတ်လို့ခွဲခြားတာ။ အဲဒါ သညာ။ သညာကြောင့် သင်္ခါရ ဥပါဒါန်တွေဖြစ်တယ်။ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနိစ္စ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဒုက္ခ၊ သဗ္ဗေ အလုံးစုံသော သင်္ခါရ အနတ္တတဲ့။ သဘော လေးပါ။ ဒီသင်္ခါရတရားဟာ ပါဠိလိုရေးတာ။ ဗမာလိုပြန်မယ်ဆိုရင်တော့ ဒီသင်္ခါရဟာ အာရုံနဲ့မနော တစ်ခုပြီးတစ်ခု လောကီစိတ်တွေ ဟိုအကြောင်းတွေးလိုက်၊ ဒီအကြောင်းတွေးလိုက်။ ဟိုတွေးလိုက်၊ ဒီတွေးလိုက်။ စိတ်ကလေးတွေကို ပြောင်းပြောင်းသွားတယ်။ မတည်ကြည်ဘူး။ အဲဒီတော့ သညာ ကြောင့် သင်္ခါရဥပါဒါန်ကံတွေဖြစ်တာ။ အစွဲတရားတွေဖြစ်တယ်။ ဗျာပါဒ အဝိဇ္ဇာ ဒိဋ္ဌိ၊ အဲဒီဒိဋ္ဌိကို သတ်တာက အာရုံကိုမယူတော့ဘူး။ နှလုံးသားရဲ့ ထိတယ်၊ သိတယ်။ ထိတာကရုပ်၊ သိတာကနာမ် ထိတာလည်း မမြဲဘူး။ သိတာလည်း မမြဲဘူး။ အဲဒီတော့ သတိလေးထားတဲ့အခါကျတော့ သီလနဲ့ သမာဓိက တည်ကြည်လာတယ်။ အဲဒီလိုတည်ကြည်လာတဲ့အခါမှာ စိတ်ကနေပြီးတော့ ဓါတ်ကို နှလုံးသွင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ ဓါတ်ဆိုတာ ယိမ်းတာလဲဝေဒနာ၊ တွန်းတာလဲအဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဆိုရင် အဲဒီတော့ ဝေဒနာတွေကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သဘောလေးကိုတင်ပြီးတော့ သမာဓိအားကောင်း ကောင်းနဲ့တင်ပြီး ခုနက စိတ်နဲ့ စေတသိတ် လောကီစိတ်တွေကတော့ သေကုန်ပြီ။ အဲဒီတော့ ဒီအာရုံ တစ်ခုထဲမှာ ဩော် အေး အေး အေး အဲဒီတော့ ဝေဒနာကနေပြီးတော့ ဘာလဲဆိုတော့ ပညာပိုင်းကို တက်တော့မယ်။ သညာမဟုတ်ဘူး။ စေတနာ အဲဒီဝေဒနာကနေပြီးတော့ ဝေဒနာနိယောဓော၊ တဏှာ နိယောဓေါ။ ဒီဝေဒနာမှာ သူကသည်းခံခြင်းတရားတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဩော် အေး အေး အေး ဩော် ဝေဒနာကနေပြီးတော့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ ဝေဒနာကနေပြီးတော့ ဓါတ်ဘက်ကို ရောက်လာတယ်။ ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယောတဲ့။ ဓါတ်ကြီး ၄ ပါးလို့ခေါ်တယ်။ ဦးစင်းကတော့ ဂယောင်ချောက်ခြားဖြစ်မယ်။ အဲဒီတော့ လေနဲ့ သလိပ်က အသက်ရှူတဲ့လမ်းကြောင်းပိတ်လိမ့်မယ်။

အဲဒီခါတ်တွေကို ကုန်အောင်ရှူပစ်ရမယ်။ ကုန်အောင်ရှူပစ်တော့ ခါတ်လေးပါးပြိမ်လာတဲ့အခါကျတော့ ဪ အေး အေး အေး ရုပ်ကလည်း ချုပ်ပြီ။ နာမ်ကလည်း ချုပ်ပြီ။ သဘောလေးသာနာနော်။ အဲဒီတော့ ခုနကပြောသလို ဦးစင်း တို့မှာရေးထားတဲ့ ကမ္မသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာလို့ စာကရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ ကမ္မနယ်ထဲမှာနေတော့ ပယ်နိုင်ဘူးဗျို့။ ဘာဝနာမှာလည်း သူလွတ်အောင် မကြံစည်ဘူး။ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝဆိုတာက ဒိဋ္ဌိအယူတွေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ အဲဒီတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဟော ဒိဋ္ဌိပါနေတယ်။ အဲဒီဒိဋ္ဌိကြီးကပါနေတယ်ဗျို့။ အာရုံနဲ့ မနောအာရုံကို ပယ်ရမယ်နော်။ အာရုံကိုပယ်မှ နှလုံးရဲ့ကံဟာ တဖြည်းဖြည်း ကံလေးက သိလာလိမ့်မယ်။ အစွဲတရား စွဲရင်ကံ အာရုံမှာမှတ်မှားပြီးတော့ စွဲရင်ကံ၊ ဒီကံကိုပယ်ရမယ်။ အဲဒီတော့ ကမ္မာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ။ ဒါက ကိုယ်ကပယ်ရမယ့်တရားတွေနော်။ သိရမယ့်တရားက သိအပ်မယ့်တရားက ကိလေသာဝဋ်၊ ကာမဝဋ်၊ ဘဝဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်။ အဲဒါက ဉာဏ်ရသွားရင် သိလိမ့်မယ်။ ကိလေသာဝဋ်က ဒုက္ခသစ္စာ။ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း အမှန်တရား၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒါ သစ္စာလေးပါး။ ဥပါဒါန်ပြတ်တဲ့အသိတရားတွေပဲ။ အဲဒီဥပါဒါန် မနော ဥပါဒါန်ပြတ်မှ ခင်ဗျားမှာ အခု ဒီဘဝမှာ ဪ အေးငြိမ်းပြီ။ မယားသေလည်း မပူတော့ဘူး။ အေးပြီ။ အခုတော့ ရှစ်ပါးသီလကြီးယူပြီးတော့ ဒီမနက်ယူပြီးတော့ ညနေဘက်ကျတော့ အဖေတွေ၊ အမေတွေ၊ မယားတွေသေတော့ ပူတာပေါ့ဗျို့။ အပူသီလကြီး၊ အကာသီလကြီး။ ပညတ်သီလသဘောလေးနဲ့နာ။ လုပ်မယ့်လုပ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ မိမိရဲ့စိတ်နဲ့ တစ်ထပ်တည်းနေ။ အဲဒီတော့ အဲဒီလိုတရားတိုင်တဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားမှာတာဖြစ်လာလည်း။ သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင် သိက္ခာ ၃ ပါး တစ်ပြိုင်တည်းရမယ်။ အကယ်၍ ဉာဏ်မပေါက်တောင်မှ သိက္ခာသုံးပါးကို တစ်ပြိုင်တည်း ရရင် အပါယ်ပိတ်တယ်ဗျို့နော်။ ဘာပြုလို့လဲ။ ဒါ ဝိနည်းသီလမဟုတ်ဘူး။ ကံပြတ်တဲ့သီလ။ ဥပါဒါန်ကိုပြတ်တဲ့ သီလ။ အဲဒီတော့ ဥပါဒါန်ဆိုတာ ဗျာပါဒ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတဲ့ဟာ။ ဒီနေ့များ ကိုယ်အလုပ်လုပ်လိုက်တယ်။ ကိုယ်မှန်းသလောက်ကို မအောင်မြင်ရင် စိတ်ဆင်းရဲတာပဲဗျို့။ အဲဒါ အစွဲဥပါဒါန်ကံတွေ။ ဪ ဒီနေ့အလုပ်လုပ်လိုက်လို့ ကိုယ်မှန်းသလောက်ကို ပြည့်စုံသွားတယ်ဆိုရင် စိတ်ချမ်းသာတယ်။ အဲဒါ တဏှာတွေနော်။ တဏှာဆိုတာ ကိုယ်ရဲ့သားလေး သူများရိုက်သွားတယ်။ သူများက ဥပမာမှာ ရိုက်သွားတယ်ဆိုရင် မအေးကမြင်တယ်ဆိုရင် သားကိုစွဲတာ တဏှာ၊ ရိုက်တဲ့သူကို ဒေါသဖြစ်သွားတယ်။ မာန်ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီတဏှာနဲ့မာန် ဘာကြောင့်ဖြစ်သလဲ။ ဒိဋ္ဌိကြောင့်ဖြစ်တာ။ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အစွဲမှား။ ကံတွေဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ သံသရာလည်တယ်။ သံသရာတယ်ကစ

သလဲ။ ခန္ဓာကစတယ်။ နိဗ္ဗာသည့် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်တဲ့။ ဟော
 စာကရေးထားတယ်။ စာကမှန်၏ ဉာဏ်မမိ ထိအောင်သူမသိ။ စာတွေ့ ငါတွေ့ အတွေ့နှစ်လီရှိတယ်။
 စာတွေ့ထက် ငါတွေ့ကသာတယ်တဲ့။ ကိုယ်တိုင်ခံစားရတယ်။ ဟိုတုန်းကတော့ စွဲလိုက်တာပေါ့ဗျာ။
 ရေထမ်းလိုက်ရတာ ၁ မတ် ၃ ထမ်း။ ဟော ဦးပဏ္ဍိတ ခေါ်ဦးမြမောင် ရေထမ်းလိုက်ရတာ။ ရေထမ်းပြီး
 အရက်သောက်တယ်။ အဲဒီတော့ စာရိတ္တတွေပျက်ပြားတယ်။ ဒါစွဲလို့လုပ်တာပေါ့။ ခန္ဓဒုက္ခကိုမသိ
 တော့ဘူး။ ခန္ဓဒုက္ခကိုမသိရင်တော့ ဒုက္ခကိုမပယ်နိုင်တော့ဘူးဗျို။ အဲဒါကံတွေပဲ။ အစွဲဥပါဒါန်တွေ။
 အဲဒီနှစ်ခုကိုပယ်နိုင်ရင် ထူးလိမ့်မယ်နော်။ ကာမဒုက္ခတဲ့။ ကိလေသာဒုက္ခတဲ့။ အဲဒါ စိတ်ဆင်းရဲနေ
 တယ်နော်။ အဲဒါလေးတွေကို ဝိပဿနာရဲ့ဉာဏ်နဲ့ ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေယျဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒါ၊ အလောကော
 ဥပါဒါ၊ ဉာဏဥပါဒါ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ် အာရုံမှာ မနောက အာရုံနောက်မလိုက်ဘူး။ အာရုံဟာ
 အာရုံပဲ။ မနောက ဉာဏ်ဖြစ်သွားပြီ။ မစွဲတော့ဘူး။ အဲဒါ ပညတ်ကိုသွားမစွဲတော့ဘူး။ အခုတော့
 ပညတ်ကိုစွဲလည်းစွဲတယ်။ ပညတ်လည်းမပယ်ဘူး။ အဲဒါ သံသရာလည်ပါတယ်။ ပညတ်ဆိုတာ
 အကာ၊ အနှစ်က ပရမတ်က အဲ အနှစ်က ပရမတ်ခေါ်တယ်။ ဓါတ်ပရမတ်။ ချုပ်တော့ အေးတာ
 ပေါ့ဗျ။ အဲဒါ နာမ်မသေတော့ ရုပ်ခွေးဖြစ်နေတယ်။ ခွေးဖြစ်မှန်းလည်းမသိဘူး။ အာ နာမ်ကသောင်း
 ကြမ်းနေတာ။ အဲ နာမ်သေတော့ ရုပ်အေးတာပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့ ရုပ်ကလည်း သစ္စာ ၄ ပါး။ ပထဝီ၊
 တေဇော၊ အာပေါ၊ ဝါယော။ ရုပ်ကလည်းချုပ်ရမယ်။ နာမ်လက္ခာမစွဲတော့ဘူး။ သူ့ဝိညာဉ်လေးက
 သဘောပဲ သဘာဝကိုသိလို့ သဘောလို့ခေါ်တာ။ သဘာဝတရားတွေနော်။ ဒီသဘာဝတရားတွေက
 ဓါတ်တရားတွေဗျ။ ခင်ဗျားတို့ စာအပြင်မှာရေးထားတာပဲ။ ကံရယ်၊ စိတ်ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ အာဟာရရယ်
 အကြောင်းလေးပါး ကံရယ်၊ စိတ်ရယ်၊ ဥတုရယ်၊ ဥတုဆိုတာ နွေဥတု၊ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတု။ ဥတု
 တွေဟာလည်း ပြောင်းလဲနေတယ်။ ရုပ်ကလည်း ဖောက်ပြန်တယ်။ နာမ်ကလည်း ခံစားတယ်။ အကျိုး
 နဲ့အကြောင်းပဲရှိတာ။ အဲဒီအကျိုးအကြောင်းကိုသိရင်တော့ ခင်ဗျားအေးပြီဗျို။ အဲဒီတော့ ဒီတရား
 တွေက အင်မတန်မှအေးငြိမ်းခြင်းဓါတ်၊ စိတ်ချမ်းသာတယ်မပြောဘူး။ စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ
 တဏှာ၊ ဒီနေ့လုပ်ရတဲ့ပစ္စည်းတွေ အသပြာတွေရတယ်။ စိတ်ကိုချမ်းသာနေတာပဲ။ အဲဒါ တဏှာ။
 တဏှာနဲ့ချမ်းသာတာက စိတ်အေးငြိမ်းခြင်းဓါတ်၊ စိတ်ကအေးရမယ်။ အပူမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒါမှ
 နိဗ္ဗာန် အခုတော့ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ သားလေးဘာဖြစ်လာတယ်။ သားလေး စာမေးပွဲအောင်တယ်
 ဆိုရင် မအေးက စိတ်ချမ်းသာတယ်။ အဲဒါစွဲတာ။ သားလေးကို ငါ့သားတော်တာပဲ။ အဲဒါ သားလေး
 စွဲတာ တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ကံ။ အဲဒီကံက စိတ်ချမ်းသာတဲ့ ဥပါဒါန်ကံ။ အဲ သားလေး

တစ်ခုခုဖြစ်ကြည့်ပါလား။ စိတ်ဆင်းရဲတယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်စွဲတာနော်။ ဝေဿန္တရာကြီးက ကြည့်ပါလား။ သားလေးလှူလိုက်တာပဲ။ လှူလိုက်တော့ သူ့ရှေ့မှာရိုက်တော့တာပဲဗျို့။ ရိုက်တော့ အဖေက မြင်တော့ ဘာလဲ နဂိုတုန်းကတော့ လှူတယ်။ ရိုက်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဝေဿန္တရာဘာဖြစ်လည်း တစ်ခါတည်း သံလျှက်ခွဲတာပဲ။ သားလေးကိုစွဲတာ။ တဏှာ။ သံလျှက်ခွဲတာက မာန်။ အဲဒီနှစ်ခု ဘယ်သူက လုပ်လိုက်တည်း။ ဒိဋ္ဌိကလုပ်လိုက်တာ။ ဒါကြောင့်မို့ ဒိဋ္ဌိသတ်မှ တဏှာပြတ်မယ်နော်။ ဒီဒိဋ္ဌိ ကိုယ်ကို အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ် လျှောက်တွေးနေတာပဲ။ အဲဒါ ဘယ်သူသိလဲ။ နတ်တွေသိတယ်။ လူမသိဘူး။ ကိုယ်တွေ့တာကို ဘေးက သားမယားတောင်မသိဘူး။ အဲဒီကိုယ်တွေ့တဲ့စိတ်ကို နတ်ကသိတယ်။ ပါးစပ်ကပြောတာက လူသိတာ။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာတွေ ထည့်ထားတယ်။ သစ္စာတွေထည့်ထားတယ်။ သစ္စာမှန်မှ မေတ္တာအောင်မြင်တယ်နော်။ အခြေခံက ပညတ်မှာ မင်္ဂလာ ၃၈ ဖြာနော်။ ကိုင်းကျွန်းမှို၊ ကျွန်းကိုင်းမှို၊ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုရဲ့ ပညတ်ကိုထားပစ်ခဲ့တာပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင် လေးလေးစားစား ကြင်ကြင်နာနာနဲ့ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး စေတနာမပျက်နဲ့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကိုရှိသေပါ။ ကိုယ်နဲ့ တန်းတူကိုကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မာစိုရ်တရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်မာန်တွေ ရာဇမာန်တွေ၊ ခနမာန်တွေ၊ ပစ္စည်းမာန်တွေ၊ ဥစ္စာမာန်တွေ၊ ဗလမာန်တွေ၊ ငါမာန်တွေ၊ စာမာန်တွေ မစွဲနဲ့တဲ့။ ခင်ဗျားလုပ်လေ။ မစွဲနဲ့တဲ့။ ဟော ပညတ်မစွဲနဲ့တဲ့။ ယူတော့ယူပါ မစွဲနဲ့တဲ့။ စွဲရင်ကံဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ကံဆိုရင် ၃၁ ဘုံမလွတ်ဘူး။ သွားစွဲရင် ဥပါဒါန်၊ ဗျာပါဒတွေဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတဲ့စိတ်တွေ သောကပရိဒေဝတွေဖြစ်မယ်။ ခုနက စာကရေးထားတယ်။ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏာတဲ့။ ဇာတိဆိုတာလည်း သိရမယ်။ ဇရာဆိုတာလည်း သိရမယ်။ မရဏာဆိုတာလည်း သိရမယ်။ ဒါစာနဲ့ ရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ ဩော် မမြဲပါလား။ မြင်တာလည်း မမြဲပါလား။ ကြားတာလည်း မမြဲပါလား ဆိုမနေနဲ့ အဲဒီအာရုံ ၅ ပါးဟာ ဘုရားကပညတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ အာရုံမှာ အမှတ်မှားတွေဖြစ်မှာစိုးလို့ ဒီအာရုံကို အဲဒီအာရုံဟာ ပညတ်အာရုံမှာ မစွဲနဲ့တဲ့။ ဟော ပရမတ်ကိုနှလုံးသွင်းပါ။ ဓါတ်ပရမတ်။ အဲဒါ တရားအစစ်အမှန်ပဲ။ အဲဒါ အနတ္တတရားတွေ။ အတ္တတရားက အစွဲတွေ သွားစွဲရင် အတ္တ။ စွဲတာ အတ္တ။ အဲဒါကံတွေ။ အဲဒါ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံတွေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကံက အခု သမ္မာဆိုတာ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်မှာ ဗုဒ္ဓေါ ဘာဝေါ။ ဘုရားဖြစ်ခြင်းကို ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်ပေ၏။ မနုတဿဘာဝေါ ဒုလ္လဘော။ လူ့ဘဝမှာ ခဲယဉ်းစွာရအပ်၏။ သဒ္ဓါသံပတ္တိ ရတနာသုံးတန်

ကံ ကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ ပဿတ္တုရိသဘာဝေါ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်တို့ကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ သမမ္မသာဝက သူတော်တရား၊ စကားနာကြားရပေခြင်းကိုလည်း ဒုလ္လဘော ခဲယဉ်းစွာရအပ်ပေ၏။ အဲဒါ ဘုရားဟောတာ။ ဒုလ္လဘ ၅ ပါး။ အဲဒီ ဒုလ္လဘ ၅ ပါးထဲ အတွေးက ဘုရားရဲ့ လက်မရဲ့အပေါ်မှာ အဲဒီလက်မပေါ်ကသဲက သူ့နောက်ပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားခြေဖဝါးအောက်က နင်းထားတဲ့သဲကတော့ အေး အဲဒါကတော့ တွေးကြည့်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီအယူတွေက သက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူတွေ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိအယူတွေ။ အဲဒါ ပါဠိစကားတွေ။ အဲဒီတော့ ဗမာလိုပြန်မယ်ဆိုတော့ ငါမြင်တယ်၊ ငါကြားတယ်၊ ငါ့မိန်းမကိုရိုက်တယ်၊ ငါ့သားကို မင်းရိုက်တယ်။ ဟော လုပ်ကုန်ပြီဗျို့။ အယူမှားတယ်၊ အမှတ်မှားတယ်၊ အစွဲမှားတယ်။ ဟော ငါ့မိန်းမကို မင်းရိုက်တယ်။ ဥပမာ ငါ့သားလေး မင်းရိုက်တယ်။ ရိုက်တော့ ဒေါသဖြစ်တယ်။ ဒေါသဖြစ်တော့ ဘယ်ကလည်း။ မနောအာရုံကိုယူလိုက်လို့ အာရုံကို ယူလိုက်လို့ မနောသည် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိမဖြစ်တော့ဘူး။ စိတ်ကိုဟောနေတာ။ မနောကိုဟောနေတာ။ မနောကံကိုဟောနေတာ။ သွားစွဲရင် မနောအာရုံ ၅ ပါးကိုစွဲရင် မနောကံဖြစ်တယ်။ ကံဆိုရင် သံသရာလည်ဦးမယ်။ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ။ တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝ။ ခင်ဗျားတို့ နတ်ဘုံရောက်မှာပေါ့ဗျနော်။ ဗြဟ္မာ့ဘုံလည်း ရောက်မှာပေါ့ဗျ။ အပါယ်လေးဘုံလည်း ခင်ဗျားတို့ ဟာမလုပ်နဲ့ဗျို့။ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ခံဗျားတို့သီလတွေယူထားတယ်။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ။ သဗ္ဗဒေါသ အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါခြင်းအကျိုးမှာ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ ခင်ဗျားတို့သီလမှာ ကံကိုဦးစားပေးရင်ရတယ်။ အစွဲပျက်ဒါနံ ကံကို အဲဒါမသိလိုက်ဘူး။ အဲဒီကံကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ဖြတ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာစာဒီဝ၊ သမ္မာဆိုတာ မှန်တာကိုကျင့်ပါတယ်။ မှန်တာကိုပြောပါတယ်။ မှန်တာကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုပါတယ်။ အဲဒါ သီလမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ ထိုင်နေတာ။ သူ့ဟာသူထိုင်နေပြီး သစ်တစ်ပင်အောက်၊ ဝါးပင်အောက် အဲဒါ ဝိနည်းသီလမဟုတ်ဘူး။ အဲဒါက ကံကိုဖျက်မယ့်သီလ။ အကယ်၍ ကံမဖြတ်တာကို ခင်ဗျားမှာ ဒီလိုကျင့်တဲ့အတွက်ကြောင့် သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ၊ ပညာဗိုလ်တွေ။ သီလရဲ့ ဗြဟ္မစိသုဒ္ဓိ သီလတွေဖြစ်တယ်။ အပါယ်ပိတ်လိမ့်မယ်။ အတွင်းသီလရှိတယ်။ အပြင်သီလရှိတယ်။ ငြင်းသီလက ပညတ်ဟော ယုံမှားသံသယတွေဖြစ်နေတယ်။ အင်း ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားကွ။ စာလည်းကွ၊ ဉာလည်းကွ။ ယုံမှားသံသယတွေနော်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်ကြတယ်။ နောက်ဖြစ်တာ အာရုံကြားလိုက်တယ်။ ယုံမှားသံသယတွေဖြစ်တယ်။ တဏှာရယ်၊ မာနရယ်၊ ဒိဋ္ဌိရယ်၊ ဝိဝါဒရယ်၊ လှံသုံးချောင်းစိုက်နေတယ်။ ဒါ အနုသယစိတ်တွေ။ စိတ်စေတသိတ်ခေါ်ပါတယ်။

ရုပ်မှာရှိတာတ တဏှာ။ ကိလေသာရှိရင် တဏှာရှိတယ်။ တွဲနေတယ်။ စွဲနေတယ်နော်။ တဏှာဆိုတာ စိတ်ချမ်းသာတယ်။ တဏှာဆိုတာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူက ကောင်းကောင်းလေးစားချင်တယ်။ ဇိဝှါမှာ ကောင်းကောင်းလေးစားချင်တာ။ အရသာစိတ်ကလေးက စိတ်ကလေးက အရသာကိုခံစားတာ တဏှာ။ မြင်စိတ်ကလေးက အဲဒီအာရုံပေါ်မှာ သွားပြီးသာယာတာ တဏှာ။ ကိုယ့်နားကကြားလိုက် တဲ့ သိတဲ့ မနော။ ဟော ဒီမနောလေးက အာရုံပေါ်မှာ သာယာတာ တဏှာ။ ကိုယ့်နားကကြားလိုက်တဲ့ သိတဲ့ မနော။ ဟော ဒီမနောလေးက အာရုံပေါ်မှာသာယာတာ တဏှာ။ စိတ်ကလေး စိတ်ကလေး စိတ်ကလေး စိတ်ကိုဟောသွားတာ။ ဘယ်စိတ်လည်း မနော မနောကံ သံသရာဘယ်ကစလဲ။ မနောကံကစတယ်။ သံသရာဘယ်ကပြတ်သလည်း။ မနောကံပြတ်တယ်။ ကံပြတ်သွားပြီနော်။ ကံပြတ်သွားပြီ။ ကံပြတ်ရင်ဘာဖြစ်လည်း။ ဉာဏ်ဝင်လာပြီ။ ဉာဏ်ဆိုတာ အဲဒီအာရုံကိုမစွဲတာ။ ဉာဏ်စွဲ ရင် ကံ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုက်။ စစ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ မဂ္ဂင်တရားနှလုံးသွင်းနေပြီ။ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းတာလုပ်။ သမ္မာဝါယာမ သမ္မာဆိုတာ ကောင်းသောဝါယာမဆိုတာ သမာဓိကိုထူထောင်ပြီး တစ်နာရီကို နှစ်နာရီလောက်သူကျင့်မယ်။ သမ္မာဝါယာမ၊ သမာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ။ ဟော သမာဓိ တွေတည်ကြည်လာပြီ။ စိတ်ကလေးတည်ကြည်လာပြီ။ မနောလေးတည်ကြည်လာပြီ။ အဲဒီတော့မှ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သင်္ကပ္ပရောက်သွားရင် သမ္မာဒိဋ္ဌိကိုသိသွားပြီ။ အကုန်လုံးရသွားပြီ။ အဲ သင်္ကပ္ပ တွေ။ ကဲကြည့်စမ်း။ ဘယ်မှာ ဒိဋ္ဌိသိသွားပြီ။ စာကရေးထားတယ်။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာ အာဇီဝ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဒိဋ္ဌိမပါတော့ဘူး။ အဲဒါ ပညာမဂ္ဂင်ခေါ်တယ်။ သိက္ခာသုံးပါးကို အဆီတွေညှစ် ထုတ်၊ အဆီတွေညှစ်ထုတ်လိုက်။ ဘာဆီတွေကျမလဲ။ ဧကောဓမ္မောကျမယ်။ ဧကောဓမ္မော ဘယ်ကလာသလဲ။ ရုပ်ပေါ်နာမ်ပေါ်ကလာတယ်။ နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာမှာစတယ်။ ခန္ဓာမှာဆုံးတယ်။ သီလမှာချုပ်တယ်။ ဟာ အေးသွားပြီ။ ဗိုက်ထဲမှာ ရေခဲတုံးကြီးထည့်ထားတယ်။ ဒါ ခန္ဓာသိတွေ။ ဒါ အစွဲဥပါဒါန်တွေ။ ကြည့်စမ်း။ မနောကံကရေးထားတယ်။ ဗျာပါဒတဲ့။ အဘိဇ္ဇာတဲ့။ ကုတ္တုစ္ဆတဲ့။ ဝန်တို မိစ္ဆာစိတ်ဟာ ကိုယ့်အိမ်မှာ ဧည့်သည်လာလို့ ဗိုက်ဆံတွေပေးရင်တော့ စိတ်ကိုချမ်းသာနေတာ။ ဧည့်သည်က ကိုယ့်ကို ကပ်စားရင်လေ အိမ်ရှင်က ဒီအကောင် ဘယ်ကကောင်။ အဲဒီလိုဖြစ်နေတာ။ မနောပေါက်နေတာ။ အဲဒီပညတ်အာရုံကို မပယ်နိုင်တော့ သွားစွဲရော။ အဲဒါ ကံဖြစ်ရော။ ဟော ကျွေးလည်းကျွေးရသေးတယ်။ ဧည့်သည်ကလည်း အလိုက်အထိုက်မသိဘူး။ သူ့ခဗျာမှာ လုပ်မှ စားတော့ သူ့မှာ တစ်ယောက်လာတော့ခက်နေတယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ ဒါတွေကို အပေါင်းအသင်း မကောင်းရင် ပျက်တတ်တယ်။ အပေါင်းအသင်းကောင်းရင် တက်တတ်တယ်။ ခင်ဗျားအပေါ်မှာ

မူတည်တယ်။ အဲဒါကြည့်ပေါင်း။ မကောင်းတဲ့သူနဲ့သွားပေါင်းရင် ကိုယ်မှာ ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ ကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင် ကိုယ်တတ်မယ်။ မကောင်းတဲ့သူနဲ့ပေါင်းရင် ကိုယ်ကျသွားလိမ့်မယ်။ ကြည့် အဇာတသတ်။ အဲဒါ ကံအကြောင်းတွေပဲ။ အစွဲဥပါဒါန်တွေပဲ။ အဲဒါ စွဲဦးဗျ။ သံသရာတစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝလည်ဦးမှာပဲ။ စိတ်သာချ။ ကိုယ်ကကျင့်မှမကျင့်ဘဲ။ ဘယ်သူမဆို ကျင့်ရတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီတရားတွေကိုကျင့်ကြ၊ ကြံကြ၊ အားထုတ်ကြ။ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ ဘယ်သူလုပ်လုပ် ရမယ်။ အာ သူ့ဘာသာရယ်၊ ငါ့ဘာသာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတရားကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနဲ့ အဲဒီလမ်းသာ နှလုံးသွင်းသွား။ မနောနော်။ တစ်ခါတည်း သူ့အခြေခံတွေ အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာတွေ ဖြစ်လာပြီ။ ဒီတော့ မရှိရင် ဆားလေးနဲ့စား၊ ရုပ်ဆင်းရဲပါစေ။ အစားအသောက်ဆင်းရဲပါစေ။ စိတ်မဆင်း ရဲပါစေနဲ့။ ဘုရားက စိတ်ဟောနေတာ။ စိတ္တာတဏှာနံ ခယ မစ္စကတဲ့။ စိတ်သာ ရှင်စောဘုရားဟော ဘုရားက စိတ်ဟောသွားတာ။ အဲဒီစိတ်မှာ တဏှာပါတယ်ကွတဲ့။ အဲဒီတဏှာပါတာ မင်းလည်း မသိဘူးတဲ့။ မျက်စိလေးမြင်လိုက်တော့ ကိုယ်က ဘောပွဲတွေလောင်းထားတယ်။ အာ ဘောပွဲနိုင် တော့ စိတ်ကိုချမ်းသာနေတာပဲ။ တွေ့လား တဏှာ။ တဏှာနိဗ္ဗာန်သည် တဏှာလိုက်ရှုပ်တာ။ ဒါကြောင့် ကိလေသာရှိရင် ကိလေသာရုပ်တရား။ တဏှာဟာ နာမ်တရား။ ရုပ်နာမ်သိတာက ဝိဇ္ဇာဉာဏ်။ ရုပ်နာမ် မသိတာ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာနဲ့ နစ်မြောနေတယ်။ မျောနေပြီ။ ဘယ်သူပဲပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့။ ကိုယ်ရပ်ကွက်ကလူကြီးတွေခိုင်းရင် လုပ်ပေး။ ကိုယ်စေတနာမပျက်နဲ့။ စေတနာက တည်နေပါစေ နော်။ ခင်ဗျားတို့ စာကရေးထားတယ်နော်။ ပျားရည်ကချိုတယ်နော်။ ပျားရည်လိုချိုပါစေ။ စိတ်ကလေး မပြောင်းလဲနဲ့ ဩော် ဆရာကြီး ကျွန်တော်လုပ်ပေးပါမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကိုင်ပေးပါမယ်ဗျာ။ ဟော သူက စေတနာသိပ်ကောင်းတာ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာစင်ကြယ်မယ်။ အပြင်မှာမစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ဘူး။ ခန္ဓာမှာမစင်ကြယ်ရင် ဉာဏ်မှာ မစင်ကြယ်ဘူး။ ဒါ ဉာဏ်တွေ။ အပြင်မှာ ဘာလည်း။ ရပ်ကွက်လူကြီးကခိုင်းရင် ကျွန်တော်လုပ်မယ်ဗျ။ ကျွန်တော်ခိုင်းပါ။ ကျွန်တော်လုပ်မယ်ဗျ။ အဲဒီတော့ ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်တယ်။ စေတနာမှန်လာပြီ။ မနောက စေတနာမှန်နေပြီ။ အပြင်မှာ သူလုပ်ပေးမယ်။ မလှူနိုင်တော့ သူလုပ် ပေးမယ်။ ကြည့်စမ်း။ ဘယ်လောက်လည်း တရားက ကိုယ်မှာရှိတာ။ မလုပ်တတ်လို့၊ မရှာတတ်လို့။ တရားက ကိုယ်မှာရှိတာ။ ဒါကြောင့် စာကရေးပြညွှန်ပြထားတယ်။ မှန်တယ်။ ဟောရှိတာက ဒီမှာ ရှိနေတာ။ ဓမ္မစေတီ။ ဓမ္မဆိုတာ တရား။ ဓမ္မစေတီ ခန္ဓာ အဲဒါတွေပြောနေတာ။ ခန္ဓာနဲ့ပေါင်းမယ်။ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အဘိဓမ္မာတရားတွေ။ ဓမ္မဆိုတာ တရားဗျ။ ခန္ဓာဆိုတာ ရသွားပြီ။

ခန္ဓာ ၅ ပါး ရုပ်နာမ် ၂ ပါးသိပြီ။ ခင်ဗျားတို့ စာကရေးထားတယ်။ ရုပ်ကုဋေ ၅ ထောင်၊ နာမ်ကုဋေ ၁ သိန်းတဲ့။ ဖြစ်ပျက်မှမသိရင်တဲ့ ကိလေသာကြွေးတင်တယ်တဲ့။ အဲဒါ ကိလေသာမသိတော့ တဏှာကြွေးတွေတင်နေတာ။ အဲ သေပြန်ရော။ တစ်ဘဝ တစ်ဘဝပြီးတစ်ဘဝ။ ကျတာက အပါယ်လေးဘုံ။ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၊ အသူရကယ်ဘုံ၊ ငရဲဘုံ ဟော ဒါတွေဖြစ်ကြမယ်။ ခင်ဗျား အခုအနေကတော့ ပျော်နေတာ။ ပျံလေတဲ့ငှက်ခါး ပြန်လေတော့။ သိမယ် သေခါနီးမှသိမယ်။ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီတော့ သေခါနီးတော့ မကျင့်နိုင်တော့ဘူး။ မကြံနိုင်တော့ဘူး။ အခုကတည်းကနေပြီးတော့ ကိုယ်က အပြင်ပညတ်မှာ စင်ကြယ်ရမယ်။ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်က သူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရ်တရားထားပါ။ ဒါတွေကို အသိတွေထားရတော့မယ်။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ပါစေ။ အပြင်မှာစင်ကြယ်ရင် ခန္ဓာမှာစင်ကြယ်မယ်။ ပညတ်မှာစင်ကြယ်ရင် နှလုံးသားမှာ ပရမတ်မှာလည်း လင်းလာလိမ့်မယ်။ ပညတ်မှ မစင်ကြယ်တာပဲ။ ပညတ်မှာ လောဘစိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ မောဟစိတ်တွေ ကြည့်စမ်း မောဟတွေ၊ မောဟတစ်လုံးနဲ့ချလိုက်တာ မနောအာရုံပေါင်းတာ လောဘကြောင့် ဒေါသတွေဖြစ်တာ။ ဟာ မကောင်းပါဘူးဗျာ။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်စိတ်ကလေးကိုယ်စစ်။ ဘယ်သူပဲပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့။ ကိုယ့်စေတနာမပျက်နဲ့။ ဪ ခဲတာလည်း ခဲပါစေ။ ကျွန်တော်သည်းခံပါမယ်။ ကျွန်တော့် ရိုက်လည်း ရိုက်ပါစေ။ ကျွန်တော်သည်းခံပါမယ်။ ကျွန်တော့် စက်ဘီးလေးတွန်းမိလည်း ကျွန်တော် အလျော်မတောင်းပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့်အမှားပါဗျာ။ ကိုယ်က ချည်း လိုက်တောင်းပန်နေတယ်။ ကြည့်စမ်း။ သူများက ကိုယ့်ပါးရိုက်တယ်။ ရိုက်ပါစေဗျာ။ ဟော ကြည့်စမ်း။ သူဘယ်လောက်စေတနာကောင်းလည်းလို့၊ ဝိသုဒ္ဓိဖြစ်နေပြီ။ ဝိဆိုတာ အသိ။ သုဒ္ဓိဆိုတာ စင်ကြယ်တာ။ အဲဒါ ဘယ်သူကမှပေးတဲ့ဘွဲ့မဟုတ်ဘူး။ တိပိဋကဘဏ္ဍာဂါရိက ဘယ်သူဘက်က ဘွဲ့မဟုတ်ဘူး။ ဒါဘာလည်းဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့တွေကြည့်။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိဖြစ်နေတယ်။ သူ စိတ်ကလေးက အလွန်စင်ကြယ်နေတယ်။ အာရုံမှာလည်း စင်ကြယ်တယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေထားတယ်။ ရုပ်ကွက် လူကြီးခိုင်းလည်း လုပ်ပေးတယ်။ အိမ်နီးနားချင်းတွေခိုင်းလည်း လုပ်ပေးတယ်။ သစ္စာရှိတယ်။ ဟော မခိုးဘူး၊ သွားမခိုးဘူး။ ခိုးတာက သစ္စာပျက်တယ်။ အဲဒါ ပညတ်မှာတွေ့ကြည့်။ အဲဒါတွေပေါ့ဗျာ။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်တာစစ်ပေတော့။ အဲဒါ လာတာလည်းတစ်ယောက်တည်း၊ ပြန်တာလည်း တစ်ယောက်တည်း။ ကြည့်စမ်း။ သံယောဇဉ်တွေ သံသရာလည်တဲ့ကြိုးကြီး။ ကိုယ့်ရဲ့ ကမ္မဝဋ်၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ကိုယ်မသိတော့ ကမ္မဝဋ်ကို မပယ်နိုင်တော့ဘူး။ ဟော သံယောဇဉ်လေးတွေဖြစ်လာပြီဗျီ။ အိမ်ဆောက်ကုန်ပြီဗျီ။ ကြည့်စမ်းပါဦး။ တဏှာနဲ့ အိမ်ဆောက်တာ။ အဲဒါ တဏှာကိုဟောနေတဲ့တရား။ ဥပါဒါန်

တဏှာကိုဟောနေတဲ့တရား။ စာမတတ်ဘူး။ စာပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ စာရှိလို့ အသိလေးတွေပြောတာ။ သိပ်တတ်မယ်ဆိုရင်တော့ အကုန်ပြောတတ်တယ်နော်။ စာမတတ်လို့ အဲဒါကြောင့် အစွဲတရား ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် တွေးကြည့်။ ခင်ဗျားကိုဆဲလိုက်တယ်။ ဟာ အဆဲခံရတဲ့လူရဲ့စိတ် ဘယ်လိုနေမလဲ။ အဲဒါသွားမှတ်တာ။ အာရုံမှာမှတ်လိုက်တော့ ငါ့ဆဲတာပဲဆိုတဲ့ အယူမှားနေတယ်။ အမှတ်မှားနေ၊ အစွဲမှားနေတော့ ကံဖြစ်ရော။ အဲဒါ လူထဲမှာလည်း လမိုင်းရှိတယ်။ ကုန်းလမိုင်း၊ ရေလမိုင်း၊ အာကာ လမိုင်း၊ စွဲရင် လမိုင်းပဲ။ ဟာ ဩော် အေး အေး ကျွန်တော်လုပ်ပါ့မယ်အဘရယ်။ ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ် အစ်ကိုကြီးရယ်။ အင်မတန်မှအေးတဲ့ အေးငြိမ်းခြင်းခါတ်တွေနော်။ မာန်ကလည်းပြုတ်ပြီ။ တဏှာ ကလည်းပြုတ်ပြီ။ ဟာ ဒိဋ္ဌိလည်းမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား အဲဒါနိဗ္ဗာန်ပဲဗျာ။ အခုရတဲ့ နိဗ္ဗာန်။ အဲဒီ တဏှာကြောင့် မာန်ဖြစ်နေတာ။ ဘာလည်းကွ။ ဒီကောင် မနေ့ကမှ ဒီကောင်တို့သိတာပေါ့ကွာ။ ဒီကောင် အခုတော့ သူကဒီလိုဖြစ်သွားတာ။ ဟော ယုံမှားသံသယတွေ ပြစ်မှားကုန်ပြီ။ ကြည့်စမ်း။ ဒါတွေမဖြစ်စေနဲ့။ မစားရ မသောက်ရပဲနဲ့။ အပါယ်ကျမယ့်ဟာတွေ။ ဩော် အေး အေး အေး။ ဩော် သူကြီးစားတာကွ။ သူကြီးစားလို့ သူကံက အကျိုးပေးတာ။ အတိတ်ကံနဲ့ ပစ္စုပ္ပန်က အတိတ်ရဲ့ကံက ဘဝအနန္တက သူ ဒီဒါနမျိုးစေ့တွေ သူလှူလာလို့ ဟောဒီဘဝမှာ ဝိုလ်ကြီးတွေဖြစ်၊ ဘာကြီးတွေဖြစ်။ အေး သူက အတိတ်ကလုပ်လာတာကွ။ တို့က အတိတ်ကမလုပ်လို့ ဟောဒီပစ္စုပ္ပန်ရဲ့ကံကလေးပဲ မှီခိုအားထားပြီးတော့ တို့သတိထားရပါတယ်ကွာ။ အဲဒီလိုပေါ့။ ကံခြင်းမတူဘူး။ ကံခြင်း အဖာတသတ် နဲ့ ဝိမ္မိသာရ နဲ့ သားအဖခြင်း ကံမတူဘူး။ ဘုရားကယ်တာလည်း တွေးကြည့်ပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျား ဘယ်သူ ကယ်လည်း။ ဟော အင်္ဂုလိမာလတဲ့ စာက သုတ္တန်ကရေးထားတယ်။ အဲဒီတော့ လူတွေသတ်တုန်း ကတော့ သူမကယ်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းပဲကျန်တော့တယ်။ မနက်ကျတော့ သူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တယ်။ ဘယ်သူတွေတွေ့ တွေ့ရာ ခါးမဆိုင်းခုတ်မှာပဲဆိုပြီးတော့ ဘယ်သူတွေတွေ့ မတွေ့တွေ့ ဘုရားတွေတော့လည်း သူခုတ်မှာပဲ။ သစ္စာဆိုထားတယ်။ ဟာ မနက်မိုးလင်းတော့ သစ္စာ ဆိုတယ်။ အဲဒီတော့ မနက်မိုးလင်းတော့ မအေကိုတွေ့ရောဗျို့။ ဟာ မအေမှန်းသိတယ်။ သစ္စာက ဆိုထားပြီးပြီ။ ငါတော့ မထူးပါဘူးကွာ။ သစ္စာတော့ ငါအပျက်မခံဘူး။ ခုတ်မှာပဲဆိုပြီး မအေကိုလိုက် တာ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားကဝင်ပြီးတော့ ကယ်လိုက်တာ ဘုရားကဝင်ကယ်တော့ ဟော မအေ လွတ်သွားတယ်ဗျို့။ ဘာဖြစ်လို့လည်း ပစ္စာနန္တိယကံထိုက်သွားတော့မယ်။ သူကေန်ဖြစ်တော့မှာကို

ဘုရားကသိတယ်နော်။ အဲဒီတော့မှ ဘုရားက အဲ ဘုရားကကယ်တာ။ မအေ ကြားထဲဝင်ပြီးတော့ ကယ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘုရားကိုလိုက်တာပဲ။ သူဝမ်းသာတယ်။ ငါ့အမေသိတယ်။ မသတ်တော့ဘူး။ ဟောဒီဟာကြီးပဲသတ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုရားကပြေးတာမဟုတ်ဘူး။ သူပြေးနေတာ။ အသင်ကြောက်လို့ပြေးသလားတဲ့။ ငါပြေးတာမဟုတ်ဘူးတဲ့။ အသင်ပြေးနေတာတဲ့။ အဲဒီတော့မှ သတိရတော့မှ ဝှူးထောက်တာ။ အဲဒီတော့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ မနောက သူ့သတ်မှ။ ခါးနဲ့ခုတ်မှ။ အဲဒါ ကာယကံ၊ ဝစီကံကလည်း သူပြစ်မှားကုန်ပြီ။ မနောကံပေါက်တာ။ အဲဒီ ၃ ကံစလုံး ကျူးလွန်မှာ စိုးလို့ ပဉ္စာနန္ဒိယကံ မအေလည်းဖြစ်နေတယ်။ အဇာတသတ်ကျတော့ ကယ်ပါလားဗျ။ အဲဒါ ဘုရားခေတ်ပဲ။ ချွတ်လို့ရတယ်တဲ့။ သူ့ပဲချွတ်သွားတာ။ ချွတ်လို့မရတဲ့သူကို ခက်တယ်နော်။ အဇာတသတ် သားလေးကိုမွေးတာ ခုနာပေါက်လို့ လက်ညှိုးကပြည်တွေ ဝမ်းထဲရောက်လို့ မအေက သားလေးကို မလုပ်ဘူး။ အဲ သားကကြီးလာတော့ ဘုရင်လည်းဖြစ်ရော တစ်ခါထဲ ဖအေကို ထောင်ထဲထည့်ပြီးတော့ ကော်ရည်တွေကျွေးပြီးတော့ ညည်းပန်းပြီးတော့ သေရော။ သေသွားမှ ဘုရားဆီသွားတယ်။ အပေါင်းအသင်းမကောင်းလို့ ပျက်တာ။ အပေါင်းအသင်းကောင်းရင်တက်တယ်။ အဲဒီတော့ အဇာတသတ် ဘယ်သူတွေပေါင်းလဲ။ ဒေဝဒတ်သွားပေါင်းတယ်။ ကဲတွေးကြည့်ပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် မကောင်းတဲ့ခုစရိုက်ကို မလုပ်ကြပါနဲ့။ မကောင်းတဲ့ အယူမှား၊ အမှတ်မှားတွေလည်း မလုပ်ကြပါနဲ့နော်။ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ ဗမာပြည်ကြီး။ ခင်ဗျားတို့မသိလို့ အင်မတန်ထူးတဲ့ ဗမာပြည်တော်။ ရဟန္တာတွေ မြေမလျှောက်တဲ့ရဟန္တာရှိတယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့တိုင်းပြည် ကောင်းအုံးမယ်မှတ်ထား။ သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတွေရှိရင် ကောင်းမယ်။ သစ်တစ်ပင်ကောင်း ငှက်တစ်သောင်းနားမယ်။ အဲဒီလိုဟောလိုက်တဲ့ အသိတရားတွေ တွေးကြည့် မှန်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် နှိမ်ချလိုက်နော်။ မာန်ပြုတ်လိုက်။ ဒီမာန်က သုညာတ နိဗ္ဗာန်တံခါးပိတ်တာ အဲဒီမာန်ပဲဗျ။ အဲဒီမာန်ဘာကြောင့်ရှိလည်း တဏှာကြောင့်ရှိတယ်။ တဏှာဘယ်ကလာလဲ။ ကိလေသာကလာတာ။ ဒါကြောင့် ဒီ ဝိပဿနာကို ကျင့်ကြပါ။ ကြံကြပါ။ အားထုတ်ကြပါ။ နောက်ဆုံးတော့ မဂ်ဉာဏ်မရရင် ခင်ဗျား သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ သဒ္ဓါဆိုတာ ယုံကြည်တာ။ သဒ္ဓါဗိုလ်တွေ၊ ဝီရိယဗိုလ်တွေ၊ သီလဗိုလ်တွေ၊ သမာဓိဗိုလ်တွေ။ ဟော ယုံကြည်ပြီး သူတရားထိုင်တယ်။ အာနာပါန သူရှုတယ်။ စိတ်နဲ့ စေတသိတ် ခေါင်းပါးလာရင် အဲဒါသီလပဲဗျ။ မြင်စိတ်၊ ကြားစိတ်၊ နံစိတ်တွေကလည်း ခေါင်းပါး။ တွေးစိတ်ကလည်း မတွေးတော့ဘူး။ ခေါင်းပါးလာတယ်။ အဲဒီ အဓိသီလပဲဗျ။ မနောသီလတွေဟာ အပါယ်

ပိတ်တာပဲ။ အဲဒီတော့ ဘာလည်းမရ ညာလည်းမရ စိတ်မပျက်နဲ့။ တစ်နေ့လုပ် တစ်နေ့သိလာတယ်။ ရက်ပေါင်း၊ လပေါင်း၊ နှစ်ပေါင်းလုပ်လာရင် ခင်ဗျားသိလာလိမ့်မယ်ခင်ဗျာ။ ကိုယ်တိုင်သိလာမယ်။ တရား သူများသွားမမေးနဲ့ သီလဆိုတာ ပညတ်သီလရှိတယ်။ ပရမတ်သီလရှိတယ်။ အကာသီလ ရှိတယ်။ အနှစ်သီလရှိတယ်။ အကာကိုလည်း မပယ်နဲ့၊ မစွဲနဲ့၊ အနှစ်ကိုလည်း မကွယ်နဲ့။ ခင်ဗျား အပေါ်မှာ မူတည်တယ်။ ဝိပဿနာမဂ်နဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်လိုရှိရင် သိလိမ့်မယ်။ ဪ ကံတွေဟာ ကာယကံ(၃)ပါး သူများအသက်ကို သတ်ချင်သေလား။ သူများပစ္စည်းကို ငါခိုးချင်သေးလား။ သူများ သားမယားကို ငါဖျက်ချင်သေးသလား။ ဟ ငါတရားထိုင်နေတယ်။ သစ်တစ်ပင်အောက်၊ ဝါးတစ်ပင် အောက် ကာယကံလုံပြီ။ ဝစီကံလည်း လုံပြီ။ အဲဒါပညတ်တွေ ပညတ်ကိုလည်း စင်ကြယ်လာပြီ။ ပရမတ်ကိုလည်း မြင်လာလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားအပေါ် မူတည်တယ်။ တစ်နေ့ ခင်ဗျားကိုလည်း ဘဝ တစ်ပါးသို့ သွားရမှာပဲ။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း သွားရမှာပဲ။ မအိုခင်၊ မနာခင်၊ မသေခင်မှာ။ အဲဒီတော့ ဒီအသိတရားတွေကို နှလုံးသွင်းပြီးတော့ ကိုယ့်ထက်ကြီးတဲ့သူကို ရိုသေပါ။ ကိုယ်နဲ့တန်းတူကို ကြင်နာပါ။ ကိုယ့်အောက်ကသူကို သနားပါ။ ကိုယ်ကျင့်တရားထားပါ။ ဗြဟ္မစိုရိတရားထားပါ။ သံဝေဂတရားထားပါ။ သူများမြှောက်တိုင်း မမြှောက်နဲ့။ သူများခြောက်တိုင်းလည်း မကြောက်နဲ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် မှန်မှန်လေးနှလုံးသွင်း။ မှန်မှန်လေး။ ဪ အေး အေး အေး။ သူများဆဲလည်း အေး အေး အေး။ သူများလက်သီးနဲ့ထိုးလည်း ဪ အေး အေး အေး။ အဲဒီလို အေး အေး အေး နဲ့ စိတ်ကိုအမြဲတမ်းထိန်းထားတာ။ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။ ထိ သိ သတိ သတိအမြဲတမ်း သူမှာ ရှိတယ်။ ဪ ငါဆဲလိုက်ရင် အကုသိုလ်ကံတွေဖြစ်မယ်ကွ။ ငါသတ်လိုက်လိုရှိရင်လည်း အကုသိုလ် ကံတွေဖြစ်မယ်ကွ။ အဲဒီကံတွေ စွဲလို့ငါဖြစ်တာပါလား။ ဒေါသတွေဖြစ်လိုက်၊ လောဘတွေဖြစ်လိုက်၊ မောဟကိုမသိလို့။ အဲဒီမောဟ က ဒိဋ္ဌိရဲ့အပွားတွေ ဒိဋ္ဌိဆိုတာ အယူမှား၊ အမှတ်များ၊ မစွဲမှားတယ်။ အတ္တကိုယူတဲ့အစွဲတွေ။ အဲဒါ ဝိပဿနာတရားသာထိုင် ဘာမှ သူတို့ကိုမပြောနဲ့။ မှန်တယ်ကွာ။ ငါကတော့ ငါ့အလုပ် ငါလုပ်မယ်။ အဲဒါ အေးငြိမ်းခြင်းခါတ်။ အဲဒီတော့ ဒီအလုပ်တွေကို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခင်ဗျားတို့ကို အဖေလို၊ အမေလို၊ အစ်ကိုလို၊ ညီမလို ခုနက လုံချည်ဝတ်ရင် လှည့်ဝတ်။ ပိုက်ဆံက သိပ်ရှားတယ်နော်။ ရှာလို့တောင်မရဘူး။ အဲဒီတော့ ဈေးကတော့ဝယ်လိုက်တာ။ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လောက်ရနေ ရနေ ကုန်တာပဲ။ ခြိုးခြံပြီးဝတ်၊ ခြိုးခြံပြီးစား၊ ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ။ ရပ်ကွက်မှာ

မထောင်နဲ့။ လက်မသွားမထောင်နဲ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ။ တရားလေးကို နှလုံး
သွင်း။ ထမင်းစားတဲ့အခါမှာ ဆားလေးနဲ့စား။ အဲဒီတော့ ဘာလေးနဲ့စားစား။ မစင်သွားမှာ။ တစ်နေ့
ကို ဟင်းခွက်(၁၀)ခွက်၊ (၁၅)ခွက်ဟာ ရှာလို့တောင် မလောက်ဘူး။ အဲဒါ အရသာဇီဝါမှာလည်း
ခံစားတယ်။ စက္ခုမှာလည်း ခံစားတယ်။ နားသောတမှာလည်း ခံစားတယ်။ အကုန်လုံး တဏှာချည်း
ပဲ။ အဲဒီတော့ ကိုယ် ဒီဝတ္ထုလေးက ကံ၊ ကတ္တာ၊ ကြိယာလေးပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်ကြီးလာသမျှ
ကာလပတ်လုံး ပိုက်ဆံရှုမှ၊ ဒါလေးရှိတော့ ဆေးရုံတက်တာအောင် ဝတ္ထုလေးပါသွား။ လူနာ လူနာ
ချင်း ခိုင်းလို့ရတယ်။ ကိုယ်လည်း တစ်ပြားမှ မပါဘူး။ ကိုယ်က နဂိုတုန်းက လုပ်လိုက်တာ ဖဲရိုက်၊
ချဲ့ထိုး၊ ခင်ဗျားတို့ ချဲ့တွေတော့ မထိုးနဲ့။ ကံကို သွားမကစားနဲ့။ ကံက သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။
ကိုယ်ကံကောင်းရင်တော့ ဘာလုပ်လိုက်တာ ဆိုတာ ဘဝပျက်သွားလိမ့်မယ်နော်။ ဦးဇင်း က တိုင်းပြည်
တွေကိုရောက်တယ်။ ယိုးဒယားကိုရောက်တယ်။ အကုန်သိတယ်နော်။ ဦးဇင်း ဘယ်လိုမှ မတတ်
နိုင်ဘူး။ မျက်ရည်တောင်ကျတယ်နော်။ ဒါတွေ ချဲ့တွေထိုးလိုက်လို့ရှိရင် တစ်ခါတည်း လူရောင်းစား
တာတွေရှိ တယ် နော်။ တစ်ဆင့် ထက်တစ်ဆင့် ဘာမှမသိဘူး။ အမျိုးသမီး ဟို
ယိုးဒယားလည်းရောက်ရော ပြန်လည်းမလာနိုင်တော့ဘူး။ ကြည့်စမ်း ပါအုံးဗျာ။ ကိုယ့်အဖေ၊ အမေ
စကားနားထောင်။ ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ။ နိုင်ငံတော်အစိုးရကို သူကလည်း သူ့အလုပ်
သူလုပ်ရတာကို မသက်သာဘူး။ သူ့အလုပ်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့လိုက်ကြည့်။ တံတားတွေဆောက်ရ၊
လမ်းတွေလုပ်ရ။ ကြည့်စမ်း ခင်ဗျားတို့ကြည့် သံဝေဂရဖို့ သိပ်ကောင်းတာ။ ခြော် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ
တို့ကို အင်္ဂလိပ်လက်ထက်ကတုန်းက မရှိခဲ့ပါလား။ အခု ဒါတွေလုပ် ပါလား။ ဒါတွေကိုင်ပါလား။
သူတို့လည်း လုပ်ရတာ နေ့တိုင်းနော်။ ဟိုသွားလိုက်၊ ဒီသွားလိုက် လမ်းတွေဖောက်ရတယ်။
တံတားတွေဆိုတာ ဦးပဏ္ဍိတ တောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။ သူတို့လုပ်တယ်။ ဒါ သူတို့ရဲ့ စေတနာရဲ့
ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်လေးမှာ သူတို့စေတနာရှိလို့ ဒါတွေလုပ်သွားတာ။ သူတို့လည်း အိုမယ်၊ နာမယ်၊
သေမယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ လည်း အိုမယ်၊ နာမယ်၊ သေမယ်။ ဒါနောက်ဆုံးကာလတွေ နောက်ကလေးတွေ
ကောင်းစားအောင်လုပ်ပေးတာ။ ဒါတွေကို သွားမပြစ်မှားနဲ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေ မစားရ၊ မသောက်ရပဲနဲ့
သွားပြစ်မှားရင် ခင်ဗျားတို့ ဥပါဒါန်ကံဖြစ်ရော။ မိစ္ဆာကံတွေ ဖြစ်သွားလိမ့် မယ်နော်။ ဒီလောက်ဆို
ပြီးရောပေါ့ဗျာ။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု ပါဘုရား။

(အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ယုံကြည်ရင် လှူပါဗျာ။ မယုံကြည်ရင်တော့လည်း မလှူနဲ့ပေါ့။ အဲဒီလှူတဲ့ ပိုက်ဆံကို ဆရာတော်ကြီးထံ ဦးစင်း အကုန်ဆုံးအပ်ပစ်ခဲ့မယ်။ ဦးစင်း တရားပွဲမှာ ဘာမှမယူပါဘူး နော်။ အဲဒီတော့ ဒါနစစ်၊ ဒါနမှန်။ လူစစ်၊ လူမှန်။ ရဟန်းစစ်၊ ရဟန်းမှန် အဲဒီအချက်(၃)ချက်ပဲဗျို့။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ရဟန်းကလည်း စစ်ရမယ်။ ရဟန်းကလည်း သစ္စာရှိရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ဒါနလေး အားကိုးပြီးတော့ ဘဝတွေ ဘဝတွေ နေ့ခင်းမတ်တပ်ရင် အရိပ်ထွက်တာ။ ခင်ဗျား အနောက်ကအရိပ်က လိုက်သလို ခင်ဗျားနောက်ကိုလည်း အဲဒီမျိုးစေ့ပါသွားလိမ့်မယ်။ ဒါနစစ်တယ်။ ရဟန်းကလည်း စစ်တယ်။ ဥပါဒါန်ပြတ်တယ်။ ကိုယ်ကလည်း လှူချင်တဲ့ ပုဗ္ဗမုဇ္ဈ ပရစေတနာလည်း မှန်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့လာလှူကြတဲ့။ ဦးစင်း အောက်မှာ ဆင်းခံပေးမယ်။)

(သာဓု ... သာဓု ... သာဓု)

ပြောင်းပြင်

ဝိသုဒ္ဓိမဟာမြိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း (ဝိသုဒ္ဓိကျောင်း)

အောင်သစ္စာမဟာဝါတ်ပေါင်းချုပ်

ဝိသုဒ္ဓိ နှင့် အောင်သစ္စာ

ဝိသုဒ္ဓိ မှ ဝိမုတ္တိ

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ်(၁၂၅)

ဝိသုဒ္ဓိဝိပဿနာပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

09-250432050, 09-251620128

09-447572355

ဝိသုဒ္ဓိဓမ္မသစ္စာတရားတော်အမှတ် (၂၀၂)

စာမတတ်ဘူးဗျာနော်။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးက စာကိုမသင်ခဲ့လို့ မတတ်တာပါ။ မသင်လို့ မတတ်တာ။ စာကိုပယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်မတတ်တာကိုပြောတာ။ အဲဒီတော့ စာမတတ်တဲ့ အားလုံး တရားနာကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့ ကိုရင်လေးတို့၊ ဒကာ၊ ဒကာမတို့အားလုံး ဦးပဏ္ဍိတ က စာမတတ်ဘူး။ ငယ်စဉ်ကမတတ်တာ ဘာကိုသူဟောသွားမလဲတဲ့။ ခင်ဗျားတို့ အဲဒီ အသိတရား ခန္ဓာနဲ့ရင်းရှာတဲ့ ဥပါဒါနိအစွဲတရား ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံဆိုတဲ့ ကံ(၃)ပါးဟာ ဘယ်ကံ သံသရာလည်သလဲဆိုတာကိုပြသွားမယ်နော်။ အဲဒီအာရုံတွေမှာ မပြတ်တော့ အဲဒီ(၃၀)တုံမှာ လည်မှာပဲ။ ဒါ သစ္စာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကိုဟောတာ။ အဲဒါ မဂ်ဉာဏ်ရတဲ့ရဟန်းတစ်ပါးခေါ်တယ်နော်။ မဂ်ဉာဏ်ရတဲ့ရဟန်းတစ်ပါးက ပညတ်ကိုအာရုံမှန်သမျှ ဝတ္ထုကာမကို သူမစွဲတော့ဘူး။ မှန်တာပြောတာ။ အခု အားလုံးရှိကြတဲ့ ကျောင်းပေါင်းမြောက်များစွာရှိကြတယ်။ မကျေနပ်ရင် ချွတ်ပါဆို ချွတ်ပေး လိုက်မယ် သင်္ကန်း။ ထွက်သွားဆို ထွက်သွားလိုက်မယ်။ သူ ရသွားပြီ။ မဂ်ဉာဏ်။ ဉာဏ် ရသွားပြီ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ပြတ်တယ်။ မပြတ်တယ်တော့ ဦးပဏ္ဍိတ မပြောဘူး။ လမ်းတော့ပြလိုက်မယ်။ စာကရေးထားတယ်။ ဘယ်လိုရေးထားလဲ။ သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာ။ ဟုတ်လားတဲ့။ ဟုတ်တယ်တဲ့။ အေး အဲဒီတော့ ဒီစာကမှန်၏။ ငါ့ဉာဏ်မိဖို့ ငါလိုတယ်။ တာလုပ်မလဲ ဒီဉာဏ်ရအောင် ဂမ္ဘီရဉာဏ်ရအောင် ဂမ္ဘီရဉာဏ်၊ ဇေနဉာဏ်၊ စက္ခုဥပါဒိ၊ အာလောကောဥပါဒိ၊ ဉာဏဥပါဒိ တဲ့။ ဒါ စာရေးထားတယ်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီဉာဏ်ကို ရအောင် သူလုပ်မယ်။ ခုနက သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ သဘာဝသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာ။ အဲဒါ စာမှန်တယ်။ ဟော ခန္ဓာကရှာတော့မယ်။ ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဘဝသံသရာကိုလည်တာ။ အဲဒီ ရုပ်နာမ်ကလည်တာပဲ။ ရုပ်မသိလို့ နာမ်မသေတာ။ နာမ်သောင်းကြမ်းတဲ့သဘောလေးပဲ။ အာရုံ မပြတ်ဘူး။ ဒါ စာမဟုတ်ဘူး။ ခန္ဓာသိပြောသွားတယ်တဲ့။ စကားအစွဲ ဥပါဒါနိ ကံစွဲရင် ကံ။ ကံကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာ။ အခု ခင်ဗျားတို့သင်္ကန်းတွေကပ်ကြတယ်။ ဟာ ဦးပဏ္ဍိတ သဘောလေးပြောမယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဟာ ဦးပဏ္ဍိတ နေတာ။ ခင်ဗျားတို့သဘောလေးပဲ ကျောင်းမှာရှိတဲ့ သင်္ကန်းတွေအများကြီး ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ လူကြီးမင်းက သင်္ကန်း ဘုန်းကြီးရေ သင်္ကန်း(၄၀)ပေးပါ။ (၅၀)ပေးပါ။ ဟော ဘုန်းကြီးက ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ကံအလုပ်တွေပဲဗျ။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ သူတို့အလိုကြိုက်တာ။ ဘုန်းကြီးကတော့ ဘာမှမပြောဘူး။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါတွေ အပြီးသားကျတော့ ဝတ္ထုကာမနဲ့ ရောင်းစားကြတာ။ ရောင်းပြီးတော့ တက်ကြတာ။ ခြေကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဉာဏ်သမားကတော့

သိနေပြီ။ လုပ်နေတာ။ ဪ ဟုတ်ပါလား။ သူတို့လုပ်နေကြတာ။ တော်တော်ခက်ကုန်ပြီ။ ဒုက္ခသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်းအမှန်တရား၊ သမုဒယသစ္စာ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း အမှန်တရား၊ နိယောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ။ အဲဒါ ခန္ဓာက (၃၁)ဘုံလွတ်သွားတဲ့တရားတွေ။ မဂ်ဉာဏ်ရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။ မဂ်ဉာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ခင်ဗျားတို့ မြေပဒေသာပင်လေးလှ။ ခင်ဗျားစေတနာစစ်ဖို့လိုတယ်နော်။ သင်္ကန်းအစုံ (၁၀၀)ဖြစ်ပါစေ။ ခင်ဗျားအပေါ်မှာမူတည်တယ်။ အခုကြည့်စမ်း သင်္ကန်းတွေ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီးတွေ့သားပဲ။ စာမတတ်တဲ့ရဟန်းပဲ။ အကုန်ဖွင့်ပြောတာ။ အာ ငါးဆယ်ပေးပါဘုရား။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ အဲဒါတွေရောင်းပြီးတော့ ပိုက်ဆံတွေ ဘုန်းကြီးကပိတယ်ဗျ။ ဟော မှန်ဖို့လိုတယ်။ သစ္စာရှိဖို့လိုတယ်နော်။ ဘုန်းကြီး သူ့ခါတ်နဲ့ သူကံနော်။ သူ့ဟာသူ ဘယ်လိုနေနေ၊ ဘယ်လိုစားစား။ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့အသိဟုတ်၊ မဟုတ် အခုတော့ သူတို့က ရှေ့တော်ပြေးတွေလုပ်နေတယ်။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဘောလုံးကြီးလိုပဲ။ ဘယ်သူကန်ကန် ခံမှာပဲ။ အခုခင်ဗျားတို့ မြောင်းမြ မြို့မှာရှိတဲ့ ကျောင်းပေါင်း(၆၀) အခုချွတ်ပါဆို ချွတ်ပေးလိုက်မယ်။ ထွက်သွားဆို အခုထွက်သွားမယ် နော်။ ဒီဟာရေးထားတယ်။ ခန္ဓာ(၅)ပါးနဲ့ ရုပ်နာမ်(၂)ပါးကိုသိလို့ သူထွက်သွားတာ။ ခန္ဓာနဲ့ရင်းရှာ ထားတာ။ အလကားရဟန်းမဟုတ်ဘူး။ ဉာဏ်ရထားတဲ့ရဟန်း။ ဖွင့်ပြောသွားမယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့ လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ သက္ကာရဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ တွေ ကြည့်စမ်း။ သက္ကာရဒိဋ္ဌိကံတွေ။ ကံပဲ အစွဲတွေ။ အဲဒါတွေကိုလမ်းမှန်ပြုရဲ့သားနဲ့ ခင်ဗျားတို့က တစ်မျိုးလမ်းလျှောက်တော့ ဘာတတ်နိုင်မလဲနော်။ ထင်းလေးခွေနော်။ ရေလေးတိုက်လိုက်။ စေတနာ မှန်ဖို့လိုတယ်နော်။ စေတနာ ဘုရားဟောသွားတာ ကြည့်စမ်း။ သဒ္ဓါသံပတ္တိ ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏အကျိုး ကြည်ညိုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူရှိခြင်းလည်း ဒုလ္လဘော ခံယဉ်းစွာအပ် ပေ၏တဲ့။ ရေးထားတယ်စာ ခဲယဉ်းတဲ့ကံရပြီ။ အခုတော့ ဘာကံတွေလဲ။ ခင်ဗျားတို့ရထားတဲ့ကံ ပကာသနကံ၊ ဘယာကံတွေ။ ဘာဖြစ်ဦးမှာလဲ။ ကံဟာ ညောင်စေ့လောက်လှူရင် ညောင်ပင်ကြီး လောက်ဖြစ်တယ်။ မှန်တယ်။ ပြောတာကြည့်စမ်း။ အေးကွာတဲ့။ ငါယူတဲ့အာရုံဟာ အတွင်းအာရုံ အပြင်ပြတ်နေပြီ။ နင်တို့ယူထားတာက အပြင်အာရုံ။ သမ္မာနဲ့ယူရင်ယူ၊ သက္ကာရဒိဋ္ဌိကံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံ၊ သက္ကာရဒိဋ္ဌိကံဆိုတာ ကြည့်စမ်း အသက်ရှိတဲ့လူလုပ်ကြတာပဲဗျ။ ဦးပဏ္ဍိတ တဏှာပြတ် နေပြီ။ အတွင်းတဏှာပြတ်နေပြီ။ အတွင်းတဏှာပြတ်လို့ အပြင်တဏှာမလိုက်တာ။ အဲဒီလို ရဟန္တာ စစ်ကြီးကို ခင်ဗျားတို့လုပ်တာတွေပေါ့ဗျာ။ အဲ ခင်ဗျားတို့ရဖို့ နီးနီးလေးနဲ့ ဝေးနေ။ နတ်တွေရှိတယ်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဒီလိုလိမ်ပြောရင် သမုတိသစ္စာ၊ ဝိရတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၊ အရိယတ္ထသစ္စာ မကိုက်တော့

ဘူး။ တစ်ခါတည်း မိုးကြိုးပစ်ချလိမ့်မယ်။ ငါ့ကိုနော်။ မှန်မှန်ကန်ကန်လုပ်ပါ။ မရှိရင်ဟော ကာမဝတ္ထု
လေး တစ်ပြားဖြစ်ဖြစ်ကပ်ပေါ့တဲ့။ ဘာသင်္ကန်းတွေလာယူရလဲ။ ကဲ ဟိုကလည်း ပျော်ပျော်ပဲ။ တဏှာပဲ။
ဒီကလည်း တဏှာပဲ။ ဘာတစ်ခုသိလဲဗျ။ နတ်တွေရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကိုသင်ပေးတာ။ အဲဒီတော့
ဘာလေးဖြစ်ဖြစ် ဆားလေးဖြစ်ဖြစ်၊ ထမင်းလေးဖြစ်ဖြစ် ရှိတာလေးကျွေးလိုက်ပေါ့ဗျာ။ ပကာသန
စေတနာတွေလုပ်နေတယ်။ ဘယာစေတနာတွေလုပ်နေတယ်။ ဘာဖြစ်ဦးမှာလဲ။ ကံတွေ။ အဓိပတိ
စေတနာလုပ်ရတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကူးမှာက အဓိပတိကကူးမှာ။ ဟာ ဦးပဏ္ဍိတ တရားဟောမယ်။ မင်းတို့
ကြိုးဆွဲတိုင်း အကုန်ကမယ်။ ငါနောက်ဆုံးသွားမယ့်အကောင်ပဲကွာ။ သွားရမယ့်အကောင်။ မင်းတို့ကို
ငါသိပ်သနားတယ်။ မှန်တယ်ကွ။ ပညတ်နယ်ထဲမှာ ငါ့သားရှိတယ်၊ သမီးရှိတယ်၊ ဆွေမျိုးရှိတယ်၊
မယားရှိတယ်။ အာ အကုန်ရှိတယ်ပေါ့ကွာတဲ့။ ငါမစွဲဘူးကွတဲ့။ ရှိတာ အဖေလာတောင်းလဲ
ပေးတယ်ကွ။ မင်းတို့မင်္ဂလာ(၃၈)ဖြာထဲမှာရေးထားတာပဲကွတဲ့။ ဉာတကာ ဆွေမျိုးထောက်ပံ့ရခြင်း
သည်လည်းကောင်းဆိုတာ မင်းတို့ရေးထားတာပဲတဲ့။ ငါ့လာတောင်း ပေးတာပေါ့ကွတဲ့။ ဉာ
လင်မယားတွေရန်ဖြစ်တယ်။ ငါပိုက်ဆံပေးတယ်၊ ဆန်ပေးတယ်ပေါ့ကွတဲ့။ ငါနဲ့ဘာဆိုလဲကွတဲ့။ အဲ
မင်းတို့ကျောင်းကသံဃာ ဟိုမှာရဟန်းကြီးဝတ်ပြီးတော့ ကိုးကားတွေဖြစ်တယ်။ ဟိုမှာ ငါမရှိတုန်း
ခုနှစ်ချက်၊ ရှစ်ချက်ရှိတယ်။ ဒါတွေတွေ့ကြည့်ပေါ့။ ဘာအလုပ် လုပ်သွားတယ်။ ငါမပြောဘူးကွ။
ဘာလုပ်လုပ်ကွတဲ့ အဲ မင်းတို့လုပ်တာကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ကောင်းပါတယ်ကွာ။ မင်းဖြစ် မင်းခံပဲ။
ငါဖြစ် ငါခံပဲ။ နတ်ရှိတယ်။ နှလုံးသားကို နတ်ကသိတယ်။ ပါးစပ်ကပြောတာ လူသိတယ်။ မှတ်ထား။
မင်းတို့နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့လမ်းလေးကို ငါတွေ့တယ်။ မင်းနှလုံးသားက သစ္စာရှိရမယ်ကွ။ ဟေ့ကောင်ရဲ့။
မင်းမနောထွက်ကတည်းက သစ္စာရှိရမယ်။ အခုတော့ မင်းတို့ ကိုးကားတွေဖြစ်ရမှာပေါ့ကွာ။ မင်းတို့
ဟောခိုင်းနေတယ်။ ဟော ငါ မဂ်ဉာဏ်အောင်သွားတဲ့ရဟန်းတစ်ပါးခေါ်တယ်။ ငါ့ကြိုက်မှလှ။ မကြိုက်
ရင် မလှ။ ငါကတောင် ဆဲလိုက်သေးတယ်။ ဘုန်းကြီးတွေ ငါနဲ့တုတ်လို့တုတ်နံ၊ လူတွေတုတ်လို့
တုတ်။ ဘာလို့ ငါဒီလိုဖြစ်လဲ။ ငါ ကာယကံနဲ့ ဝစီကံ ငါ့ကလေးကစားသလို မနောတစ်လုံး ဉာဏ်ကို
တစ်လုံးတည်းယူထားတယ်။ ဒီဉာဏ်နဲ့ အပြင်ကို အကုန်ရမ်းနေတာပဲ။ အပြင်ရမ်းတော့ အပြင်ပညတ်
ယူတဲ့လူတွေက ဟာ နှလုံးသားကပေါက်နေတယ်။ ဆူးပေါ်ဖက်ကျ ဖက်ပေါက်တယ်၊ ဖက်ပေါ်ဆူးကျ
ဖက်ပေါက်တယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း ပေါက်တာပဲ။ လူလည်း ပေါက်တာပဲ။ ပေါက်လို့ရှိတာပေါ့ဗျ။
ပေါက်လို့ ဒီလိုလုပ်တာပေါ့ဗျ။ ဘယ်သူပဲပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်ဘူး။ ရထားတဲ့ဉာဏ် သူ့ကိုတိုင်ပင်ရ
မယ်နော်။ မဂ် သူပေါ်က ကျော်ကျော်တတ်သွားတယ်။ သင်္ကန်းအစုံ(၄၀)လောက်ပေးပါ။ သင်္ကန်းတွေ

လာယူ ကောင်းပါတယ်ဗျာ။ ဒါတွေကတော့ ဘုန်းကြီးစားပေါက်ထွင်ပေးတာ။ ဘုန်းကြီးက ကံဘုန်းကြီး
 လား၊ ဉာဏ်ဘုန်းကြီးလား ကြည့်ဦး။ ဟော ငါ့ဆရာ ဉာဏ်ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတော့ သူလည်းပင်ပန်း
 တယ်။ ငါလည်း ပင်ပန်းတာကွာ။ သူတို့လိုချင်လည်း ပေးလိုက်ကွာ။ ပိုက်ဆံမယူနဲ့ကွာ။ ဒါပေါ့ဗျာ။
 ဒီမှာ ထင်းလေးခွေ၊ ရေလေးခပ်။ အဲဒါလှူတာ။ အမြတ်ဆုံးပဲ။ စေတနာမှန်ဖို့လိုတယ်နော်။ ခင်ဗျားတို့
 လှူတတ်ဖို့လိုတယ်ဆိုတာ အဲဒါခေါ်တာ။ မရှိမယ့်ရှိမယ့်လေးနဲ့ ဆံပင်လေးရောင်းလှူတာ။ ဒါ သူ့ဟာသူ
 ဘယ်သူလည်းဖွင့်မပြော၊ ဆံပင်ရောင်းလှူတာ။ ကြည့်စမ်း ဟိုဘုရားခေတ်တုန်းက ရဟန်းခုနစ်ပါး
 ရှိတယ်။ အမေရေ ကျွန်တော်တို့၊ ကျွန်မတို့ ထမင်းစားဖို့ အဲဒီဇရပ်မှာစောင့်နေမယ်။ ရဟန်းတွေ
 ဆွမ်းခံသွားမယ်ဆိုပြီးတော့ ဆွမ်းကျွန်၊ ကွမ်းကျွန်လေး စားဖို့စောင့်နေတယ်။ စောင့်နေတော့ ရဟန်း
 တွေက မြို့ထဲကပြန်လာပြီတော့ကပ်မှ ဆွမ်းမရဘူး။ အဲ အမေရေ အဲဖွင့်ကြည့်တော့ ဘယ်သူမှာလည်း
 မရဘူး။ သမီးဆံပင်လေးသွားရောင်းမယ်ဆိုပြီးတော့ သွားရောင်းတာ။ ရောင်းပြီးတော့ ရဟန်းတွေကို
 ဆွမ်းကပ်တယ်နော်။ ဒီလိုစေတနာမျိုးမှန်မှ ဟိုက ရဟန်းကလည်းစစ်တယ်။ ခင်ဗျားကလည်း
 စေတနာစစ်တယ်။ ဆုမတောင်းနဲ့။ ဟာ နဘယံ ဘေးမရှိတဲ့၊ စံပြမရှိ၊ ဝိသုဒ္ဓိတဲ့၊ ကြည့်စမ်း ရေးထား
 တယ်။ သူလုပ်နေတာ။ ကြည့်စမ်း ဘုန်းကြီးကို ပိုက်ဆံရတာပေါ့။ ဒီသင်္ကန်းတွေရောင်းစားတဲ့ သင်္ကန်း
 တွေ ဘယ်သူ့ဆီရောက်လဲ။ ဘုန်းကြီးဆီရောက်တာပဲ။ အကုန်ရောက်တာပဲ။ ဟာ ခင်ဗျားတို့ သနားဖို့
 သိပ်ကောင်းတယ်။ မလုပ်ကောင်းတာတွေကို မလုပ်ရဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆားလေးနဲ့ ထမင်းလေးနဲ့
 စား။ ဪ တို့ဆရာက ဉာဏ်ဖြစ်နေပြီကွာ။ တို့က ကံစွဲသေးတယ်ကွ။ သူက မစွဲတော့ဘူးကွ။ အဲ
 သူမှာလည်း ပိုက်ဆံတွေပြည့်စုံတယ်။ ဟိုမှာလည်း ငွေ(၁၀၀)သိန်း ဟိုမှာလည်း သေတ္တာထဲမှာရှိတယ်။
 နောက်ထပ် မင်း ဘုရားတည်ဦးမလား။ လာ လာဦးကွတဲ့။ ဟာ ကြည့်စမ်း ရှာထားတာ။ သူက
 အသက်အသေခံပြီးတော့ မကောင်းပါဘူးဗျာ။ အသေခံပြီးရှာတာ။ သာသနာကို အသိတရားရလို့
 ဒီသာသနာကို ယုံကြည်သွားတာနော်။ အဲဒါကို နောက်ကလိုက်တတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒါရဖို့ အပါယ်
 ဖိတ်မယ်။ နိဗ္ဗာန်ကူးမယ်။ ဘုန်းကြီးစကားနားထောင် ကုတ်ကုတ်ကလေးနေ။ တစ်ယောက်နဲ့
 တစ်ယောက် သမ္မာလေးနဲ့သုံး။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတွေ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကံတွေနဲ့ မလုပ်နဲ့။
 ဪ အေး အေး အေး ဘုန်းကြီးကို တို့ပါရမီဖြည့်မယ်။ ဟဲ့ ဘုန်းကြီးကို စိတ်ညစ်အောင် တို့
 လုပ်ဘူးဟဲ့။ ဟော သဘောလေး၊ သဘောလေးနော်။ အဲဒါကြောင့် လှူတတ်ဖို့လိုတယ်။ နေတတ်ဖို့
 လိုတယ်။ စားတတ်ဖို့လိုတယ်။ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ ဘာလုပ်မလဲဗျာ။ ပကာသနဟာကြီးတွေ တိုက်ကြီး
 တွေ၊ တာကြီးတွေ၊ သင်္ဘောအစင်း(၁၀၀)တို့ ဘာတို့ ဦးစင်းကတော့ မှန်တာပြောတာ ငါ့အခု ဘုရင်

ပေးတောင် ငါမလုပ်ဘူးကွတဲ့။ ဟ ဟိုတုန်းက ဒလဝမ်။ အဲဒီဗိုလ်ကြီးတင်မြင့် ဆီ သူ့အခန်းထဲမှာ ရှိခိုးပြီးလျှောက်ယူရတယ်။ ဒလဝမ်လေးရဖို့။ ဟောဒီဂုန်နီစက်ရုံဒလဝမ်လေး။ အဲဒီဗိုလ်ကြီးတင်မြင့် ဆီ ရှိခိုးပြီးတော့ ကျွန်တော်ဗျာ ရဲလူထွက်ပါဗိုလ်ကြီးရယ်ဆိုတော့ အဲဒီမှာ ဖုန်းဆက်ပြီးရတာ။ အခု ဘုရင်ပေးပါ။ ဟာ ကျွန်တော်မလုပ်တတ်ပါဘူးဗျာ။ ဆရာကြီးဟာဆရာကြီးလုပ်ပေတော့။ ဟာ ရသွား ပြီ။ ဖွင့်ပြောသွားတယ်။ တိုင်ချင်တာတိုင် မဂ်ဉာဏ်ရသွားပြီးတော့ သူတော့သွားမလုပ်နဲ့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချွေးနည်းစာနဲ့ ကိုယ့်အသိနဲ့ကိုယ်လှူနော်။ အဲဒီတော့ သူများတွေခေါ်ခေါ်မလာနဲ့။ သူများရဲ့ စေတနာ နဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ စေတနာ မတူဘူးနော်။ စေတနာကိုဟောသွားတာ။ စေတနာဟာ ဝိသုဒ္ဓိခေါ်တယ်။ စေတနာပုပ်စပ်ရင် အဲဒါကတော့ ဗျာပါဒတဲ့။ အဘိဇ္ဈာတဲ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတဲ့။ စိတ်ကောင်းမရှိလို့ သူတို့ ဦးဇင်း ကို မနာလိုလို့ ဦးဇင်း ကို ကမ္ဘာအေးတိုင်တာပေါ့ဗျ။ ခင်ဗျားတို့ မြောင်းမြကသံဃာတွေ သံဃ နာယကတွေ အန်နာလိုရင် တိုင်ပါ့မလားဗျ။ အဲဒီတစ်လုံးတည်းကြည့်။ သူများမနာလို ကိုယ်အကျိုး မရှိ။ ဘာလို့တိုင်ရမလဲ။ ဦးဇင်း သူတို့တိုင်လို့ ကမ္ဘာအေး အစစ်ခံရတာ။ မဂ်ဉာဏ်ရလို့ အစစ်ခံတာ။ မဟုတ်ရင် ထောင်ထဲရောက်ပြီ။ ဖွင့်ကိုပြောသွားမယ်။ တိုင်ဦးမလားတဲ့။ မင်းဘယ်သူတိုင်ဦးမလဲတဲ့။ ကားနှစ်စီးရှိတယ်။ သိမ်းသွားတယ်။ ယူသွား အစောကြီးသွားအပ်တယ်။ ဒီလိုဘုန်းကြီးဗျိုနော်။ ဘယ်လူမှ လိုက်မမှီတော့ဘူး။ မင်းတို့ရှေ့ကမလျှောက်နဲ့ကွ။ နောက်ကသာလိုက်ကွတဲ့။ မကျော်နဲ့ကွ တဲ့။ မနက်က ဆွမ်းစားသွားတယ်။ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးရှေ့ကဖြတ်သွားလိုက်တယ်။ တစ်ခါတည်း ထီးကိုင်ပြီးတော့ ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒီကျတော့မေးတယ်။ မသိဘူးတဲ့။ မသိရင် မင်းထွက်သွားတဲ့။ ရဟန်းတွေတဲ့။ အပြင်ကိုထုတ်ပစ်လိုက်တဲ့။ ဒီကျောင်းထဲမသွင်းနဲ့ကွတဲ့။ မနက်ကထုတ်ပြီးပြီ။ ရဟန်း တစ်ပါး မှတ်ထား။ နင်တို့ဒီကျောင်းထဲမှာနေရင်နော် ကိုရိုကားယားမလုပ်နဲ့တဲ့။ ဒါ ဝါဆိုတယ်။ ရုပ်နာမ် (၂)ပါး ခန္ဓာ(၅)ပါး။ ရုပ်နာမ်သိတဲ့ ရဟန်းခေါ်တယ်။ ရုပ်နာမ်ကိုသိမှ ရုပ်သိလို့ နာမ်သေတာ။ အခု နာမ်သောင်းကြမ်းလို့ ရုပ်ခွေးဖြစ်နေပြီဟာ။ ရုပ်က ဝေဒနာတွေဖြစ်တယ်။ နာမ်ဆင်းရဲတယ်။ ကြည့်စမ်း အမယ်လေးဗျာ။ အမယ်လေး။ အောင်မလေးဗျာ။ ကြည့်စမ်း ရောဂါကြီးပေါ့။ ရုပ်ကြောင့် နာမ်ဆင်းရဲ တယ်။ ဘာကောင်းလဲ။ ဒါ (၃၁)ဘုံလည်တဲ့တရားတွေချည်းပဲ။ ဒါ အနုစယကိုဟောသွားတာ။ ဒီလို ဘုန်းကြီးဗျို။ စာတတ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကြိုက်မှနေ မကြိုက်ရင် မနေနဲ့။ မရှုပ်နဲ့။ မကောင်းဘူး။ ရှုပ်ချင် ဆူးပေါ်ဖက်ကျရင် ဖက်ပဲပေါက်လိမ့်မယ်။ မလုပ်နဲ့။ နတ်တွေရှိတယ်။ နတ်တွေရှိလို့ ဒီစကားပြောတာ။ နတ်တွေသာမရှိဘူးဆိုရင်တော့ ငါ ပါးစပ်ကနေပြောသွားမယ်။ အတွင်းမှာ နတ်က အကုန်သိတယ်။ မင်းတို့ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာ။ အကုန်သိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ငါသင်ပေးတာ။ နတ်သိတဲ့အသိဟာ

အရိယတ္တအသိ၊ အရိယတ္တသစ္စာခေါ်တယ်။ ဟောဒီမှာ သမုတိသစ္စာတဲ့၊ ဝိရတိသစ္စာတဲ့။ သဘာဝ
 သစ္စာတဲ့၊ ပရမတ္ထသစ္စာတဲ့၊ အရိယတ္တသစ္စာတဲ့။ အရိယတ္တဆိုတာ သူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်း
 သိတဲ့နတ်၊ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေသိတဲ့ အသိတွေခေါ်တယ်။ အဲဒါ နတ်ကသိတော့ ခင်ဗျားတို့
 ရှိခိုးမယ်။ အပါယ်ပိတ်ပြီ။ ဟော သူတို့ကို ငါစောင့်ရှောက်မယ်။ နဘယံ ဘေးမရှိတဲ့။ အဲ ဝေဒနီယ
 ဒိဋ္ဌ လက်ဝင်းပဲ။ ကျွန်းကိုင်းမှီ၊ ကိုင်းကျွန်မှီသွားပြီ။ မာန်နဲ့ မဟောက်နဲ့။ မာန်ချည်းသွားဟောက်နေ
 တာ။ ဘာလို့လဲ။ ကိုယ့်ခန္ဓာမှာ တဏှာရှိတယ်။ တာကိုဗျ တဏှာနဲ့မာန် ဘာကြောင့်ဖြစ်ရလဲ။ ဒိဋ္ဌိကို
 သူမသိလို့ ဒိဋ္ဌိကိုသိရင် သင်္ကပ္ပရောက်ရင် ဒိဋ္ဌိသိတယ်။ အဲဒါ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသွားတဲ့လမ်းနော်။ ဒိဋ္ဌိကို
 သိသွားပြီ။ အခု ခင်ဗျားတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လှူတာက သမ္မာဒိဋ္ဌိကြီးနဲ့ မကောင်းတဲ့အကုသိုလ်ကံလုပ်လည်း
 မကောင်းတဲ့မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြီးနဲ့။ ကြည့်စမ်း ဒိဋ္ဌိပါနေတယ်။ ပဏ္ဍိတ က ဒိဋ္ဌိမပါဘူးနော်။ သင်္ကပ္ပရောက်
 သွားတာကို။ အဲဒီတော့ ပဏ္ဍိတ ကိုလာပြီးတော့ ရေပူရေချမ်း ဟုတ်လား။ တစ်ပြားပဲဖြစ်ဖြစ် တရား
 နှလုံးသားကိန်းဝပ်ဖို့လိုတယ်။ ခင်ဗျားရဲနှလုံးသားက တစ်ချက်ကပ် တစ်ချက်ကိန်းဝပ်ရမယ်။ နှစ်ချက်
 ကပ် နှစ်ချက်ကိန်းဝပ်ရမယ်။ အဲဒါမှပျို။ ခုကြည့်စမ်း။ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်သားလေးသေတယ်။ အဲဒီတော့
 ကိုယ်ကတော့ ဒီမှာဆွမ်းကပ်နေပြီးတော့ ဟိုက သတင်းက သံကြိုးစားလည်းဝင်ရော နားလည်း
 ကြား ထခုန်တာပဲ။ ဒါ ဥပါဒါန်တရားတွေ။ အဲဒါ (၃၁)ဘုံလည်တာတွေ။ ကြည့်စမ်း ကိုယ့်ကိုကိုယ်
 မသိလိုက်ဘူး။ ကဲ ခုနက မနက်ကတုန်းက ဘုန်းကြီးကိုဆွဲထုတ်တာ ဒါ ဥပါဒါန်တရားတွေ။ ဒါ ပညတ်
 နယ်မှာကြည့်မယ်ဆိုရင် ပညတ်နယ်ထဲမှာ လောကီမှာ အမြင်မှန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒါ ကံတရားတွေ
 ဘုန်းကြီးဆွဲထုတ်ပစ်တာ။ နှင်ချပစ်လိုက်တယ်။ ဉာဏ်ရထားတယ်။ ဉာဏ်ရထားလို့ လုပ်ရဲတာ။
 မှတ်ထား နှင်တို့သွားမလုပ်နဲ့။ နှင်တို့သွားမလုပ်နဲ့။ ကဲ ဒီလောက်ဆိုပြီးရောပေါ့ဗျာ။

(သာဓု .... သာဓု .... သာဓု .... ပါဘုရား။)